

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

L 680.

41

Bought with
THE INCOME FROM
THE GIFT OF
STEPHEN SALISBURY.
Of Worcester, Mass.
(Class of 1817.)

Received 19 March,
1860.

Anal.

3

SCRIPTORES LATINI

REI METRICÆ.

MANUSCRIPTORUM CODICUM OPE

SUBINDE REFINXIT

THOMAS GAISFORD, S.T.P.

ÆDIS CHRISTI DECANUS,

NECHON

LINGUÆ GRÆCÆ PROFESSOR REGIUS.

Habet metrorum inter se ratio summam in cognoscendo voluptatem, qua et veterum sub quacumque lege tradita celeriter comprehendere, et multa ipsi emulante studio nova concipere animo, atque informare possimus.

Mar. Victorin. III. 1, 3. coll. Atil. Fortun. I. 9, 24.

OXONII,
E TYPOGRAPHICO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII. -

2680

1860, March 19.

$$4 s. + \frac{1}{8} = \$ 1.12$$

<i>Lucius</i> Marius Victorinus	P. 1
Marius Plotius <i>Sacerdos</i>	242
Cæsius Bassius	302
Atilius Fortunatianus	312
Servii Centimetrum <i>Marius (Marius) Venerabilis</i>	363
Rufinus	378
Censorinus	404
Priscianus	410
Diomedis lib. III.	422
<i>Marius</i> Mallius Theodorus	525
Script. vett. apospasmata	560

31-195
H

PRÆFATIO.

IN hac grammaticorum Latinorum qui rem metricam tractarunt editione adornanda non aliud mihi consilium fuit quam ut contextum eorum, quacumque de causa vitiis ubique scatentem, lectionibus manuseriptorum codicum, quas præsto habebam, adjutus, paullo emendatiorem, quam antea ferebatur, efficerem. Eorum codicum indicem, una cum notitia editionum veterum, quas consului, statim subjiciam, prius tamen monito lectore, interpretis me officium non attigisse, conjecturas autem sive aliorum sive meas perraro commemorasse. Minime autem me fugit hos scriptores multis in locis mutua collatione rectius posse constitui: nam sæpe accidit, ut, dum alter alterum describat aut compilet, in hoc sinceram reperias scripturam quam in illo corripit librarii oscitantia. Exempli gratia: Atilii Fortunatiani non modo sententias sed ipsa etiam verba haud raro mutuatur Marius Victorinus; veluti, quæ habet Atilius p. I. c. 1. eadem prope modum dat Victorinus lib. II. c. 8, 17., ubi pro *posset* et *melior* ex Atilio reponendum *potest* et *mollior*: contra ex Victorino pro *et duo habet* in Atilio refingas *ut duo habeat*. In eodem Atilii loco is qui primus affertur poetæ versiculus correcte citatur a Diomede III. 34, 31. Sed hæc longius persequi nolo. Pergam potius ad commemoranda subsidia quibus in hoc opere concinnando nobis frui contigit.

1. **MARIUM VICTORINUM** integrum^a primus edidit J. Camerarius *Tubingæ* 1537. 4°. una cum Servii Honorati grammatici de pedibus versuum libello, Eutychi auditoris Prisciani de discernendis verborum conjugationibus, Servii Marii Honorati de syllabarum quantitate. Ex Camerarii Epistola ad illustrissimum principem Albertum Casimiri f. Marchionem etc. dedicatoria seqq. excerpenda sunt: “ Pauca de authori-
“ bus libellorum istorum verba faciamus. Primo igitur
“ invenimus præscriptum nomen Marii Victorini in co-
“ dice cujus copiam nobis fecit eximius jurisc. Joann.
“ Sichardus, cujus uno quidem in loco^b tituli mutatio-
“ nem deprehendimus, ejusmodi tamen quæ non de-
“ beret in dubium vocare constantem et certam hujus

^a Marii Victorini capp. duo scil. VI. *de enuntiatione litterarum* et IV. *de orthographia* jam ediderat Adamus Petrus cum aliis rei grammaticæ scriptoribus (qui sunt scil. Rhemnius Palæmon de summa grammatices, Q. Terentius Scaurus de orthographia, Ælius Donatus de barbarismo, pedibus, tonis, Servius Honoratus in Ælium Donatum, Marius Victorinus de enuntiatione literarum, orthographia, et metris comicis, Papyrii Prætextati fragmentum de orthographia, Cornelius Fronto de differentiis vocabulorum) *Basileæ* 1527. 8°. hac usus præfatione: “ Torsit pro exiguitate sua hic
“ nos Victorinus satis misere,
“ dum nullam de ejus ætate at-
“ que patria rationem inire pos-
“ sumus certiores, eoque magis
“ quod exemplariorum tanta es-
“ set inter se dissensio, quorum
“ duo e Laurissa, tertium ex
“ Murbachio nobis Sichardus
“ communicaverat. Sed nos al-
“ terum plane coëgit ut nec ejus-

“ dem quidem autoris omnia cre-
“ deremus, præsertim cum Lau-
“ rissanum exemplar sua Maxi-
“ mo cuidam Victorino, aliud
“ vero contra Mario asserat, quem
“ constat eruditione celebri Lac-
“ tantii temporibus Romæ, cum
“ alioqui Afer esset, Rhetorica
“ docuisse. Præterea nec videba-
“ tur simile veri, toties eundem
“ autorem versatum esse in eo-
“ dem argumento, adeoque in
“ speciem puerili. Quamobrem,
“ quæ sunt Marii illius reliqua,
“ majora quidem quam ut nunc
“ edi possint, nec paulo etiam
“ hiis doctiora, statuimus pro-
“ pediem seorsim emittere, ne
“ habeant studiosi literarum ubi
“ officium nostrum jure deside-
“ rare possint.”

^b Nescio an tale quid legatur in codice quo usus est Camerarius quale in Parisino reperitur, sc. in principio et in fine ibi scriptum est “ Victorini Mari etc.” at in fine libri 1. “ Marii Victorini.”

“ nominis auctoritatem. Hunc notum est vixisse illis
 “ temporibus quibus et Donatus grammaticam Romæ
 “ docuit, et a grammatica ad rhetoricæ artis professio-
 “ nem progressum, in opinione omnium singulari fu-
 “ isse, et in foro statuam meritum. Idem admodum
 “ senex Christianam est pietatem amplexus, quod Au-
 “ gustinus luculente exposuit.” sc. Confess. VIII. 2.

Post Camerarium M. Victorinum iterum edidit H. Commelinus una cum Terentiano Mauro *Ex officina Sanctandreana* 1584. 12°. paucis in fine additis observatiunculis. Quæ editio repetita fere est in Putschii Grammaticorum Latinorum collectione.

Præter has editiones, quarum Basiliensem anni 1527. non habui nisi postquam opus a typographo absolutum est, adhibui codicem ms. Bibliothecæ Regiæ Paris. n. 7539. in membranis exaratum sec. forsitan IX. Ex eo codice in prioribus capitibus vel minimas discrepantias ab editione Sanctandreana memorandas judicavi, in reliquis ea quæ ad orthographiam spectant fere neglexi. Eum codicem litera P signavi.

2. **PLORIUM** primus edidit Putschius inter Grammaticos Latinos “ ex scriptis quæ suppeditavit Reverend. Andreas Schottus et Joannes a Wouwer.” Ego nonnullis in locis eum correctionem reddidi lectionibus usus quas e cod. ms. olim Vossiano, nunc Bibliothecæ Acad. Leidensis Cat. p. 389. n. 79. excerpsit Petrus Bondamus. Hunc codicem designat litera L.

3. In **CÆSIO BASSO** nihil habui adjumenti præter editionem principem Mediolanensem^c.

^c *Probi* instituta artium. *Maximi-Victorini* de quantitate syllabarum. *Donati* prima ars. *Servius* ad Albinum de naturis ultimarum. *Sergius* in artem Donati primam. *Attilius Fortunatianus* de metris Horatianis. *Do-*

natiani generis ejusdem fragmentum. Item *Cæsii Bassi* ars de metris. *Terentianus Maurus* de litteris syllabis et metris, *Beda* de metrica ratione, ed. Joh. Parrhasio impressum *Mediolani* per J. Scinzenzeler mcccciv in fol.

4. Atilii Fortunatiani editionem Mediolanensem, necnon cod. ms. Vaticani (quem V. voco) n. 5216. chartacei. recentioris, sed ex vetusto descripti, lectiones, quas meam in gratiam ex eo excerpendas curavit amicis, non sine fructu evolvi. De hoc grammatico sic refert Lachmannus in præfatione ad Terentianum Maurum p. xv. “Quod si quis forte quærat a quonam antiquiore grammaticus hic Terentianus suam metrorum doctrinam derivaverit—Atilii Fortunatiani paucae pagellæ exstant, apud Putschium p. 2671—2685. quarum maximam partem Terentianus ita expressit ut si Atilii liber totus superesset, hoc poeta ad artem cognoscendam carere possemus. Sed ea sola quæ modo dixi ad nos pervenerunt: nam quæ apud Putschium sequuntur p. 2685. ab hoc grammatico aliena sunt.” Equidem in eandem fere sententiam delatus, nondum visa Lachmanni præfatione, Atilium in duas partes distinxeram, ratus insuper confusis aliquid in exemplar archetypum irrepsisse, propterea quod in editione principe et in codice msto post primam partem (sc. infra p. 332, 9.) multa^d aliena

^d Ea quæ addunt MS. Vaticanus et ed. Med. hæc sunt:

“ De Pueris.

“ Distinctio est temporis et
“ sensus et vel subdistinctio est
“ nec temporis nec sensus initia.
“ vera est requies animi. inter
“ distinctiorem et subdistinctio-
“ nem et naturam hoc interest,
“ quod distinctio perfectum sen-
“ su declarat, subdistinctio in-
“ teri aliquid significat. mora
“ præter lecturam simulque sen-
“ sibus lævem accommodat.

“ De Chria.

“ Chria est dicti vel facti præ-
“ cipua memoratio: facti, ut Di-
“ agenes cynicus philosophus cum

“ animadvertisset pueros nobiles
“ inhumane cibum appetentes
“ pædagogum eorum scipione
“ percussit: dicti autem, Chria
“ in tres species dividitur: est
“ enim præpositiva, ut, Titus Ge-
“ netius cyrus dixit viros bo-
“ nos scire oportere male agere,
“ sed non agere: percunctativa,
“ ut Mar. Por. Cato interrogatus
“ quid ita post xxx^m annum
“ litteras Græcas disceret, dixit,
“ non ut doctus, sed ut ne indo-
“ ctus moriar. Refutativa, ut An-
“ tisthenes Cynicus philosophus
“ cum oluscula lavaret et ani-
“ madvertisset Aristippum Cyre-
“ næum philosophum cum Dio-

invenerim, quæ postmodum omisit in sua editione Putschius. Lucem fortasse huic rei aliquando accen-

“ nysio tyranno Siculorum ingre-
 “ dientem dixit, Aristippe, si his
 “ contentus esses, non regis pedes
 “ sequereris. Cui respondit Ari-
 “ stippus, At tu si posses com-
 “ mode cum rege loqui non his
 “ contentus esses. Adicitur his
 “ quartum quoque genus quod
 “ Græce *δευτέρη* Latine demon-
 “ strativum dici potest, ut Achil-
 “ les interrogatus quemadmodum
 “ vicisset Hectorem arma osten-
 “ dit: quam quidam in facti spe-
 “ ciem redegerunt. Est item et
 “ conjunctiva ut Diogenes Cyni-
 “ cus philosophus cum manu
 “ haurientem rusticum ad potan-
 “ dum aquam vidisset, poculum
 “ quod in pera gerebat, abiecit,
 “ et dixit, hoc ego levior esse jam
 “ possum.

“ *De poëmate.*

“ Poema est narratio numeris
 “ et versibus connexa. Poëma est
 “ poematum series qualitatis re-
 “ bus gestis. Poetice est facul-
 “ tas versificationibus fingendis.
 “ Poematum versificationes lau-
 “ dantur gravis et plena equalis
 “ et temperata subtilis et circum-
 “ spectata florida et venusta quibus
 “ contrariæ sunt tumida et disso-
 “ luta exilis et fucosa. Poeseos
 “ genera sunt tria: actuale narra-
 “ tivum conjunctivum. actuale
 “ est quod Græci *δραστήριον* di-
 “ cunt, ubi poëta lyrica trage-
 “ dia satyrica prætextata comedia
 “ tabernaria Atellana rhythmica
 “ mimica.

“ *De versu.*

“ Versus est pedum certa men-
 “ sura. genera versuum sunt no-
 “ vem princeps genus versuum
 “ heroicum, quod et epos dicitur
 “ et dactylicon, alterum quod

“ iambicon dicunt. Unde Græ-
 “ cos versus trimetros nos sena-
 “ rios dicimus. tertium quod tro-
 “ chaicon appellatur quartum
 “ quod anapæsticon dicitur, ap-
 “ tum choris et tragicæ dignitati.
 “ quintum quod antispasticon di-
 “ cunt, unde plures meli com-
 “ ponuntur. sextum contrarium,
 “ quod choriambicum nominant.
 “ septimum ionicon *ἀπὸ πηλίωνος*,
 “ aptum sodalitiis versificationi-
 “ bus ex mollibus versibus. octa-
 “ vum quod *τὸν* dicitur, et hoc
 “ ad rhythmum tibicinum conve-
 “ nit. nonum quod peonicum ap-
 “ pellatur.

“ *De accentibus.*

“ Accentus sunt tres, acutus,
 “ gravis, et circumflexus. reliqui
 “ enim quattuor, longus brevis le-
 “ vis aspiratus, tenores potius
 “ quam accentus lectionis existi-
 “ mandi sint. Nam omnis syl-
 “ laba quæ aliquod e tribus su-
 “ perioribus sibi vindicat, utique
 “ alias ingenitam sibi habet aut
 “ longitudinem aut brevitatem
 “ aut lenitatem aut adspirationem.
 “ quæ si accentus essent, pariter
 “ duæ syllabæ in unum constare
 “ non possent. longum momen-
 “ tum transversa I littera notat,
 “ brevem sursum spectantem, sed
 “ etiam in illis tempora dinosci
 “ videmus. aspirationem h scri-
 “ pta præstabit, si adscripta non
 “ erit siccitatem his adiciunt.
 “ yphen fere cum duo verba,
 “ quas in unam pronuntiationem
 “ colligimus et formam ejus hanc
 “ faciemus—utrisque verbis pro-
 “ ximas literas inflexa subter vir-
 “ gula jungunt, ut est, Turnus
 “ ut antevolans—item apostrophe
 “ cum vocalem ultimam subtra-

det si quis in meliorem codicem inciderit quam quo hactenus nobis frui licuit. Hoc interim unum adjicio,

“himus. hanc sic notant stare ad
“caput ejus consonantis cui vo-
“calis subtracta est, inflexam vir-
“gulam, quæ ad eam spectat,
“apponunt.

“*Tanton' me orimine dignum duristi.*”

Sequentia præbet ed. Mediola-
nensis:

“Donatiani Fragmentum lege
“cum venia. Ars grammatica
“accepta ex auditorio Donati-
“ani Artificialia: cum contra-
“riis loquendi facultatem usus
“invenit, ratio comprobavit. ra-
“tio dirigitur in duas species,
“quarum alteram ætimologiam,
“alteram analogiam Græci dixe-
“runt. ætimologia est verbo-
“rum in usu credibilis enumera-
“tio, ideo quod quasi antologia
“dicta est. Analogiam sic Græ-
“ci diffinierunt. Analogia est in
“symploce. . . . . id est connexus
“orationum consequentium hu-
“jusce generalis analogiæ spe-
“cies quædam spectant in re-
“bus: quædam in rationibus hanc
“analogiam Græci quæ spectantur
“in dictionibus sic definierunt:
“analogia est . . . . id est con-
“nexus orationis in dictione.
“hujus vero analogiæ quæ est in
“verbis illa quoque analogia sub-
“jecta est, quæ procedit per si-
“milium comparisonem, quæ
“sic definitur a quibusdam. A-
“nalogia . . . . id est connexus
“orationum consequentium in
“declinationibus partium oratio-
“nis in . . . . . quinque observa-
“tiones tradit, per quas possent
“inveniri similia, ut ejusdem sint
“generis; casus, exitus. numeri
“syllabarum soni. Aristarchus
“auditor ejus adicit differentiam
“id est ne simplicia cum com-

“positis comparemus. hactenus
“de nomine analogiæ. Nunc
“de ipsa analogia incipiamus.
“A littera finiuntur romana no-
“mina et masculina et foeminina
“et neutralia. sed in multitudine
“hoc est pluraliter: singularia
“enim peregrina sunt neutra:
“masculina ut Catillina Pansa,
“foeminina ut amicitia avaritia.
“Communia et masculino et foe-
“minino, ut assecla. conviva.
“ebria. foeminino Pomponius in
“auctorato, postquam conveni
“omnis convivas meas. ebria in
“masculino in eodem Pomponius
“neque sum meni neque castia
“neque Mimacius ebria. neutralia
“in multitudine hoc est pluraliter:
“ut Saturnalia compitalia horum
“genitivus quamvis varie elatus
“sit apud auctores Saturnalium
“enim et Saturnaliorum compi-
“talium et compitaliorum di-
“xerunt. Dativi tamen mansit
“regula ut bus syllaba finiretur.
“Nam neutra quæ semper plu-
“ralia sunt si ante novissimam
“syllabam I litteram habeant in
“genitivo bus syllaba finientur,
“ut Saturnalia, Saturnalium, Sa-
“turnalibus. Nam arma casta
“exta quia non habent I ante A
“syllabam dativo casu in is fini-
“entur, armis enim et castris
“extisque dicemus. Singularia
“autem neutra a littera termi-
“nata nulla inveniuntur: nisi
“peregrina ut toreuma emble-
“ma poema: de quibus dubi-
“tatur quem casum genitivum
“et ablativum habeant; legimus
“enim toreumatum et toreuma-
“torum toreumatibus et toreu-
“matis et sic similia. commodius
“tamen senserunt qui toreuma-

titulum operis in ms. Vat. ita inscriptum esse; **ALTILII** (sic) **FORTUNATIANI ARS**. Deinde in fine subjectum, **FORTUNATIANI ARS EXPLICIT**.

5. **SERVII** **CENTIMETRUM** typis sæpius repetitum est, cujus editiones post Panzerum reliquosque bibliographos enumerare supersedeo. Quas ego adhibui hæ sunt:

(Call.) **SERVII HONORATI** libellus de ultimis syllabis et Centimetrum ex recensione Laurentii Abstemii—*Callii* anno salutis **MCCCCLXXVI. xv.** Octobris in 4°. Vide Panzeri Annales T. I. p. 270. Rarissimæ hujus editionis exemplar quod

“tum et poematum dicendum
“putarunt: primum quia hæc
“magis ad romanum colorem vi-
“dentur accedere, deinde quod
“quæcunque nomina genitivo
“plurali apud Græcos per *u*
“litteras finiuntur translata in
“Latinum *u* in *u* et *u* in *m* mu-
“tatur ut hectorum Nestorum.
“sic ergo cum illi dicant emble-
“matis toreumat~~u~~ poemat~~u~~
“nos recte toreumatum emble-
“matum dicemus. Similiter in
“genitivo quoque singulari Græ-
“cum in *a* Latinum mutamus.
“ut emblematis emblematis.
“poematis ceromatis poematis
“poematis pegmatis pegmatis.
“nam nominativum pluralem
“Græce proferimus. poemata
“ceromata pegmata emblemata:
“et similia. Romana vero nomi-
“na nominativo casu in *a* exe-
“unt et accipiunt. *a* *īram*. et
“faciunt genitivum et dativum
“singularem, ut hæc amicitia
“hujus amicitiae accipiunt *m* et
“faciunt accusativum ut hanc
“amicitiam, quorum ablativus
“tantum producit. Quoniam
“omnia nomina quæ a littera
“terminantur seu singulari seu

“plurali numero necesse est
“corripiantur excepto ablativo
“casu, qui nunquam corripitur
“nisi cum e littera terminantur
“in tertiam scilicet declinatio-
“nem.

“*Valentinus Catus lectori S. D.*

“Potuisset hic Janus operis
“initium suspicari vel ex ipsa
“præfatione: quam sive sit Do-
“natiani sive sit Atilii: librarius
“inscite transposuerit. Hæc et
“alia longe plura veniebant in
“mentem. sed noluit in alieno
“(quod ille dicit) opere esse in-
“geniosus. officio suo satisfacisse
“ratus: si quæ privati juris erat:
“in communem usum publi-
“casset ex fide: et ita: ut anti-
“quissima habeant exemplaria.
“Sic enim cuique integrum fore:
“de iis ut velit existimare. Vale.”

“Ita edd. sed barbare, iudice
Lachmanno præf. Terent. Maur.
p. xiv. Videatur Schellerus in Lex-
ico v. **CENTIMETER**. Titulo caret
ms. noster B. In M. diserte scri-
ptum est, **MAURI SERVII GRAM-
MATICI DE CENTUM METRIS**. Sed
CENTIMETRUM habet ms. Leid.
vet. teste Catalogo p. 389, n. 79.

e sectione bibliothecæ Pinellianæ sibi compara-
verat cel. Michael Wodhull, mecum humanissime
communicavit Wodhullianæ suppellectilis hæres,
Joannes Severne Armiger.

(Perot.) NIC. PEROTTUS de generibus metrorum,
OMNIBONI LEONICENI de Vincentia libellus de
arte metrica, MARIi SERVII CENTIMETRUM s. a.
l. t. Vid. Panzeri Ann. T. IV. p. 174. n. 935.

(Santen.) MARIi SERVII HONORATI CENTIMETRUM
ex vetustissimis exemplaribus correctum; *Lugd-
Bat.* 1788. 8°.

His accedunt cod. mss. Scil :

B. Codex ms. Bibliothecæ Bodleianæ, (Laud. Lat.
118.) memb. vet.

M. Ms. ejusdem Bibliothecæ, T. V. 11.

6. RUFINI commentarium cum Prisciano sæpius
vulgatum est. Ego contuli edd. *Venet.* 1476. et *Aldi-
nam.* Nonnullis in locis inspexi *Florentinam* a. 1525.
necnon *Ascensianam* a. 1527.

7. In PRISCIANO edendo Lindemannum plerumque
secutus sum.

8. DIOMEDIS editionem Venetam a. 1493. cum *Haga-
noensi J. Cæsarii* a. 1526. 8°. accurate commisi. Hanc
Cæsarii recensionem Putschianæ editionis fundum fuisse,
conjectare licet ex exemplari *Lips.* a. 1542 J. Scaligeri
manu cum ms. vet. collato, quod hodie servatur in Bib-
liotheca Bodleiana. Ita Putschius in Præfatione : “ Dio-
“ MEDIS de oratione et partibus orationis et vario me-
“ trorum genere libri III. *Ex codice FULDANO, cujus*
“ *variantes ampliss. MARCUS VELSERUS Reip. Au-*
“ *gustanæ duumvir transmisit, sed easdem clarissimus*
“ *JANUS GRUTERUS auctiores communicavit. His ac-*
“ *cessit ampliss. Bongarsii liber a PETRO DANIELE*
“ *accuratissime collatus ad ms. CLAUDII PUTEANI, cu-*
“ *jus variantes postea illustris SCALIGER Lugduno Ba-*

“laborum curavit. Ex his codicibus auctor accuratissime emaculatus est.” Eandem ob causam tres mss. quos adservat Bibliotheca Regia Parisiensis cum editione Cæsariana conferendas curavi. Horum A. (n. 7494.) ^fantiquissimus est, nec multo junior B. (n. 7493.) recentior est C. (n. 7538.) Unus fortasse aut plures ex his ad eos referendi sunt quos adhibuisse se testatur Putschius. Nescio an codex A. idem sit cum codice Fuldano. Eo certe uti potuit cœnobii Fuldani inquilinus Rabanus Maurus, qui (notante Fabricio Bibl. Lat. I. 1. T. I. p. 4. ed. Ernest.) nonnulla ex Diomede profert Opp. T. II. p. 46. ed. Colon. 1627.

Oblitus fere sum monere me non neglexisse Diomedis editionem principem Jensonianam, sed quum ex collatione instituta didicissem eam cum Veneta tantum non in omnibus consentire, nullam ejus mentionem inter varias lectiones faciendam putavi. Absoluta typographi opera, obtulit amicus lectiones quasdam e cod.

^f Scriptus est hic liber a. 780, ut patet ex versiculis seqq. qui sub ejus finem majusculis literis exarati sunt alternis in rubrica et in atramento :

*Dum mundus centum redeuntes septies annos
et decies forte felix expleverat octo
ex quo christus Jesus secula beaverat ortu,
bissenosque annos Francorum sceptrum teneres,
hunc tibi, care deo Carole rex, scripserat Adam.
nempe tuus famulus librum devotus in urbe
Voormatii soboles haynhardi alsatia felix
est propria fecunda bono cui patria bacho
tuncque fuit scribens annorum certe triginta
quo scripsit servulus anno tu, rex pie carle,
ilico enobium masun vilare dedisti.
hoc tibi regna dei solvant mercede perenni.
Salve rex Carole armipotens vir magne valeque
atque tui humilis adae memorare per ævum
respice de celso populorum culmine princeps
servulum Adam humilem tibimet servire paratum
gloria magna tibi terris et gloria caelis
constat ut aetherium capias per secula regnum
pacis ubi jugiter perpes concordia regnat
dulcia stelligeri gaudens per pascua celi.*

ms. Diomedis Harleiano n. 2773 excerptas, quas, etsi Parisinis persimiles, lectorem non celabo.

	Ed.	MS.
Page.		
425	et finitur positione accidunt constant, ternis octo. Du- plices, qui vel	Cod. om. et accedunt constant ternis. octo duplices qui et
426	Ergo duarum syllabarum Pyrrhichius Hegemon ex duabus brevis Pyrrhichius autem propter pyrrhicam modulationi clypeum illustrat <i>ὑπασπῖδια προβιβῶντος</i> vel expetenter pyrrhichium a Pyrrho reper- tum et illustratum tripudians	Ergo binarum syllabarum pirrichius egemon ex duobus breves Ido autem pirrichius propter pirriciam modulationis clypeum inlustrat upaspidia probuaonti ut expetenter pyrrichiam a Pyrrho repertam et inlustratam tripedians
427	et Cinesias cognominatus <i>καὶ εἴτις πυρρίχην ἔμαθεν Κινη- σίου</i> Bellonæ id est Enius filio Capripedem Inuum quod cum cacumina montium reperisse nuncupant pyrrhichium vel tripudio Herus <i>παρὰ τὴν σπονδὴν</i> scilicet ut libantes	Cinesias. ac ē cognoiāmina mi- natus <i>καὶ εἴτις ten pyrrichen emathen</i> Κινῆσιαν ed bellone idē ensus filio ea p̄ma pedē in unum quod eum amontium repperisse nunccupant pyrrichium tripodio heros para tin sponden scilicet libantes
428	abominosæ audire Arcadiæ choros æquipedi spondalium divinitate induceret placare	ab omnino se audire a arcadiæ choron equipedi spondaliōm divinare inducere placaret

Ed.

MS.

	in thesi	(in corr. rec. m.) et thesi
	παρὰ τῇ λαμβίξειν	para to iambiẓein
429	παρὰ τὸ ἵεναι καὶ βεῶν	apo tu eim καὶ Ban
	passum	parsum
	ut pr.	et promptiore
		O iambos exoligudiabas proforo
		podiofrao ūgiate nom̄ aravi
		tokui eusthenes idos ex,ci
	Diomedem	diomedis
	gradale	gladali
	dimicare	dimigrare
	distento	distentoque
	melon hunc	melum hanc
430	χορείων	chorion
	ἐπιτρέχοντας λέγειν	epitre + ctlontas legin
	παρὰ τὸ τρέχειν	parato trechin
	ocvori	ociori
	rythmulum	rithmulis
	designant	designent
	quoties	quotiens
	similitudine se ventilantes	similitudines evertilantes
	canthus	cantus
	Rotulum	rutilum
	Græci a rota invitati	greCIA rota invietati
	ac reductis	et reductis
431	πολιτικὸν	politicon
	tractu	tactu
	faberrime	falierrime
	ab Idæis Dactylis	habita eis dactilis
	clypeolis	clipeolis
	illisi	usi
	vetusta fabulositas	ut vetustatis fabulositas
	hanc fuisse	hec fuisse
	Damnameneus Acmon Cel-	damiinameneus astheus pyrrichi
	mon	
	dicti ἀπὸ τῶν Κορῶν	dicti. apoton choron
432	quī κόραι	que core
	galeæ	galee
441	om. in edit.	poematos characteres sunt qua-
		tuor.
443	de Metabo	ubi de Camilla
	Sichæus erat ditissimus	sicheus erat dapemva
	lucoque sonabant	lucoque volabant
		Cod. om. tit. de Poematis Gene-
		ribus
444	Euphorionem	euforiana
	ἀπὸ τοῦ ἐλέους	apo tu eleu
	metro	metron
	Horatius qui	Oratius cum

	Ed.	MS.
	<i>νέλατος</i>	niaton
	ab eodem	ob eadem
447	Laconia	lacona
	varia	diversa
	deserta Laconia	desertam laconica
	Caryatidi	curyatidi
	honore	honorem
	<i>βουκολισμὸς</i>	buculismus
	a Siculis	a singulis
	habitus vero	habitus autem
	inerat et	inerat eo
448	multitudo circuibat, oermen	multitudo carmen circuibat
	Ægyptum	in egyptum
	circum pagos	circum pados
	pecorum et frugum	pecorum ac frugum
	omniumque rerum proven-	hominumque proventum
	tum	
	Bucolicorum	bucolicarum
	Daphnim	dafnin
451	et venuste	ac venuste
		Susarion tauta logica congyne
		cecallu moso odemote ucesti
		euricyemiana neucacu.
	insectati	sectati
454	quod in satyrica	quod mea tyrica
	Autolycus, Burris	aut olicus busiridis
	Oscæ personæ	osce persone
471	alte producta	alte producte
	illustrant	inlustrant
472	Hyperion	hypperion
	bacchatur	bachatur
	Zephyro	zefyro

Terhærii quas pauculas observationes meis immiscui, eæ descriptæ sunt ex exemplari Grammaticorum Lat. Putsch. ed. nunc penes me, olim in bibliotheca P. Burmanni adservato. Salmasii item conjecturas aliquot, utinam plures, mecum communicavit amicus: ubi vero exemplar autographum hodie servatum sit prorsus ignoro.

ARS GRAMMATICA

MARII VICTORINI

DE

ORTHOGRAPHIA ET DE METRICA RATIONE.

CAP. I.

ARTIUM grammaticarum scriptores quidam ab arte ^acœperunt, quidam a grammatica, quidam a definitione, quidam a voce, quidam a littera. *Ars*, ut ^bAristoni placet, *collectio est ex perceptionibus et exercitationibus ad aliquem* ^c*finem vitæ pertinens*: id est, generaliter omne ^dquicquid certis præceptis ad utilitatem nostram format animos. Aristoteles quomodo? τέχνη ἐστὶ σύστημα ἐκ ^eκαταλήψεων συγγεγυμνασμένων πρὸς τέλος εὐχρηστον τῷ βίῳ ^fσυντεινουσῶν. Nos qualiter? *Ars* est summa rerum dictio comprehensarum atque exercitatarum ad aliquem vitæ finem tendentium. Huic arti quot contraria opponuntur? Tria. Quæ? ^gκακοτεχνία, ψευδοτεχνία, ματαιοτεχνία. Grammatica autem ars quæ est? Spectativa orationis et ^hpoëματος. Hæc, quot modis ⁱdiscernitur? Tribus. Quibus? Intellectu poetarum, et recte loquendi scribendique ratione. Hujus plerique quot partes tradiderunt? Duas. Quas? Ἐξη-

Ars grammatica Marii Victorini de metricis didascalicis] Incipit ars grammatica Victorini Mari de orthographia et de metrica ratione P.
^a inceperunt] cœperunt P. ^b placet Aristoni] Aristoni placet P.
^c finem] finem vitæ P. et sic Putschius. ^d quod certis] quicquid certis P. ^e καταλήψεων] καταλήψεις P. ^f συντεινουσῶν] συνουσιον P.
^g poëmatis] poëματος P. ^h discernuntur] discernitur P.

³ καταλήψεων] Vid. Schol. Aristoph. Nub. 317. et Kuster. ad eum locum.

6 γητικὴν, atque ὀριστικὴν. Quæ est ⁱἐξηγητική? Quæ enarrat. Quæ ὀριστική? Quæ ^jdefinit. Ut Varroni placet, *Ars grammatica, quæ a nobis litteratura dicitur, scientia est eorum, quæ a poetis, historicis, oratoribusque dicuntur* 7 *ex parte majore*. Ejus præcipua officia sunt quatuor, ut ipsi placet, scribere, legere, ^lintelligere, probare. Ut Aristoni placet, *Grammaticæ est scientia poetas et historicos intelligere, formam præcipue loquendi ad rationem et consuetudinem dirigens. Definitio est, ut ait Cicero, quæ quid sit, de quo agitur, ostendit quam brevissime*.

CAP. II. De Voce.

Vox est aer ictus auditu percipibilis, quantum in ipso est. Græci qualiter? ἀὴρ ^mπεπληγμένος αἰσθητὸς 2 ἀκοῇ ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ ἐστίν. Vocis formæ sunt duæ; *articulata*, et *confusa*. *Articulata* est, quæ audita intelligitur et scribitur, et ideo a plerisque *explanata*, a non- 3 nullis *intelligibilis* dicitur. Hanc Græci quid appellant? ἑναρθρον φωνήν. Hujus autem species quot sunt? Duæ. Quæ? Nam aut *musica* est, quæ tibiis ⁿvel tuba redditur, aut quolibet organo; aut *communis*, qua 4 promiscue omnes utuntur. *Confusa* autem est, quæ nihil aliud quam ^osimplicem vocis sonum emittit, ut est equi hinnitus, anguis sibilus, plausus, stridor, et ^pce- 5 tera his similia. Alii eam, quæ dicitur in usu *articularis*, *litteralem* dixerunt, ut nomina, verba, adverbia, 6 et ceteras ^qpartes orationis. Omne autem explanati-

ⁱ ἐξηγητική—ὀριστική] ἐξηγητικὴν—ὀριστικὴν P. ^j definit] definitur P.
^l intelligere] intellegere P. et sic mox: sed cap. seq. intelligitur.
^m πεπληγμένος ἀκοῇ] πεπληγμενος αἰσθητος ακοῇ P. ⁿ vel tuba] ttuba P.
^o simplicem] simplex P. ^p cætera] cetera P. et sic alibi. ^q orationis partes] partes orationis P.

6 litteratura] *litteratio* Isidorus Orig. I. 3. ex Varrone.

ib. *scientia est*] *intelligendi* vel simile quid deest. TERHÆRIUS.

Ego addidi eorum cum Scaligero Frag. Varr. p. 19. ed. Durd.

7 Cicero] Orat. c. 33.

varum vocum initium et individua vox est littera, ex qua articulata vox existit, inque ultimam resolvitur: unde consequens est, ut de littera dicamus. Sed prius est, ut elementum ^r et dictionem et orationem definiamus. *Elementum* est ^s uniuscujusque rei initium: *dictio* ⁸ figura significantium vocum, aut a quo ^t initium sumit incrementum, et in ^u quod resolvitur: *oratio* est ^v dictio ⁹ significans vel compositio dictionum significantium ^x consummans unam sententiam.

CAP. III. *De Litteris.*

Littera est vox simplex, una figura notabilis. *Litteram* quidam putant dictam, quasi legitteram. ^y Quare? quod legenti iter præbeat. ^z Quidam quidem dixerunt ^a leviteram. Quare? quia levat ut iteretur, id est, delectat iterum ut scribatur. *Vox simplex* quare? Ideo, quia ejus ³ vocis, quæ *ἐναρθρος* a Græcis dicta est, sub significationem aliquam venit, vel ut minima pars, ideoque a nonnullis *nota vocis articulatae* dicta est. *Una figura* ⁴ *notabilis*. ^a Ideo quia unaquæque littera suam figuram habet. Nam syllabæ pluribus figuris, id est litteris, notantur, nisi cum vocales vice syllabarum funguntur. Nam accidunt unicuique litteræ, nomen, figura, potestas. *Nomen* est, quo appellatur: *figura*, qua notatur: *potestas*, qua valet.

Litterarum aliæ sunt vocales, aliæ consonantes. *Vocales* sunt quæ per se proferuntur, et per se syllabam

^r atque orationem] et dictionem et orationem P. ^s cuius et littera minima] uniuscujusque rei initium. dictio P. ^t unumquodque] initium P. ^u quod] que P. ^v ordinatio vel compositio] dictio significans vel compositio P. ^x continuam] consummans unam P. ^y quia] Quare? quod P. ^z quidam dixerunt levitteram] quidam quid d. leviteram, Quare? P. ^a Ideo] Ideo quia P

⁸ Dictio] Diomedes p. 431. *tur oratio, et in quam resolvitur.*
Dictio est vox articulata, cum aliqua significatione, ex qua instruitur oratio, et in quam resolvitur.
 Priscianus p. 573. *Dictio est pars minima orationis constructæ.*

7 faciunt. Sunt autem quinque; *a e i o u*. Harum duæ
i et *u*, transeunt in consonantium potestatem, cum aut
 ipsæ inter se geminantur,^b aut cum aliis vocalibus jun-
 8 guntur, ut *Juno, vates*. Consonantium vero est species
 duplex: sunt enim aliæ semivocales, aliæ mutæ. *Semivocales*
 sunt quæ per se quidem proferuntur, sed per
 se syllabam non faciunt: sunt autem numero septem:
f l m n r s x. Ex his una duplex littera, *x*: constat
 enim aut ex *g* et *s*, ut *rex regis*; aut ^cex *c* et *s*, ut *pix*
 9 *picis*: ideoque hæc littera a quibusdam negatur. *Mutæ*
 sunt autem quæ neque per se proferri possunt, nec per
 se syllabam faciunt: sunt autem numero novem, *b c*
 10 *d g h k p q t*. Ex his supervacuæ quibusdam viden-
 tur *k* et *q*, quia *c* littera harum locum possit implere.
H quoque ^dadspirationis notam, non litteram ^eæstima-
 mus; *y* et *z* propter Græca nomina admittimus.

11 Littera est humanæ vocis pars. Litteræ Romanæ ad
 imitationem Græcarum factæ: novas etiam habent, ut,
h q u: item superfluas quasdam videntur retinere, *x* et
k et *q*: nam *y* et *z* propter Græca nomina additæ
 12 sunt. Nec dubitatur his litteris omnibus absque sola *v*
 remotis, Latinæ linguæ reliquas ^fdecem et septem
 13 posse satisfacere. Nam pro *h*, adspirationis nota, ut
 Græci faciunt, poni posset *f* et *p*, et eadem adspiratione
 compleretur. Nihilominus pro *k* et *q*, *c* littera facil-
 lime haberetur: *x* autem per *c* et *s* possemus scribere:
 sic et *z*, si modo Latino sermoni necessaria esset, per
d et *s* litteras faceremus, sed ut omnes, quæ usui tra-
 14 ditæ sunt, recipiamus, sunt ^gviginti tres. Ex his aliæ
 sunt vocales, ut supra diximus; aliæ consonantes; aliæ
 mutæ. Vocales sunt quæ plenam vocem proferunt,

^b aut in] aut cum P.   ^c ex c] ex c et s P.   ^d aspirationis]
 adspirationis P. et sic infra.   ^e æstimamus] admittimus sed æsti-
 mamus P.   ^f decem et septem] xvii P.   ^g viginti tres] xxiii P.

per quas etiam separatas syllabas ^bfieri volunt. Sunt 15
autem numero sex, *a e i o u y*. Harum nulla natura
littera longa aut brevis est: sed omnes uno modo. Si
corripiantur breves, si producantur longæ sunt. Ac 16
præcipue *e* et *o* quæ *biformes* dicuntur, quia pro binis
Græcis apud nos ponuntur. Residuæ autem litteræ
omnes consonantes sunt xvii, *b c d f g h k l m n p q r*
s t x z. Hæ dividuntur in partes duas: aliæ enim 17
sunt semivocales, aliæ mutæ. *Semivocales* sunt quæ
partem quandam vocis incipiunt, sed implere non pos-
sunt, et sunt viii, *f l m n r s x z*. Ex his *immutabiles* 18
iv *l m n r* dictæ sunt, quia in masculinis et femininis
nominibus per nominativum casum positæ in omnibus
declinationibus manent nec mutantur. Eædem autem 19
liquida dicuntur, quando hæ solæ inter consonantem
et vocalem immissæ non asperum sonum faciunt, ut
clamor, Tmolus, consul, Africa. Item ex ⁱisdem se- 20
mivocalibus *duplices* sunt duæ, *x* et *z*: singulæ enim
in metrica ratione pro duabus consonantibus valent.
Residuæ semivocalium sunt *f* et *s*. Ex quibus *f* qui- 21
dam errantes duplicem dicunt quod ex *p* et *h* compo-
sita videatur. Sed quando in pedibus duarum conso- 22
nantium virtutem non habet, duplex non est. *S* autem
vocatur *facilis*, quando plurimis consonantium juncta
in syllabarum sono miscetur. *Mutæ* sunt quæ nullius 23
vocis sonum separatim faciunt, et sunt novem, *b c d^k g*
h k p q t. Ex his *h* vocatur *infirmæ*, quia in metricis
plerumque despicitur, nec consonantis tenet locum, ut
sævus Achilles, quæ idcirco sic est, quia *c* et *h* unius
consonantis Græcæ loco habetur: *k* autem dicitur *mo-*

^b fieri contingit. Consonantes quæ nunc præpositæ nunc subjunctæ
vocalibus consonant. Mutæ, quæ neque proferri per se possunt, neque
syllabam facere] Ita edd. Longe auctiora damus ex P. Transtulimus
autem caput de Enuntiatione Litterarum, cum P. post cap. V. De
Syllabis. ⁱ hisdem P. ^k g] Deest P. qui mox *q t v*, cum nota
∴ in marg.

nophonos, quia nulli vocali jungitur nisi soli *a* brevi et hoc ita ut ab ea pars orationis incipiat, aliter autem non recte scribitur. Item vocantur *spiritalis* tres *c p t*, quia his *h* littera subjecta inserit spiritum, ut *Chiron, Philon, Thoas*. Et ideo residuæ *b d g q* nominantur *rigidæ*, quia nullam earum eadem *h* ad recipiendam adspirationem flectat, quod contigit omnibus semivocalibus absque sola *r*, sed ea plurimum in peregrinis nominibus adspirat. Addita autem fuerat a veteribus non frustra velut *F*, quam musici digamma vocant. Sed pro hac *i* aut *u* litteram scribimus. Atque ita fit ut eadem nunc *u* vocalis sit, ut *unus*, nunc consonans, ut *vivus*. Sic et *i* nunc vocalis est, ut *iris*, nunc consonans, ut *jejunus*. Finitivæ literæ masculinorum nominum sunt septem, *a l n o r s x*, ut *Sylla, sal, pecten, Cato, Hector, deus, felix*: femininorum vero Latinorum sunt septem, *a n o r s x m*, ut *Roma, aspergen, virgo, mulier, salus, nix*, et in Atticis nominibus, ut *Glycerium*. In neutris autem sunt septem, *e l m n r s x*, ut *pingue, tribunal, scamnum, lumen, marmor, nemus, audax*.

- 30 *B* consonans muta rigida.
C consonans muta spiritalis.
D consonans hasta (?) muta rigida.
E vocalis biformis.
F consonans semivocalis apud quosdam duplex.
G consonans muta rigida.
H consonans muta infirma.
I vocalis, interdum consonans.
K consonans muta monophonos.
L consonans semivocalis immutabilis.
M consonans semivocalis immutabilis.
N consonans semivocalis immutabilis.
O vocalis biformis.
P consonans muta spiritalis.

¹ *vivus*] *unus* P.

Q consonans muta rigida.

R consonans semivocalis immutabilis.

S consonans semivocalis facilis.

T consonans muta spiritalis.

V vocalis interdum consonans.

X consonans semivocalis duplex.

Y vocalis Græca.

Z consonans semivocalis Græca duplex.

R et **S** litteræ apud antiquos communem potestatem habebant, *Arbos, labos, honos*; nunc, *arbor, labor, honor*.

CAP. IV. ^a De Orthographia.

Nunc quoniam res admonuit, non absurdum videtur de ^bOrthographia paucis scribere, vel Analogia. ^cErit itaque in principio dicendum, quemadmodum antiqui scripserint, dehinc quid nunc debeamus observare. Consonantes litteras non geminabant, ut in his, *An-²nus*, ^d*Lucullus, Marcellus, Memmius*, et cetera his similia, sed supra litteram, quam geminari oportebat scilicet, Sicilicum imponebant, cujus figura hæc ^eest, **Λ**, idque erat signum geminandi, sicut apparet in multis adhuc veteribus ita scriptis libris: ^fiidem voces, quæ pressiore sono ^geducuntur, *ausus, causa, fusus*,

^a De Orthographia] De orthographia P.   ^b orthographia] orthographia P.   ^c Est] Erit P.   ^d Lucullus, Memmius] Lucullus, Marcellus, Memmius P.   ^e est, quod] est **Λ** idque P.   ^f iidem] idem P.   ^g æduntur] educuntur P.

² Sicilicum] Deerat nota Sicilici, paulo post *δπλῆ* ea dicitur. Accipienda autem nota longarum vocalium pro qua veteres docet Quintilianus geminasse vocales, ut *feelix* pro *felix* scriberent, *maalus* pro *malus*, *paalus* pro *palus*. Hoc apice idem autor tum demum censet utendum, cum similitudo aliqua est dictionum quæ quanti-

tate solummodo distinguuntur, ut sunt eæ quas memoravimus. CAMER.

ib. Hic Sicilici figura abest, quæ apud Bedam sic pingitur] : apud Demetrium Alabandum sic, **Ϛ** : alias **Ϛ**. Syrum nomen est. Hanc *δπλῆ* aversam postea appellat Victorinus. COMM.

3 *odiosus*, per duo *s* scribebant, ^b*aussus*. Juxta autem non ponebant *cm*, deinde nec *Alcmenam* dicebant, nec ⁱ*Tecmesam*, sed *Alcumenam*, inde ^k*Alcumæon* et *Alcumenam* tragoediæ, donec Jul. ^lCæsar, qui Vopiscus, et Strabo, ^met Sesquiculus dictus est, primus de ⁿ*Tecmesa* scripsit tragoediam suam, et in ^oscena pronuntiari ⁴jussit. Accius vero cum scriberet *anguis*, ^p*angueis* imponebat. ^qIdem nec *z* literam, nec *y* in libro suo ^rrettulit, quia quæ ante fecerant Nævius et Livius, cum longa syllaba scribenda esset, duas vocales ponebant, præterquam quæ in *i* literam inciderant, hanc enim per *e* et *i* scribebant. ^sGneius Pompeius Magnus et ^tscribebat et dicebat *kadamitatem* pro *kalamitatem*. ⁵Nigidius Figulus in Commentariis suis nec *k* posuit, ^unec *q*, nec *x*. Idem *h* non esse litteram, sed notam adspirationis tradidit. Licinius Calvus *q* littera non est usus: *consultum* ^v*senatus* ipse ^{vv}scripsit: et ⁶ad ^wCaium Cæsarem, *senatus consultum*. Idem *optimus maximus* scripsit, non ut nos per *u* litteram. Divus Augustus ^xgenitivo casu *hujus domos meæ* per *o*, non ut nos per *u* litteram scripsit. Messala, Brutus, ⁷Agrippa, pro *sumus, simus*. Nos paucioribus litteris scribimus, quam antiqui scribebant, ut, *narus, navus, natus, nosco*: ^ynam illi has voces, et similes istis *g* anteposita scribebant: cujus consuetudinis nos vestigia retinemus, cum scribimus *ignarus, cognatus, ignavus*,

^b aussus et cætera] aussus P.   ⁱ Tecmesam] tecmusam P.
^k Alcumæon] Alcumeneo P.   ^l Cæsar] Cesar P.   ^m qui et Sesquiculus] et sesquiculus P. *sesquiculus* Fabric. B. G. III. p. 8=IV. p. 577.
ⁿ Tecmesa scripsit] Tecmusam scripsit P.   ^o scena pronuntiari] scena pronuntiari P.   ^p angueis] angues angules P.
^q Item] Idem P.   ^r rettulit] retulit P.   ^s Gneius] GÑ P.
^t scribebant et dicebant] scribebat et dicebat P.   ^u pro Q] nec QP.
^v senati] senatus P. An *senatus*? v. Sosp. Charis. p. 116.   ^{vv} scripsit] scripsit P. et infra.   ^w Caium] c̄ P.   ^x genitivo] genetivo P.
^y et illi] nam illi P.

3 Strabo] v. Sueton. Cæs. c. 55. Voss. de Poët. Lat. p. 14.

cognosco. Nec solum litteras eximimus, sed voces quoque ipsas commutamus, ut cum dicatur *nemo* et *nullus*, ex quibus prior vox ad homines solos pertinet *nemo*, quorum ^agenitivum casum aliter quam nos veteres extulerunt: *nemini* enim et *nulli* dixerunt. Item, *bonæ* ^a*frugis* quoque, nos *bonæ frugi*, quamvis ⁹ nullum nomen singulare Latinum per omnia genera numerosque omnes et per casus i littera terminetur, tantum ommissa parte ejus solum *frugi* scribimus. Sed nos nunc et *adventum*, et *apud*, per *d* potius, quam per ^b*t* scribamus, *atventum* et *aput*: et *linguam* per *l* potius, quam per *d*: *præsidium* per *d* potius, quam per *l*. *Hactenus* autem et *hodie*, non ut antiqui, ^c*hac-* ¹⁰ *cetenus*, ^d*hoccedie*. Et ^e*illuc* potius, quam *illo*. Et pro *lavabro*, potius ^f*labrum*: *simul*, non *semel*: et *Alcmenam*, quam *Alcumenam*: *Alcmeonem*, quam *Alcumeonem*: *Tecmessam* potius, quam interposita *u* *Tecumessam*. Et ubi duarum consonantium sonus ¹¹ percutiet aures, ut in *sabbatis*, *saccis*, *effert*, *effugit*, *falkit*, *gallus*, *vallus*, *macellum*, *nullus*, *pallium*, *Pal-* *las*, per duo *l*, sicut per duo *n*, *annum*, ^g*Cinnam*, et similia. Sic et per duo *p*, *apparatum*, ^b*lappam*: per ¹² duo *r*, *Arruntium*, *Varrum*, *currit*, *ferrum*. Item per duo *s*, *assiduum*, *Cassium*, *fessum*: et per duo *t*, *At-* *tius*, *Vattius*, et similia. Nam ut color oculorum ju- ¹³ dicio, sapor palati, odor narium dinoscitur, ita sonus aurium arbitrio subjectus est. Clarorum autem viro- rum, quos supra nominavi, consuetudinem in libris repperire possumus eorum. *Sacratum* debet scribi, non ¹⁴ *secratum*: *sacratum* autem in compositione *consecra-* *tum* facit, per *s* et *e*, non per *s* et *a*. Sic et *castus*

^a genitivum] genetivum P.   ^a frugis] fruges P.   ^b t scriba-
mus, atventum et aput] r scribamus arventum et apur P.   ^c hac-
cetenus] hacettenus P.   ^d hoccedie] hocetdie P.   ^e illuc]
ill P.   ^f labrum] potius labrum P.   ^g Cynnam] Cinnam P.
^h Jappam] lappam P.

facit incestum, non incastum: ^lpromiscuus etiam promiscue facit, non promisce, u enim ^kperduci debet, ¹⁵sicut assiduus assidue facit. Quotiens numerum significamus, per *t* non per *d* scribendum erit, ut *tot*, *quot*: sic et quotiens præpositio si ^lerit *ad*, per *d*, ut,

Ad mortem si te fors.

Et,

Ad quem sic roseo^{ll}.

Si erit autem conjunctio per *t*, ut,

At regina gravi.

¹⁶ Antiqui pro ^m*sed* scribebant *sedum*, nostra ætas partem litterarum in eo ⁿreservavit, partem, brevitatis gratia, ex eo ^odetraxit, nullam immutavit: et nos per *sed*, ¹⁷quam per *set* scribamus. Nomina quæ singulari nominativo casu in *us* litteris terminantur, ut *Atticus*, *Brutus*, et similia, ^pgenitivo casu una recepta *i* littera ^qdeclinabuntur et scribentur, non per duo *i*, ut *Attici*, *Bruti*: quæ autem nominativo *i* litteram habuerint, ut, *Gellius*, *Furnius*, genitivo ^rgeminare debent *i*, ut ¹⁸*Gellii*, *Furnii*. *Voster*, *vortit*, et similia per *e*, non per *o*, scribere debemus. ^sHas igitur voces et similes istis, itemque, *agendum*, ^t*cedendum*, *capiendum*, *faciendum*, per *e* potius quam per *u*: sicut *acerrimus*, *existimat*,

^l Promiscua] Promiscuus P. ^k perduci] produci P. Edidit Commelinus secundum emendationem Camerarii: præterea interponendum videtur non. ^l erit ad] si erit ad per *d* P. ^{ll} etc. om. P. ^m set scribebant, sed cum] scribebant sedum P. ⁿ reservavit] reservavit P. ^o detraxit, nonnullam immutavit] detraxit, nullam immutavit P. ^p genitivo] genitivo P. et sic fereq̃ semper. ^q declinabuntur et scribuntur] littera declinabuntur et scribentur P. ^r geminare] geminari P. ^s Has voces] Has igitur voces P. ^t cedendum] cædendum P.

¹⁶ Antiqui pro] Hunc locum sic legendum censet Camerarius: *Antiqui pro sed sedum scribebant: sed cum nostra ætas partem litterarum in eo reservavit, partem brevitatis gratia ex eo detraxerit,*

nullam immutavit, et nos per sed quam per set scribimus. Sedum hac significatione nusquam legere memini. COMM. Vid. Isidor. Orig. I. 26.

extans, intinsus, marinus, minimus, ^vmanibus, ^wprecium, sonipes, per *i* quam per *u*. Quæ voces *x* litteræ ¹⁹ sonum exigunt, eas per *x* sine ulla hæsitatione debemus scribere, et quæ per *y*, potius, sicut exigat ratio, per *y* quam per *u*, ut, *Eutychus, Hylas*. ²*Degressus* autem per *e*, quam per *i*. *Degredi* enim ex superiore loco descendere: *digredi* ex aliquo loco discedere. Nostri Latini cum litteris uterentur, quas a Græcis ac- ²⁰ ceperant, *a b c d e i k l m n o p q r s t*, et Græci vocales haberent totidem, quot et nos, *a e i o u*, (nam *η* et *ο* postea sunt ab his repertæ,) ^γ*e* et ^ι*o* ternas habebant apud eos potestates, ut *e* esset breve et productum, *i* autem longum quodammodo sonat, cum et *e* et *i* ²¹ junctum est. Et *o* similiter quo quecum esset [²*ε*] breve, et idem faceret longam syllabam, præterea exprimeret vocem, quam apud eos per *ο* et *υ* scribitur *ω*, sic apud nos quoque *e* et *o* totidem potestates habebunt, et easdem quas apud Græcos. Græci in casu ²² ^adativo tam ^b*η* litteræ, quam *ω*, adjiciebant, juxta: ita ^ο nostri, ut apparet ex libris antiquis foederum et ex legum, qui ^cetsi frequenti transcriptione aliquid mutant, tamen retinent antiquitatem: nam *ο* non solum pro brevi et pro ^dlonga, sed ^eet pro *u* poni, ut pro *populus*, ^fibi *popolus*: et ^gubi *piaculum*, ibi *piacolum*: sic et pro *huic hoic*: pro *funus* ^h*fonus*: item alia multa. Apud Græcos autem fuisse ¹conjunctum *i* et ²³ *o* non dubito. *E* autem duarum obtinet vicem, brevis

^v manibus] manius P.   ^w precium] præcium P.   ^x Degressus autem] Degressus P.   ^γ et ^ι et ^ο P.   ^z unum brevem] ^ι breve P. v. infra 31.   ^a dativo] casu dativo P.   ^b *η-ο*] *e-o* P.   ^c etiamsi ex] etsi P.   ^d longa] pro longa P.   ^e etiam] et P.   ^u ^f ibi *popolus*: et ^g ubi] *ubi* *populos* *robi* P.   ^g ibi *piaculum*] ibi *piacolum* P.   ^h *fonus*] *fonos* P.   ⁱ *cio cum*] *conjunctum* P.

²⁰ *q r s t*] *q* deleri et *u* post *t* Crit. p. 130. Taylor. Marm. Sandv. addi censuit Vossius. Sed vid. p. 6.

infra. 28.

²³ *cio cum*] Divinandum quid ib. *e* et *ο*] Vid. Dawesii Misc. auctor hic voluit. COMM.

et productæ: *o* vero et pro brevi et pro longa et pro *æ* posita est; eidemque litteræ in ^kdativo casu adjecta ²⁴ est *i*. *Y* quoque et suo sono posita est, et subjuncta litteræ *h*, ¹ut apud nos quoque: item adjecta litteris *α* et *e* facit syllabam: ^mposita est et pro brevi et pro longa, ²⁵ cum Græce per *υ* scribimus. *V* similiter et pro brevi et pro longa, ⁿquotiens consonantibus subjecta est pro *o* ^oet *υ*. Græci sequebantur sonum tantummodo litterarum *θ φ χ* priusquam a Simonide invenirentur, exprimebant juxta *τ* et juxta *π* ^pet juxta *κ* adspirationis ²⁶ notam *H* ponendo. ^qΞ autem varie nunc per *κ* et ^rσ, nunc per *γ* et *ς*. Item *ψ* nunc per *βς*, nunc per *πς*. Quibus nostri ^sζ acceptam in fine suarum posuerunt: reliquis autem ita scribunt, ut a Græcis sunt traditæ. ²⁷ *Y* vero eodem ordine scriptum habemus, quo illi, rescisa ^ttamen virgula juxta: sic ^uquod apud illos junctum *υ* litteræ *o* facit syllabam, nostri etiam ^vquotiens ejusdem soni longa syllaba scribenda esset et ipsi adjungebant *o* litteræ. Inde scriptum legitis *Loucetios*, ²⁸ *nountios*, et *loumen*, et cetera. Sed nec *g* quidem nec *q* Latinus sermo introduxit: ex quibus *q* et fuisse apud Græcos, et quare desiderat fungi vice litteræ cognoscere potestis, si pontificum libros ^wlegeritis: nunc ²⁹ enim apud Græcos juxta ^xπ est posita; *ς* autem apud

ec

^k dativo casu adjecta est *i*] dicativo casu adjuncta est *iota* P.
¹ ut est] ut P. ^m posita est] positæ est P. ⁿ quoties consonantibus] quotiens consonant P. ^o et *υ*] et *γ* P. ^p et *κ*] et juxta *κ* P. ^q Ξ] Z P. ^r σ-ς] c-c P. et sic mox. ^s ζ] Z P. Mox *reliquas* Putsch. ^t tantum] tamen P. ^u quod-o-υ] q-u-o P. *u* ante *quod* addidit Putsch. ^v quoties] quotiens P. ^w legeritis] legeretis P. ^x π-ς] η-ς P.

²⁹ Al. juxta π est posita. *G* autem apud Græcos obtinet notam numeri sex. at p. 30. (ed. Sanct. scil.) ait *G* numero servire et nonaginta significare. Prior locus mutilus, posterior vero, si satis cerno, falsus. Id autem mihi vi-

detur innuere, *G* post ε in numerorum notis poni et sex significare, cujus figura hæc est ς'. *Q* vero, post π, nonaginta notare, cujus forma talis ζ: hanc in Glossis Cofe, alteram erison vocari reperio. COMM. Docet esse *Q*

Græcos obtinet notam numeri sex, pro quo apud antiquos *c* poni solitum, ut pro *agro Gabino, Cabino*: pro *lege, lece*: *acna*, pro *agna*: *auctio* certe ab augendo dicta est: et numeri cum habeant *c*, ut *ducenti*, ^{xx}*trecenti, sexcenti*, ⁊ reliqui habent *g*, ut *quadringenti, nongenti*, cum a tertio quoque ordine, ut apud Græcos quoque positum est *c* pro *g*, et suo loco *k* post ^areceptam *c* supervacuum cœpit esse. *Cum*, adverbium temporis, antiqui quatuor litteris scribebant: in his, ^a*quum* apud Catonem, ^brursus *quom*, sed antiqui cum ita scriberent, ^cpronuntiabant tamen perinde ac si per ^d*c* scriptum esset. Illa ^equoque scriptura confusa, ^fquæ *u* pro consonante, et *o* pro vocali correpta ^gaccipiebant: sicut apud Græcos trium valebat vice, ut esset *o* breve, idem longum, et ut ante dixi, *ov*. In quibus peccabant, ^hquod aliis litteris scribebant, quam quibus enuntiabant, et aliter legebant, quam scribebant. Item *cujus* per *quojus* litteras scribebant. De ³² quibus ne plura scribam, hoc custodite: ut cum fuerit adverbium temporis, per *qu* sive ⁱunum *u*, sive duo scribatis, ut *qum primum*, ^ket *quum hoc facerem*. At si ³³ erit conjunctio, ut, *cum* ^l*Gaio, cum Lucio*, per *c* scribi debeat, ne quicquam deperdat ex significato: non enim aliud per ^m*quum* scripta, aliud per *cum* sonat. Sed ³⁴ ubi ⁿaliquid non fit aut soni jactura, et totidem pene

^{xx} trecenti sexcenti] tricenti sescenti P.   ⁊ *g* reliqui habent] reliqui habent *g* P.   ^a receptum] receptam P.   ^a quum] cum P.
tam his quum Putsch.   ^b rursus quom] quam rursus ea quoam P.
^c pronuntiabant] pronuntiabant P.   ^d cum] c P.   ^c quidem]
quoque P.   ^f quod] quæ P.   ^g accipiebant] accipiebant, P.
^h quod] et P.   ⁱ unum *u*] unum P.   ^k quum] et quum P.
^l Caio] Gaio P.   ^m quom] quum P.   ⁿ aliquando] aliquid non P.

quoque a Græcis acceptum quod et Fabius innuit libro primo, ubi dicit in numero apud Græcos hanc litteram tantum manere. Post ^z enim quod notat *LXXX* ponunt illi numerantes notam

qua nota *xc* significantur, ut post *z*, quod valet quinque, *r*, id est, sex. CAMER.

³⁴ Sed ubi aliquando fit soni jactura] Manifestum est mendum. Sensus quidem non obscurus.

35 litteræ scribuntur, dandum est aliquid antiquitati. Re-
 liquas voces, quæ ante vocalem habuerint *u* pro con-
 sonante positum, ut *quando*, *quæritur*, *quispiam*, *quod-*
 36 *dam*, per *q* potius quam per *c*, scribetis. At cum *lo-*
cutus, *secutus* per *c*, °cum quidam præcipiant ad origi-
 nem debere referri: ¶quia est *locutus* a *loquendo*, *se-*
cutus a *sequendo*, per *q* potius quam per *c* hæc scri-
 benda: nam *concussus*, ¶cum a *quatio* habeat origi-
 nem, et *cocus* a °*coquendo*, et *cotidie* a *quoto die*, et
incola ab *inquilino*: attamen per *c* °potius quam per *q*
 37 scribuntur. *Quicquam* et *quicquid* et *quocquod* prima
 syllaba quotiens habuerit *d*, °id vos perducite, et super-
 ponite *c*. Nam cum sint hæc °conposita et confusa,
 si utramque vocem suis litteris scriptam relinquatis,
 duas partes orationis separatas relinquetis: *quicquam*
 38 enim ductum est a *quidquam*. *Æ* syllabam quidam
 more Græcorum per *ai* scribunt, °nec illud quidem
 custodient, quia omnes fere, qui de °orthographia ali-
 quid scriptum reliquerunt, præcipiunt, nomina °femi-
 nina casu nominativo *a* finita, numero plurali in °*æ*
 exire, ut *Æliae*: eadem per *a* et *i* scripta numerum
 singularem ostendere, ut *hujus Æliai*: inducti a poe-
 tis, qui *pictai vestis* °scripserunt: et quia Græci per *i*
 potissimum hanc syllabam scribunt propter exilitatem
 litteræ, °*η* autem propter naturalem productionem jun-

° quum] cum P.   ¶ quia est] quæ P.   ¶ quamvis] cum P.
 ° coquendo] quoquendo P.   ° potius quam] quam P.   ° idem]
 id P.   ° conposita] conposita P.   ° ne—custodientes] nec—
 custodient P.   ° orthographia] orthografia P.   ° foeminina] fe-
 minina P.   ° *æ*] *ae* P.   ° scripsere: et quod] scripserunt: et
 quia P.   ° *η*] *h* P. Vid. Vossii A. Gr. IV. 4.

Vult enim tum demum obse-
 quendum antiquitati, si pronun-
 tiatio usitata non nimium ab illa
 abhorreat. Si legamus *haud*, hoc
 ita etiam de his verbis quæ in
 textu orationis perscribuntur, in-
 telligetur. CAMER. Legendum

puto, sed ubi aliqua modo fit aut
 soni jactura, et totidem etc.
 COMM.

37 perducite] præcidite Put-
 schius. Male. perduco idem est ac
 διαγράφω. v. supra s. 14. infra
 s. 40.

gere vocali ^aalteri non possunt; iota vero quæ est brevis ^beademque longa, aptior ad hanc structuram visa est: quam potestatem apud nos habet et i quæ est longa et brevis. ^cVos igitur sine controversia am- 39 biguitatis, et pluralem nominativum, et singularem genitivum per æ scribite: nam qui non potest dinoscere ^dsupra scriptarum vocum numeros et casum, valde est hebes. ^eQuatenus sæpe cum sit recte scriptum, vos e 40 perducitis, et facitis *quatinus*: et sæpe i litteram commutatis in e. De qua ne plura loquendo videar vobis exprobrare imperitiam, contentus sum, quid ^finter utranque vocem intersit, significare. Igitur *quatinus* 41 est ut ^gquia nam: *qua tenus* autem significat finem loci cujusdam, velut *qua fine*. Nihil est, ^hquod non vultis consulere de his, quæ ignoratis: nam ut aliquid nescire turpe non est, sic in deterius scribere vel emendare turpissimum est. *Pertermine* dicitur auspici- 42 um, quia fit, cum de fine Romano in agrum peregrinum transgrediuntur. Sed scribam voces, quas alii numero singulari et plurali indifferenter per u et o scripserunt, ut ⁱavus, corvus, novus et cetera. Vos nominativo sin- 43 gulari per duo u, quorum vice consonantis fungitur alterum, alterum accipitur pro vocali: nam per ^ku et o scriptæ significant pluralem numerum et casum accusativum, avos, flavos, corvos, et horum similia: nec enim mihi superest otium, qui possim singula exequi, nec ^lsufficit memoria, cum vix hæc, quæ scribo, implere

^a alteri] altero, P.   ^b eademque] eadem P.   ^c Vos igitur] Sic P. marg. Vos aũ in textu.   ^d supra] super P.   ^e Quatinus] Quatenus P. et versa vice infra quatinus.   ^f inter utranque] utranque P.   ^g quia nam] quoniam P.   ^h quod] quia P.   ⁱ avus corvus novus] avos corvos novos P.   ^k vos] u et o P.   ^l sufficit] effigit et in marg. suffigit P.

40 Quatenus] Lege, Quatenus perducitis. CAMER. pro quatinus—perducitis.

44 possim. Attamen has etiam voces, quæ *u* potius quam
o sonant, per duo *u* scribite, ut, *vulva*, *vultus*, et si-
 milia, sicuti sine ulla dubitatione per ^m*u* et *o*, quæ
ⁿsonant ita, uti *volvit*, *volvo*, *volutus*, *convolutus*: nam
 littera *u* vocalis est, sicut *a e i o*, sed eadem vicem obti-
 net consonantis: cujus potestatis notam Græci habent
ⁿⁿ*F*, nostri ^o*vau* vocant, et alii digamma: ea per se
 scripta non facit syllabam, anteposita autem vocali fa-
 45 cit, ut *Ῥάμαξα*, *φεκηβόλος*, et *φελένη*. Nos vero, qui non
 habemus hujus vocis nomen aut notam, in ejus locum
 quotiens una vocalis pluresve junctæ unam syllabam
 faciunt, substituimus *u* literam: nam vocalis nulla bis
 eadem posita facit unam syllabam, *assiduus*, *exiguus*,
 46 *Laocoon*, *tribuunt*, *statuunt*, et similia. At cum præ-
 ponitur vocali, tunc accipitur pro ^qconsonanti, ut est
anguis, *extinguit*, *lingua*, *pelvis*: ^rin *uvido* enim prior
u vocalis est, sequens cui ^ssubjecta est *i* consonans.
 47 Est præterea ejusdem potestatis *i*: vocalibus antepo-
 sita consonantis habet vicem, et subjecta ^talii conso-
 48 nanti vocalis est. *Hesternum* producte dici debet:
 nemo enim est, qui Latine modo sciat loqui, qui aliter
 49 quam producta syllaba *hesternum* dixerit. *Deus* est, in-
 quam, ut *reus*, et facit genitivo casu *dei*, ut *rei*. No-
 minativo igitur plurali ^v*hi dei* potius quam *dii*. In
fascia sine ^wcausa adjecistis apicem, quia *fascia* dici-

^m vo] *u* et *o* P.   ⁿ sonant ita] ita sonant ita P.   ⁿⁿ *F*] *f* P.
^o *vau*] quā P.   ^p ut *Ῥάμαξα*] ut fama. *hicp̄za* P. N. B. huic versui
 in marg. apponitur obelus—, indicans ut puto errorem aliquem sub-
 esse.   ^q consonante] consonanti P.   ^r in *uvido*] *uvido* P.
^s subjecta] subjectum P.   ^t alteri] alii P.   ^v *hii*] *hi* P.
^w *caussa*] *causa* P.

45 *F*] *f* accipienda nota du-
 plicis γ, ut etiam nomen indicat,
δίγαμμα enim Æolicum dicitur.
 CAMER.

48 *Hesternum* producte] Pri-

mæ vocalis sonum, non primæ
 syllabæ tonum intelligit. Jubet
 pronunciare ἡστέριον non ἐστέριον.
 TERHÆRIUS.

tur, ^xquodvolvendo fit fascia. *Haud* ^yadverbium est ⁵⁰ negandi, et significat idem quod apud Græcos *οὐ*: sed ab antiquis cum adspiratione, ut alia quoque verba, dictum, et adjecta *d* littera, quam plerisque verbis adiciebant. *D* tamen litteram conservat, si sequens verbum incipiat a vocali, ut *haud aliter muros*, et, *haud equidem*. At cum verbum a ^zconsonanti incipit, *d* perdit, ut, *haut dudum*, et *haut multum*, et *haut placitura refert*, et inducit *t*. Et *huiusce* et *huiusque* recte scri- ⁵¹ buntur, sed suo loco utraque: nam ab *hocce* et ab *hacce* fit *huiusce*: ^a*huiusque* autem aliud significat, ^bid est *uniuscujusque*. Has voces *nonnunquam*, *nun-* ⁵² *quam*, *nunquid*, *quanquam*, *unquam* sæpe recte scriptas relinquitis: aliquando ^c*n* in *m* commutatis, *non* ^d*numquam* pro *n* facitis *m*. Quid igitur in posterum ⁵³ debeatis observare, attendite. Clari in studiis viri, qui aliquid de orthographia ^escripserunt, omnes fere aiunt, inter *m* et *n* litteras mediam vocem, quæ non abhorret ab utraque littera, sed neutram proprie exprimat, tam nobis deesse quam Græcis, cum illi *Sambyx* scribant, nec *m* exprimere, nec *n*. Sed hæc ambiguitas in his ⁵⁴ fortasse vocabulis, sicut in *Ampelo*, *Lycambe*: nam in nostris supradictis non est: quia non inter *m* et *n* medium sonat, *unquam* et ^f*nonnunquam* et similia, sed inter *n* et *g*; nam et Græci cum scribunt *ἄγγελος*, *ἄγγος*, ⁵⁵ *ἄγκος*, et similia, si syllabam *an* sequatur syllaba quæ initium habet a *g* ^gaut a *c*, convertunt *n* litteram in *g* et pro *n* *g* scribunt, ut *ἄγγελος*, ^h*ἄγχιστα*, *ἄγκυρα*: cum

^x quod] quia P.   ^y adverbium] adverbium ē P.   *οὐ*] *αὐ* P.
^z consonante] consonanti P.   ^a huiusque] *huiusque* P.   ^b idem]
id est P.   N.B. huic versui apponitur obelus —.   ^c enim] *n* P.
^d numquam] *nūnquam* P. Et ad h. v. apponitur obelus — *non num-*
quam Putsch.   ^e scripsere] scripserunt P.   ^f nonnunquam]
nonnunquam P. et sic infra.   ^g et] aut P.   ^h *ἄγχιστα*, *ἄγκυρα*
ἄγκυρα, *ἄγγισμα* P.

⁵⁴ *unquam*] ut *unquam*. TERHÆRIUS. Et sic Vossius A. Gr. I. 20.

inter *n* ¹et *g* medium sonet vocis productæ: non, ut aliis videtur, inter *m* et *n*: quoniam in copulatione syllabarum familiarium et nobis habenda ratio est, *n* quam *g* potius scribetis, *nonnunquam*, *quanquam*, et
 56 similia. Nam si inter *m* et *n* esset disputatio nobis, quæ in aliis quidem verbis, ^kin supradictis autem non est, commodius credo acturos fuisse receptæ ^lauctoritatis viros, si hanc potius redderent rationem, ne duæ partes orationis, quæ junctæ voces confundunt, integre scribantur tam ^m*deinde*, quam non *unde*, *inde*, et similia, etiam ⁿquod in iis vocibus, quæ ultimam habent *m*, si sequatur *n* mutatur *m* in *n*, ut cum *Hannibal*, *Hiemp-*
 57 *sal*. ^oJam aliud est *sciit*, aliud *scivit*: *scire* enim facit *sciscere*, id est, jubere, præbere. Non omnia rotunda rata sunt cum *l* et *r* geminari solent, quotiens ratio non repugnat aurium sono, ut in *nullo*, in *verre*: *camelus* vero, et *loquela*, et ^p*querela*, et *suadela*, et *tutela*
 58 uno *l* scribenda sunt, ^qut uno *r*, *norat*, *narus*. Orthographia Græcorum ex parte maxima in iota littera consistit: nam et pro brevi, et pro longa, velut ^r*ιάσων* et *ἀονία*: et in quibusdam mediis interponitur verbis, ^sut *αἶδε*: et in extremis, ut ^tet *εὐχῆς*, *πορεύης*: et ^vdativis casibus adjungitur: ^wcum *η* enunciatur, et eadem subjecta *ε* litteræ facit longam syllabam *ει*, ^xquod antea servabatur apud nos quoque: nam et pro brevi et pro

¹ *n g*] *n* et *g* P.   ^k in supradictis autem] et in supradictis P.
^l auctoritatis] auctoritatis P.   ^m d. inde quam. n.] *deinde* quam non P.
ⁿ quod] quæ P.   ^o Jam aliud] Ad h. v. obelus — in marg. P.
^p querela] et querela P.   ^q uno *r* norat] ut uno *r* narat P.
^r *ιάσων*] *ιασων* P.   ^s ut *αἶδε*] *αιδε* P.   ^t *εὐχῆς* *πορεύης*] et *ευχης πορευης* P.
^v casibus dativis] dativis casibus P.
^w quum *η*] cum *Ἠ* P.   ^x quod] *que* P.

56 tam *d* inde quam *n* unde] *d inde quam non deinde et similia*. Notetur mendum. Nisi ita forte CAMER. Hæc mendis non carent. COMM.
 legendum, quod tamen ne mihi
 quidem ipsi adhuc probatur, *Tam*

longa nunc etiam valet : dativis autem casibus apud nos juxta apponebatur, ut antea vobis dixisse memini, cum *populoi Romanoī*, ⁷ pro *populo Romano*, solitos priores scribere ostenderem. Cum vero eadem *i e* litteræ ⁵⁹ juncta esset, non solum pro longa syllaba accipiebatur, sed nominativum pluralem ita ²scripta significabat, ut *amicei*, *bonei*, *doctei*, *Romanei*, et similia : at si per solum *i* scripta esset, eadem genitivum singularem faciebat, ut *hujus amici*, et cetera.

Denique ^aomnes qui de orthographia scripserunt, de ⁶⁰ nulla scriptura tam diu, ^bquam diu de hac quærent, quæ per *i* litteram, singularem genitivum, et quæ per *ei* literas nominativum pluralem faciunt, locuti partim acute, ut mihi quidem videtur ; inepte illud ^catque etiam ridicule, nam mihi quædam succurrunt : *Pilum* ⁶¹ ^daiunt militare, et *vineā*, si sit supra quam milites aggerem instituunt, et *sicam*, et *silicem* ^equæ secet, per *e* et *i* scribenda : at si *pilum* sit, quo pinsitores utuntur, et *vineā* quæ ruri colitur, et fistula, per *i*. A qui- ⁶² bus libenter ^fquærerem, quo modo scripturi essent ædificii *pila*, et quomodo singularem ^gdicerent, aut pluralem in his, ^h*res*, *dies*, *species*, et his similia. *Sam-nitem* licet per omnes casus *i* longam custodiat, tamen nominativo correpta *i* ut ⁱ*sanguis*, *pulvis* est. *Hoc fe-* ⁶³ *mur* ^kcum nominativo per litteram *r* dicamus, tamen genitivo *feminis*, dativo *femini*, ablativo *femine*, scribite. Cognatæ ^lquædam vocantur inter se vocales, ut ⁶⁴ scitis, et in declinationibus invicem succedunt. Item

⁷ pro populo] populo romano P.   ² scriptum] scripta P.   ^a om-
nium] omnes P.   ^b quam] quam diu P.   ^c atque etiam] etiam P.
^d aiunt] Ad h. v. obelus — in marg. P.   ^e quæ secet] Et hic obe-
lus — in marg. P.   ^f quærerem] quererem P.   ^g dicerent]
dicebant P.   ^h res species] res diēs species P.   ⁱ sanguis pul-
vis est] ut sanguis pulvis P.   ^k quamvis] cum P.   ^l quædam]
quod P.

consonantes inter se: sed proprie sunt cognatæ, quæ simili figuratione oris dicuntur, ut est *b f^m r m p*, quibus Cicero ⁿadjicit *v*, non eam, quæ accipitur pro vocali, sed eam quæ consonantis obtinet vicem, et anteposita vocali fit ut aliæ ^oquoque consonantes. Quoti-
⁶⁵ tiens igitur præpositiones ^psequeretur vox, cujus prima littera incipit a supradictis litteris, id est, *b f^q r m p v*, quæ vox conjuncta præpositioni significationem ejus confundat, vos quoque præpositionis litteram mutate, ut est, *combibit, comburit, comfert, confundit, commemorat, comminuit, comparat, comvellit, comvalet, compellit, comvocat*: non *conbibit, conburit* et similia. Sic etiam præpositio juncta vocibus quæ incipiunt a supradictis litteris *n* ^rcommutat in *m*, ^sut *imbibit, imbuit, infert, inficit, immemor, impius, immitis, impotens*.
⁶⁶ At, *sub, ob*, quæ finiuntur in *b* litteram, id est, unam
⁶⁷ ex quinque supradictis cognatis, quotiens verbum ^tsequeretur quod initium habeat a supradictis, in eam *b* ^vmutabunt, a qua vox incipit, ut, *suffert, sufficit, suffundit*: non *subfert, subficit*: sic et *supparat*, ^w*suppressus*, sic *suvoluit, suvertit*: *Ob* autem mutatur in cognatas easdem, ut, *offert, officit, et ommovet, ommutescit, et oppandit, opperitur, et ovvertit, ovvius*. Et
⁶⁸ tamen quotiens verbum sequens incipit ab *l*, aut *r n*, ^xsuam commutat in eam, a qua sequens vox incipit, ut, *collatum, collectum, illinit, illectus, collinit, illudit*. In *r* autem, ut, *corradit, corripit, corrodit, corrumpit*,
⁶⁹ ut *irrepat, irrogat, irruit*: perdit vero *n* litteram, cum sequens verbum a vocali incipit, ^y*coemit, coæquat, coit*,

^{m r}] *s* P.   ⁿ adjicit] adicit P.   ^o quæque] quoque P.
^p sequetur] sequeretur P. inconsequetur Putsch.   ^{q r m p}] *s p m* P.
^r commutât] comūtat P.   ^s imbibit] ut imbibit P.   ^t sequetur
quod] sequeretur quæ P.   ^v mutabunt] mutabant P.   ^w sup-
pressus] suppræssus P.   ^x suam commutat] non suam commu-
tant P.   ^y coemit coæquat] coæquat coëmit P.

cooritur. Anceps, ancilla, ^aancilia, angustum, anqui- 70
rit, non ^ajudico per an, sed more Græcorum per ag
solitum ^bscribi. Nunc ^cadjicio, sicut inter m et n lit-
teram vox media tam Græcis desit, quam nobis, ita
inter n quoque et g deesse: neque enim ut illi ἄγγελον ⁷¹
et ἄγκύλην et similia, sive per c sive per g scripserint,
alterutram in pronunciando litteram exprimunt: nec
nos supradictas voces, sive per c sive per g scribamus,
proprie aut c exprimimus in dicendo, aut g, quæ vox,
quoniam ordini ^elitterarum nostrarum deest, et fami-
liarior est auribus nostris n potius quam g, ^fet anceps,
et ancilla, et ^gangina, et angustum, et anquirit, et an-
cora, et similia, per n potius quam per g scribite: sic-
ut per duo g quotiens duorum g sonum aures exigent,
ut aggerem, suggillat, ^hsuggerendum, suggestum, et
similia. Sunt, qui inter u quoque et i litteras suppu- 72
tant deesse nobis voces, sed pinguius quam i, exilius
quam u: ⁱsed et pace eorum dixerim, non vident y
litteram ^kdesiderari, sic enim gylam, ^lmyserum, sylla-
bam, proxymum dicebant antiqui. Sed nunc consue-
tudo paucorum hominum ita loquentium evanuit:
ideoque voces istas ^mper i scribite. Si memores esse- 73
tis dixisse me vobis, præpositionis litteram n quotiens
verbum sequeretur, aliter in his dumtaxat quæ ⁿex
hac ^opræpositione verba ^{oo}composita sunt, mutari so-
lere in m, non scripsissetis inprolem ^pn quod per m
debuistis improlem scribere: improles enim est, qui
nondum vir est. Igitur, quæ Græce scribitis per ψ lit- 74
teram, scribetis Latine per ps. Græci priusquam reci-

^a ancilia] angitia P.   ^a judico] judicat P.   ^b scribi] scribere P.
^c adjicio] adicio P.   ^d ἄγκύλην] ἀγκάλην P. Paullo ante ut Putsch. pro aut.   ^e litterarum] litteram P.   ^f ut anceps] et anceps P.
^g angina] angitia P.   ^h suggerendum] suggerendam P.   ⁱ sed pace] sed et pace P.   ^k desiderari] desiderare P.
^l myserum] miserum P.   ^m per i] per u P.   ⁿ ex hac] in hac P. Sed margo a p. m. ex hac.
^o præpositione] parte positione P.   ^{oo} composita] composita P.   ^p n quod] inquam P.

perent in ordinem litterarum suarum ξ et ψ, ^qeas quī-
dem voces in quibus apparebat g, ut αἶξ αἶγός, φλᾶξ
φλογός, et similia, scribebant per γς; in quibus vero in-
cidebat κ, ut ἄναξ ἄνακτος, δόναξ δόνακος, et similia,
75 per κ et σ: in quorum declinatione inerat β, ut ἄραψ
ἄραβος, per β et σ: et in quibus π, κύκλωψ κύκλωπος,
per τ et σ: similiter nostri, voces quæ in x litteram
incidunt, si in declinatione earum apparebat g, scribe-
bant g et s, ut, ^aconjugs, ^llegs, et similia, per g et s.
76 At quæ voces ^tψ litteram habent, hæ per b et s scribe-
bantur, si in declinatione acciperent b, ut ^vcælebs cæ-
77 libis, ^plebs ^plebis. Posteaquam a Græcis ξ, et a
nobis x recepta est, abiit et illorum et nostra perplexa
^wratio, et in primis observatio Nigidii, ^xqui in libris
78 suis ^yx littera non est usus, antiquitatem sequens. Sed
libenter quærerem, quibus litteris scripturi essent eas
voces, quæ in declinatione nec ^ag et s nec c et s
exeunt, ut, ⁿix ⁿivis, ^senex ^senis, ^bsexus: et oppi-
dum in Hispania *Austruxi*, quod est ab ^cadtraho, et
79 *vexi*. Voces igitur quæ (in) x litteram incidunt, relicta
antiqua observatione, per x scribite, quæ vero per ψ, ea
per ps potius quam bs, ψ enim nec in nostris, nec in
80 Græcorum libris inveniuntur ^dsubjuncta b litteræ. Ea
vero quæ ψ sonant, et non declinantur ut supra dicta,
per bs scribite, ut ^eabscedit, ^abscidit, ^fabscondit, ^absti-
net, et ^abstrahit, ^obstat, ^obstipuit, ^gabsynthium, ^hgyb-
81 sum. Nam ⁱhyems et ^sumsit et ⁱnsumsit, ^demsit, sine

^q eas quidem] ea qd P.   ^r ἄναξ] annax P.   ^a conjugs legs]
conjux lex P.   ^t ψ litteram habent] habent litteram e P.   ^v cæ-
lebs cœlibis] caelebs caelibis P.   ^w ratio] oratio P.   ^x qui]
quæ P.   ^y et x] x P.   ^z g et s] nec c et s addit P.   ^b sexus
sexus] sexus P.   ^c attraho] adtraho P.   ^d subjecta] subjuncta P.
Supra σ Putsch. pro ψ, et mox invenitur.   ^e abscedit] abscedite P.
^f abscondit] abscondit abstinet P.   ^g absynthium] absinthium P.
^h gybsum] gybsum P.   ⁱ hyems] hiems P.

78 *Austruxi*] Camerarius legit *Uxama*, et *attraxi* quod. COMM.

dubio per *ms* scribetis. Et ^kquando in harum vocum ⁸² mentionem ^lincidimus, nec ^m*consumtum*, nec *emtum*, nec *redemtum*, nec ⁿ*temtat*, *attemtat*, et similia istis per *pt* scribetis vitiose, sed ut ego ^oscripsi juxta *mt* ponetis, et lucrifacietis litteram, quæ detracta nihil de significato vocis deminuit et scribitur expeditius. Credo ⁸³ ^pquia vos ignoratis nomen privilegium quod dicitur, lex enim privilegii in unum hominem est dicta. Video ⁸⁴ vos sæpe et *orco* et ^q*vulcano* *h* litteram relinquere, sed credo vos antiquitatem sequi, sed cum asperitas vetus illa paulatim ad elegantioris vitæ ^rsermonisque est limam perpolita, sic vos quoque has voces sine *h* secundum consuetudinem nostri seculi scribite; item *co-* ⁸⁵ *rona*, *ancora*, ^s*sepulcrum*, ^tsic et quæ *h* in ^vadspiratione desiderant, ut, *brachium*, *cohors*, *harena*, *pulcher*: sed ea quatenus ^wdebetis observare, ignoratis: inducti fortasse eo, ^xquod legistis ^ypræceptum antiquorum, qui aiunt scribi quidem omnibus litteris oportere, in ^zenuntiando autem quasdam litteras elidere. In quo, ut ⁸⁶ idem sæpius dicam, bis peccatis, ^aquod aliud scribitis, et aliud legitis quam scriptum est: quid enim facietis in his, ^bquæ, velitis nolitis, et scribenda sunt et legenda ut scripta sunt, ut exempli gratia, *existimo*, non *exæstimo*, et *conquinat*, non *coinquinat*, et similia. Eli- ⁸⁷ duntur autem vocales singulæ, cum ^cduæ concurrerint, ut,

Men' incepto desistere victam ?

Non *mene*. Et,

^k quando] qñm P.   ^l incidimus] deest P.   ^m consumptum—emptum—redemptum—temptat—attemtat] consumtum—emtum—redemtum—temtat—attemtat P.   ^o scripsi] scripsi P.   ^p quod ignoretis] quia vos ignoratis P.   ^q vulcano] vulcano P.   ^r sermonisque est] sermonisque P.   ^s sepulcrum] sepulchrum P. pr. ^t sicut] sic et P.   ^v disputatione] adspiratione P.   ^w debeatis] debetis P.   ^x quod] quia P.   ^y præceptum] preceptum P.   ^z enunciando] enuntiando P.   ^a quod] quia P.   ^b quæ] qui P.   ^c duo] duæ P.

Ten' inquit, miserande puer.

88 Non *tene*. ^d*T* quoque ex consonantibus eliditur, ut,

Posquam res Asiæ:

non *postquam*. *M* autem, ut,

^e*Mult' ille et terris.*

^fVocalis et consonans pariter,

Non equidem invideo.

Et breviter ^g*Trojæ supremum audire laborem.*

89 Cum fuerit autem scriptum *audiendus est*, et *scribendus est*, et *mutandus est*, et similia generis masculini, primam vocem integram relinquetis, ex novissima autem ^h*e* et *s* detrahetis, idem facietis in ⁱfemininis, ut prima vox, cujus generis sit, appareat, idemque in neutris.

90 At *hicce* et *hocce* pronomibus, si vox sequens a vocali incipiat, *e* novissimam detrahetis, ut,

^k*Hicc' alienus oves custos bis mulget in hora.*

Et,

Manibusque meis Mezentius hicc' est.

Et,

^l*Hocc' erat alma parens.*

Et,

Hocc' Ithacus velit.

91 Non idem sunt *tria*, ^mquod *trina*: *tria* enim sunt singularia, *trina* autem multiplicia, sic *trinos calceos*, et *trina vestimenta* non *tria*; et *terni* dicuntur, ut *bini*, *quini*, *septeni*, *deni*.

92 Quando distinguitis, cum erit perfecta oratio et sensus concludetur, inter novissimam verbi litteram et primam

^d *T* quoque] et queq P.   ^e *Mult' ille*] multille P.   ^f vocalis] vocabulis (sic) P.   ^g *Trojæ*] *Trojæ* supremum audire laborem P.
^h *e* et *s*] et *es* P.   ⁱ foeminis] feminis P.   ^k *Hicc—oves*] *Hic—*
ovis P. qui tamen *hicce* paullo infra.   ^l *Hocc*] *Hoc* P. qui mox
hocc.   ^m quod] quæ P.

^asequentis in superiore parte versus punctum ponite aliud ^oquam quod librarius inter duo verba posuit: quotiens autem ante distinctum mora fuerit necessaria, similiter inter duas litteras ἀπλῆν aversam, id est *Sicilicum*, ponite: si vero fuerit hyperbaton, et longior sensus, at vos in ima parte versus inter duas similiter, ut supra, litteras clarum ^ppunctum ponite, et si prius quam distinctum concluditur, mora iterum fuerit necessaria, ἀπλῆν aversam, id est *Sicilicum*, similiter in ima parte versus ponite. PR, quotiens ^qprætorem signi- 93 ficare vultis, nolite interpungere, ne fiat *populus Romanus*: nec composita, qualia sunt, *levianima*, *biduancula*, *tardigrada*: hæc enim fiunt specie et significatione unum. Sed ne ea quidem, ^rquæ cum præ- 94 positione dicuntur, circumpungetis, ut *circumduci*, et *circumveniri*, et *circumplecti*, et *nonnulli*, et *paulopost*: nec hæc, ut *in Galliam*, *in Italiam*: *nehoc*, *necillud*, ^aquæ infinite dicuntur.

Repertores litterarum Cadmus ex Phoenice in Græ- 95 ciam et Evander ad nos transtulerunt *a b c d e i k l m n o p q r s t* litteras numero XVI, postea quasdam a Palamede, et alias a Simonide adjectas implesse numerum XXIII. In ^ucomœdia scriptum erat *ellum*: non 96 recte vos fecistis, ^x*illum*: est enim, *en illum*. Grammatici præterea Demetrius ^yPhalereus, Hermocrates, ex nostris autem Cincius, Fabius, Gellius, tradiderunt, ex quibus ^aCincius, paucis, inquit, commutatis, ut ad linguam nostram pervenirent, eas namque Cadmus ex Phoenice in ^aGræciam, unde ad nos Evander ^btranstulerat. Scripseram autem vobis, quantum repeto, et 97

^a insequentis] sequentis P.   ^o quam] quam quod P.   ^p punctum clarum] clarum punctum P.   ^q prætorem] pretorem P.   ^r quæcunque] quæ P.   ^a quia] quæ P.   ^{t i k l}] ^{h i k} P.   ^u comœdia] comedia P.   ^x illum] ellum P.   ^y Phalereus] Phalereos P.   ^a Cincius] Cintius P.   ^a Græciam] Greciam P.   ^b transtulerat] transtulerunt P.

alia plura, inter quæ nostros antea, ^a sicuti Græcos quoque, XVI litteris usos : ex quibus fuisse (v) vocales apud utrosque, his postea quasdam a Palamede, et alias a
 98 Simonide adjectas implesse numerum XXIII. Ex adjectis autem nostros solam x recepisse: F vero g et q in ^x Græcis etiam litteris fuisse et nunc esse, sed G numero ^a VI, q nonaginta significare, F autem Æolis dumtaxat idem valere quod apud nos ^a v, cum pro
 99 consonanti scribitur, vocarique ^b βαῦ et digamma. Et significaveram prius quam Græcis inter vocales reperi-
 tæ sunt ^c η et ω, vicem earum tam apud illos, quam apud nos explesse e et ^d o : o etiam scribi solitam pro syllaba ^e ου, E autem pro ^f η et ^g iota, easdemque et o et e, quotiens accepissent in finem iota, dativum casum apud utrosque significare, et harum scriptionum exempla non solum ex libris veteribus, sed etiam
 100 ex ^h peritorum quorundam scriptionibus, ut *cameloi*, *caproi*; nam nostri eruditi uno ore h quidem et k supervacuas esse dixerunt, nec ⁱ indicarunt H apud Græcos prius quam reciperetur in ordinem vocalium tunc cum e et pro brevi et pro longa scriberetur, ^k ac ita

^a sicut] sicuti P. Mox Terhærius corrigit, *ex quibus fuisse v vocales*, i. e. quinque vocales. Et sic Vossius. ^x Græcis] Grecis P.

^x servire atque] vi. q. P. ^a u] 'v P. ^b βαῦ] βαῖ P.
^c et ω] et ω eas P. ^d o : o] o P. ^e ω E] ω ē P. ^f ε] H P.
^g iota] ιωτα P. ^h peritorum] præteritorum P. ⁱ indagarunt η] indicaῖ h P. ^k ac ita] acuta P.

100. Vid. Dawes. Misc. Crit. p. 130. ed. Burg.

ib. Nec indagarunt η apud Græcos] Non videtur etiam hic locus carere mendo. Sed sensus est ex eo manifestus quod scribit Athenæus lib. IX. [Seleucus ap. Athen. p. 398. A.] existimare se veteribus Græcis in usu fuisse η litteram pro nota aspira-

tionis, unde Latini illam scriptionem acceptam retinuerint. CAMER. al. *indiguerunt* legebatur, sed altera lectio magis placet, nihilque ad integram sententiam desiderari videtur, tantum τὸ η quod *indagarunt* sequitur, in H (quod et H Græcum et h Latinum denotat) mutato, tum omnia pleniora erunt. COMM.

quæ nunc a nobis scribitur adspirandi vocem obtinuisse, et a nostris retentam propter peregrina nomina, nunc poni et ante vocales et juxta *c*, et *t*, et *p*, *c* autem et nomen habuisse *g* et usum præstitisse, ^m quod nunc *Caius* per *c*, et ⁿ *Cneius* per *cn*, quamvis utriusque syllabæ sonus *g* exprimat, scribuntur.

^o Ergo et alia præterea ad has litteras pertinentia. In ¹⁰¹ *defrudo* apicem secundæ syllabæ imponere debetis, nam a defervendo et decoquendo fit tale quod defrudetur, id est, fraudetur coctura et minuatur. Vocale litteram ¹⁰² *i* pro consonanti accedere, manifestum est in his nominibus, *Jane*, *jecore*, *Jovi*, ^p *jucundo* : pro vocali autem valet subjecta consonantibus, et facit nunc brevem syllabam nunc longam, ut *bibit*, *biga* : et *citat*, *civis* : *dies*, *dicit*. Sibi autem ipsa subjungitur in his, ut ^q *aïjo*, *Troiia*, *Gaijus*, *Aijax*. Adverbia cum *n* scribenda, *quotiens*, *deciens*, *totiens*, et similia per numerum ; *Athenienses*, *Mediolanenses*, *Carthaginienses*, et similia ; ^r at *aquosum*, *harenosum*, et similia sine *n*. Coma incisa non *cæsaries* sed *cesaries* est a coma ¹⁰⁴ ^s *cæsa*. Et in eo quod est amans ^t adjicienda est *i* littera in genitivo plurali, si quando sunt participia, aut ex participiis figurata : ex nominibus autem nusquam, ut *ætas*, et similia. ⁿ *Internundium* scribendum ut ¹⁰⁵ *interlunium* et *trinocium* : ita *internundinium*, ^v quod novem dies inter se continuos habeat, non quod nono die sit. Non est *cloaca*, ut putatis, sed *cluaca*, quasi *conluaca*. *Contagio* apud omnes fere veteres scripta ¹⁰⁶

^m quod nunc Caius] qua nunc Gaius P.   ⁿ et Cneius per c n]
et c n Cneius P.   ^o Ita] Ergo P.   ^p jucundo] jocundo P.
^q aïjo, Troiia, Gaijus, Aijax] aio, Troia, Gaius, Ajax P.   ^r at]
ut P.   ^s cæsa] cæsa P.   ^t adjicienda] adicienda P.   ^v Inter-
nundium] internundinium P.   ^v quod] qui P.

¹⁰⁴. Coma incisa non *censaries* sed *cesaries* a coma *cæsa*. CAMER.

est nominativo casu, ut *obsidio* quoque et *oblivio* : sed poetarum licentia primo fecit *contagia* et *oblivia*, postea dici coepit et *oblivium*, et *obsidium*, et *contagium*.
 107 Cum antiquitatem igitur posterior consuetudo vincat, vos utro modo scriptam vocem hanc inveneritis, ita relinquitte, dum non ignoretis ab antiquis nominativo
 108 *hæc contagio* dictum. Non est, ut emendastis, *porca*^x *præcidanea*, sed *præcidaria*, quæ frugum ^y causa immolatur. Qui ^z iusta defuncto non fecerunt, aut in faciendo peccarunt, his *porca* contrahitur, quam omnibus annis immolari oporteat, antequam novam ^a quam dapem mereat de ^b suo capiant : *præcidaria* dicta, quod ante cæditur quam frugem ^c capiant : at illa, quæ et in re et in præsentem mortuo, quem condituri sunt, immolatur, quia ex ea capere non possint ad quod iusta
 109 faciant, *præsentanea* vocatur. *Parilia* dicuntur non *Palilia*, non a *Pale* dea, sed quod eo tempore omnia sata arboresque et herbæ parturiant, pariantque. *Novensiles* sive per *l* sive per *d* scribendum : communionem enim ^d habuerunt litteræ hæ apud antiquos, ut *dinguam* et *linguam*, et *dacrimis* ^e et *lacrimis*, et ^f *Capitodium* et *Capitolium*, et *sella* a *sede*, *olere* ab
 110 *odore*. ^g Est et communio cum Græcis : nos *lacrimæ*, illi, *δάκρυα* : *olere* *ὀδωδέναι* : *meditari* *μελετᾶν*. *Novensiles* autem, quos Græci *συνενέα*, post *novendii* a considendo, id est, eadem sede præditi. *Sorix* autem *Saurix*, avis tributa Saturno ab auguribus : quia tarditatis, et vetustatis, et senectutis convenit : nam et in

^x præcidanea] prædicanea P.   ^y caussa] causa P.   ^z iusta defuncto] juxta defuncte P.   ^a quasi] quam P.   ^b se capere] suo capiant P.   ^c capiat] capiant P.   ^d habuerunt litteræ hæ] habuit littera P.   ^e et lacrimis] lacrimis P.   ^f Capitodium et Capitolium] Kapitodium et Kapitolum P.   ^g Est et] Et P.

veteranis maxime versatur locis, et noctium est et noctis maxime primæ, et quia tempestatis nuntius, atque ⁱ index est parvi laris. *Forcipes* quod *formum* ca-¹¹¹ piant, id est calidum, ut *fornaces*: aut de foro capiant, ut *foricipes*. ^k *Forus* autem, status tam in foro, quam in navi et torculari, id est, ^l ληρῶ.

CAP. V. De ^m Syllabis.

Syllaba est conjunctio litterarum cum vocali vel vocalibus sub uno accentu et spiritu continuata: nam per solam vocalem abusive syllaba dicitur. Minima ⁿ ergo est syllaba unius litteræ, ut ea maxima est, quæ ex pluribus constat, ut *stirps*. Syllabarum in pedibus differentiæ sunt tres: sunt enim longæ, breves, et mediæ, quæ et communes dicuntur. Ex his ^o bre-³ ves uno modo sunt, id est, cum vocalis corripitur, quam non ^p sequuntur duæ consonantes. Longarum autem ⁴ syllabarum duæ species sunt, nam aut naturaliter longæ sunt, aut positione fiunt. Ex his natura longæ ⁵ duobus modis ^q constant: uno, si vocalis producta sit non sequente alia vocali, ut *primus ab oris*: nam et *pri* et *o* et *ris* productis vocalibus sunt natura longæ. Item alio ^r modo sunt longæ naturaliter syllabæ, ⁶ cum duæ vocales junguntur, quas syllabas Græci ^a diphthongos vocant, ut *ae*, *oe*, *au*, *eu*, ^t *ei*: nam illæ

ⁱ index] index est P.

^k Forus] Forys P.

^l ληρῶ] λενυ P.

^m Syllabis] Sillabis P. ubi mox syllaba.

ⁿ etiam est] ergo P.

^o breves] brevis P.

^p sequuntur] secuntur P.

^q constant]

constat P.

^r modo] alio modo P.

^a diphthongos] diptongos P.

^t ei] yi P.

111. Quamvis et *formum* in Glossis reperiam, existimo tamen legendum, quod *forum* capiant, id est calidum, ex Nonio. Vide Charisium in *forfices*. COMM.

v. Cassiodor. p. 2292.

ib. Imo *forceps* ex *ferceps* sive *ferriceps*, ut *bonus* ex *benus*. Proprie est fabrilis instrumentum quo ferrum capitur. TERHÆRIUS.

^udiphthongi non sunt quæ fiunt ^wper vocales loco
consonantium ^xpositas, ut ^y*ia*, *ie*, *ii*, *io*, *iu*, *va*, *ve*, *vī*,
⁷*vo*, ^z*vu*. Aliæ vero fiunt positione longæ modis octo.
Primo, si ^acorrepta vocalis desinat in duas consonantes,
⁸ut *ars*. Secundo, si excipitur a duabus consonanti-
bus, ut *Acrisionæis Danae*. Tertio, si desinit in con-
sonantem, et excipitur ab alia, vel ab eadem conso-
⁹nante, ut *arma*, *Anna*. Quarto, si desinit in dupli-
cem litteram, ut *nox*. Quinto, si excipitur a duplici,
¹⁰ut *axis*. Sexto, si desinit in consonantem, quæ dua-
rum sonum præbeat, ut *hocc erat*. Septimo, si desi-
nit in consonantem et excipitur a vocali loco conso-
¹¹nantis posita, ut *arvum*. Octavo, si excipitur ab *i*
littera duplicata, ut ^b*Troiia*, *aiio*, *Graiuis*, *Aiiar*. Me-
diæ autem sive communes syllabæ fiunt modis ^cquat-
¹²tuor. Primo si correpta vocalis desinat in consonan-
tem quæ orationis finiat partem, et excipiatur a prin-
cipali littera vocali. Est enim brevis sic, *Te Coridon o*
¹³^d*Alexi*. Et item cum vocalem seu productam, seu bre-
vem, aut ^ediphthongon, et est brevis, ut, *Insulæ Ionio*
in magno: ^flonga est autem sic,

^u diphtongi] dyptongoe P.   ^w per] pro P.   ^x positæ] posi-
ta P.   ^y je ji] ja P.   ^z vu] vus P.   ^a correpta] correptæ P.
^b Troiia—Graiuis] Troia—Graiuis P.   ^c quatuor] quattuor P.
^d Alexi etc.] Alexi P.   ^e diphtongon] dyphthongon P.   ^f et
longa] longa P.

12. Totus locus depravatus, non obscuro tamen sensu. Docet enim communem reddi syllabam, si quo loco brevem esse oportebat, longa ponatur, per productam vocalem vel diphthongum, qua finiatur pars orationis et quæ non excipiatur a consonante sed vocali. Deest autem omissus, incuria librarii, primus modus communium syllabarum exemplis suis conclusus, et inchoatum præceptum secundi, ut lectio talis

fuisse videatur: Si correpta vocalis desinat in consonantem, quæ orationis finiat partem, et excipiatur a principali littera vocali: Est enim longa sic: Hic ait et nostris: Brenis autem sic: Hic vir hic est. Secundo, cum longa vocalis continuam in alia dictione habet sequentem vocalem brevem. Est enim brevis sic, Te Corydon o Alexi: Longa autem, Mæonia generose domo ubi &c. Et idem cum vocalem &c. CAMER.

Glauco et ^h Panopeæ et Inoo Melicertæ.

Et item,

Neque Aoniæ Aganippæ.

Tertio modo, si correpta vocalis excipiat a duabus consonantibus, quarum prior sit muta, sequens liquida. Etenim brevis est sic,

Vastosque ab rupe Cyclopas :

et alibi sic,

Sese effudere quadrigæ.

Item longa est sic,

Infandi Cyclopes.

Item,

Centum ⁱ quadrijugos.

Quarto modo, si correpta vocalis desinit in consonan-¹⁵ tem et excipitur a principali littera *h*. Est enim brevis sic,

Hic amor, hæc patria.

Item alibi,

Hic vir hic est, tibi quem promitti sæpius audis.

Item longa est sic,

Terga fatigamus hasta.

Videtur plurimis esse quintus communium syllaba-¹⁶ rum modus, qui apud Lucilium et veteres multos est frequentatus, ut correpta vocalis desinat in *s*, et excipiat ab alia consonanti, vel vocali loco consonantis posita, ut est illud,

Quare etiam ^k atque etiam dico est communis voluptas.

Et ^l item,

Efflantque elatis naribus lucem.

^h Panopeæ—Melicertæ] Panope—Melichertæ P. ⁱ quadrijugos] quadrigijugos P. ^k atque etiam] ut P. ^l item] itē P.

16. apud Lucilium] Quamvis ex illo liquescentis litteræ *s* exempla citentur, ut, *Samnis spurcus homo, vita illa dignus loque,* tamen versus qui adducitur est

Lucretianus in illius libro IV. [ver. 1202.] atque ita scribetur, *Quare etiam atque etiam, ut dico, est communis voluptas.* CAMER.

Hæ syllabæ pro brevibus apud veteres, pro longis vero
 17 apud omnes ponuntur. Potest et hic modus sextus
 communium syllabarum videri, qui apud omnes ve-
 teres semper, et apud ¹Virgilium plerumque pro longa
 18 syllaba est: nam pro brevi apud novos poetas fre-
 quenter: quod est sic, cum verbum sive nomen o ha-
 bet ultimam correptam, non sequentibus ^k duabus con-
 sonantibus: ut,

Canto quæ ^l solitus.

Et,

Mœnia prima loco fatis.

Item,

Cui Juno ^m summissa.

Et alibi,

Heu nimium virgo nimium.

In his enim omnibus o littera correpta pro longa ac-
 19 cipitur. Nam pro brevi ⁿ novi tantum ^o posuerunt,
 ut Martialis,

Non amo te Sabidi.

Et apud Virgilium invenitur, ut est,

Nunc scio, quid sit amor.

Sed qui hanc syllabam longam esse ^p voluerunt semper
 elidunt inde i litteram, ut sic, *nunc sco*. quanquam
^q causa est super hoc verbo, quare necesse est o ^r litteram
 20 corripere. In his enim verbis quæ nominum speciem ge-
 runt, eadem corripere oportet propter discretionem. Nam
scio, si corripias o litteram, verbum est; si producas,
^s nomen est singularis dativi vel ablativi, ut *huic*, et
 21 *ab hoc scio*. Item tale est *monstro*, et *ostento*, et fre-

ⁱ Vergilium] Virgilium P.   ^k duabus] duobus P.   ^l solitus
 etc.] solitus P.   ^m submissa] summissa P.   ⁿ non novi]
 novi P.   ^o posuere] posuerunt P.   ^p voluerunt semper] sem-
 per voluerunt P. Mox *ut sit* Vossius.   ^q caussa] causa P.   ^r lit-
 teram] o litteram P.   ^s nomen] nomen est P.

19. Dicit Sosipater in hoc Vir- veteres, sequuti Græcos, et natura
 giliiversu nullam synalœphen esse, longam in ultima verbi syllaba pro
 sed hanc fuisse rationem, quod communi usurparint. COMM.

quentativa verba multa, ut *lecto, facto, scripto, dicto*. Nam pronomen *ego* pro ^abrevi habere ultimam o ^tdeprehenditur: ut est,

Non ego ^aMyrmidonum.

Item,

Ast ego quæ divum.

Item *ergo* conjunctio pro ^vlonga habet ^wultimam ²²*ga*, ut est illud, *Ergo jussa ^wparat*. Propter quod talis syllaba finalis tamen tantum communis esse multis generibus probatur. *O* autem littera pro duabus Græcis habetur, id est, pro *ο* et *ω*, sicut etiam *e* pro *η* et *ε*, et istæ apud Græcos poetas invicem pro contrariis sibi litteris ponuntur, et vocantur ^x*ἀντίστοιχα*: unde et nostri hanc consuetudinem Græcorum propter metri necessitatem ^ysequuntur. Nam illo ²³*versu* Virgilius *ο* productæ longitudinem servat:

Armatumque auro circumspicit Oriona.

Item in eodem nomine eandem litteram corripit, sic:

Cum subito ^aadsurgens fluctu ^bnimbosus Orion.

Itaque et in hoc et in huic similibus *e* et *ο* ^cputandum est esse communes syllabas, sed per ^d*ἀντιστοιχίαν* Græcam recipi posse. Nam etiam *e* naturaliter pro- ²⁵ductam per eandem *ἀντιστοιχίαν* Virgilius corripit, ut,

Gener adversis instructus Eois.

et alibi,

Primo surgebat Eoo.

^a brevi] verbi P.   ^t deprehenditur] depræhenditur P.   ^u Myr-
midonum etc.] Myrmidonum P.   ^v longa] longam P.   ^w ulti-
mam litteram *ο*] ultimam *go* P.   ^{ww} parat etc.] parat P.   ^x *ἀν-*
τίστοιχα] antistoecha P.   ^y sequuntur] secuntur P.   ^z versu
Virgilius] versus Vergilius P.   ^a assurgens] adsurgens P.   ^b nim-
bosus Orion] nimbosus P.   ^c putandum] putandus P.   ^d *ἀντι-*
στοιχίαν bis] antistoechian P. bis.

23. Docet etiam Athenæus lib. XI. [p. 466. F.] abusos quondam in potestate illius, sed etiam pro syllaba *ου*. CAMER.
Achivos omnes littera *ο* non modo

atque e contrario autem in eodem producta est, sic,
Evasque acies.

et alibi,

Ante tibi Eoæ ° Atlantides abscondantur.

²⁶ In brevi syllaba tempus est unum, quia nihil mora-
rum illic vox facit: in longa autem duo sunt, quibus
tantum quantum in brevi ^f eadem vox detinetur. Breves
²⁷ autem correpta vocalis efficit, longas ^g producta. Syl-
labæ aut natura longæ sunt, aut positione fiunt. Na-
tura, cum vocalis producitur: pōitione, cum correpta
²⁸ vocalis sequentes habet duas consonantes. Hæ aut
in eadem syllaba ^h solent esse, ut *ars*: aut in proxima,
ut *amnis*: aut in duas syllabas ⁱ divisæ, ut *arma*. Sed
et duplex littera *x* duarum consonantium loco fungi-
²⁹ tur. Hæc quoque aut in eadem syllaba solet esse, ut
^k *nox*: aut in proxima, ut *axis*. Præstant idem et
vocales litteræ loco consonantium positæ *i* et *u*: ut,
servus, injustus: sed hæc in metris facilius deprehen-
duntur.

³⁰ Syllabæ positione longæ fiunt his modis: si correpta
vocalis desinat in unam consonantem, et excipiatur ab
altera consonanti, ut,

Arma virumque cano.

³¹ Item si desinat in duas consonantes, ut,

Est in secessu longo ^l locus.

³² Si excipiatur a duabus consonantibus, ut,

Acrisioneis Danae.

³³ Si desinat in duplicem litteram *x*, ut,

Nox erat.

³⁴ Si excipiatur a duplici littera, ut,

Axe sub æthereo.

^c Atlantides] Antlantides P.   ^f ea] eadem P.   ^g producta]
productæ P.   ^h solet] solent P. Supra dedi *hæ* pro *hæc*.   ⁱ divisa]
divisæ P.   ^k vox] nox P.   ^l locus etc.] locus P. ubi etc. sæpe om.

Idem hoc et in z, ut,

Mezenti ducis exuvias,

quæ apud Græcos duplex est. Item si desinat in con- 35
sonantem, et excipiatur a vocali vice ^m posita conso-
nantis, ut,

Inveni germana viam.

Si desinat in consonantem, qua pars orationis ⁿ finiatur, 36
ut,

Omnia vincit amor, et nos cedamus amori.

Si correpta vocalis per se partem orationis impleverit, 37
ut,

Horresco referens.

Liminaque laurusque dei.

Hæc syllaba et inter communes haberi potest. Si 38
vocalem brevem sequatur ^o i littera vice posita conso-
nantis, ut,

^p *Harpyiæque colunt.*

Si post brevem vocalem subjuncta sit consonanti vo- 39
calis, et vocalem correptam habeant consequentem, ut,

Parietibus textum cæcis iter.

Item communes syllabæ sunt et ex his quæ natura 40
longæ ^q fiunt, et ex his quæ positione.

Natura, si producta vocalis excipiatur a vocali, est 41
enim longa in hoc,

Glauco et Panopeæ, et Inoo ^r Melicertæ.

Fit autem in hoc brevis,

Te Corydon o Alexi, trahit ^s sua quemque voluptas. 42

Item natura, cum geminæ vocales, quas Græci ^t di- 43
phthongos vocant, a vocali excipiuntur. Est enim
longa syllaba in hoc,

^m consonantis posita] posita consonantis P. et sic infra.   ⁿ fini-
tur] finiatur P.   ^o i littera] y littera P.   ^p Harpyiæque] Ar-
pyiæque P.   ^q sunt] fiunt P.   ^r Melicertæ] Melichertæ P.
^s sua quemque voluptas] s. q. v. P.   ^t diphtongos] dypten-
gos P.

Ulla ^u moram fecere neque Aoniæ Aganippæ.

Fit autem in hoc brevis,

Insulæ Ionio in magno quas dira Celeno.

- 44 His vero quæ positione longæ fiunt communis est, quæ excipitur a duabus consonantibus, ut prior sit muta quam liquida. Est enim longa in hoc,

Immemores socii vasto Cyclopi in antro.

At in hoc brevis est,

Lustra domosque traho vastosque ab rupe Cyclopas.

- 45 Potest præterea communis videri ea syllaba, quæ apud Virgilium et pro longa et pro brevi posita est, *hic* vel *hoc*, si a vocali excipiatur: est enim pro longa,

Omnibus hic erit unus honos, tres præmia ^w primi.

Pro brevi autem,

Hic vir hic est.

- 46 Sed pro brevi bis fere tantum. Nam ut longa sit, et ipsi et omnibus usitatum est. ^x Consideranda ergo est in his dumtaxat pronomine natura c litteræ, ^y quæ crassum quodammodo et quasi geminum sonum reddat,

- 47 *Hic* et *hoc*. Si autem *nec* conjunctionem aspiciamus licet eadem littera ^z finitam, diversum tamen sonabit, ^a quæ facilius dijudicabitur, sed ^b quoniam alterum habemus, etiam alterum ^c tentemus. In versu est ergo,

Hoc erat alma parens.

Et,

Pro Juppiter ibit

Hic, ait, et nostris ^d illuserit [advena regnis.]

Sin autem feceris:

^u moram fecere] mora facere P.   ^w primi] primus P.   ^x Consideranda] Consideranda P.   ^y quod] quæ P.   ^z finitam] finitum P.   ^a quod] quæ P.   ^b quando] qñm P.   ^c tentemus] temptemus P.   ^d illuserit advena regnis] illuserit P.

46. pro brevibus] pro brevi bis Santenius ad Terent. Maurum p. 252.

Nec erat alma parens :

Nec ait :

speciem suam versus amittit, cum æque et hanc et illam syllabam constet esse correptas. Ergo illæ non 49 ideo longæ fiunt, quod pars orationis finitur, ut putant plurimi, nam idem et in hac effici posset, sed, ut dixi, in pronominibus c littera sonum ^e efficit crassiorem, et naturam i litteræ inter vocales positæ, ac per hoc sonum geminantis imitatur, quibus primæ potestatis quinque vocales ^f existunt a e i o u, quæ gemina virtute temporum præditæ dum corripuntur aut acuntur longas et breves syllabas metris præstant. Unde 50 eas ^g haud immerito nostri ^h auctores *dichronos* ⁱ pronuntiarunt, eoque fit, ut Græcis ^k vocalibus, quamvis numero inferiores, potestate tamen ex æquo respondeant. Omnis autem syllaba cum correpta in se vocalis ^s est unius temporis, cum producta duorum accipit potestatem. Tempus autem est ^l spatium moræ per quod syllaba longa extenditur, brevis vero contrahitur. Ipsa præterea vocalis per se, id est, sine societate at- 51 que adminiculo consonantis, vocis orationisve qualibet parte completa, abusive syllaba ^m nuncupatur.

In a littera,

A virgo infelix.

In e,

E terra magnum alterius spectare laborem.

In i,

I nunc ingratis offer te irrise periclis.

In o,

O mihi præteritos referat si Juppiter annos.

ⁿ In u, affectus ingemiscientis seu ^o ejulantis personæ 53

^e efficit] efficit P.   ^f existunt] existunt P.   ^g haud] haut P.
^h anthores] auctores P.   ⁱ pronuntiarunt] pronuntiarunt P.   ^k vo-
calibus] vocabulis P.   ^l spacium] spatium P.   ^m nuncupatur] nun-
cupata P.   ⁿ affectus] in u affectus P.   ^o ejulantis] heu julantis P.

plerunque apud tragicos seu comicos ^prepperitur. Vel si ex composito accipias,

Uvidus hiberna venit de glande Menalcas.

64 Rursus duæ inter se vocales jugatæ, ac sub unius vocis enuntiatione prolatæ, syllabam faciunt natura longam, quam Græci ^qdiphthongon vocant, veluti geminæ vo-
55 cis unum sonum, ut *ae, oe, au*. His seu simplicibus seu conjunctis ^rconnexæ reliquæ litteræ, ^squod sonum ^tvocis augeant crassioresque efficiant, consonantes vocantur; quæ in duas partes diremptæ, semivocales ^uquidem VII dabunt, id est, *f l m n r s x*, ex quibus liquidæ, quas ^wἀμεταβόλας sive ὑγρὰς Græci vocant, sunt quattuor *l m n r*, ideoque subjectæ mutis litteris, quæ in tertio habentur tam ordine quam potestate, quæ sunt *b c d g h k p q t*, in declinatione verborum seu nominum ^xnumquam a proprio tenore ac legitimo positionis suæ ordinæ divulsæ, atque in alteram litterarum commigratione translatae speciem, ut alia deflectantur atque mutantur, qua conditione, etiam in metris communes syllabas faciunt.

CAP. VI. *De Enuntiatione Litterarum.*

Placuit autem, ante quam de natura syllabarum, quæ nunc longæ nunc breves in metris asseruntur, dicere incipiam, prius de enuntiatione singularum litterarum et sono, qui in ore nostro vario quodam vocis
2 ictu nisuque ^sformatur, exordium sumere. Non solum autem vox sonusve icto aëre, ut audimus, expri-

^p reperiuntur] repperitur P.   ^q diphtongon] dyptongon P.
^r connexæ] conexæ P.   ^s quod] quæ P.   ^t vocis] voci P.
^u quidem] qd̄ P.   ^w ἀμετάβολα—ὑγρά] αμεταβολας—υγρας P.
^x nunquam] numquam P.   ^s formatur] formantur P.

55. *F* inter semivocales vehementer contendit esse mutam. res posuerunt, sed Priscianus ve- CAMER.

mitur, sed et omne corpus verberatum et ^bimpulsum sonum confusæ vocis dabit, et ^cquidem varium ac multiplicem pro qualitate plagarum. Diximus igitur ³ litteras in duas species, id est, vocales consonantesque, ^ddiscerni: quarum alias, sine ^equibus syllaba coire vix potest, vocales; alias, quæ conjunctæ superioribus vocis sonum adjuvent, et sensum auribus ex utriusque conjunctione velut geminum afferant, consonantes appellari: eas quoque in duas partes, id est, semivo- ⁴cales mutasque, ^fdigeri, e quibus semivocales in ^genuntiatione propria ore semicluso strepunt, mutæ autem nec ictu oris nec linguæ nisu sonum ^hedere nisi conjunctæ vocalibus queunt. Igitur singulæ qua oris ⁵nostri sede conceptæ, quo spiritu nisuve formatæ, vocis suæ vim potestatemque exprimant, ut potero, explicabo.

A littera rictu patulo, suspensa neque impressa dentibus ⁱlingua ^kenuntiatur.

E, quæ sequitur, ^lrepresso modice rictu oris, re- ⁷ductisque introrsum labiis effertur.

I, semicluso ore, impressisque sensim lingua dentibus, vocem dabit.

O, ut *E*, geminum vocis sonum, pro conditione temporis, promit, unde inter nostras vocales η et ω Græcorum, ut supervacuæ, prætermissæ sunt: igitur ^m*o* qui

^b impulsum] impulsum P.   ^c quidem] quod P.   ^d discerni] decerni P.   ^e quibus] quis P.   ^f digeri e quibus] dicere e quis P.
In marg. ante *id est*, conspiciuntur duo puncta sic . . . ^g enuntiatione] enuntiatione P.   ^h ædere] edere P. qui ante v. seq. in marg. ponit obelum — .   ⁱ lingua] linguæ P.   ^k enuntiatur] nuntiatur P.   ^l reprehenso] represso P.   ^m o qui] qui P.

5. *ædere conjunctæ*] lego, *ædere nisi conjunctæ vocalib.* Terentianus, *Vocalia rictum nisi juncta disserarint.* COMM. Sic dedit Putschius.

7. *rephenso*] legere malim cum Terentiano *depresso*. Sed nihil muto. Vide Terentianum p. 10. v. 22. (v. 116.) COMM.

correptum ⁿ enuntiat, nec magno hiatu labra reserabit, et retrorsum actam linguam tenebit: longum autem productis labiis, rictu tereti, lingua ^o arcu oris pendula sonum tragicum dabit, cuius observationis et in *e* littera similis ^p pæne ratio est.

¹⁰ *V* litteram quotiens enuntiamus, productis et coëuntibus labris efferemus. Et ne *y* ^q connexam Græcis vocalibus prætermiserim, cuius frequentem usum ^r quia verba seu nomina desiderare noscuntur, ipsam ^s quoque Græcis vocabulis, cum inciderint, reservabimus, loco autem hujus *v* litteram, aptam nostris vocibus finximus, quam nisi per *ov* conjunctam Græci scribere ac pronuntiare non possunt.

¹¹ Nunc de consonantibus, quæ sibi vocis sonore atque ipsa oris expressione sunt proximæ, ut sese obtulerint, enarrabimus: ^t ex quibus *B* et *P* litteræ conjunctione vocalium quasi syllabæ, (nam muta portio penitus latet, neque enim labiis hiscere, ullumve meatum vocis exprimere nisus valet, nisi vocales exitum dederint, atque ora reserarint,) dispari inter se oris officio exprimuntur: nam prima explosio e mediis labiis sono, sequens compresso ore, velut introrsum attracto vocis ¹² ictu explicantur. *C* etiam et *G* ut supra sono proximæ oris molimine nisuque dissentiant: nam *c* reducta introrsum lingua, hinc atque hinc ^u molares urgens, hærentem intra os sonum vocis excludit: *g* vim prioris, pari linguæ ^w lapsu palato suggerens, lenius reddit. *D* ^x autem et *T*, quibus, ut ita dixerim, vocis

ⁿ enunciat] enuntiat P. Et sic fere semper. ^o arcu] arîati P.
^p pene ratio est] pæne ratio P. ^q connexam] conexam P.
^r quædam] quia P. ^s quidem] quoque P. ^t ex] e P. ^u in-
 ter molares surgens] molaresurgens P. ^w lapsu] labitur P.
^x tamen] autem P.

¹⁰. *ov*] Ita Putsch. Ceteri *y*. Vid. Santen. ad Terent. Maur. p. 393. Camerarius in marg. "Est enim *ov* apud illos syllaba."

vicinitas quædam est, linguæ sublatione ac positione
 ⁊ distinguuntur, nam, cum summos atque imos con-
 junctim dentes suprema sui parte pulsaverit, *d* litteram
 exprimit; quotiens autem sublimata partem, qua su-
 perius dentibus est origo, ^z continget, *t* sonore vocis
 explicabit. *K* et *Q* ^asupervacue numero litterarum ¹³
 inseri doctorum plerique contendunt, scilicet quod *c*
 littera harum officium possit implere: nam ^bmuta et
 otiosa parte, qua *c* incipit, pro qualitate conjunctæ
 sibi vocis supremum exprimit sonum. Nonnihil ta- ¹⁴
 men ^cinterest, utra earum prior sit *c* seu *q* sive *k*,
 quarum utramque ^dexprimi faucibus, alteram distento,
 alteram producto rictu manifestum est. *H* quoque ¹⁵
 inter litteras otiosam Grammatici tradiderunt, eamque
^eadspirationis notam conjunctis vocalibus præfici, ipsi
 autem consonantes ^ftantum quattuor præponi, quotiens
 Græcis nominibus Latina forma est, persuaserunt, id
 est, *c t r p*, ut *Chori*, *Thymos*, *Phyllis*, ^g*Rhombus*,
 quæ profundo spiritu, anhelis faucibus, exploso ore
 fundetur.

Superest ut septem reliquas semisonas, spiritu ¹⁶
^hquoque instrepentes, ordine quodam persequamur,
 e ⁱqueis *F* litteram imum labium ^ksuperis inpri-
 mentes dentibus, reflexa ad palati fastigium lingua,
 leni spiramine proferemus. Sequetur *L*, ^lquæ va- ¹⁷
 lidum nescio quid ^mper partem palati, qua primor-

⁊ distinguuntur] distinguuntur P.   ^z continget] contingent P. An
 contigerit?   ^a supervacuo] supervacue P.   ^b multa] muta P.
 Santenius ad Terent. Maur. p. 398. *Nam mutata oris ea parte, qua C*
incipit.   ^c est] interest P.   ^d exprimi] exprimit P.   ^e aspirationis]
 adspirationis P.   ^f tantum in marg. a p. m. P. *Supra cunctis pro*
conjunctis malebat Eldikius.   ^g Rhombus] Rhombos P.   ^h quo-
 que] quodam P.   ⁱ queis] quis P.   ^k supremis imprimentes]
 superis imprimentes P.   ^l qua] quæ P.   ^m per partem] par-
 tem P.

¹⁵. Thymos—Rhombus] F. *Thymus*—*Rhamnus*. Santen. Ter.
 Maur. p. 11.

dium dentibus superis est, lingua ^a trudente, diducto
¹⁸ ore personabit. At *M* impressis invicem labiis, mugitum quendam intra oris specum attractis naribus dabit. *N* vero sub convexo palati lingua inhærente, gemino naris et oris spiritu explicabitur. Sequetur *R*, quæ ^o vibratione vocis ^p in palato linguæ fastigio fra-
¹⁹ gorem tremulis ictibus reddit. Dehinc duæ supremæ *S* et *X* jure jungentur, nam vicino inter se ^q sonore attracto sibilant rictu, ita tamen, si prioris ictus pondentes ^r excitatus ad medium lenis agitetur: sequentis autem crasso spiritu hispidum sonet, ^s qui per conjunctionem *c* et *s*, quarum et locum implet et vim
²⁰ exprimit, ut ^t sensu aurium ducamur, efficitur. *Z* apud nos ultima, in qua non sonus litteræ sed vocabulum et duplex syllaba est, Græcis tantum, cum in usum venerint, apta vocibus, ut *y* superius propter peregrina vocabula recipiemus.

CAP. VII. *De Syllabarum natura et ^a connexionione.*

Sed ut ad propositum nobis redeam, discussa litterarum tam enuntiatione quam potestate, ^b quod cumulo plenissimæ eruditionis aptum ac necessarium præterire absurdum foret, consequens erit de syllabarum natura et connexionione tractare. Nam ideo dicta est syllaba, quod a vocalibus, sine ^c quibus eadem coire non potest, reliquæ litteræ ^e fides Græci sermonis indicat,) ^d comprehendantur. ^f id est, *παρὰ τὸ συλλαμβάνειν τὰ γράμματα*. Quarum tripartita species est, namque

^a trudente] trudentes P.   ^o vibratione] vibrato P.   ^p in palato l. fastigio] palatum l. fastigia P.
^q sono attracto] sonore attractu P.   ^r excitati] excitatus P.   ^s qui] quæ P.   ^t sensu a. ducamur] sensum—ducemur P.
^a connexionione] connexionione P. et sic infra.   ^b quod] que P.   ^c quibus] quis P.   ^d comprehendantur] comprehendantur P.

aliæ earum breves, aliæ longæ, aliæ communes, appellantur; scilicet, quod nunc pro brevibus, nunc pro longis, ut necessitas metri, aut producentis aut corripientis easdem, postulaverit, accipiantur. Positio autem consonantium litterarum breves syllabas, secundum disciplinam legemque metricæ artis, efficit longas. Nam, parente natura, omnis vox sub duorum accentuum sono ore mortalium promitur, producto scilicet aut correpto: ex quibus alter extenditur, alter contrahitur. Igitur cum in metris longa syllaba opus esset, ut ea, quæ brevis lege naturæ prolata videbatur, longa efficeretur, a principibus musicæ artis ^e auctoribus positio, id est, duarum consonantium copulatio reperta atque inducta est. Hæc deinceps observatio ⁶ consensione poetarum legem dedit; ^f quæ auctoritatem de vetustate temporis trahens, disciplinam veluti sacrosanctæ in metris observationis ^g ceteris sanxit. Igitur syllaba brevis tempus unum, longa duo, neque ⁷ amplius recipit, ex qua evenit plerumque, metri necessitate cogente, ut pro syllaba longa, duæ breves; aut pro duabus brevibus, una longa ponatur. Id ^h quod ⁸ in trimetris anapæstico, iambo, et ceteris hujusmodi versibus datur cognoscere. Neque enim hæc commutatio numero metrorum officit, congruentibus sub utraque lege temporum ⁱ spatiis atque momentis. Positione vero octo modis, ut supra relatum est, fiunt, ex quibus sex videntur aperti: de septimo etiam nunc tractemus. Si correpta per se vocalis littera sequentem *i* habeat inter duas vocales constitutam, ut,

Trojaque nunc stares.

Hic enim *o* litteræ vocali correptæ ^k infertur *i* littera

^e authoribus] auctoribus P.   ^f quæ autoritas item] qui auctoritatem P.   ^g cæteris] ceteris P. et sic mox.   ^h quod] q P.
ⁱ spaciis] spatiis P.   ^k infertur] imfertur P.

pro duabus consonantibus accipienda, quanquam et
^lgeminata *i* scribere ^mjubeamur, ut,

Proijecit fluvio, penitusque in nubila fugit.

- ¹¹ Alii *oi* ⁿdiphthongon volunt esse, ut sit pes ^odactylus, prima syllaba natura longa ^p*Troi* sequentibus duabus brevibus ^q*a* et *que*. Hoc *u* ^rlittera facere nequivit, eodem ^squotiens fuerit loco. Nam ita ponuntur hæ duæ litteræ in syllabis, ut exigente ratione interdum sint vocales pro suapte natura, interdum consonantes, quia et ^{ss}prolatæ et subjectæ aliis vocalibus coeunt et syllabam reddunt, ^tquod reliquæ facere non possunt, ¹² ut eædem et consonantes sint et vocales. Nam cum et inter se geminantur et cum aliis junguntur, prima earum, quæ in syllaba fuerit, evidenti ratione consonans erit, quippe cum vocis sonus in subjecta tantum vocali audiatur, ut *jaculum*, *Juno*, *vota*, *vultus*, et his ¹³ similia. Octavo, si correpta vocalis desinit in consonantem, qua pars orationis finiatur, et sequens syllaba a vocali incipiat, ut, *hoc erat*, et *hic ait*.

- ¹⁴ Nunc de communibus plenissime tractemus, unde sumus digressi: quarum in metris triplex ratio et ^vcausa repperitur, si quidem una eademque syllaba, nunc longa, nunc brevis, ^wutriusque temporis lege ¹⁵ ^xfungatur. Sciscitantibus autem cur tres modi communium syllabarum sint, dicemus, longam syllabam ¹⁶ aut natura fieri aut positione. Hæc sub utraque specie communem in metris syllabam dabit, id est, aut natura, cum ^yultimo pedis dactyli longa reperitur: ut,

Insulæ Ionio in magno.

^lgeminata] geminita P.   ^mjubeamus] jubeamur P.   ⁿdiph-
 tongon] dyptongon P.   ^odactylus] dactilus P.   ^pTro] Troi P.
^qia æque] a et que P.   ^rlitteram] littera P.   ^squotiens] quot
 si P.   ^{ss}prolatæ] f. prælatæ.   ^tquod reliquæ] quæ reliq. P.
^vcaussa reperitur] causa repperitur P.   ^wnunc utriusque] utriusque P.
^xfungitur] fungatur P.   ^yultima—dactyli] ultimo—dactili P.

aut positione, cum ^zinferuntur brevi syllabæ duæ consonantes, quarum prior semper muta, sequens liquida est. Superest natura brevis, cujus unus modus: id ¹⁷ est cum correpta vocalis desinit in consonantem, ea dumtaxat lege, ut sequens syllaba incipiat a vocali, ^atamquam,

Hic ait, et nostris.

Ita efficiuntur modi, ut supradictum est, tres. Igitur ¹⁸ prima species erit, quæ ^bdactyli pedis tertiam brevem seu productam vocalem, seu duarum conjunctione, id est, ^cdiphthongon, longam efficiens contra legem^d hexametri heroi amphimacrum inducit, qui pro dactylo lege communium syllabarum accipietur, ita tamen ut sequens a vocali pes inchoet. Cujus exemplum apud ¹⁹ Homerum,

ἄνδρά μοι ἔνεπε μῦσα :

apud nostrum,

Insulæ Ionio in magno.

Nam subtili conjunctione ^elongæ quæ sunt, hujusmodi utriusque vocalis nomen incurrunt, et in collisione ^fspatium temporis ipsa pronuntiandi celeritate consumitur: ^gquamquam nonnulli ^hquasi finalem syllabam propter indifferentiam quæ in metris omnibus competit, tradant, super quo plerique ambigunt, in isto dumtaxat syllabarum communium privilegio. Harum al- ²⁰ tera est, cum ejusdem pedis secunda syllaba, natura semper brevis, utpote sequenti loco in dactylo pede conjunctis duabus consonantibus, quarum prior muta, sequens liquida sit, longam efficit positione: ut est,

Vidit ⁱthuricremis,

in *r*: et,

^z ingeruntur] inferuntur P.   ^a tamquam] tamquam P.   ^b dactyli] dactili P. et sic infra.   ^c diphtongo] dyptongon P.   ^d hexametri] exametri P.   ^e longæ] longe P.   ^f spatium] spatium P.   ^g quamquam] quamquam P.   ^h quali] quibus P.   ⁱ thuricremis] turicremis P.

Ni palmas ponto tendens utrasque Cloanthus,
in *l*: item,

Brontesque Steropesque et nudus membra Pyracmon,
in *m*: item,

Nescio quis teneros ^k*oculus mihi fascinat agnos,*
²¹ in *n*. Habes exempla quattuor liquidarum, quas ame-
tabolas diximus, nam brevis syllaba est loco posita
positione longa vim suæ proceritatis loci conditione
²² non ^lobtinēt. Ergo hic pro brevi accipietur lege com-
munium, ^mquum prior muta *c* sequens liquida sit *r*, ita
tamen, ut utræque consonantes in una syllaba con-
junctæ habeantur: nam si altera earum in secunda
syllaba, sequens in tertia reperiatur, non jam com-
²³ munem, sed longam syllabam ⁿjure efficient. Sed et
duæ liquidæ *m* et *n*, quæ solæ ex ^ohis sibi subjun-
guntur, non præcedente muta, in una syllaba longam
syllabam facere possunt, ut,

Omnibus errantem terris.

Et,

Aut ^p*Agamemnonius scænis.*

²⁴ Tertia vero, cum eodem dactylo prima syllaba, quæ
semper natura est brevis, longa invenitur, hoc modo,
si correpta in ea vocalis desinat in unam consonantem,
ut,

Hoc erat alma parens.

²⁵ Erit ergo communis syllaba ea conditione, qua pars
orationis finiatur, et sequens a vocali incipiat, ne loco
²⁶ et sede dactyli tribrachus positus esse videatur. Neque
enim hic finalem syllabam ^qcausatus sis, nam nulla
ibi proceritas sonat, ubi vere finalis non est: velut,

Arma virumque cano.

Cum enim *ma* syllaba partem orationis compleat, ta-

^k oculis] oculus P.   ^l obtinens] obtinet P.   ^m qua] quam P.
ⁿ in se] jure P.   ^o his quæ] his P.   ^p Agamemnoniis] Agamem-
nonius P.   ^q caussatus] causatus P.

men, ^rquia loco ^slongæ posita non est, vim ^tproceritatis capere non potest. Cum autem locum obtinet ^vlongæ syllabæ, et finit partem orationis, tunc est communis et efficitur longa, ^vquod etiam naturali ratione dinoscas. Nam cum sermo terminatur, et postrema ^sclauditur syllaba, ad initium alterius transitum fieri manifestum est, quod intervallum aliquanti temporis intercapedinem sumit, sic syllabæ naturalis brevitās additamento temporis crescit. Hæc ratio communium ^vsyllabarum cum in dactylicis, tum in ceteris metrorum generibus, sub eadem observatione tractanda est, qua tamen frequentius auctores Græci quam nostri usi sunt: non enim vitium est, quippe cum maximi ^wauctores hoc genus compositionis ultro ^saffectaverint. Nam apud Homerum notabilis ille versus habetur, in quo quattuor longæ syllabæ lege communium pro brevibus ^vinductæ accipiuntur: cuius ^sexemplum est,

ὅν τι μοι αἰτίη ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἴτιοι ^sεἶσιν.

Alia rursus apud eundem speciei superiori contraria, ^sin qua breves pro longis lege communium recipiuntur, ut est,

ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσθ' ὃν οἱ Ἀθήνη.

Nam tres continui dactyli ^be ternis syllabis brevibus ^ssubsistunt, cuius generis apud eundem complures versus reperiuntur.

Dignum forsitan inquisitione sit, cur muta liquidæ ^ssociata communem syllabam reddat, duæ autem semi-vocales aut mutæ copulatæ similiter inter se nequaquam id faciant, non ^cinmerito: ^dnam quum major in li- ^squida quam in muta virtus sit, utpote ^cametabola, quæ

^r quod] quia P.   ^s longæ] longe P.   ^t proceritatis] proceritas P.   ^v quod] quæ P. et infra.   ^w authores] auctores P. et infra.   ^s affectarint.] affectaverint. Nam P.   ^v inductæ] suprac. a p. m. P.   ^s exemplum] exemplum est P.   ^s εἶσιν] εἶσιν P. Mox speciei Putsch. Libri specie.   ^b æternis] eternis P.   ^c immerito] inmerito P.   ^d nam cum] namq; ū P.   ^c metabola] ametabola Vossius A. G. I. 19.

a tenore suo non ^einmutetur, attamen infirmiora paria sociata ^fpræstantur his quæ ex impari veniunt, ^gquod
 34 sub exemplo magis aperiā. Sicut enim minime par ad nitendum virtus est asini mulo conjuncti, cum alter alterum, propter inæqualitatem naturæ non ^hrespondentis viribus, dum jungitur, debilitat potius quam juvat, ita hoc et his litteris, quæ ex impari copulatione veniunt, ⁱintellegendum est, ut jugatæ instabiles semper et lubricæ sint, quia non pari aut æquali virtute
 35 nituntur. Hæ tamen, ut supra diximus, sub uno enuntiatu conjunctæ, communem syllabam, divisæ autem longam efficient. Mutæ vero et semivocales ut libet appositæ correptæ vocali semper longam syllabam reddunt.

36 Illud etiam, ^kadmonente occasione, intimandum est, litteras quasdam contra rationem naturæ, metri necessitate, nunc produci, ut,

Italiam fato profugus.

nunc corripī, ut,

Fervere Leucaten.

Cum quidam in hoc primam verbi positionem non a *ferveo* sed a *fervo* tractam ^lcontendant, meritoque corripiant. Eadem metri lege etiam consonantes geminantur, ut,

Relliquias Danaum.

Et,

Rettulit Argolico fulgentia poma tyranno.

Et,

Redduxere retro longe ^mcapita ardua ab ictu.

^e immutetur] inmutetur P. ^f præstantur] prestantur P. ^g quod sub exemplo] quæ sub exemplo magis P. ^h respondentibus] respondentis P. ⁱ intelligendum est] intellegendum est P. ^k admonente] ammonente P. ^l contendant] contendunt P. ^m capita] kapita P.

33. præstantur] Legendum præstat (præstant) his quæ etc. CAMER.

37. redduxere retro] Notandus locus V. Æneidos, ubi vulgo legitur, *abduxere retro*. CAMER.

Siquidem artis poeticæ in eo vim rationemque subsi-³⁸
stere manifestum fit, ut verba seu nomina metro re-
pugnantia, vel corripiat, vel acuat, interdum minuat,
ut,

Apparent rari ⁿnantes [in gurgite vasto.]

Aut forte dividat, ut,

Septem subjecta trioni.

Unde species innumerabilium figurarum repertæ sunt.
Et Græci maxime schematibus his utuntur, quibus ma-
ior ac speciosior licentia est corrumpendi sermonis.

CAP. VIII. *De Mensura longarum et brevium syllabarum.*

Inter Metricos et Musicos propter ^ospatia tempo-
rum quæ syllabis ^pconprehenduntur, non parva dis-
sensio est. Nam Musici non ^qomnes inter se longas ^a
aut ^rbreves pari mensura consistere, siquidem et brevi
breviorem, et longa longiorem dicant posse syllabam
fieri: Metrici autem, prout cujusque syllabæ longitudo
ac brevitās fuerit, ita temporum spatia definiri, neque
brevi breviorē, aut longa longiorē, quam natura in
syllabarum enuntiatione protulit, posse aliquam repe-
riri. Ad hæc, Musici, ^squi temporum arbitrio sylla-³
bas committunt in rhythmicis modulationibus aut ly-
ricis cantionibus, per circuitum longius ^textentæ pro-
nuntiationis tam longis longiores, quam rursus per
correctionem breviores brevibus, proferunt. Afferunt ⁴
etiam exempla, quæ in metricis pedibus secum faciant,
asserentes accessione consonantium momenta tempo-
rum crescere: ^vtamquam *Thersandrus* constat duabus

ⁿ nantes in gurgite vasto] nantes P.   ^o spatia] spatia P. et infra.
^p comprehenduntur] comprehenduntur P.   ^q omnes] omnis P.
^r breves] brevis P.   ^s qui temporum] obelus — in marg. P.
^t extentæ] extente P.   ^v tanquam Thersandrus] tanquam Thes-
sandrus P.

positione longis, et brevi ultima, qui fit pes palimbac-
 5 chius. Hujus primam positione longam correpta e
 littera esse manifestum est, quam si produxeris, ut in-
 terdum etiam Metrici faciunt, ut pro e, η Græca lit-
 tera audiatur, quæ semper natura longa est, fit, ut etiam
 accedentibus duabus consonantibus, longior prolixior-
 6 que videatur; quippe cum trium temporum spatio
 aucta sit, quæ duum fuerat, cum esset per e correptam
 7 nomen elatum. Item ἀμφισμένος, ἡμφισμένος. ⁿQuod
 in metro apud Græcos frequenter invenimus, habet
 enim et de natura et de positione longioris syllabæ in-
 8 crementum. Brevem autem ^obrevi longiorem sic in-
 telligi volunt, ut in eodem nomine, ^p*Thersandrus* :
drus enim syllaba ^qquum unam vocalem natura brevem
 habeat, tres tamen aliæ consonantes cum eadem elatæ
 non parum temporis in mora pronuntiationis occupa-
 9 bunt. Erit ergo hæc brevis ab ea longior, in qua sola
 u, quam cum aliis enuntiata litteris *drus* : auctiorem
 enim uberiolemque auribus sensum reddit. Sed hæc
 10 ^rscrupulositas Musicis et Rhythmicis relinquatur. Nam
 quia ad nos attinet, notemus plerasque syllabas ratione
 pares esse, spatio autem seu sono impares, ut dicimus
 omnes Germanos longos esse, quamvis non sint ^som-
 nes ejusdem staturæ: sic dicemus etiam has syllabas
 in genere esse non in spatio longarum seu brevium
 11 syllabarum. Igitur cum metris nihil majus minusve
 afferat hujusmodi ratio, nec præfiniti sibi temporis mo-
 dum adjectio consonantis excedat, Musicis potius quam
 Metricis id auscultandum esse dicemus.

CAP. IX. De Arsi et Thesi.

Decursis syllabarum modis, (quæ per vocales et

ⁿ quod] quæ P.   ^o brevi longiorem] brevior P.   ^p Ther-
 sandrus] Thessandrus P.   ^q quum] cum P.   ^r scrupulositas]
 scrupulosi P.   ^s omnes] oinnis P.

^tconsonantes litteras velut quibusdam elementis coa-
litæ connexæque formantur, certisque secundum aut
naturam aut positionem legibus positæ pedes, cum
inter se geminantur, per Arsin et Thesin gradientes
^vprocreant, quibus metrorum omnis ratio inter se præ-
finita subsistat,) consequens reor prius de Arsi ac Thesi,
id est, de alterna syllabarum sublatione ac positione,
quibus pedes in metris nituntur atque formantur, di-
cere: ac deinceps pedum rationem paucis exponere.

Arsis igitur ac Thesis quas Græci dicunt, id est subla-
tio et positio, significant pedis motum. Est enim Arsis
sublatio pedis sine sono; Thesis positio pedis cum
sono. Item, ^wArsis est elatio temporis, soni, vocis: The-
sis, depositio et quædam contractio syllabarum. Nam
in pyrrhichio tollitur altera brevis, altera ponitur: in
spondeo quoque vicissim longa tollitur ac ponitur syl-
laba. Trochæo autem et iambo contraria inter se ra-
tio est: alterius enim prius longa tollitur, dehinc brevis
ponitur: alterius secundum suam legem sicut supra
dicti ordinis immutatur. In dactylo vero tollitur una
longa, ponuntur duæ breves: in ^xanapæsto contra,
sicut in trochæo et iambo ostendimus. ^yEtenim in
simplicibus pedibus Arsis ac Thesis, aut simplici, aut
duplici, aut sescupli ratione taxatur. Et in sim-
plo quidem erunt ^zpyrrhichius, spondeus, dactylus, anapæ-
stus: horum enim par est sublationi positio, cum tan-
tundem moræ in duarum brevium positione, quantum
in unius longæ sublatione habeatur. In duplo autem,
iambus, ^atrochæus, ^btribrachus, molossus: horum
enim duplex sublatio, simplex positio est, ^cvel contra.

^t consonantes] consonantis P.   ^v procreant] procreantur P.
^w Arsis est] Arsis P.   ^x Anapæsto] Anapesto P.   ^y Et ita]
Etenim P.   ^z Pyrrichius] Pyrricheus P.   ^a Trochæus] Tro-
cheus P.   ^b Tribrachus] Tribrachys P.   ^c et contra] vel
contra P.

Nam modo sublatio dimidio plus habet, modo positio.
 9 At in ^dsescuplo pedes quattuor bacchius, palimbac-
 chius, ^eamphibrachus, creticus. Et in cretico nunc
 sublatio longam et brevem occupat, positio longam: vel
 contra, positio longam et brevem, sublatio unam lon-
 gam, prout syllaba se obtulerit, id fiet. In ^fbacchiis
 10 etiam hæc divisio est. Nam ^gbacchius a brevi incipiens
 in sublacione semper brevem et longam retinet, in po-
 sitione longam: ^hpalimbacchius autem in sublacione
ⁱlongam in positione longam et brevem, ne in quadru-
 plum ratio temporum protendatur, si duæ longæ adver-
 sus unam brevem copulentur, qua ratione ^ksescupli et
 11 pæones continebuntur. ^lMolossi ratio æque duplex. Nam
 idem valent duo contra quattuor, sicut quattuor adver-
 sum duo: ut modo sublatio unam longam habeat, positio
 12 duas: nunc positio unam, sublatio duas longas. ^mAm-
 phibrachus, in quo duæ breves, media longa est, in
 Arsi tria, in Thesi unum tempus accipiet: rursusque
 Arsis unum, Thesis tria sibimet vindicabit, non dupli,
 seu sescupli, ut in reliquis, ratione diducta, quippe
 cum tribus temporibus unum, et contra unum tribus
 insequentibus repugnare videantur, unde minus aptus
 pes in metris, Musicis autem consentaneus æstimatur.
 13 Nam licet minor temporum ⁿspatio sit, respondet ta-
 men imagini hippiorum, quos epitritos vocamus, qui
 sunt ^oheptachroni, id est e prima brevi et tribus lon-
 gis: neque enim syllabarum numero sed ratione tem-
 porum Arsis Thesisque pensatur.

^d sesquiplo—quattuor—Bachus] sescuplo—quattuor—Bacchius P.
^e Amphibrachus] Amphybrachys P. ^f Bacchiis] Bacchis P. ^g Ba-
 chius] Bachus P. ^h Palimbacchius] Palimbacchius P. ⁱ longam]
 Addit P. in marg. in positione longam. ^k sesquipli] sescupli P. et
 infra. ^l Molossi] Molosi P. ^m Amphibrachus] Amphibrachis P.
ⁿ spacio] spatio P. ^o Heptachroni] eptachroni P.

12. non dupli] Lege, non simpli, non dupli. Santen. Terent. Maur.
 p. 92.

CAP. X. De Rhythmo.

Exigit locus, et temporum inter se vicina cognatio, ut, priusquam pedum disputationem ^padgrediar, de Rhythmi conditione pauca dicam: cujus origo de Arsi et Thesi manare dinoscitur. Nam Rhythmus est pedum temporumque junctura velox, divisa in Arsi et Thesi: vel tempus quo syllabas metimur, Latine numerus dicitur, ut Virgilius,

Numeros memini si ^qverba tenerem.

Differt autem ^rRhythmus a metro, quod metrum in ³ verbis, Rhythmus in modulatione ac motu corporis sit: et, quod metrum pedum sit quædam compositio, Rhythmus autem temporum inter se ordo quidam: et quod metrum certo numero syllabarum vel pedum finitum sit, Rhythmus autem ^unumquam numero circumscribatur: nam ut volet, protrahit tempora, ita ut breve tempus plerumque longum efficiat, longum contrahat. Unde et Rhythmus, id est, a ^tρύσει et fluore quodam, nuncupatur. Rhythmorum autem tres esse differen- ⁴ tias volunt, in dactylo, iambo, et pæone, quæ fiunt per Arsin et Thesin. Nam dactylus æqua temporum divisione taxatur, ut et anapæstus, uterque enim pes quatuor temporum est. Nam ut longa prima dactyli duabus brevibus insequentibus par sibi et æqualis est, idem et in anapæsto fit, ut initium fini simile inveniat, et dicunt in Arsi et Thesi æqualem rationem, ^vἴσον λόγον. Idem etiam in dipodia facta conjugatione bi- ⁵ num pedum per choriambum et ^wantispastum, quia quantum in sublatione habet, tantundem in positione, et idem apud Græcos æqualis, ^xid est ἰσορhythμος, dicitur.

^p aggrediar] adgrediar P   ^q verba tenerem] v. t. P.   ^r Rythmus] rithmus P.   ^u nunquam] numquam P.   ^t ρύσει] chýsi P.
^χρύσει ed. Cam. qui in emend. correxit ρύσει.   ^v ἴσον] σον P.   ^w Antispastum] Antispatum P.   ^x id est ἰσορhythμος] σονrhythμος P.

6 Secundus autem Rhythmus in iambo dupli ratione
 substitit, qua trochaica et utraque ionica monose-
 mos. Unius enim temporis Arsis ad disemon Thesin
 7 comparatur. Etenim iambus a brevi syllaba incipit,
 quæ est unius temporis, et in longam desinit, quæ
 est temporum γ duum: trochæus autem ^zcontra.
 Eadem et in ionicis metris dupli ratione versatur.
 8 Nam ionicus ἀπὸ μείζονος incipit a duabus longis et in
 duas desinit breves, ionicus autem ἀπὸ ἐλασσόνος a bre-
 9 vibus incipiens in longas desinit. Erit itaque inter hos
 disemos ad tetrasemon Arsis ad Thesin, quia unam
 partem in sublatione habet, duas in positione, seu con-
 10 tra. Ergo iambica et trochaica metra, quæ in duplici
 ratione sunt posita, facta conjugatione binum pedum
 11 ad legem quadrupli vocabuntur. Tertius autem Rhyth-
 mus, qui pæonicus a Musicis dicitur, hemiolia ^asubsti-
 12 tit, quæ est sescupli ratio. ^bHemiolium enim dicunt
 numerum, qui tantundem habeat quantum alius et di-
 midium amplius, ut si compares tres et duo: nam in tri-
 bus et duo et eorum dimidium continetur, ^cquod cum
 evenit, trisemos Arsis ad disemon Thesin accipitur, id
 est, tres partes in sublatione ^dhabens, duas in posi-
 tione, seu contra: quam rationem maxime incurrunt
^epæonici versus et ^fbacchii, ita nobis metra gradienti-
 13 bus, ut ^gpæonicus servetur Rhythmus. ^hHæ sunt tres
 partitiones, quæ continuam ⁱῥυθμοποιίαν faciunt. Aristo-
 xenus autem ait non omni modo inter se composita
 tempora Rhythmum facere. Nam ^kcoitus temporum
 communis est Rhythmo et ^lArhythmiæ. Unde si apte
 congruant spatia, Rhythmum faciunt: si contra, A-

γ duorum] duum P.   z contra] qui P.   a subsistit] substitit P.
 b Hemiolium] Hemiolium enim P.   c quod] qui P.   d habent]
 habens P.   e Pæonici] Pæonici P.   f Bacchii] Baracchii P.
 g Pæonicus] Pæonicus P.   h Hæ] Hæc P.   i ῥυθμοποιίαν] ryth-
 mopœiam P.   k coitus] coetus P.   l Arrhythmiæ] Arythmiæ P. et
 mox.

rhythmiam : ut ^m intellegamus ⁿ et in ipsa concursione temporum non fortuitam sed certam esse disciplinam.

CAP. XI. De Pedibus.

Pes est certus modus syllabarum, quo cognoscimus totius metri speciem, compositus in sublatione et positione : fiunt enim ex syllabis pedes ordine incrementorum, quem Græci syllabicen parauxesin vocant : item temporum, ^o quem Græci chronicen parauxesin nominant. Syllabarum autem incrementa fiunt quinque, ¹ incipientia a ^p dissyllabis usque ad ^q hexasyllabum : temporum vero incrementa a duobus ad duodecim procedunt, id est, a disemo ad duodecasemum. Et ³ enim cognationis et cujusdam ad augmentum propagationis, qua pedes multiplicati noscuntur orti a ^r dissyllabis quattuor, ratio talis est. Syllaba, quæ ad incrementum pedum ^s adjicitur, aut longa est, aut brevis : hujus adjectione ita numerus propagabitur. Sic ⁵ ^tPyrrhichius e duabus brevibus, hunc brevis ^u Tribra-
chum, longa Dactylum aut Anapæstum facit. Sic ⁶ Spondeus e duabus longis, hunc brevis Palimbacchium seu Bacchium, in prima sede posita longa Molossum reddit. Quo genere trisyllabi et tetrasyllabi usque ad ⁷ hexasyllabos additamento temporum processerunt, ut dictum est a disemo ad duodecasemum, seu a dichrono ad duodecachronum. ^wΣημεῖον autem veteres χρόνον, ⁸ id est *tempus*, non absurde dixerunt, ex eo, quod signa quædam accentuum, quæ Græci προσωδίας vocant, syllabis ad declaranda temporum spatia superponuntur, unde tempora *signa* Græci ^x dixerunt. Sed et hoc, ⁹

^m intelligamus] intellegamus P.   ⁿ et in] in marg. a p. m. P.
^o quam] quem P.   ^p dissyllabis] dissyllabos P.   ^q hexasyllabum] exasyllabum P.
^r dissyllabis quattuor] dissyllabis quattuor P.
^s adjicitur] adicitur P.   ^t Pyrrichius] Pyrricheus P.   ^u Tribra-
chum] Tribrachyn P.   ^w σημεῖον] σημιον P.   ^x dixerant] dixerunt P.

loco suggerente, non prætermiserim, eosdem figuras pedum secundum spatia temporum per litteras ita designasse, ut brevis syllabæ loco, quæ sit unius temporis, ponatur B: ⁊ longæ autem loco, quæ sit temporum duum, M: hoc ideo, ut per litteras regula pedum facile ^aintellegatur. Pes autem dictus est, sive ^aquia pars mensuræ et modus quidam: similiter pes vocatur, sive quia in percussione metrica pedis pulsus ponitur tolliturque: seu quia, ut nos ^bpedibus nostris ingredimur atque progredimur, ita et versus per hos ¹¹pedes metricos procedit et scandit. Inter pedem autem et rhythmum hoc interest, quod pes sine rhythmō esse non potest, rhythmus autem sine pede decurrit, non enim gradiuntur mele pedum mensionibus, sed rhythmis fiunt.

¹² Pedes ^cergo simplices sunt duodecim, qui procedunt ^dad crescuntque a duabus syllabis ad tres, item duobus temporibus ad sex, ex quibus disyllabi, †quod quattuor temporum existunt. Quorum princeps et ^eauctor Pyrrhichius, qui et Pariambus et Dibrachus appellatur: sed Pariambus ideo, quod minus habeat unum tempus ab iambo, *παρὰ* enim Græci *minus* dicunt, subsistens e duabus brevibus, ut *dea*, temporum duum: ita enim ratio exposcit, ut a brevi origo temporum cœperit, quippe cum ejusdem geminatio longum fecerit tempus, haud aliter quam in numeris: etenim ex uno multiplicato, veluti primordio ¹⁴ac semine, reliqui gignuntur. Nec immerito a

⁊ longæ] longa P.   ^a intelligatur] intellegatur P.   ^a quædam] quia P.   ^b pedibus] pedibus nostris P.   ^c igitur] ergo P.   ^d accrescunt] ad crescunt P.   ^e author] auctor P. et mox.

9. ponatur B etc.] Notæ brevium et longarum videntur esse debere litterarum A et B, et apparet hoc planumque fit in sequentibus. CAMER. B pro βραχ. i. e. brevi syllaba, M vero μακρ. i. e.

longa. Camerarius B in A, et M in B mutandum censet, motus illo quod p. 63, 1. [c. xi, 61.] et sequentibus legitur. Ego B et M retinere malo; et forte ex hoc alter ille locus corrigendus. COMM.

Græcis hic pes, ut auctor et parens reliquorum, ἱγερμῖς dicitur. Pyrrhichius autem a celeri motu ac recurso
 'qui in pyrrhicha habetur, nuncupatus est. Huic con- 15
 trarius est Spondeus e duabus longis, ut *reges*, tem-
 porum quattuor, dictus a tractu cantus ejus qui per
 longas tibias in templis supplicantibus seditur. (Unde
 et spondulæ appellantur, qui hujusmodi tibias inflare
 ss adsuerunt.) Quorum uterque quantum in Arsi, tan-
 tum retinet in Thesi. At ^b qui e brevi prima, sequente 16
 syllaba longa, ⁱ digeritur, erit Iambus, temporum trium,
 ut *parens*, ἀπὸ τοῦ ἱαμβίζεν, id est *maledicere*, quod in
 iambicis plerumque versibus reperimus, vel ἀπὸ τοῦ
 ἱέρα βᾶδην: a brevi enim profectus per longum porri-
 gitur. Huic contrarius Trochæus, dictus a cursu et 17
 celeritate, (nam τροχὸς ἀπὸ τοῦ τρέχειν vocabulum ^k sump-
 sit, idem et Chorius ἀπὸ τῆς χορείας sumpsit,) e longa et
 brevi, temporum totidem, ut *Roma*. Horum Arsis et 18
 Thesis alterna mutatione variatur. Siquidem in iam-
 bo Arsis primam brevem, in trochæo autem longam
 habeat; in Thesi vero contraria superioribus sumat.
 Trisyllabi autem pedes octo, in quibus mensura tem- 19
 porum a trisemo sive trichrono ad ^l hexasemon sive
 hexachronon usque porrigitur. Primum habebunt pe-
 dem Tribrachyn, sicut disyllabi dibrachyn, dictum a
 temporum substantia. Idem et ^m Pygnomus a quibus- 20
 dam, ne vos prætereant, vocatur. Subsistit autem e tri-
 bus brevibus, ut *anima*, temporum trium. Contrarium 21
 huic Molossum, dictum a ⁿ Molossis qui in Thessalia

^f qui] quæ P.   s editur] editur P.   ss assueverunt] adsue-
 runt P.   ^b qui e] que P.   ⁱ digeritur] dirigitur P.   ^k sum-
 sit] sumpsit P. bis.   ^l hexasemon—hexachronon] exasemon—ex-
 achronon P.   ^m χορείας] pygnomus P. fere cum Diomede p. 475.
 Cæsio Basso p. 2666. qui *pygmona*.   ⁿ Molossis—Thessalia] Mo-
 losis—Thesalia P.

15. a supplicantibus Salmasius
 ad Vopisc. p. 493=824.

ib. spondulæ] spondulae Sal-
 masius.

22 degunt, e tribus longis, ut *Eumedes*. Hi temporum
 inter se brevitatem et extentione discrepant. Nam prior
 trium, sequens sex temporum ^ospatio prolatatur, ^pquod
 23 in dissyllabis in pyrrichio et spondeo docuimus. At
 qui prima longa duabus brevibus subjectis ordinatur,
 Dactylus dicitur, temporum ^qquattuor, ut *Virbius*: qui
 et a situ et similitudine digitorum, qui in manibus ha-
 bentur, vocabulum traxit. Nam ex utraque parte bre-
 24 viores ^rlongiori junguntur. Huic contrarius mutata
 temporum vice, pari autem magnitudine, erit Anapæ-
 25 stus, qui et ^sAntidactylus vocatur, ut *scopulos*. Ho-
 rum in Arsi et Thesi tempus congruit, etiamsi in per-
 26 cussione discrepent syllabæ. Anapæstus autem a situ
 contrario et percussione ^tdactyli, quod est ἀντιπαίε-
 27 σθαι, dictus: ideoque Antidactylus nuncupatur. Cum
 vero longis duabus præponitur brevis, fit ^uBacchius,
 temporum quinque, ut *Catones*: ^{uu}qui a Bacchi car-
 minibus seu cantilenis, quæ aptissime hoc metro ^vcon-
 ponuntur, nomen accepit: vel quia familiariter hic
 rhythmus ^wBacchantibus aptus sit. Cui, mutato ^xtem-
 porum ordine, mensura autem permanente, ^yPalim-
 bacchius contrarius dabitur, sive Pompicus, temporum
 totidem, ut *Romanus*. Horum Arsis ^zac Thesis eadem
 28 est, quæ anapæsto et ^adactylo. Superest Amphibra-
 chus contrario sibi Amphimacro, sive Cretico. Prior
 pes e brevi, longa, et brevi, temporum ^bquattuor erit,

^o spatio] spatio P.   ^p quod in dissyllabis] quæ in dissyllabis P.
^q quattuor] quattuor P.   ^r longiori] longior P.   ^s antidactylus]
 antidactilus P.   ^t dactyli quod] dactili qui P.   ^u Bachius] Bacchius
 P.   ^{uu} quia a Bachi] qui a Bacchi P.   ^v componuntur] conponun-
 tur P.   ^w Bachantibus] Bacchantibus P.   ^x temporum] tem-
 pore P.   ^y Palimbachius] Palimbacchius P.   ^z et thesis] ac
 thesis P.   ^a dactylo—amphibrachus] dactilo—amphibrachys P.
^b quattuor] quattuor P.

26. ἀντιπαίεσθαι] ἀναπαίειν Santen. Ter. Maur. p. 77. cum Dio-
 mede p. 475.

ut *Homerus*: sequens duabus ^c utrinque longis media brevi temporum quinque scribitur, quæ Græci κρητικά vocant, ut *Eumenes*. Uterque autem a compositione temporum vocabulum traxit. Horum Arsis ac Thesis longe inter se discrepant. Nam ^d amphibrachus in triplo, creticus, cui de gente inventoris nomen est, in ses- cuplo pensatur: de qua re in superioribus plenissime dictum est. Hoc pede ^e ἐπορχήματα constabant. Inter ²⁹ hæc ne quispiam nos aut ignoratione aut incuria ^f præ- teriisse forsitan putet, quod per divisionem et con- junctionem inter se temporum et ^g disyllabi pedes in metris extendantur, trisyllabi vel tetrasyllabi contra- hantur, ^h quod supra cursim attigi, repetendum hoc nobis ⁱ existimavi. Nam ^k trochæi seu iambi ^l longa ³⁰ in duas breves divisa ^m tribrachum pedem efficient. ⁿ Adæque in spondeo, soluta in breves prior longa anapæstum, sequens ^o dactylum procreabit. Utraque autem divisa tetrasyllabum e ^p quattuor brevibus, id est, ^q Proceleusmaticum pedem dabunt, qui rursus contra ^r consociatis inter se brevibus ad originem ^s revertetur, id est, spondeum reformabit: quod æque ^t dactylus et anapæstus, brevibus suis in longam copu- latis, efficient molossum. Eum quoque trium ^u tetra- ³¹ syllaborum parentem pedum ^v in promptu est cernere.

^c utrinque] utrique P.   ^d Amphibrachus] Amphibrachis P.
^e ἐπορχήματα constabant] ἐπορχήματαconst P.   ^f præteriisse] præter-
 isse P.   ^g dissyllabis] disyllabi P.   ^h quod] quæ P.   ⁱ existimavi]
 æstimavi P. ed. Cam.   ^k trochæi] trochei P.   ^l longa] longas P.
^m tribrachum] tribrachyn P.   ⁿ Adæque] atæque P. adæque
 correxit Camerarius.   ^o dactylum] dactilum P.   ^p quattuor]
 quattuor P.   ^q proceleusmaticum] proceleumaticum P.   ^r con-
 sociatis] nam sociatis P.   ^s revertetur] revertatur P.   ^t dactylus]
 dactilus P.   ^u tetrasyllaborum] tetrasyllabarum P.   ^v promp-
 tum] inpromptum P.

28. ἐπορχήματα Nunnesius ap.
 Santen. ad Terent. Maur. p. 97.

29. æstimavi] Lege repetendum
 hoc nobis existimavi. CAMER.

- Nam divisa prima ejus longa Ionicum ἀπὸ ἐλάσσονος, tertia Ionicum ἀπὸ μείζονος, media Choriambum ^x gignit.
- 32 Hoc idem et pedes ^y ceteri, quos supervacuum est persequi, facere poterunt. Unde orta progenies pedum, ausim dicere, merito credatur.
- 33 Nec te syllabarum ^z ad crescentium in metris terreat numerus, cum unicuique pedum præstituta legitime tempora custodiantur, quod frequenter in iambicis et trochæis et ceteris metrorum generibus, excepto heroico,
- 34 reperies. ^a Memineris sane trisyllabos pedes temporum dumtaxat quinque vel sex, ut est ^b bacchius et molossus, cum in quibusdam metris, sicut in Galliambico, longæ eorum solvuntur in breves, vim tetrasyllaborum obtinere. Idem hoc et tetrasyllabis per ^c dissyllabos ac tri-
- 35 syllabos conjunctione temporum fieri. Nam pæones primus et quartus, coeuntibus in unam longam duabus suis brevibus, amphimacrum vel ^d palimbacchium gignunt. Id Græci κατὰ διαίρεσιν et συναίρεσιν sive ἔνωσιν,
- 36 cum metri necessitas postularit, fieri memorant, quod necessario ^e insinuandum esse credidi, ne, syllabarum numero inducti, aut simplices aut compositos pedes proprii status vim semper cum vocabulo obtinere catholice ^f pronuntiaretis.
- 37 Nunc de ^g dissyllabis conjunctis, qui et duplices et tetrasyllabi pedes appellantur, quos etiam quidam Sotadios vocant, referemus, quorum conjunctio *basis*
- 38 appellatur. Nam Græco sermone duorum pedum

^x gignit] gignitur P.   ^y cæteri] ceteri P. et sic infra.   ^z ad crescentium] ad crescentium P.   ^a Memineris] meminisse P.
^b Bachius] Bacchius P.   ^c dissyllabos aut] dissyllabos ac P.
^d Palimbachium] Palimbacchium P.   ^e insinuandum] insinuandum esse P.   ^f pronuntiaretis] pronuntiaretis P.   ^g dissyllabis] dissyllabis P.

34. Calliambico] Galliambico, Gallis Idæis, quasi γάλλον λαμβοί, dictum enim hoc genus metri a ut postea dicitur. CAMER.

copulatio *basis* dicitur, veluti quidam gressus pedum, qui, si ejusdem generis, id est, pares jugati fuerint, dipodiam, aut ut quidam, ^btautopodiam; sin dis- pares, ut trochæus cum iambo, ⁱsyzygian efficiunt: in qua arsis unum, alterum thesis pedem obtinebit. Quamquam in his nonnumquam syllaba pro integro pede in ultima duntaxat versus parte accepta propriam impleat thesin. Igitur tetrasyllabi pedes erunt ³⁹ omnes sedecim; ut geminato numero ea taxatione trisyllabos, ^kqua illi ^ldisyllabos, antecedant. In qui- ⁴⁰ bus spatia temporum a tetrachrono ad octachronum, id est, a ^mquattuor temporibus ad octo producuntur: quorum origo ⁿProceleusmaticus e quattuor brevibus subsistens, ut *Minutius*, habebit contrarium Dispondeum e quattuor longis, scilicet ut compositum a spondeo nomen ostendit, qui solus in tetrasyllabis octachronos, sive octasemos, invenitur, cujus exemplum ^o*Calliclides*, haud alias quam spondeus inter disyllabos tetrachronos est. ^pSequitur Antispastus, ⁴¹ cujus prima et ultima brevis, mediæ duæ longæ, id est, ^qex iambo et trochæo compositus, ut *Aristippus*. Huic contrarius est Choriambus ex longa, et duabus mediis brevibus, et longa, scilicet ex ^rtrochæo et iambo copulatus, ut *Penelope*. Quorum mensura mutato ⁴² tantum inter se temporum ordine apud eos congruit. At cum prior brevis subjecta longa, rursus brevis longa terminante componitur, erit ^sDiiambus pes, id est, e ^tduobus iambis ^uadnexus, ut *Simonides*. Rursus ⁴³ cum præcedentem ^wlongam sequitur brevis, geminatum

^b tautopodiam: sin] tautopodians. in P. ⁱ syzygian] sizygian P.
^k qua] quam P. ^l dissyllabos] disyllabos P. ^m quattuor] quattuor P. et mox. ⁿ proceleusmaticus] proceleumaticus P. ^o Calliclides] Callicudes P. ^p sequitur] sequitur P. ^q iambo] ex iambo P. ^r trochæo] trocheo P. et mox. ^s diiambus] diambus P. ^t duobus] duabus P. ^u annexus] adnexus P. ^w longam] longum P.

hoc facit Ditrochæum, ut ^x*Zenodorus*. Consimilis
 y ferme his et illa Ionicorum ordinatio est. Nam præ-
 euntibus duabus longis subjectæ duæ breves, veluti
 spondeo ^zpyrrhichius adnexus, Ionicum ἀπὸ μείζονος
 44 procreabunt, ut *Demetrius*. Rursus mutato tempo-
 rum situ, cum breves in prima sede, secunda autem
 longæ constituuntur, id est, ^apyrrhichio spondeus
 jugatus Ionicum ἀπὸ ἐλάσσονος gignit, ut *Diomedes*.
 45 ^bSequuntur Pæonici pedes, numero quattuor, qui sunt
^cpentasemi, sescupli enim ratione ^dconsistunt: ideo-
 que metris minime inutiles æstimantur. Sed Epitriti
 dicti ob adjectionem tertiæ partis, quam sunt Pæones,
 meritoque a Græcis ita dicti ἐπίτριτοι: nam sunt hep-
 tasemi, unde tetrasyllabis, qui sunt numero decem et
 sex, ^equattuor tantum utiles asseruntur, id est, chori-
 am-
 bus et antispastus æqualitatis ratione constantes, sed et
 Ionici duo, ^fceteris decem non adeo necessariis: nam
^gditrochæum et diiambum inter disyllabos magis aptos
 46 haberi volunt. Igitur Pæon primus erit, cui prima
 longa, tres continue breves ^hadhærent, ex trochæo et
 47 pyrrhichio copulatus, ut *Cæcilius*. Secundus Pæon
 præcedente brevi, sequente longa, cui subjiciuntur duæ
 breves ex iambo et pyrrhichio formabitur, ut *Cane-*
 48 *phorus*. Tertius e duabus brevibus, longa tertia, quar-
 ta brevi syllaba compositus, ex pyrrhichio et trochæo,
 49 ut *Epicurus*. Quartum autem quarta longa, tribus
 brevibus syllabis in prima regione positis, ex pyrrhichio

^x Zenodorus. consimilis] Zenodotus. cum similis P.   y ferme]
 formæ P.   ^z Pyrrichius annexus] Pirrichyus adnexus.   ^a Pyr-
 richio] Pirrichio P.   ^b sequuntur] secuntur P.   ^c pentasemi]
 pentasimi P.   ^d consistunt] subsistunt P.   ^e quattuor tantum]
 quattuor tantum utiles P.   ^f cæteris] ceteris P.   ^g ditrochæum]
 ditrocheum P.   ^h adhærent] adherent P. et mox trocheo et pyr-
 richio.

44. jugatus] jugatur Santen.
 Ter. Maur. p. 121.

45. inutiles] utiles Santen.
 Ter. Maur. p. 123.

et iambo ⁱconnexum accipiemus, ut *Diogenes*. Su- 50
persunt Epitriti qui et Hippii, ^kadæque numero ^lquat-
tuor, quodque est veluti genus pæonicorum, præser-
tim cum ^msint spatio temporum dispares, forma ⁿcon-
similes. Sunt enim heptasemi, id est, temporum sep-
tem: quorum primus priore syllaba brevi, sequentibus
longis tribus, ex iambo et spondeo constabit, ut ^o*Ari-*
stocles. Secundus e longa et brevi, subjunctis ei dua- 51
bus longis, erit ex trochæo et spondeo copulatus, ut
Archimedes. Tertius, in quo primæ duæ longæ, ter- 52
tia brevis, longa ultima, ex spondeo et iambo concretus
videbitur, ut *Demosthenes*. Restat complendo ^ptetra- 53
syllaborum pedum numero Epitritus quartus, quem pri-
mæ tres longæ, quarta in ultimo brevis ex spondeo et
trochæo conexum esse demonstrant, ut *Irenæus*.

Hac inspectione ^qconjicere poteris, quemadmo- 54
dum ex disyllabis et trisyllabis pentasyllabi, sed et
geminatis trisyllabis ^rhexasyllabi pedes formati vide-
antur, quorum syllabatim per tempora species com-
prehendi poterunt. Nam etiam si propriis nominibus,
ut alii pedes, minime exprimuntur, tamen ^ssitu sylla-
barum et substantia temporum manifesti sunt: qui
rursus soluti, exigente usu, ad ^tproprium statum con-
ditionemque revocabuntur. Igitur cognatio, et quæ- 55
dam ad incrementum propagatio, qua pedes a primor-
dio multiplicati noscuntur, talis est: nam ex primi-
geniis duobus pyrrhichio et spondeo acquisitis, facta
temporum permixtione, iambo et trochæo quattuor
dissyllabi pedes effecti sunt. Quorum status adjec- 56

ⁱ conexum] conexum P.   ^k adæque] atæque P.   ^l quattuor]
quattuor P.   ^m sine spacio] siné spatio P. *sint* Santen. Ter. Maur.
p. 128.   ⁿ consimiles sunt: etenim] consimiles. Sunt enim P.
^o Aristocles] Aristoteles P.   ^p tetrasyllaborum pedum] tetrasylla-
borum P.   ^q conjicere] conicere P.   ^r hexasyllabi] exasyllabi P.
^s situ] si situs P.   ^t proprium] propū P.

tione syllabarum simul ac temporum propagatus, in trisyllabos pedes octo processit, qui, pari ratione ad- crescentes tetrasyllabos ex se geminato trisyllaborum
 57 numero xvi ediderunt. Rursus ^uxvi tetrasyllabi simili, ut superiores, geminatione, triginta et duo ex se schemata, id est, figurationes pedum pentasyllaborum
 58 reddiderunt. Hi quoque dum per syllabas, ut priores, augentur ac tempora, hexasyllabos pedes pari ratione in schematibus sexaginta et quattuor simili duplicatione protulerunt: ita ut summa omnium ad centum viginti et quattuor pedes redacta ^wsit. Ita ut simplices numero duodecim, compositi centum et duodecim ha-
 59 beantur. Hi autem ejusdem inter se mensuræ sunt, aut sescuplo ^xanteunt aut duplo. Ex quibus magis mele et rhythmici lyricorum modulorum, quam
 60 metra formari poterunt. Incipiunt autem et porriguntur tempora in pentasyllabis a quinque usque ad decem, id est, a pentasemo ad decasemum χρονικῇ παραυξήσει, ut sit pentasemus, *Philopolemus*, e quinque
 61 brevibus *a a a a a*. Decasemus autem e quinque longis, ut *Atroxiclides*, cujus canon per quinque *b b b b b* signabitur. Item hexasyllabi ab hexasemo ad duodecasemum χρονικῇ παραυξήσει, ut *Menelaophorus*, e sex brevibus, hujus canon, *a a a a a a*, qui est duplex tri-
 62 brachus. Alter e sex longis quibus tempora duodecim subsistunt, ut *Callistohermedes*, qui est duplex molossus, ^yet hoc canone signabitur *b b b b b b*, ut sit duodecasemus.

63 Non parva autem in pentasyllabis copulandis quæstio est, qua colliguntur differentiæ figurarum; namque interest mediam syllabam cui parti velis adne-
 64 ctere. Aliud est enim si duabus præcedentibus sociata faciat conjunctionem ex trisyllabo et disyllabo,

^u xiii] xvi P.
 hoc] hoc P.

^w sit] est P.

^x anteunt] anteuum P.

^y et

contrarium autem si a duabus præcedentibus divulsa postremis duabus subsequentibus copuletur, ut sit conjugatio e ^adisyllabo et trisyllabo, qui fit ut multiplices harum figurarum numerus per differentias oriatur. Erit ⁶⁵ igitur in exemplo hic versus,

Armiger in Ida pede vago littora petens.

Nam si ut trochaicum scandas, erunt omnes conjugationes e trochæo et anapæsto: si contra ut a trisyllabo incipias, erunt omnes conjugationes ex dactylo et iambo, et efficietur iambicus versus: juxta quæ intellegi datur varia divisione conjugationum, naturam versuum, vel a trochaico in iambicum, vel ab iambico in trochaicum posse transduci. Hoc igitur de cunctis ⁶⁶ triginta duobus pentasyllabis pedibus accipiendum est: quæ quidem variatio non in aliis quam in pentasyllabis conjugationibus evenire consuevit, ^acausa mediæ syllabæ ^bquæ movetur, cum aut præcedentibus aut subsequentibus syllabis copulatur.

CAP. XII. De Metris.

Metrum est compositio pedum ad certum finem deducta, seu dictionum quantitas et qualitas pedibus terminata, vel rhythmus modis finitus. Prima autem ¹ metra sunt, syllaba brevis, syllaba longa: ex his enim metimur ipsos pedes, ac rursus ex pedibus, metra: et deinceps de metris, carmina. Initium autem metri, ³ conjugatio syllabarum, ex quibus colligitur totius qualitas metri: judicium vero in auribus et auditu est. Species igitur metrorum sunt ^cquattuor, Epica, Melica, Comica, Tragica.

Epos est proprie heroicum metrum, quod divina- ⁴ rum humanarumque rerum et vel maxime heroum

^a disyllabo, qui] disyllabo et trisyllabo quæ P.   ^a caussa] causa P.
^b quæ movetur] quidēmovetur P.   ^c quattuor] quattuor P.

facta versu ^d hexametro comprehenduntur, ^e quod Græca significatione dictum putant ἀπὸ τοῦ ἔπεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἐξῆς μέρη τοῖς πρώτοις, id est, quod primas partes ejus ^f ceteræ ^g insequantur. Hoc metro Homerus ^h virtutes heroum est ⁱ prosecutus, sicut Horatius refert dicens,

Res gestæ regumque ducumque et tristia bella,

Quo scribi possent numero, monstravit Homerus.

⁶ Idem et Pythium, quod interfecto Pythio ^k dracone compositum esse dicatur, cum Delphorum incolæ laudem Apollinis ita persequerentur,

ἦ παιάν, ἦ παιάν, ἦ παιάν,

⁷ quod constat ex spondeis sex. Idem erit et iambicum trimetrum, si ^l litteram, quæ dichrona est, corripias. In his enim ^m dactylo et iambico metrorum omnium fundamenta subsistunt. Hoc quidam a Lino Apollinis antistite, alii ab Orpheo, nonnulli ab Homero ⁿ inventum putant. Melicum autem sic ut Lyricum, quod ad modulationem lyræ citharæve componitur, sicut fecit Alcæus et ^o Sappho, quos plurimum ^p est ^q secutus Horatius. Carmen autem Lyricum, ^r cum metro subsistat, potest tamen videri extra legem metri esse, quia libero scribentis arbitrio per ^s rhythmos exigitur. Tragicum autem, quod trimetro magis versu componitur, quo usi sunt Sophocles et ^t Euripides. Comicum vero varia versuum et modulorum lege compositum reperitur, sicut plerumque apud ^u Menandrum, sed et alios, cognoscimus. Metrorum genera alia a Dis appellata, ut dithyrambicon, ^v Priapion: alia ab inventoribus, ut ^w Archilochium, Sota-

^d hexametro] exámetro P.   ^e quod] quæ P. Mox addidi est post id.   ^f ceteræ] ceteræ P.   ^g virtutes heroum] heroum virtutes P.   ^h prosequutus] prosecutus P.   ^k dracone] draconem P.   ^l iambico et dactylo] dactilo et iambico P.   ^m Sappho] Sappho P.   ⁿ sequutus] secutus P.   ^o quum] cum P.   ^p Priapion] priapicon P. ed. Cam. Priapium corr. Camerarius.   ^q Archilochium] Archilocium P.

6. Pythio] f. *Pythone* Santen. Ter. Maur. p. 139.

dium: alia ab his qui crebrius usurparunt, ut ^rSapphicum, Asclepiadicum: alia a qualitate pedum, ut Iambicum, ^sDactylicum, Anapæsticum: ^talia a numero pedum, ut Trimetrum, Tetrametrum, Hexametrum: ^valia a numero syllabarum, ut, ^wHeptasyllabon, Hendecasyllabon. Metrum autem bifariam accipiemus: nam aut Poeticum metrum est, aut Bioticum.

Bioticum metrum est, quod in usu vitæ et humana ¹³ conversatione taxatur: quod ipsum accipietur modis ^xquattuor. Primo per spatium longitudinis, ut me- ¹⁴trum cubitale, pedale, palmale. Secundo per pond-
rum examen, ut in libra, uncia, ^yscrupulo. Tertio per ¹⁵qualitatem acervalem, ut in modio, sextario, hemina. Quarto per qualitatem ^zhumidam et fluxam, ut in cya- ¹⁶tho, congio.

Poeticum vero metrum, quod a poetis per syllabas ¹⁷ pedum et versus figuratur, et ipsum ^aintellegetur modis quattuor. Per tempora, ut syllaba longa, brevis, cum ¹⁸ dicitur. Per numeros, quia certa syllabarum dinumeratione metrum finitur. Per qualitatem pedum, quia ¹⁹ certis pedibus versus quique procedunt; unde iambica trochaica et ^bdactylica metra dicuntur. Per numerum pedum, quia versus pro mensura sua quisque trimeter, et tetrameter, et ^chexameter intellegitur. ^dHexametrum poetæ, quod sex pedibus ingrediatur, ²⁰ ^equos metra eodem modo Græci nominant, appellarunt. Sicut et illa quibus metimur, cum et trimodia ²¹ sit certa mensura, et modius, et ^fhemina; nihilominus

^r Sapphicum] Sapphicum P.   ^s dactylicum] dactilicum P.   ^t tetrametrum hexam.] alia a numero pedum, ut trimetrum ex. P.
^v aliæ] alia P.   ^w Heptas. hendec.] eptas. endec. P.   ^x quattuor—spacium] quattuor—spatium P.   ^y scrupulo] scripulo P.
^z humidam] umidam P.   ^a intelligetur—quattuor] intellegetur—quattuor P.   ^b dactylica] dactilica P.   ^c hexameter intellegitur] exameter intellegitur P.   ^d hexametrum] exametrum P.   ^e quos—nominant] quæ—nominata P.   ^f hemina] emina P.

et cyathus exigua mensuræ portio, parique ratione de-
 22 cempeda, et pes, et digitus: sic et totus versus me-
 trum, et singuli pedes quibus eum metimur, metra no-
 23 minantur. Itaque quia sunt verba rebus pauciora, nam
 propter infinitam rerum multitudinem, cui nequaquam
 omnibus vocabula propria invenirentur, quæ ratio lo-
 quendi flagitabat, §translatitie a quacumque re simili
 ac proxima pleraque appellari ^hcœperunt, ut in mon-
 tibus vertices, in vitibus flagella, in exercitu acies, alæ,
 et cornua, in surculis gemmæ, et ⁱcetera per ^kmeta-
 24 phoram translata. Quidam autem non pedem ^lme-
 trum esse volunt, sed syllabam, quod hac ipsum quo-
 que pedem metiamur, et ^mquod finita esse mensura
 25 debeat, pedes autem in versu ⁿvariantur. Alii rur-
 sum nec pedem nec syllabam metrum putant esse
 dicendum, sed tempus, quia omne metrum in eo quo
 metimur numero finitum est, ut decempeda: non enim
 modo decem habet, modo undecim, modo duodecim
 pedes, sed semper decem: unde pedem ^ometrum esse
 non posse, quia in versu modo unus est ^pdactylus
 modo duo, seu spondei, interdum incurrunt ^{pp}tro-
 chæi, aut amphimacri, quorum diversitate juxta ^qspa-
 tia temporum metrum, quod certam mensuram ha-
 26 bere debeat, nequaquam finitum inveniri. Nobis su-
 pervacua videtur esse pugna vocis, cum de re conve-
 niat, siquidem ^rmetrum et in syllaba, et in tempore, et
 in pede constitutum ad ^sunam summam decurrat.
 27 Horum etenim omnium cognita potestate, supervacua
 est lis omnis. Nam cum temporibus syllabam metia-

§ translaticie a quacunque] translatitie a quacumque P. ^h cœ-
 perunt] cæperunt P. ⁱ cætera] cetera P. ^k metaphoram] me-
 taphoran P. ^l metrum—quod] metron—quæ P. ^m quod]
 quæ P. ⁿ variantur] variantur P. ed. Cam. ^o metrum] metron P.
^p dactylus] dactilus P. ^{pp} trochæi] trochei P. ^q spacia] spa-
 tia P. ^r metrum] metron P. ^s unam summam] unum sum-
 ma P. Sed N. B. est rasura post a in summa.

mur, syllabis pedes, pedibus versum, ^tconnexum inter se jus omnium reperimus. Quemadmodum cum pedale ²⁸ vel libra metitur aliquid, est in illis uncia, est semiuncia, est digitus, vel ab eo minus quippiam, per quas portiunculas ipsum pedem computamus et libram, simili modo metrum erit et in tempore, et in syllaba, et in pede, sed minimum metrum, tempus id est, brevis ^vsyllaba erit, majus quod ex duobus temporibus, e ^wqueis et pes stabit. Nec minus pro metro frequenter colis ²⁹ utimur, cum ^xaliquam odem compositam aut ex strophe aut antistrophe ^yaut epodo metimur per cola. Carmen vero ipsum versibus æstimamus.

Metra autem omnia ^zquattuor modis variantur, ad-³⁰jectione, detractone, transmutatione, concinnatione. Ita fiunt innumerabiles species ortæ ex prototypis novem, id est, ^adactylico, iambico, trochaico, ^banapæstico, pæonico, proceleusmatico, ionico ἀπὸ μείζονος, ionico ἀπὸ ἐλάσσονος, choriambico: his ^cadjiciunt antispastum loco ^dproceleusmatici, namque is anapæstico ^eplerumque subditus caret auctoritate, nonnulli eum in specie decima recipiunt: quorum omnium exempla plura in ^fversu sui cujusque metri breviter ut ostendam, hæc ³² erunt. Et ^gprimo ^hdactylici sive heroici metri, ut,

Arma, virumque cano ⁱTrojæ qui primus ab oris.

^kAnapæstici tetrametri catalectici, ut,

33

Alius citharus sonituque potens volucres pecudesque movere.

^t connexum] conexum P.   ^v erit syllaba] syllaba erit P.   ^w quibus] quis P.   ^x aliquam odam] aliquem odem P.   ^y aut epodo] epodo P. ed. Cam.   ^z quatuor] quattuor P.   ^a dactylico] dactilico P.   ^b anapæstico — proceleusmatico] anapestico — proceleumatico P.   ^c adjiciunt] adiciunt P.   ^d proceleusmatici] proceleumatici P.   ^e plerumque—authoritate] plerumque—auctoritate P.   ^f versu] versus P.   ^g primum] primo P.   ^h dactylici] dactilici P.   ⁱ Trojæ qui primus ab oris] T. q. p. a. o. P.   ^k Anapæstici] Anapestici P.

- 34 Iambici trimetri ¹acatalecti, ut,
Beatus ille qui procul negotiis.
- 35 Trochaici trimetri catalectici, ut,
Roma, Roma, cerne quanta sit Deum benignitas.
- 36 Ionici ἀπὸ μείζονος tetrametri ^mbrachycatalecti, ut,
Galli timidi semianimes tergora vertunt.
- 37 Ionici ἀπὸ ἐλάσσονος tetrametri ⁿacatalecti, ut,
^o*Miserarum est neque amor dare ludum neque dulci.*
- 38 ^pChoriambici tetrametri ^qacatalecti, ut,
Lydia, dic perdere ^rcur hunc cupias, quid retices.
- 39 Antispastici tetrametri ^sbrachycatalectici, ut,
Libens hoc tibi persolvo, nihil me sic juvat.
- 40 Pæonici tetrametri ^tcatalectici,
Sic Tyberis ^vinplacidus in maria labitur.
- 41 ^wProceleusmatici tetrametri catalectici, ut,
Nemus ave reticuit, ager ^xhomine silet.
- 42 Igitur ex his generalibus novem metris, quæ prototypa et primiformia diximus, composita fiunt metra, cum invicem sibi per ^yhemistichia copulantur, quæ Græci σύνθετα, id est, conjuncta atque composita, appellant.
- 43 Cum hemistichio iambico jungitur ^{yy}hemistichion trochaicum aut anapæsticum, ^zionicum, dactylicum, seu quolibet alio, de quibus et ^aceteris in processu dicemus. Metra autem ^bquædam singulis pedibus, quam Monopodiam, ^cquædam binis, quam Dipodiam vocaverunt, scandi moris est. Hanc nos *conjugationem* appellamus. Et per monopodiam quidem sola ^ddactylica,

¹ acatalecti] acatalectici P.   ^m catalectici] brachycatalecti P.
ⁿ acatalecti] acatalectici P.   ^o miserarum] miserorum P. ed. Cam.
^p choriambici] coriambici P.   ^q acatalecti] catalectici P.   ^r cur hunc] hunc P.
^s brachycatalectici] brachicatalectici P.   ^t catalectici] catalecti P.
^v inplacidus] inplacidus P.   ^w proceleusmatici] proceleumatici P.
^x homine] hominem P.   ^y hemistichia] emistichia P.
^{yy} hemistichion] emistichium P.   ^z ionicum dactylicum] colon cum dactilicum P.
^a cæteris] ceteris P.   ^b quædam] quedam P.
^c quædam] quidam P.   ^d dactylica] dactilica P.

per dipodiam vero °cetera. Igitur cum ^fhexameter ⁴⁶ versus metrorum omnium finis ac summa sit, hi qui epici non sunt, si per singulos pedes feriantur, excedant necesse est modum ^{ff}hexametri versus, unde per [§]dipodias feriuntur: ut etiamsi decem pedum fuerint, non decametri appellentur, sed pentametri, quinque scilicet dipodiis computatis.

CAP. XIII. De Colis Metrorum.

Consideranda præterea in metris Cola, quæ Latine *membra*, item Comma, ^hquod *cæsum* a nobis proprie dicitur, id est, extrema et exigua pars in metris. Mensura enim seu modus metrorum hujusmodi accipietur, nam extremum in his atque ultimum, quod monometron dicitur, constat ex uno pede, maximum vero usque ad periodum decametrum porrigetur, quorum differentia talis est. Colon est membrum quod finitis ² constat pedibus; Comma autem in quo vel pars pedis est. Erunt itaque Cola particulæ solutorum metrorum, ut,

Arma virumque cano.

^kOmnis autem versus κατὰ τὸ πλεῖστον in duo cola ³ dividitur. Abusive autem etiam ^let comma dicitur colon. His quidam adjungunt Stichum, id est, versum, sub hujusmodi differentia, ut sit versus qui excedit dimetrum, unde et ^mhemistichium dicitur, colon autem et comma intra dimetrum. Erit itaque ⁴ colon cum integræ fuerint syzygiæ; comma vero, cum imperfectæ. Proprie autem Græci cola dicunt, quæcunque circa juncturas aut artus porrecta sunt in longitudinem membra: unde Euripides,

καὶ κῶλα κόλοις τετράπουν μιμήσομαι.

^e cætera] cetera P.   ^f hexameter] exameter P.   ^{ff} hexametri] exametri P.   [§] dipodias] dipodeas P.   ^h quod] quæ P.   ^k omnis] omnium P.   ^l comma] et comma P.   ^m hemistichium] emistichium P.

5 Unde dictum melos brachia scilicet et femina. Nec
 in metro apud quosdam hæc communiter *mele* appel-
 lantur, quæ nos carmina interpretamur et membra, quæ
 6 ⁿ mele Græci divisa membrorum vocant. Partes ergo
 versus, cum ex ea qua conjunctus erat parte ^o dissolvi-
 tur, cola ^p efficient; cum vero ea qua conjunctus erat
 parte absciditur, particula, quæ ^q divulsa ex eo est,
 comma dicetur, ut in illis versus solvatur, in his ^r cæ-
 7 datur. Nam Periodus, ^s quæ Latina interpretatione *cir-*
cuitus vel *ambitus* vocatur, id est, compositio pedum
 trium vel ^t quattuor vel complurium similium atque
^v absimilium, ad id rediens unde exordium ^w sumpsit,
 sicut temporis lustrum, vel sacrorum trieterici, vel in
^x poëmatibus, quando non versus ^y omni metri genere
 panguntur, sed ex variis versibus carmen omne com-
 positum per circuitum quendam ad ordinem suum de-
 8 currit. *Περίοδος* dicitur omnis ^z hexametri versus modum
 excedens, unde ea quæ modum et mensuram habent,
 metra dicta sunt. Subsistit autem ex commate, colis,
 et versibus.

CAP. XIV. *De Versu.*

Versus est, ut Varroni placet, verborum junctura,
 quæ per articulos et commata ^a ac rhythmos modula-
 2 tur in pedes. Incipit autem a dimetro, et procedit us-
 que ad ^b hexametrum, in his dumtaxat versibus qui
 3 per singulos pedes dirimuntur. In illis autem qui per
^c dipodiam usque ad tetrametrum vel pentametrum,

ⁿ mele] melle P.   ^o dissolvitur] disolvitur P.   ^p efficient]
 efficit P.   ^q divulsa] divolsa P.   ^r cædatur] cedatur P.   ^s quæ]
 qui P.   ^t quattuor—complurium] quattuor—complurum P.   ^v ab-
 similium] abdissimilium P.   ^w sumpsit, sicuti] sumpsit, sicut P.
^x poëmatibus] poëmatis P.   ^y omni] omnes P.   ^z hexametri]
 exametri P.   ^a ac rhythmos] arhythmos P.   ^b hexametrum]
 exametrum P. et mox.   ^c dipodiam] dipodiam P.

5. Nec in metro] Camerarius legit, *Nec immerito*. COMM.

nonnunquam hexametrum procedunt, quibus de divisione ac scansione sua cuique nomen est, quos Latine taxatione ^dsimplicium senarios, trimetros, octonarios vero tetrametros vocaverunt, abusive vel hæc ^eappellatio habebitur cum ^fsincera et propria significatione Græcorum. Versus Heroicus hexameter Epos dicatur. ⁴ Apud nos autem versus dictus est a versuris, id est, a repetita scriptura ^gex ea parte in quam desinit. Primis ⁵ enim temporibus, sicut quidam asserunt, sic soliti erant scribere, ut cum a sinistra parte initium facere cœpissent, et duxissent ad dextram, sequentem versum a dextra parte inchoantes, ad sinistram perducerent: quem morem ferunt custodire adhuc in suis liris rusticos. Hoc autem genus scripturæ dicebant ^hBoustrophedon a boum versatione, unde adhuc in arando, ubi desinit sulcus et unde alter inchoatur, *versura* proprio vocabulo nuncupatur. Omnis autem versus ab integra ⁷ parte orationis incipit, et in integram desinit, exceptis his, ⁱquæ in comœdiis joculariter dicta, corrupta aut semiplena efferuntur, aut quæ raro apud epicos metri necessitate dividuntur: ut apud Virgilium,

Septem subjecta ^ktrioni.

Pari ratione in versu et Apocope præcepta est, id est, ⁸ subtractio syllabæ syllabarumve, cujuslibet orationis, metro cogente facta, quæ sive in verbo, sive in nomine acciderit, pro integra parte orationis accipietur, ut,

^d simplicium] simplicum P.   ^e appellatio] appellatione P.
^f sincere] sincera P.   ^g ea ex] ex ea P.   ^h Bustrophen] Bostrophen P. Boustrophedon Valesius.   ⁱ quæ] qui P. et sic mox.
^k Trioni] Trione P.

5. *liris* pro *litteris* em. Valesius ad Harpocrat. p. 138=56.

6. Bustrophen] βουστροφηδὸν scripturam exaratam Pausanias commemorat fuisse in arca ædri-na Cypseli heliacon α', quæ esset

talis, ut a fine cujusque versus inciperetur exordium alterius, atque ita recurreret, tanquam spacia duplicata quæ sunt, ut Græci vocant, διαύλου. CAMER.

9 ¹ *Endo sua do :*

id est, in sua domo. Item,

^m *Ac famul infimus esset,*
pro famulo. Similiter,

Proras ⁿ *detondete et despoliate gubernas :*

id est, gubernacula : sicut ^o diximus metri necessitate. Versus autem distat a metro, quod in versu statim auditur et metrum, in metro autem non statim versus.

CAP. XV. *De Poetice.*

Qui versus facit, ^q *παρὰ τὸ ποιεῖν* dictus est *ποιητής*, Latina lingua ^r *vates* dicitur, quod verba modulatione ^s connectat. *Viere* enim connectere est; unde vimen ² dictum virgulti species, et viti in rotis. ^t Poetice est ars ipsa: nam poesis et poema distant, eo quod poema tantummodo clauditur carmine, ut tragœdia vel rhapsodia, poesis autem ex pluribus, id est, corpus operis confecti, ³ ut *Ilias* Homeri, et *Æneis* ^v Virgilii. Poematum autem seu carminum species sunt tres: alia enim a Græcis *κατὰ στίχον*, alia ^w *συστηματικά*, alia *μικτὰ* dicuntur, ^x quæ etiam *ἀμετάβολα* et *μεταβολικά*. Igitur *κατὰ στίχον* sunt, quæ eodem metro constant, ut metrum epicum Homeri, et Maronis nostri: vel ^y quod ex trimetris et tetrametris continuis subsistit, aut colis, aut commatibus ejusdem ⁴ metri. Systematica autem quæ ex plurimis metris, neque ex uno versu aut eodem colo vel commate conti-

¹ Endo] indo P.   ^m Ac] a P.   ⁿ detondete et despoliate] detendite et spoliare P.   ^o metri necessitate diximus] diximus metri necessitate P.   ^p Poetica] Poetice P.   ^q παρὰ τὸ] τὸ οἰν. P.   ^r vates, quod] vates dicitur qui P.   ^s connectat] conectat P. et mox.   ^t poetica] Poetice P.   ^v Virgilii] Vergilii P.   ^w συστηματικά] σιστηματικά P.   ^x quod—ac] que—et P.   ^y quod ex trimetris ac] que ex trimetris et P.

9. Endo sua do] Ad Græcorum similitudinem hæc facta videntur, qualia sunt apud illos,

Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, et Arati, εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχοιεν. CAMER.

nentur, ut sunt ^aἐπῳδοί, et quæ apud lyricos invenimus,
^aquæ syzygiis gradiuntur. Mixta autem quæ partim ⁵
 sunt κατὰ στίχον, partim ex trimetro et tetrametro mix-
 ta, ^bquamquam non in uno versu semper versus ex-
 pleatur, ut in ^celegeia vel epodis. Nam neque per se ⁶
 versus hexameter sine sequente pentametro elegiacum
 metrum implebit, neque in epodis singuli versus sine
 clausulis suis et ^dadsequelis audiri poterunt ^eἐπῳδοί.
 Quæ similiter κατὰ ^fδίστιχον fiunt, eadem ferme ἀμετά-
 βολα et μεταβολικά erunt. Nam ἀμετάβολα dicta sunt, ⁷
^gquod sui generis qualitatem mensuramque semper
 obtineant, ut sunt Homeri carmina, et ea quæ κατὰ
 στίχον appellari diximus: Μεταβολικά autem, quæ ab
 aliis metris ad alia genera transitum faciunt, qualia
 esse tragica et comica paulo ante memoravi. Nam et ⁸
 Menander in comœdiis frequenter a continuatis iambi-
 cis versibus ad trochaicos transit, et rursum ad iam-
 bicos redit. Hæc etiam in carminibus, quæ mutuo ⁹
^hadnexa ita ex se pendent, ut alterum sine altero au-
 diri non possit, προωδικὰ et (ἐπ)ωδικὰ vocaverunt, ⁱid est,
 antecantativa et ^kpostcantativa, ut sit in hexametro
 προωδικὸν ipsum epos, et (ἐπ)ωδικὸν versus pentameter, qui
 ei subjungitur in elegiis. Item (ante)cantativum erit ¹⁰
 trimeter iambicus, ut,

Ibis Liburnis inter alta navium.

Erit ^ldimeter postcantativum,

^z ἐπῳδοί] epodoe P.   ^a quæ] q̄ P.   ^b quanquam] quamquam P.
^c Elegia] eleia P. qui mox, exaneter.   ^d assequelis] adsequelis P.
^e ἐπῳδοί quia] epodoe que P.   ^f δίστιχον] δίσταχον P.   ^g quod]
 que P.   ^h annexa] adnexa P.   ⁱ i.] id est P.   ^k præcanta-
 tiva] postcantativa P.   ^l dimeter] trimeter P. Correxerit Camera-
 rius.

9. Legendum antecantativa et cantativa vel postcantativa. Et forte scriptum fuit προωδικὰ, ωδικὰ et ἐπωδικὰ, i. e. antecantativa, can-
 tativa, et postcantativa, ut paulo post, προῦμνια, ἐφύμνια, vel μεθύμνια. COMM. Correxerit fere cum Burette Mem. Litt. T. X. p. 247.

Amice propugnacula.

Et quæque alia qualia et metro scripta sequentes clausulas quorumlibet metrorum ad se trahunt, ita appellabuntur, quia proodiciis versibus ἐπαδονται, id est, *accinuntur*.

CAP. XVI. *De Strophe et Antistrophe et Epodo.*

Pleraque ^mLyricorum carminum, quæ versu ⁿcolisve et commatibus componuntur, ex Strophe et Antistrophe et ^oEpodo, ut Græci appellant, ordinata subsistunt, quorum ratio talis est. Antiqui deorum laudes carminibus comprehensas circum aras eorum euntes canebant, cujus primum ambitum quem ingrediebantur ³ tur ^pa parte dextra στροφὴν vocabant. Reversionem autem sinistrorsum factam, completo priore orbe, Antistrophon appellabant. Dein in conspectu deorum soliti consistere, cantici reliqua consequebantur, appellantes id Epodon. Nam Epodos est tertia pars aut ⁴ ^qperiodus lyricæ odes. Igitur quæ post στροφὴν et ἀντιστροφὴν, ^rἐπὸδὸν dicebant. ^{rr}ἐπάδειν quidem est *supercanere*. Hinc sumptum vocabulum in has Epodos, quæ ⁵ binos versus impares habent. Nam ut illæ canticum ⁶ finiebant, sic hæ sensum versu insequenti. Hoc quia e tribus subsistit, appellatur ^sτριάς. Ita ut omnis et στροφὴ et ἀντίστροφος et ^tἐπὸδός totidem habeant syllabas in proxima periodo, ^vquæ subjicitur priori, ut sit aut ^wἰσόμετρος aut ἰσόχρονος quolibet metro seu rhythmō ⁷ subsistens. ^xNam sicut dextra manus impares habet digitos, sed ^yhorum pares sunt sinistræ manus si con-

^m Lyricorum] liricorum P.   ⁿ colisque] colisve P.   ^o Epodo] epode P.   ^p ex parte] a parte P.   ^q periodus lyricæ odes. Igitur quæ] periodos lyricæ odes igitur quod P.   ^r ἐπὸδὸν] epodon P.   ^{rr} ἐπάδειν quidem] epodon quod P.   ^s τριάς] trica P.   ^t et ἐπὸδός] et om. P.   ^v quæ subjicitur] qui subicitur P.   ^w ἰσόμετρος—ισόχρονος] cometros—cochronos P.   ^x Nam] quō P.   ^y numero] horum P.

feras ^adigitis, sic et strophes cola, cum sint dissimilia in proxima epodo subjectæ triados. Observabis autem ⁸ ut temporibus non syllabis pedes divides, ut solvantur duæ longæ in ^aquattuor, et disyllabo pede pro tetrasyllabo utaris, parique vice quattuor syllabarum brevium tempora in duo contrahantur, quod per necessitatem fieri licet, ut aut divisæ numero respondeant, aut conjunctæ temporum ^bspatiis occurrant, quod et in ^cceteris metris generali præcepto servabimus. Inter hæc ⁹ sunt quædam carmina quæ Monostropha appellantur, ^dquod duas periodos et eas pares habeant, neque epodo, ut alia, concludantur. Præterea reperitur nonnunquam ¹⁰ hujusmodi compositio versuum in carminibus, non ut prima compositio secundæ compositioni, sicut in *στροφῇ* et antistropho, ^erespondeat, sed ut prima tertiæ, secunda quartæ similis habeatur, quæ compositio *κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῇ* dicitur: est enim *περικοπὴ* carmen subsistens ex strophe et ^fantistropho et epodo, vel bis, vel ter, vel ^hsæpius carmen ⁱconcludatur ^g*μονοπερίκοπον* nominatur. Si vero dissimilia inter se in epodis ¹¹ cola jungantur, ^k*πολυπερίκοπον* nuncupatur, quando non ^lsollemni continuatione, sed per distantiam et varietatem in epodis periodi compleantur. Id est, tres partes, ^meas e quibus pericope subsistit, quæ *ἀνομοιομερῇ*

^a digitis, ^g sic] digitis sic et P. ^a quattuor—disyllabo] quattuor—disyllabo P. ^b spatiis—quod] spatiis—quæ P. ^c cæteris] ceteris P. ^d quod] quæ P. ^e respondeant] respondeat P. ^f Antistrophe] Antistropho P. ^h sæpius] sepius P. ⁱ concludat, ^g *μονοπερίκοπον*] concludatur. *Μονοπερίκοπον* P. ed. Cam. ^k *πολυπερίκοπον*] *πολυ περίκοπον* P. ^l solenni] sollemni P. ^m eas] ea P.

7. sic strophes cola] Locus mendosus, sensus autem est, ad strophem et antistrophem et epodon, quarum unaquæque dissimilia metra complectatur, respondere tamen proximæ periodi strophem antistrophem et epodon,

et paritatem efficere vel metri vel temporum, quod in Pindaricis odis manifestum est. CAMERAR. ^{10.} vel bis] Forte legendum, si vel bis. COMM.

ib. concludatur] Locus est mutilus. CAMER.

merito diximus, ^aid est, dissimilium partium copulatione periodi conclusio, si quidem inducta prima strophe et ^oantistropho, rursus aliam strophē et ^pantistrophon præcedentibus dissimilem afferant, et rursus ^qtertiam nihil duabus præeuntibus similem, et quartam æque a ceteris discrepantem. Cui varietati solent illud adjungere, ut postrema epodos cunctis dissimilis aliquando jungatur, ^rquod non tantum tragici, sed et lyrici ^aauctores in epodis sæpe fecerunt.

- ¹² Hoc loco non supersederim dicere esse brevia cola, ^tquæ post strophē et antistrophon supercini moris est, quæ jam non ^vἐπῳδοὶ sed ἐφύμνια dicentur, ut est ἡ καίαν. Hæc enim vel ^wHymnis vel Dithyrambis supercini moris est, quæ ^xde Epodicis carminibus, si quando præponuntur προῦμνια, si autem post antistrophon collocentur, μεθύμνια nuncupabuntur. Hoc genus in sacris cantilenæ ferunt quidam instituisse Theseum, qui occiso Minotauro cum apud Delum solveret vota, imitatus intortum et flexuosum iter labyrinthi, cum pueris virginibusque cum quis evaserat cantus ^yædebat, primo in circuitu, dehinc in recursu, id est, στροφῇ et antistropho.
- ¹⁴ Alii tradunt ^zhunc sacrorum concentum, mundi cantum cursumque ab hominibus imitari. Namque in hoc quinque stellæ quas erraticas vocant, sed et sol et luna, ut doctiores tradunt philosophorum, jucundissimos ^aædunt sonos, per orbes suos nitentes. Igitur concentum mundi cursumque imitans chorus canebat:

^a et est] id est P.   ^o Antistrophe] Antistropho P.   ^p Antistrophē] Antistrophon P.   ^q tertiam] tertia P.   ^r quod] qui P.
^a authores] auctores P.   ^t quæ] qui P.   ^v ἐπῳδοὶ] epodoe P.
^w Hymnis] ymnis P.   ^x Epodicis] de Epodicis P.   ^y ædebat] edebat P.
^z hunc] hoc P.   ^a ædunt] edunt P.

¹². Dithyrambis] Hos et Herodotus lib. I. scribit primum Arionem Methymnæum composuisse, nominasse, docuisse apud Corinthios. CAMER.

dextrorsumque primo tripudiando ibat, (quia ^c cælum dextrorsum ab ortu ad occasum volvitur,) dehinc sinistrorsum redibant, ^d quandoquidem sol lunaque et ^e cetera erratica sidera, quæ Græci *πλανήτας* vocant, sinistrorsum ab occasu ad ortum feruntur. Tertio con-¹⁶ sistebant ^f canentes, quia terra (circa quam ^g cælum rotatur) immobilis medio stat mundo. De qua re Varius sic ^h tradidit, *primum huic, nervis septem est intenta fides, variique ⁱ additi vocum modi, ad quos mundi resonat ^k canor, sua se volventis in vestigia.* Item et Varro:

17

*Vidit et ætherio mundum torquerier axe,
Et septem æternis sonitum dare vocibus orbes,
Nitentes aliis alios, (quæ maxima divis
^l Lætitia'st,) at tunc longe gratissima Phæbi
Dextera consimiles meditatur reddere voces.*

CAP. XVII. *De Metrorum ^m fine seu clausula.*

Nunc de metrorum, prout versus processerit, præscripto et legitimo fine clausulaque dicemus. Nam metrica lege in fine versuum quadripartita conclusio est, per quam exitus metri statusque dinoscitur, utrum pede, seu semipede, vel dipodia sit terminatum. Hanc ² Græci ⁿ *κατάληξιν* vocant: id est, cum legitimum metrum in ^o syzygia simplicem pedem, in monopodia vero, id est, in ^p simplici pede, syllabam perdit. Hujus ³

^c cælum dextrorsum] cælum dextrorsum q. P. An quoque? ^d quandoquidem] quam P. ^e cætera—sydera] cetera—sidera P. ^f canendo] canentes P. ^g cælum] celum P. ^h tradit] tradidit P. ⁱ additi] addita P. ^k tenor] canor P. ^l læticia stat—longa] læticia stat longe P. ^m fine] fine seu clausula P. ⁿ *κατάληξιν*] *κατάλεξιν* P. ^o syzygia] synzygia P. ^p symplici] simplici P.

15. *redibant*, numerum mutat.
COMM.

16. Varius] Vide Weichert. de Lucii Varii etc. Carminibus Græmæ 1836. p. 100.

17. *Lego, alios* (quæ maxima

divis Lætitia'st) at tunc longe gratissima Phæbi Dextera consimiles medit. COMM. Vide Anthol. Lat. Burmanni T. II. p. 335. Adde Wullner. de P. T. Varronis Atacini Vita Monast. 1829. p. 25.

species ¹ sunt quattuor, nam aut ²acatalectum est, aut ³catalecticum, aut ⁴brachycatalectum, aut hypercatalectum: id est, cum in fine versuum nunc desunt, nunc ⁴exuberant syllabæ, aut manent integræ. Est igitur catalecticum, ⁵quotiens in fine versus syllaba una pro toto pede accipitur, atque ita posita velut refrenat et cohibet ⁵metri cursum. Acatalectum autem, ⁶quod novissimum pedem integrum pro conditione sui metri obtinet, cui nihil abundat aut deest. Brachycatalectum vero, cum uno pede, id est, duabus syllabis metrum imminuitur, et pro dipodia pes unus ponitur, scilicet cum dipodiæ ⁶feriuntur. Hoc metrum quidam ⁷colobon vocant: miuron enim una fit syllaba detracta. Hypercatalectum contra, cum metrum in postrema parte versus una syllaba abundat ultra quam exigit dipodiæ ⁷numerus, pro lege versus oppositi terminatus. Id ut planius sub exemplo heroici versus faciam, erit acatalectum, ⁸quod integris suis pedibus et modis finitur: ut,

Arma virumque cano, Trojæ qui primus ab oris.

⁸ Catalecticum si una syllaba ei detrahatur: ut,

Arma virumque cano, Trojæ qui primus ab o.

⁹ Brachycatalectum, si duæ: ut,

Arma virumque cano, Trojæ qui primus ab.

¹⁰ Hypercatalectum si una, amplius quam versus integer exigit, syllaba exuberet: ut,

Arma virumque cano, Trojæ qui primus ab orisque.

¹ quattuor] sunt quattuor P.   ² acatalecticum] acatalectum P. ed. Cam.   ³ catalecticum] katalecticum P.   ⁴ brachycatalectum] brachycatalectum P.   ⁵ quoties] quotiens P.   ⁶ quod] qui P.   ⁷ colobon] colofon P.   ⁸ quod] qui P.

6. Miuron] *μῑρον* sunt qui *μῑρον* scribant a caudæ musculi similitudine, sed non recte, nisi fallor, etsi non fugit me corripuisse

Terentianum primam in verbo syllabam, sed idem aliis quoque in Græcis verbis syllabarum quantitatem neglexit. CAMER.

^a Quod in omni genere metrorum observabitur. Rur-¹¹
sus, ut exempla etiam ex his metris, quæ conjuga-
tionibus gradiuntur, proferamus, cum ad perfectam
conjugationem pes integer deest, erit brachycatale-
ctum: ut est hoc tetrametrum,

Quis non adultas detrahat ramo voluptates.

Habet enim tres integras conjugationes, et quartam¹²
uno pede brevior. Catalecticum autem, cum ^a per-
fectæ conjugationi non pes sed syllaba amputatur, ut
est hoc tetrametrum, habet enim quartam conjuga-
tionem, una syllaba brevior:

^b *Cærulæ Neptune rector,* ^c *Conse litorum potens.*

Acatalectum autem, cui, ut supra diximus, neque deest¹³
ad integram conjugationem neque abundat quicquam,
ut est hoc trimetrum,

Amare nolo nec ^d dolere Clinia.

Hypercatalectum vero, cum ad integram conjugationem¹⁴
una abundat syllaba, ut est hoc trimetrum,

Caduca ^e populi coma glauca jam per agros.

Sed metra magis gaudent catalecticis conclusionibus.¹⁵
Proprie autem iambica metra ^f gaudent acatalectis et
catalecticis et hypercatalectis conclusionibus, adver-
santur autem brachycatalectis: trochaica vero hyper-
catalectis ejectis, residuas conclusiones admittunt.
Choriambica autem et ^g antispastica iisdem conclusi-¹⁶
onibus, quibus etiam iambica, lætantur, ionica autem
^h trochaicis depositionibus sociantur, et ideo hyperca-
talectica illis exosa sunt. ⁱ Dactylica vero et anapæ-
stica magis acatalectis delectantur.

^a Quod] qui P.   ^a perfectæ] perfecte P.   ^b Cærulæ] Cæ-
rule P.   ^c undæ, littorum] conselitorum P.   ^d dolere] dolore P.
^e populi coma glauca] poplicum aglauca P. ed. Cam.   ^f gaudent]
plaudent P.   ^g antispastica] antispatica P.   ^h trochaicis] thro-
caicis P.   ⁱ Dactylica] Dactilica P.

¹⁴. Lege sicut paulo post car-   coma glauca jam per agros. CA-
men adducitur, Caduca populi   MER.v.Lib.III. p.165.ed.Comm.

17 Præter has autem depositiones est æque quæ δικάτα-
 ληξία nominatur, cum ex diversis metris versus sub
 unius figura ^kconponitur. Nam si sit dactylica tetra-
 18 podia et ithyphallus, id est, ^lsi post quattuor dactylos
^mpedes tres continui trochæi ⁿsubjiciantur, isque ver-
 sus ^oquasi uniformis pronuntietur, δικάταληξίαν pati-
 19 tur. ^pQuandoquidem quarto pede ^qdactylo et pars
 orationis et catalectici metri finis includitur, atque ita
^rrursus trochaicum dimetrum brachycatalectum ad-
 jungitur, quod ithyphallicum nominatur, ut est,

Tunc et amoris amor venit improbus aliger Cupido.

20 Occasio suggerit hoc loco etiam illud dicere, quædam
 metra familiariter propriis pedibus terminari. Nam
 iambica catalectica iambis, acatalectica iambo super-
 fluente syllaba, similiter trochaica et anapæstica suis
 libentius terminantur: contra, quædam alienis depo-
 sitionibus gaudent, ut antispastica et choriambica iam-
 bicis conjugationibus, ionica autem utraque trochai-
 21 cis. Siquidem sunt his finitima et familiaria metra
 singula singulis, non enim solum in fine ponuntur,
^ased et in medietate versuum, et inter initia conjun-
 22 guntur. Scias autem in omni metro novissimam syl-
 labam ἀδιάφορον, id est, indifferentem esse. Nihil enim
 metri interest, utrum illa longa sit an brevis, ea vide-
 licet ratione, quia distinctionis mora breve tempus
 23 ostendit: longam autem syllabam pro brevi accipi
 finalem ea ratione putaverunt, qua reperiuntur in me-

^k componitur] componitur P. ^l supra quattuor] si post quat-
 tuor P. ^m pedestres] pedes. tres P. ⁿ subjiciantur] subici-
 antur P. ^o quasi] quibus P. ^p Quandoquidem] Quando P.
 qui habet *quarto* in marg. ^q dactylico] dactilo P. ^r rursum]
 rursus P. ^a sed in] sed et in P.

20. catalectica—acatalectica]
 F. acatalecta—hypercatalecta.

22. ostendit] l. extendit. San-
 ten. Ter. Maur. p. 220.

tris longæ plerumque pro ^u brevibus positæ, quas communes vocant, ut est,

Insulæ Ionio in magno.

Unde fit, ut in omni metro novissima syllaba indiffe-²⁴rens habeatur. Nam Aristoxenus musicus dicit breves finales in metris, si collectiones sint, eo aptiores separationi versus a sequente versu fieri, ^v idcircoque in sexta sede trisyllabos figura non ponitur, quia moram habet. ^z At contra disyllabos familiaris est, quia celerius desinit, et eo magis, si posteriorem syllabam brevem habuerint.

CAP. XVIII. *De Epiploce, id est, Metrorum amplexione.*

Nunc de metrorum connexionibus, quas *epiplocas* Græci appellant, dicemus. Adjectione enim et detractone per syllabas et tempora ^y iis accidentia metra variantur. Dicta autem Epiploce, id est, amplexio, ¹ a metricis, eo quod ^z copulari metra metris diversa his adjectionibus, ^a vel detractationibus, aut etiam translationibus videantur. Harum species sunt tres, quarum prima trisemos, secunda tetrasemos, tertia ^b hexasemos dicitur, ex eo quod e tribus, et ^c quattuor, et sex temporibus subsistant, quæ, detractis ab initio versus primis syllabis, diversa metrorum genera informant. Qua-³rum prima erit ἐπιπλοκὴ δυαδικὴ τρίσημος, id est, cum iambicis trochaica ^d connexa variantur in species duas, utrasque trisemas, ut diximus, temporum trium: in conjugatione vero sunt ^e ἐξάσημοι, id est, temporum sex. Nam iambico versui, ut est,

4

^u brevibus] ve brevibus P.   ^v idcircoque] idcircoque P.   ^z at
contra dissyllabos] atque disyllabos P.   ^y his] iis P.   ^z copu-
lari] copulare P.   ^d detractationibus] vel detractationibus P.   ^b hexa-
semos] exasemos P.   ^c quattuor] quattuor P.   ^d connexa] co-
nexa P.   ^e ἐξάσημοι] exasemoe P.

Paratus omne Cæsaris periculum ;
si adjeceris longam, efficies trochaicum, ut,

O paratus omne Cæsaris periculum.

Rursus trochaico si detrahas primam syllabam, iambicum efficies, velut est,

Celer ^fphaselus ille quem videtis.

5 Aut cum § dactylicis anapæstica sociantur, similiter
ἐπιπλοκὴν δυαδικὴν τετράσημον faciunt, ut,

Arma virumque cano.

6 Huic si accesserint duæ breves, fiet anapæsticus, ut,

Ades arma virumque cano.

7 Rursus adjecta longa fiet ^h dactylicus, ut,

Pro ades arma virumque cano.

ⁱ Quod adæque ut supra per duas species variatum est
^k dactylici et anapæstici, et ideo *δυαδική*, id est, duarum amplexio. Tetrasemos autem propter ^l quattuor tempora, quibus uterque pes extenditur, appellatur,
9 qui in conjugationem copulati octasemi fiunt. Observabis autem in hac specie semper duas breves aut
^m adjicere aut detrahare longam unam, ⁿ quia est uterque pes trisyllabos. Tertia *ἐπιπλοκὴ* est in ionicis duobus et ^o choriambos et antispasto, quæ *τετραδική*
^p hexasemos dicitur, id est, amplexio quadra, ^q quattuor enim pedes sibi mutuo ^r connectuntur. Temporibus autem sex ^s constant: nam cum sit hic versus ionicis minoris,

Dea fecit dea belli dominatrix Phrygas.

^f Phaselus] Phasellus P.   § dactylices] dactylicis P.   ^h dactylicus] dactylicum P. ed. Cam.   ⁱ Quod] Qui P.   ^k dactylice] dactylici P.   ^l quattuor] quattuor P.   ^m adjicere] adicere P.   ⁿ quod] quia P.   ^o choriambico] choriambos P.   ^p hexasemos] exasemos P.   ^q quattuor] quattuor P.   ^r connectuntur] conectuntur P.   ^s constant] constat P.

11. *Dea fecit dea belli dominatrix Phrygas*] Catalecticis tetrameter, nullam sententiam persectam continens, quæ neque in aliis exemplis adductis requirenda, cum de autoribus tantum as-

Adjecta longa fit choriambicon, ut, 12

Cur dea fecit dea belli dominatrix Phrygas.

Rursus adjecta ^t alia longa, efficiet ionicum majorem, 13
sic,

Hoc cur dea fecit dea belli dominatrix ^u Phrygas.

Item adjectio brevis quartam speciem in pede anti- 14
spasto procreabit, ita,

Et hoc cur dea fecit dea belli dominatrix Phrygas.

Adæque et hic versus apud Horatium, 15

Miserarum est neque amorì dare ludum neque dolci,
constat ex ionico minore; huic si copulaveris longam, 16
erit choriambicum,

Quam miserarum est neque amorì dare ludum neque dolci.

Item longa alia apposita facit ionicum majorem, ut, 17

O quam miserarum est neque amorì dare ludum neque dolci.

Brevis autem prælata antispastum informabit, sic, 18

Et o quam miserarum est neque amorì dare ludum neque dolci.

Ad ^w summam, omnis ἐπιπλοκὴ propriis pedibus nulla 19
intermixtione aliorum subsistens suis usque ad ulti-
mum pedibus terminabitur: sin autem alios admiserit,
variabitur. Nam familiare est ^x utrisque ionicis tro-
chaicas sibi ^y bases admiscere. Ergo ^z sincerum μονοει-
δὲς, mixtum autem ὁμοειδὲς vocabitur.

CAP. XIX. *De tome sive incisione versuum.*

Incisiones etiam versuum, quas Græci τομάς vocant,
ante omnia in ^b hexametro heroico necessario obser-

^t alia] alia longa P.   ^u Phrygas] Phrigan P.   ^w summum]
summam P. ed. Cam.   ^x utriusque] utrisque P. et sic corr. Ca-
merarius.   ^y bases] basis P.   ^z syncerum] sincere P.   ^a τομάς]
τομάς P.   ^b hexametro] exametro et sic mox P.

sumserint quantum ad declaran-
dum hoc quod doceret, satis esse
crederet. Sed Terentianus locum
integrum adduxit, et versus aca-
talectos. *Diomedem modo | Dea
fecit dea belli dominatrix Phrygas*

omnis | *Ut in armis superaret, &c.*
Similiter Horatianus trimeter a-
catalectus, *Miserarum est neque
amorì dare ludum*, adducitur ad-
juncto sequente pede in forma
tetrametri. CAMER.

^a vandæ sunt. Omnis enim versus in duo cola forman-
 dus est, qui herous hexameter merito nuncupabitur, si
^ccompetenti divisionum ratione dirimatur. Sex enim
 pedum percussio versum quidem hexametrum, non
 tamen heroum, quem epicum, si legem incisionis non
³tenuerit, faciet. Quarum prima ^epenthemimeres tome
 dicitur, cum post duos pedes sequens syllaba plenam
 orationis partem distinguit, cujus exemplum erit,

Quam Juno fertur.

⁴ Verbum enim post duos pedes concludit ac ^fdetermi-
 nat syllaba, quæ in metro ^gsemipes habetur, ut se-
 quens sermo ab integra parte orationis incipiat. Ge-
 minata autem penthemimeres tome versum pentame-
 trum complet, ut,

Quam Juno fertur, quam Juno fertur.

⁵ Secundam divisionem ^hhepthemimerem Græci dixe-
 runt, quæ tribus pedibus emensis ⁱadjicit syllabam,
⁶ completque sensum ^kquacumque orationis particula.
 Huic, sicut et superiori, nomen inditum ex eo est, ^lquod
 tribus pedibus et una syllaba, id est, semipede, quæ in
 arsi et thesi septem motus efficiunt, versum dividat.
 Cujus exemplum erit,

Quam Juno fertur terris.

⁷ Nam post tres pedes suprema *ris* syllaba sensum com-

^c competenti] conpetenti P. ^e Penthemimeres] Penthememe-
 res P. ^f determinat] determinatur P. Hoc si mavis, repone supra
concluditur. ^g semper] semipes P. ^h ἐφθήμερῃ] eptimimerem P.
 ἐφθήμεριν ed. Cam. ⁱ adjicit] adicit P. ^k quacunque] quacum-
 que P. ^l quod] qui P.

2. quem epicum] *dicunt* addit
 Santenius Ter. Maur. p. 227.

3. Penthemimeris] Lege *Pen-
 themimeres*. Sunt enim hæc ad-
 jectiva ad τομή id est πενθήμερης,
 ἐφθήμερης, quibus fuere qui et τρι-
 θήμερῃ adderent, cum post unum
 pedem syllaba partem orationis
 finiret, ut *Arma virum et Italiam*.
 Et hac ratione scribentur hæc

nomina per *es*, ut *philaletēs, phi-
 lopseudes*, visum tamen est qui-
 busdam posse usurpari et substan-
 tive, quoniam esset μερίς, ut fieret
 πενθήμερις ἐφθήμερις, quod ut
 non prorsus rejicio, ita priorem
 usum verbi tutiorem esse judi-
 co. CAMER. v. Santen. ad Ter.
 Maur. p. 260. Penthemimeris ed.
 Cam.

plet. Erunt igitur hæ duæ principales tomæ, ut dictum est, heroici versus incisiones, quibus similiter et ^miambici versus trimetri dividuntur. Sed his in heroo duæ ^s aliæ accedunt. Nam si harum neutram inveneris, tertium ⁿtrochæum in versu conquires, id est, penthemimeren ^odisyllabo clausam: ut est,

Infandum regina.

Nam percussis duobus pedibus, tertius pes ^ptrochæus ⁹ est *gina*, cui conjuncta brevis *ju* secundum legem versus ^qhexametri dactylum complet, *bes* autem syllaba et sensum superioris coli integrat, ut fiat ^rhephthemimeres, et sequentis pedis initium inducit. Eodem ¹⁰ modo et quartus ^strochæus accipietur, qui raro admodum reperietur, ut est,

Quæ pax longa remiseraat arma novare parabant.

Quartus pes trochæus *arma*, (vide hephthemimerem ¹¹ ^tdisyllabo clausam, ut supra,) cui adnexa brevis *no* syllaba ^vdactylum lege heroici versus implet. Harum ¹² si nullam in hexametro speciem inveneris, heroum versum jure ac merito negabis. Nonnunquam autem ¹³ evenit, ut in eodem versu plures incisiones, id est, penthemimeren, et hephthemimeren, et eam quæ quarta ^wcæsura partem orationis terminat (quam *bucolicon* Græci dicunt) ^xreperiamus: ut,

Arma virumque cano Trojæ qui primus ab oris.

Nam *jæ* qui pes in versu quartus eam divisionem ex- ¹⁴ plicat, quam bucolicon vocari dictum est, sub qua pedum percussione sensus impletur. Nam bucolici me- ¹⁵ tri hæc lex est, quam per omne opus sui carminis

^m Iambici et] Iambici versus P.   ⁿ Trochæum] Trocheum P.
Mox Penthemimerin ed. Cam.   ^o dissyllabo] disyllabo P.   ^p Tro-
chæus] Trocheus P.   ^q hexametri dactylum] exametri dactilum P.
^r hephthemimeres] ephthemimeres P. et mox. hephthemimeris ed. Cam.
et inf.   ^s Trochæus] trocheus P.   ^t dissyllabo] disyllabo P.
^v Dactylum] Dactilum P.   ^w cæsura] cesura P.   ^x reperiamus]
reperiantur P.

Theocritus Syracusanus observat, exceptis paucis versiculis de quibus in processu dicemus.

CAP. XX. *De concursu et collisione vocalium.*

Observanda præcipue in metris litterarum vocalium inter se collisio, quæ trifariam evenit, id est, per *συναλοιφήν*, *ἐκθλιψιν*, *συνεκφώνησιν*, vel *συναίρεσιν*, quarum inter se differentia talis est. Nam *συναλοιφή* est, cum inter duas loquelas duarum vocalium concursus alteram elidit: id est, cum duæ partes orationis ita coeunt, ut altera in vocalem desinat, et altera incipiat a vocali: ut,

Hic hasta Æneæ stabat.

Item,

Priamique evertere gentem.

³ Nec tamen putaveris quamlibet ^ae duabus eximi posse, illa enim quæ supervenit, priorem semper ^bexcludit, ⁴ non prior sequentem. *Ἐκθλιψις* autem vel *ἐκτριψις* fit, cum duæ inter se dictiones dure concurrentes aliquam pluresve vocalium cum consonanti ^cdumtaxat expriment: ut,

Multum ille et terris jactatus et alto.

Item,

^d*Circumdat nequicquam humeris et inutile ferrum.*

⁵ *συνεκφώνησις* vero, cum duæ vocales in unam syllabam coguntur, quæ possunt duarum syllabarum locum divisæ complere, ^enulla dumtaxat interposita consonante: cum *ῥ**Phaethon* in metro sic enuntiatur, ut ex trisyllabo nomine ^fdisyllabum faciat: ita,

Cum te ^hflagranti dejecit fulmine Phaethon.

συναλοιφήν] *συναλοιφήν* P. et sic mox. *συναίρεσιν*] *συναίρεσιν* P.
^a e duabus] duabus P. ^b excludit] excludat P. ^c duntaxat] duntaxat P.
^d Circundat nequicquam humeris] Circumdat nequicquam umeris P. Mox supra vero cum aliquid a manu veteri scriptum est, quod legere nequeo. ^e duntaxat] nulla duntaxat P. ^f Phaethon] Phae P. ed. Cam. ^g dissyllabon] disyllabun P. ^h flagranti—fulmine Phaethon] flagrantem—flumine Phaeton P.

Et illud Maronis,

Villis onerosum atque unguibus aureis.

Aureis enim pronuntiandum est: in scandendo autem 6
reis syllaba non dividitur, sed *e* littera in unitatem
cum *i* deducta per ¹diphthongon Græco more et ra-
tione scripta enuntiatur. Sed et nostri veteres eas syl- 7
labas, in quibus *i* productum invenitur, *e* anteposito
scriptitabant, ut in antiquis libris invenimus. Consimili
ratione quæritur, *Orpheus* in metro (ut,

Non me carminibus ^kvincet nec Thracius Orpheus)

utrum trisyllabum an ¹disyllabum sit, an idem no-
men duplici enuntiatione promatur; aut sine *a* littera,
ut ^m*Peleus Pentheus*, aut cum *a*, ut ita declinetur
Orphæus, ut *Aristæus*: visum est tamen hoc posse 8
discerni, ut illa sine *a* littera Græca sit enuntiatio, hæc
Latina quod per ⁿdiphthongon effertur. Sed ut ad 9
propositum revertamur, quidam superioribus tribus
quartam speciem addiderunt, quam Græci dicunt *κρά-*
σι, id est, cum unius litteræ vocalis in duas syllabas fit
communio, ut,

Audire est operæ ^opretium procedere recte.

Item,

^p*Quæcumque est fortuna mea est.*

Quæ veluti per contrarium *συνεκφώνησις* in metris imi- 10
tatur. Hæ figuræ sollicite observandæ sunt tam in
heroicis quam iambicis ac ^qceteris metrorum generi-
bus, ne nobis per ^rneglegentiam obrepant, maximum-
que errorem afferant.

ⁱ diphthongon] diptongon P.   ^k vincet nec Thracius] vincat nec
trachius P.   ¹ dissyllabum] disyllabum P.   ^m Pentheus] peleus
pentheus P.   ⁿ diphthongon] diptongon P.   ^o pretium] pre-
tium P.   ^p Quæcumque] Quæcumque P.   ^q cæteris] ceteris P.
^r negligentiam] neglegentiam P.

CAP. XXI. *De vitiis versuum.*

Inter alia, quæ in metris vitanda esse præcepimus, tria vel maxime hæc observanda vitia nobis sunt, quibus vulnerati versus claudicabunt, quæ trifariam contingunt. Nam ^aaut in principio, aut medietate, aut in extrema sui parte corrumpuntur. Igitur cujus initium pro conditione propriæ legis nequaquam integrum processerit, ἀκέφαλος dicitur, veluti capite ^tinminuto: ut,

Fluviorum rex Eridanus.

Item,

Adicias nec te ullius violentia vincat.

³ In ^vmedia vero parte læsus λαγαρός appellatur: ut,

Anchisen facio certum.

Quibus qui medentur, finalis syllabæ excusatione succurrunt, ne media versus sede iambus habeatur causantes, quod parte orationis terminata pro longa positione accipienda sit, ut,

Quam Juno fertur.

Et,

Quis te magne Cato tacitum.

Item,

Classe veho mecum.

⁴ At in ultima ^wμείουρος ob decurtationem, ut Græci dixerunt, caudæ, id est, extimæ partis: ut est ille versus apud Homerum,

Τρῶες ^xδ' ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἶολον ὄφιν.

Cujus exemplo etiam nos utemur ita,

Attoniti Troes viso serpente pavitant.

⁵ Cui quidam ita medentur, ut dicant Homerum artis poeticæ patrem geminata littera ὄφφιν dixisse, sicut et

^a aut] ut P.   ^t inminuto] inminuto P.   ^v media] medio P.
^w μείουρος] miurus P. et infra.   ^x δ' ἐρρίγησαν] δεριγησαν P. qui mox utimur.

ᾠσαι, ὕμνοι, ὅτι. At cum Livius Andronicus præmisso hexametro hujusmodi subnectat versus per ordinem iambo terminatos, novam potius hanc speciem, quam *μείλιον* æstimant versum, et *teliambon* appellant. Nam 6 in hymno Dianæ apud eundem ita inveniuntur in fabula Inone,

*Sed jam purpureo suras include coturno,
Balteus et revocet volucres in pectore sinus,
Pressaque jam gravida crepitent tibi terga pharetra,
Dirige odorisequos ad certa cubilia canes.*

Nam cum superiorem versum ^γplerumque choriis, se- 7
quentem iambus terminent, non absurde choriambi-
cam clausulam idem affectasse in ejusmodi modula-
tione ^zdiceretur, ea videlicet contemplatione, qua ^avide-
ret Homerum, fontem atque originem metricæ disci-
plinæ, non tantum in duobus corpusculis Iliados et
^bOdyssææ his versibus teliambis frequenter usum, sed
et in eo carmine ^ccui Margite nomen est, eundem he-
rois hexametris trimetros iambicos ^dtamquam pares
numero miscuisse viderit, qua ratione ^eid in opere suo
Livius. Nobis autem, quibus ^ein isto artis metricæ ⁸
commentario omnia insinuandi curæ ac moris est, ne
ant per imperitiam, aut ^fnegligentiam id præterisse ab
obtrectoribus diceremur, utrumque super hujusmodi
conditione versuum aperire atque expromere in maximo
opere et studio fuit ⁵.

^γ plerumque] plerumque P.   ^z dicetur] diceretur P.   ^a vide-
rit] videret P.   ^b Odyssææ] Odisseæ P.   ^c cui] cujus P.   ^d tan-
quam] tamquam P.   ^e isto in] in isto P.   ^f negligentiam] neg-
ligentiam P.   ⁸ Marii Victorini de Metricis didascalis lib. I. ex-
plicit feliciter. Incipit liber secundus. P.

LIBER SECUNDUS.

CAP. I. *De ^aPrototypis speciebus novem.*

CREDO nos omnia, quæ ad instructionem metricæ disciplinæ, velut quædam primæ ^binstitutionis incunabula, ^cnecessario his, quibus hujusce artis voluptas ac studium est, intimanda sunt, ^dadfati persecutos. ² Unde nunc ad novem prototypa, id est, primiformia omnium metrorum genera, e quorum fonte ^eatque origine derivata ^finnumerabilis metrorum profuit copia, ^gstylum nostri operis convertam, de quorum disciplina et præceptis, et ratione omni, qua inter se congruunt sive dissentiunt, textus hujus secundi voluminis ³ singula quæque reserans explicabit. Auspicandum igitur ab eo nobis pede potissimum credidi, ^hqui heroum metrum ⁱprincipem omnium continens etiam nominis sui appellatione signavit: siquidem nonnulli ambigant, a quo e duobus metrorum ordinem inchoantes ⁴ ordium capiant. Nam qui ^kab iambo initium trahunt, eo studio id fieri volunt, quod idem a brevi, a quo his origo est, incipiens tempore, et longo desinens, ^lvelut a minori ad majus egressus per temporum incrementa consurgat. Pyrrhichius enim nullum ex se metrum

^a Prototypis] Prototipis P.   ^b institutionis] instructionis P.
^c quæ necessaria] necessario P.   ^d affatim] adfatim P.   ^e et—
derivata] atque—derivata P.   ^f innumerabilis] innumerabiles P.
^g stylum] stilum P.   ^h qui] quod P.   ⁱ principem] principe P.
^k a] ab P.   ^l veluti] velut P.

³. principem] *principium* hic et mox legendum præcipit Santenius ad Ter. Maur. p. 137.

^medidit: trochæus vero a longa incipit. Nos autem, s
ut dictum est, principi metrorum omnium heroo, sive
Pythio, deferentes, non absurde a dactylico auspican-
dum esse censuimus. Igitur prototypa, id est, primi-
formia novem metra, quorum et in primo mentionem 6
fecimus, sunt hæc: e quibus primum dactylicum, de-
hinc anapæsticum, post iambicum, et trochaicum, et
choriambicum, et antispasticum, ionicum ἀπὸ μείζονος,
ionicum ἀπὸ ἐλάσσονος, et pæonicum. Nam ⁿproceleus-
maticum, speciem novem prototypis decimam ^oadso- 7
ciandam esse quidam putant, de quo suo loco. Placuit
itaque hoc situ ordinis ad illuminandas eorum inter se 8
^paltercationes ac mutuas æmulationum vicissitudines,
(quas per contrariam naturæ positionem habere noscun-
tur,) eadem sic digerere, ut dactylicis anapæstica, iam-
bicis trochaica, et cetera, ut paulo ante induximus, ^qe
diverso proposita, quo distent ac differant sive copu-
lentur et congruant ipsa inter se comparatione propo-
sita, non solum ingenii ^rsed oculorum veluti contem-
platione percepta, in promptu ac propatulo habeantur.

CAP. II. De Dactylico metro.

Igitur dactylicum hexametrum constat e spondeo
trochæo et eodem dactylo: habet autem sedes sex,
quas Aristoxenus musicus χώρας vocat. Recipit autem
pedales figuras tres, has Græci dicunt ποδικὰ σχήματα.
Nam aut in sex partes dividitur per monopodian, aut 2

^m ædidit: Trochæus] edidit: trocheus P.   ⁿ Proceleusmaticum]
proceleumaticum P.   ^o associandam] adsociandam P.   ^p alte-
rationes] altercationes P.   ^q a diverso] e diverso P.   ^r sed]
set P.

8. alterationes] alternationes enim nota esse genera metrorum
Santen. Ter. Maur. p. 152. ordine et collocatione quadam

ib. non solum ingeniis et oculo- tanquam perscriptorum in ta-
rum veluti] Lege non solum in- bella. CAMER.
genii sed oculorum virtuti. Vult

in tres per dipodian et fit trimetrus, aut in duas per
 3 *κῶλα* duo, quibus omnis versus constat, dirimitur. E
 cuius genere hæ metrorum species gignuntur. Dippi-
 lium seu Chœrilium, ¹logœdicum seu Archebulium,
 Æolicum sive Sapphicum, et cetera de quorum statu
 4 ac ratione suo loco dicemus. Dactylici igitur metri
 id præcipuum est, quod heroum appellatur. Differt
 enim a dactylico heroum eo, quod et dactylicum est,
 et in duas cæditur partes, de quibus supra diximus,
 5 ^{ss}penthemimerem et hephthemimerem. Dactylicum
 enim, licet iisdem subsistat pedibus, non tamen iisdem
 6 divisionibus, ut herous cæditur versus. Inter spondeum
 autem et ^tdactylum mensura temporum congruente,
 etiam in arsi et thesi eadem æqualitas stabit, quam
 Græci dicunt *ἴσον λόγον*, ^vquibus per conjunctionem et
 divisionem, ut supra docuimus, mutua procreatio est,
 meritoque indifferenter in quacumque versus sede, (ut
 sors scandendi processerit,) reperiuntur, dumtaxat us-
 que ad pedem quartum: quintus enim frequenter, ut
 7 heroum decet, dactylus esse debet. Eadem cognatione
 etiam anapæstus, qui e spondei prima in duas breves
 divisa efficitur, heroo posset ^wadnecti metro, nisi, ^xin-
 cipiente dactylo et subjuncto anapæsto, mediæ breves
 numero quattuor heroum versum deformarent: seu
 quod anapæsti per syllabas gradientur, sive quia me-
 trorum fere omnium natura talis est, ut caveant ne sin-
 gulas partes orationis singulorum pedum fine conclu-
 dant, sed potius ut verba vel nomina ex residua sui
 parte ^ysequentibus pedibus adnectant, quo pacto eve-

¹ Logoaoedicum] logoedicum P. ^{ss} penthemimerem et hepthe-
 mimerem] penthemimerem et hephthemimerem P. penthemimerem et
 hephthemimerem ed. Cam. ^t Dactylum] Dactylicum P. ^v quæ
 et] quibus P. ^w annecti] adnecti P. et infra. ^x incipienti]
 incipiente P. ^y frequentibus] sequentibus P.

8. frequentibus, etc.] Mendosus *annectant*; quo pacto evenit vo-
 locus. *Lego, sequentibus pedibus cum partes integras esse &c.* et

nit vocum integer pes esse, sed sane ut perfectæ parti orationis de sequenti sermone aliquid accedat, nec umquam facile cum fine pedis pars orationis impleatur. In anapæstis autem contra evenit istud: etenim pes 8 hic singulis conjugationibus partem orationis includere, sicut in comœdiis pleraque exempla declarant. Non- 9 nunquam hæc observatio prætermittitur, sed qui fuerint versus, neque sonum neque gratiam habebunt, et prosæ orationi similes audientur. Trochæus numero 10 tantum syllabarum spondeo congruens, velut alienus ab his, semper in extrema parte versus locabitur. Super 11 quo etiam nunc inter grammaticos lis pendet: nam qui eum asserunt, ferunt pulchriorem versum epicum effici, si κατάληξιν habeat, id est, si trochæo claudente terminetur: ut persuadeant dactylicis pedibus familiariter trochæos in depositionibus conjugari. Adversus 12 quos alii loci extimo, in quo tantum locali præscriptione nituntur. Nec immerito, ut novissima ejus syllaba, ^dquæ semper brevis est, mora temporis intercedente, quæ in fine versus naturaliter contingit, suppleatur, quo tunc demum pro longa sumatur, sicut pleræque in metris finales syllabæ, vel ^equod in omni versu ultima brevis ἀδιάφορος, id est, indifferens, habeatur. Quæ tamen persuasio in medio posita potest et 13 trochæo accidere. Non amat autem, ut dictum est, per singulos pedes verba finire, sed immiscere syllabas.

^e immerito] merito P.

^d quæ] qua P.

^e quod] que P.

mox, includere deest solet, vel certe subaudiri debet. COMM. Hoc monuerat Camerarius.

ib. quo pacto evenit vocum integer pes esse] Mendosus et mutilus locus in manifesto sensu, fieri enim vult integrum pedem non integrarum vocum sed quasi di-

remtarum numeris. Ut, At re|gina gra|vi jam | dudum et, Insig|nem pie|tate vi|rum tot a|dire la|bores. CAM.

12. κατάληξιν] f. in catalexi Santen. Ter. Maur. p. 219.

13. extimo] extimi Id.

ib. locali] locatur Id.

Nam ^fqui per singulos pedes verba terminarit, erit indecens: sicut,

§ Pythie, Delie, te colo, prospice, votaue firma.

¹⁵ At si misceantur syllabæ, erit decentissimus: ut,

At regina gravi jamdudum saucia cura.

¹⁶ ^hAdæque observatur, ne tertius pes verbum finiat, verumque a se ⁱdiducat: ut est,

Cui non dictus Hylas puer et Latonia Delos?

¹⁷ Heroi versus vitiosi habentur, qui ex solis dactylis

^k vel qui ex solis spondeis constant, quia in talibus aut

¹⁸ gravis tarditas aut velocitas nimia, vitiosa est. Insignes

autem in metris sunt aut dactylici, in quo quinque ^ldac-

tyli ultimo spondeo clauduntur: ut,

Panditur interea domus omnipotentis olympi.

¹⁹ Aut ^mσπονδαίζοντες, id est, cum in quinta et sexta regione versus pedes spondei ponuntur: ut,

Cornua velatarum obvertimus ⁿantennarum.

²⁰ Aut in monosyllabum desinentes: ut,

procumbit humi bos.

Aut quattuor orationis partibus decurrentes: ut,

Cornua velatarum obvertimus ⁿantennarum.

Aut ἀσύνδετοι et διὰ πέντε: ut,

Formosum pastor Corydon ardebat Alexin.

²¹ Incipit autem versus herous hexameter a duodecim syllabis, in quo omnes spondei sunt: ut,

Non phocæ turpes, non marcentes ^obalenæ.

²² Et crescit usque ad septemdecim syllabas. Quotiens autem dactylus accedit, totiens syllaba ^padcrecit: quas species sub exemplis enumerare, et apud nos longum, et apud eruditos absurdum habeatur, quo-

^f qui] q. P.   § Pythie] phitie P.   ^h Adæque] Atæque P.
ⁱ deducat] diducat P. et sic Santen. Ter. Maur. p. 272.   ^k vel so-
 lis] vel qui ex solis P.   ^l dactyli] dactilici P.   ^m σπονδαίζοντες]
 σπονδιαζοντες P.   ⁿ antennarum] antennarum P.   ^o balenæ]
 ballenæ P.   ^p accrescit] adcrecit P.

tiens et quibus in locis per alternas dactyli et spondei vices inter se obortæ collocentur: quas tamen triginta duas esse manifestum est. Est autem herous versus 24 temporum viginti quattuor, spondeo dumtaxat ultimo. At si trochæus versum clausurit, viginti trium: quem volunt haberi hexametrum catalecticum. Memineris 25 autem sæpe Græcos huic metro molossum et palimbacchium et creticum loco dactyli sub lege syllabarum communium admiscere. Nam et apud nos simili- 26 lis versus reperitur, in quo primus amphimacrus: ut est,

Insulæ Ionio in magno.

Qui tamen certa ratione creticus ^q non est. Nam ter- 27 tiam longam, id est æ diphthongon, quæ creticum pro dactylo dedit, sequens syllaba a vocali incipiens, dum tempus prioris in se trahit, produci non patitur, atque ita productam vocalem superveniens alia vocalis elidit. Nec te idem pes in illo versu decipiat, velut hujus si- 28 milis, qui est talis,

Ponite: spes sibi quisque.

Nec enim hic, ut in superiore, primus pes creticus erit 29 propter duas consonantes, sed pes est dactylus, primo quod pars orationis compleatur cum pede, id est, *Ponite*, dehinc quod *sp* sequentis pedis ^rinferri superiori non possunt, ^squando alium inchoant sensum. Nec ^tumquam consonantes duæ longam syllabam fa- 30 ciunt, nisi in eadem parte verbi constitutæ: ^uquod et in ceteris observabimus.

Incipit autem et adcrescit per augmenta syllabarum 31 dactylicum metrum a dimetro usque ad hexametrum. Erit ergo versus dimetrus catalecticis, qui duobus suis dumtaxat pedibus subsistit, tamquam,

Terruit ^wurbem.

^q non est] est P.

^r inferre] inferri P.

^s quando] quæ P.

^t unquam] umquam P.

^u quod] quæ P.

^w orbem] urbem P.

^wQuod concurrit etiam in choriambicum monometrum
 32 hypercatalectum, quod Adonidium appellatur. Trime-
 trus autem acatalectus, qui e tribus, ut,

Cui non dictus Hylas puer.

Hoc ^xἡμιπένες dicitur: quo Simonides frequenter usus
 est. Tetrametros, qui e quattuor, ut,

Nos patriæ fines, et dulcia.

33 Qui in ^ydactylum desinens Alcmanicum, in spondeum
 vero ^zArchilochium metrum efficit. Pentametrus ^aaca-
 talectus, qui e quinque, ut,

Phæbus me docuit juga Pieridum sequi.

34 Et hoc Simonidium dicitur. Hexametrum cui sex in-
 cisiones sunt, ut,

Oceanum interea surgens Aurora reliquit.

Fit catalecticum in ^bsyllaba, cujus ea compositio est,
 ut habeat ^cduos dactylos et spondeum, dehinc totidem
 dactylos, et in fine syllabam, ut,

Alma parens ^dgenetrix divum decus Oceano.

35 Nam si una syllaba brevius fuerit a legitimo hexame-
 tro heroo, dicetur Diphilium metrum; ita tamen ut
 ista versificatio tertium ^epedem spondeum semper
 36 habeat. Hoc quoque dignum eruditis auribus non
 prætermiserim, repertum in hexametro versu dacty-
 lico, cui tamen duo cola e duobus dactylis et spondeo
 constabunt, quattuor pedes disyllabos, id est, trochæ-
 um, iambum, pyrrhichium, spondeum, per ordinem
 semper ^fpositos inveniri, si velis alias, quam hexame-
 37 tri heroi lex postulat, scandere. Ut est apud Ho-
 merum,

Zeὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος.

^w Quod] qui: et mox P.   ^x ἡμιπένες] emiepēs P.   ^y dactylum]
 dactilicum P.   ^z Archilochium] Archilochicum P.   ^a catalecti-
 cus] catalectus P.   Pentameter catalectic em. Camerar.   ^b syl-
 laba] syllabas P.   ^c duos dactylos] duo dactyli P.   ^d genetrix]
 genetrix P.   ^e pedem] pedum P.   ^f positos] potius P.

Et apud nostrum,

Conciliumque vocat & divum pater atque hominum rex.

Et,

Incipe Mœnaios mecum mea tibia versus.

Et appellatur quadrupes *δωδεκάσημος περίοδος*, eo quod ³⁸ quattuor pedes temporum duodecim, ^b quasi per circuitum quendam recurrentes, contineat. Sed de his hactenus. Namque ex heroo metro per adjectionem et ³⁹ detractionem, item per immutationem et concinnationem genera metrorum propagata, quibusve vocabulis nuncupata sunt, decursis speciebus prototypis, de quibus nunc sermo est, persequemur, quo facilius cetera, enodatis atque illuminatis principalibus, ⁱ intelligantur: nec tamen omnia, quorum infinitus atque immensus est numerus, ausim promittere, sed quæ potior ^k auctoritas adprobat, vel frequens usus celebrando commendat.

Heroici versus hexametri cola seu commata, alia ⁴⁰ sunt (ut Græci dicunt) *ἀρκτικά*, alia *τελικὰ*, alia *κοινά*. E ^l quis alia initiis, alia clausulis versuum connexa respondent, quas ^m partiunculas, si necesse sit, ⁿ ausim dicere initiales, et finales seu novissimales; communes autem quia et initio et fini societate congruunt. Igi- ⁴¹ tur tetrametrus versus herous initialis erit talis,

Odrysium Martem cane barbite.

Finalis seu novissimalis,

42

Odrysis lyra carmine cantat.

Communis autem,

° Mensorem cohibent Archyta.

Trimetrus initialis,

43

Sic te diva potens Cypri.

& divum] diū P.   ^b quasi] quibus P.   ⁱ intelligantur] intelligantur P.   ^k auctoritas approbat] auctoritas adprobat P.   ^l quibus] quis P.   ^m particulas] partiunculas P.   ⁿ ausim] usim P.
 ° Mensorem—Archita] Messorum—Archyta P.

44 Quod metrum ^p Glyconium octasyllabum dicitur. Finalis autem,

Grato Pyrrha sub antro.

Quod ^q Φερεκράτειον ἐπτασύλλαβον appellatur.

45 Dimetrus herous initialis erit,

Arma sonantia.

Novissimalis, ^r qui pentasyllabus dicitur,

Terruit ^surbem.

46 Nam tam in prima quam postrema parte posita hæc cola, adsumptis reliquis quattuor pedibus, faciunt heroum hexametrum, quæ portiunculæ etiam ex iambico versu per huiusmodi cola decisæ pleraque ex se pari
47 syllabarum ratione metrorum genera procreabunt. Inter hæc, ne ignorasse videar, non prætermiserim, ^tquod ferunt apud auctores exempla repperiri, quibus ostendant hexametrum dactylicum usque ad octametrum disyllabo terminatum processisse, ultra quam proceritatem nihil in eodem scrutandum est.

CAP. III. De Anapæstico metro.

Anapæsticum metrum originem trahere a rhythmo dactylico in dubium non venit, cum iisdem temporibus uterque eorum syllabisque subsistat: unde a quibusdam ἀντιδάκτυλος dicitur. Siquidem dactylus e
a longa et duabus brevibus, anapæstus e ^u duabus brevibus et longa digesti, situ ordinis tantum discrepare videantur. Dehinc, quod detracta per ἐπιπλοκὴν heroo dactylico prima longa, reliqui pedes in anapæstum
^wreformantur in eo dumtaxat versu, qui quinque continuis per ordinem dactylis currit: ut,

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro.

^p Glyconium octo syllabum] Glyconium octasyllabum P. ^q φερεκράτειον ἐπτασύλλαβον] pherebration eneptasyllabon P. ^r qui pentasyllabus] quod pentasyllabos P. ^s orbem] urbem P. ^t quod] quia P. ^u duabus] duobus P. ^w reformantur] reformantur P.

Detracta enim *at* syllaba, qua primus in versu dacty- 4
lus constat, erunt reliqui pedes anapæsti, sic,

Tuba terribilem sonitum procul ære canoro.

Recipit autem id metrum pedes quattuor spatio tem-
porum pares, syllabarum numero dispares, spondeum,
qui est anapæsti collectio, dactylum, proceleusmati-
cum, et eundem anapæstum in quacumque sede. Nam 5
cum omnes numero temporum quattuor comprehen-
dantur, tamen divisione longarum vel conjunctione
brevium, cum longæ in breves colliguntur, inter se
variantur, et cum diversis vocabulis nuncupentur,
ejusdem fere generis existunt. Nonnulli in ultima 6
hujus sede ionicum minorem recipiunt, ea ratione,
qua in fine metrum omne varie claudatur: dehinc
quod etiam ab auctoribus studio novitatis quædam
adjiciantur et detrahantur contra quam ratio veteris
disciplinæ permittit. Quod et in ceteris metris datur
agnoscere. Nam et iambus in clausula invenitur, et 7
appellatur Archebulium. At si trisyllabo pede sui
dumtaxat generis terminetur, adæque Archebulion, sed
integrum: nam prius, in quo iambus, ἀπόκροτον dicitur.
Volunt enim sicut dactylicum trochæo ultimo, ita ana- 8
pæstum nonnunquam iambo concludi, si quidem dac-
tylus ut trochæus a longa incipiat, * anapæstus autem
ut iambus desinat, quo fit sonorus. Percutitur vero 9
versus anapæsticus præcipue per γ dipodian, interdum
et per singulos pedes. Est autem percussio cujuslibet
metri in pedes divisio. Exemplum erit tetrametri 10
catalectici, quod est in anapæsticis, nobilis ille versus,

Alius cithara sonituque potens volucres pecudesque movere.

Item,

Admota labris tuba terribilem sonitum dedit ære canoro.

Quod genus frequens est apud Aristophanem: unde 11

* anapæstus] anapæstum P.

γ dipodian] dipōdian P.

et ^aAristophanium vocatur: ^anon quia conditor ejus idem fuit, nam et ^{aa}Eupolis et Cratinus et alii priores usi sunt eo, verum quia plurimus in hoc metro Aristophanes est, ut,

Mare non amo, quod modo cum placido stetit æquore, litora cædit.

¹² Erit ergo exemplum ^bpentametri acatalecti,

Celebret ^cPhæbus cithara superos omnipotentes, resonetque melos Musis placid

¹³ Tetrametrus autem,

Celebret Phæbus cithara superos omnipotentes, resonetque melos.

¹⁴ Trimetrus vero,

Celebret Phæbus cithara superos omnipotentis.

¹⁵ Dimetrus autem,

Celebret Phæbus cithara superos.

¹⁶ Tres autem pedes, tripodia ut Græci dicunt, dimetrum brachycatalectum faciunt, ita,

Super ardua fertur equis.

¹⁷ Placet nunc eodem ordine, quo ^dpentametrum per metra singula ^edetractione pedum ad dimetrum deduximus, ^fsursum versus rursum dimetrum pari lege ad pentametrum perducere, velut,

Lyrico resonet mea Musa potens.

^gDelo nova carmina pangere gestio.

^hAdsis age, deprecor, ⁱo mihi Melpomene nescio.

^a Aristophanium] Aristophanion P.   ^a non] nam P.   ^{aa} Eupolis] Æschylus edd. eschylus P.   ^b pentametri acatalecti] tetrametri acatalectici P.   ^c Phæbus] ut Phœbus P.   ^d pentametrum] pentametro P.   ^e detractatione] detractatione P.   ^f sursum] susum P.   ^g Delo] Melo P.   ^h Assis] Adsis P.   ⁱ mihi Melpomene nescio] o mihi Melpomene P.

11. Mare &c.] Lege versum Aristophaneum ita, *Mare non amo, quod modo cum placido stetit æquore littora cædit.* Hoc multum et libenter usus Aristophanes, ut Nebulis, καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, καὶ σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι, Καὶ τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι. CAMER.

17. Lyrico &c.] Exempla hæc depravata ac mutila ita resarcire

conatur Camerarius, ut sit dimeter, *Lyrico resonet mea musa potens.* Trimeter, *Delo nova carmina pangere gestio dulcisona.* Tetrameter, *Adsis age, deprecor, o mihi Melpomene fer opem scribere nescio.* Pentameter, *Lyrico resonet mea musa potens Delo nova carmina pangere gestio dulcisona.* COMM.

Scio quæsitum cur dactylicum singulis pedibus, ana- 18
 pæsticum per syzygian scandatur, cum inter se omni-
 fariam congruant. Persuasum est nullum metrum 19
 hexametro posse esse majus. Igitur cum anapæsticus
 versus et septem et octo pedum reperiatur, placuisse
 majoribus eum per syzygias cædi, non alias quam si
 dactylus supergrederetur hexametrum, utique per sy-
 zygas scanderetur. Hoc loco dicam, cur, cum sint 20
 duæ periodi, seu stasima, ut quidam vocant, pari inter
 se conjugatione copulata, alterum vocetur anapæsticon,
 alterum dactylicon, cum æque in utraque cadant mixti
 dactylus et anapæstus. Causa talis, quod anapæsticum 21
 melos binis pedibus amat sensum includere, ut apud
¹Accium,

Inclyte, parva prædite patria, nomine celebri,

Claroque potens pectore, Achivis classibus auctor.

Quæ periodus circa sex versatur dipodias. Contra Pa- 22
 cuvius novare propositum volens, noluit intra binos
 pedes, ut superius, finire sensum, sed secundum Euri-
 pidem dactylicum metrum, quod appellatur, ^minduxit,
 ut nominis mutatio diversitatem daret, hujusmodi sta-
 simo, seu periodo, usus :

Agite, ite, volvite, rapite, coma tractate per

Aspera saxa et humum, ⁿscindite vestem ocus.

Apud ^oAlcmanem, disciplinæ hujus antiquum aucto- 23
 rem, reperitur trimetrum catalecticum in syllaba, cui
 si una longa præponatur syllaba, fiet heroum : quod
 est tale ;

Quamvis ego per montes alacer properarem.

Herous ita,

Sed quamvis ego per montes alacer properarem.

Cujus mensuræ est hoc quoque metrum, quod Messe- 24

¹ Actium] Accium P.   ^m inducit] induxit P.   ⁿ scindite]
 scandite P.   ^o Alcmanem] Alcmenem P.

niacum appellatur, et est, ut supra, trimetrum catalecticum in syllaba: verum eo distat, quod anapæstis præcedentibus et spondeis sequentibus habet factas
 25 conjugationes, et postremam syllabam brevem. Idem et *embaterion* dicitur, quod est proprium carmen Lacedæmoniorum. Id in præliis ad incentivum ^pvirium per tibias canunt, ^qincedentes ad pedem, ante ipsum pugnae ^rinitium, quod est tale,

Superat montes pater ^sIdæos, nemorumque.

26 Anapæstici autem versus, qui ex spondeo et anapæsto et dactylo, et rursum spondeo et anapæsto et syllaba componuntur, sunt quidem proceritatis trimetræ catalecticæ:

Pan Mænalia carmine Nymphas properantes.

27 Verum hic versus currit ionico majori, et ^tpar ei est, qui Sotadius dicitur, et est,

^vIllæ rumpunt teneras uviferæ comas lagei.

Purum vero anapæsticum tale est,

Nitet aurea purpureæ Veneris coma roscida, lactea cervix.

28 Quod est tetrametrum catalecticum. Cui etiam id quod ex omnibus proceleusmaticis constat, ^wquando uniformitas omnium brevium metrum facere non sufficit, adscribetur: ut est,

Nemus ave reticuit, ager ^xhomine sonat.

29 Leges cetera etiam monometra, id est, ultimas metrorum particulas, quæ propagatæ dimetron ex se faciunt, inter metra numerari, e quis dimetron profecto compositum est. ^yHæ plerumque in tragoediis seu comœdiis ^zconcitati animi motibus, quos Græci *παθή* di-

^p virum] virium P.   ^q incedentes] incipientes P.   ^r initium] initium. quod est tale P.   ^s Ideos] Idæos P.   ^t pars ejus] pan̄is P. par eis est. ed. Camer. qui correxit pars ejus.   ^v Illæ] iliāe P.   ^w quando] q̄nm P.   ^x homine] hominē P.   ^y Hæ] Hi P.   ^z concitati] sunt concitati P.

cunt, exprimuntur, et per interjectionem quorundam
^aaffectuum solæ efferuntur, ut *Eheu, Papæ, Babæ*.
 Erit ergo monometrum anapæsticum catalecticum, id ³¹
 est, suprema longa deficiente, tale :

Propero pede.

Sane memento metra hujusmodi varie in fine con- ³²
 cludi, sicut et cetera : nam aut acatalecta, aut cata-
 lectica, aut brachycatalecta, aut hypercatalecta ab
 auctoribus promuntur, ut supra ostendimus. Et super
 hoc hactenus.

Quantum autem ad metrum comicum spectat, ut ³³
 paululum evagemur, scio plurimos adfirmare Terentia-
 nas ^bvel maxime fabulas metrum ac disciplinam ^cGræ-
 carum comœdiarum non custodisse, id est, quas Me-
 nander, Philemon, Diphilus et ceteri ediderunt. No- ³⁴
 stri enim in modulandis metris seu rhythmis veteris
 comœdiæ scriptores sequi maluerunt, id est, Eupolin,
^dCratinum, Aristophanem. Prologos itaque et prima- ³⁵
 rum scenarum actus trimetris comprehenderunt, deinde
 longissimos, id est, tetrametros subdiderunt, qui ap-
 pellantur quadrati. Postea in consequentibus variave- ³⁶
 runt : ^fmodo enim trimetros, modo addito quadrante
 vel semisse posuerunt, id est, semipede adjecto, vel in-
 tegro pede iambo, vel sesquipede. Hæc per medios ³⁷
 actus varie. Rursus in exitu fabularum quadratos,
 quales diximus in secunda scena, locarunt. Sed ^gidem
 quadrati legitimi cum sedecim syllabis juxta jus pro-
 prium constare debeant, plerumque inveniuntur viginti
 aut amplius syllabarum : hinc ^hæstimantur metrum
 non tenuisse, nec sua lege composuisse. Quod vero ad ³⁸

^a affectuum] effectuum P. ed. Cam.   ^b maxime] vel maxime P.
 qui paullo ante, evagemus.   ^c Græcarum] Græcorum P.   ^d Cra-
 tinum Aristophanem. Prologus] Craticum Aristophenon. Prologos P.
^f modo] mono P.   ^g item] idem P. cum Rufin.   ^h æstimantur]
 æstimatur P. existimantur Rufin.

33. Quantum] Seqq. citat Ru-
 finus de Metr. Com. p. 2707.

ib. metrum] versum Rufin.
 ib. ac] ad Rufin.

clausulas, id est minuscule cola, pertinet, quot genera versuum sunt, totidem eorum membra pro clausulis poni possunt, et solent in canticis magis quam diverbiis, quæ ex trimetro magis subsistunt, collocari, et præcipue apud Plautum, et Nævium et Afranium. Nam hi maxime ex omnibus membris versuum, colis ab his separatis, licenter usi reperiuntur in clausulis.

CAP. IV. *De Iambico metro.*

Hexametro dactylico trimeter iambicus comparatur, quem Latine senarium nominamus, veluti hexametron, sex enim pedes iambos habet, ut ille dactylos, cum uterque purus ex se figuratur. ¹Trimetrus autem appellatur a Græcis, quia tribus percussionibus per dipodias cæditur. Ideoque dicitur et Homerus in ^kMargite suo miscuisse hos versus tamquam pares. Hujus mensura usque ad pentametrum extenditur; præterea ut heroum metrum incipit a duodecim syllabis et crescit ad septemdecim, ita et iambicum, velut in his versibus,

Beatus ille qui procul negotiis.

Item septemdecim syllabarum,

Quid ais, ^{kk}Epidia, tibi facilius erit amor.

⁴Sed et tomas quas supra ostendimus, id est divisiones versuum, recipit, ¹penthemimerem et hephthemimerem, ⁵id est, quinariam et septenariam. E quibus penthemimeres in trimetris satis ¹¹probatur, quæ per binos iambos et semipedem verba finit, ut est,

Divi potentes ferte lassatis opem.

Pessimus autem qui singula verba in dipodiis habet, qualis est,

Præsentium divinitas cælestium.

¹ Trimetrus] Trimetros P.   ^k Margite] Margine P.   ^{kk} Epidia] F. Epidice.   ¹ penthemimerem et hephthemimerem P. penthemimerin et hephthemimerin ed. Cam. quæ mox penthemimeris. ¹¹ probatur quæ] probat qui P.

Igitur cum constet esse inter hos versus quandam 6
cognitionem, probabimus omnia metra ex his pro-
fluere fontibus, et ad hæc ^mreferri veluti capita, neque
ullam aliunde, quam ex his esse originem metrorum
in tam inmensa varietate. Appellatur autem iambi- 7
cum ⁿἀπὸ τοῦ ἱαμβίῳ, quod Græce significat *malcdi-
cere et carpere*. Est enim hoc carmen aptum lacera-
tioni et conviciis, plerumque trimetro versu epodo se-
quente compositum : ut,

° *Mala soluta navis exit alite,
Ferens olentem Mævium.*

Et Archilochus in ^pLycambam hoc metro sævit. Igitur 8
iambicum metrum ne propter angustam brevitatem
sui pedis, videlicet in tria tempora coartati, verba
^qplura excludendo minus ^rapte aut metrum pangeret
aut sensum exprimeret, placuit conditoribus ^sadscito
spondeo, et ^tqui ex eo per divisionem temporum gig-
nantur, per dipodias id scandere. Unde intellegi datur 9
iambica metra ex iambo et spondeo et eorum solutione
subsistere. Nam ex iambo tribrachus, ex spondeo au-
tem soluto dactylus et anapæstus creantur. Recipit 10
itaque iambicus versus in disparibus locis, ^vquas Græci
περισσὰς χώρας vocant, id est primo, tertio, et quinto,
cum est tragicus, spondeum, dactylum, anapæstum : pa-
ribus autem, quas *ἀπρίους χώρας* dicunt, eos qui brevi
syllaba incipiunt, id est, iambum, tribrachum, anapæ-
stum. Sexto autem loco quidam volunt recipi pari- 11
ambum, ex contemplatione qua herous in ultimo tro-
chæum. Lego præterea in fine versus dumtaxat cata-
lectici tetrametri bacchium a brevi incipientem, vel
amphibrachum propter novissimæ syllabæ indifferen-

^m referri—capita] referre—kapita P.   ⁿ ἀπὸ τοῦ] παρα το P.
° malo] mala P.   ^p Lycamben] Lycambam P.   ^q pura] plura P.
^r apte] apta P.   ^s asserto] adscito P.   ^t qui] quæ P.   ^v quos]
quas P.

- ¹² tiam admisisse quosdam; in [¶] fine autem acatalecti omnino iambum seu tribrachum [•] ejus progeniem jure [¶] constitui, quique in catalecticis secundam ab ultima ¹³ sede probabiliter obtinebunt. Movit nonnullos iambico metro trochæum minime sociari, quippe cum tribus temporibus ut idem iambus constare videatur, posset quidem sub hujusmodi parilitate misceri, sed ne præcedente iambo subjunctus trochæus antispastum pedem aut ionicum metrum efficeret, dempta ex iambo prima brevi, sequentibus dehinc per ordinem duabus longis totidemque brevibus consequenter prospectum est, præsertim ne id rursus in trochaico interpositus ¹⁴ iambus pari more faceret. Nam aut choriambum aut ionicum ἀπὸ ἐλάσσονος præeunte trochæo subjunctus iambus, dempta, ut supra, prima longa faceret, [•] quod adæque observatum est in dactylico et anapæsto, ne copulati proceleusmaticum ex se medium gignerent. ¹⁵ Improbatur autem apud tragicos versus ex omnibus iambis compositus: nam quo sit amplior et par tragicæ dignitati, interponunt frequentius in locis dumtaxat imparibus pedum dactylicorum moras et spondeum. ¹⁶ Similiter apud comicos laxius spatium versibus datum est. Nam et illi ^a loca, quæ propria iambo debentur, spondeis occupant, dactyloque et anapæsto locis adæque disparibus. Ita dum cotidianum sermonem imitari nituntur, metra vitiant studio, non imperitia, quod frequentius apud nostros quam Græcos invenies. ¹⁸ Genera autem iambici metri sunt duo, nam ex his alia integra, alia clauda, quæ scazonta seu choliamba vocant,

[¶] fine] finem P.   [•] ejus] et ejus P.   [¶] constitui quique] constitui quique^{od} P. *constitui* correctio est Camerarii.   [•] quod] qui P.
^a loca quæ] loco qui P.

¹⁵. Improbatur] Seqq. habet   ib. iambo debentur] debentur
 Rufinus de Metr. Com. p. 2708.   iambis Ruf.

¹⁶. versibus om. Rufin.

inducuntur: quorum differentiam ^bpenultima versus syllaba demonstrabit. Nam si brevis contigerit, erit ¹⁹ rectum et integrum iambicum, ita,

Vigoris adde concitum celer[em] pedem.

Sin vero longa, delumbe et claudum, ut est,

Novitate ^dductus non (ut) inscius legis.

le longa, quæ penultima repperitur, metrum corrumpit. Hujus repertor Hipponax, nam pro iambo in- ²⁰ ductus trochæus contra legem trimetri iambici metrum innovavit, quod adæque ex spondeo contingit. Igitur iambicus pentameter compositus auctore Archilocho ex trimetro et dimetro acatalectus erit talis,

Beatus ille qui procul negotiis, ut prisca gens mortalium.

Trimetrus vero,

Beatus ille qui procul negotiis.

Dimetrus quoque, quod Archilochium vocatur,

Beatus ille qui procul.

Id si fuerit brachycatalectum, Eupolidion nominatur: ²¹ sin vero catalecticum, Anacreontion: sin autem hypercatalectum, Alcaicon dicitur. Trimetri igitur iam- ²² bici ^eacatalecti genera sunt quattuor. Hi nunquam semipede ut tetrametri, sed semper integro concluduntur pede, quo pæne omnes tragoediæ et comœdiæ scriptæ sunt, quorum prius tragicum, dehinc comicum, et iambicum, post satyricum habebitur. Et tra- ²³ gicum quidem, cujus in versu erunt dextri spondei, si-

^b penultima] pæne ultima P. et infra. ^d ductus est] est om. P. ductus non est Ruf. ^e acatalecti] et catalectici P.

18. inducuntur] sunt Ruf.

19. celerem] celer ex Terentiano Santen. p. 341.

ib. Hujus repertor] Lege hujus repertor Hipponax dicitur. Trimetro igitur iambico et superius rursum scito adduci locum

de Victorino in illis quæ Rufino ascribuntur de comicis versibus, et exemplum ita, *Novitate ductus non ut inscius legis.* CAMER.

ib. inductus trochæus] inductis trochæis Ruf.

nistri iambi, id est, disparibus pares subditi. Hujus exemplum,

Musæ Jovem laudate concentu bono.

- ²⁴ Comicum autem, quod anapæstum et tribrachyn prædictis admiscet, ut,

Agite quid ^fdubitatis agiles dare nunc choros.

Iambicum autem ^gquod ex omnibus iambis nullo admixto subsistit, quo iambographi maxime gaudent, ut,

Beatus ille qui procul negotiis.

- ²⁵ Superest satyricum, quod inter tragicum et comicum stylum medium est. Hæc apud Græcos metri species frequens est sub hac conditionis lege, ut non heroas aut reges, sed satyros inducat, ludendi jocandique causa, quo spectatoris animus inter tristes res tragicas satyrorum jocis et lusibus relaxetur, quod Horatius his versibus testatur,

*Carmine qui tragico vilem certavit ob hircum,
Mox etiam agrestis satyros nudavit, et asper
Incolumi gravitate jocum temptavit, eo quod
Illecebris erat, et grata novitate morandus
Spectator.*

- ²⁶ Quod genus nostri in Atellanis habent. Gaudent autem trisyllabo pede, et maxime ^{gg}tribracho. Exemplum hujus,

Musæ Jovem laudate et agiles date choros.

- ²⁷ Inter hæc non supersederim pauca etiam de chorico metro dicere, quod est frequens in tragœdiis: incipit autem a ^hdimetro, tamquam,

Non labor jam.

^f dubitatis agiles dare nunc] dubitant nunc agiles dare P. ^g quod] qui P. ^{gg} tribracho] tribrachy P. ^h dimetro] dimetros P.

26. Atellanis] Diomedes docet interesse hoc inter satyram Græcam et Atellanas, quod illa risum movere introductis agrestibus per-

sonis Satyrorum et Faunorum studeret, hæc ad eundem finem producerent personas leves et obscenas. CAMER.

^hquodque erit et monometron, ⁱ si ut Græci per ^ksyzygias scandas. Eas vero sedes quas iambus in suo possidet, has in choricis trochæus tenet. Porrigitur autem usque ad trimetrum versum, tamquam,

Nunc Jovem litemus ^l ac oremus supplices.

Recipit spondeum e contrario iambicis versibus. Amat ^m non tam spatia temporum quam numerum duplicet syllabarum. Ideoque trochæi seu spondei regionibus recipiet tribrachyn, ut,

Nemore ⁿ dulcisonos cantus personat.

Admonemur hic quod apud Græcos celebratur non ³⁰ prætermittere, Boiscum Cyzicenum supergressum hexametri legem iambicum metrum in octametrum versum extendisse, sub hujusmodi epigrammate,

Βόϊσκος ἀπὸ Κυζίκου, παντὸς γραφεὺς ποιήματος,
τὸν ὀκτάπουν εὐρὴν στίχον, Φοίβῳ τίθησι δῶρον.

Quod si imitandum est, apud nos erit et iambicus talis: ³¹

Beatus ille qui procul negotiis forensibus

^o Ruris sub umbra frigidi vitam quiete placat.

Qui constat ex duobus tetrametris, superiore ^Pacatalecto, sequente catalectico, quod enorme esse manifestum est, cum ultra numerum triginta temporum egressum sit: traditum est enim colum intra decem et octo tempora esse debere, metrum autem ex duobus colis subsistere, nec provehi longius oportere, si-

^h quod quærit] quod querit P.   ⁱ si] sic P.   ^k syzygias] synzyas P.   ^l ac oremus] et oremus P.   ^m non tam] non P.
ⁿ dulcisonos cantus] dulcisonos cantu P.   ^o Curis—frigida] Ruris—frigidi P.   ^P acatalecto] acatalectico P.

31. colum intra] Curavimus sed tam audace in mutatione, ita excudi hoc quoque ut in codice scripto inveniebatur. Sed præsertim cum paulo post eadem res ipsa clamat locum esse mendosum. sensus quidem erat planus si legeretur decem et quinque, de re idem numerus ponatur, malo unicuique relinqui æstimationem et iudicium suum. CAMER.

quidem unaquæque duum pedum conjugatio octo tempora colligat, id est, aut spondei et anapæsti, aut dactyli et anapæsti, aut duum anapæstorum. Hi sunt enim qui præter ceteros pedes in iambicis metris temporibus abundant; qui fit, ut tres pedes per syzygiam viginti quattuor temporibus impleantur: quartus vero qui est catalecticus sex temporibus terminetur, scilicet ut intra triginta tempora versus habeatur.

33 Plerique auctorum nobilium id obtinuerunt, ut iambicum trimetrum, quod acatalecticum nominatur, ^r duodecim syllabis terminaretur, quod tunc evenit, quotiens e spondeis et iambis pedum conjugatio sociatur, at enim incurrentibus ceteris pedibus, et syllabarum et temporum incrementa nascuntur, et nihilominus sunt iambici versus constante mensura, et syllabarum ^s quidem incrementa sic ^t recipit, ut a duodecim syllabis ad octodecim syllabas protendatur.

34 Temporum autem ita versus habet incrementa, ut ab octodecim temporibus ad viginti quattuor porrigatur, novissima etenim syllaba indifferens habetur, licet brevis sit, ut et longæ vicem præbeat. Tragici autem auctores, et comici, paulo plura et in syllabis et temporibus incrementa fecerunt, quippe cum quidam inductis tetrametris, novitatis studio ausi sint contra præscriptum triginta temporum duo adjicere, nec quisquam ulterius postea.

^r duodecim] xi P.

^s quidem] quod P.

^t recipit] recepit P.

33. *octodecim*] *septendecim* vel scribendum est, vel intelligendum, ut hac particula usque octo excludantur, et definiantur septem. Nam et hoc ante sic esse plane docuit Victorinus, et ratio in promptu est. Trimeter enim iambicus senis pedibus incedit, e

quibus ultimum esse disyllabum oportet, ita relinquentur quinque cæteris, qui singuli trisyllabi fieri possint, syllabæ decem et quinque, his addatur sextus pes disyllabus, consummabantur ita syllabæ xvii. CAMER.

CAP. V. De metro Trochaico.

Trochaicum metrum eosdem pedes quos et iambicum recipere manifestum est, eadem enim utriusque progenies est, excepto dumtaxat iambo, simili inter se contrarietatis ratione, qua et trochæi in iambo excluduntur. Quamquam Terentianus, non pænitendus inter ceteros artis metricæ auctor, sedulo refragetur. Nam secundam sedem in trochaico versu trimetro acatalecto velut legitimam iambo adsignat, cum idem ab iambico metro trochæum excluserit. Præterea cum videret ex trimetro iambico adjecta prima longa per ἐπιπλοκὴν, id est *amplexionem*, de qua supra ^v dictum est, trochaicum versum integrum ^w propagari, tamquam,

Est celer phaselus ille quem videtis.

Nam dempta syllaba *est* redit ad iambum. Ergo iam-⁴ bi locum in hoc trochæus obtinuit: pari ratione, detracta rursus eadem, erit iambicus. Sed et omnis trochaicus purus, id est ex se compositus, accepta in principio versus brevi syllaba iambicum metrum reddet. Idem et translationis syllabarum, cum initiales ad finem, vel finales ad initium versus transferuntur, efficiens, ^x si longa in brevem feratur. ^y At iambus ^z contrario situ temporum tardior, unde ei etiam, ut quidam putant, inditum nomen est, iambo ἀπὸ τοῦ ^a ἰέναι, id est *ire*, ^b appellato: admittit et amphimacrum in catalectico versu ultimum, et maxime in comicis, propter novissimæ syllabæ indifferentiam. Claudum ⁶ autem id metrum, id est scazon, ita fiet, si spondeum in ultima dipodia versus catalectici tetrametri secun-

^v dictum] dictum est P.   ^w prorogari] propagari P.   ^x si longa] longa P.   ^y At Iambus] Et iambus P.   ^z contraria serie] contrario sit ut P.   ^a ἰέναι] εἶναι P.   ^b appellato] appellatus P.

dum a supremo pede posueris: nam e contrario in hoc quam in illo erunt dextri trochæi, sinistri, si tamen admittendi sunt, iambi, dumtaxat in tragicis. Feritur per dipodian, et erit exemplum tetrametri catalectici, quod Hipponacteum vocatur, tale,

Cerne Crasse pæna quanta sit Deum fatiganti.

Non amat autem verba per syzygias terminare. Sic enim ^cdecentior erit.

7 Tetrametrum brachycatalectum trochaicum, si de solis trochæis subsistat, ad ionica metra, quæ ἀπὸ μείζονος appellantur, transitum faciet, quæ Sotadia dicuntur, ut est,

Arma qui capit sub idem Martiumque tergum.

Per omnia enim loca Sotadium metrum trochæos ad-
8 mittit et solutiones ejus. Tetrametrum autem catalecticum, quod Archilochium et Epicharmium vocatur, præter cetera ^{cc}inlustre, est aptum festinis narrationibus; est enim et agitatum et volubile: veluti,

Tale, quale vere dulçe sibilat teres donax.

Verum hujus tetrametri trochaici quattuor traduntur genera hæc: Archilochium, item tragicum, comicum,
9 ^det satyricum. Volunt enim Archilochium esse, ^equod ex omnibus trochæis constat: tragicum autem quod plures spondeos habeat, et sit elatius: comicum vero quod solutiones habeat complures. Item,

Juppiter tremenda sancte ^ftela qui regis manu.

10 Et præcipue dactylos et anapæstos. Satyricum quoque

^c decentius] decentior P.
et P. ^e qui] quod P.
tela P.

^{cc} illustre] inlustre P. ^d etiam]
^f tela qui regis manu] qui regis manu

9 Volunt enim] Videtur incuria librarii confusus ordo versuum, et fortasse ita fuisse in archetypo, "volunt enim Archilochium esse, "qui ex omnibus trochæis constat, ut est, *Juppiter tremenda* "sancte tela qui regis manu.

"Tragicum autem quod plures "spondeos habeat, et sit elatius. "Comicum vero quod solutiones "habeat complures, et præcipue "dactylos et anapæstos." CAMER.

cum plurimas habeat, ut superius, solutiones, frequenter tamen tribrachyn pedem, ut est,

Qualis aquila cita celeribus & rapida pinnis transvolat.

Sane generale illud in hujusmodi metris præceptum ¹¹ tenebis, quod et supra diximus, particulas quasdam breves veluti commata metro stare, sicut in tragœdiis aut comœdiis repperimus, ut *Papæ, Eheu*. Sunt enim ¹² monometra, id est ex uno pede, altero ^h iambo, altero spondeo, subsistentia, quibus affectus exprimimus animorum. Igitur pentametrus acatalectus erit talis,

Phæbe tu lyra sonante flecte corda cum sorore ^{hh} canticisque.

Tetrametrus autem,

¹³

Phæbe tu lyra sonante flecte corda cum sorore.

Qui si catalexin habuerit, Euripidium vocatur: veluti,

Phæbe tu lyra sonante jam mihi.

Dimetrus autem,

¹⁴

Phæbe tu lyra sonante.

Quod Angelicon vocatur. Quod si uno pede ⁱ brevius quam nunc est fuerit, erit ithyphallicum metrum, inventum ab Archilocho, e tribus trochæis conjunctis: ut,

Bacche plaude Bacche.

Quod in honorem ejusdem dei ^k poetæ compositum protulerunt.

CAP. VI. De Choriambico metro.

Choriambicum metrum compositum ex duobus e ^l quis originem trahit, etiam nominis appellatione declaratur. Nam *trochæum* veteres *chorium* appellant. Subsistit autem nunc e puris choriambi conjugationibus, ita,

Uror amoris stimulo, cor quatit artis pavidos.

quod est tetrametrum acatalectum: nunc admixta et

^ε rapida] rapienda P.   ^h iambico] iambo P.   ^{hh} canticisque] candidisque P. et mox, vocetur.   ⁱ brevius] brevis P.   ^k poetæ] poetæ compositum P.   ^l quibus] quis P.

posita in quacunque sede iambica basi. Cujus etiam conclusione finiri præcipue ^mstudet, ut est hoc, quod habet duas iambicas priores conjugationes, tertium choriambum, ultimam iambicam clausulam, velut hoc tetrametrum catalecticum,

Apes legunt mel ex rosa, tu labio ministras.

Recipit ⁿetiam tribrachyn, eo quod ex iambo vel trochæo solutis nascitur: raro autem molossum, qui ex ipso formatur duabus mediis brevibus in unam longam conjunctis, haud alias quam supra tribrachyn per divisionem longæ fieri diximus. Hoc genus catalecticum fit, vel bacchio a brevi incipiente, vel eo, ^oqui amphibrachys vocatur. Nam sicut ~~sæpe~~ diximus, novissima indifferens est. Quod genus si hexametrum sit, ^pPhilicium de auctoris tragœdiographi nomine nuncupabitur, aptum canendis laudibus Cereris et Liberæ: ut est,

Frugiferæ sacra deæ, quæ colitis, mystica sunt nota Jovi potenti.

Scanditur autem per dipodias, cujus exemplum in tetrametro catalectico,

O cate rerum sator, o principium deorum.

Monometrum autem choriambicum hypercatalectum, quod etiam dactylico dimetro catalectico concurrit, est tale,

*O quis ad omnem
Spem ^qCythereæ.*

Igitur ut a fastigio metri ad minora decursum habeamus, erit in hoc hexametrum catalecticum quod ^rPhilicium nuncupari diximus, quodque constat ex quinque choriambis et bacchio ultimo, ita,

Lydia dic perdere cur hunc cupias, quid retices, quid dubitas, quid hæres.

^m studium] studet P.

ⁿ autem] etiam P.

^o qui amphibrachus]

quod amphibrachys P.

^p Phrynichium] filicium P. Mox

Liberæ editum pro *Liberi*.

^q citharæ] cythereæ P.

^r Phrynichium]

philicium P.

Pentametrum autem, quo frequenter Cratinus usus
est, catalecticum, sic,

Lydia dic perdere cur hunc cupias, quid retices ^s maligne.

Tetrametrum vero,

Lydia dic perdere cur hunc cupias, quid ais ?

Trimetrum etiam, quod et Aphrodisiacum dicitur, 8

Lydia dic perdere cur hunc velis.

Dimetrumque,

Lydia dic canoro.

Huic si primam longam mutaveris, id est, si trochæo
retracto iambum posueris, metrum antispastum, quod
est huic contrarium, figurabis, ut,

Libens Lydia dic cur.

Invenimus plerumque et alios choriambicos tetrame- 9
tros catalecticos versus, in quibus omnes longæ initia-
les choriamborum ^tpedum syllabæ in duas breves di-
visæ ambiguum versum efficiunt: erunt enim conju-
gationes de tribracho et iambo formatæ: tamquam,

^u Super agit aura mare ferens procul acatos biremis.

Hoc quoque, ne præterisse ignoratione videar, attin- 10
gam. Legimus apud Horatium in ea ode, cujus ^vini-
tium est,

Lydia dic per omnes

Hoc deos ^wvere,

legem metri admisso spondeo minime custoditam, id
est os ^xve. Nam iambum illic, qui trochæum sequi-
tur, esse convenerat. Quod si legem metri in omni 11
versu servare voluisset,

Hoc ^ydea vere

posuisset, ut esset choriambus pes habens clausulam
antibacchi ultimam hujusmodi,

^s maligna] maligne P. maligna correctio est Camerarii. ^t pe-
dum] pedem P. ^u Super agit] Camerarius corr. super abit. ^v ini-
tium] initium est P. ^w oro] vere P. ^x or] ve P. ^y deos
oro posuisset] dea vere potuisset P.

Cur properas amando.

¹² Quod silentio dari haud passus sum. Sicut et hoc
^yheptametrum catalecticum choriambicum purum, quod
 Phrynichum comicum, auctorem ejus artis tradidisse,
 et sui nominis appellatione signasse dicunt. Nam est
 tale,

Da mihi ^zpoclo Veneris mixta ^aThyoni gena vel gratia quod de ^broseo labella.

Ultra quam proceritatem choriambicum non facile
 possis repperire.

CAP. VII. *De metro Antispastico.*

Scio quosdam super antispasti specie recipienda inter
 novem prototypa dubitasse. Nam raro admodum ve-
 teres integrum ex eo carmen, quod sit natura scabrum
 inter rhythmos atque asperum, composuisse perhiben-
² tur. Verum cum idem pari cognatione, qua et inter
 se alii pedes de quibus supra dictum est, cum ^cchori-
 ambo copuletur, siquidem antispastus duabus utrim-
 que brevibus duas longas in medio sitas habeat, cho-
 riambus autem duabus utrimque longis medias breves
 teneat, consentanea ratione locum eidem auctoritatem-
 que inter principalia, id est primiformia, novem metra,
 ipsa parilitatis, qua ^dinter se congruunt, contempla-
³ tione, vindicandam esse dixerunt. Quid ergo super
 hoc in dubium primos auctores deduxerit, plenius re-
 feram. Conjugatio antispasti, ut Juba noster atque
 alii Græcorum opinionem secuti referunt, non semper
 ita perseverat, ut in principio pedis iambus collocetur.

^y hexametrum] eptametrum P.   ^z poclo] proclo P.   ^a Thyoni]
 Thyoni gena vel P.   ^b de] et P.   ^c Choriambico] Choriambo P.
^d inter] vel P.

¹². Thyoni &c.] In hexametri
 choriambici exemplo abundat syl-
 laba in Thyoni, quod et ipsum
 sane quid sit non apparet, sique
 scribas Thy versus constet. Thyon

autem, odoriferæ arboris nomen,
 unde θυὺς, quod Horatius con-
 tracte dixit *Thyna merce*. CA-
 MER.

Indifferenter enim auctores lyrici metro antispastico 4 initia ^epræstiterunt, sæpe enim pro iambo primo aut spondeus, aut trochæus, aut pyrrhichius ponitur, quarum differentiarum exempla promemus. Nam si sit 5 juxta legem pedis ex iambo et trochæo initium metri, fit parum antispasticum metrum acatalectum, quod tamen iambica depositione concluditur: ut,

Erat sus Calydonius edax et fera belua.

Si autem spondeus pro iambo ponatur, fit conjugatio 6 pro antispasto epitriti quarti: ut,

O qui præter agis cæruleo flumine limites.

Si vero a trochæo fiat initium, erit ex ditrochæo conjugatio: ut,

Aura purpureum per pelagus segniter ad petras.

Si autem a pyrrhichio, fit conjugatio pæonis tertii: ut, 7

Domus alta fuit, quæ Danaen Acrisii tegens.

Quæ commutatio plerumque inter initia versuum fit, nec facile in medietate, nisi in eo genere versuum, quæ ἀσυνάρτητα, id est inconnexa, sunt, repperitur.

Est autem antispasticum monometrum hypercatalectum, quod et dochmiacum dicitur,

Volat ^fpræpetes.

Dimetrum brachycatalectum, quod quidam Φερεκράτειον 8 ἄτελές vocant,

Choreis cantat,

Trimetrum catalecticum Anacreontium: ita,

Amor te meus o pulchra puella.

Tetrametrum acatalectum,

Amor sidereus cor pepulit flammigero æstro.

Pentametrum acatalectum Alcacium,

^e præstiterunt] perstiterunt P.
Santen. Ter. Maur. p. 130.

^f præpes] p̄petes P. præpetes

7 Dochmiacum] a dochmio cuntur, est autem in verbo obli-
δοχμιακά et δοχμιάζοντα metra di- quitatis significatio. CAMER.

⁸ *Rogas, non amo, sic se solet accola fugo canthara comere.*

9 Hæc de simplicibus antispastis. Quæ admixta sunt iambicis conjugationibus antispastica et jucundiora sunt et sonora, quod accidere etiam in choriambicis versibus diximus, quadam iamborum pedum quasi conjugatione conjuncta, veluti trimetrum catalecticum, quod solam habeat primam conjugationem ^b antispasticam, pars autem ejus residua iambico dimetro catalectico suppleatur: ut,

Libens hoc tibi persolvo, amare nolo quemquam.

10 Tetrametrum catalecticum quod habet iambicam conjugationem: ut,

Flavo crine superbit, et gaudet Æacides jam.

Tetrametrum brachycatalectum quod habet alternos ⁱ antispastos et diambos pedes. Incipit autem ab antispasto: ut,

Agebat volucres equos ^k Maronis Amyntas.

11 Item ex duobus antispastis et iambico dimetro catalectico: ut,

Amorum comites sunt Venus et Cupido nobis.

Memineris sane, ne te forte confundat in quibusdam antispastis colis numerus plurium syllabarum, nam ubi solutio longæ syllabæ fit, syllabarum quidem numerus augetur, temporum autem perseverat. Vitat autem hoc metrum suis pedibus concludi. Nihil enim erit hac pedum clausula asperius, nihil durius.

CAP. VIII. *De metro Ionico ἀπὸ μείζονος.*

Ionius a majore, quem musici ἀπὸ μείζονος vocant, constat, ut supra docuimus, ex duabus longis subjectis

⁸ Rogas] cum rogas P.   ^b anapæsticam] antispasticam P.   ⁱ anapæsticos] antispastos P.   ^k Maronis] Marotis P.

8. Rogas non amo] Nihil possum de hoc exemplo corrigendo   afferre in medium: quæramus igitur amplius. CAMER.

sibi totidem brevibus: id est, ex spondeo et pyrrhichio, vel ex molosso novissima ejus longa in duas breves divisa, quem merito utraque ionica admittunt. Ex quo intelligitur, in his arsin et thesin non in æqualitatis sed in dupli ratione consistere. Nam supra docuimus ea esse optima metra, quæ æqualitatis ratione constant, propter quod utrumque hoc ionicum, quando ex dupli ratione subsistit, magis rhythmis quam metris proximum est. Admittit autem solutionem duarum præcedentium longarum, varie: nam primæ longæ solutio syllabæ facit ex anapæsto et pyrrhichio conjugationem; secundæ vero ex dactylo et pyrrhichio habebit copulationem, quæ sunt communes utrisque ionicis. Nam si tertiam longam minoris ionicæ in duas breves dividas, fit ex pyrrhichio et anapæsto conjugatio: si autem quartam, ex pyrrhichio et dactylo, temporibus dumtaxat in sua mensura ac spatio, quo censentur ioni, permanentibus. Recipit, ut diximus, et hippium, id est molossum e tribus longis, dumtaxat in fine, et appellatur metrum Cleomachium, nam si majoris ionicæ duas breves in unam contrahas longam, (pari etenim lege ut longa in duas breves solvitur, ita duæ breves in unam longam connectuntur,) ergo si breves in unam longam contrahas, eveniet ut sequentibus aliis longis duabus ejusdem pedis quinque continuæ longæ syllabæ fiant, et incertum sit, utrum molossus an spondeus prior positus habeatur. At in eo qui a minori est ionicus, idem contra est. Primæ enim ejus duæ breves conciliatæ molossum facient, dehinc sequens ionicus a brevi initium sumet, ex quo fit, ut quinque longarum continuatio ejusdem interjectione secernatur. Ergo observabimus pedem molossum majori ionico in fine,

^l censentur] censetur P.
est P.

^o ex] et P.

^m fine, et] fine P.

ⁿ idem] id

minori autem ^pinter initia ponere, et cavere ne in medietate collocetur. Recipit hoc metrum trochaicas ^qbases, id est duplicem trochæum, qui totidem temporum est, sicut ^ret iambicas bases ^schoriambicum et antispasticum, quod fieri dicunt, sed et vocant, κατὰ συν-
⁷πάθειαν. Similiter anapæstum et pyrrhichium geminatos recipit, adæque et tribrachyn cum trochæo, seu contra mutato situ, sociatos dumtaxat admittit, quod fit, ut supra ostendimus, cum longæ solvuntur in breves, etiam in trochaica conjugatione, quam familiariter suscipit, quæ conjugatio pedem tetrasyllabum ditrochæum, id est duplicem trochæum, quem dichorium in Oratore Cicero noster appellat, efficit. Ionicum metrum quidam ^ta genere hominum vocabulum accepisse existimarunt, quod in rhythmo et satis prolixum et satis molle, sicut ejusdem gentis homines adseverantur.
⁸ Scanditur autem per dipodias: erit igitur hujus monometrum acatalectum tale,

Phæbus comes.

Hypercatalectum,

Per ^vLeucadiæ.

Dimetrum autem,

Hostem tegere est paratus.

Hujus brachycatalectum,

Veris coma florens.

⁹ Trimetrum vero acatalectum,

Hostem tegere est paratus et stat ipse.

Hujus hypercatalectum,

Lex hæc fuit olim puerorum Stephano.

Tetrametrum autem brachycatalectum, ut,

Hostem tegere est paratus ^wet stat ipse nudus.

^p intra] inter P.   ^q bases] basis P. et inf.   ^r iambica] et iambicas P.   ^s choriambicam et anapæsticam] choriambicum et antispasticum P.   ^t a genere] genere P.   ^v Leucadiæ] Leucadia P.   ^w est et] et stat P.

In quo unus ionicus, et trochæi quinque sunt. Hujus acatalectum,

Uvas nitidis frondibus Evan hederis illigat.

Item catalecticum primæ syllabæ solutionem ^xpassum ¹⁰ hujusmodi,

Mea Delia casta, pulchra, pæne siderum decus.

In quo unus ionicus et quinque continui trochæi. Pentametrum quoque brachycatalectum erit tale,

Dictynna deum progenies, aspice quis te chorus astris.

Præterea et ex se sine ulla pedum admixtione componitur, et per se stat integer per ^γσυνάφειαν, ut Græci dicunt, id est, cum repetita identidem vice breves longis, aut contra, brevibus longæ subjiciuntur. Atque ita inter se alterna mutatione variantur, quos ἀπὸ μείζονος ¹² et ἀπὸ ἐλάσσονος musici vocant, ut apud Horatium,

Miserarum est neque amorì dare ludum neque dulci.

Hujus primordio si adjicias *O quam*, erit ionicus ἀπὸ μείζονος adjectione spondei: ut,

O quam miserarum est neque amorì dare ludum neque dulci.

Adæque ionicus ἀπὸ ἐλάσσονος ex ἀπὸ ²μείζονος creabitur, ¹³ demptis duabus longis, quæ in principio versus locatæ repperiuntur: ut est,

Galli timidi semianimes tergora vertunt.

Ionicus autem Sotadeus constat ex spondeo et pari- ¹⁴ ambo alterna vice sine intermissione currentibus, ea tamen lege, ut a spondeo incipiat, et spondeo terminetur, sicut ionicum decet, ut in longas desinat syllabas; unde ionicus major, qui duabus brevibus terminatur, assumit sibi plerumque in ultimo duas longas, ut sit versus e tribus syzygiis et semipede spondeo: ut est,

O mel quod apes omnibus e floribus ^alibant.

Insigne est tale autem ionicì tetrametrum brachyca- ¹⁵ talectum: ut,

^x passum] passus P.   ^γ συνάφειαν] συναφίαν P.   ² μείζονος] μείζονε P.   ^a libant. Insigne] libanisigne P.

Dic nunc, age Clio, mihi dic nobile carmen.

Id autem quod trochæum recipit Praxillium dixerunt metrum ^aa Praxilla poetria Sicyonia, quod est trimetrum brachycatalectum habens semper in secunda regione trochaicam basin post ionicam primam, tamquam,

Te nunc rogo Phœbe dulce melos.

Item,

Qui nunc hilares litare deam.

¹⁶ Incidunt autem, ut supra diximus, in hoc metro plures pedes, quibus mollius redditur frequenti syllabarum adjectione, tamquam,

Genus unde Latinum. Rogo genus unde Latinum.

Nam pro spondeo positus est anapæstus in primordio trium ^bquidem syllabarum, sed tamen temporum totidem, qua conditione et tribrachys pro trochæo plerumque admittitur, nec enim numero syllabarum metra, ¹⁷ sed temporum spatio, examinanda sunt. Sed et dactylus nonnunquam ea lege in Sotadeum metrum cadet: ut est,

Dicite, rogo vos, dicite, quid ita rapitur Attis.

Et, quod magis mirum videri posset, totus ^cSotadeus versus ex ^dtrochæis pedibus poterit ordinari, ut duo habeat ithyphallica metra, inserto medio trochæo, qui ^eest septimus, veluti,

^fBacche Bacche Bacche Bacche Bacche Bacche Bacche.

¹⁸ Quibus si interposueris aliquos brachysyllabos, id est e tribus brevibus, ejusdem rationis et numeri licet ad crescentibus syllabis, temporum tamen lege servata, versus efficietur melior, dum celerioris soni vibratione decoratur: ut est,

^a ut metrum Praxillæ poetriæ Sycioniae] ut metrum a praxillide poetria Sycionia P. Correxerit Camerarius: sed nos fortasse lenius.
^b quidem trium] trium quidem P. ^c Sotadēs] sotadeus P. ^d trochaicis] trocheis P. ^e est] erit P. ^f Bacche sexies tantum P.

Bacche Bromie Bacche Bromie Bacche Bromie Bacche.

Item,

Frena capere, tela quaterere, saxa jacere disce.

Et ^εquia fluit numeris, ut rhythmus accipitur. De-¹⁹
hinc quia aptum saltantibus videtur, ^hὑπορχηματικὸν a
Græcis dicitur. Sed et ithyphallicum metrum e tribus
trochæis connexum sæpe hunc tribrachyn sibi inserit:
ut,

Hasta ⁱviridis armet.

Item,

Placidus percipe munus.

Quod necessario insinuandum esse lectori censui, ne
ithyphallicum metrum e tribus semper trochæis sub-
sistere audacter ac temere pronuntiaret.

CAP. IX. *De metro Ionico ἀπὸ ἐλάσσονος.*

Ionicus minor, quem musici ἀπὸ ἐλάσσονος vocant,
contrario quam superior situ temporum, priorem ha-
bet pariambum, sequentem spondeum, et ^khos invi-
cem, ut superior, sine fine ^lcurrentes. Adæque spondeo
terminatur, ut ionico congruit, nam semper affectant
hi longis syllabis terminari, qui cum divisus est, inte-
gris syzygiæ ex qua constat temporibus efferatur.
^mQuæ si velut ad rhythmum digesta decurrunt, aptior ²
ac pulchrior habebitur. ⁿNam solutis longis, sive
utraque ejus, sive alterna in duas breves, seu contra
connexis in unam longam duabus brevibus, vim pro-
priæ naturæ modumque corrumpit, atque ex se diversa
genera speciesque producit. Unde plerumque recipit

^ε quod] quia P. ^h ὑπερχρωματικὸν] hyperchrematicon P. ⁱ vi-
ridis] viriperdis P. ^k hoc] hos P. ^l currens] currentes P.

^m Quæ si] Qui P. ⁿ Nam] non P.

¹⁹. ὑπερχρωματικὸν] Lego ἑπορ- Nunnesius ap. Santen. Ter. Maur.
χηματικόν. COMM. ὑπορχηματικὸν p. 100.

in principio versus bacchium longis incipientem, et
 pæonem tertium, quorum uterque quinque temporum
 3 spatio extenditur. Catalectum autem fit anapæsto, aut
 eo qui amphibrachys vocatur. Huic cum esse sena
 tempora in singulis conjugationibus, utpote ionicorum,
 oporteat, necessario trochæus aut ejus basis adnecte-
 tur, ea contemplatione imminuta, ut dipodiæ superioris
 4 tempora ex subditis compleantur. Id Græci ἐπίτευξιν,
 id est *conjugationem*, vocant, eo quod °priorum pedum
 basin uno tempore brevioris sequentis syzygiæ com-
 pleat syllaba, quæ pro brevi, licet natura longa sit, ut-
 pote prior trochæi, accipienda est, siquidem unius tem-
 poris supplemento ionica basis indigere videatur, et-
 5 enim huic metro rhythmica natura accidit. Hujus-
 modi autem inter se συζυγίας passionem sive commu-
 nionem musici ἀνάκλασιν vocant, et metra si qua forte
 adverterint talia, ἀνακλώμενα appellant, quod retrorsum
 Pinclinentur, ut in quibusdam saltationum gesticulis
 nostra corpora pone pandantur. Sed ut exemplo do-
 ceam, erit hoc colo anacloemenon,

Cybele rotabo crines.

6 Hic *ro*, licet sit brevis, pro longa accipietur, *Cybele*
ro. Nam detractum unum tempus sequentis syzygiæ
 ex initiali syllaba huic impartietur, ne fiat prima syzy-
 gia pentachronos, sequens heptachronos. Igitur se-
 cundæ conjugationis prima syllaba, quæ debet esse
 brevis, mutatur, ea 9conditione, ut vim suæ proceritatis
 quartæ syllabæ brevi, quæ est ultima primæ conjuga-
 tionis, impartiat, et ipsa quidem brevis remanet facta
 unius temporis, superiorem autem a se syllabam, quæ
 1fuerit brevis, 2commercio suæ proceritatis extendit.
 7 1Atque ita fit ionicum anacloemenon: ut est,

° priorum] priorem P.   p inclinatur] inclinentur P.   9 lege]
 conditione P.   1 fuerat] fuerit P.   2 commerito] commertio P.
 t Ac] atque P.

Paphias amor columbas.

Nam *mor*, secundæ conjugationis initialis syllaba, quæ brevis natura, utpote in ionico a minore, esse deberet, derivato in se superioris syllabæ tempore ἀνακλάσει inter syzygias facta, trochaicam basin ionico subdidit, quæ basis ^vsecundum utrasque syzygias, id est ^wprimam et secundam, sub hac lege versabitur. At Juba noster, 8 qui inter metricos auctoritatē primæ eruditionis obtinuit, insistens Heliodori vestigiis, qui inter Græcos hujusce artis antistes aut primus aut solus est, negat hoc vitium ut quidam asserunt rhythmicum fore, sed mage metrica ratione contingere, quod per ἐπιπλοκάς, id est metrorum inter se amplexiones, ut supra docuimus, plerumque evenit. Nam τετραδικὴ ἐπιπλοκὴ et δυαδική, id 9 est ^xquadrua et binaria amplexio, huic versui, qui ionicus ἀνακλώμενος vocatur, diversitatem varietatemque fecerunt. Etenim antispastica et choriambica et utraque ionica metra de quadra amplexione subsistunt: iambica vero et trochaica, sicut supra docuimus, ^yduaria. Evenit autem ^zut choriambica et antispastica iambicis conjugationibus, ionicis vero trochaicæ, quæ sunt diversarum amplexionum, misceantur. Unde ac- 10 cidit ut confusione eorum metrorum, quæ ex diversis amplexionibus informantur, hujusmodi inter syzygias passio sive communio, quæ ἀνάκλασις a musicis dicitur, merito eveniat, et varietas versui de amplexionum differentia fiat. Nam si puro choriambo primam decu- 11 tias syllabam, fit omne quod residuum est, ionicum a minori: et rursum si ionico ^aa minori syllaba una mutiletur, quod remanet antispasticum deprehendas. Item ablata antispastico prima syllaba ionicum a majori

^v secundum utrasque] utrasque P.   ^w primam et secundam] primum et secundum P.   ^x quadra] quadrua P.   ^y duaria. evenit] duarie. venit P.   ^z ut] et P.   Correxerit Camerarius.   ^a a minori] minori P.

- ¹² perficiet. Verum hoc tunc accidit, cum purus est
^b choriambicus versus. At enim contra cum interpositæ
 iambicæ conjugationes repperiuntur, lex illa ^cquadræ
 amplexionis infringitur, ^ddiversique generis admixta
 amplexione nascitur ista varietas, ut præcedens colum
 cum esse sena tempora in singulis conjugationibus
 oporteat, pentasemum fiat, sequens vero heptasemo
³ subsistat. Recipit autem molossum et anapæstum, sed
 raro juncto pariambo et dactylum, feritur autem per
 dipodian. Est itaque dimetrum acatalectum tale,

Viret alte ^ecoma lato.

Trimetrum vero hujusmodi,

Procerum quis Cererem non colat agris.

- ¹⁴ Tetrametrum quoque hujusmodi,

Modo ^fquæ prona per Hæmi fugit et pascua tondet.

Tetrametrum autem catalecticum copiosum est apud
^gPhrynichum auctorem ^hcomœdiæ veteris, quod est
 tale,

Vocat ⁱÆtnæ super altum caput acris choreas.

Trimetrum sane hypercatalectum non repperias purum,
 quando in fine antispastus occurrit, unde ob hoc ejus
 vitatur asperitas.

- ¹⁵ Itaque hoc metrum et ex puris ionicis, ut ostendi-
 mus, constat, et admixtis quibusdam pedibus conjuga-
 tur: hoc Græci ἐπίμικτον, nos *mixtum* dicimus, quo
 frequentius veteres quam juniores usi noscuntur, cujus
 pauca exempla subjiciam. Trimetrum autem acata-
 lectum inconditæ compositionis tale est,

Salamina agit æquoris procellis.

Item qui a ditrochæo incipit,

^kCæde puberes meos Sicania colonos.

^b choriambicus] choriambus P.   ^c quadræ] quadræ P.   ^d di-
 versique] diversisque P.   ^e coma lato] comulato P.   ^f quæ]
 qui P.   ^g Phrynichum] Phrynicum P.   ^h veteris comœdiæ] co-
 mœdiæ veteris P.   ⁱ Ætnæ] Ætna P.   ^k cæde] cede P.

Item ¹quod primam conjugationem integram habeat, ¹⁶sequentem autem temporum ^mseptem, tale est :

Sacerdonio Gradivo.

Item ^oquod inter initia facta collectione brevium pro ionico molossum accipit, erit tale,

Ararin sic super altum.

Plurimi autem tam tragici quam comici, sed et lyrici ¹⁷poetæ, hujusmodi compositionum diversitate libere abusi sunt. Inter hæc si tetrametri versus ^Pcatalectici, qui in hujusmodi metro ^qprimi habendi sunt, longas in breves solverint, metrum efficient Galliambicum, dictum, ^rquasi γάλλον ἱαμβοί, id est maledicta, quibus nonnunquam convitiantur. Idem et Metroiacon, seu, ¹⁸ut quidam, bacchiacon ἀνακλώμενον. Cujus exemplum,

Tremulos quod esse Gallis habiles putant modos.

Qui ex duobus colis, id est dimetro acatalecto subjuncto dimetro catalectico, connexus habetur, ut est,

Segetes meum laborem. Segetes meus labor.

¹ quod] quam P. ^m quatuor] septem P. ^o quod] quæ P.
^P Catalectici] Catalecti P. ^q habendi] primi habendi P. ^r quasi] quibus P.

¹⁶ Sacerdonio Gradivo] Exemplum non convenit, nec quod mox sequitur, *Ararin sic super altum*. COMM. Nihil est, et exemplum falsum, quod fuerit verum tale, *Domino Gradivo*. Est enim *Domino Gra* prima conjugatio Ionici minoris, et *divo* spondeus quatuor temporum. CAMER.

ib. *Ararin sic*] Manifestum quidem mendum in exemplo *Ararin sic super altum*. Sed correctio quaeratur, ut scriptura ita emendetur ut ante Ionicum in clausula *super altum*, antecedant tres syllabæ longæ quibus molossum constat. CAMER.

¹⁸ *Segetes meum*] Forte le-

gendum, *Segetes meum laborem*, *Segetes meum labo*. COMM. Terentianus hoc metrum docet esse geminatam clausulam hendecasyllabi. Si enim caput, hoc est, initium hexametri heroi detruncetur, quod reliquum fuerit, repetitum metrum Galliambicum conficiet, posterioris tamen commatis ultima syllaba detracta, tremulum et molle, ut in superiore exemplo dicitur, quod est de Terentiani versibus translatum: sed redeo ad structuram. Sit igitur, ut Terentianus proponit, hendecasyllabum:

Juverunt segetes meum labo
remaneatque

Segetes meum laborem.

Subsistit ex pariambis ^tadmixtis trochæis, sicut dictum est, alterna vice, cum longis breves aut brevibus longæ
 19 subjiciuntur. Memineris tamen et tribrachyn loco trochæi hoc metrum, si necessitas postularit, admittere, neque ad crescentis syllabæ numerum, cum in temporibus omnis ratio custodiatur, officere, ut hoc galliambicum, quod solutione complurium syllabarum compositum est, ut *volat agiler* sunt. √ * * * * *

CAP. X. De Pæonico metro.

Pæonicum metrum, sive creticum, ut quidam ferunt, adserentes pæonas originem ex cretico seu amphimacro traxisse, longis ejus prima et suprema in breves solutis, quibus pæon primus et quartus creari noscuntur, ^wquod etiam ex bacchio et palimbacchio adæque fit, unde et bacchiacum a quibusdam hoc metrum dicitur, quidam ultimo loco posuerunt proceleusmatico repudiato.
 2 Quod tamen magis rhythmum, id est numero quam metro, congruere varietas ipsa compositionis ostendit. Nam recipit nonnunquam in breves solutos amphimacros, quorum etiam clausula, qua fit carmen ejus ^xcatalecticum, terminatur, adeo huic familiaris est, ut plerique hoc metrum rhythmum creticum dixerint, quod cum ejusmodi sit, tamen usus ejus apud lyricos sed ^yet tragicos et comicos frequens est, et præcipue de
 3 ^zbacchiacis et creticis solutionibus. Bacchiacum igitur dirhythmum, sive dimetrum acatalectum, quod in

^t admixtis] adnixis P.   √ * * stellulæ desunt P.   ^w quod] qui P.
^x catalectum] catalecticum P.   ^y et tragicos] et g tragicos P.
^z bachiacis] baccheis P.

Hoc repetitum, abjecta ultima syllaba faciet tale:

Segetes meum laborem, segetes meum labo.
 Atque ita forte est versus in textu scribendus. CAMER.

19 *volat agile*] Mutilus locus,

et exemplum ponendum videtur, quod, mendose tamen et ibi, legitur infra [c. X, 8.] CAMER.

2 Qua fit carmen] Lego, *qua cum fit carmen ejus catalecticum.* CAMER.

quartum pæonicum plerumque solutione longæ transit, hujusmodi est,

Amicos vocantis.

Trirhythmus quoque acatalectus, ita,

Ut ^a Echo sub antris canebat.

Tetrarhythmus etiam acatalectus tale est,

Volabat superbus per auras Cupido.

Pentametrus vero acatalectus, hujusmodi,

Io, quis deorum per altos Lycei gradus me.

Observabis ^b itaque singulorum differentias et ^c taliter: ⁴ aut enim ex pæonibus sunt temporum quinque, aut ex bacchiis adæque temporum totidem, aut etiam ex creticis quos amphimacros ^d diximus, qui et ipsi quinque temporum proceritate nituntur, quod ideo diximus, ne in partiendo errorem incurramus. Ubi enim non ⁵ pedum sed numerorum ratio subsistit, non pedes pedibus pares restituuntur, sed tempora temporibus adæquantur. Quidam trisyllabis et tetrasyllabis admixtis pedibus hoc genus versuum et composuerunt, et indifferenter ista compositione usi sunt. Nam aut creticis ⁶ aut eorum solutionibus, id est pæonibus aut primo aut quarto, indifferenter mixtis, carmen ediderunt, sed et bacchiacis et creticis conjugationibus adæque usi sunt, ut est hoc,

Acuta falce si virentes esculos.

Recipit autem etiam trochæum et pariambum connexos, sed et cum iambo pariambum in syzygia, ^e qua efficitur pæon quartus, ultima scilicet ^f iambi longa, tribus brevibus antepositis, quem tam ex bacchio quam ex cretico solutione longarum, id est prima longa cretici et secunda bacchii, ab ultima effici cunctis in

^a Echo—canebat] Echos—canebas P. ^b igitur] itaque P. ^c taliter] aliter P. ^d diximus] diximus, qui et ipsi quinq. temporum proceritate nituntur, quod ideo diximus P. ^e qua] quæ P. ^f iambo] iambi P.

8 promptu est. Unde datur intellegi eundem pedem per solutionem cretici et bacchii communem esse utriusque, cui par similisque ^getiam hic rhythmus, qui ex quinque continuis brevibus syllabis constat: est enim totidem temporum, quot et pæon pes et bacchius et amphimacrus, tamquam,

^h*Volat agile per aprifera modo retulit ebria cibos.*

9 Et rursus exempla repetamus. Erit dimetrum pæonicum catalecticum hujusmodi,

Nunc agite cælites.

Trimetrum autem,

Nunc agite nunc tripudiis ⁱmihi.

Quod Phrynichium vocatur tetrametrum,

Nunc agitata veniat manus ad hoc sacrum.

Pentametrum vero,

Tollere, fer Æolica Musigena canticula ^knunc Tityro.

10 Hæc si novissimos creticos ^lvel dactylos subtrahas, (nam et dactylo propter novissimæ indifferentiam metrum clauditur,) ^macatalecta erunt, et secundum appellationem suam syzygiarum numero concludentur.

11 Hexametrum autem Aristophanes composuit tale, ut sint pæones primi tres, et insequantur totidem cretici, tamquam,

Ver agere purpurea te Venus amoribus ⁿdiva pollens jubet.

12 Sed et hic tetrameter pæonicus catalecticis, is dumtaxat, qui maxime in usu est, ex longa et tribus brevibus ab Aristophane compositus est, totus, ut ^ovides, ex pæone primo, ultimo amphimacro, syllabis quidem minor, 13 temporum tamen totidem. Unde et catalectus videtur, veluti sic,

Tiberis jam placidus in maria labitur.

^g hic rhythmus] etiam his rythmis P. ^h volat—per aprifera—ebria] vorat—fer aprofera—era P. ⁱ me] mihi P. ^k nunc om. P. ^l inter] vel P. ^m acatalecta] acatalectica P. ⁿ diva] ipsa P. ^o vides] dives P.

Item,

Egregia percoluit ingenia ^p Musarum.

^qFit etiam pariambo tribra^r ^{*} dem solutum in breves amphimacrum, tamquam,

Modo retulit Philopolemus.

Quod autem post tres bacchios postremo pæone con-¹⁴cluditur, metrum ^{rr} Bassaricum appellatur, ut est,

Ab euro sonorum quis Ætnæ per maria.

Id vero quod tribus præcedentibus creticis ^adiiambo clauditur, fiet rhythmus concurrens ex duobus amphimacris et trochaico dimetro ^tcatalectico, quod ^vEuripidion nominatur, tamquam,

Aureo sub toro tollit æmulas faces.

Nam ferme tragicis carminibus bacchiaca compositio familiaris est.

CAP. XI. De metro Proceleusmatico.

Ambigitur super auctoritate proceleusmatici, ^wquod constat ex duobus pyrrhichiis, id est quattuor brevibus, an inter prototypa metra hoc quoque recipiendum habendumque sit, ^xquia nec molossicum, quod constat e tribus longis, propter nimiam similitudinem induci aut videri metrum potuit. Quidam tamen de-²cimam huic speciem, ^ypost novem prototypa, imperiendam esse, e quibus est et Philoxenus, ex eo putaverunt, quod Laconicum longis constantem quindecim

^p Mus ^{*}] musarum P. ^q fit] Item P. ^r tribra ^{*}] lacunula item in P. ^{rr} Bassaricum] Bassiricum P. Bassyricum ed. Cam. ^a diiambo] diambo P. ^t catalectico] catalecto P. ^v Euripidion] suripidion P. ^w qui] quod P. ^x Quia] Quidam P. ^y post] qui P.

13. Egregia &c.] Perscripta exempla omnia vitiosa videntur esse, et sunt aliquot loci mutili ubi vetus scriptura deficiebat. Neque habeo quicquam emendare, nisi forte in ultimo versu

retulit, non rettulit. CAMER.

14. Bassaricum] Legendum metrum Bassaricum, id est, Dionysiacum, ut et Horatius, *Candidè Bassareu. CAMER.*

huic ^aprope contrarium respondere posse conspicerent,
^aquod tamen non ex omnibus molossicis connectitur.
³ Nam spondeos invicem miscet, ut est,

^b*Ite o Spartæ primores fauste nunc parcas ducentes.*
 Satius tamen est adnecti eum copularique comico
 anapæstico, cujus cognationem in se conjunctis suis
⁴ duabus ultimis brevibus demonstrat. Nam ex dimetro
 anapæstico ^{bb}trimeter proceleusmaticus figurabitur ver-
 sus, longa ejus in breves soluta, et syzygia in simplices
 pedes divisa, ut est,

Tuba terribilem ^csonuit crepitum.

^dPræterea quod numquam e pyrrhichio, qui duplex in
 proceleusmatico habetur, formata aliqua in metris spe-
⁵ cies proferatur. Hujus versus longissimus erit tetra-
 meter catalecticus, vel si quis illam adhuc extendere
 affectet, pentameter. Recipit autem prima, et se-
 cunda, et tertia sede proceleusmaticum, quarta tribra-
 chyn aut anapæstum, quibus et clauditur, scilicet de-
 tracta proceleusmatico syllaba ultima, aut duabus bre-
 vibus ultimis in unam longam redactis propter ana-
⁶ pæstum, uti metrum sit non numerus. Scanditur au-
 tem per dipodiam. Exemplum erit tetrametri cata-
 lectici, id,

Nemus ave reticuit, ager ^ehomine sonat.

Item,

Perit abit avipedis animula leporis.

Trimetri autem, id,

Agite peragite juvenes.

^z prope] propter P.   ^a qui] quod P.   ^b *Ite o parcae*] ita eos
 parte P.   ^{bb} trimeter] L. tetrameter.   ^c sonuit crepitum] sonitu
 crepitu P.   ^d præterea] propterea P.   ^e homine] hominem P.
 homine silet supra I. 12. v. Santen. Terent. Maur. p. 111.

6. Perit abit avipedis] Ita MER.
 recte scribitur, breves enim syl-   ib. Agite &c.] Vocem *brachy-*
 labæ esse debent, in Terentiano   *catalecti* excidisse putat Sante-
alipedes perperam positum. CA-   nius Ter. Maur. p. 113.

Dimetri, id,

Agite juvenes.

Hoc metro veteres satyricos choros modulabantur, 7
quod Græci εἰσόδιον ab ingressu chori satyrici appella-
bant, metrumque ipsum εἰσόδιον dixerunt.^f

^f Didascalicus prototyporum novem explicit lib. II. Incipit liber
tertius de conjunctis inter se et mixtis metris pragmaticis feliciter
scriptori et lectori P.

LIBER TERTIUS

DE CONJUNCTIS INTER SE ET MIXTIS
METRIS PRAGMATICIS.

CAP. I.

DECURSIS metrorum per novem species fastigiis elementisque principalibus, quæ Græci *πρωτότυπα*, velut primas figuras appellando, nominarunt, scilicet artis hujusce prima, ut ita dixerim, semina, dicendum dehinc secundum ipsam disciplinæ originem consentaneum reor, ^fquæ ex iisdem veluti fontibus derivata ad innumerabiles metrorum species, nunc per ^gadjectionem, nunc detractiōnem, aut transmutationem, vel concinnationem processisse videantur. Et ^hcum non queant omnia ob immensam sui copiam comprehendere, ⁱutpote cum sint innumerabiles figuræ compositionum, seu quas prisca ætas dedit, seu quas sequens æmula imitatione excogitando produxit, tamen ex his quas aut frequens usus celebrat, aut potior auctoritas recipiendo commendat, prout potero sollicita investigatione comprehensa depromam: quo subinde ea quæ fallunt apud poetas metra præceptis disciplinæ instruendis facilius intellegantur, qua metrorum origine exorta, qua specie figurata aut situ temporum digesta, ³aut copulatione connexa videantur. Habet enim metrorum inter se ratio summam ^kin cognoscendo volupta-

^f quæ] quia P.^g adjectionem] adfectionem P.^h cum] quā P.ⁱ utpote] utpute P.^k in cognoscendo] ignoscendo P.

tem, qua et veterum sub quacumque lege tradita celeriter comprehendere, et multa ipsi æmulante studio nova concipere animo, atque informare possimus. Ita enim metrorum, ^lquæ ex origine nascendi e prototypis novem profluunt, inter se varietas multiformis et de præfinito veluti quorundam ^mseminario innumeralis copia est: ut ille ⁿloculus Archimedeus e ^oquatuordecim crustis eburneis, nunc quadratis, nunc triangulis, nunc ex utraque specie varie figuratis, et velut quibusdam membris artis struendæ causa compositus proditur. Nam ut in illo præfinito ac determinato ^scrustarum numero multiplici earundem ^pvariatione nunc naves, nunc ^qgladii, nunc arbuscula et si qua alia figurantur, ita metrorum certo ex origine numero infra decem prototypa comprehenso multiplex admodum varietatis copia propagatur. Nam ut ea exercentis aut ingenium aut voluntatis arbitrium est, ita variæ ac multiformes metrorum species proferuntur. Figurantur enim generalibus modis duobus, quantitatis et qualitatis. Specialibus autem octo: nam quantitas immutabit metrum aut per adjectionem aut per diminutionem: qualitas autem per translationem, permutationem, transfigurationem, divisionem, unitatem, compositionem. Et ex heroo ^rquidem per adjectionem ⁷syllabæ fiet ita,

Musæ mi Pierides ^set Clarius adsit Apollo.

mi enim syllaba detracta, erit hexameter. Per diminutionem autem syllabæ octavæ sive nonæ ex trimetro iambico, sic,

Beatus ille qui procul messibus.

Per translationem vero verborum ex heroo, sic,

8

^l quæ] quia P.   ^m seminario] seminumero P.   ⁿ loculus esse] esse om. P.   ^o quatuordecim] quattuord   ^m P. Vid. Atil. Fortunat. p. 2685. ed. Putsch.   ^p variata specie] variaticie P.   ^q gladii] gladios P.   ^r quidem] quod P.   ^s et Clarius] Clariusque P.

Instimulata choris quales socrus excutit ulnas.

Fiet tetrametrus trochaicus ita,

In choris stimulata ^tqualis ulnas excutit socrus.

- 9 Per divisionem autem si proceleusmaticum in anapæsticum metrum dividendo sic percutias,

Id agite peragite celeriter.

Per unitatem vero, cum pariambus duplex jungitur.

Agite jam agite cito modo mea.

- 10 Et sit proceleusmaticus. Per transfigurationem quoque, cum herous figuram trimetri accipit, velut,

Albani ^umuris Albam longam cinxerunt.

Hic enim si per dipodias percutiatur, fiet trimetrus.

Sed et per mixtionem cum diversæ bases miscentur, ut puta choriambica et iambica, veluti,

Lydia dic precor libens unde velis reverti.

- 11 Per compositionem autem, si ex heroo metro cui syllaba adjecta in novissimo erit, quod *πενθημιμερὲς* vocatur, quod est tale,

Arboribusque comæ.

adjecto metro iambico, fiat metrum tale,

Arboribusque comæ, ut prisca gens mortalium.

Quale est in Epodo Horatii,

Scribere versiculos amore percussum gravi.

- 12 Demonstratis igitur exemplis, temptabimus, procedente lectione in quantum potuerimus, omnia hujus generis sive simplicia sive immixta, quæ in usum aut Græci aut Latini receperunt, subinde ^vprodere, si prius ea, a quibus initium sumendum est, ^wdocuerimus.

^t ulnas excutit socrus] socrus excutit ulnas P. ^u muris] mures P. edd. ^v perdere] prodere P. et sic em. Comm. ^w docuerimus] docuerimus. Dicemus igitur de metris &c.

CAP. II. *De Metris per συμπάθειαν et ἀντιπάθειαν inter se conjunctis.*

Dicemus igitur de mixtis ac mutua connexione sociatis metrorum generibus, quorum bifariam ratio dispergitur: namque alia consentanea et veluti cognata inter se ratione junguntur, alia ex dissidentia contraria; quæ Græci κατὰ συμπάθειαν καὶ ἀντιπάθειαν appellant. Erunt ergo per συμπάθειαν, id est per consentaneum affectum, mixtæ inter se iambicæ ^γbases choriambicis et antispasticis: nam quotiens copulantur, sub quacumque sede, videas veluti ex una eadem specie id compositum metrum stare et ^zquasi uniforme, quod *μονοειδὲς* Græci dicunt, procedere: adæque et trochaicæ ^abases ionicis pari consensione sociantur, cum epiplocarum, quas amplexiones metrorum diximus, ^bmutua inter se successione variantur. Et cum non solum ³trochæum et solutionem ejus tribrachyn, sed et spondeum cum suis solutionibus, id est dactylum et anapæstum, ^cadmittat, tamen uniformia metra sentiuntur, cum ex similibus et familiaribus pedibus sit ista conjunctio. Similiter dactylicis anapæstica incidunt: ut, ⁴*Arma virumque cano.*

Etenim adjectis duabus brevibus, ut supra ostendimus, fiet anapæsticum per συμπάθειαν, sic,

Ades arma virumque cano.

Qua vicissitudine et ex trochaicis iambica et ex anapæsticis dactylica metra inter se formantur. Per ἀντι- ⁵πάθειαν vero, id est per contrarium ^daffectum seu passionem, ^ejunguntur ea quorum inter se contrariæ species

^γ bases] basis P.   ^z quasi] quibus P.   ^a bases] basis P.
^b mutuo] mutua P.   ^c admittat] admittit P.   ^d affectum] effectum P.
^e jungunt] junguntur P.

¹ dissidentia contraria] forte *dissidenti et contraria*. COMM.

haud facile copulantur. Est enim conjunctionis genus nimis scabrum atque asperum, ut sunt ionica ἀπὸ μείζονος cū iambicis, vel dactylica cum trochaicis semper dissentientia inter se atque abhorrentia, unde et ἀσυνάρτητα a Græcis, id est *inconnexa*, appellantur: ut est,

Beatus ille qui ^fvacans mente vivit integra.

- ⁶ Nam compositus apparet versus ex dimetro iambico acatalecto et dimetro trochaico catalectico ex diversis et contrariis amplexionibus: hi enim, etiamsi genere congruunt, specie tamen discrepant. Item ex anapæsto acatalecto et iambico dimetro catalectico, ut est,

Age nunc comites rabidæ Cybeles vocant choros ad aras.

- ⁷ Intellegis igitur, atque ipso sensu abhorrentium aurium percipis, duo metrorum cola dissidentia inter se ita confragose atque aspere coisse in unitatem ^gconnexionemque, ut superiora ^hlene ac liquidum nequaquam convenisse ⁱvideantur. Item si quattuor dactylis tres trochæos, ^kquod vocant ithyphallicum, jungas, erit ἀσυνάρτητον, ut est illud,

Tunc et amoris amor venit improbus aliger Cupido.

Præterea per mixtiones colorum, id est membrorum, in metris ^lquadripartita est: aut ex duobus colis imperfectis conciliantur, aut duobus perfectis, aut ex perfecto et imperfecto, aut contra, id est ex imperfecto et perfecto, quod ἀσυνάρτητον appellavimus metrum, quale est ex iambico dimetro catalectico et ithyphallico compositum ita,

Jubar superne fulgida lucet arce cæli.

- ⁹ Aut contra, ex trochaico dimetro acatalecto et iambico dimetro catalectico, velut,

^f vagans] vacans P.

^g connexionum] connexionemque P.

^h lene ac liquidum] lenem ac liquidam P.

ⁱ videantur] videntur P.

^k quod] quos P.

^l quadripartita e * ex] quadripartita est aut ex P.

Cærulei^m monarcha ponti ratisque rectitator.

Iaⁿ ejusmodi enim versibus membrorum manifesta dis- 10
cretio est; °quæ autem ex duobus imperfectis colis, id
est membris, conciliantur, vix est eorum separationem
divisionemque cognoscere, in his præcipue, p^rquæ
minimæ proceritatis connexa junguntur: exempli gra-
tia, si sit iambicum dimetrum catalecticum, et sequatur
dactylicum dimetrum brachycatalecticum ita,

Dicata^q est vario.

Cum sit traditum colum ita demum justæ proceritatis 11
accipi, si decem et octo temporibus suppleatur. Cum
autem nec coli mensuram brevitatis ista conficiat, quan-
tum a perfecti versus mensura discordet, r^utique mani-
festum est, cum colum portio versus esse tradatur.

Sunt item quæ primam trochaicam, secundam cho- 12
ambicam, tertiam trochaicam, sed et quartam s^usyllaba
breviorem conjugationem habeant, quorum exempla
plerumque apud comicos Diphili et Menandri comœdiis
reperiuntur. Verum hæc hactenus noscenda sunt, ne 13
quid per imperitiam præteriisse videamur; t^ualioquin
et vitanda et respuenda sunt. Nam v^uperfecto poetæ
levia et sonora sectanda sunt, quæ autem fragosa et
aspera, w^udiscendi causa, non ut imitentur sed ut vi-
tentur, noscenda sunt. Quorum, sicut et aliorum x^ucom- 14
plurium, auctor et parens fertur Archilochus singularis
artificii in excogitandis ac formandis novis metris, qui
primus epodos excitavit alios breviores, alios longiores,

^m monarcha] menoeta P.   ⁿ hujusmodi] ejusmodi enim P.
° quæ] qui P.   p^r quæ] qui P.   q^u est vario] ex vario P.
r^u utique] et utique P.   s^u syllaba] syllabam P.   t^u alioquin] Sed
alioquin P.   v^u profecto] perfecto P.   w^u discendi] dicis P.
x^u complurium] compluriorum P.

11 decem et octo temporibus] manifestum videri, sed in tam con-
Monuimus supra (II. 4. fin.) si stante scriptura consideremus sane
decem et quinque legantur sensum amplius. CAMER.

detrahens unum pedem seu colum metro, ut illi subji-
ceret id quod ex ipso detractum esse videbatur: ut in
heroo a quo primum cœpit, tamquam,

Diffugere nives, redeunt jam gramina campis.

¹⁵ Dehinc epodus ^γsui generis,

Arboribusque comæ.

Et illud cum heroi versus secundo ^αcolo, ithyphallico
epodo par ἀντιπάθεια ^αrespondet, ut,

Priamique evertere gentem ^βfata jam parabant.

Et multa alia, quæ in processu operis demonstrabimus.
Omnia enim ex dactylo et iambo principalibus orta
noscuntur. Nam quæcunque protuleris, ex his pro-
fluere fontibus, et ad hæc referri veluti semina, exami-
¹⁶ nando reperies. Hæc enim sola duo metra, ^εquamvis
et iambicum heroi sit traductivum, utpote cum tri-
meter de hexametro manasse noscatur, hæc sola pos-
sunt prototyporum prototypa dici, et omnium me-
trorum elementa, reliqua autem horum ^εἀποτμήματα:
quorum modos, in quantum colligi ^ζpotuerunt, studiosi
lectoris auribus intimabo.

CAP. III. *De summa numeri & quæ metrorum multiplicatione redigitur.*

Nam cum metrorum principalium, quæ catholice
excepto rhythmo pæonico recipienda sunt, octo genera
censeantur, si quis ea octies multiplicet, ^βoctona
metra octies multiplicata efficient differentias LXIII.
Et ut exemplo id apertius clareat, si quis iambicum
iambico ^ιconjungat, aut trochaico et deinceps ceteris,

^γ sui] suis P.   ^α colo] loco P.   ^α respondet] respondit P.
^β fata] facta P.   ^ε quamvis] cum P.   ^ε ἀποτμήματα] αποτμη-
ματα P.   ^ζ potuerunt] potuit P.   ^ε quæ] qui P.   ^β octona]
et octona P.   ^ι conjungat] conjugata ut P.

¹⁶ Hæc sola] Suppl. *inquam*. alioquin παρέλκει. COMM.

id est, dactylico, anapæstico, choriambico, ^kantispastico, et ionicis duobus, fient harum permixtionum differentiarum octo. Pari ratione si sit trochaicum ceteris metris, ²ut supra de iambico diximus, conjugatum, fient aliarum differentiarum octo, ac deinceps si per omnia pedum genera similiter fiat ista conjugationis multiplicatio, non dubie clarum erit effici differentias LXIII in omni octo metrorum principalium summa, cujus rei edocendæ gratia etiam quædam sui generis exempla proponam. Nam si ex duobus iambicis, ¹quæ πενθήμερῃ vocantur, ³versus unus formetur, fiet Sapphicum hujusmodi,

Meat per æquor Ionia proles.

Item si ex duobus iambicis dimetris catalecticis fiat permixtio, fit metrum quod Æschrionion dicitur, ut est,

Amore me subegit et igneo furore.

Similiter duo dactylica si jungas πενθήμερῃ, fit elegium tale,

Lactea sanguineis lilia mista rosis.

Vel si anapæstica ἐφθήμερῃ copulentur, fiet metrum quod παροιμιακὸν appellatur, veluti,

Sed Iapygia vada Ponti victi prope litoris actas.

Item ex duobus trochæis, ^mquæ ἐφθήμερῃ nuncupamus, fit metrum Euripidion, quod est tale,

Phæbe carminum potens, cum sorore sis favens.

Sed et multa alia per singula metrorum genera, quæ ⁵persequi satis prolixum ⁿesset, sub hujusmodi connexionem miscentur. Verum hæc conjuncta, ^oquæ Græce ἀσυνάρτητα, non composita, nominantur, ita perfecta sunt, ut facile sit unamquamque partem coli determinatione adsequi, cujus sit aut proceritatis aut generis. Illa autem quæ Græci συγκεχυμένα et ἀπεμφαί- ⁶νοντα, quæ nos confusa et inmanifesta dicimus, non

^k antispasto] antispastico P.   ¹ quæ] qui P.   ^m quæ] quod P.
ⁿ esset] eēt P.   ^o ἀσυνάρτητα] quæ græce ασυναρτητα P.

tam perspicua et aperta sunt, idcirco quod non tantum ex differentia diversorum metrorum conjugantur, verum ex eo quod brevia et non perfectæ proceritatis in hoc genere versuum cola, quæ nos membra dicimus, sociantur. Nam ferme a monometro brachycatalecto initium sumunt, et non ultra dimetrum hypercatalectum crescunt: unde intellegi datur per singula metra, quæ octo sunt numero, totidem incrementa differentiarum reperiri, id est, octona in generibus singulis, ita: aut enim monometrum est ^pbrachycatalectum, aut monometrum catalecticum, aut monometrum hypercatalectum; rursus aut dimetrum est brachycatalectum, aut dimetrum catalecticum, aut dimetrum acatalectum, aut dimetrum hypercatalectum, quorum exempla in dactylico, ^qquod est in conjunctis magis cognitum, ostendam.

⁸ Est itaque monometrum dactylicum brachycatalectum, *φεῦ*. Catalecticum autem addita syllaba brevi, *φεῦγε*. Acatalectum vero monometrum pes integer dactylus, *φεύγετε*. Hypercatalectum autem, si pedem dactylum una syllaba brevis excedat, ut est *φεύγετέ με*. Item dimetrum brachycatalectum fit, si pedem dactylum una longa excedat syllaba, ut *φεύγετε ῥδῆ*. Catalecticum si pedem dactylum una longa et una brevis excedant, ut est *φεύγετε δῆ με*. Acatalectum autem si duo dactyli copulentur, ut est *φεύγετε φεύγετε*. Hypercatalectum vero dimetrum si præter ^sduos dactylos una brevis abundaverit, ^tut est, *φεύγετε φεύγετέ με*. Quæ varietas facit differentias octo, ^vquod etiam in ceteris septem metris accipiendum est, juxta ^wquod fient differentiæ octies octonæ, quæ comprehendunt numerum differentiarum LXIII. Verum

^p brachycatalectum] brachycatalectico P.   ^q quod] qui P.   ^r δῆ] δὲ P.   ^s duos] duo P.   ^t ut] ut est P.   ^v quod] quæ P.   ^w quod fient] q. fiunt P.

hæc si singula sint nullis eis congregatis, ut et de superioribus diximus, manifesta essent. At cum inter¹¹ se similia aut disparia nectuntur, tunc ex ipsa brevitatis conclusione obscuritas nascitur, unde *συγκεχυμένα* et *ἀπεμφαίνοντα* a Græcis, a nobis *confusa* et *inmanifesta* appellata sunt. Fiunt itaque per has conjunctiones de his LXIII differentiis, ut majores nostri in hac arte sublimes tradiderunt, species differentiarum quattuor millia XCVI, scilicet multiplicatis inter se ^xcolis. Proponamus itaque canonem dactylici in exemplum reliquorum septem metrorum, qui est, ut ceteri, æque¹² octo differentiarum, ita: nam aut dactylicum monometrum brachycatalectum dactylico monometro brachycatalecto copulatur, aut idem brachycatalectum catalectico, aut acatalecto aut hypercatalecto, et rursus idem brachycatalectum dactylicum dimetro brachycatalecto, aut dimetro catalectico, aut dimetro acatalecto, aut dimetro hypercatalecto sociatur: quæ sunt commutationes octo canonis unius. Igitur eo pacto ^yquo¹³ monometrum brachycatalectum percurrentes octo canonas, ut ostendimus, fecit differentias LXIII, ita et monometrum dactylicum catalecticum et ^zacatalectum et hypercatalectum cum suum ceterosque canonas ^atam per monometrum quam per ^bdimetrum singula metra ^cpercucurrerint, proculdubio octies sexagenæ quaternæ differentiæ ^dcolliguntur. Ex quibus efficitur numerus¹⁴ differentiarum in unaquaque metri specie quingentarum XII. Si ergo unius canonis hæc summa de differentiarum multiplicatione colligitur, manifestum apud omnes erit ^eocto canonum, id est metrorum principa-

^x colis prototyporum. Itaque canon est] colis. Proponamus itaque canonem P. ^y quo] quod P. ^z acatalectum] acatalecticum P. ^a non tam] tam P. ^b dimetrum] per dimetrum P. ^c percucurrerint] percucurrerunt P. percucurrerint ed. Cam. ^d colliguntur] colliguntur P. ^e IIII] octo P.

lium, multiplicationibus octies ^fquingentas XII differen-
tias fieri, quæ, in summam majoris numeri redactæ,
efficient differentiarum, quibus ἀσυνάρτητα, id est *incon-*
nexa, colliguntur, quattuor millia XCVI genera, quæ per
metrorum clausulas mutua earundem alternatione effi-
ciuntur.

CAP. IV. *Quot ex dactylico heroo metrorum
genera deriventur, et de versu pentametro.*

Considerantibus nobis quot ex dactylico heroo per
singulos prototyporum ^gcanonas metrorum species
^hprocreentur, manifesta ratione reperio primam ejus
veluti sobolem a pentametro versu cœpisse, unde con-
sequenti ratione initium suscepti ⁱoperis ab eodem
^kordinemus, quod metrum τεσσαρεσκαίδεκάσύλλαβον Σαπ-
φικὸν et Αἰολικὸν dicitur, quod invenisse fertur Callinous
Ephesius, alii vero Archilochum ejus auctorem tradide-
runt, quidam Colophonium quendam, super quorum
^lopinionem apud grammaticos magna dissensio est. Is
autem versus a duodecim syllabis in quattuordecim
crescit, nam compositus est de hexametro, ita ut de
tertio pede partem orationis complente semipes tolla-
tur, quem spondeum esse debere in dubium non venit.
Itemque ex ultimo pede ^ladæque postrema syllaba re-
trahatur, ut est,

Mars pater hæc pateris, quæ nos quoque posse negamus.

³ Hujus ^mpenthemimeres,

Mars pater hæc pateris.

Dehinc,

Quæ nos quoque posse negamus.

Minor itaque hexametro vel tribus vel duabus syllabis

^f quingenta] quingentas P.   ^g canones] canonas P.   ^h pro-
creantur] procreentur P.   ⁱ operis] operis de versu pentametro P.
^k ordinemus] ordinemur P.   ^l adæque] atque P.   ^m penthemi-
meris] penthemimeres P.

est: tribus, ^mquotiens tertius in hexametro dactylus invenitur: duabus vero, quotiens spondeus. Optimus autem est, quotiens ⁿduo novissimos anapæstos habet, qui fiunt ita, si duo ante ultimum hexametri versus pedem dactyli sunt, ut est ille,

Mars pater hæc pateris, quæ nos quoque posse negamus.

Huic si quarti pedis primam syllabam detrahas et novissimi ultimam, fiet versus, claudentibus ^oeum anapæstis, talis,

Mars pater hæc pateris quæ quoque posse negam.

Item,

Barbarico postes auro spoliisque superbi.

Pentameter,

Barbarico postes aur spoliisque super.

Sed et ille perspicuus pentameter habebitur versus, ⁶qui post duos pedes primos semipede, qui superest ad *πενθημιμερῇ* tomen, verbum finit, unde pentametri versus erit prima species, quæ de hexametri versus tome (quam *πενθημιμερῇ* diximus) geminata conficitur, quæ tunc contingit, si hexameter ^pduo dactylos habuerit, ^qut puta,

Primus Erichthonius.

In hac enim ^rclausula heroici hexametri dactylos duos ⁷esse et semipedem necesse est, qui repetiti pentameterum elegiacum, ^squod hexametro subjicitur in poematis, efficiunt. In quibus etiam ordo ^tpræposterus nec metro nec sententiæ oberit, ^vveluti,

Bella per Emathios, Musa ^wmoneto, cano.

Dehinc,

Musa moneto, cano, Bella per Emathios.

Hi primi pedes usque ad tomen in elegio versu *κινητικοὶ* ⁸vocantur, quod eos transferre in secundam clausulam,

^m quotiens] quotiens tertius P.   ⁿ duos] duo P.   ^o cum] eum P.
^p duos] duo P.   ^q utpote] utputa P.   ^r clausa] clausula P.
^s qui] quod P.   ^t præposterus] præposteratur P.
^v velut] veluti P.   ^w moneto] monente P. et infra.
ed. Cam.

et ex eorum geminatione versum implere possumus: ex quo etiam genus propriæ versificationis inducitur, et appellatur trimetrum penthemimeres, nam prima versus heroi portio tertio repetita (veluti,

Arma virumque cano. Musa mihi causas. Urbs antiqua fuit.)

9 metrum sui generis facit. Hujus incisioni, qua syllaba clauditur, si alteras duas adjicias, ut tertium pedem trisyllabo compleas, erit hoc penthemimeres trimetron δεξιόν. Nihil autem intererit, si pes tertius in isto versu longa syllaba, quæ est finalis ἀδιάφορος, ^xfiniatur, et fiat ἀμφίμακρος, veluti,

Arma virumque cano Trojæ.

10 Sane ^xquia superius δεξιόν μέτρον diximus, quamquam id et in prototypis ostenderimus, tamen scias inter dextros ac sinistros versus hanc haberi differentiam, ut dextri sint, qui in tertia vel quinta sede trisyllabon habuerint pedem: sinistri autem qui disyllabum in se-
11 cunda vel quarta regione. Verum hujus generis, ut supra cœperam dicere, ^aquod ex penthemimere geminato conficitur, species sunt tres: prima, cum præcedit spondeus, sequitur dactylus, item spondeus, ultimis anapæstis duobus versum claudentibus, et ^bhæc, ut superius, geminata efferri non possunt: ut,

Postquam res Asiæ, Desine Menalios.

12 Huic si novissimam longam detrahas, ut jam non anapæstus ^csed iambus vel alius bisyllabus ponatur, metrum Asclepiadeum efficiet, quod duodecim syllabis subsistit: ut,

Postquam res Asiæ, Desine Menali.

Item,

Quam sævis trepident Carbasa flatibus.

^x finiatur] finietur P.   ^x quia] quæ P.   ^a quod] qui P.
^b hæc] hac P.   ^c sed] et P.

9. Trojæ] Reponenda vox disyllabos iambica, ut, tuæ, aut tibi. CAMER.

Qui constat ex spondeo, duobus choriambis, ultimo iambo, ^dqui etiam prima adempta syllaba Anacreontion dabit, sic,

Sævis trepidant carbasa flatibus.

seu metrum ionicum claudente dactylo. Altera vero species, ita, cum tres sunt spondei, anapæsti duo, tamquam,

O fortunatus desine Menalios.

Tertia autem, cum ^eprimus est dactylus, sequentibus ¹⁴ duobus spondeis, anapæstis duobus in clausula positis: ut,

Crispe Jugurthinæ conditor historiæ.

Memento sane nonnunquam in his et quintum tribrachyn reperiri. Sed jam dictum est de syllaba finali, unde eam, ut velis, accipe: veluti,

Tiphys et Automedon ^fdicar amoris ego.

Notandi sane et hujusmodi versus, qui hexametro et ¹⁶ pentametro versui per adjectionem et detractionem ⁸que syllabæ communes sunt, tamquam,

Et genitor divum quos terminat Oceanus.

Hic enim, accepta ^hin ultimo *que* syllaba, hexametrum ¹⁷ facit, sic,

Et genitor divum quos terminat Oceanusque.

Ac si una syllaba in media post duos pedes et semipedem ⁱdetrahatur, erit pentameter, ita,

Et genitor divum ^jterminat Oceanus.

Semipede enim ab hexametro minor, a pentametro major est, qui a Græcis inter quadratorum versuum genera numeratur.

In scandendo autem pentametro nonnulli dissentiunt; quidam enim eum in duo dividunt cola, et per-

^d quod] qui P.   ^e primus] primum P.   ^f dicar] dicor P.
⁸ quemadmodum] quæ P.   ^h ultimo] in ultimo P.   ⁱ detrahatur] trahatur P.   ^j terminat] quos terminat P.

cussis utriusque partis binis pedibus, semipedes, qui supersunt, conjungunt, et ex his spondeum quintum versui adnectunt, tamquam,

Nil mihi rescribas, ^kattamen ipse veni.

Sic

Nil mihi rescri, attamen ipse ve ni, bas.

Hoc eo studio, ne anapæstum pedem, quem hexameter
 19 herous excludit, pentametro miscerent. Alii vero spondeo tertium locum ut proprium defendunt, qui ex semipede superioris clausulæ et prima longa incipientis dactyli ^ladnexa gignitur, supererunt residuæ breves dactyli duæ, his adjuncta longa efficiet anapæstum quarto loco, supersunt tres syllabæ quarum duæ breves, utpote supremæ dactyli, his copulata finalis tertia pedem anapæstum complebit, nec interest, brevis an longa sit, utpote in ultimo constituta: hujus exemplum,

^m*Nunc tu Pieridum ⁿdeseris Aoniam.*

20 Observabis autem, ne novissima syllaba prioris coli, quæ post duos pedes semipes residet, brevis sit, ne pro spondeo tertius iambus obrepit, ^oqui hujus legis rationem subruat; ^pquamvis quidam, quod ex ^qgeminatone videatur versus iste subsistere, non ^rsunt deterriti, quin brevi syllaba prius colon concluderent, ^sadfirmantes, nihil interesse cujusmodi in fine sit syllaba, idque ipsum juris ac legis commata retinere voluerunt, ^tquod in omni metro et in quocunque versu catholice præ-
 21 ceptum est. His subditis, ut dictum est, hexametris elegiacum metrum reddunt, dictum ex eo, quod ^vmœrori rebusque tristibus modus eorum aptior esse videa-

^k attamen] attinet P. pr. et mox.   ^l annexa] et adnexa P.
^m nunc tu] ne tu P.   ⁿ deseris] desinas P.   ^o qui] quæ P.
^p quamvis] cum P.   ^q geminatione] geminato ne P.   ^r sunt]
 sint P.   ^s affirmantes] adfirmantes P.   ^t quod] quæ P.   ^v mœ-
 rori] merori P.

tur, ἀπὸ τοῦ ^ωἐλεεῖν: alii vero παρὰ τὸ εἶ ^κλέγειν elegos dictos arbitrantur.

CAP. V. *De generibus metrorum quæ a pentametro profluunt.*

Chœrilium seu Diphilium metrum ex eodem pentametri ortum esse genere res ipsa indicat; est enim e dactylica specie derivatum, ^γsuprema tantum versus syllaba, ^κqui sex pedibus profluat, brevius. Incipit autem a duobus dactylis, tertia regione spondeo semper manente, et rursus ex duobus dactylis et syllaba una. Huic duo cola, quæ penthemimere diximus, ad crescente media syllaba, qua spondeus gignitur, formam dedisse noscuntur, qua detracta ad elegiacum pentametrum versus revertetur: ^αveluti,

Nunc age Pierios versus dea Calliope.

Item,

Incipe Mœnalias mecum mea Melpomene.

Chœrilium autem ἀμφιλιπές dicitur, quod initio et ^βfine ^γinminutum est, ut,

Tibi namque decens, lucet rosa vertice.

Hoc quoque ex eodem pentametri versus genere profluit, ^εquod Æolicum seu Sapphicum metrum nominant a Sappho vate doctissima inventum. Hujus primæ in versu duæ syllabæ indifferenter nunc longæ, nunc breves, nunc dispares solent poni; id est, quilibet pes e disyllabis quattuor subjectis per ordinem usque ad finem versus quattuor dactylis, tamquam,

Maro me docuit juga Pieridum sequi.

^ω ἐλεεῖν] ελεαν A.   ^κ λέγειν] ληγειν P.   ^γ suprema] sub prima P.
^κ qui] quin P.   ^α veluti] velut P.   ^β fine] in fine P.   ^ε quod] qui P.

20. ἀπὸ τοῦ ἐλεεῖν] παρὰ τὸ ἐλεεῖν τοὺς τεθνηῶτας inquit Diomedes.
 CAMER.

Item,

Cordi laurea virginitas mihi cum foret.

- 5 Nisi si catalecticus versus emergerit, scilicet ^dut disyllabo ultimo quam dactylo terminetur. Hoc quoque cognatum Æolico generi metrum esse in dubium non venit, quod primo spondeo et dactylis quattuor subsistit, nisi quod huic interdum ultimus creticus est, ut,

^eAuræ vis venit Alpibus aëria nive.

Cui ad implendum hexametrum spondeus ^funus deest.

- 6 Huic quoque si octavam syllabam a primordio versus auferas, fiet elegion ^gquod *διεστιγμένον* elegion appellatur, quasi unius interjectu syllabæ distinctum, ut,

Alma parens genetrix divum ^hdecus Oceano.

- 7 Cui si syllabam adjicias, fiet herous, ita, ut,

Alma parens genetrix divum decus Oceano lux.

Si autem ⁱoctavam a medietate auferas, erit elegion, ut,

Alma parens genetrix, tu decus Oceano.

- 8 Traditur etiam elegius ^ket scazon talis, ut primum colum, id est penthemimeres, integrum habeat: secundo vero contra legem suam non una sed duabus syllabis terminante, ut,

Nil mihi rescribas,

primum colon: secundum,

^lAttamen ipse veni.

scazon,

Attamen ut ^mveniatis.

Affectat enim secundum ab ultimo pede trochæum inducere.

^d ut] et ut P.   ^e aurævis] adplenius P.   ^f unus deest] idest P.   ^g quod *διεστιγμένον*] qui diestigme non P.   ^h decus] genetrix P.   ⁱ octavum] octavam P.   ^k scazon] et scazon P.   ^l Attamen] Attinet, et sic mox P. Tum, ipsa P.   ^m veniatis] venias P.

4. *cordi laurea*] Ex Terentiano translatus, *cordi florea virg.* CAMER. Sapphicum, ut videtur de Græco

His ⁿLogædiaci metri speciem, quæ et Eno-
plius et Archebulius dicitur, non absurde conjunxerim
adæque dactylici metri sobolem, scilicet cum trochaica
basi versus clauditur duobus vel tribus vel quattuor
dactylis præeuntibus, prout carminis mensura aut ratio
exegerit: cujus generis est etiam hoc, quod ex duobus
dactylis et duobus connectitur trochæis, et appellatur
Alcaicum decasyllabum, ut est,

Laurea nycteleo corona.

Item e tribus dactylis et duobus trochæis, ut,

10

Quadrupedante ^ovenit pede primus ^peques.

Rursus e quattuor et duobus trochæis, ut,

Romulidæ pedites Arabum populis amici.

Quæ species et in anapæstico versu reperietur, ita
dumtaxat, ut postrema ejus clausula bacchio a brevi
incipiente terminetur, et pro anapæsto nonnunquam
spondeus ponatur. Duobus autem spondeis plerum-
que, ut in heroico hexametro reperiemus, si metrum
claudatur, spondaizon versus, ut in primo libro dictum
est, appellabitur. Spondaicus enim ut trochaicus et
iambicus ex omnibus spondeis subsistit, cui si mo-
lossum ultimum adjeceris, fiet Laconicum metrum e
quindecim longis, ita,

Hispani duri desciscunt a Romanis victores.

Nec minus e pentametro versu anapæsticus figura-
bitur, ^qut puta cum ex dactylo, spondeo, et anapæsto
subsistat, adjecto in qualibet sede versus sui generis
pede, sive dipodia, quo fiat tragicus seu comicus: ut,

Tiphys et Automedon dicar amore potens.

Vides pentametrum elegiacum; adjecto *mea lux* erit ¹³

ⁿ Logædiaci] Locædiam P.
equens P.

^o venit] ei et P.

^p eques]

^q utpote] utpute P.

10. eques] Pro *eques* similis cum hæc διβραχὺς sit. CA-
aliqua reponenda dictio trochaica, MER.

^rtrimetrus anapæsticus, in quo prima basis ex duobus dactylis, secunda e spondeo et anapæsto, tertia e duobus anapæstis subsistit: ita,

Tiphys et Automedon dicar amore potens mea lux.

CAP. VI. *De enuntiatione pentametri elegiaci.*

Hoc quoque notandum in enuntiatione pentametri elegiaci: nam plerumque aurem fallit, ut in illo Græco versu,

ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλάσποντον ἀπεπλέομεν.

Nam si ^aconjunctim Ἑλλάσποντον ^tenuntiaremus, effugerit aurium sensum, ut nequaquam versus esse credatur. At si per hemistichium pronuntiemus, ipsa subdistinctione genus metri declarabimus ita, *ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλης-* dehinc *πόντον ἀπεπλέομεν.* Unde pentametrus duobus pedibus et semipede colon terminare debet, ut qui audierit, antequam percutiat, versum intellegat, velut,

Labitur hinc Helles, pontus in oceanum.

Item,

Venerunt inter, lunia sancta polo.

³ Nam si per se dicas *inter*, et per se *lunia*, media subdistinctione interposita, recipiet formam elegiaci. Hinc proculdubio intellegi datur ^vprosam numeris subsistere. Nam et Aristoteles homo sublimis ingenii præcipit, numeros esse in oratione oportere, ita tamen ne versum incurrant, qui sæpe imprudentibus subrepunt, quia et Cicero in Oratore suo de evitatione versuum tangit, ipsa quoque lyrica poemata sublata modulatione vo-
⁴ cis non ultra solutam orationem ^xprocurrunt. Quo-

^r trimeter] trimetrus P.   ^a conjunctum] conjunctim P. ed. Cam.
^t enuntiarimus] enuntiaremus P.   ^v prosam] prosū P.   ^x pro-
currunt] procurr̃ P.

3. quia] Lego, quod et Cicero. COMM.

circa putant nonnulli duriorē legem oratoribus fore quam poetis: nam ut nihil scribere possumus, ^γquod extra numerum litterarum cadat, sic ^αne loqui quidem, aut verbum ullum emittere, quod non in pedes aliquos et in rhythmos incidat, ^αqui alterna syllabarum sublatione et positione continentur.

CAP. VII. *De reciprocis versibus.*

Operæ pretium est inter hæc et de reciprocis versibus, ut omnifariam artis metricæ disciplinis et gratia hoc opusculum instruamus, quantæ sint venustatis, et quot eorum species investigaverim, dicere. ^βQui retrorsum dum leguntur, longe aliud metrum ex se procreant, ut est hic elegus,

Esse bonus si vis cole divos optime Pansa,

Omine felici Pansa precare deos.

Ex his superior herous in Sotadium recurrit, sic, 2

Pansa optime divos cole si vis bonus esse.

Item,

Ecce tumet gemmis tua vitis optime Bacche.

Sotadium dabit tale,

Bacche optime gemmis tua vitis tumet ecce.

Alter qui est pentametrus in iambicum trimetrum ³redit, sic,

Deos precare Pansa felici omine.

Iambicum est item aliud genus, quod in eandem men-

^γ quod] quæ P.   ^α ne] nec P.   ^α quia legitima] que alterna P.
Mox vulgo continetur.   ^β qui] quæ P.

2. Ecce tumet] Legit Camerarius, *Ecce tumet vitis tua gemmis optime Bacche* | *Bacche optime vitis tua gemmis tumet ecce.* Concedo priorem versum bene restitutum esse, verum secundum, qui in ipso contextu recte descriptus est, non item. Lege

itaque, *Bacche optime gemmis tua vitis tumet ecce*, qui versus Sotadius est, *βουτροφῆδον*, i. retrogrado ordine si legas, habebis hexametrum heroum, *Ecce tumet vitis tua gemmis optime Bacche.*

COMM.

suram revertitur, ut utrimque legentibus herous sit, neque, ut superiores, genus metri mutet, quales apud Virgilium reperiuntur,

Musa mihi causas memora quo numine læso,

Item,

Ipse dedit Mæris, nascuntur plurima Ponto.

4 Æque enim et in reversu lectionis suæ heroum custodiunt metrum : sic,

Læso numine quo memora causas mihi Musa.

Item,

Ponto plurima nascuntur, Mæris dedit ipse.

5 Est etiam aliud reciproci genus, quod non per singulos versus redit, sed per totum elegum : tamquam,

Icarium Notus ut confidens flamine tranat,

Cærule verrentes sic freta Nereides.

Si revolvās, elegus erit eodem modo,

Nereides freta sic verrentes cærule, tranat

Flamine confidens ut Notus Icarium.

Ita medium verbum *tranat* alteri detractum et alteri additum, variata vice pentametrum facit de hexametro, et hexametrum de pentametro.

CAP. VIII. De tetrametro versu.

Sed ut ad propositum versus hexametri ordinem redeam, decurso pentametro heroo, consequens est tetrametrum ejus inducere, quem Archilochus divulgum ab

5. Icarium] Habes libro primo Anthologiæ epigrammatum hujusmodi : Ἰππεκράτης φάος ἦν μερόπων καὶ σώετο λαῶν | ἔθνεα καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν αἰῶνι. Si a fine incipias, ejusdem generis distichon rursum habebis, et ejusdem sententiæ. Nec Philelphi distichon præteribo, quod ut verso ordine, etiam versa sententia legitur : *Laus tua non tua fraus virtus non copia*

rerum | Scandere te fecit hoc decus eximium. Hujusmodi versus reciprocos ab oculis curiosis inventos ait Diomedes lib. III. [p. 515.] COMM.

ib. *flamine tranat*] *Flamine tranat* vel *tranant*, ut apud Diomedem, qui hoc reciprocum ut neotericum adducit atque hanc inventionem esse ait curiosi otii. CAMER.

hexametro heroo ad epodum convertens satis acceptam auribus rem commentus est. Idem etiam jungendo inter se diversa, nova metra composuit, quæ Græci σύνθετα et ἀσύνθετα appellant. Ἀσύνθετα ^equidem quæ ejusdem sunt generis, σύνθετα vero quæ ex diverso copulantur. Ergo tetrameter sive versus sive hexametri ² heroï tome tertia: nam post duas incisiones ejus proprias, id est penthemimeren et hephthemimeren, tertia est ea, quam βουκολικὴν appellant; quæ quarto pede semper sensum claudente distinguitur, ideoque a Græcis sic appellatur, quod bucolici carminis hæc lex sit, ut versus ejus ea observatione formetur, ut ante duos ultimos quarto pede terminet aut partem orationis aut sensum, quam legem per omne opus sui carminis Theocritus Syracusanus, exceptis tribus aut quatuor ferme versibus, (e quibus sunt,

^f Ἀμφῶες, νεοτευχῆς, ἔτι γλυφάνοιο ^g ποτόσδον.

Et,

τοῖς δὲ μέτα ^h γριπεύς τε ⁱ γέρον καὶ πέτρα τέτυκται.)

custodit. At noster Maro haud ita, ^k quod utrum scrupulosum an supervacuum duxerit, ipse norit, quod

^e quæ] quidem quæ P. ^f ἀμφῶες] ἀμφῶα P. ^g ποτόσδον] ποτόσδον P. ^h γριπεύς] τριπους P. ⁱ γέρον καὶ πέτρα τέτυκται] γερων τεσκα τυετυκτε P. ^k quod] qui P.

2. bucolici] Exceptis tribus aut quatuor, observatum in bucolicis sæpissime ita componi versus ut quarto semper pede, qui plerumque dactylus esset, verbum finiretur; sed tamen ne Theocritus quidem ita constanter hoc observavit, ut non nisi in tribus aut quatuor versibus neglexerit, ut dicit author noster. Nam de primo statim idyllio, quod pueri quondam ediscebamus, plures statim suppetunt, ut iste, καρπὸν ἔλκε εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκίοντι, et

qui statim hunc sequitur, ἔντοσθεν δὲ γυνὰ τις θεῶν ἄγαλμα (δαίδαλμα) τέτυκται. Item mox tres continui, Τυτθὸν δ' ἴσσον ἄπωθεν ἀλιτρώτοιο γέροντος | πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλῶα | τὰν ὀλίγος τὶς κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει. Nullus enim horum iis similis quos de initio hujus idyllii in exemplum adducens Terentianus sic interpretatus est: *Dulce tibi pinus submurmurat, en tibi pastor | Proxima fonticulis et tu quoque dulcia pangis.* CAMER.

Græci sanxerunt, ne pars orationis, aut sermo integer, ullo verbi discidio interveniente sejungeretur, tamquam,

Forte sub arguta consederat

^ktetrametrus. Sequitur,

ilice Daphnis.

4 Hoc comma dimetrum epicum nuncuparunt. Item,

O crudelis Alexi nihil mea

dehinc,

Carmina curas.

Unde intellegi datur bucolicum carmen seu metrum ex tetrametri versus copulatione subsistere. Igitur hi tetrametri heroo hexametro subnexi scitam admodum epodum carminibus dabunt, ut apud Horatium,

Nil desperandum ¹Teucro duce et auspice Teucro.

Dehinc,

Certus enim promisit Apollo.

5 ^mQuæ dactylo pede clausa Alcmanicum, spondeo autem Archilochium metrum efficiet. Huic si duos pedes heroï hexametri præposueris, velut *in medio mihi*, erit ex tetrametro hexameter talis,

In medio mihi certus enim promisit Apollo.

Hi tetrametri tragicis choris a plerisque miscentur, et continuati nonnunquam ⁿchoros explicant, ut apud Pomponium reperimus,

Pendeat ex humeris dulcis chelys,

Et numeros edat varios, quibus

Adsonet omne virens late nemus.

6 His quoque si ad extimum adjicias binos pedes, integrum hexametrum de mutilo efficies: hoc modo,

Pendeat ex humeris dulcis chelys apta choreis,

Et numeros edat varios, quibus ecce propinquum

Adsonet omne virens late nemus, arvaque juxta.

^k tetrametrus] tetrametrum P.   ¹ Teucro duce—Teucro] duce Teucro—Teucro P.   ^m Quæ] qui P.   ⁿ choros] chorus P.

Ex his igitur colis seu dimetris, ⁿⁿ e quis duobus pedibus 7 prior dactylus semper est, sequens spondeus. ° Rursum tetrametro heroo, in quo quattuor tantum dactyli, si subjicias tres iambos eo more, quo tres trochæi ^pphallico copulantur, metrum Sotericum efficies, ita,

At tuba terribilem sonitum procul

dehinc iambi *furore congruo*. ° Rursum ejus quod 8 metrum ^rvocatur *δίμοιρον ἐπικόν*, eo quod ^sduos pedes heroos tantum recipiat, dactylum, spondeum, Sappho dicitur carmen composuisse continuum ^vpentasyllabum. Hujus exemplum,

Primus ab oris

Troius heros

Perdita flammis

Pergama linquens

Exul in altum

Vela resolvit.

Qui dimetri ^vetiam inter epodos recipiuntur. Ut apud 9 Horatium in secunda ode, cujus initium est,

Jam satis terris nivis atque diræ.

ultima colli clausula,

Terruit ^xurbem.

Vides subjectum dimetrum metro Sapphico hendecasyllabo et per ordinem ejusdem asmatis similes clausulas haberi. Dehinc huic tetrametro Archilochus 10 similem e contrario speciem commentus est, nam de-

ⁿⁿ æquis] e quis P.   ° rursum] susum P.   ^p Phalæcio] phalæcio P. Repono phallico.   ° rursum ejus] susum dius P.
^r vocatur *δίμοιρον ἐπικόν*] vocat ΔΙΜΟΙΡΟΝΕΖΟΝ P.   ° duos supasc. P.
^v numerum per syllabarum] persyllabarum P. cum *pentasyllabum* in marg.   ^v etiam] et P.   ^x orbem] urbem P.

8. *δίμοιρον ἐπ.*] *Trimæron* forte, vel certe *dimetrum epic.* COMM.

ib. *Sappho dicitur composuisse continuum numerum per syllabarum*] Equidem non dubito quin

continuum dimetrum (vel *trimæron*) *pentasyllabon* legendum sit et p. 176, 24. (infra c. xiii.) ut supra *τρίμοιρον* vel *dimetrum*. COMM.

tractis hexametro non ut superiore ultimis, sed primis duobus pedibus, ^γtetrametros hujusmodi induxit, velut,

Damætas et Lyctius Ægon

dempto,

Cantabunt mihi

quod est δίμοιρον ἐπικόν: item,

Et longo post tempore venit

sublato,

Respexit tamen

- 11 aliam epodi speciem informavit, e quo genere apud Horatium tales epodi inducuntur, ut in illo,

Laudabunt alii claram Rhodon aut Mitylenen,

cui hexametro ^αhanc epodon subdidit,

[^α*Aut Ephesum*] *bimarisve* ^β*Corintheta*

ut diximus e tetrametro compositam: dehinc,

Mænia, vel Baccho Thebas, vel Apolline Delphos

post,

Insignis aut Thessala Tempe.

- 12 Itaque ^εsi primos duos epodo pedes adjicias, fiet hexameter talis, ut in eodem,

Laudabunt alii claram Rhodon aut Mitylenen,

Si proficisceris aut Epheson bimarisve Corinthi

Mænia, vel Baccho Thebas, vel Apolline Delphos

Aspicies magis insignis aut Thessala Tempe.

- 13 Idem Archilochus penultimis heroi hexametri partibus adjecta syllaba hujusmodi versum induxit, qui metro ^{εε}phallico, id est tribus trochæis ultimis, clauderetur, ut est,

At tuba terribilem sonitum dedit ære canoro.

Adjecta ^δenim ante ultimos pedes *sed* syllaba, fiet,

^γ tetrametros] tetrametrum P.

^α compositam tetrametro epodon addit] hanc epodum subdidit P.

^α Aut Ephesum om. P.

^β Corinthi] Corinthi. Ut diximus e tetrametro compositam P.

^ε pedes si primos duos Epodo] si primus duepodo pedes P.

^{εε} phallico] phalæcio vulg. et sic mox sæpius.

^δ enim] nihil P.

Ære sed canoro.

Quod est metrum phallicum. Juncto omni, fiet ¹⁴
versus hujusmodi,

At tuba terribilem sonitum dedit ære sed canoro :
quod quidam hexametrum heroum ^dπεριττοσυλλαβὲς dixe-
runt. Huic quoque idem epodum subdidit trimetrum
versum iambicum catalecticum, id est ultima parte
inminutum. Cujus exemplum noster Horatius se- ¹⁵
cutus est, illa ode,

Solvitur acris hyems grata vice veris et Favoni.
Dehinc trimeter catalecticus vice epodi,

Trahuntque siccas machineæ carinas.

Itaque si superiori unam ^edempseris, et inferiori tradi-
deris syllabam, fiet hic trimeter iambicus acatalectus,
ille herous hexameter ; hoc modo,

Solvitur acris hyems grata vice veris et ^foni,

Trahuntque siccas machineæ carinulas.

Quanta autem et quam profundæ artis scientia in hac ¹⁶
epodi conclusione Archilochus usus sit, interest di-
cere. Nam cum magni ^gæstimaret priorem versum,
cujus prima portio constat ex heroo tetrametro, id est,

Solvitur acris hyems grata vice :

et sequentem epodum, ^hqui e trimetro iambico cata-
lectico substitit, id est,

Trahuntque siccas machineæ carinas.

simili clausula terminatos in eundem cadere nume-
rum, ⁱcum diversæ rationis inter se generisque vide-
rentur, quippe cum alter dactylico metro, alter iambico
censeatur, tamen adjiciendo majori syllabam et detra-

^d περιττοσυλλαβὲς] l. περιττοσύλλαβον vel περιττοσυλλάβως. ^e demse-
ris] dempseris et inferiori tradideris syllabam P. ^f oni] faboni P.
^g æstimaret] magni æstimaret P. ^h qui] quod P. ⁱ quum] cum P.

¹⁵. vere favoni] Forte verum legitur veris et oni, ut tantum fiat
sit et hoc loco, erat enim scrip- detractio, non etiam mutatio. CA-
tura perturbator, id quod postea MER.

hendo minori consecutus est, ut uterque phallico
 17 metro concluderetur. Nam superior hexameter, sic,

Veris et Favoni.

sequens trimeter, ita,

Machinæ carinas.

^kQuæ utraque tribus trochæis adnexis, id est metro phallico terminante, admodum intra se decenter consonant.

CAP. IX. *De Phalæcio metro.*

Phalæcium autem, ^lquod et ithyphallicum, si tribus trochæis claudatur, appellatum aiunt a Phalæco, ^mqui illo frequenter usus est, ut Sappho, quod constat ex Glyconio ⁿoctasyllabo, ut,

Sic te diva potens Cypri.

² Recipit autem spondeum, choriambum, iambum et syllabam, ut,

Sulcos tunc retegunt comæ latentes.

Idem fiet ithyphallicum sub ea divisione in qua primus pes ut in glyconio erit unus e quattuor disyllabis: dehinc dactylus, tunc tres trochæi, ut est ^oetiam hic,

Jamdudum tibi disserens probavi.

³ Quidam tamen nullam volunt esse differentiam inter hos, sed eundem ithyphallicum et Phalæcium accipiunt. Hoc autem Phalæcio versu Liberum patrem sollemniter canunt, si ^pquidem quod etiam ejus nomine et rhythmum et metrum complente demonstratur, sic,

Bacche Bacche Bacche.

Sane reperimus Phalæcium syllaba novissima detracta, veluti scazonta, ut est,

Nunc Trojam fera vindicat Venus,

quem volunt videri claudum.

^k Quæ] suntq: P.   ^l quod et ithyphallicum, si] quethyphallicum sit P.   ^m qui] quod P.   ⁿ octosyllabo] octasyllabo P.
^o etiam] est etiam P.   ^p quidem quod] quod q. P.

CAP. X. *De Trimetro versu.*

Sequitur, ut juxta propositum ordinem, trimetri quoque heroi, vel si quid ex eo editum est, ratio habita inspectaque pandatur. Est autem hexametri portio subsistens pedibus tribus, quod genus a Græcis haud inmerito ἡμιπῆς vocatur; hujus exemplum,

Panditur interea domus,

dehinc,

Omnipotentis Olympi.

Item,

Hunc lucum tibi dedico,

dehinc,

Consecroque Priape.

Quod metrum Priapeum a quibusdam aestimatur propter geminam similitudinem, de quo suo loco dicemus. Trimetrum igitur epicum nihil a glyconio metro differre nonnulli contendunt, quod constat ex spondeo et choriambos et pyrrhichio vel trochæo ultimo, ex quo plura apud Horatium asmata sunt: ut,

Sic te diva potens Cypri.

et,

Mater sæva Cupidinum.

et,

Donec gratus eram tibi.

et cetera. Nam si solvas choriambum et novissimam ejus syllabam, ut in superiore libro plenissime diximus, nunc pauca memorabimus, scimus in dactylico genere esse et pariambum, qui parem habet sublationi positionem, id est arsin et thesin. Major autem est spon-

¶ contendunt] contra contendunt P. marg.   ¶ syllabam in] syllabam^{ut} in P. Sequentia cum antecedentibus male cohærere videntur.

4. ut superiore] scribitur in archetypo in superiore libro, sed non minus sensus hæret. CAMER.

deus, utpote duabus longis; minor pariambus, quia
 5 constat e duabus ^sbrevibus. Commune illis nomen
 dactylus, ita alter ionicus incipiens a maiore parte
 dactyli, quæ longa est, ἀπὸ μείζονος dicitur, alter inci-
 piens a minore parte ejus, hoc est a duabus brevibus,
 6 ἀπὸ ἐλάσσονος nuncupatur. Cujus exemplum apud Ho-
 ratium repperimus, qui in hoc genere carminis Al-
 cæum secutus est. Et Anacreon lyricus, et Euripides
 tragicus, et comici poetæ reperti sunt hoc ^tuti numero,
 cujus exemplum,

*Miserarum est neque amorì dare ludum,
 Neque dulci mala vino ^vlavere, aut ex-
 animari metuentes patrue verbera linguæ.*

7 Ita binæ bases, hoc est breves ac longæ junctæ per sy-
 naphian, ut Græce vocant, nos per conjunctionem, al-
 ternis vicibus variantur ^wac procurrunt, spondeo autem
^xhic versus clauditur, ut ionicum decet. At si de-
 traxeris huic versiculo primum pariambum, id est pri-
 mas breves duas syllabas, erit ἀπὸ μείζονος, sic,

Rarum est neque amorì dare ludum neque dulci.

8 Item si integro versui duas longas adjeceris, ut o
quam, ἀπὸ μείζονος. Quibus ademptis revertetur ad spe-
 ciem suam, fietque ἀπὸ ἐλάσσονος. Sic variata per vices
 adjectione et ^ydetractione, uno eodemque versu, ioni-
 9 dispares creantur. Similiter et iambica in trochaicum
 metrum per hujusmodi commercia transeunt. Nec
 non etiam eadem si fiat adjectio ad choriambicum
 transmigraris, ^zquasi per circulum quendam, factis per
 adjectionem aut detractationem metrorum commutatio-
 10 nibus. Ponamus enim, exempli causa, choriambicum
 trimetrum hypercatalectum, non ex solis choriambis,
 sed admixtum, ut sit prima quædam conjugatio di-

^s brevibus] longis brevibus P. supra qui ex em. ^t uti om. P.
^v lavere] luabere P. ^w et] ac P. ^x hic versus] hoc versu P.
^y detractatione] detractatione P. ^z quasi] q̄f P.

iambus, secunda choriambus, tertia diiambus, et syllaba, quando hypercatalectum est, ut est,

Caduca populi ^acoma glauca jam per agros.

per singulas vel adjectiones vel etiam translationes varias efficit figuras. Nam cum sit choriambicum, et ¹² medium habeat unum choriambum, ^badjiciatur autem utrimque diiambus, si quis eis longam præponat syllabam, cuncta in eo versu transfigurabuntur. Nam et de diiambis, qui et initio et ^cfine sunt, ditrochæos ^dfecerit, et qui erat medius choriambus in ionicum a majore transibit, et pro una ^ehypercatalecti syllaba duæ reperientur: ut est,

Quo caduca populi coma glauca jam per agros.

adjecta syllaba longa ^fquo. Contra autem eidem ver- ¹³ sui, si brevem syllabam initio adjungas, pro ionico faciet antispasticum metrum, et pro admixtione trochaica facit iambicum, et fit versus ^gantispasticus tetrametrus acatalectus, secundam tantum ^hhabens antispasticam conjugationem, quæ fuit prius ionica, ut est,

Tota caduca populi coma glauca jam per agros.

Et erit similis huic Sapphico,

¹⁴

Aprica veris aura est, ubi flore rura lucent.

Præterea quia ionicum eundem et ⁱSotadium supra diximus, non ab re est in una atque eadem specie, quid inter ^keas distet, ostendere. Diximus enim ex ¹⁵ ionico ἀπὸ ἐλάσσονος seu detracto priore pariambo, seu adjecto ad caput ei spondeo, ionicum ἀπὸ μείζονος gigni per synaphian, id est cum vicissim breves longis, aut longæ brevibus syllabis, prout metri mensura fuerit, subjiuntur. At vero in Sotadium versum plerique ¹⁶

^a coma] comas P. ^b ambiatur] abiciatur P. f. l. *adjiciatur*. Mox diiambis ed. Cam. ^c in fine] fine P. ^d fecerit] fecit P. ^e hypercatalecti] hypercatalecta i P. ^f quo] quorum P. ^g antispasticus—acatalectus] antispasticus—acatalecticis P. ^h habens] habes P. ⁱ sotadium] sotaticum P. ^k eas distet] eos distat P.

pedes qui eum faciunt molliorem, contra quam ionicorum lex se habet, incidunt. Nam idem et dactylum et anapæstum et trochæum duplicem recipit, qui cum interveniant faciantque hunc versum satis mollem ac lubricum, tamen non excedit viginti duo tempora, ut est hic qui ab anapæsto incipit,

Genus unde Latinum, rogo, genus unde Latinum.

17 Nam pro spondeo etiamsi positus est anapæstus trium syllabarum, tamen temporum totidem est. Sic est et hic versus,

Equitum peditum prælia tela pila pugnas.

Nam primus est anapæstus, secundus pariambus, tertius spondeus, quartus pariambus, ¹deinde loco spondei et pariambi, contra quam ionicorum ratio patitur, duo trochæi, qui tamen mensura temporum spondei ac pariambi spatium exæquant, cum habeant inter se duas longas ac totidem breves. ^mDesinit autem spondeo, ⁿquia constat ex longis, vel quia omnis depositio recipit moram. ^oLego præterea apud quosdam Sotadeum admisisse in loco trochæi tribrachyn, utpote mensura temporum parem, ut est hic versus, qui pede dactylo incipit: (nam studium est id quoque ostendere, quemadmodum dactylus in ^pSotadium metrum veniat, ex quo uterque ionicus, ut supra diximus, manat:) hujus exemplum,

Dicite rogo vos dicite quid ita rapitur Attis.

Nam primus est dactylus, secundus pariambus, tertius spondeus, quartus pariambus, quintus tribrachys, sextus tribrachys, ultimus spondeus. Unde haud inmerito et Sotadium metrum ex dactylico hexametro derivari manifesta rerum adprobatione contenderis.

¹ deinde] $\overline{dd}$ P.

^m Desinit] Desint P.

ⁿ quia] quam P.

^o Lego præterea—admisisse] Lego ⁱppter ea—admissum P. ^p sotadicum] sotadium P. et infra.

CAP. XI. *De generibus metrorum quæ ab Iambico profluunt.*

Decurso dactylo atque his quæ ex eo generantur, celeberrimis dumtaxat metris, quibus et magni auctores nomina dederunt, et illustres poetæ usi sunt frequenter, adoriemur iambum, principalium metrorum secundum, ut ita dixerim, fontem, consortem sui temporis ac socium, e quo quid solers doctorum industria per adjectionem seu detractionem aut concinnationem ^qconceptum ediderit, quid eruditorum judicio receptum in exemplum disciplinæ posteris ^rtraditum sit, prout potero e ^apluribus pauca comprehendam, profutura scilicet cognitioni aut intellectui eorum, quæ quis aut eruere ut prisca ex reconditis, aut ex nova re temptaverit.

Diximus jam, cum specialiter singulorum præ-²cepta traderemus, iambum ^tdactylo tam pedum numero quam percussione congruere. Nam ut illum sex pedum cursu hexametrum, ita hunc quoque ob eundem pedum numerum senarium appellari voluerunt, quem et trimetrum, nam jugatis per dipodian binis pedibus ter feritur. Huic poetæ propter contractionem ad ³brevitatem ejus, (^vutpote in tria tempora coartati, ideoque pauca admodum, quæ ejus metri temporibus ^wcongruerent, verba admittenti,) quo latius panderetur, spondeum, dactylum, et anapæstum miscuerunt, dumtaxat dispari loco, id est primo, tertio, et quinto, parem autem sedem iambum semper ut sibi dicatam obtinere voluerunt. Sed hoc in tragicis et comicis metris, quo ⁴sint ampliores. Nam iamborum scriptores, quibus celeri versu opus est, fere per pedes iambos provolant.

^q ediderit] conceptum ediderit P.   ^r traditum] traditura P.
^a pluribus] pluribus pauca P.   ^t dactylico] dactilo P.   ^v utpote]
ut pute P. qui mox, coartari.   ^w congruerent] quæ congruerent P.

Solet tamen nonnunquam tribrachys propter congruentiam eorundem iisdem regionibus, quibus iambus, recipi. Nam ubicumque syllaba longa est, ibi duæ breves poni possunt, excepta sede ultima, qua pes sextus clauditur, qui semper aut iambus esse debet aut pariambus, quo fit ut longissimus versus in eo septemdecim sit syllabarum, temporum vero totidem, quot et is qui constat e duodecim syllabis: qua lege ^wrecipit tribrachyn, etiam ^xtrochæus simili temporum mensura admitti potuisset, quippe cum uterque eorum tribus temporibus censeantur: sed ne copulatio trochæi cum iambo alterius metri speciem induceret, ^yquæ aut choriambo aut ionico, adempta prima brevi qua iambus incipit, subsistere videretur, omissus est. Notatur autem in tragœdiis versus ex omnibus iambis compositus, ideoque admodum est rarus, adæque et ille qui secunda, quarta, et sexta sede spondeum, aut qui ex eo creantur, admittit in tragico ^zdumtaxat stilo: nam qui comico characterē sermonem instruunt, ^avitiant iambum, admixto locis ^bejus spondeo, quo et canor tragicus paululum in fabulis comprimatur, et rursus a consuetudine soluti sermonis stylus comicus erigatur. Quam observationem nostri fidelius quam Græci custodierunt, quibus magis est in usu iambus. Nam tam a nobis quam priscæ comœdiæ auctoribus idem frequenter est usurpatus.

7 Sed ut jam ad conditionem iambici metri disciplinamque redeamus, tres ejus species, per quas profluit, enitar attingere, quarum prima iambica, sequens trochaica, tertia ex utroque mixta reperitur, quæ omnes per incrementa syllabarum sex diversitates ex se metris dabunt, non alias quam hexameter herous, e quis

^w recipit] recepit P.   ^x trochæum] trochæus P.   ^y quæ aut] qui autem P. Mox vulg. omisum.   ^z dumtaxat] dum adtinet P.
^a vitiant] vitiam P.   ^b ejus] eum P.

prima erit duodecim syllabarum in trimetro versu, in quo aut omnes iambi aut spondei admixti ^creperientur: ut,

Ibis Liburnis inter alta navium.

Tredecim autem syllabarum sunt, qui unum e trisyl-⁸ labis pedem sui dumtaxat generis, qui pro loci conditione evenerint, ^dhabent, et reliquos e binis syllabis, ut,

Magnam propinquo scelere vidistis domum.

Quattuordecim vero, e quibus duo ternarum syllabarum contineantur, ut,

Erat oriendi tempus aurora hominibus.

Quindecim porro syllabarum, in quot res ternarum, reliqui totidem sunt binarum, ut est,

Equum sub aurata juga media bigemina.

Sedecim syllabarum, cum duo pedes habent binarum ⁹ syllabarum, quattuor autem trium, ut,

Nebula ^etenebrosa Canicula male roscida.

Septemdecim syllabis qui constant rarissime inveniuntur, unum enim omnino eumque novissimum habent pedem iambum, ut est,

Rapere maria ^fcelerivola dea sibi cupit.

Sane accidit nonnunquam ut pro anapæsto, aut dactylo, ¹⁰ aut spondeo quattuor breves primo pede ponantur, tamquam,

Beneficia ^gpro re colere sapientis viri est:

qui aut per ^hsynalœphen scanditur, aut duabus brevibus in unam longam copulatis explicatur. Hoc genere ¹¹ versuum, ut supra diximus, primus usus est Homerus in Margite suo, nec tamen totum carmen ita digestum perfecit, nam duobus pluribusve hexametris antepositis

^c reperiuntur] reperientur P.   ^d habent] habeat P.   Correxerit
Camerarius.   ^e tenebrosa] tenebris P.   ^f celerivola] celeri-
volata P.   ^g pro re] proprie P.   ^h synalœphen] synaliphen P.

^bistum subjiciens copulavit, quod ⁱpostea Archilochus limatius interpolando composuit.

CAP. XII. *De trimetro versu iambico.*

Versus trimeter iambicus, qui et senarius, adjecta sibi ad initium dipodia in tetrametrum, quem et octonarium appellant, vertetur. Feritur autem dipodiis quattuor, sicut trimeter tribus, quem a numero pedum, ut diximus, nostri senarium, a numero vero percussionum trimetrum Græci dixerunt. Exemplum ergo trimetri iambici erit,

Phaselus ille quem videtis hospites.

Hic quadratus ex trimetro efficitur, sic,

Adest celer Phaselus ille quem videtis hospites.

3 Igitur si priorem adjectæ trimetro versui dipodiæ detraxeris syllabam *ad*, quæ est iambi prima, erit versus incipiens a cretico, quem amphimacrum dicimus, sic,

Est celer Phaselus ille quem videtis hospites :

^kquia detracta prima brevi e dipodia iambica, sequens longa adnexo sibi qui ei jungitur iambo, creticum efficit pedem, sic, *est celer.* Item,

Beatus ille qui procul ⁱnegotiis.

4 Huic trimetro si anteposueris *Socrates*, qui constat e longa brevi et longa, hoc est amphimacrus, erit tetrametrus Archilochius catalecticus, quem nos quadratum dicimus, ita,

Socrates beatus ille qui procul negotiis.

5 Hunc musici trochaicum appellant. Nam cum præcedat iambum creticus, detracta ei suprema longa et iambo insequenti ^madjecta, versis in trochæos iambis,

^b istum] iustum P.   ⁱ postea Archilochus] p'ea Archilochus limatius P.   ^k quia] qua P.   ⁱ negotiis] negotia P.   ^m adjecto versis in trochæos] adjecta versi sint trochæo P.

trochaicus tetrametrus catalecticus efficietur. Septem enim trochæis decursis extrema omnino versui superest syllaba per adjectionem amphimacri. At si per dipodiam scandere volueris, erit idem trochaicus catalecticus, concludentibus versum ejus amphimacro vel dactylo. Contra si spondeus cretico, ut iambus ^atrochæo, subnectatur, cui prima, ut superius docuimus, in iambicis sedes est, (semper ^oenim remoto amphimacro primum tertium et quintum obtinet locum,) series illa de qua supra diximus trochæi mutabitur. Nam longa ⁷cretici tertia, conjuncta sibi sequente longa, trochæos, ut supra ostendimus, per ordinem ire non patitur, spondeo scilicet interveniente, qui iambico versu dispari loco in ^ptrochaico pari ponitur.

Sane memineris quinque syllabas breves in hujusmodi versu posse pro uno cretico poni, sed raro admodum. In comicis autem non succedunt, nec copulantur syllabæ insequentium pedum prioribus, ut supra: nec mutantur pedes in tragico quadrato, ideo quod ^qnon sesquipes aliquis, id est trisyllabus, anteponitur trimetro, qui conturbet ordinem, ut supra ostendimus, quique sesquipes ^rappareat superfluius post trimetrum in ultimo. Itaque ut versus tragicus ^aanteposito sesquipede ex trimetro fit tetrametrus, ita comicus appposito sesquipede in ultima sede versus ^tadæque trimetrus reddetur tetrametrus, ut

Si quis per omnes mihi deos juret patrem Lachetem.
In hoc autem versu per adjectionem non mutantur pedes, ut in tragico, quia sesquipes ultimæ parti junctus, neque ut superiore metro permixtus, clausulam

^a trochæo] trocheus P. h. v. delendum videtur.   ^o enim remota] nihil remoto P.   ^p trochaico] trocheo P.   ^q non sesquipes] nossequipes P.   ^r appareat] apparet P.   ^a anteposito] antepos subito P.   ^t adæque] atque P.

10 tantum versui dabit. Tragico autem si sesquipedem præposueris *Ambiam*, erit, ut diximus, tetrametrus
 v catalecticus : ut,

Deos penates qui parentes v Terei

trimeter : tetrameter autem,

Ambiam deos penates qui parentes Terei.

11 Itaque ut Archilochus creticum x iambico trimetro præposuit, ut faceret tetrametrum trochaicum, ita Hipponax trimetro iambico ultimum adjunxit v antibacchium, ex prima brevi, longis duabus, ut faceret tetrametrum iambicum comicum : velut,

Trahuntque magni navitæ clamoribus

12 trimeter : addo *carinas*, fiet quadratus catalecticus, qui ex iambo natus ad finem quoque idem z manebit : nam licet antibacchio compleatur, nihil oberit aut divisio aut pedis copulati adjectio, retracta tertia a etenim ejus
 13 longa nas, iambus ex antibacchio efficitur. Ergo is quoque ut superior trochaicus aut semipede, id est syllaba una, terminabitur, aut si per dipodian percutiatur, post tertiam incisionem antibacchio claudente,
 14 erit in utroque tetrameter catalecticus. Frequens hoc comicis metrum et præcipue antiquæ comœdiæ scriptoribus, nostri quoque Plautus et Cæcilius et Turpilius non aspernati sunt, Atellanarum autem scriptores ap-

v catalecticus] catalectus P. v Terei] Thesti P. et mox. x iambico] iambo P. y antibacchium] antibacchum P. et mox antibaccho. z manabit] manebit P. a enim] etenim P.

14. Frequens hoc comicis] Hipponacteum septenarium, ut Varro appellavit, accipiemus, ut *Ne forte imprudens fuciam quod nolit sciens cavebo*. Et Aristophanes : ἴτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὥς ὁ καιρὸς ἐνὶ μέλλειν. Hoc Hipponax Ephesius κατακόρως, ut Græci aiunt, usus, de se nomen metro fecit, ut est, εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρεια. In hoc, maxime

cum trimetrum est, penultima sedes iambum habere debet. Sed ne ipse quidem Hipponax hoc perpetuo servavit. Qui et spondeum eo loci posuit, ut dicitur in illo libello de versibus comicis qui Prisciano ascribitur, et nos alibi docuimus, et dactylum, quod absurdus videtur, ut in hoc, ἐρέω γὰρ ἔτῳ κυλλήνιε Μαιάδος Ἑρμῆ. CAMER.

petiverunt: est enim jocosus motibus emollitum gestibusque agentium satis accommodatum. Idem Archilochus ex trimetro supradicto syllabam auferendo ^b modo e capite, modo ex infima parte, duo genera composuit, quorum alterum Græci ἀκέφαλον, alterum κολοβόν, ^c quasi curtum, sive σκάζοντα, id est claudum, et ideo χωλιαμβόν dixerunt. Exemplum Acephali trimetri erit,

Juppiter salutis arbiter meæ.

Item,

Est celer Phaselus ille quem vides.

Huic enim si adjeceris unam syllabam, erit iambicus ¹⁶ integer, sic,

Jam Juppiter salutis arbiter meæ.

Item,

Adest celer Phaselus ille quem vides.

Curtum autem per detractionem ultimæ syllabæ fecit hujusmodi. Exemplum erit apud Horatium tale,

Seu poscat ^dagnam sive malit hædo.

Huic si ^e adjeceris syllabam, erit integer trimeter, sic,

Seu poscat ^fagnam sive malit hædulo.

Id autem ab Horatio exemplum protulimus, ut ostenderemus, unde id noster lyricus imitatus sit.

Est et altera species trimetri scazontis, quam Hipponax induxisse perhibetur, cujus compositio talis est, ut secunda ab ultima semper syllaba longa ponatur, id est, ut non iambo sexto, sed spondeo pede aut trochæo, contra quam lex iambi postulat, terminetur: meritoque a Græcis appellatur scazon, id est, claudus. Unde ¹⁸ observandum est, ne spondeus, vel qui ex eo procreatur, sede quinta in hoc versu ponatur; ne quattuor jugiter longæ omne destruant metrum. Erit in exemplo versus hic,

^b modo e] e P.

^c quasi] quibus P.

^d agna] agnâ P.

^e adjeceris] adjecerit P.

^f agna] agnam P.

Sella in curuli & scrofa Nonius sedet.

Fiat, mutato ^baccentu, ¹pro *sedet*, *sedit*, erit claudus :
rursus hunc permutatio verborum faciet iambicum in-
tegrum : ut,

Sella in curuli scrofa sedit Nonius.

¹⁹ Similiter et ^killum scazonta permutatio eadem rectum
iambicum faciet : ut,

¹*Nec excitatur classico truci miles.*

Contra,

Nec excitatur classico miles truci.

Hoc autem tunc demum ^mfieri poterit, si ultimi duo
pedes ex disyllabis verbis ⁿsubsistant, ut inter se per-
²⁰mutari possint. Hæc conpositio ^oquamvis vitiosa
tamen in iambico placuit; nam ^pcholiambos multi
veterum scripserunt. Idem ^qHipponax etiam tetra-
metrum pari lege qua trimetrum induxit, cuius erit
exemplum,

Pro pudor, sella in curuli scrofa Nonius sedit.

Nam tribus ^rsyllabis, id est amphimacro pede *pro*
²¹*pudor*, superiorem ^sversum, ut vides, præcedet. Item,

Hæsitat nec excitatur classico truci miles.

Adjecto ad principium versus *hæsitat*, tetrametrus
factus est: de quo plura dicere supervacuum est.
^tOmnino enim quæcunque supremis duabus adjungas,
ex choriambo et dibrachy, id est pyrrhichio, duo dac-
²²tyli efficientur. Quod cum ita sit, nullus ^vinicias ire
poterit, ^wquin ex spondeo et duobus dactylis trimetrum
epicum formatum sit: cui si Pherecratium adjunxeris,

^s scrofa] strofa P. et mox.   ^b accentu] Post h. v. in P. aliquid
erasum.   ¹ pro sedet, sedit, erit] p p̄ sed etsi deterit P.   ^k il-
lum] in illum P.   ¹ nec] non P.   ^m feriri P.   ⁿ subsistant]
subsistunt P.   ^o quamvis] cum P.   ^p choliambos] choliambos
P.   ^q Hipponax] Hippo. Nam P.   ^r syllabis] syllabas P.
^s versum] versu P.   ^t omnino] omnia P.   ^v inicias ire] infi-
tiare P. post ras.   ^w quin] q. P. Dedi mox duobus pro duabus.

heptasyllabum hexametrum heroum, cui Priapeum nomen est, figurabis: ut,

Sic te diva potens Cypri. Grato Pyrrha sub antro.
Qui constat ex spondeo, duobus dactylis, ^xquarto spondeo, quinto dactylo, sexto spondeo. Item,

Uxor pauperis Ibyci
Glyconium:

Cras donaberis hædo

Pherecratio. Quibus conjunctis hexameter Priapeus efficitur, sic,

Uxor pauperis Ibyci. Cras donaberis hædo.

Memineris autem non omnem versum Priapeum probabilem fore, ^ynisi eum qui ex Glyconio et Pherecratio ita est compositus, ut utraque ejus cola a spondeo inchoentur; de quo suo loco plenius dicemus.

CAP. XIII. De dimetro versu.

Memini de dimetro ^znos superius sub occasione tetrametri metri pleraque dixisse, ^aquod est veluti naturaliter epodis aptum, etiamsi Sappho carmen ex eo continuum induxerit, ^bquod appellatur δίμοιρον ἐπικόν, idem et pentasyllabum, quia frequenter ^cinvenitur cum aliis sui generis, ^depodus habebitur. Nihil enim de eo quam dictum est majores tradiderunt, unde nunc ad ea, quæ de hexametro pari ratione propagata sunt, revertemur.

CAP. XIV. De metris quæ ex penthemimere et hephthemimere tome propagantur.

Heroi versus primam incisionem, ^equam πενθημιμερῇ tomen vocant, in qua prior sit spondeus, secundus dactylus, dehinc syllaba, si duobus pedibus, integri

^x quarto] quartus P.   ^y sed] nisi P.   ^z nos] hos P.
^a quod est] quem P.   ^b quod] qui P.   ^c invenitur] inventus P.
^d epodus] epodis P.   ^e quam] quæ P.

dumtaxat sensus, revulsis, et cujuslibet fine versus hexametri connectas, propagabis versum hendecasyllabum formæ alterius, quam est ille, qui subnexo Phalæcio figuratur. Hoc frequenter usa est Sappho, qui ita copulatur,

Sic fatur lacrimans,

et ^falio,

Labitur oris.

Item,

Postquam res Asiæ quærere terras.

- 2 Nam ^{ff}semipedi qui superest sequentis dimetri prima syllaba adnexa spondeum medium dabit. Quartus pyrrhichius erit, ultimus, ut fors tulerit, aut trochæus
3 aut spondeus reperietur. Quod genus metri ex uno versu formari poterit, illo dumtaxat, cui primus spondeus, ut supra, [^gsed] sequens sit dactylus, demptis mediis tribus aut quattuor syllabis, tamquam,

At regina gravi saucia cura.

Postquam res Asiæ vertere gentem.

- 4 Si tamen in versu novissimos duos pedes integri sensus invenies, ^hquod raro contingit, idem hoc ⁱprædicta penthemimeres hexametri tome, et iambica basis cum semipede, ^kquæ adæque penthemimeres incisio metri iambici est, ^lsubnexa superiori efficiet: ut,

Carmen Pierides struunt sorores.

Item,

Silenum Bromiis dabunt choreis.

- 5 Nam *Silenum Bromiis* hexametri est tome, *struunt sorores*, ^miambici. At si eadem tome, de qua sermo est, ab hexametro divisa, sequentem versus ⁿejus partem tribus trochæis perficias, metrum haud indecens

^f alio] alia P.   ^{ff} semipedi] semipede P.   ^g sed] se (inter lin.) P.   ^h quod] qui P.   ⁱ prædicta] post dicta P.   ^k quæ] qui P.   ^l subjecta] subnexa P.   ^m iambici. At] Iambi ad P.   ⁿ ejus] sepius P.

°informabitur, quod erit in numero et genere Phalæciorum per conjunctionem heroï hexametri et trochaici, haud alias quam superior, ex copulatione iambici, tamquam,

Dudum saucia cura, Exerit furorem.

Et,

°*Eluctabile tempus, °Fata jam parabant.*

Nec minus hephthemimeres tome, subdito sibi versu 6 trimetro catalectico, qui ex pyrrhichio, spondeo, et iambo °subsistat, aptum tragicis °choris metrum °præstabit, velut,

Multa quoque et bello passus.

Dehinc,

Fato profugus Lavinaque venit.

Item,

Obrue nos Danaosque simul,

°*Aras Priami damnato pias tunc.*

Quo genere metri et Euripides in Oreste, et °Pompo- 7 nius noster in suis usu noscuntur. Ex eadem sola hephthemimere tome apud Septimium Serenum in opusculis compositum carmen hujusmodi reperitur,

Inquit amicus ager domino,

Si bene °mi facias, memini.

Pinea brachia dum trepidant,

Audio canticulum Zephyri.

°Adjecta residua metri parte efficietur hexameter heroï, hoc modo,

° formabitur] informabitur P.   P eluctabile] ineluctabile P.
 ° Fata] Facta P.   ° subsistat] subsistet P.   ° choreis] choris P.
 ° præstabit] portabit P.   ° Aras Priami damnate] acras Priamique
 damnato P. Vid. Santen. Ter. Maur. p. 332.   ° Pomponius] Pon-
 tiponius P.   ° mi] mihi P.   ° adjecta] qui adjecta P.

6. Priami damnate] vel dam-   fabula Oreste usum metro hoc di-
 nato vel damnare, ut in Teren-   cit, et locum indicat, sed in vul-
 tiano (v. 1967) scribitur. Euri-   gatis codicibus ratio non apparet.
 pidem autem et Terentianus in   CAMER.

Inquit amicus ager domino, Sere plurima, reddam.

Si bene mi facias, memini tibi solvere grates.

Audio canticulum Zephyri modulante susurro.

Ita per adjectionem residui commatis herous integer effectus est.

- 9 Item ex tribus dactylis, accedente ad extimam clausulam pyrrhichio seu iambo, lyrici versus metrum, quod Græci ^aCalabrion appellant, informabitur, usurpatum a pastoribus Calabris, qui decantare res rusticas his verbis solent, quod genus metri Annianus Faliscum carmen inscribit, tamquam,

Carmina per varios dare modos.

- 10 Ut est illud apud Septimium Serenum,
Quando flagella ligas, ita liga,
Vitis et ulmus uti simul eant.

Ferme omnes dactyli sunt, ultimo disyllabo accedente quolibet excepto spondeo, quod genus et ex penthemimere tome formari poterit: ita ut duobus dactylis et semipede partem ^borationis implentibus residua metri portio duobus disyllabis, id est pyrrhichio et iambo, terminetur, ut,

Vitis et ulmus ^cuti simul eant.

- 11 Adæque ^dex quattuor herois et semipede accedentibus duobus ad finem versus iambis, Archilochium metrum procreabitur, ut est,

^eVelivolis properat multisque citisque navibus.

Quod si pro navibus carinis posueris, fiet herous hexameter.

^a Calabrion] Colobrion P. v. Santen. Ter. Maur. p. 333. Mox Faliscum P. Phaliscum edd. ^b orationis] orationibus P. ^c ut] et P. ^d et quattuor] ex quattuor P. ^e Velivolis—multisque] et velivolis—multis P.

9. Annianus] Terentianus conj. Fabricius Bibl. Lat. IV. 4, 3. Sed Annianum pro auctore Faliscorum carminum habendum esse statuit Wernsdorf. Poet. Lat. Min. T. IV. p. 818.

10. *Quando flagella ligas ita liga]* Apud Terentianum (v. 2001) *jugas et juga.* Et mox scribe iterum, *vitis et ulmus uti etc.* CAMER.

CAP. XV. *De Anapæsti metri generibus,
quæ ex heroo derivantur.*

Sed et anapæstica metra per epiplocen, de qua supra diximus, ex heroo originem trahere haud difficile est deprehendere: nam si hexametro versui, cui in supremo spondeus seu trochæus sit, ceteri omnes dactyli, primam detrahas syllabam, (tamquam,

At tuba terribilem sonitum ^f*procul ære recurvo,*)
erit anapæsticus catalecticus. Sublata enim *at* conjunctione, quæ prima in versu positione longa est, ultima singularis erit ^gsyllaba *vo*, initiali ut vides dempta, quæ in principio dactylum, in ultimo spondeum facit. Erit ergo anapæsticus versus talis,

Tuba terribilem sonitum ^h*procul ære recurvo.*

E tribus autem anapæstis conjunctim ultima his syllaba catalectica accedente, seu duabus, (interdum enim spondeus pro anapæsto, metro exigente, ponitur, et duæ ^kreperientur, quæ tamen convenientem metro non efficiunt pedem, ut merito catalecticus versus efficiatur,) formabitur epodos ex anapæstico non absone metro ³heroos respondens, nec inmerito, nam retracta heroos ^lpenthemimere, pars ejus residua hanc ^mepodum dabit, velut,

Vos o Calliope:

dehinc,

Precor adspirate canenti.

Id erit in anapæstico ⁿpar ac simile,

Mea tibia dicere versus.

^f dedit—canoro] procul—recurvo P.   ^g syllaba] syllaba *vo* P.
^h dedit] procul P.   ^k reperientur] reperientur P.   ^l penthemimere] pentemimerisme P.   ^m epodum] epodus P.   ⁿ par ac simile] simile P.

2. ære recurvo] Lego ære curvo. Vide Terentianum p. 72, 24. COMM. i. e. ver. 1912. ubi v. Santen.

Item,

Præterea duo nec tuta mihi valle reperti.

4 Huic °simile anapæsticum,

Cuicunque libebit ut istos.

Quod si jungas, facit,

° *Vos o Calliope mea tibia dicere versus.*

Inde intellegi datur ex hujusmodi anapæstis carmen
q illud Faliscum, quod constat ex spondeo °duobus
anapæstis et syllaba, esse compositum,

° *Unde unde colonus Eoæ*

A flumine venit Oronti.

5 ultima catalectica superfluente syllaba. °Suggeren-
dum tamen necessario reor, ne forte apud aliquem mi-
rum aut novum sit, si mixtum anapæstis spondeum in-
venerit, nam cum et anapæstus et dactylus °e duabus
spondei longis nunc prima nunc secunda divisus editi
esse noscantur, consequenter ac merito ut parens utri-
usque apud alterum eorum auctoritatem maximam ob-
tinebit, et ubi usus °exegerit, inter anapæstos locum sibi
6 °usurpabit. Neque hoc silentio tradiderim, °esse etiam
alteram Faliscorum carminum speciem ita digestam,
ut e tribus dactylis et iambo ultimo ordinata subsistat,
velut,

Pergat amica Venus modo jocis.

7 Dimetro autem anapæstico catalectico sive heroo °pen-
themimeri si phalæcii colon, id est partem e tribus

° simile] similem P.
cum] illum Faliscum P.

° Vos o] o om. P.
° duobus] duabus P.

q illud Phalis-
cum] illud Phaliscum P.

unde P. °t Suggestum] suggerente P.

° unde unde]
e duabus] et e

° exegerit] exigerit P.

° usurpabit] usurpavit P.
° etiam] eē etiam P.

4. *Unde unde] unde undæ* ed. "lectio in Terentiano codice
Tubing. *undæ unde* correxit Ca-
merarius, recepit Commelinus.
Notat Camerarius, "Atque est

" paulo diversior." Vid. Santen.
ad Terent. Maur. v. 1821.

trochæis seu syzygiam ejus adjunxeris, ^aProsodiacum metrum efficies, ^bquod semper a disyllabo quolibet, ut,

Heu heu date nunc sonitus date bella tela.

Item ex heroo,

Carmina pulchra mihi o boni sodales.

Accedit his etiam illa anapæsticorum species de fonte ⁸dactylici versus veniens, apta admodum comicis, ^dquæ *Ἀριστοφάνειος* nuncupata est, non quia conditor ejus ^eAristophanes fuit, nam et Eupolis et Cratinus priscæ comœdiæ ^fscriptores ea usi sunt, sed quia plurimus in hoc metro Aristophanes invenitur. Cujus species du- ⁹plex, pæonica et anapæstica. Nam versus Aristophan-
nius pæonicus constat e tribus primis pæonibus, et amphimacro, ut est,

Jam Tyberis en placidus in maria labitur.

Item,

Egregia percoluit ingenia Musice.

Quibus si ultimas breves pæonum detrahas, erit omnis ¹⁰⁸dactylicus tetrametrus anapæsticus, ^bqui constat ¹anapæstis septem et semipede, qui est octonarius, ^kveluti,

Alius cithara sonituque potens volucres pecudesque movere.

Cujus origo talis est: Omnis pes in hexametro heroo ¹¹primam syllabam longam habeat necesse est, et ¹hic versus sit pedum sex, ^mAristophan-
ius autem, quia sep-
tem pedibus et semipede subsistit, necessario adjun-

^a Prosodiacum] Prosodipodiacum P. ^b quod] quæ P. ex em.
^d Ἀριστοφάνειος] q̄ aristophan-
ius P. ^e Aristophanes] Aristiphaneos P.
Dedi mox Eupolis pro Æschylus. ^f scriptores ea usi] scriptore
usi P. ⁸ dactylicus] dactilus P. ^h qui constat] constat P.
ⁱ anapæstis] anapæsticis P. ^k veluti] velut P. ¹ hic] his P.
^m Aristophan-
ius] Aristophanes P.

7. Prosodiacum] Prosopodia-
cum ed. Tubing. Camerarius:
“Scribe prosodiacum metrum ἀπὸ
“τῆς προσοδίας, id est, ἑμῶν. Mox,
“quod semper a disyllabo quolibet.

“Deest, ut opinor, inchoatur.”
ib. quolibet] Videtur hic aliquid
deesse. COMM. Mox in exem-
plo secundum date in metri le-
gem peccat.

gimus heroo sesquipodem, ita ut in principio versus syllabam longam locemus tunc maxime, si in eo versu fuerit primus dactylus, hac enim addita syllaba, omnis heroi metri ratio commutabitur: nam ex dactylo per adjectionem semipedis fiet spondeus, dehinc quæ sequuntur duæ breves proximam syllabam longam, ⁿquæ fuerant dactyli, occupabunt, ut fiat anapæstus, et deinceps reliquæ idem facient. In suprema autem parte versus, id est ante ultimum spondeum, quo herous clauditur, et quintum pedem, interponimus dactylum, ^oquo pes septimus anapæstus efficiatur, superfluente semipede, veluti,

Peliaco quondam prognatæ vertice pinus.

¹³ Adjicio versui primam syllabam longam ^{oo}ex, item ante ultimum pono pedem *per freta*, fiet talis,

Ex Peliaco quondam prognatæ vertice per freta pinus.

Item,

Jam ferus Hesperia dabitur Capricornus in unda.

¹⁴ Jungo ad initium *P et*, ante ultimum autem pono *amatus*, fiet,

Et jam ferus Hesperia ^qdabitur Capricornus amatus in unda.

Aut si primus spondeus sit, insequentes anapæsti sex, semipede ultimo. Item,

Admota labris tuba terribilem sonitum dedit ære canoro.

¹⁵ Hic versus per adjectionem quattuor syllabarum primarum *admota labris*, ex heroo anapæsticus effectus est tetrametrus catalecticus, scanditur per dipodias et terminatur per semipedem, sic,

Admota labris tuba terribilem sonitum dedit ære canoro.

¹⁶ Item alia de hexametro ejus species ex eodem dumtaxat versu, in quo præter ultimum omnes dactyli pedes sint, ut,

At tuba terribilem sonitum dedit ære recurvo.

ⁿ quæ] q̄ P.   ^o quo] qui P.   ^{oo} ex] et P. ed. Cam.   P et]
et iam P. ed. Cam.   ^q dabitur] labitur P.

Adempta enim prima initiali et tertia ultima syllaba, fiet,

Tuba terribilem sonitum dedit ære ^acurvo.

Percutitur, ut vides, anapæstis quattuor, ultimo bacchio a brevi incipiente. Item,

Ast ego jam Bromio thyasos celebrabo ^trenato.

Ex quo anapæsticus talis,

Ego jam Bromio thyasos celebrabo nato.

Rursus anapæsticus in heroum commigrabit hoc modo, ¹⁸

Tibi nascitur omne pecus, tibi crescit hædus.

Huic si adjicias, quæ heroo detraxeras, id est, primam et tertiam syllabam, fiet versus herous, ita,

Nam tibi nascitur omne pecus, tibi crescit et hædus.

Ita ex se per adjectionem detractoremque parantur. ¹⁹ Ideoque a quibusdam anapæstus antidactylus dictus est, cum ejusdem cognationis jure proximi in eandem temporum legem numerumque concurrant. Hic versus ab Archebulo Archebulius dictus est, non ipso auctore editus, sed ab eo frequenter usurpatus: nam et Ibycus et Pindarus et Simonides hoc versu longe ante ²⁰ usi ostenduntur. Proprium autem Archebulium est, ²¹ quod constat ionico ἀπὸ μείζονος, insequentibus duobus dactylis et duobus trochæis. Recipit et anapæstum in fine et spondeum pro trochæo, sed et bacchium a brevi incipientem: hujus exemplum est,

Jam pes novus atque metron placet Archebuli.

Nonnumquam in hoc pro prima syllaba longa duæ ²² breves ponuntur: ut,

Tibi nascitur omne pecus, tibi crescit herba.

Item Archebulion prima syllaba adjecta,

Nunc pangite dulce melos Jovis alma proles.

Nam sesquipede huic sublato, id est *nunc pangite*, erit decasyllabum Alcaicum, sic,

^r ademta] adulempta P.

^a curvo] recurvo P.

^t renato]

nato P.

^v quod] qui P.

^w Nonnunquam] Nampnumquam P.

Dulce melos Jovis alma proles.

23 Non supersederim etiam ^uSallustiano, qui profluit ^xex pentametro heroo:

Falso queritur de natura sua genus humanum.

Detracta enim sua, erit versus trimeter anapæsticus, nam veniet in formam pentametri, sic,

Queritur ^yde natura genus humanum.

24 ^aAdnexo ultimæ parti falso, erit idem trimeter anapæsticus, in quo prima syzygia continebit anapæstum et spondeum, ^asecunda duos spondeos, tertia anapæstum et spondeum,

Queritur de natura genus humanum falso.

25 Calabrius etiam versus, quia occasio admonuit, inter anapæsticos numerabitur, ^butpote qui ex anapæsto et spondeo constet: velut,

Habeatur ut est ventum, tibi comprecor errorem similem.

26 Nam continet anapæstos duos et spondeum, item anapæstos ^cduos et spondeum, ultimum anapæstum singularem.

CAP. XVI. *De metro Choriambico quod ex pentametro heroo manat.*

Nec minus choriambicum, ^dquod et Philicium, e pentametro heroo derivatur. Nam duobus dactylici versus colis, id est duobus hemistichiis, ^fnascitur, tamquam,

Dum meus assiduo luceat igne focus.

Item,

Nulla meo sedeat turba profana loco.

^u Salustiano] Allustiano P. . ^x ex] et P. ^y de natura genus humanum] humanum de natura genus P. et sic infra. ^z annexo] adnecto P. ^a secunda] secundo P. ^b utpote] utpute P. ^c duos] duo P. Mox *singulare* P. Cam. Comm. ^d quod] qui P. Mox *phalæcium* P. ^f nascitur] nectitur P.

1. Phalæcium] Leg. Philicium. Vid. supra II. 6. necnon Santen. Ter. Maur. p. 326.

His post primum ^get semipedem si adjicias syllabam, ^a seu positione seu natura longam, ut, *nulla meo jam*, dehinc penultima quæ in versu brevis est, ⁱsi longa ponatur, id est, pro loco ut sit ^k*luco*, efficietur versus e dactylico ^mchoriambicus quadratus catalecticus per adjectionem et inmutationem, ita,

Nulla meo jam sedeat turba profana ⁿluco.

Semper enim dactylus, si post duas breves longam ³ acceperit, in choriambum conmigrabit, ut, *Arma virum*, et, *Tityre tu*: sicut et hic, *Nulla meo*. Docui superiore volumine chorium eundem et trochæum appellari, huic subjectum iambum choriambum pedem reddere. Ergo erunt in versu tres choriambi, ultimus ⁴ bacchius a brevi incipiens, nam satis absone choriambo clauditur, meritoque tetrametrus catalecticus figuratur: ut,

Dum meus hic assiduo ardeat igne ^qlucus.

Nam ita et hic ut anapæsticus quadratus terminabitur ⁵ antibaccho, eritque catalecticus, quia non sui generis pede clauditur. Instruendi sane sumus nonnunquam ^schoriambo, si ^tusus exegerit, iambicam basin immisceri, quod genus bacchiacum musici dicunt; exemplo erit versus ille,

Cui reserata mugiunt aurea templa mundi.

Nam secundus pes *ta mugiunt* duobus iambis cense- ⁶

^g ad semipedem] et semipedum P. ^h seu] sed P. ⁱ si] seu P.
^k luco] loco P. ^m choriambicus quadratus catalecticus] choriambicos quadratos catalecticos P. ⁿ luco] loca P. ^q focus] lucus P.
^r antibachio] antibaccho P. et sic Santen. ^s choriambo] choriambico P. ^t res] usus P.

2. postremum ad semipedem] L. *post primum et semipedem*. Cf. Terentian. v. 1866. Santen. Terent. Maur. p. 323.

3. longas brevem] *breves longam* Santen.

4. *ardeat*] *luceat* Santen.

5. bacchiacum] bacchicon Santen. Ter. Maur. p. 325.

ib. *Cui reserata mugiunt*] Ex hymno Sereni in Janum, ut Terentianus citat. CAMER.

tur, nec tamen aliquid jacturæ metro attulit, cum temporum inter utrumque ^wcongruant spatia. Unde et tribrachys pari calculatione admitti pes poterit duabus brevibus in unam coeuntibus, quæ iambum seu chorium efficiant. Nec te syllabarum terreat numerus ^xcum intra præfinita temporum spatia teneatur, veluti,

Tibi vetus ara caluit aborigineo sacello.

8 Hic pro chorio sive trochæo tribrachys positus invenitur, longa in duas breves soluta, sic, *Tibi ve. Tibi* enim pro una syllaba longa accipiemus. *Ra caluit ab o.* Nam pro choriambo tribrachys bis inductus reperitur. Hujus metri ^yPhilicum auctorem ^zaccepimus, quod appellatione ipsa dinoscitur, qua metrum signatur.

CAP. XVII. *De duobus Ionicis a dactylo hexametro generatis.*

Ionicus quoque Sotadeus sive Sotadicus, (nam quidam volunt esse inter eos hanc differentiam, ut Sotadeus constet duobus ionicis et ithyphallico, id est tribus trochæis, ut,

Pronus cupit ingentibus ire cum procellis,

at Sotadicus tribus ionicis pedibus adæque ἀπὸ μείζονος, ^aultimo spondeo, ut est,

Galli timidi semianimes tergora vertunt,)

ex dactylico hexametro profluunt. Nam spondeo initiali et finali et in medio versu posito constat, qui in heroo summa obtinet metri, ^{aa}utpote qui divisione secundæ longæ dactyli sit ^bparens. Tetrametrus quoque catalecticis similiter originem ab heroo hexametro trahit; nam quod residuum est dactylico versui post

^w congruant] congruunt P.   ^x cum] et cum P.   ^y phalæcum] phaliacum P.   ^z accepimus] accipimus P.   ^a ultimo] ut ultimo P.   ^{aa} utpote] utpute P.   ^b par. Ejus] parens P.

divisionem eam, quam ^c hephthemimeren diximus, tamquam,

Arma virumque cano Trojæ.

superest,

Qui primus ab oris.

Item,

Inde toro pater Æneas.

dehinc,

Sic orsus ab alto.

Id si geminaveris, et pariambum medium inserueris ⁴ versui, ionicum ἀπὸ μείζονος tetrametrum brachycatalectum figurabis, ut puta si medius pariambus. Ergo geminata cola heroi versus metrum ex se tale procreabunt, ut,

Qui primus ab oris.

Item,

^d*Dum conderet urbem.*

Sit medium puto, fiet versus,

^c*Qui primus ab oris, puto, Dum conderet urbem.*

Ergo pariambus in media sede duorum hemistichiorum positus duo cola nectit, facitque ut inter se congruant, ^fquæ sine metro antea dissidebant. Sane cadere nonnunquam in hanc speciem et trochaicam basin, quæ secunda regione post ionicam primam positam Praxilium metrum efficit, intimandum lectori esse par duxi, ne ^gvelut contra legem ionicorum factam ^hexistimaret, veluti,

Te nunc rogo Phœbe dulce melos.

^c hephthemimere] ephthemimeren P. ^d dum conderet urbem om. P. ed. Cam. ^e qui primus ab oris om. P. ed. Cam. ^f quæ] quam P. ^g velut] veluti P. ^h existimaret] existimarent P.

4. Sit medium puto] Totus locus exaratus sic scribatur: ut, Qui primus ab oris. Item, Dum conderet urbem. Sit medium puto

fiet versus: Qui primus ab oris puto dum conderet urbem. CAMER.

6 Ex hoc et dithyrambici metri origo manat, quod ex duobus primis pæonibus et hippio tertio, id est epitricto, subsistit, ut,

Jam Tyberis implacidus unda fluens.

Quorum supremas si detrahas syllabas, tres dactyli in versu reperiuntur.

7 Nunc de ionico, quem musici ἀπὸ ἐλάσσονος vocant, cujus ¹et de origine et nomine et compositione, quia (quæ) accidunt trimetro scazonti, huic quoque accidere
8 in dubium non venit ex trimetro versu iambico dimetrum epodum octosyllabum Archilochus commentus est: ut,

Beatus ille qui procul ^knegotiis.

e quo dimetrus,

Beatus ille qui procul.

nisi ¹si recipiat dactylum, aut ejus contrarium, vel loco
9 iambi tribrachyn, et ^m fiat novem syllabarum. Hic enim dimetrus, adjectis duobus pedibus, quos idem detraxit, revertitur ad pristinum trimetri statum, tamquam,

Subire Mæcenæ tuo. •

10 Si adjecero *negotio*, erit trimetrus,

Subire Mæcenæ tuo negotio.

Item,

Beatus ille qui procul.

si addidero, *Simonides*, trimetrum hac dipodia ⁿcomplebo, ut,

Beatus ille qui procul Simonides.

11 Facit præterea versum iambicum trimetrum tam *Simonides* quam *negotio* repetitum ter, haud alias quam ^out aiunt fecisse Virgilium nostrum iambico epigrammate,

¹ de] et de P. ^k negotiis] negotio P. ¹ Nisi si] si om. P. ^m fiat] fiet P. ⁿ complebo,] complebo, ut, P. ^o aiunt] ut aiunt P.

7. quia accidunt] Opinor legendum, quia quæ accidunt. CAMER. Mox post venit multa videntur deesse.

Thalassio Thalassio Thalassio.

¶ quod bis enuntiatum facit epodon, ita,

*Beatus ille qui procul negotio,
Thalassio, Thalassio.*

Quo dimetro etiam Archilochus carmen composuit in ¹²
Lycambam et filias: sed et apud nos metro continuo
Alphius Avitus libro ⁹Rerum excellentium fecit, et
noster Horatius plures odas eodem metro persecutus
est. Item dimetrus ex utraque parte syllaba detracta
et acephalos et scazon, id est capite inminutus et
claudus, efficietur, sic,

Adest celer Phaselus est.

Item,

¹*Simonides Simonides.*

Prima enim adempta syllaba faciet ἀκέφαλον, sic, ¹³

Est celer Phaselus est.

ultima vero claudum, sic,

Adest celer Phaselus.

Item ἀκέφαλος,

Monides Simonides.

Scazon,

Simonides Simoni.

ad instar scilicet dimetri superioris. Horatius autem ¹⁴
in suo opere primum ἀκέφαλον adsimilem huic,

Est celer Phaselus est,

ita induxit,

⁵*Non ebur neque aureum.*

Sequentem vero epodum trimetrum catalecticum ad
instar hujus,

Phaselus ille quem vides Sabinus.

Mea renidet in domo lacunar.

Cui si duplicem iambum a principio dempseris *mea* ¹⁵

¶ Quod] Qui P. Mox Lycambum P.   4 rerum] regrum (sic) P.
¹ Simonides semel ed. Tubing.   Duplicavit Camerarius.   5 non
ebur] nec ebur P.

^treni, erit reliquum *det in domo lacunar*, quæ clauda
pars erit dimetri adsimilis illi superiori,

Adest celer Phaselus.

16 Hujus tenoris ac formæ quosdam versus ^vpoetas ly-
ricos carminibus suis indidisse cognovimus, ut et apud
^wArbitrum invenimus, cujus exemplum,

Memphitides puella,

Sacris deum parata.

Item,

Tinctus colore noctis.

Ægyptias choreas.

CAP. XVIII. *De Saturnio versu.*

Et quoniam sub occasione versus hujus et tem-
pestiva etiam nobis alia suggerit species, consentaneum
reor hoc loco dicere de natura et origine hujus versus,
cui prisca apud ^xLatium ætas, tamquam Italo et indi-
genæ, Saturnio sive Faunio nomen dedit, sed falluntur :
a Græcis enim varie et multiformiter inductus est,
2, ^ynec tantum a comicis, sed etiam a tragicis. ^zNostri
autem antiqui usi sunt, ea non observata lege, ^anec
uno genere custodito, sed ^bpræterquam quod durissi-
mos fecerunt, etiam alios longos, alios breviores inse-
ruerunt, quorum est hic,

Turdis edacibus dolos comparas amice.

^t renidet, relinquetur] reni erit reliquum det P. ^vpoetas]
phaoetas P. ^w Arbitrum] Arbitrium P. Mox pro *Ægyptias cho-*
reas Terhærius rescripsit *Ægyptius choreutes*. ^x Latinos] Latium P.

^y nec] ^{ec}nōn P. ^z Nostri] Nostri autem P. ^a nec] ne P.
^b præterquam] propterquam P.

2. longos] *Longiores* Atilius
Fort. p. 2679. Vid. Santen. ad
Terent. Maurum p. 352.

ib. *Turdis edacibus*] Primo
loco posita duo exempla valde

mibi a mendis suspecta sunt,
posterius inprimis, sed res quæ
docetur ex aliis satis intelligi pot-
erit. CAMER.

Item,

Ferunt pulchras ^{bb} creterras, aureasque lepistas.

Et apud Nævium,

^c Novem Jovis concordēs filiae sorores.

Videtur tamen e duorum versuum membris compositus, dimetri et quadrati. Constat autem pedibus sex et semipede. Nam ^d primos tres pedes et semipedem habet ex parte prima dimetri; reliquos vero tres pedes, qui sunt ultimi, habet a parte prima quadrati tragici trochaici, ut,

Cum victor Lemno classem Doricam appulisset.

Est autem duabus primis syllabis longior ab hendecasyllabo, nam uno pede in capite hendecasyllabi ^e posito, Saturnius versus fiet; cujus exemplum Metelli proposuerunt de Nævio, aliquotiens ab eo laccessiti. Ita,

Malum dabunt Metelli Nævio poetæ.

Nam *Malum dabunt Metelli* clauda pars dimetri iambici est: dehinc *Nævio poetæ* tribus trochæis constat, quod ^{ee} phallicum vocamus, nec quicquam oberit trochæo quod suprema longa est, ^f quod semper in metris indifferenter, sicut superius diximus, ponitur. Tres iambo cum syllaba et tres trochæos. ^g Ergo erit prima ⁶ pars, id est,

Malum dabunt Metelli

talis, qualis est,

Adest celer Phaselus.

^{bb} creterras plane P. Mox delendum que. Noveimoves P. ^d primos] primus P. ^{ee} phalæcium] phalechum P. leg. phallicum. ^longaē qd P. ^g ergo] eē P.

^c Novem Jovis] ^e posito] positos P. ^f quod] qui supma

2. creterras] Hic creterras repositum, cum antea legeretur, ære terras. COMM.

5. oberit trochæo] Apparet esse locum mutilatum, sed est sensus et fortasse scriptura quoque fuit auctoris, Nec quicquam oberit tro-

chæo ultima longa, quod semper in metris indifferenter sicut superius diximus, ponitur. Habet ergo tres iambo etc. CAMER. Syllaba longa nempe, et hæc duo vocabula deesse videntur. COMM.

Item,

Memphitides puellæ.

Sequens,

Nævio poetæ

talis, ut est,

Bacche plaude Bacche.

7 Sane ut in decasyllabo primus pes incertus est, ita ut in hoc duo primi pedes variantur.

Jam nunc vocet Camænas ^h*quis novem sorores.*

8 Qui ut terminus a spondeo incipit. Quidam volunt hunc feriri sexies et recipere pedes septem, hoc est, spondeum, iambum, pyrrhichium, pariambum, dactylum, trochæum, anapæstum, e ^kquis est Thacomestus, et nasci a trimetro ^mscazonte: alii vero omnes duodecim pedes admittere, neque semper eum, ut illi asserunt, nasci e trimetro scazonte. Unde apud omnes grammaticos super hoc adhuc non parva lis estⁿ.

^h quis om. P.   ^k quibus] quis P.   ^m scazonte] scazonteⁿ P. et sic fere mox.   ⁿ Expl. lib. tertius. Incipit IIII. lege feliciter. De connexis etc. P.

7. *Qui ut terminus* etc.] Hic legendum putat Camerarius *Qui Saturnius*. Ego nihil mutandum censeo: sententia enim integra est: hoc enim ait, et principium

et finis seu terminus habet spondeum. COMM.

8. Thacomestus] Polymnesti mentio fit apud Plutarchum de Musica. COMM.

LIBER QUARTUS

DE CONNEXIS INTER SE ATQUE INCONNEXIS, QUÆ GRÆCI ΑΣΥΝΑΡΤΗΤΑ VOCANT, PRAGMATICUS.

CAP. I.

EMENSIS atque discussis his secundum propositum nobis ordinem, °quæ ex dactylico atque iambico genere per multiplices compositionum figuras informata ^pderivantur, superest ut ea, quæ ex utriusque concinnatione ac ^qpermixtione metrorum genera procreantur, quibus aut magni auctores nomina dederunt, aut illustres poetæ frequenter usi sunt, persequamur. Namque Archilochum ferunt, quem parentem artis musicæ juxta multiformem metrorum seriem diversamque progeniem omnis ætas canit, acceptum ab his qui ante se inspexerant summamque ^rtractaverant dactylicum, quod est omnium caput ac principium, per ^sadjectiones detractationesque vertisse. E quo primum iambicum ³metrum per detractationem unius temporis formavit, adæque hexametrum, qui per dipodias trimeter efficitur, dehinc ab his duobus exorsus multa metrorum genera variaque ^tproduxit. Namque ab iambico trochaicum, a dactylico anapæsticum prodidit, mutata per translationem, ut in utroque, longa syllaba. Rursus per ⁴

° quæ] qui P.   ^p derivantur] derivant P.   ^q permutatione]
permixtione P.   ^r tractaverant] tractaverunt P.   ^s abjectiones]
adjectiones P. et sic conj. Commelinus.   ^t produxit] produxit.
Namque ab iambico trochaicum, a dactilico anapesticum prodidit P.

incisionem singulorum atque conjunctionem pleraque metrorum genera commentus est. Jamque iambico trimetro detracta parte tertia, id est dipodia, dimetrum iambicum edidit, sic,

Beatus ille qui procul negotiis.

dehinc,

Ut prisca gens mortalium.

- 5 Similiter a dactylico eadem parte ^vdempta, id est duobus retractis pedibus, tetrametrum de hexametro ^wversum protulit, ut,

Cantabunt mihi Damœtas et Lyctius Ægon.

dehinc,

Damœtas et Lyctius Ægon.

- 6 Eadem species erit si supremos similiter pedes detrahas, ut,

O crudelis Alexi nihil mea carmina curas.

dehinc,

O crudelis Alexi nihil mea.

- 7 Item iambico trimetro ^xsuprema detracta syllaba hendecasyllabon, quem quidam miuron vocant, edidit, ut,

Beatus ille qui procul negotiis.

dehinc,

Beatus ille qui procul quiescit.

- 8 Similiter trochaico tribus revulsis pedibus, metrum Phalæcium protulit, sic,

Tollor in montes vagus entheus repente.

dehinc,

Entheus repente.

- 9 Rursus hæc eadem connectens per cola et commata inter se, innumerabiles edidit species, quarum aliæ per conjunctionem, aliæ per injectionem ^ymetrorum diversi generis compositæ formatæque noscuntur. Nam duobus

^v adempta] dempta P.   ^w versum] versus P.   ^x suprema] supremo P.   ^y metrorum] metrorum diversi generis P.

pedibus et semipede versus heroi, ^aquæ penthemimeres
tome dicitur, divulsis, rursusque inter se copulatis, pen-
tametrum elegiacum figuravit, ut,

Incipe Menalios : ^aIncipe Menalios.

Idem hoc ex tribus penthemimeres fit, et appel- 10
latur ab aliis tripenthemimeres, ab aliis trisyntheton.
Traditur autem ^btrisyntheton illa species, quæ tria cola 11
e ^cdiversa ac sejuncta metri lege in unum carmen ^dcon-
sociat, tribusque trochæis in fine ^econcluditur, unde
et trisyntheton appellatur, quod ^flicet sit specierum
trina ratione distinctum, tamen copulatis his versus
unius generis propagatur. Phallicum quoque tetra- 12
metro heroo assimili quoque inconsona inter se con-
junctione sociavit, ita,

Solvitur acris hyems grata vice,
dehinc,

Veris et Favoni.

Tres ^gtrochæos eadem specie et in anapæstico dimetro, 13
id est dipodia ejus ante lata, protulit, velut,

Age nunc comites ferte sacra Baccho.

Nam,

Age nunc comites,
anapæstica dipodia :

Ferte sacra Baccho,
phallicum metrum est. Item ex iambica basi et cho- 14
riambo, sic,

Novum melos Lydia dic.

Nam

Novum melos
duo sunt iambi ;
Lydia dic

^a quæ] qui P.   ^a incipe] incipe elegiacum P.   ^b trisynthe-
ton] triasyntheticon P.   ^c diversa] ediversa P.   ^d consociat]
consociant P.   ^e concludit] concluditur P.   ^f scilicet] licet P.
Mox *Phallicum* editum pro *Phalæcium*.   ^g trochæos—specie] tro-
chæis—speciem P.

¹⁵ choriambus. Rursus ex dimetro anapæstico, et dimetro iambico catalectico, sic,

Age conscia Musa sacros scopulis refer sonaque cantus.

Age conscia Musa sacros scopulis,

dimetrum anapæsticum :

Refer sonaque cantus,

¹⁶ dimetrum iambicum catalecticum. Item ex dimetro iambico ^hacatalecto, et dimetro trochaico catalectico, sic,

Beatus ille qui procul, tollor in montes vagus.

Nam,

Beatus ille qui procul,

dimetrum est iambicum acatalectum :

Tollor in montes vagus,

¹⁷ dimetrum est trochaicum ⁱcatalecticum. Adeo fecundus varietate carminum et singularis artificii in excogitandis novis metris hic auctor est, ut et ceteris vatibus imitationis suæ in componendis metris observantiam parem studiosa æmulatione præstiterit. Nam plerique sequentis ævi his informati metrorum figurationibus, et quibusdam viis auctore Archilocho, varias numerorum species et ipsi commenti posteris tradiderunt, unde innumerabilis incomprehensibilisque venit ¹⁸ in manus copia. Nam ^ke trimetro iambico Archilochio, iambicus pede minor, quem etiam decasyllabon vocant, figuratus est ab Alcæo, unde et Alcaicus dicitur, ut,

Beatus ille quem potens Deus.

Item heptasyllabon Anacreontium, primam ^lhabens longam additam, ut,

Nunc ^{ll}sacras ite ad aras.

²⁰ Item ex trimetro iambico ^mcatalectico, medio trochæo inmisso, sic,

^h acatalecto] catalecto P. ⁱ catalecticum] acatalecticum P.
^k e trimetro] e om. P. ^l habens] habent P. ^{ll} sacras ite]
sacraire P. ^m catalectico] acatalectico P.

Trahuntque siccās machinæ carinas.

^aNam a Callimacho medius trochæus insertus est iambico versui. Hæc forma conveniens ^oSaturnio versui ²¹ est. Item iambicus dimetrus solutus in tribrachyn,

Agite, fugite, quatite, Satyri.

Item ex basi trochaica et molosso,

Tollor altos in montes.

Item ex trochaico metro catalectico hephthemimeri ²² dactylico,

Tollor in montes vagus, numina sic stimulant.

Item trochaicus tetrametrus catalecticus pluribus ^plongis in breves solutis, sic,

Agite turba Phrygia nunc ^qet quatite gravia tympana.

Item trochaicum tetrametrum catalecticum, quartum ²³ iambum habens, ^rseu quod Eupolidion vocatur,

Juppiter vocatus, adest : ^sDii favete ceteri.

Item ex trochaico tetrasyllabo et dimetro ionico ^{ἀπὸ} ^{μείζονος}, quod est Sotadium,

Eia nunc mihi.

Item ex anapæsto dimetro acatalecto et iambico dimetro ²⁴ catalectico, sic,

Age nunc comites rabidæ Cybeles^t vocent choros ad aras.

Item Sapphicum dimetrum hendecasyllabum ex ^vanapæsto catalecticum,

Rapiunt ^whederas cito Mænades.

Item ex choriambis et dipodia ^xiambica alterna vice, ²⁵ ita ut in ultimo catalexin habeat, sic,

^a Nam a Callimacho] Nam fallatbe P. cf. Terent. Maur. v. 2941.
^o Saturnio] Saturno P. ^p longis in breves solutis] in longis breves insolutis P. ^q et quatite] est quatita P. ^r quod Eupolidium vocant] seu quod Eupolidion vocatur P. ^s dii favete ceteri] defuncte cereri P. ^t vocent] una cum P. ^v anapæsto] anapæstum P. ^w hederas cito] hedera scit P. ^x iambica] omnes, ni fallor, iambicum.

Lydia dic precor mihi, perdere cur sodalem.

Item ex choriambo et dipodia iambica et trochaica, ultimo amphimacro, ut,

Lydia dic precor libens, unde dona quæ geris.

²⁶ Item ex choriambo et basi iambica, ultimis trochæis tribus,

Lydia dic precor mihi cur tacere nolis.

Item ex choriambico dimetro acatalecto, et trochaico ^xdimetro catalectico, sic,

Lydia dic quid retices, cur venire perneges.

²⁷ Item ex Glyconio et iambico dimetro catalectico,

Cantu ^yconticuit feros, et impios gigantas.

Item ex Pherecratio et iambico dimetro ^zcatalectico sic, ex his Callimachi brevissimis duobus. Item ex Glyconio et Pherecratio junctis, e quis Priapeus versus fit, sic,

Nereus ut caneret ^afera grato Pyrrha sub antro.

²⁸ Item verso eorum ordine, similis superiori versus creabitur, ut,

Ibam forte per agrum montis silvicomi nemus.

Item quod utrosque Glyconios habet, ut,

Ibam forte per arduum montis silvicomi nemus.

²⁹ Item quod utrosque Pherecratios, sic,

Rumpunt carbasa venti, fiunt liba Priapo.

Item ex duobus trochæis et duobus iambis, ut,

Sancta diva parens Sami.

Item ex molosso et iambo, qui molossiambus dicitur: ut,

Marcenti gradu ^bnectebant choros.

³⁰ Item ex penthemimere et syzygia iambica cum semi-

^x dimetro] dimetro catalectico P.   ^y concinuit—gigantes] conticuit—gigantas P.   ^z catalectico] catalecticis P.   ^a fera] feros P.   ^b nectebant] nectenebant P.

²⁷. duobus] Hic quædam Callimachi videntur deesse. COMM.

pede et ^caltera penthemimere, quod Platonicon dicitur: ut,

Arma virumque cano, boni sodales, ludere nunc opus est.

Item dimetron heroon cum ithyphallico ex tribus trochæis: sic,

Qua vada cæcula molle flumen urget.

Item e duobus dactylis et semipede repetiti faciunt elegiacum, adjecta in ^dprimo syllaba una et in medio altera inserta, quod Thesmophorion vocatur, ut,

O perpetuo tellus quæ nunc riget usta gelu.

Item et tome iambica et elegiaca quæ penthemimeres ³¹ dicitur, sic,

Canam relictus, impiger ipse veni.

Memineris autem generaliter ^eelegiaci versus cola iam- ³³ bicus subnexa, sub quacumque versus specie seu lege, iambelegum ab auctoribus, composito vocabulo, nuncupari: seu contra, si præponas elegum iambo, elegiambum; ut,

Impiger ipse veni, ^fcanam relictus.

Nam,

Impiger ipse veni,

tome elegiaca:

Canam relictus,

tome iambica. Item ex dimetro trochæo et penthe- ³⁴ mimere,

Nunc deos adesse dico postquam res Asiæ.

Item ex trochaico dimetro acatalecto et ^gchoriambico dimetro catalectico, sic,

Juppiter beatus ille, Lydia dic per omnes.

Item ex basi trochaica et choriambo, ut,

Phoebe dulce sume merum.

^c altera] altero P.   ^d prima] primo P.   ^e elegiaci] elegiacum P.   ^f canam] nam P.   ^g choriambico—catalectico] choriambo—acatalectico P.

- 35 Item trochaicum tetrametrum catalecticum, quartum iambum habens, quod Eupolidion dicitur,

Juppiter vocatus adest dii favete ceteri.

Item ex trochaico dimetro catalectico et ionico ἀπὸ μείζονος ^h ultimis tribus trochæis et semipede,

Juppiter cælo sedens ⁱ fulmen parat acre, cuncta quo tremunt.

- 36 Item ex ithyphallico, sic,

Mente concitatus tollor in scopulos repente.

Item ex anapæsto dimetro ^k acatalecto et iambico dimetro catalectico,

Age nunc comites rabidæ Cybeles vocent choros ad aras.

- 37 Item ex dipodia anapæstica et ithyphallico,

Age nunc comites ferte sacra Baccho.

Item ex choriambo et dipodia iambica et trochaica, ultimo ^l amphimacro,

Lydia dic precor libens, unde mala quæ geris.

- 38 Item ex pæonico trimetro catalectico et ithyphallico, ut,

Nunc agite, nunc tripudiis mihi dulce ferte carmen.

Item ex pæonico dimetro et choriambico dimetro catalectico, ut,

Nunc agitata venit Lydia ^m dic per omnes.

- 39 Item ex ionico ἀπὸ ἐλάσσονος et pæone tertio et ithyphallico, ⁿ sic,

Miserarum est nec amore nec furore tangi.

Item ex ionico ἀπὸ μείζονος et ^o choriambo et ultimo Piambo, sic,

Dic nunc age Clio mihi Pegaseum melos.

- 40 Ad summam omnia metra, et quæ inter se congruunt, et quæ temporum ^q ratione contraria sunt, si plenius

^h ultimis] ultissimis P.   ⁱ fulmen] flumen P.   ^k acatalecto] catalecto P.   ^l amphimacro] et amphimacro P.   ^m dic] nunc P.   ⁿ sic om. P.   ^o choriambico] choriambo P.   ^p iambo] iambo, sic P.   ^q ratione] rationem P.

consideres, ab heroo traducta sunt, et mehercules, si quis excutere penitus velit, inveniet, ut supra diximus, omnia genera ab hexametro heroo et trimetro iambico derivata, cum et iambicum heroi sit traductivum, nec quicquam sine his per se posse ^rsubsistere: unde, ^sut diximus, hæc duo metra, ut elementa ceterorum ac semina habenda merito ac dicenda sunt. Hæc ita ⁴¹ videri atque esse, ut diximus, si studiosa contemplatione exempla quæ proponuntur adverteris, ^tapprobabis. Nam metrorum species cum generis sui privilegio distinctæ sint, tamen misceri inter se atque diversis communia effici ea videlicet ratione, qua cuncta, ut dictum est, ex eadem origine atque uno fonte deriventur, sic comprehenditur. Legimus apud Hora- ⁴² tium,

Sic te diva potens Cypri.

Hoc Glyconium metrum dicitur, quod constat ex spondeo, choriambo, et ultimo ^utrochæo vel eodem spondeo; commune hoc esse cum heroo trimetro, quod constat ex spondeo, ^vet duobus dactylis, cunctis ^win promptu est. Item,

Mæcnas atavis edite regibus

apud eundem lyricum. Hoc Asclepiadeum metrum ap- ⁴³ pellatur, quod constat ex disyllabis primo et extimo pedibus, ^xmediis duobus choriambis. Hoc quoque par et commune esse pentametro, ei dumtaxat, cui penultimus anapæstus est, nemo ^ydubitabit. Pari ^zmodo et tro- ⁴⁴ chaicum iambico communione inter eos tribrachi pedis misceri reperies, qui divisione alternarum iambi et trochæi longarum subsistit, ut est,

Tibi vetus ara caluit aborigineo sacello.

^r consistere] subsistere P.   ^s ut] et P.   ^t approbabis] approbaris P.   ^u trochæo—spondeo] Leg. iambo—pyrrhichio.   ^v duobus] et duobus P.   ^w in promptu] inprūptum P.   ^x mediis] pedibus mediis P.   ^y dubitabit] dubitavit P.   ^z modo] mor P.

Hic pro trochæo tribrachys positus, longa in duas breves soluta *tibi ve*, utriusque metri disciplinam tuetur; *tibi* enim hic pro una syllaba longa accipitur, qui fit
 45 ut idem versus ^asub utriusque conditione teneatur. Nam pari lege duæ breves, id est media atque ultima, in unam longam coeuntes, iambum et trochæum formabunt. Quid nunc de proceleusmatico dixerim? qui ex omnibus brevibus subsistit, ut est ille versus tetrameter catalecticis;

Perit abit avipedis animula leporis.

46 Nam fere metris omnibus misceri communisque haberi ^bpoterit, si eum per conjunctionem syllabarum ac temporum, prout uniuscujusque metri conditio exi-
 47 git, informare ac dividere ^cvolueris. Pari ratione syllabarum divisio vel connexio eandem metris varietatem dabit, ut,

Rei magnai publicai ^dgratiai.

Nam si ^ediductionem syllabarum ad unitatem revoces, ut sit *magnæ* et *publicæ*, ex trimetro catalectico brachycatalectum trimetrum efficies. Per connexionem autem, id est cum duæ vocales non interposita consonante media in unam syllabam coguntur, idem effici, erit exemplo versus hic,

Cum te flagranti dejecit ^ffulmine Phæton.

49 scilicet ut disyllabum nomen ex trisyllabo fiat. Nam si connexa diducas ut sit *Phaëton*, heroo versui ultimus anapæstus ^gadjungetur: ita fit ut admixtione unius
 50 pedis diversa metrorum genera misceantur. Versus quoque hendecasyllabus Sapphicus varia scandendi divisione diversis inter se metris communis reddetur. Nam si ita percutias, ut primus in eo pes sit disylla-

^a utriusque] sub utriusque P.   ^b poterit pes] poterit P.   ^c volueris] voluerit P.   ^d grati] gratiai P.   ^e seductionem] deductionem P.   ^f fulmine] flumine P.   ^g adjungetur] adjungetur P.

bus, dehinc dactylus, residentibus tribus trochæis ^hultimis, erit ithyphallicum metrum, sin vero ita dividas, ut primum spondeum, dehinc choriambum, post diiambum et syllabam collocaſ, erit Phalæcium, ut,

Postquam res Asiæ perit procellis.

Sicut quidam qui ea a se, ut supra ostendimus ^ldistingunt.

Et quoniam hendecasyllabi mentionem fecimus, ⁵¹ occasione admonente satis opportunum arbitror de speciebus ejusdem, quæ sunt ferme VII ex una eademque origine descendentes, breviter dicere, quæ scilicet ex utriusque, id est dactylici et iambici metri permixtione, composita et copulata noscuntur. Initium ⁵² autem ab eo versu ^ksumemus, cui Sapphico nomen est, non ut ab ea invento, sed jugiter usurpato: e cujus fonte plurimæ species disparis figuræ prolabuntur. Hujus prior forma ea lege taxabitur, qua ^lprimus in ⁵³ versu spondeus solemniter, post dactylus, dehinc et tres trochæi ponantur, e ^mquibus ithyphallico seu Phalæcio, ut supra diximus, nomen est. ⁿInstruendi tamen ⁵⁴ sumus ^olegem collocandi in exordio spondei varie veteres custodisse. Nam quidam et trochæum et iambum in ea sede collocasse reperiuntur, inter quos et Catullus est sub exemplis hujusmodi,

Cui dono lepidum novum libellum,

Arido modo pumice expolitum.

^pMeas esse aliquid putare nugas.

Nam *Cui do*, spondeum: *Ari* trochæum: *Meas* iam- ⁵⁵ bum, tres ^qdiversos pedes esse, quibus supradicti versus inchoantur, in dubium non venit. Hujus hendecasyllabi species erunt, ut diximus, ^rseptem. Feritur autem ⁵⁶

^h ultimis] ultimus P. qui mox Phalæcium. ^l distinguunt] distinguunt P. ^k sumemus] sumimus P. ^l primus] prius P. ^m quibus] quis P. ⁿ instruendi] struendi P. ^o legem collocandi] lege ac locandi P. ^p meas esse aliquid] meosesealiquot P. ^q divisos] diversos P. ^r septem] ut diximus septem P.

his commatibus, quibus et hexameter per tomas, ut superius demonstravimus. Ex ^squis aut duo metra, id est heroum et iambicum, ^tex se composita versum copulabunt, aut unum supplemento sui generis ^vintegrum dabunt, ut puta,

Castæ Pierides meæ camænæ.

57 Dividitur sic secundum heroum metrum, ut prior spondeus sequens dactylus adjuncto semipede penthemimeren tomen ^wcompleant, residua autem versus pars iambo adsignetur, superfluenta syllaba, quod est adæ-
58 que penthemimeres. Hæc igitur duorum versuum principia, quæ copulata in unius versus formam venerunt, suo quoque metro compleri potuerunt, sic,

Castæ Pierides precor adspirate canenti

et fit herous. Item,

Meæ camænæ cœlitum testor genus

iambicus. Item,

Carmen Pierides struunt sorores

ita complebitur,

Carmen Pierides pangunt memorabile Musæ :

dehinc,

Struunt sorores Atticæ ^xdirum nefas.

59 Hæc erit de hendecasyllabis prima species et divisio. Secunda vero recipit, ut superior, spondeum et dactylum, non admisso semipede, ut supra, quo completur penthemimeres tome, dehinc tres trochæos, tamquam,

Siccas ducite machinæ carinas.

60 Nam si duobus herois quartos pedes conjungas, erit versus hexameter, sic,

Siccas ducite jam læto cum carmine puppes.

Reliqua pars ^ve tribus trochæis *machinæ carinas*, suo
61 metro, id est ithyphallico, stabit. Item,

^s quibus] quis P.

gram P.

^v e] et P.

^t ex se] se om. P.

^w compleat] compleant P.

^v integrum] inte-

^x dirum] durum P.

Pangunt carmina jam novem sorores
hexametro complebitur sic,

Pangunt carmina tergemina memoranda sorores.

^a Resederunt tres trochæi, *jam novem sorores.* Tertia 62
autem divisio latius patet, cujus exemplum,

Sulcos tunc retegunt comæ ^a fluentes.

Item,

Jamdudum tibi disserens probavi.

Nam si retrahas *fluentes*, remanet

^b *Sulcos tunc retegunt comæ.*

Quod est metrum, ut grammatici, choriambicum, ut 63
musici, bacchiacum sive Anacreontium syllabarum
octo, et in hoc tam primæ quam ultimæ duæ syllabæ
incremento, magis quam ^ctextui pedum necessariæ, ut
putant, habentur. Quæ sunt hæ, initio *sulcos*, in ulti- 64
mo *comæ*, superest *tunc retegunt*, quo pes choriambus
efficitur, e longa et duabus brevibus et longa, quæ
si forte brevis incurrerit, ut in illo versu,

Jamdudum tibi disserens :

nam *di* syllaba in *dum tibi dis*, qui est ^dchoriambus, 65
brevis inventa, fiet longa positione, sequente alia *s*,
^equia in versu habetur post *dis* ultima ^fchoriambi *se-*
rens, hoc est *disserens*. Superest ergo superiori versui,
cujus exemplum induximus, *tunc retegunt*, ut vides,
pes medius choriambus: pars autem prima in hoc
versu, ut supra, pedum diversitate variatur: nam et
spondeum et iambum et trochæum admittit, ultima
manente semper immobili, quam solus iambus obtine-
bit: ergo,

^r
^z resederunt] resedent P.   ^a fluentes] flaventes P. et sic mox.
^b sulcus] sulcos P.   ^c textui] texui P.   ^d choriambus] chori-
ambus, brevis P.   ^e quia] qā P.   ^f choriambi] choriambus P.

62. *comæ fluentes*] Supra la-   rius, quæ si forte, suspicor deesse
tentes, ut monuimus. Et infe-   aliquid. CAMER.

Sulcos tunc retegunt comæ.

66 Erit apud Horatium hujusmodi,

Intermissa Venus diu.

Hunc quidam alio adjecto choriambos extendunt latius, tamquam,

Sulcos tunc retegunt ambrosiæ comæ,

duobus in medio choriambis positis: nam *sulcos* et *comæ* hic quoque ^fut superius in augmento erunt: ita et illud apud Horatium,

Intermissa Venus missa Venus diu.

67 Nam tam *inter* quam *diu* superfluunt metro. Hujus figuræ similis apud eundem versus in principio invenitur, sic,

Mæcenas atavis edite regibus.

68 Nam et in hoc duo medii choriambi clauduntur: primo spondeo, extimo iambo, qui per adjectionem ultimæ syllabæ erit pentameter, sic,

Mæcenas atavis edite remigibus.

69 Idem Phalæcus [§]et tres choriambos uno versu copulatos induxit, mutuatus id quoque ab Alcæo, ita ut tres dipodiæ choriambicæ extimis utrimque simplicibus concludantur: ut,

Tu ne quæsieris, scire nefas, quem mihi quem tibi.

Item,

Nullam Vare sacra vite prius severis arborem.

70 Nam binis syllabis ex initio et fine detractis super-

^f et] ut P.

[§] tres] et tres P.

68. *per adjectionem ultimæ syllabæ*] Ita fuerit exemplum, *Mæcenas atavis edite regibus* hic. Sed in sequentibus docet adjectione penultimæ de hoc pentametro reddi, ut hoc modo, *Mæcenas atavis edite remigibus*. CAMER.

ib. *regibus*.] Deest syllaba *hic*, aut tale quiddam. COMM. *re-*

migibus Putsch. vid. Terent. Maur. v. 2657.

69. *mutuatus id quoque ab Alcæo*] De Alcæo illam oden Horatium transtulisse indicio est versus primus cui similis sensu et genere carminis citatur ex Alcæo hic, Μηθὲν ἄλλο φυταῖρε πρότερον δένδρεον ἀμπέλου. CAMER.

erunt tres reliqui choriambici: ex quo etiam Priapei versus origo manat, et hujus colo seu commate adæque hendecasyllabus formabitur. Nam heroï hexa- 71 metri tres pedes, cum inciderit, interposita, ut versus Priapeus exigit, distinctione, eundem secernit, ut,

Cui non dictus Hylas puer,
dehinc,

Et Latonia Delos.

Qui si inter se enuntiatione copulentur, hexametri versus tenorem integrum modumque præstabunt, nequaquam tamen disciplinæ ac dignitati heroï respondentem, nam divisio hujus in secundo commate infracta paululum ac mollior, receptis in versu primo et quarto spondeis, efficitur, ut apud Catullum,

Hunc lucum tibi dedico consecroque Priape,
quos distinctio occultat auribus. Nam si divisione 73 metri Priapei separentur, ita sonabunt apud Virgilium,

Fronde super viridi sunt
dehinc,

Nobis mitia poma.

Castaneæ molles et

dehinc,

Pressi copia lactis.

Constat autem, ut supra diximus, duobus metris, quorum prius est Glyconium ¹octo syllabarum, sequens Pherecration syllaba diminutum, ita tamen, ut novissima Glyconii, id est octava syllaba, longa sit, si natura brevis fuerit, ^kveluti,

Nereus ut caneret ¹fera grato Pyræa sub antro.
Igitur, quod hoc versu Priapi laudes plerique canendo 75

¹ octosyllabum] octosyllabarum P.   ^k velut] veluti P.   ¹ fera] foeda P.

prosecuti sunt, Priapeum metrum nuncuparunt, quod genus hexametri adeo abhorret ab heroi lege, ut utraque pars commatis nonnunquam trochæis et iambis, aut pro spondeo anapæstis inchoetur, aut ^metiam cretico prius comma pro dactylo terminetur, ut est apud Catullum,

Nam te præcipue in suis,

dehinc,

Hellespontia ceteris.

76 ⁿquando bina sunt cola, mora distinctionis intercedente; quod genus versuum apud Græcos comoediarum veterum scriptores plurimum est, et magis apud eos qui satyrica scripserunt, unde a nonnullis satyricon prius vocabatur, verum postea ^oabiit in consuetudinem
77 ut Priapeum appellaretur. Sub ea ergo percussione, de qua supradictum est, primi commatis divisio et choriambo medio subsistens versum ab hendecasyllabo profectum declarabit, ut,

Sulcos tunc retegunt comæ.

Item,

Jamdudum tibi disserens.

Nam tale est, quale,

Cui non dictus Hylas puer.

78 Itaque si tamquam Glyconium dividitur, erit primum comma octasyllabum, in quo prior spondeus, sequens choriambus, tertius tribrachys, ^pquod in hexametrum Priapeum converti sic poterit: solvo choriambum, et novissimam ejus syllabam duabus ultimis brevibus conjungo, ut ex choriambo et ^qtribracho efficiantur dactyli duo, erit colon hexametri, cui si Pherecratium heptasyllabum apposueris, hexametrum versum com-

^m et] etiam P.   ⁿ quando] quam P.   ^o abiit] ab his P.
^p quod] qui P.   ^q tribracho conficiantur] tribrachi efficiantur P.

78. tribrachys] dibrachys Santen. Ter. Maur. p. 368.

plebis, in quo fit primus spondeus, secundus et tertius dactyli, quartus spondeus, quintus dactylus, sextus 79 spondeus: nam,

Cui non dictus Hylas puer
par est huic,

Hunc lucum tibi dedico,
octasyllabo, qui choriambica compositione formatur:
sequens pars,

Et Latonia Delos,
heptasyllabo illi,

Consecroque Priape,
quæ spondeo et dactylo et trochæo subsistit. Cum 80
ergo hujusmodi pedum compositio concurrit, fit ambi-
gua, ut ostendimus, versificatio, ut ^ret ad dactylicum
transduci possit, et ad hæc quæ diximus choriambica,
continuatis duobus epodi commatibus elatum in ea ode
cujus initium est,

Quis multa gracilis te puer in rosa.
Nam præpositis duobus versibus duplici choriambo 81
subsistentibus, subjicit ἐπὶ δὲ duas, quæ mutato, con-
tra quam auctor disposuit, ordine, Priapeum versum
conplēbunt, ita,

Grato Pyrra sub antro
Cui flavam religas comam.

Horum præposterato situ memorati versus forma præ-
stabitur, sic,

Cui flavam religas comam, grato Pyrra sub antro:
tamquam,

Hunc lucum tibi dedico, consecroque Priape.
Dehinc cetera asmatis decurrunt eadem strophe. Sane 83
nihil hic oberit si primi commatis ultima syllaba posi-
tione sit longa, ut est ^s*comam grato Pyrra*, nam exci-

^r et ad] ad om. P.   ^s comam om. P.

80. epodi] *Epici* Santen. Ter. Maur. p. 366. Mox *elatum* mendo-
sum videtur. An l. ita ut?

pitur a *g* et *r*, quia semper ultima syllaba et in integro, et in commate, omni lege fit libera, seu ^tquia prius comma nonnunquam, ut supra diximus, cretico ^vclauditur.

- 84 Quarta nunc a nobis species inchoabitur, non ut superior perplexa nec multiplex, cujus tome sub hoc versu talis existit:

Carmen suave dedistis o Camænæ.

Nam detracto primo commate versus heroi, supererit dipodia o *Camænæ*, hæc incisio tertio trochæo ^wterminatur, sic,

Carmen suave dedistis.

- 85 De qua in primo volumine plenissime, inter alias heroi versus tomas, diximus, ^xcujus et exemplum apud Virgilium nostrum ostendimus hoc,

Infandum regina.

Nam residua sibi parte adjecta hexametrum ^ydabit, sic,

Carmen suave dedistis Olympiades ^zmihi Musæ.

- 86 Similiter,

Infandum regina jubes renovare dolorem.

Adjecta enim trochæo tertia brevis pedem dactylum metro reddidit, ac sua versum lege conclusit.

- 87 Quinta autem ^ahendecasyllabi species admixto anapæsto Sotadium facit metrum. Nam si ante dactylum, qui post spondeum solemniter in hoc versu ponitur, ^banapæstum inferas, Sotadium metrum propria modulatione formabis. Erit ^cexemplo versus hic,

Carmen Pierides dabunt sorores.

- 88 Huic si adjeceris *lepidæ*, qui est anapæstus, inter spon-

^t quia] qua P.   ^v concluditur] clauditur P.   ^w terminatur] terminati P.   ^x cujus et] et om. P.   ^y dabit] ^{ab}dedit P.   ^z mihi musæ] mihi om. P.   ^a hendecasyllaba] endecasyllabi P.   ^b anapæstum] anapestus P.   ^c exemplo] exempla P.

deum et dactylum, sequentibus tribus trochæis, quibus hendecasyllabus clauditur, fit versus Sotadius, ita,

Carmen lepida Pierides dabunt sorores.

Item,

^d*Cantum Pan age carmen ede canna.*

Insero spondeo et dactylo medium anapæstum, qui 89 est *docilis*, fiet Sotadium, sic,

Cantu docilis Pan age carmen ede canna.

Sextus eadem divisione hendecasyllabus erit talis, 90

^e*Juverunt segetes meum laborem.*

Quali tome sit iste compositus explebo. Nam *juverunt* caput est incipientis hexametri, adjectis enim reliquis pedibus versus complebitur, ita,

Juverunt mentem versus et carmine dulci. 91

At id quod versui superest,

^f*Segetes meum laborem,*

metrum erit Anacreontion, siquidem eo frequentissime usus sit, sed et apud nos ^gplerique, inter quos Arbiter Satyricon ita,

Triplici vides ut ortu

Triviæ rotetur ignis,

Volucrique Phæbus axe

Rapidum pererret orbem :

quod ^hconstat, sicut plerique asserunt, ex ionico quem ἀπὸ μείζονος vocant. Nam si versui, quem supra posui, 92

Segetes meum laborem,

pro prima parte ejus quam detraxi *juverunt*, apponam clausulam hujusmodi *o quam relevarunt*, fiet versus ionicus ἀπὸ μείζονος, ita,

O quam relevarunt segetes meum laborem.

^d Cantum—ede] Cantu—adde P. ut mox. ^e Juvere] Juverunt P. ^f Segetes] Seges P. ^g plerique] relique P. ^h constat] constet P.

93 qui constat ex basi ionica et trochæis tribus. Similiter
et quem supra posui,

Triviæ rotetur orbis,

si quis ¹adjiciat cernis quotiens hic, dabit integrum
ionicum hujusmodi,

Cernis quotiens hic Triviæ rotetur orbis :

quod colon pyrrhichium et trochæos tantum tres reci-
pit, velut,

Volucrique ^kPhæbus axe

Rapidum pererret orbem.

Ita,

Segetes meum laborem.

Nam parili modo solent pedes ionici ut binas, ita sin-
gulas syllabas alternis vicibus, aut longis breves, aut
brevibus longas adnectere, ^{kk}versusque basi trochaica
94 frequentius claudere. Ex hōc Galliambicum quod vo-
cant metrum, emollita ac tremula modulatione forma-
tum manare dinoscitur. Nam si comma superioris
versiculi repetendo geminaveris, ita tamen ut sequentis
clausulæ ultimam syllabam subtrahas, versum Galli-
ambicum efficies, sic,

Segetes meum laborem, segetes meus labor.

95 Hoc genus metri maxime desiderat separari in duas
clausulas, tamquam,

Super alta vectus Attis :

dehinc,

Celeri rate maria.

Quod quidam Metroiacum, eo quod deum matris canti-
bus aptum sit, meritoque etiam Galliambum a Gallis
ministris deæ, appellarunt, ut versus isti testantur,

¹ adjiciat] adicit P.   ^k Phæbus] dephœbus P.   ^{kk} vcrsum] versus P.

95. metroiacum] Id est μητρεῖον a matre magna, ut dicit. Exem-
κὸν expressa scilicet ἰ quod ω sub- pla autem sunt Terentiani. CA-
scribitur, cum sit μητρῴος μητρῶος MER.

¹*Tremulos quod esse Gallis habiles putant modos.*

^m*Sonat hoc subinde cantus Cybeleium nemus,*

Nomenque Galliambis ⁿ*memoratur hinc datum.*

Recipit ^ohic versus sub alia percussione anapæstum ⁹⁶ aut spondeum in prima sede, dehinc duos iambos, interdum et tribrachyn. Nam superfluit tam in hoc quam in sequenti colo nonnumquam semipede, ^pid est una syllaba, quod colon ^qex pariambo et basi trochaica aut tribrachy constabit.

Superest hendecasyllabi tome novissima, ^rquæ erit ⁹⁷ septima. Constat autem ex Hipponacteo trimetro scazonte, quem claudicare supra ostendimus, ut et ^sipso versu declarabitur, tamquam,

Carmen ^{ss}*nemo facit meo Sabino.*

^tHic in hexametrum vertetur, sic,

Carmen nemo facit claro quod par sit Homero.

Superest claudum illud *meo Sabino*, cui si primas sui ⁹⁸ generis partes adjicias, erit versus iambicus tetrametrus scazon, talis,

Phaselus ille quem vides facit meo Sabino.

Nam ab ima parte imminuta syllaba claudus effectus est.

Accedit his octava species, quam idcirco superiori- ⁹⁹ bus VII ^vnon conjunximus, quia ex heroo tantum versu informata dinoscitur, eo dumtaxat in quo primus spondeus, sequens sit dactylus, demptis e medio tribus vel quattuor syllabis, ^wrecedentibus vero in ultima versus parte duobus pedibus, dactylo et spondeo seu trochæo, integrum sensum complentibus, ita,

At regina gravi saucia cura,

¹ Tremulos] Tremulo P.   ^m Sonat] Sonant P.   ⁿ memoratur] memorabitur P.   ^o hic] hinc P.   ^p id est] ē P.   ^q aut] ex P.
 ut ed. Tubing. aut corr. Camerarius.   ^r quæ] ē q̄ P.   ^s ipso] ipso versu P.   ^t Hic in] in om. P.   ^v conjunximus] non conjunximus P.   ^w recedentibus] recidentibus P.

95. *Sonat &c.*] Lege ex Terentiano, *Sonat hoc subinde metro &c.* COMM.

97. ^{ss} *nemo pro novum* reponendum docuit Santenius ad Ter. Maur.p. 381. Tum vulgo om. *meo*.

trochæus primus sequentibus spondeo et dactylo dehinc duobus trochæis extimis, digesti videantur, efficientes Sapphicum metrum. Denique ut ¹in exemplum trochæum ^kseparem afferamus, sit versus hujusmodi,

Cursorem tibi vendo Rufe servum,

qui est Phalæcius. Cernis hic *Rufe* trochæum secundum ab ultimo nulli cohærere, quem sine mutilatione versus aut metri ¹possis tollere seu ponere, ^mqui si præponatur versui, hujusmodi formam hendecasyllabis dabit,

Rufe cursorem tibi vendo servum,

ut est apud Flaccum,

Jam satis terris nivis atque diræ,

qui est Sapphicus: quem trochæum si ad sedem suam revocaveris, Phalæcium ex Sapphico rursus efficies. Et ¹⁰⁷ ut per ordinem ipsorum trochæorum juxta legem Phalæcii e carminibus Flacci exempla proferamus, sit nobis ille versus, qui est primus apud eundem in ultima ode,

Mitte sectari rosa quo locorum.

Priorem trochæum liberum vides *mitte*. Hic si mutato ¹⁰⁸ ordine juxta legem Phalæciorum primus e tribus trochæis qui ⁿsunt post dactylum collocetur, longe diversam inter se figuram, cum sit idem atque integer, dabit, sic,

Sectari rosa mitte quo locorum.

Sicut illud,

Crispe Sallusti, nisi temperato:

Sallusti nisi Crispe temperato:

et cetera, scilicet primi e tribus trochæis. Item se- ¹⁰⁹

¹ exemplum in quo] in exemplum P.

^k separetur] separè P.

¹ possis] possit P.

^m qui] quod P.

ⁿ sunt] est P.

cundus trochæus ab ultimo pari ratione positus, °capi-
tique versus abstractus, similem formam dabit, sic,

Ales in terris imitaris almæ :

In terris imitaris ales almæ.

110 Item,

Pone me pigris ubi nulla campis :

Me pigris ubi nulla pone campis.

Similiter,

Arbor æstiva P recreatur umbra :

Æstiva recreatur arbor umbra.

111 Nec non tertius trochæus, id est ultimus, simili ra-
tione collocatus, eadem 9versum implevit, sicut,

Ire detectum monumenta regis :

Dejectum monumenta regis ire.

Item,

Serus in cælum redeas diuque :

In cælum redeas diuque serus.

Item,

Læta 1 quod pubes hедера virente :

Quod pubes hедера virente læta.

112 Quarum specierum plurima exempla sunt. Accedit
his et illa species non absimili modulatione composita,
ut est apud eundem,

Nota quæ sedes fuerat 2 columbis,

ex quo hendecasyllabus, sed non Phalæcius, figurabi-
tur, ita,

Quæ sedes fuerat nota columbis.

Item,

Vile potabis modicis Sabinum :

Potabis modicis vile Sabinum.

113 Quod genus in xxxii exemplis repertum est. Hic enim

° capitique] capiti qui P.   P recreatur bis] recreetur bis P.
9 versum] versus P.   1 quid—virente] quod—virenti P.   2 co-
lumbis] Addit P. Ex quo endecasyllabus sed non phalæcius figurabi-
tur, ita, quæ sedes fuerat nota columbis. Et sic ed. Cam.

non, ut in superioribus, tres in ultimo trochæi nectuntur, sed spondeus pyrrhichius et trochæus locantur, velut,

Nota quæ sedes fuerat columbis,
de quo formatur,

Quæ sedes fuerat nota columbis.

Primum comma,

114

Quæ sedes fuerat,

constat spondeo sequente dactylo, superest syllaba *rat*, huic adjuncta *no*, prima ^tsequentis clausulæ syllaba, spondeum medium dabit, dehinc *ta co* pyrrhichius ex utraque ^vparte brevi insertus inter spondeum ^wvel trochæum ultimum, qui est *lumbis*, disparem speciem tam Phalæcio quam Sapphico metro figurabit. Nam cum ¹¹⁵ et numero et modulatione congruat, mutatione ^xtamen pedum innovatum est.

CAP. II.

Decursis omnibus ab incunabulis artis hujusce metrorum generibus, quibus magni auctores tam nomina dederunt, quam etiam frequenter usi sunt, non ab re arbitror ante conclusionem elucubрати a nobis opusculi, prius quam de metris nostri lyrici carmine comprehensi, quæ singulatim per ordinem ad explendum studiosi lectoris animum persequi placuit, exordium faciam, ita attingere, quod nonnulli tamquam eruditioni et profundæ scientiæ necessarium sollicita sciscitatione percontantes exigunt, unde metrorum atque omnis musicæ elementa processerint, quo parente, ^yqua origine, quibus exordiis initia earundem artium cœperint. Nec ² hoc satis, iidem rogant quis articulatam vocem a confusione discreverit, quis primus syllabas in enun-

^t sequentis] sequenti P.   ^v brevi] parte brevi P.   ^w vel trochæum] vel om. P.   ^x tantum] tamen P.   ^y qua] quo P.

tiando denso seu ^aleni spiramine extulerit, qui longum tempus aut breve in elocutione vocis nostræ captaverit? ³ Quæ qui anxie scire desiderant, dicant velim, quis nobis in lucem editis ^bgestire, reptare, ridere, quod ^cproprium homini tantum est, quis ^dalimoniam lactis rictu oris appetere, quis sonum confusæ vocis in verba deducere, seu pro statu erga se mentis atque animi nunc fletum ac mœrorem, nunc alacritatem lætitiæque, concipere auctor ostenderit? Nam ^ehæc quoque sciscitationibus eorundem parili propositione consentanea occurrunt. Quibus tamen ^fsic respondendum est, naturalem nobis hanc musicam haud alias quam affectus animo corporique motus existere, ^geamque parente natura simul cum luce vitæ ^hsensuique traditam, cumque ipso homine editam exortamque coalescere ex his quæ in promptu posita sunt, facile ⁵intellegi. Namque ut opinioni nostræ etiam sub exemplis respondeat fides, nonne ⁱmuta videmus animalia mox ut lucis usuram hauserint, prout natura sui cuique est, alia pennarum vibratione sublime aëris petere, alia sub ^kaquas natandi meatu varie pervagari, hæc per terram tardo incessu, illa in saltum cursumque procedere: nec minus ad alimoniam vitæ, alia matris ubera, mox ut elambente matris lingua deterisa sint, rictu oris adtrahere, hæc visceribus, illa herbis ali, ⁶quædam frugibus aut pomis arborum ^lenutrir. Unde procul dubio intellegi datur adæque nobis parente eadem tam ad rhythmorum conceptionem, quam ad metrorum numeros ac tonos musicæ, sed et momenta temporum in enuntiatione vocum, insitum ingenio ac sensibus studium, non doctrina sed natura haustum ac

^a leni] levi P.   ^a Quæ] q̄ P.   ^b gestare] gestire P.   ^c proprium] primum P.
^d alimoniam] alimonia P.   ^e hæc] hoc P.
^f sic] si P.   ^g eamque] eaque P.   ^h sensuique] sensuque P.
ⁱ multa] muta P.   ^k aquas] aquis P.   ^l enutrir] nutrir P.

traditum. Cumque in ipso pariter homine procreatur 7
 id, postea observationis struente ^mmagisterio, majores
 nostros, quod mentis jam pulsu et naturali concep-
 tione collegerant, arti ac disciplinæ tradidisse, denique
 ad modulanda eadem sensu quodam animique motu in-
 struente nos velut magistro ducimur, ⁿgestumque etiam
 corporis imagini modulationis congruos incitati affecti-
 bus commodamus: etenim in accentu vocis dispar
ⁿⁿsonus non disciplina sed natura editur, ita etiam
 rhythmī et mele variandis ^ocantus modulationibus
 prius suapte natura quam artis structione gignuntur.
 His accedentem et consentaneam ^petiam Theophrasti 8
 opinionem eruditioribus litteris haud prætermiserim,
 adserentis, incentivum et non parvos impetus his, qui-
 bus cordi est carmen, per mele metrorum ^qnumeros
 edere ab affectionibus, quos Græci ^rπάθη appellant,
 suggeri, et quibusdam incalescentis ingenii stimulis in-
 citari, quibus sublime, ^scothurnatum, canorum, et tra-
 gici ponderis carmen edatur, quorum tripartitam virtu-
 tem, in isto dumtaxat a dicendi opere ita discernit, in-
 ducit enim voluptatem, iram, enthusiasmon, veluti sa-
 cri furoris instinctum, ut Græci vocant, quo fatidici
 vates ^tspirant. Neque abnuo sed magis adprobo, non- 9
 nihil etiam his affectibus omne ingenium, cui musici
 carminis studium est, natura dumtaxat ^vprius ad id in-
 formante, natura, ut supra ^wdictum est, parente ac prin-
 cipe, in majus extolli, satisque prospere sub hujusmodi
 mentis incitatione provenire. Namque insitam et in- 10
 genitam nostris sensibus musicam iidem instruunt, ad-
 juvant, et in majus quam ingenii ^xcujusque virtus est

^m magistro] magisterio P.   ⁿ gestus] gestum P.   ⁿⁿ sonus]
 sonis P.   ^o cantus modulationibus] cantumodulationibus P.
^p Theophrasti] etiam Theophrasti P. ed. Cam.   ^q numeros] nume-
 ros edere P.   ^r πάθη] ΠΑΘΗ P.   ^s coturnorum] coturnatum P.
 et mox tripartitam.   ^t spirant] spirantur P.   ^v prius ad id]
 p'usadit P.   ^w dictum] dictum ē P.   ^x cujusque] cuiq: P.

provehunt; ita esse atque ita haberi docet eorum exemplum ^γqui sacri furoris spiratione, ut diximus, enthusiasmon pleni ore intonant tragicò, nec sonat mortale, quod canunt. De quorum mente ac similitudine poetæ apud nos, velut eodem calore excitati ad pandenda carmina, vates appellati perhibentur. Plato etiam hujus rei testis est, asserens numquam poetam carmen posse memorabile sine instinctu furoris afferre. Unde apud veteres plerique poetarum oratorumque ad excitandum calorem animi vino hausto, velut incentivo torpentis in se naturæ, seu senioris ingenii, cum id sibi pulchre provenisse experto didicissent, scripturam propositi operis adgrediebantur. Testis hujus rei etiam Horatius, apud quem ^αlegimus,

Narratur et prisci Catonis

Sæpe mero incaluisse virtus.

¹² Nec minus voluptate in opere musico alacriora redduntur ingenia. Quid enim relaxatis ab ea nostris sensibus quam canere cordi est? Ira etiam plurimum ponderis in hæc studia sensibus nostris dabit, ^bexcitato enim ^cardore stimulis suis ad calorem ingenii præsertim, suscepto operis facilisque præstabit. Hinc credo

^γ qui] quod P.   ^α legimus] legimus, ut P.   ^b excitato] excitatos P.   ^c ardore] ardore est P.

10. pleniore] Camerarius legendum suspicatur, dum pleno ore intonant tragica. Quid si legas? sacri furoris spiratione (quem diximus enthusiasmon) pleni, ore intonant tragicò. Hic certe στοχάζεσθαι liberum. Vide Platonem in Phædro. COMM.

11. Plato] Notus locus de Platonis Phædro [p. 245 A.] Ὅς δ' ἂν ἄνευ μανίας Μουσῶν ἐπὶ ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται, πεισθεὶς ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἰκανὸς ποιητὴς ἐσόμενος, ἀτελὴς αὐτὸς τε καὶ ἡποίησις ὑπὸ τῆς

τῶν μαινόμενων ἢ τοῦ σαφρονέοντος ἠφανίσθη. CAMER.

12. suscepto operis facilisque] Locum esse mendosum et quid etiam intelligendum sit apparet. Dicit enim præstare iram alacres et faciles excitato ardore animi maxime calore ingenii accedente, hoc est, si prius aliqua sit naturæ vehementia. Musicam autem amore doceri, proverbio quoque fertur et memorantur versus duo de poëmatio quodam Nicie ad Theocritum hi: ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦ-

fieri ut amantibus felicius ^dtum quam alias carmen metricum pulchriusque respondeat, cum æstuantibus animi affectibus incitantur, ut ignarum artis, ausim dicere, amor docere, amor poetam facere possit: qui fit ut his de quibus dictum est, veluti communi sensu eodemque studio, sollemne ac familiare sit fortunas suas ^emetris potius carminum canere quam stilo prosæ orationis ^fefferre. Quamquam hoc idem omnis animi pas-¹⁴sio parili motu instinctuque percita vel potissimum affectet, ut se ad metrorum cærimonias, sicut plerumque cernimus, conferat, licet sciam nonnunquam etiam citra affectum et impulsiones hujusmodi metrorum facetias sponte nos ac simplici voluntate sectari: itaque sive hæc ad delenimentum animorum, sive ad oblectamentum aurium, seu levamen laborum, sibi mortales procurare studium habuerint, non anxie sciscitaverim, hoc tantum persuadere contentus, omnem hanc, de qua nobis sermo est, musicam a primordio nascentibus cum anima sensuque infusam ac traditam, ^gpostea observationis struente magisterio expolitam, ^hnonnihil etiam his affectionibus, ut Theophrastus asserit, incitari, vigere, pulchriusque procedere. Sed super hoc ⁱhactenus, nunc ad institutum, ut promisimus, ordine revertamur.

^d tum] tam P.

^e metro] metris P.

^f efferre] adferre P.

^g postea] p' P.

^h nonnihil] nonnihil P.

ⁱ hactenus] huc us-

que hactenus P.

το, Θεόκριτε, τοὶ γὰρ ἔρωτες | πολ-
λάκι ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμού-
σους. Scilicet hæc sunt vera Theo-

crite, namque cupido | Pieridum
ignaros multos facit esse poetas.
CAMER.

CAP. III. *De metris Horatianis.*

Cum sciam in secundo volumine, in quo de prototypis tractavimus novem, omnia nos metrorum genera sub eorundem præceptis et disciplina comprehendisse, (neque enim quicquam ad artem metricam pertinens in rerum natura repperiri poterit, quod non iisdem uti elementis novem juxta traditionem veterum investigatum collectumque sit,) tamen promissi memor, quod de Horatianis metris specialiter prosequendis meam fidem obstrinxeram, ne per conniventiam id præterisse arguar, ut potero singula quæque percurram quæ noster lyricus cum epodis attigisse dinoscitur. Nunc enim singulis singulas, nunc binas geminis versibus subdidit, nunc tribus uno commate epodis respondit, plerumque binis, verum diverso inter se metro et conpositione figuratis.

- ² Prima igitur ejusdem ode monocolos inducitur, id est unius metri qualitate composita, sed et ea quæ unius generis habent cola eadem appellatione censentur, δίκωλοι autem duorum, similiter τρίκωλοι vel τετράκωλοι trium seu quattuor generum diversitate subsistunt.
- ³ Prima ergo ode, ut quidam putant, a pentametro nascitur, per ^kdetractionem syllabæ brevis quæ erit ante penultimam, subsistens metro Asclepiadeo duodecasyllabo, ut,

Mæcenas atavis edite regibus.

Alii formatum id metrum putant ab hendecasyllabo per adjectionem unius syllabæ, qua dempta fiet hendecasyllabus, ut,

Mæcenas atavis edite regi.

- ⁴ Feritur hoc metrum vel per singulos pedes, ut sit

^k detractio[nem] detra[n]stionem P.

primus spondeus, secundus trochæus, tertius iambus, quartus dactylus, ¹ quintus dactylus vel creticus, si in longam desinat: ^m vel per dipodias, ut constet duobus choriambis mediis, inchoante versum spondeo, claudente autem iambo vel pyrrhichio vel pariambo. Con- 6
posita est hæc ode sine epodo. Sane, ut breviter quotiens hoc, ⁿ id est Asclepiadeo metro, Horatius usus sit, scias, usus est primo libro duodecies, secundo libro semel, tertio undecies, quarto ^o sexies: quorum exempla inducere operi tardum, et apud eruditos supervacuum, accepta semel asmatum structione, vide-
retur.

Secunda ode cum epodo Sapphicum metrum con- 7
tinet. Quod cum sit ^{oo} Alcaicum Sapphicum, tamen hendecasyllabum a numero nuncupatur, et quod eo frequentius usa sit Sappho quam Alcæus repertor. Hujus ^p mensura quarto ^q colo concluditur, tres enim qui sunt pares hendecasyllabi existunt, ita,

*Jam satis terris nivis atque diræ
Grandinis misit pater, et rubente
Dextera sacras jaculatus arces.*

Vides sensum deesse nisi epodo claudatur, quid enim 8
fecerit Juppiter audiendum est:

Terruit urbem,

implevit expectationem sensus. Quod metrum vocatur ^r dimæron epicon, ideo quod duos pedes heroos accipiat dactylum ^s et spondeum. Quidam pentasyllabon ⁹ epodon dixerunt a numero syllabarum; alii ^t trimæron epicon: est enim pars tertia epici versus, ut,

¹ quintus dactylus om. P.   ^m vel] t P.   ⁿ id est] idem P.
^o septies] sexies P.   ^{oo} Alcaicum] Alceacum P.   ^p mensura] mensuræ P.
^q colo] loco P. et mox, existunt.   ^r dimetron] dimeron P.
^s spondeum] et spondeum P.   ^t trimetron] trimæron P.

9. alii trimetron epicon] Et *tertia epici versus*. Sed quum et hic *trimæron* legendum videtur, p. 238, 10. iterum reperiatur, hæc causam enim reddit, quod *pars* sito. COMM. Legendum pu-

Arma virumque cano Trojæ qui terruit urbem.

- 10 Monostropha vocantur hæc carmina, ^u quoniam ad primam strophē cetera respondent, neque ulla intervenit epodos ^w quæ a prima strophe, id est epodi
11 clausula, discrepet. Tres autem versus inter se congruentes constant ^x ex duobus commatibus, quorum quod antecedit ex ^y tetrametro trochaico catalectico subsistit, ut est illud,

Est celer Phaselus ille quem videtis ^z hospites.

- 12 Residuum autem,

Nivis atque diræ,

erit ^a caput trimetri iambici: quem integrum reddes si ceteras ei partes sui generis copularis, ita,

Nivis atque diræ densior nimbus fuit.

- Hic anapæstus primum locum pro spondeo obtinebit, ut nonnunquam repperimus, residua pars erit iambici
13 versus. Ordine autem hemistichiorum mutato, adjectis duabus syllabis, erit trimeter, sic,

Nivis atque diræ jam satis terris dedit.

- 14 Quartus enim versus hexametri clausula est, qua carmen Sapphicum ^b dimetrum pentasyllabum superius inter exempla ^c proposuimus. Ita,

Primus ob oris,

Troius heros,

^d *Perdita flammis,*

Pergama ^e linquit.

^u quoniam] quam P.   ^w quæ] qui P.   ^x et] ex P. ed. Cam.
^y trimetro] tetrametro P.   ^z Post hospites addit P. et hic, jam satis terris dedere largum imbrem hospites.   ^a caput] incaput P.
^b dimetrum] ex dimetrum P.   ^c posuimus] proposuimus P.
^d perdita] imperdita P.   ^e linquit] liquid P.

to trimæron. Nam diviso in tres partes hexametro heroo, singulæ complectentur binos pedes, iidem erunt ejusdem generis versuum δίμετρον, cum per μονοπεδίαν scandantur. Erunt et δίμετρον, id est, partes illius binæ. Nam

hexametro heroo soluto in pedes sex quot quidem ille partibus constiterat, duo pedes δίμετρον habebunt, ita ut unius rei diversas appellationes respectus diversitas peperit. CAMER.

Quibus numeris frequenter Sappho carmina compo-¹⁵
suisse cognoscitur. Feritur hoc metrum ^fvel per sim-
plices pedes, quorum primus dactylus, secundus spon-
deus, tertius pariambus, quartus trochæus, quintus
spondeus, vel trochæus; vel per dipodian, ut constet
epitrito secundo quem et hippium dicimus, dehinc
choriambo, ultimo bacchio vel ^gamphibrachy, cujus
exemplum apud Horatium,

Crispe Salusti, nisi temperato.

Hoc metro, id est hendecasyllabo Sapphico, usus est ¹⁶
primo libro novies, secundo sexies, tertio septies, quar-
to ter. Item epodis epici ^hdimœri, primo, novies:
secundo, sexies: tertio, septies: quarto, ter.

Tertia ode lyricorum asmatum,

¹⁷

Sic te diva potens Cypri.

Hoc metrum Glyconium, quod et Anacreontion dici-
tur, detracta syllaba Pherecratium, adjecta novissima
hendecasyllabon Sapphicon erit. Connectitur autem
spondeo, choriambos, et disyllabo, ut evenerit. Est ¹⁸
vero hexametri pars prior, cui si residuam clausulam
adjeceris, fiet versus hexameter, ⁱita,

Sic te diva potens Cypri ferat aëre toto.

Et est nunc ^kπροεπωδικόν, id est *antecantativum*: nam ¹⁹
quotiens majoribus metris minus ^laliquod subnectitur,
^επωδὸς dicitur, quotiens vero comma vel colon integro
metro proponitur, προεπωδικόν appellatur. Etenim quem-²⁰
admodum supra ostendimus epodo sententiam claudi,
ita in his manifestum est ^msuspensam teneri, nam
nisi subsequens metrum adjungatur, versus claudica-
bit. Sequitur,

Sic fratres Helenæ, lucida sidera.

^f per] pro P.   ^g amphibrachy] amphimacribrachy P.   ^h di-
metri primo novies] duo p mœris primo VIII P.   ⁱ ita] sit ita P.
^k προεπωδικόν] p̄ podicon P.   ^l aliquod] aliquid P.   ^m suspen-
pensam
sam] susceptam P.

*Quis multa gracilis te puer in rosa
Perfusus liquidis urget odoribus,
Grato Pyrrha sub antro,
Cui flavam religas comam.*

- 30 Sed de prioribus duobus qui sunt Asclepiadei, et Glyconio, qui quarto loco est, supra diximus. Nunc Pherecratium inspiciamus, et est heptasyllabus. Epigramma composuit. Hoc metrum conficitur aut per singulos pedes, id est spondeo vel disyllabo, et cho-
31 riambo et ultima syllaba. Huic si Glyconium præposueris, Priapeum facies, sic,

Cui flavam religas comam, Grato Pyrrha sub antro.

^sPherecratio usus est libro primo quater, tertio bis, quarto bis.

- 32 Sexta ode cum epodo conficitur Asclepiadeis tribus, quarto Glyconio, de quibus jam diximus, ^tsic,

Scriberis Vario fortis et hostium

Victor Mæonii carminis alite,

Quam re cumque ferox navibus aut equis,

Miles te duce gesserit.

- 33 Quæ compositio τετράκωλος στροφὴ dicitur, eo quod quarto versu vertatur, quo periodus clauditur. Usus est hoc genere ^ucarminis novies.

- 34 Septima ode adæque cum epodo prolata, heroos habet versus. Nam hexametro epico tetrametrum ejusdem generis habet ^wsubnexum, id est duobus pedibus inminutum, quod Archilochium dicitur, ut,

^s Pherecratio usus] Pherecrateus usus est P. ^t sic] ut P.
^u carminis novies] carminibus novem P. ^w subnexum] subnixum P.

30. Epigramma composuit] ἀ-
προσδιόνυσον mihi quidem hoc epi-
gramma videtur. Lego, ἐπικὸν
ᾄσμα, vel ἐπικὰ ᾄσματα vel metra.
COMM. Non dubie mendosum.
Eadem autem quæ hic scribun-
tur et apud Terentianum repe-

ries, ac fortasse talis scriptura
fuit, et est heptasyllabus, et epi-
cum comma composuit. CAMER.
Epici carminis commate postremo
hoc m. c. Santen. Terent. Maur.
p. 366.

Laudabunt alii claram Rhodon aut Mitylenen,
dehinc epodos,

Aut Epheson, bimarise Corinthi.

Cui si duos pedes ultimos adjicias, fiet hexametrus, sic,

Aut Epheson bimarise Corinthi mœnia cerno.

Octava ode similiter cum epodo ^xdimetro, quod ta- 35
men προεπωδικόν factum est, nam majori metro minus
prælatum est, quod constat ex choriambo et bacchio.
Hoc quoque carminis genus dicolon ab Alcæo lyricus
noster accepit, quod est hujusmodi,

Lydia dic per omnes

Hoc deos vere, Sybarin cur ^yproperas amando.

Prior versus, ut diximus, ex choriambo et bacchio a 36
brevis incipiente, sequens e tribus choriambis adæque
claudente versum bacchio, subsistunt. Quod metrum
utrum errore seu studio poetæ secus quam ratio est
processit? Nam fecit illud asperius, uno inmutato
pede in principio secundi versus, pro iambo enim
spondeum induxit, sic *hoc deos ve*, quem choriambum
esse convenerat. Nam versus auctore Alcæo e 37
tribus choriambis et bacchio, in quo catalexis est,
clauditur, qui erit,

Hoc deos vere Sybarin cur properas amando.

Etenim si imitatus esset Alcæum, ita protulisset, *hoc
dea ^zvere*. Error tamen ejus, si non studio factum est,
habet excusationem, quod continuo carmine id genus

^x dimetros] dimetro P.   ^y properes] properas P. et sic mox.
^z veneror] vere error P. Vid. Atil. Fort. I. 9, 17. II. 28, 26. 27.

35. *Hoc deos vere*] Supra [II. 6, 10] cum esset in archetypo littera, curavimus excudi versum Horatianum sicut legeretur in vulgatis codicibus; sed cum hoc loco diversa hæc scriptura et constans et liquida reperiretur, placuit et ipsam relinquere et supe-

riorem mutationem indicare. CAMER.

36. Quod metrum] Vid. Bentleium ad Horat. p. 710. qui mox pro *hoc deum veneror* exhibet *Te deus o non Te deos o*. et om. *ejus et continuo—versibus et*.

tuetur, quod duobus cernimus versibus, et legem quam ipse sibi casu aliquo dixerat, usque ad ultimam asmat^ais partem observando ^aperduxit. Nec usus ^bhac metri specie nisi semel invenitur.

- 38 Nona ode tribus generibus composita est, ex quibus duo primi versus erunt Alcaici hendecasyllabi, sequentes duo disparis metri, sic,

*Vides ut alta stet nive candidum
Soracte, nec jam sustineant onus
Silvæ laborantes, geluque
Flumina ^{bb}constiterint acuto.*

- 39 Primus ex syzygia iambica et semipede, dein syllaba,
Vides ut alta,

adscitis sibi duobus dactylis, in hoc,
Stet nive candidum,

versum implebit. Idem et secundus, sic,
Soracte, nec jam sustineant onus.

- 40 Tertius autem erit dimeter cum semipede in syllaba, ita,

Silvæ laborantes geluque

trimeter iambicus fiet, si adjicias *frigido*, sic,

Silvæ laborantes geluque frigido.

- Nam sesquipede minor est ab iambico, qui amphima-
41 cri adjectione completus est. Quartus duobus dactylis currit cum trochæo et spondeo, ita,

Flumina constiterint acuto.

Qui potest videri mixtus ex duobus metris epico et trochaico, inter quos semipodia syllaba ^cposita heroi tetrametri Archilochus metrum implevit, tamquam,

Flumina constiterint et acuto.

- 42 Ex quo supra epodum inductum ostendimus, sic,
Aut Epheson, bimariseve Corinthi.

^a produxit] perduxit P.
constiterunt P. et infra.

^b hac] ac P.
^c posita] posita fuerit P.

^{bb} constiterint]

^dQui adjectis duobus pedibus fiet hexameter, ita,

Maxima sic cito flumina constiterint et acuto.

Recipit et alteram divisionem, ut ad duos dactylos et ⁴³ semipedem, qui est pars dimidia pentametri, adjiciatur nunc creticus, nunc amphibrachys, quia non semper in longa syllaba, sed interdum et in brevi desinit. Hendecasyllabis igitur Alcaicis usus est libro primo septies, secundo decies, tertio decies, quarto ter. Idem dimetris iambicis hypercatalecticis, ut hic,

Silvæ laborantes geluque,

usus est libro primo septies, secundo decies, tertio undecies, quarto ter. ^eTrimetris quoque epicis hypercatalectis, ut est hic,

Flumina constiterint acuto,

usus est libro primo VII, secundo X, tertio XI, quarto ter.

Decima ode cum epodo est, cujus initium,

⁴⁵

Mercuri facunde nepos Atlantis.

^fConstat autem hendecasyllabo Sapphico, de quo in secunda ode libri primi plenissime disseruimus, ^gqui est,

Jam satis terris nixis atque diræ.

Hujus mensura quarto colo concluditur: tres enim qui sunt pares hendecasyllabi existunt, qui epodo clauduntur, quod metrum vocatur ^hdimæron epicon, ideo quod duos pedes heroos accipiat, dactylum et spondeum. Monostropha autem vocantur hæc asma- ⁴⁶ ta, ^{hh}de qua ad primam strophem cetera ⁱrespondent. Idem ^ket de duodecima ode dictum sit: ^{kk}quæ constat adæque hendecasyllabo Sapphico, cujus initium,

Quem virum aut heroa lyra vel acri.

Undecima ode lyricorum asmatum:

⁴⁷

^d Qui] quod P.

^e Trimetris—quarto ter P. habet in marg.

^f Constat] constat autem P.

^g qui] quod P.

^h dimetron] di-

mæron P. ^{hh} de qua] An ideo quod? supra 10. quoniam. ⁱ respon-

dent] respondent xii P.

^k et de] de om. P.

^{kk} quæ] quod P.

Tu ne quæsieris, scire nefas, quem mihi quem tibi.

Hoc metrum quidam inter prototypa, id est primiformia, volunt accipi, et appellant antispasticon ἐκκασι-
δεκασύλλαβον Sapphicon, quidam a choriambico deriva-
48 tum asserunt. Nam ferunt ^lomnes Asclepiadeum ac-
cepta choriambica syzygia, id est ut tres iampos co-
pulatos habeat sicut hic, facere antispasticum, quod ita
percutiatur, ut habeat primo loco epitritum, quem et
hippium dicimus quartum, dehinc duos antispastos,
ultimum diiambum, versum claudentem, ^m qui non-
nunquam dibrachy in fine posito in pæona secundum
49 convertetur: contra si detrahas inter duo Asclepiadeum,
sic,

Tu ne quæsieris quem mihi quem tibi.

Item,

Nullam, Vare, sacra vite prius severis arborem.

Quarto etiam libro semel, ita,

O crudelis adhuc et Veneris muneribus potens.

50 Tredecima ode libri primi,

Cum tu Lydia Telephi,

constat ex Glyconio, quod et Anacreontion dicitur, ut,

Sic te diva potens Cypri.

Conficitur autem spondeo choriambo et pariambo.
Huic pro epodo subjungitur Asclepiadeum, de quo
similiter in prima ode dictum est, sic,

Mæcenatavis edite regibus.

subsistens duodecasyllabo versu.

51 Verum quid attinet nos de his metris, de quibus
jam dictum est, sæpius loqui? cum ⁿpræcedentium
ideo exempla posuerimus, ut ex illis reliqua possemus

^l omne] omnes P. ^m qui nonnunquam] quod nunquam P.
ⁿ præcedentium] in præcedentibus P.

49. Contra si detrahas inter duo Asclepiadeum] Non est integra si choriambus detrahatur, ut vides in exemplo detractum, scire ne-
scriptura, manifesto tamen sensu, fas. CAMER.
de his versibus Asclepiadeos fieri

agnoscere. Ergo si qua nova metra obviam venerint, similiter discutientur. Nam omnes fere odæ in sub- 52 sequentibus libris iisdem metris subsistunt, exceptis perpauca admodum, e quis in secundo libro ode °xviii, cujus initium,

Non ebur neque aureum.

Nam novum hoc metrum, de quo nondum apud Horatium tractatum est, continet. Est autem ab Alcæo 53 sumptum °choriacum heptasyllabum, subdito hendecasyllabo iambico Archilochio. Etenim,

Non ebur neque aureum,

erit trochaicum, proepodicum, dimetrum, catalecticum, quod accepta in principio brevi syllaba iambicum epodum faciet, sic,

Da non ebur neque aureum.

Penultima autem detracta phallicum reddet, ita, 54

Non ebur °neque aurum.

°Dimetro vero subnexo, ut,

Beatus ille qui procul, non ebur nec aureum,

versum dabit ex quadrato conpositum. Aut si e prin- 55 cipio creticum retrahas *non ebur*, cujus tertia positione longa est, sequitur enim °n littera, erit trimetri iambici prima portio *nec aureum*. Insequens autem 56 versus metrum habet iambicum catalecticum Archilochium, ita,

Mea renidet in domo lacunar.

Nam,

Mea renidet in domo,

dimetrum est, *lacunar* claudicat. Hujus exemplum apud eundem est,

Trahuntque siccas machinæ carinas:

quo metro semel tantum usus est. Feritur prior ver- 57 sus ditrochæo, deinde dactylo vel amphimacro, se-

° xviii] xvi P.   °choriacum] choriambicum P.   ° neque] nec P.   ° Dimetro] Trimetro P.   ° n] non sic P.

quens autem ¹diiambo, ultimo bacchio; qui recipit et alteram divisionem: nam *mea renidet* portio est iambi, superfluenta semipede *det*, quæ efficit penthemimeren tomen, dehinc tres trochæi versum complebunt, ita, *in domo lucunar*.

- ¹⁰ Libro tertio, metra omnia fere aut Alcaica, aut Sapphica, aut Asclepiadea, aut certe ea sunt de quibus supra disseruimus, præter id quod in duodecima ode invenimus, quod est ¹¹ionicum ἀπὸ ἐλάσσονος, ut,

Miserarum est neque amorì dare ludum.

- ²⁰ Per totum autem asma diligentia poetica id observatum est, ut versus duas primas syllabas breves, sequentes autem habeat longas, ²¹sicut et pes ionicus minor compositus videtur. Digestum ²²autem est ex duobus trimetris conjunctis uno tetrametro ei subjecto, sic,

Miserum est neque amorì dare ludum

Neque dulci mala vino lavere, aut ex-

animari metuentes patræ verbera lingæ.

- ³⁰ Hoc quoque ³¹metro Horatius semel usus repperitur. Talis in ode VII talis est,

Ὅ γ' ἄγε νύξεν νύξεν νύξεν jam gramina campis.

Hæc ode sequita est ad ³²diacoliā, ³³et est primum ³⁴epos hexamum hexametrum, secundum autem epodos penthemimerum, et est hemistichium pentametri, ita,

Ὅ γ' ἄγε νύξεν νύξεν νύξεν.

Sed ut hinc ³⁵prolutione par sit, sumenda ejus pentametri pars octa, qui dicitur primus pedes dactylos habere. Ab hac in quarto ³⁶et novum metrum non invenies.

- ⁴⁰ Talis, qui exstat in octava ode prima est,

Ὅ γ' ἄγε νύξεν νύξεν νύξεν.

νύξεν νύξεν

¹ dicitur ² dicitur ³ dicitur ⁴ dicitur ⁵ dicitur ⁶ dicitur ⁷ dicitur ⁸ dicitur ⁹ dicitur ¹⁰ dicitur ¹¹ dicitur ¹² dicitur ¹³ dicitur ¹⁴ dicitur ¹⁵ dicitur ¹⁶ dicitur ¹⁷ dicitur ¹⁸ dicitur ¹⁹ dicitur ²⁰ dicitur ²¹ dicitur ²² dicitur ²³ dicitur ²⁴ dicitur ²⁵ dicitur ²⁶ dicitur ²⁷ dicitur ²⁸ dicitur ²⁹ dicitur ³⁰ dicitur ³¹ dicitur ³² dicitur ³³ dicitur ³⁴ dicitur ³⁵ dicitur ³⁶ dicitur ³⁷ dicitur ³⁸ dicitur ³⁹ dicitur ⁴⁰ dicitur ⁴¹ dicitur ⁴² dicitur ⁴³ dicitur ⁴⁴ dicitur ⁴⁵ dicitur ⁴⁶ dicitur ⁴⁷ dicitur ⁴⁸ dicitur ⁴⁹ dicitur ⁵⁰ dicitur ⁵¹ dicitur ⁵² dicitur ⁵³ dicitur ⁵⁴ dicitur ⁵⁵ dicitur ⁵⁶ dicitur ⁵⁷ dicitur ⁵⁸ dicitur ⁵⁹ dicitur ⁶⁰ dicitur ⁶¹ dicitur ⁶² dicitur ⁶³ dicitur ⁶⁴ dicitur ⁶⁵ dicitur ⁶⁶ dicitur ⁶⁷ dicitur ⁶⁸ dicitur ⁶⁹ dicitur ⁷⁰ dicitur ⁷¹ dicitur ⁷² dicitur ⁷³ dicitur ⁷⁴ dicitur ⁷⁵ dicitur ⁷⁶ dicitur ⁷⁷ dicitur ⁷⁸ dicitur ⁷⁹ dicitur ⁸⁰ dicitur ⁸¹ dicitur ⁸² dicitur ⁸³ dicitur ⁸⁴ dicitur ⁸⁵ dicitur ⁸⁶ dicitur ⁸⁷ dicitur ⁸⁸ dicitur ⁸⁹ dicitur ⁹⁰ dicitur ⁹¹ dicitur ⁹² dicitur ⁹³ dicitur ⁹⁴ dicitur ⁹⁵ dicitur ⁹⁶ dicitur ⁹⁷ dicitur ⁹⁸ dicitur ⁹⁹ dicitur ¹⁰⁰ dicitur

Beatus ille qui procul negotiis :

tertia,

Parentis olim si quis impia manu :

et quæ sequuntur usque in decimam. His iambicis ⁶³ trimetris ^dacatalectis usus est in libro epodon, ut diximus, decies: quibus ^erespondet adæque ^fiambico dimetro ^gacatalecto, id est quattuor pedibus ejusdem metri; primo sic,

Amice propugnacula.

secundo,

Ut prisca gens mortalium.

tertio,

Senile guttur fregerit.

Similes ^hArchilochiis illis,

ⁱΠατὲρ Λυκάμβρα ποῖον ἐφράσω τόδε;

τίς σὰς παρήειρε φρένας;

In eodem, ode XI.

64

^k*Petti nihil me sicut antea juvat*

Scribere versiculos amore percussum gravi.

scripta ad dicoliā, in qua primus versus erit simplex iambicus trimeter, sequens compositus. Nam ^lpræ- ⁶⁵lata, *amore percussum gravi*, quo metro semel usus est. In eodem, ode XII.

Quid tibi vis mulier nigris dignissima barris.

Munera quid mihi quidve tabellas.

Hæc metra similia sunt illis quæ in primo carminum ⁶⁶ invenimus, ita,

Laudabunt alii claram Rhodon aut Mitylenen :

dehinc,

Aut Epheson, bimarisve Corinthi.

^d acatalectis] acatalecticis P. ^e Respondet] quibus respondet P.

^f iambico dimetro] dimetro iambico P. ^g acatalecto] acatalectico P.

^h Archilochiis] Archilochu P. ⁱ ΠΑΤΕΡΑΥΚΑΜΒΑΝΟΝΕΦΑΡΑΤΟΙΤΟ-ΔΕΥΤΙCΑCΠΕΡΑΙΝΕΦΡΕΝΑC. P. πατὲρ λυκάμβρα πῶς πεφρασμένον γέτοι |

τόδ' ἐστὶ σὰς περὶ φρένας. edd. ^k Pecti] Peti P. ^l prælata] plata P.

67 ubi tetrametrum epicum heroo subnectitur. Item,
Te maris et terræ numeroque carentis arenæ,
 herous epodus hujus,

Mensorem cohibent ^mArchyta.

Nam tetrametri epici, qui et Archilochii ab inventore nuncupantur, adjectis duobus in fine pedibus erunt hexametri, sic,

Munera ^{mm}quid mihi quidve tabellas perfida ⁿmittes.

68 In eodem, ode ^oxiii.

Horrida tempestas cælum contraxit, et imbres

Nivesque deducunt Jovem, nunc mare nunc siluæ.

Horum metrorum primum heroum est simplex, sequens compositum ex dimetro iambico Pacatalecto et penthemimeri epico, quod ^qsuperiori epodo contrarium est, ita,

Scribere versiculos amore percussum gravi.

69 Quem consequenti ratione præposterum, quam superior habetur, induxit, sic,

Nivesque deducunt Jovem, nunc mare nunc siluæ.

Etenim veritus ne subjecti epodi prius comma ex heroo subsistens eundem enuntiationis sonum redderet, iambicum dimetrum anteposuit, ^rquo variata modulatione gratior redderetur. Nam et in trimetro superiore, 70 ne sui generis versum subjungeret, heroi comma ^spræmisit, ita,

Scribere versiculos.

71 In eodem, ode ^txvi.

Altera jam teritur bellis civilibus ætas:

Suis et ipsa Roma viribus ruit.

Prior herous, sequens trimeter iambicus acatalectus est, qua copulatione inter se metrorum Horatius semel usus

it

^m Archita] arcuta P.   ^{mm} quid] cur P.   ⁿ mittes] mentis P.
^o xii] xiiii P.   ^p acatalecto] catalecto P.   ^q superiori] superiore P.
^r quo] qua P.   ^s præmisit] p̄misit P.   ^t xvi] xiiii P.

reperitur. Item dimetrum epodum heroico versui sub-
jicit, sic,

*Mollis inertia cur tantam diffuderit imis
Oblivionem sensibus.*

Similiter,

72

*Nox erat et cælo fulgebat luna sereno
Inter minora sidera.*

Quo exemplo bis, nec amplius, in epodon libro poeta
usus est. In ultima ode, quæ est,

Jam jam efficaci do manus scientiæ,
trimetris omnibus sine epodo usus est.

Et hactenus epodi. Si qua vero sunt alia de quibus 73
non diximus, ex his, sicut supra memoravimus, nas-
cuntur, aut detractis aut adjectis cuilibet metro sylla-
bis, neque ullus fere poetarum est qui vel lyrica vel
fabularum choros scripserit, qui non sibi aliquod pro-
prium genus ob commendationem ac memoriam sui
nominis finxerit. Asmate eo [¶]quo scribitur carmen 74
seculare, cujus initium,

*Phæbe, silvarumque potens Diana,
Lucidum cæli decus, o colendi
Semper et culti, date quæ precamur
Tempore sacro,*

hendecasyllabum est Sapphicum, tribus continuis ver-
sibus, epodo quarto epico dimæro, de quibus in se-
cunda ode libri primi carminum, cujus initium,

Jam satis terris nivis atque diræ,
satis dictum est.

CAP. IV. *De numero [¶]Horatianorum versuum.*

Omnia autem apud Horatium tam carminum quam
ἐπὶ δῶν metra erunt [×]numero undeviginti, sic, Ascle-

[¶] quo] quod P.   [¶] Horatianorum versuum] eorum P.   [×] un-
deviginti numero] numero undeviginti P.

piadea spondeo, ut *⁷Mecæ*, duobus *²choriambis nas atavis* *²edite re*, pyrrichio *gibus*. Sapphica hendecasyllaba, epitrito secundo *Jam satis* *ᵇter*, choriambo *ris nivis at*, bacchio *que diræ*. Dimetra epica acatalecta, dactylus *Terruit*, spondeus *urbem*. Glyconia quæ et Anacreontia, spondeus *Sic te*, *ᶜchoriambus diva potens*, pyrrhichius *Cypri*. Ἑκκαίδεκάσύλλαβα Sapphica, quæ quidam antispastica dixerunt, spondeus *Tu ne*, choriambi *quæsieris, scire nefas quem mihi quem*, pyrrhichius *tibi*. Epica περισσοσύλλαβα, dactyli *Solvitur, acris hi*, spondeus *ems gra*, dactylus *ta vice*, trochæi *veris et Favoni*. Trimetra iambica catalectica,

Trahuntque siccas *ᵈmachinæ carinas*.

ᵉPherecratia, spondeus *Grato*, *ᶠchoriambus, Pyrra sub an* (syllaba) *tro*. Epicum hexametrum, quod heroum, *Laudabunt alii claram Rhodon aut Mitylenen*.

Epicum tetrametrum acatalectum *ᶑheroici*,

Aut Ephesum bimariseve Corinthi.

(Chor)iambicum dimetrum catalecticum, choriambus *Lydia dic*, et bacchius *per omnes*. Choriambicum tetrametrum catalecticum, epitritus *II Hoc deos ve*, *ᵇchoriambi re Sybarin cur* *ᶦproperas*, bacchius *amando*. Alcaicum hendecasyllabum, *ᵏiambi duo Vides ut al*, cum syllaba *ta*, et duo dactyli *stet nive candidum*. Dimetrum iambicum hypercatalectum, spondeus *silvæ*, iambus *labo*, spondeus *rantes*, iambus *geluque*. Trimetrum epicum hypercatalectum, duo dactyli *flumina*

⁷Mecæ] *Mecenas* P.   *²choriambis nas*] *choriis* P.   *ᵃ atavis*] *atavis pyrrichio* P.   *ᵇ ter choriambo ris nivis at bachio quæ*] *terris chorio nivis bacchio atque* P.   *ᶜ choriambus diva*] *diva chorios* P.   *ᵈ mesinæ*] *machinæ iambici* P.   *ᵉ Pherecratia etc.*] *spondeo g. chorio* P. s. a. *Pherecratia* P.   *ᶑ heroici*] *heroi* P.   *ᵇ choriambi re Sybarin*] *re Sybarin choriambus* P.   *ᶦ properes*] *properas* P.   *ᵏ iambi etc.*] *iambi duo vides ut alta stet cum syllaba nive et duo dactyli candidum* P.

^m *constite*, et duo trochæi *rint acuto*. Trochaicum dimetrum catalecticum, trochæi,

Non ebur neque aureum.

ⁿ Iambicum trimetrum catalecticum,

Mea renidet in domo lacunar.

Trimetrum ^o iambicum acatalectum,

Ibis Liburnis inter alta navium.

Dimetrum iambicum acatalectum,

Amice propugnacula.

Conpositum ex penthemimere elegiaco, et dimetro iambico ^p acatalecto, duo dactyli cum syllaba,

Scribere versiculos.

^q Duo iambi, tertius spondeus, quartus ^r iambus, *amore percussum gravi*. Conpositum ex dimetro iambico et penthemimere elegiaco, ^s duo iambi *nivesque de*, spondeus ^t *ducunt*, iambus *Jovem*, dactylus *nunc mare nunc silvæ*. Metra apud Horatium semel dicta, ^v choriambus *Lydia dic*, bacchius *per omnes*, *Hoc* ^w *deos ve*, epitritus ^x *secundus*.

Solvitur acris hyems grata vice veris et Favoni.

Non ebur neque aureum,

Mea renidet in domo lacunar.

Scribere versiculos amore percussum gravi.

Nivesque deducunt Jovem, nunc mare nunc silvæ.

Et super his hactenus.

Nunc ^y vero si non omnia, quæcumque apud Græcos ^z possunt inveniri, hoc commentario comprehenderim, (sunt enim apud lyricos et comicos poetas innumera- biles metrorum species,) illud tamen non adroganter

^m *constite*] *constiterint* P.   ⁿ iambicum] trochaicum P.   ^o iam-
bicum] et iambicum P.   ^p *catalecto*] *acatalecto* P.   ^q duo
iambi om. P.   ^r iambus] iambici P.   ^s duo iambi *nivesque de*] *nives*
iambi *deducunt* P.   ^t *ducunt* iambus om. P.   ^v cho-
riambus] choriambi P.   ^w *deos ve*] *ve* om. P.   ^x *secundus*] *secundus* *vere* P.   ^y *vero*] *vero etiam* P.

ausim dicere, id nos his voluminibus quattuor consecutos, ut si novum atque incognitum auribus metrum commentum se quispiam duxerit, inficias ire non possit ad hæc velut omnium ^agenerum semina, quæ investigata a nobis et huic commentario tradita reperiuntur, necessario referri, ab iisdemque, ut ita dixerim, fontibus proculdubio derivari, præterea utcumque sub incerta atque ambigua specie ^aastu proferuntur, protinus intellegamus ^bqua metrorum origine procreata, vel qua sint ratione studiosa composita, quo simul et ea quæ fallunt inconnexa inter se metra, magistra lectionis instructione noscamus, et ipsi ex nobis nova, instigante gloria, comminisci ac proferre ^cpossimus.

*Ex Ælio Festo Aphonio de carminis
appellationibus.*

Ὡδὴ est dulcedine soni verbum ^elexisve pronuntiata. Nam si sine verbo sonus pronuntietur, ^fκροῦσμα ^gdicetur. Unde etiam in tropicis artis musicæ litteras seu signa quædam tonos proprios ^hexprimentia media interveniente linea ita enuntiant, ⁱτὰ μὲν ἄνω τῆς λέξεως, τὰ ²δὲ κάτω τῆς κρούσεως. Quod κροῦσμα variatur ex rhythmo, dum augetur aut minuitur, et ad sonum ^kdirigitur, vel pedis ἐμμελὲς verbum enuntiat, infinita enim res est rhythmos, cum usque quo voles vocis sono ducatur, ³ibique cogas quiescere ubi pedem finiturus es. Μέλος autem quod ex his nascitur, dictum putant a Meline

^a generum] genera P.   ^a astu] astu P.   ^b qua] quam P.
^c possimus] possemus. Ælii Festi Aphonii v. p. de metris omnibus explicit lib. III. feliciter. utere Stephane scriptor et lector P. Sequitur in P. metrorum Horatianorum index 9 pp. constans. Deinde Ode est etc.   ^e lexisve pronunciata] lege sua pronunciatum P.   ^f κροῦσμα] crusma P. et sic mox.   ^g dicetur] dicitur P.
^h exprimentia] exprimentia media P.   ⁱ τὸ μὲν—τὸ δὲ] τὰ μὲν—τὰ δὲ P.   ^k dirigitur] dirigit P.

Oceani filia, quam ^εprimam quattuor chordis usam adfirmat Lysanias, sive, ut Licymnius, ἀπὸ τοῦ μελεάζειν, τουτέστι θρηνεῖν. Quibusdam placet ab apibus quæ ⁴ Græce μέλισσαι dicuntur: nam sicut illæ omni cura flores legunt ut mella conficiant, καὶ ὅτι μέλει αὐταῖς hoc studium, μέλισσαι dictæ, in scriptura quoque quicquid floris est in sono vocis et rhythmis ad componenda μέλη colligimus ut auribus tradamus, unde et Homerus,

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

Nam veluti gustu vocis aures pabulantur. Vel ideo ⁵ μέλος, quia pars est ὠδῆς καὶ λέξεως, sicut et corporis nostri partes Græce μέλη ^happellantur. Constat autem μέλος ^lcolo et commate: Colon est quædam pars ⁶ orationis integra pedum compositione conjuncta, cujus pars comma dicitur. Erunt itaque cola particulæ solutorum metrorum dumtaxat, cum integræ fuerint syzygiæ, comma vero cum ^kimperfecta est. Omnis autem ^lversus κατὰ τὸ πλεῖστον in duo cola dividitur, abusive autem ^metiam comma dicitur colon.ⁿ

^ε primam] primum P.   ^h appellamus] appellantur P,   ^l colo] colos P.   Mox pars om. P.   ^k imperfecta est] iamperfecta est P.
^l versus] ^{versus} servus P.   ^m et jam] etiam P.   ⁿ Explicit ars grammatica Victorini Mari de ortographia et de metrica ratione P.

SACERDOTIS

MARIUS Plotius Sacerdos composui Romæ docens
de metris.

Quum de institutis artis grammaticæ primo libro me tractavisse ^bcomperisset vir clarissimus Uranius, nec ei displicuisset, vel quod non absurde compositus, vel quod ad ejus filium V. C. mihi contubernalem, ^cet ætate pene studiisque conjunctum Gaianum scriptus esset, compulit ut etiam de nominum verborumque ratione, nec non ^detiam de structurarum compositionibus exprimendis breviter laborarem. Cujus præstantissimi viri jussionibus libens arbitror libro secundo nos explicabiliter obedisse, nunc in hoc sive tertio sive novissimo artium libro, ab eodem summo viro ^ecommendatus vobis viris amplissimis, nobilitatis splendore prædito Maximo, et omni laude prædicabili Simplicio, quorum et ad quos seria non nisi de litteris exercentur, quoniam jubere dignati estis, me posse de metris etiam

* MARIÆ PLOTIÆ SACERDOTIS DE METRIS] Ita MS. Leid.
Vulgo MARIÆ PLOTIÆ AD MAXIMUM ET SIMPLICIUM CL.
V. V. DE METRIS LIBER. ^b *comperisset vir clar.]* Sic L. Putschius *comperissem et vir clar.* ^c *et ætate]* Sic L. Putschius
om. et. ^d *non etiam de]* Sic L. Putschius *om. etiam.* ^e *com-*
mendatos] Sic L. Putschius *commendatus.*

tractare judicastis, breviter esse componendum decrevi. Sed ^f quoniam metrorum rationem ^g dicturos prius decet pedes considerare, quibus sunt carmina modulanda, ^h de horum numero, nomine, nominum derivatione, schematibusque, quam verissime poterimus, breviter explicemus.

CAP. I. De pedibus.

Sunt igitur pedes alii disyllabi, alii trisyllabi, quorum unde nomina deducta sunt doceamus, et quot habeant schemata. Sunt et ex disyllabis geminatis pedes, ² tetrasyllabi, quorum et nomina et schemata subjungemus. ⁱ Sunt ex disyllabis et trium syllabarum pedibus copulatis pedes syllabarum quinque, et ex duplicatis trisyllabis pedes senarum syllabarum, de quibus non arbitror esse necessarium ^k diligenter laborare.

De disyllabis pedibus.

3

Disyllabi pedes sunt numero quattuor, ^l ideo quoniam una syllaba duo habet schemata, nam aut longa est aut brevis: duæ syllabæ quattuor schemata habent, nam aut ambæ breves sunt, aut ambæ longæ, aut una brevis, una longa, aut una longa, una brevis.

Pyrrhichius pes e ^m duabus brevibus constat, temporum duum, ut *herus*: qui a Pyrrhica lusus genere nomen accepit, quia hoc sono milites usi *sub armis*, ⁿ ut ille ait, per ludum *ciunt simulacra pugnae*. Ipsa ⁵

^f quoniam] Sic L. Putschius quia. ^g dicturos] dicturus L. dicturum Putschius. ^h de horum numero nomine] de et nomine om. L. ⁱ sunt ex] Sic L. sunt et ex Putschius. ^k diligenter laborare] Sic L. diligenter om. Putschius. ^l ideo quoniam] Sic L. ideo om. Putschius. ^m duabus brevibus] duabus syllabis L. ⁿ ut ille ait, per ludum ciunt simulacra pugnae] Ita citat ex cod. MS Cujacius Obs. XIII. 10. et sic fere L. in quo tamen pugnam non pugnae. Virgilius Æn. V. 585. pugnaeque cient simulachra sub armis. Edidit Putschius; per ludum, ut ille ait, ciebant simulacra pugnarum.

tamen Pyrrhica dicta est a Pyrrho Cydoneo, ^p qui primus Cretenses sub armis saltare ad hujus pedis sonum instituit. ^q Alii a Pyrrho Achillis filio, quem dicunt primum in tumultu patris sui armatum honoris gratia saltavisse. Aristoteles autem Achillen ait hujus
6 lusus inventorem fuisse. Quibusdam placet ab ardore, id est a velocitate sui sonus, nomen accepisse hunc pedem, ^r ἀπὸ τοῦ πυρὸς id est a flamma, ac per hoc a velocitate. Cognatus enim sensus ardoris et velocitatis est, unde,

Instant ardentes Tyrii,

id est *festinantes* : et,

Ardet abire fuga,

hoc est *festinat*.

7 Pyrrhichio contrarius est *spondeus* ex duabus longis, temporum quattuor, ut *heres* : qui a sacrificio nomen possedit, quod Græce σπονδή nuncupatur, quoniam hoc sono hymnos, id est laudes diis immortalibus, decantabant.

8 *Iambus* ex brevi et longa constat, temporum trium, ut *Ceres*. Cujus nomen ^s Iambe Celei filia dedit, quæ cavillationes jocosas hujus pedis sono dicens, risum Cereri hospitanti ibi gratissimum ^t commovebat : unde etiam hujus pedis metrum comœdiis, hoc est rei gratissimæ, ^v accommodatur.

9 *Trochæus* ex longa et brevi ^w constat, temporum trium, ut *cera*. ^x Dictus a velocitate rotæ, quam suo sono imitatur, quæ Græce τροχὸς nuncupatur. Alii ^y χορείον appellant, quia ad choros aptam ^z modulationis

^p qui] quia Cujac. Idem mox ponit dicunt post saltavisse. ^q alii dicuntur a L. ^r ἀπὸ τοῦ πυρὸς om. L. ἀπὸ usque ad velocitate om. Cujac. ^s iambe] iambæ L. ^t commovebat] Sic L. commoverat Putschius. ^v accommodatur] commodatur L. ^w constat om. L. ^x dictus] dictus trochæus L. ^y χορείον] Chorion Santen. ad Terent. Maur. p. 71. ^z modulationis] modulatione L.

5. Pyrrho Cydoneo] Pyrricho Cydoneo Schottus ad Procli Chrest. p. 447.

continet rationem : unde etiam pes qui ex hoc et iam-
bo constat *choriambus* nominatur.

De trisyllabis pedibus.

Trisyllabi pedes sunt octo, ideo quoniam tres sylla-
bæ octo habent schemata ; sed unde ^atraxerint nomen,
docebo sine exemplis, ^bquoniam in primo libro id ex-
plicabiliter demonstravi.

Dactylus dictus est a digito, cujus ^carticulus figura-
tur incipiens a longa, desinens in duas breves. Digitus
enim Græce δάκτυλος nuncupatur.

Anapæstus dactylo contrarius, inde dictus, quod ei
referiatur, ^did est repercutiatur, quod Græci ἀναπαίειν
dicunt.

Tribrachys a suarum syllabarum qualitate nomen
accepit, quod tribus brevibus constet, quæ Græce βρα-
χεῖαι nuncupantur.

Molossus dictus quod a Molosso Cretensi viro reper-
tus est ^e[hunc quidam et *creticum* dicunt].

Amphibrachys ^fnuncupatur, quod ex utraque parte
(quod Græci ἀμφὶ dicunt), brevem (quam illi βραχεῖαν
nuncupant) continet.

Amphimacrus, sicut ante se pes, nomen accepit,
quod ex utraque parte longam, quam Græci μακρὰν di-
cunt, habet : ^gdictus est hic pes etiam *creticus*, quo-
niam in Creta insula Corybantes, ut vagitum Jovis
nati ^hcelarent Saturnum, scutis suis sic sonuerunt gra-
viter, breviter, graviter.

Bacchius dictus est, quod ⁱBaccho, id est Libero
patri, accepta modulatio hujus pedis sono compone-
batur.

Palimbacchius dicitur, quod bacchio contraponitur.

^a traxerint] *traxerunt* L.   ^b quoniam] Sic L. Putschius *quia*.
Tum *id* om. L.   ^c articulus] *articulos* L.   ^d id est] Sic L. *et*
Putschius.   ^e hunc—dicunt om. L.   ^f nuncupatur] Sic L.
Putschius *nominatur*.   ^g dictus est] Sic L. Putschius *dictus est*
tamen.   ^h celarent] *celerent* L.   ⁱ Baccho] *Bacchia* L.

19 *De pedibus compositis.*

Simplices igitur pedes sunt duodecim. Ceteri vero omnes compositi sunt, ex disyllabis quidem xvi, quoniam quattuor syllabas, sedecim schemata habent: quorum nomina unde derivata sint doceamus.

20 *Proceleusmaticus* dictus est, quod choros concitantes, ut celerius saltationem celebrarent inter se, hortabantur, et hortatio Græce κέλευσις nuncupatur.

21 *Dispondeus* dicitur, quod ex duobus spondeis componitur.

22 *Choriambus*, quoniam ex trochæo, qui et chorius dicitur, et iambo constat.

23 *Antispastus*, quoniam ex utraque parte a brevibus revellatur, quod Græci ἀντισπᾶν dicunt.

24 *Ditrochæus*, quod ex duobus trochæis figuretur, nomen accepit.

25 *Diiambus*, ante ^k se positi pedis ratione dictus est, quod duobus iambis teneatur.

Ionici, qui sunt duo, ab Ione inventore suo dicti.

26 *Epitriti* quattuor sunt, ideo hoc nomine vocati quod ad tres breves una longa variis vicibus teneatur.

27 *Pæones* tot sunt numero quot ^letiam Epitriti; a Pæone poeta nomen inditum ^mpossederunt.

28 Quinque syllabarum pedes ex disyllabis et trisyllabis, vel contra compositi sunt, numero triginta duo, quoniam quinque syllabæ xxxii schemata habent: qua ratione etiam metrum heroicum, quod quinque pedibus variatur, xxxii schemata habet.

29 Sex syllabarum pedes sunt numero sexaginta tres, quoniam sex syllabæ schemata habent totidem. Hoc tamen scire debemus, quod quinque syllabarum pedes et sex in metro reperiri possunt, et maxime in choro-

^k se positi] *positi* om. Putschius.
Putschius.

^l quot etiam] *etiam* om.
^m possederunt] *posuerunt* L.

rum modulatione, sed non scanduntur eorum pedum more, qui ex quattuor syllabis constant. Nam illi ³⁰ juncti ex disyllabis uno nomine suo nuncupantur: hi vero per eas partes, per quas compositi sunt; ut si sit ex spondeo et dactylo pes compositus, non totus in se scanditur, sicut proceleusmaticus, sed spondeo et dactylo: sic etiam si ex duobus dactylis componatur. Sed horum omnium subjungere schemata, est quidem possibile, sed molestum.

CAP. II. De metris.

Metrorum alia sunt simplicia, alia composita. De simplicibus ante tractemus; in quibus generalia sunt octo, de simplicibus pedibus quattuor, de compositis totidem, et ipsa simplicia nuncupata. Ex dactylo *dactylicum* metrum dictum, ex anapæsto *anapæsticum*, ex iambo *iambicum*, ex trochæo *trochaicum*. Hæc quidem ex simplicibus pedibus facta sunt metra. Ex compositis vero, quæ simpliciter metra simplicia nuncupantur, hæc sunt. A choriambo pede *choriambicum*, ex antispasto *antispasticum*, ex ionibus *ionicum*, ^a ex pæonibus *pæonicum*. Hæc metra ^{na}divisa per septem, undecim reperiuntur. Additur enim dactylico quidam *spondeazon*, unde etiam apud Homerum invenitur versus omnibus spondeis constans, ^o Iliad. λ.

Ἀτρεΐδης τὸ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γοναζέσθην.

Apud Virgilium, si unam ^p detraxerimus syllabam illi ⁴ versui, faciemus spondiazontem,

Aut levis ocreas lento ducunt argento.

^q e littera sublata ubi est syllaba ^r cre. Anapæstico ⁵ metro *proceleusmaticum* additur; ^s nam quoniam dactylo anapæstus contrarius est, ideo proceleusmaticum

^a e pæonibus] *ex pæonibus* L.   ^{na} divisa per septem] *Infra 6. ex octo undecim.*   ^o Iliad. λ.] *ut* L.   ^p detraxerimus] *detraxeris* L.
^q e] *est* L.   ^r cre] *græca* L.   ^s nam quoniam] *Sic* L. *nam om.* Putschius.

metrum ex brevibus omnibus constans, contra spondeadeum undique longum, quod dactylico additur, secum habet. *Ionicum* duplex est; est enim *a maiore*,^t est et *a minore*.

6 Sic ergo metra sunt generalia ex octo undecim, dactylicum, spondeadeum, anapæsticum, proceleusmaticum, iambicum, trochaicum, choriambicum, antispasticum, pæonicum, ionicum majus, ionicum minus.

7 *Dactylicum* metrum ^vsolis simplicibus scanditur pedibus, dactylo, spondeo, trochæo, sed in ^wnovissimo loco; quamvis quidam trochæum nec in novissima dactylici metri parte ^xconcedant, quoniam novissima syllaba in omni metro indifferens est, sed hac sua ratione errant. Alia metra vero per *συζυγίαν*, vel *διποδίαν* ^yscanduntur. *Συζυγία* disyllabis pedibus junctis unum facit pedem: *διποδία* vero quinque vel sex ^zsyllabis composita, pedibus unde constat scanditur separatis.

9 Præpositis metris hæc considerare debemus, an generalia sint, ut dactylicum^a vel iambicum, an specialia sint, ut heroicum Hipponacticum. Deinde quantitatem an
10 dimetrum, an trimetrum, an tetrametrum. Deinde *κατάληξιν*, cujus ^bspecies sunt quattuor, acatalecticis, ^cquæ finit suos pedes, vel suorum pedum tempora habentes, ut puta ^ddactylici in dactylum vel in spondeum, vel aliquem tot habentem tempora, quot etiam dactylus, ut,

Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula pulverem.

vel,

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro.

11 Catalectus, species est quæ minus una syllaba termi-

^t est et *a*] et om. L.   ^v solis] Sic L. *solum* Putschius.   ^w novissimo loco] Sic L. *novissima parte* Putschius.   ^x concedunt] *concedant* L.   ^y scanduntur] Sic L. *scandunt* Putschius.   ^z syllabis] *syllabarum* L.   ^a vel om. L.   ^b sunt quattuor] *sunt* om. Putschius.   ^c quæ] Sic L. *qui* Putschius.   ^d dactylici in dactylum] *dactylicum in dactylicum* L.

natur, quam sui pedis quantitas exigit, syllabarum vel temporum, ut,

Postquam res Asiæ, Priamique evertere gentem.

Trochæus est enim *gentem*, cum deberet aut dactylus esse aut spondeus. Brachycatalecticus, species est ¹² quæ in metris scandendis per *συσυγία*, id est per ^ebinos pedes disyllabos, venit, cum in novissimo pede composito esse debenti tetrasyllabo unus pes de simplicibus ^fdesit, id est duæ syllabæ, ut,

Mæcenæ atavis edite res.

Hic enim unus pes simplex deest, ^gid est duæ syllabæ, ut sit plenum metrum Asclepiadeum, quod ^hspondeis et choriambis constat. Hypercatalectus, species est cum finitis pedibus metri præpositi necessariis una syllaba abundat, ut,

Omnia Mercurio similis vocemque coloremque.

Syllaba abundat, quam imperitissimi et omni arte metrica separati hebetudine quadam decepti sequenti versui jungunt,

que Et crines flavos,

cum non sit artis prioris versus pedes sequentibus copulare. Nunc, sicut proposuimus, de dactylico metro ⁱbreviter doceamus.

CAP. III. *De dactylico metro.*

Dactylicum metrum omnibus et simplicius ^ket antiquius est, quod dividitur in species ^lxvi: hexametras quidem quattuor, heroicam hexametram, ^mbucolicam, Chœrileam, Priapeiam: pentametras quattuor, catalectam pentametram, integram, penthemimericam, Ar-

^e binos] Sic L. *duos* Putschius. ^f desit] Sic L. *deest* Putschius.
^g id est duæ] Sic L. *id est* om. Putschius. ^h spondeis et choriambis] *spondeo et choriambo* L. ⁱ breviter] Sic L. *prius breviter* Putschius.
^k et antiquius] *et* om. L. ^l xvi] Sic L. xvii. Putschius.
^m bucolicam hexametram] Sic L. *hexametram* om. Putschius. Posui *hexametram* post *heroicam*.

2 chiloichicam, dactylicam, Sapphicam, Simmiam : tetrametras duas, bucolicam tetrametram, vel heroicam Anacreontiam : trimetras tres, hemidexiam, Glyconiam, Pherecratiam tertiam trochaicam : dimetras tres, Adoneam, Hymenaicam, penthemimericam. Sed simplices de his horum schematibus per exempla tractemus.

3 *De heroico metro.*

Heroicum metrum ^a et *Delphicum* et *Theologicum* nuncupatur. Heroicum ex Homero, qui hoc metro heroum facta composuit; Delphicum ab Apolline Delphico, qui primus hoc usus est metro; Theologicum ab Orpheo et Musæo, qui Deorum sacerdotes cum essent, hymnos hoc metro cecinerunt. Hoc metrum recipit pedes hos, spondeum, dactylum, et trochæum, sed sexto loco, id est novissimo. Spondeus igitur et dactylus variati faciunt metrum habere schemata xxxii, quæ aut exemplis ^o doctorum aut nostris docebimus.

5 *De schematis heroici metri xxxii.*

Monoschematistius dactylicus dicitur, qui omnes pedes quinque dactylos habet, (nam sextus pes non numeratur inter schemata,) cujus exemplum hoc est :

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro.

6 *Monoschematistius* ^p*spondeadeus*, cum quinque pedibus spondeis versus fuerit compositus, ut,

Armatumque auro suspexerit Oriona.

7 ^q*Pentascematistius dactylici* fiunt modis quinque. Si primus sit dactylus, ceteri quattuor spondei, ut Lucretius libro tertio :

Limine qui finem vitæ fecit.

Et ille Virgilio,

^a quod et] quod om. L.   ^o doctorum] Sic L. *alienis* Putschius.
^p spondeadeus] Sic L. *spondaicus* Putschius.   ^q pentascematistius dactylici] *pentascematistius dactyli* L.

Nereidum matri et Neptuno Ægæo.

Si secundus sit dactylus, ^rceteri spondei, ut est, 8

Aut ^slevis ocreas lento ducunt argento.

Si tertius dactylus, ceteri spondei, ut,

Tunc formas ^tmollis radianti ducunt auro.

Si quartus dactylus, ^uceteri spondei, ut,

Armatumque auro circumspicit Oriona,

et,

Quæ quondam bustis et culminibus desertis.

Si quintus dactylus, ceteri spondei, ut,

Silvestris raris sparsit labrusca racemis.

Hoc modo fiunt *spondei pentaschematisti*. Primus 9
sit spondeus, ceteri dactyli, ut,

O regina novam cui condere Juppiter urbem.

Secundus spondeus, ceteri dactyli, ut,

Tu calamos inflare leves, ego dicere versus.

Tertius spondeus, ceteri dactyli, ut, 10

Pocula bina novo spumantia lacte quotannis.

Quartus spondeus, ceteri dactyli, ut,

Nec tibi diva parens generis nec Dardanus auctor.

Quintus spondeus, ceteri dactyli,

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro.

Decaschematisti dactylici fiunt modis decem. Si 11
primus et secundus dactyli ^wsint, ceteri spondei, ut,

Saxa per et scopulos et depressos convallis.

Primus et tertius dactyli sint, ceteri spondei, ut,

^x*Dardanidum fortissime magnæ gentis Hector.*

Primus et quartus dactylus, ceteri spondei, ut, 12

O Danaum virtus et gloria Nestor.

Primus et quintus dactyli, ceteri spondei, ut,

De grege non ausim quicquam ^ydeponere tecum.

^r cæteri spondei] Sic L. cæteris spondeis Putschius. ^s leves]
levis L. ^t mollis] Sic L. molles Putschius. ^u ceteri spondei]
Sic L. cæteris spondeis Putschius, et sic infra. ^w sint] sunt L.
^x Dardanidum] Dardanium L. ^y deponere] componere L.

- Secundus et ^atertius dactyli, ceteri spondei, ut,
Non me carminibus superat nec Phœbi cultor.
- 13 Secundus et quartus dactyli, ceteri spondei, ut,
Postquam res Asiæ magno ceciderunt lapsu.
 Secundus et quintus dactyli, ceteri spondei, ^aut,
Contemplator item cum se musæ plurima silvis.
- Tertius et quartus dactylus, ceteri spondei, ut,
Non me Musarum comitem Marium non laudo.
- Tertius et quintus dactylus, ceteri spondei,
Tunc alnos primum fluvii sensere cavatas.
- Quartus et quintus dactylus, ceteri spondei, ut,
Quam Juno fertur terris magis omnibus unam.
- 14 Eadem ratione fiunt decaschematisti ^bspondeadei, sicut
 exemplis docebimus. Primus et secundus spondeus,
 ceteri dactyli, ut,
Infandum regina jubes renovare dolorem.
- 15 Primus et tertius spondeus, ceteri dactyli, ut,
Absinthi laticem deceptaque non ^ccapiatur.
 Primus et quartus spondei, ceteri dactyli, ut,
Postquam res Asiæ Priamique evertere gentem.
 Primus et quintus spondei, et ceteri dactyli, ut,
Fulgor terribili ^dtonitru quatit altos montes.
- 16 Secundus et tertius spondei, ceteri dactyli, ut,
Conticuere omnes, intentique ora tenebant.
 Secundus et quartus spondei, ceteri dactyli, ut,
Jamque tibi ne vana putes hæc fingere somnum.
 Secundus et quintus spondei, ceteri dactyli, ut,
Defuit exemplum tibi ponere ^electum prius.
- 17 Tertius et quartus spondei, ceteri dactyli, ut,
Inde toro pater Æneas sic orsus ab alto.
 Tertius et quintus spondei, ceteri dactyli, ut,

^a tertius] quartus L. qui tum om. ceteris—quartus dactyli. ^a ut
 —spondei] Accesserunt hæc ex L. ^b spondeadei] Sic L. spon-
 dæi Putschius. ^c capiatur] capiantur L. ^d tonitru] sonitu L.
^e lectum] lector L.

^f *Cara Deum soboles, magnum Jovis incrementum.*

Quartus et quintus spondei, ceteri dactyli, ut,

Schemata carminibus cecini & isthæc vobis plane.

Hujus metri, id est heroici, virtutes sunt tres. Si ¹⁸
ἄλτερος versus fuerit, id est sine conjunctione, ut est illud
Græcum,

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Hoc Latine sic,

Hic alienus ovīs custos bis mulget in hora.

Si fuerit tetracolos, id est si quattuor verbis vel qui- ¹⁹
buslibet partibus orationis fuerit divisus, cujus vir-
tutis exemplum Latinum melius lectum est quam
Græcum,

Saltantis satyros ^h imitabitur Alphesibæus.

Græcum sic,

20

ⁱ *Αἰδοῖον βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.*

Sed *πολυ* fecit illum quasi pentacolon, nam *πολυχρύ-*
σοιο compositum nomen est. Si fuerit *rhopalius* ver- ²¹
sus, qui a monosyllabo verbo incipiens gradatim crescit,
et *ρόπαλον*, id est Herculis clavam, imitatur ab ^k angusto
et tenui in latitudinem desinens, ut,

ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ μοιρηγενὲς ὀλβιοδαῖμον.

Latinum non repperi, sed potuit illum Virgilius ver- ²²
sum verba commutans sine sensus læsione formare,

Quarum quæ forma pulcherrima Deiopeia,

ut sit sic,

Quæ quarum facie pulcherrima Deiopeia.

De hexametro heroico et ejus schematibus satis di- ²³
ctum: nunc de hexametro bucolico paulisper tracte-
mus. Quod metrum ab heroico ^m hoc differt, quod
illud habet schemata triginta duo, hoc vero decem.

^f cara] *rara* L.   ^g isthæc] *hæc* L.   ^h imitabitur] Sic L. *mi-*
rabitur Putschius.   ⁱ αἰδοῖον] *αἰδομαι* L. qui mox *ισδροχῦ* fecit.
^k angusto] *augusto* L.   ^l ὀλβιοδαῖμον] *ὀλβιοδημον* L.   ^m hoc dif-
fert] Sic L. *hoc om.* Putschius.

²⁴ Nam primi pedes tres variati schemata faciunt octo, nam quartus pes semper dactylus sit necesse est. Quintus pes duo schemata habet, nam aut spondeus est aut dactylus. Nam sextus, id est novissimus, sicut in heroico metro, indifferens inter schemata ^acomputatur.

²⁵ *De hexametro bucolico et ejus ^oschematibus.*

Bucolicum hexametrum Daphnis pastor vel Thyrsis repperisse dicuntur, quia pastores et poetæ fuisse perhibentur, de quorum officio nomen est inditum huic metro, ut bucolicum diceretur. ^pDe cujus schematibus exempla omnia de bucolico carmine Virgilii componamus. ²⁶ *Monoschematisticus dactylus* hexametri bucolici fit hoc modo, si tres primos habuerit dactylos, nam de quarto nulla quæstio est quod dactylus sit, ut,

Ulla dolum meditantur, amat bonus otia Daphnis.

²⁷ *Monoschematisticus spondeadeus* fit cum tres primi pedes sunt spondei,

Mutabit merces, omnis feret omnia tellus.

²⁸ *Trischematisti dactylici* dicuntur, cum duo dactyli sunt et spondeus. Hi enim, id est dactyli, aut duo juncti ponuntur, ^qet tertius spondeus, ut est,

Quin age, si quid habes, in me mora non erit ulla.

(aut) Dactylus, spondeus, dactylus, ut est,

Lenta salix fæto pecori mihi solus Amyntas.

(aut) Spondeus, duo dactyli, ut est,

Si nescis meus ^rille caper fuit, et mihi Damon.

Hoc modo etiam ^strischematistici spondei fieri possunt, duo spondei et dactylus, ut est,

Et longum formose vale, vale inquit Iola.

²⁹ Spondeus et dactylus, spondeus, ut est,

^a computatur] Sic L. nuncupatur Putschius. ^o schematibus x et
ⁱⁱ L. ^p de cujus schematibus] cujus schematis L. ^q et tertius]
 Sic L. tertius est Putschius. ^r ille om. L. ^s trischematisticis L.

Et me Phœbus amat, Phœbo sua semper apud me.

Dactylus, duo spondei, ut est,

Judicio nostro tantum tibi cedit Amyntas.

De quinti pedis schematibus duobus damus exempla ³⁰
aut Virgilii aut nostra. Virgilii, hoc est, ut dactylus
sit quintus pes,

Omnia fert ætas animum quoque, sæpe ego longos.

ut sit spondeus quintus pes, in hoc metro hoc erit
exemplum :

Daphnidis hoc metrum vel Thyrsidis esse constat.

Sic igitur bucolicum hexametrum schemata habet de- ³¹
cem, heroicum vero hexametrum ¹ triginta duo. Nunc
de ^uChœrileo metro secundum dispositionem specie-
rum metri dactylici doceamus.

De ^w Chœrileo hexametro et ejus schematibus octo. ³²

^x Chœrileum metrum, quod et *Delphicum* et *Ange-
licum* nuncupatur, constat penthemimerica cæsura, et
syllaba, et altera penthemimerica. Unde est metrum
hexametrum catalecticum, una enim syllaba deest ut
sint in eo pedes sex. Sed exemplis schemata octo ³³
doceamus. Ponamus igitur schemata quattuor, sed
duplicata utriusque cæsurae penthemimericæ hujus
metri, sed, sicut ^y antea docui, syllabam adjicientes.
Primæ cæsurae est Græcum exemplum :

Ἠνίκα μὲν βασιλεὺς ἦν Χοίριλος ἐν σατύροις.

Latine sic,

^z *Intereunt pecudes stant corpora magna boum.*

In qua syllaba finiatur pars orationis necesse est.

^a Binis dactylis cum suis syllabis, et nulla syllaba in ³⁴
medio plus, ^b ut,

¹ triginta duo] xxii L.   ^u Chœrileo] corialio L.   ^w Chæ-
rileo] corileo L.   ^x Chœrileum] Corileum L.   ^y antea] Sic
L. ante Putschius. Mox prima cæsura L. et om. sic.   ^z intereunt]
Sic L. inter enim Putschius. Sic om. L.   ^a binis dactylis] Sic L.
bini dactyli Putschius.   ^b ut] Sic L. id est Putschius.

Arma virumque cano.

[^cBis] Binis spondeis cum suis syllabis et una in medio plus, id est in fine primæ cæsurae:

Mox et frumentis est, mox et frumentis.

35 Binis dactylis et binis spondeis cum suis syllabis et una plus in medio:

Omnia Mercurio ^ddant dant Musæ dulces.

Binis spondeis et binis dactylis cum suis syllabis et una in medio plus. Exempla vero nos omnia nostra damus. Singulis dactylis et singulis spondeis ex utraque parte cum suis syllabis et una syllaba in medio plus,

Cuncta tibi nunc do sic carmina te digna.

36 Singulis spondeis et singulis dactylis cum suis syllabis et una in medio plus:

Musarum cecini nunc cuncta metra tibi.

^eDactylo, spondeo, sua syllaba, et una altera plus, spondeo, dactylo, et syllaba:

Optima ^fMusarum do metra Chærilii.

37 ^gSpondeo, dactylo, sua syllaba, et una altera plus, et dactylo, spondeo, et syllaba:

Præcepta memorans de pectore cælesti.

38 Hæc sunt schemata metri Choerilii. Sed ne qui nos imperitiæ arguat quod quattuor schemata promisimus esse hujus metri, sed bina singulæ cæsurae, et exempla posuimus ^hocto, hoc debet sciri, quod singulæ cæsurae hujus metri percussæ quaterna schemata habent, in
39 se tamen copulata altera quaterna. Nam aut quattuor sunt dactyli, ex utraque parte bini, aut quattuor sunt spondei, ex utraque parte bini, aut primi duo

^c bis om. L.   ^d dant dant] Sic L. semel dant Putschius.
^e dactylo spondeo] *dactylus spondeus* L. qui tum om. sua syllaba—
syllaba.   ^f Musarum do metra Chærilii] *metrarum demetri Cho-*
rili L.   ^g dactylo spondeo] *spondeus dactylus* L. spondeo dacty-
lo] *dactylus spondeus* L.   ^h octo] octo bina L.

sunt dactyli et duo novissimi spondei, aut duo spondei primi et novissimi duo dactyli, aut in prima parte dactylus et spondeus, et in novissima sit dactylus et spondeus, aut in prima parte spondeus et dactylus, in ⁱ novissima sit spondeus et dactylus, aut in prima parte dactylus et spondeus, in novissima spondeus et dactylus, aut in prima spondeus et dactylus, in novissima dactylus et spondeus. Quorum schematum exempla ⁴⁰ ^ksupra tractavi. Hoc tamen scire debemus, quod ex hoc metro sublata illa syllaba quæ plus ponitur in prima cæsurâ penthemimerica, et secunda cæsurâ ^lremanente integra monoschematista dactylica penthemimerica, erit metri elegiaci secundus versus pentameter, quod metrum ideo non est additum in numero specierum ^mmetri dactylici, quoniam non est uniforme per singulos versus sed binos, et quoniam species est speciei, ⁿid est metri Chœrilii, non generis, id est metri dactylici, tamen demus exempla schematum, id est metri elegiaci, quod primum versum habet schematum triginta duo: nam heroicum continet, cuius metri schemata supra ^omonstravimus.

Nunc secundi versus schemata habet, sicut exemplis ⁴¹ docebo. Secunda vero cæsurâ et ipsa penthemimerica monoschematista est, nam semper duos ^pdactylos habet; prior vero ^qaut duos dactylos, ut est,

Accipe carmina ^rnunc Maxime jussa tua.

aut duos spondeos, ut est,

Hoc metrum cæptum ^sSimplici jussa tenet.

aut dactylum et spondeum, ut est,

⁴²

ⁱ novissima] novissima parte L.   ^k supra om. L.   ^l remanente integra] Sic L. integra om. Putschius.   ^m metri om. L.
ⁿ id est metri om. L.   ^o monstravi] monstravimus L.   ^p dactylos habet] Sic L. habet om. Putschius.   ^q aut duos—accipe] Sic L. aut om. Putschius, qui mox accipiet.   ^r nunc om. L.   ^s simplici] simplicia L. cæpto simplice conj. Santenius ad Terent. Maur. p. 288. Sed v. infra s. 52. Mox dactylicum L.

Grammaticus dat hæc carmina 'sicca legi.

aut spondeum et dactylum, ut ^uest,

Et te Maxime nunc gaudet habere Deos.

- 43 Elegiacum metrum dictum est, quod esset sonat interjectionem flentis; et hoc metro mortuis fletus componebant antiqui, vel epigrammata consecrationum, sicut Horatius docet de Arte poetica sic:

Versibus impariter junctis querimonia prima,

Post etiam inclusa est voti sententia compos.

Auctorem vero hujus metri, id est elegiaci, ^xquidam Pythagoram, alii Ortugen, nonnulli ^zMimnermum dicunt.

- 44 Unde de incerto auctore eleganter Horatius lusit sic:

Quis tamen exiguos elegos emisit auctor

Grammatici certant, et adhuc sub judice lis est.

Nunc secundum ordinationem supra positam, quartam speciem hexametram metri dactylici doceamus, quæ est Priapeia.

- 45 *De metro Priapeio ^amonoschematisto hexametro.*

Priapeium metrum ^bmonoschematistum est. Constat enim spondeo, duobus ^cdactylis, spondeo, dactylo et spondeo, ut est apud Homerum versus ille,

^dΚουρήτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι.

Inveni et apud Virgilium hac divisione, ^ein qua tamen

^t sicca] sic L.   ^u est om L.   ^x alii] quidam L.   ^z Mimnermum] Minervam L.   ^a monoschematisto] Sic L. monoschematistico Putschius.   ^b monoschematistum] Sic L. monoschematisticum Putschius.   ^c dactylis spondeo] Sic L. dactylis et spondeo Putschius.   ^d κουρήτές] ρουρητες L.   ^e in qua] in om L.

43. quod esset sonat] quod ē ē esse constat Santenius ad Terent. Maur. p. 305. qui esse non esset legi monet in codd. Scal. Voss.

ib. Pythagoram—Ortugen] Cur pro Callino et Archilocho suppo-

siti sint Pythagoras et Ortyges, si quis fuerit, vel Ortages, ut habet codex Scaligeranus, iidem viderint librarii, qui in eodem codice, et Vossiano, pro Putschii Mimnermo exhibuerunt Minervam. SANTEN. Ter. Maur. p. 285.

observandum est, ut in utraque versus divisione finita sit pars orationis, ut est illud Virgilianum,

Externum tulit, aut cruor hic de stipite manat.

^f et illud iterum,

Cui non dictus Hylas puer, et Latonia Delos.

Hoc metrum divisum faciet per singulas divisiones ⁴⁶ suas duo dimetra, de quibus opportunius tractabo. Nunc quoniam hexametras species quattuor metri dactylici tractavimus, consequens est, ut sicut ordinavimus de pentametris doceamus.

De pentametro integro acatalecto monoschematisto. ⁴⁷

Est metrum integrum *pentametrum dactylicum* quod semper quinque dactylis constat, quale est exemplum Græcum illud,

ΞΔΕΙΚΟΝΑ ΗΦΑΛΗΝΕΝ ΗΠΙΓΩ ΜΟΝΟΝΩΛΗΤΟ.

Latina exempla hæc,

Italiam sequimur fugientem et volvitur,

et,

Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula,

et,

At tuba terribilem sonitum procul ære cit.

Huic metro detracta syllaba novissima ^h faciet metrum Simmium sic.

De metro Simmio pentametro monoschematisto. ⁴⁸

Simmium metrum pentametrum monoschematistum est, constat enim semper quattuor dactylis et quinto pede syllaba indifferenti. Unde quasi quintus pes schemata habet quattuor. Nam aut spondeus erit, aut pariambus, id est pyrrhichius, aut trochæus, aut iambus. De cujus schematibus quattuor Latina dabimus, nam Græcum unum repperi solum,

^f et illud] Sic L. Et om. Putschius.

tuere nequeo, ΔΕΙΜΟΝΑΛΛΑΦΕΛΕΝΕΙΠΤ^ωΜΕΝΟΝ^ωΛΕCΟ L. ^h faciet] facit L.

Χαῖρε ἄναξ ἔταρε ζαθέας μάκαρ ἥβας.

Latina exempla hæc sunt: quattuor dactyli et spondeus, ut est,

ⁱ *Fulmine magna Jovis ferit oppida grandi.*

49 quattuor dactyli et pariambus, id est pyrrhichius,
^k ut est,

Ipse pater tuam Juppiter erige domum.

quattuor dactyli et trochæus, ut,

Culminibus crepitans sonat horrida grando.

quattuor dactyli et iambus, ut est,

Agricolis dedit omnia dulcia Ceres.

Huic metro, id est Simmio, metrum Æolicum dactylicum Sapphicum contrarium est. Nam incipiens a pede disyllabo desinit in ^ldactylos quattuor, sicut exemplis docebimus.

50 *De metro Æolico Sapphico pentametro dactylico.*

Metrum Æolicum Sapphicum ^m pentametrum constat, sicut dixi, primo pede disyllabo quolibet, ceteris quattuor dactylis. Unde primus pes ejus quattuor schemata habet, sicut Simmii metri pes novissimus, quod exemplis Latinis quidem quattuor docebimus, nam ⁿGræcum unum repperi. Græcum exemplum hoc est,

οἱ Ἡράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν, Ἀτθὶ, πάλαι πόκα.

51 Latina exempla hæc sunt, spondeus, quattuor dactyli, ut est,

O regina novam cui condere Juppiter.

Pariambus, id est pyrrhichius, dactyli quattuor, ut est,

Erat Hectoreus tumulus rapidum prope.

ⁱ *Fulmine]* *flamine* L.   ^k ut *Ipse pater Juppiter tuam]* ut est *ipse pater tuam Jupiter* L.   ^l dactylos *iiii]* Sic L. quattuor om. Putschius.   ^m pentametrum *constat]* Sic L. *constat* om. Putschius.   ⁿ *Græcum* om. L.   ^o ΗΡΑΝΑΝΜΕΝΕΤΩCΕΕΝΑΤΕΙΠΑΛΗΤΟΡΑ. Sic L. Reposui Ἀτθὶ, quod latet in ατε, pro Putschiano ἄτε.

Trochæus, quattuor dactyli, ut est,

^pCore magna Deum genitrix Phrygiam regit.

De Sapphico ^qÆolico pentametro satis dictum est; nunc ad penthemimericum duplex Archilochium pentametrum veniam.

De metro ^rpenthemimerico Archilochio pentametro. 52

Archilochium dipenthemimericum pentametrum constat ex duabus divisionibus penthemimericis ^umonoschematistis. Semper enim binis dactylis constat, ut est ^texemplum Græcum,

^tΕν δὲ Βατουσιάδης, ἐν δὲ Βατουσιάδης.

Latine sic :

Simplici summe virum, Marine summe virum.

Hoc metrum Archilochium ^upentametrum dactylicum dipenthemimericum ab ^wElegiaco metro hoc differt, quod illud habet primum versum heroicum hexametrum, secundum vero dimetrum penthemimericum, hoc vero solum dipenthemimericum; et quod illud primam cæsuram ^xtetraschematistam habet, hoc vero utramque monoschematistam. De pentametris dactylicis speciebus quattuor satis dictum. Nunc ad tetrametras species veniamus, quæ sunt numero duæ sicut supra præmisi.

De ^ytetrametro hexametro bucolico vel heroico. 53

Tetrametrum bucolicon octo schemata habet: tres enim pedes primi variantur. Nam quartus semper dactylus sit necesse est in bucolico tetrametro. In he-

^p Core] Cere L. qui mox Phrygia.   ^q Æolico] Æolico pentametro L. est om. L.   ^r penthemimerico] pentamemero L.   ^s monoschematistis] Sic L. monoschematisticis Putschius.   ^t exemplum Græcum] Sic L. exemplum om. Putschius.   ^u pentametrum dactylicum] Sic L. pentametrum om. Putschius.   ^w Elegiaco] Sic L. Æolico Putschius.   ^x trischematistam] tetraschematistam L. qui mox monoschematistam pro monoschematisticam.   ^y tetrametro om. L.

roico vero sunt schemata sexdecim. Nam quattuor pedes variantur in tetrametro heroico, sicut exemplis docebimus, de bucolico quidem tetrametro ex libro bucolicorum vel georgicorum, de heroico vero tetrametro de omni corpore Virgilii.

- 54 Tres dactyli, nam quartus ^asemper dactylus,
Ulla dolum meditantur, amat bonus.

Tres spondei et dactylus, ut,
Mutabit merces omnis feret.

Duo dactyli, spondeus et dactylus, ^aut,
Quin age si quid habes in me mora.

Dactylus, duo spondei, et dactylus, ut,
Judicio nostro tantum tibi.

Dactylus, spondeus, dactylus, et dactylus, ut,
Lenta salix facta pecori mihi.

Duo spondei, dactylus, ut,
Et longum formose, vale, vale.

Spondeus, duo dactyli, dactylus,
Et nobis idem Alcimedon duo.

Spondeus, dactylus, spondeus et dactylus, ut,
Et me Phæbus amat, Phæbo sua.

- 55 Sic ergo bucolicum quidem tetrametrum octo schemata habet, ^bquarto pede semper dactylus, ceteris tribus variatis. Heroicum vero tetrametrum, quamvis et ipsum quattuor habeat pedes dactylicos sicut et illud, tamen schemata habet sexdecim, quoniam quattuor pedes variati sexdecim schemata faciunt, quod exemplis docebimus.

- 56 Quattuor dactyli, ut,
Sic tibi nulla dies malum inferat.

Tres dactyli, spondeus, ut,
Tityre tu patulæ recubans sub.

Duo dactyli, duo spondei, ut,
Talia sæcla suis dixerunt.

^a semper om. L.   ^a ut om. L.   ^b quarto pede semper dactylus] Sic L. quarto semper dactylo Putschius.

Dactylus, tres spondei, ut,
Candidus insuetum miratur.

Quattuor spondei,
Flammaram longos a tergo.

Tres spondei, unus dactylus, ut,
Exportant tectis et tristia.

Duo spondei, duo dactyli,
Mox et frumentis labor additus.

Spondeus, tres dactyli: 57
Saltantis Satyros imitabitur.

Dactylus, spondeus, dactylus, spondeus, ut,
Musa mihi causas memora quo.

Spondeus, dactylus, spondeus, dactylus, ut,
Clamoreque ferunt ad litora.

Spondeus, dactyli duo, spondeus;
Insignem pietate virum tot.

Dactylus, spondeus, duo dactyli, ut,
Hinc pecudes, armenta, virum genus.

Spondeus, dactylus, duo spondei;
Circum perque duas in morem.

Duo dactyli, spondeus, dactylus, ut, 58
Chalcidicasque levis tandem super.

Duo spondei, dactylus, spondeus, ut,
Contundet ^cmoresque viris et.

Huc usque de bucolico vel heroico tetrametro. Nunc
 de secunda specie dactylica tetrametra Anacreontia
 componamus.

De metro Anacreontio tetrametro dactylico 59
monoschematisto.

^d*Anacreontium tetrametrum dactylicum* a tetrametro
 bucolico hoc differt, quod illud quidem ^eschemata ha-
 bet octo, habet et quartum pedem semper dactylum,

^c moresque viris] *morum viris* L.   ^d *Anacreontium metrum tetra-*
metrum L.   ^e schemata habet octo, habet et] Sic L. octo schemata
 habet Putschius.

hoc vero ^fmonoschematistum est: nam semper tribus dactylis percutitur et quarto pede spondeo. Cujus metri exemplum Græcum est,

Ἔ'Αδυμελὲς χάριεσσα χελιδοῖ.

Latinum exemplum hoc,

O mihi præteritos referat si.

Quoniam de tetrametris dactylicis speciebus docuimus; nunc de trimetris dactylicis doceamus.

60 *De hemidexio trimetro acatalecto dactylico.*

Hemidexium trimetrum dactylicum, ut quibusdam placet, monoschematistum est, ut semper tribus dactylis percutiatur, negantibus aliquod metrum speciale plus quam unum schema posse recipere imperitissime. Nam heroicum cum sit speciale, tamen nullo quamvis imperitissimo contra dicente habet schemata ^bxxxii.

61 Ergo et hemidexium trimetrum dactylicum schemata habet octo. De quibus unum solum ponam Græcum exemplum hemidexium, quod repperi, tribus dactylis constans, ut,

Ἴξεϊνε τὸν Ἀρχιλόχου τάφον.

Latinum exemplum hemidexium trimetrum dactylicum hoc erit monoschematistum dactylicum, ut,

Et Chaos et Phlegeton loca.

Secunda species trimetri dactylici Glyconia nuncupatur, ^kde qua brevissime doceamus.

62 *De Glyconio trimetro dactylico.*

Glyconium trimetrum dactylicum monoschematistum est. Constat enim semper spondeo, duobus dactylis, sicut omnibus peritissimis placuit; ut quibusdam

^f monoschematistum est.] Sic L. *est* om. Putschius. ^g NAI MEAE XAPIECCA XEΛEIDAIOI L. ^b xxxii] Sic L. *triginta quinque* Putschius. ⁱ ΞΕΙΝΕ ΤΟΝ ΑΡΧΕΒΡΟΥ ΤΑΦΟΝ L.. ^k de qua] *sed quam* L.

non bene curiosis licet ut primus pes quattuor schemata habeat, incipiens a quolibet disyllabo, et duo pedes schemata CCLVI, ut quivis de trisyllabis pedibus sint, qui sunt octo. Græcum exemplum hoc est,

Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δέ.

Latinum hoc,

O regina novam cui.

De tertia specie trimetra dactylica breviter componamus.

De ¹Pherecratio monoschematisto symptycto. 63

Pherecratium trimetrum quod quidam σύμπτυκτον, alii ^manapæsticum dicunt, monoschematistum est. Semper enim spondeo, dactylo, spondeo percutitur. Cujus exemplum Græcum est,

χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ.

Latinum,

Cessit condere gentem.

His copulatis, Glyconio præposito, et Pherecratio subjuncto, erit illud metrum hexametrum monoschematistum Priapeum, de quo paulo ante monstravi, quod constat prima parte ex Glyconio, spondeo, duobus ^adactylis, in novissima vero, sicut Pherecratium, spondeo, dactylo, spondeo,

O regina novam cui cessit condere gentem.

Externum tulit, aut cruor hic de ^ostipite manat.

Cui non dictus Hylas puer et Latonia Delos.

De trochaico trimetro. 64

^p*Trochaicum trimetrum* quattuor schemata habet:

¹ Pherecratio—symptycto] *feratio—sintisto* L. ^m *anapæsticum*] *antispæsticum* Santenius ad Ter. Maur. p. 373. ^a dactylis] *spondeis* L. ^o *stipite manat* om. L. ^p *Est trochaicum trimetrum habens schemata III* L.

duobus enim pedibus variatis tertium semper trochæum habeat necesse est,

^qΜή τι φόβον δ' ἀγόρευε.

Æbale quem generasse.

Huic contrarium ex duobus spondeis et trochæo,

Et longum formose.

Dactylo et spondeo,

Quidve dolens regina.

Spondeo, dactylo :

Insignem pietate.

Huc usque de trimetris : nunc ad dimetra veniamus.

5 *De Adonio dimetro Sapphico dactylico.*

Adonium dimetrum dactylicum catalecticum a Sappho ^rinventum est ; unde etiam Sapphicum nuncupatur monoschematistum, semper enim dactylo et spondeo percutitur,

ὦ τὸν Ἀδωνιν.

Unde in Sapphici metri conclusione sensus apud Horatium sic,

Terruit urbem

Pyrrha sub antro.

Virgiliana hæc,

Juppiter urbem

Ora tenebant.

Huic metro, id est Adonio, addita syllaba faciet Hymenaicum.

56

^s*De Hymenaico metro Sapphico.*

^t*Hymenaicum dimetrum dactylicum Sapphicum* monoschematistum est : semper enim duobus dactylis constat,

^q ΜΕΤΙ ΦΟΒΟΝΔΑΓΟΡΕΥΕ ΟΕΒΑΛΕ L. μητι φόβον δέος άλλο *Æbale* Putschius. ^r inventum est] est om. L. Tum unde etiam pro unde jam. Paulo infra urbem—urbem accesserunt ex L. ^s De metro hymenaico dimetro Sapphico L. ^t Metrum hymenaicum L.

. . . . ὦ μήριον,

τὸν Καλυδόνιον.

Inde thoro pater.

Mens sibi conscia.

Huic metro ^wacatalecto, id est Hymenaico, addita syllaba faciet metrum Archilochium ^xpenthemimericum, sed simplex.

De Archilochio penthemimerico simplici hypercatalecto. 67

Archilochium ^ypenthemimericum simplex hypercatalectum monoschematistum est: constat enim semper duobus dactylis et syllaba,

ἐν δὲ Βατουσιᾶδης,

et,

μῆριν ᾄειδε θεά.

Arma virumque cano.

Lydia dic per omnes.

Hoc metrum duplicatum faciet Archilochium dipenthemimericum pentametrum de quo paulo ante tractavi. Hoc tamen scire debemus, quod dactylicum metrum et ejus species septendecim, quattuor catalexibus unam solam non recipit brachycatalecticam.

Has tibi dactylici species per carmina metri

Bis senas et quinque simul ^zdedit ore sacerdos.

CAP. IV. *De Iambico metro et ^aejus speciebus viginti tribus.*

Iambicum metrum non ut dactylicum simplex est, sed varium: cujus species sunt infinitæ, sed princi-

^w μήριον τὸν καλυδόνιον] ΤΕCCEPYIAHNIONΩTONΑΔΟΝΙΟΝ. L. quibus litteris duo exempla hujus metri videntur contineri. ^w acatalecto] catalecto L. ^x penthemimericum] pentameticum L. ^y penthemimericum metrum simplex L. ^z dedit] edit L. ^a hujus sp. XXXIII L.

pales et nobilissimæ viginti tres. Hæc pura iambica trimetra quæ Archilochica nuncupantur, quod solos iambos recipit et raros spondeos.

2 *De puro iambico trimetro Archilochio acatalecto.*

De hoc metro, id est *puro iambico trimetro Archilochio*, exempla Græca hæc sunt,

Πάτερ Λυκάμβα ποῖον ἐφράσω τόδε

[^bἔπος; τίς σὰς παρήκειν φρένας.]

Latina hæc,

Ibis Liburnis inter alta navium.

et,

Paratus omne Cæsaris periculum.

Hujus pedis, id est, iambici metri ideo additus est pes
3 spondeus ut ejus velocitas tardaretur. Sic enim Horatius de metro iambico docet in libro qui ^cinscribitur De Arte Poetica,

Syllaba longa brevi subjecta vocatur iambus

Pes citus.

Postea de eo,

Non ita pridem

Tardior ut paullo graviorque veniret ad aures

Spondeos stabiles in jura paterna ^drecepit.

4 Est et tragicum iambicum, et comicum iambicum, et clodum iambicum, quod Hipponacticum nuncupatur. Scanduntur autem pedibus quinque, dactylo, spondeo,
5 iambo, tribrachy, anapæsto. Hoc tamen observare debemus quod in prima parte et tertia et quinta hi pedes quinque reperiuntur. In secunda vero et quarta parte, (nam de sexta nulla ratio est, quoniam in omni metro pes novissimus indifferens est,) illos ponere debemus qui ex brevi incipiunt, iambum, tribrachum, anapæ-

^b ΕΠΟΝ ΚΙ ΔΕΙ ΚΥ ΕΜΥCΙΑ·ΙΤΕΝ ΠΡΟΑΙ. L.
scribitur L. ^d recepit] recipit L.

^c inscribitur]

stum. Sic Horatius de Arte Poetica propter iambum 6 pedem,

Non ut de sede secunda

Cederet, aut quarta.

id est, non ^epermittens spondeo partem secundam aut quartam. Sextæ partis ideo non fecit mentionem, quia sicut ante dixi de pede novissimo nulla ratio est. Notandum tamen sit quod frequenter docuimus ^fcetera omnia metra, excepto dactylico et ejus speciebus, ^gper dipodiam vel syzygiam scandi, sicut Horatius docet,

^h*Non ut de sede secunda*

Cederet, aut quarta socialiter,

id est sociatus et copulatus, cum alter de illis scilicet quattuor quod supra docui, cum spondeo ⁱin iambicum metrum convenire. Distant tamen inter se hæ ⁸species iambici metri quas supra posui usu pedum. Nam in tragico, ut altius sit, spondei frequenter ponuntur; est enim res tumida tragœdia. Sic Horatius,

Indignatur item privatis ac prope socco

Dignis carminibus narrari cœna Thyestæ:

id est humili et vili sermone, hoc est, comico. ^kNam ⁹frequenti iambo res tragica dici non debet. In comico vero iambico frequentiores ⁱiambi, anapæsti, vel tribrachi debent poni, quia res comica, id est urbana et læta, velociore pronuntiatione per breves pedes est componenda. Clodum vero, id est Hipponactium, in ¹⁰ceteris quidem ^msimplicibus quinque pedibus simile est tragico quam comico iambico, in novissimo vero ⁿab ambobus discrepat. Nam ante novissimam syllabam, non ut ^oilla brevem habet, sed longam.

^e permittens] *permutans* L. qui supra om. *sede*. ^f cetera om. L.
^g cetera omnia metra per dipodiam—sicut ipse Horatius L. ^h non]
nam L. ⁱ in om. L. ^k Nam frequenti] Sic L. Nam om.
Putschius. ⁱ iambi] *iambo* L. ^m simplicibus quinque pedibus
simile] Sic L. *quinque simplicibus pedibus similior* Putschius. ⁿ ab
om. L. ^o illa] *illam* L. et mox *habeat*.

11 *De Hipponactio clodo trimetro acatalecto iambico*
Ananio.

Hipponactium trimetrum clodum percutitur sicut iambicum trimetrum Archilochicum comicum vel tragicum, sed ^ppenultimam syllabam longam habet contra illorum rationem quæ brevem habent. Exemplum clodi Hipponactii hoc est,

Ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος, οὐ γὰρ ἄλλ' ἤκω.

Latine,

Latina trado carmina sic sacerdos.

12 Crescit autem iambicum metrum a dimetro usque ad tetrametrum, et ^qcatalexis recipit totas, id est quatuor. Quamvis ausi sint multi et pentametra et hexametra iambica componere. De quibus omnibus exempla ponemus.

13 *De metro catalecto iambico Anacreontio.*

Dimetrum catalecticum Anacreontium heptasyllabum hoc modo,

ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
ἴπαρεστι γὰρ, μαχέσθω.

Deest enim una syllaba ut sit dimetrum plenum, ideo ^acatalecticum.

14 *De acatalecto dimetro Archilochio.*

Acatalectum Archilochium dimetrum iambicum fit syllaba addita Anacreontio dimetro catalectico, ut est,

τί μακρὰ δὴ φρονεῖς τάλαν;

^p penultimam syllabam] Sic L. *syllabam* om. Putschius. ^q *catalexin* L. ^r *πάρεστι*] Sic L. et *πάρεστι* Putschius. ^a *catalecticum*] *catalecticum oblivionem sensit Anacreo tenius* L. Sed vide §. seq. in fine.

*Oblivionem sensibus.**¹Anacreonta Teium.**De dimetro acatalecto clodo Hipponactio.* 15

Hipponactium dimetrum acatalectum clodum iambicum fiet hoc modo, cum penultima syllaba pedis quarti simplicis longa sit, cum iambico deberet esse brevis,

χαῖρ' ¹σὺ Λεσβικὰ Σάπφω.

*Salveto Lesbia Sappho.**De Alcmanico trimetro brachycatalecto coluro.* 16

Trimetrum iambicum brachycatalectum colurum, quod *Alcmanium* nuncupatur, percutitur ²sic, cum novissimus pes, id est tertius, debens et ipse sicut duo ante se quattuor habere syllabas, duas ³habeat, ut est,

μέλεις φόβω δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ.

Relapsus atque notus in vultus.

Huic si addiderimus alterum pedem disyllabum iam- 17
bum, erit trimetrum iambicum purum acatalectum Archilochium, de quo paulo ante tractavi,

⁴Ἀσκρες μὲν οὐκ ἔσσεσσι μοὶ λύχνος βαθύς.

*Relapsus atque notus in vultus honor.**Beatus ille qui procul negotiis.**De metro catalecto iambico.* 18

Trimetrum catalecticum iambicum fit hoc modo, cum una syllaba deest, ut sex pedes iambici binis junctis trimetrum faciant, ut est,

²'ΑΝΤΩΤΙ ΜΟΥΣΑ ΠΡΟΣΙΜΕΣΟΝ.

¹ Anacreonta Teium] Ita rescripsi. *Anacreontius* Putschius. ² σὺ] σὺ om. L. ³ sic] si L. ⁴ habeat] Sic L. *habet* Putschius.
⁵ ἈΣΚΙΣΜΕΝΟΤΚΕΣΤΙΝΟΙΛΙΧΝΟΧ. L. ⁶ ut est, ἈΝΤΩΤΙ-
ΜΟΥΣΑΠΠΟΣΜΗΣΟΝ L. Ἀντωνίη τι μουσα προσύμνησον μέλος Terhæ-
rius.

Hic enim cum una syllaba in fine deest, catalecticum fecit esse non trimetrum iambicum, ut est,

Setosa duris ^aexuere pellis.

Hic enim si fuerit addita in fine syllaba, fiet Archilochium, de quo paulo ante tractavi,

^bANTONI NOTI ΜΟΥΣΑ ΠΡΟΣΑΔΜΙΣΑΤΟΣ.

Setosa duris exuere pellibus.

^cΠάτερ Λυκάμβρα ποῖον ἐφράσω τόδε.

Ibis Liburnis inter alta navium.

19

De palimbacchio comico trimetro.

^d*Palimbacchicum comicum trimetrum acatalecticum* fit hoc modo; primo pede anapæsto, secundo ^eiambo, tertio dactylo, tribus iambis, sed novissima syllaba indifferens, invenitur enim Pyrrhichius, qui per communem syllabam finit partem orationis. ^fPro iambo accipio,

Δίδυμος πόθ' ἡμῖν περιτυχὼν ὁ μουσικός.

Didymus shares musicae poeta lumine.

20 *De Hipponactio trimetro Ananio clodo acatalecto.*

Hipponactium Ananium clodum trimetrum iambicum acatalecticum fit hoc modo, cum novissimus pes disyllabus a longa ^hincipiat cum deberet a brevi, ut iambus sit, non spondeus vel trochæus, ut est exemplum hoc:

ⁱἈκούσαθ' Ἰππώνακτος, οὐ γὰρ ἄλλ' ἤκω.

^jὩς οἱ μὲν ᾄγει Βουπάλῳ κατηρῶντο.

^a exuere pellibus] *exurat pellis* L.

^b ANTONINOΙΙΙΑΙΟΧΑ-

ΠΡΟΣΑΔΕΣΤΑΤΟΣ L.

^c ΠΑΤΗΡΑΙΝΑΜΒΑΡΟΙCΟCΠΙΕΦΡΑCΩ

ΤΟΔΗ. L.

^d est catalecticum L.

^e iambo] *iambico* L.

^f pro

iambo accipio accesserunt ex L. mox dedi περιτυχὼν pro περίτυχεν.

^g hares] *kares* L.

^h incipiat] Sic L. *incipit* Putschius.

ⁱ ΑΚΟΙCΑ-

ΤΙΠΡΟΝΑΚΑΤΟΣ ΟΥΑΡΑΛΗΚΟΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΥΒΟΤΝΑΛΟΣ ΚΑΘΗΙΝΕ.

Vide Rufinum de Metris Comicis p. 2712. ubi legitur, ὃ Κλαζόμενοι

Βούπαλος κατέκτεινεν.

*Non usitatas inferam positiones
Cares ^kamore castitas incendenti.*

De duplici clodo Hipponactio trimetro acatalecto. 21

Duplex clodum Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis quattuor syllabæ sunt longæ, ut est exemplum hoc,

ἀναβιῶσα ἀδμῆτι προσπταίων κώλφ.

¹*Senes quod omnes rideant cunctos canos.*

Hic enim pes novissimus quattuor suas syllabas longas habet. *πταίων κώλφ. cunctos canos.*

De amphicolo Hipponactio trimetro acatalecto. 22

Amphicolum Hipponactium clodum fit hoc modo, cum ex utraque parte iambici metri prima et novissima clodum sit metrum. In prima clodum est, cum in secundo loco debente poni iambo, vel tribrachy, vel anapæsto, spondeus vel dactylus ponatur, sic et in novissima, quale est hoc exemplum,

^m *OKHEAPPΩNAIDIOIOSIN ἐν χοροῖς βακχῶν.*

Vos isthæc intro auferte abite jam nostri.

Nam hæc in ⁿsecundus pes spondeus est, cum deberet unus esse de his qui a brevi incipiunt, iambici et novissimus, ideo amphicolum, ex utraque parte, quod ἀμφὶ Græce dicitur, clodum, sed quod Græci ὁχῶλὸν vocant.

De tetrametro iambico brachycatalecto coluro. 23

Tetrametrum brachycatalectum colurum fit hoc modo, cum novissimus pes debens habere syllabas quattuor, duas habet, ut est,

^k *amores* L.   ¹ *senes*] *se non* L.   ^m *OKIOAPPΩNAIDIOIOSIN-
NEC XOPON BAKXΩN* L.   Conj. *amicus*, οἱκ ἄρην αἰδέουσι ἐν χ. β.
Απὸ χαίρων αὐδέουσι ἐν χ. β.   ⁿ *secundo pede*] *secundus pes* L.
^o *χῶλον* L.

ὁ Πύθιος μεσομφάλιος θεὸς παρ' ἐσχάrais.

Post insepulta membra differant lupi mali.

Hic enim unus pes disyllabus deest, ut sit tetrametrum plenum acatalectum. Μείουρον dicitur, quod minus sit, (quod Græci μειῶν dicunt,) coda, id est novissima ^rparte, quam Græci οὐραν vocant. Sic et colurum quod sit κολοβοειδές, curtum ἐν τῇ οὐρα, id est in coda, in fine.

24 *De tetrametro catalectico comico.*

Comicum tetrametrum catalecticum fit hoc modo, cum novissimus pes tres habeat syllabas, debens habere quattuor,

Δίκαιος ἔστιν ὁ φθόνος, τὸν γὰρ φθονοῦντα δάκνει.

Indormis cunctis omnium cubilibus malignis.

Hic enim una syllaba deest ut sit integrum tetrametrum ^aacatalectum, de quo breviter doceamus.

25 *De tetrametro acatalecto iambico.*

Tetrametrum chorium hypercatalectum fit hoc modo, cum in locis quidem paribus pedes iambici trisyllabi ponuntur incipientes a brevi, hoc est tribrachys et anapæstus, et in novissimo ^tantibacchus a brevi (vel) amphibrachys propter novissimam syllabam indifferentem. In locis vero imparibus disyllabi iambici, aut ^viambus aut spondeus, ut est,

Multos Helena viros ^wlepida suo subigit amore pulchro.

^r parte] *pars* L.   ^a acatalectum] Sic L. *catalectum* Putschius.
^t antibacchus] Sic L. *aut Bacchius* Putschius.   ^v iambus et spon-
 deus] *iambi aut spondeus* L.   ^w lepida] *tepida* L.

23. μεσομφάλιος] μεσόμφαλος.
 Nam quarta sede requiritur iam-
 bus, ut infra dicitur in tetrametro
 iambico. TERHÆRIUS.

ib. coda] coda cauda, ut caurus

corus, caudex codex. TERHÆRIUS.

25. Desunt h. l. quæ de tetrametro acatalecto scripserat auctor.

et,

*Recte Phrygia magnæ Cereris adit genua sibi benigna.**Εἶδω τρύφερον, εἶδω μελιχρὸν, εἶδω ἀπαλὸν, εἶδω ἄγαλμα.**Cantas nimium, volas nimium, cessus modicum, ^zat erras hirundo.*

ΥΟΜΙΣΑΙΒΟΑΤΕΤΗΝΤΙΑΤΙ ΣΑΤΤΡΟΜΕΠΙΚΑΚΩΕΜΑΝ ΜΑΝΘΑΣ.

*Mones Helenæ vates Phrygiæ fati solitæ veris moveri.**De tetrametro brachycatalecto clodo episcazo trimetro.* 26

Tetrametrum clodum brachycatalectum, quod et *ἐπισκάζον trimetrum* nuncupatur, fit hoc modo, cum quartus pes debens esse tetrasyllabus, duas habeat syllabas, ideo brachycatalectus; clodus propterea quod ipsum pedem novissimum disyllabum debens habere iambum ^zhabeat spondeum,

^zἙρμῇ μακάρταβ' ὅς καθ' ὕπνον οἶδας ἐκρήσσειν.*Non ut superbas ^binvidæ Carthaginis arces.*

Hoc a miuro tetrametro, de quo paulo ante tractavi, ^cideo differt, quod illud novissimum pedem iambum habet *mali*, hoc vero spondeum *arces*: ^eillud *σχαραίς*, hoc *τρῶσειν*.

De tetrametro perfecto acatalecto clodo.

27

Tetrametrum acatalectum clodum fit hoc modo, cum quattuor pedes iambicos et tetrasyllabos habeat, sed octavum disyllabum spondeum pro iambo,

^zἈνασσα θνατῶν κοινὰ μοῦσα ΠΙΟΡΟΝ λίσσον.*Parumve campis atque Neptuno superfusum deatris.*

Hoc a tetrametro acatalecto, de quo supra docui, hac ratione differt, quod ^hin illo novissimus pes disyllabus

^z at erras] *at* om. L.   Υ ΟΜΤΣΔΙΕΦΛΤΕΤΗΝΠΙΑΤΙΚΑΤΙΡΟΛΕΠΧ-
ΚΑΚΩΣΜΑΛΛΑΜΑΝΗΤΑΙ L. ὁ μῦς διέφαγε τὴν παγίδα τυροῦ, ἀφ' οὗ κακῶς
μάλα μάλιστα. exemp. Voss.   ^z habet] *habeat* L.   ^a ΕΡΜΕΜΑΚ-
ΑΚΑΡΚΑΤΙΙΤΝΟΝΟΙΔΑΤΕ ΠΗΡΕΝΙ. L.   ^b invidæ] *invidia* L.
qui mox *miro*.   ^c in eo] *ideo* L.   ^e illud—*τρῶσειν*] *accesserunt*
ex L.   ^f hoc modo] *accesserunt* ex L.   ^z ANACCAΘNATΩTIKO-
NAXCOT·CAPIPONINCOT L.   ^h in illo] *a nullo* L.

a brevi incipit, quod in hoc a longa; in illo ¹iambus
ΘΑΤΑΡ, *enim eos*: in hoc spondeus λίσσον, *dextris*.

28 *De cinædiambico tetrametro brachycatalecto.*

Tetrametrum cinædiambicum brachycatalectum fit hoc modo, duos primos pedes iambicos tetrasyllabos habebit, tertium hexasyllabum ex tribrachy et dactylo ^kconstantem, quartum vero trisyllabum, sed a brevi incipientem, aut anapæstum aut amphibrachum,

¹Ταχὺ σε ΛΕΤΤΑΜΤΥΧΗ βιοτον ΜΑΙΝΕΤΕ πρόβασα.

Fractosque remos differat Zephyrus arduus verendus.

29 *De satyrico tetrametro coluro.*

Tetrametrum satyricum colurum est, quod constat spondeo, iambo, spondeo, tribrachy, et tribus iambis, ut sit tetrametrum brachycatalectum,

τὸν Πύθιον τὸν Δήλιον ὃν ἔτασσε βίχορος.

Musæ Jovem laudate et agiles choros date.

Hoc a tetrametro brachycatalecto miuro, de quo supra docui, hac ratione distat, quod illud quartum pedem simplicem disyllabum habet: hoc vero trisyllabum tribrachyn in illo.

30 Secundum rationem metri iambici, huc usque extendi ^mmetrum iambicum deberet, a dimetro usque ad tetrametrum, quamvis Horatius usque ad trimetrum præceperit, cum de sexto pede vel septimo iambico nullam fecerit mentionem. Sed quoniam multi

¹ iambus ΘΑΤΑΡ *enim eos* in hoc spondeus λίσσον *dextris* L. iambos
∴ *enim eos* in hoc spondeus λίσσον et *dextris* Putschius. ^k conso-
nantem L. ¹ TAXTCeMeTAMTYXH βιοc TON MAINH THNPO-
BACA L. ^m metrum] trimetrum L.

29. *et agiles choros date*] Terhærius: *Leges, etiam agiles choros date.*

ausi sint et pentametra et hexametra et heptametra et octometra iambica facere, de his quoque brevissime doceamus. Metri iambici schemata sicut quibusdam placet sunt numero ^uMMXLIX, sicut ratione collegimus CCCXX.

De pentametro catalecto iambico.

31

Pentametrum catalectum iambicum tale est, quatuor pedes iambicos tetrasyllabos habet, quintum trisyllabum pro tetrasyllabo, ^out,

Qua tristis Orion Pcadit quietiusve nec feratur æquor.

Hoc potest dividi in dimetrum acatalectum Archilochium, de quo supra ^qdocui,

^r*Fregit tremantes ilices,*

et in trimetrum catalecticum, de quo similiter supra tractavi.

Nec eides atra nocte amicum apparet.

Setosa duras exuere pelles.

De hexametro iambico catalectico.

32

Hexametrum iambicum catalecticum tale est, quinque pedes iambicos tetrasyllabos recipiens, et sextum trisyllabum :

Nam qualis aut molossus aut fulvus Lacon, amica vis pastoribus, per altas.

Hoc divisum metrum catalecticum,

Parata tollo cornua,

et tetrametrum catalectum,

Qualis ^sLycambe spretus infido ^tgener Bupalò.

^u MMXLIX] MMLXLII L.   ^o ut, Qua] Sic L. ut, Αἴτωλος ἀνὴρ ἐψόθεν, Qua. Putschius. Pindari verba ex Ol. III. unde prompserit Putschius dicere nequeo. Huc certe non quadrant, itaque delevi. P cadit] candit L.   ^q docui] docui ΦΑΒΟΤΑΟCΕCΘCΘΛΑΟΙC L. ^r Fregit—ilices] fragi—ilicest L. et mox est pro apparet, et exuerant. ^s Lycambe spretus] iambus est petrus L. qui mox om. infido.   ^t gener] Sic L. genere Putschius.

33

De heptametro acatalecto iambico.

Heptametrum acatalectum septem integros pedes iambicos tetrasyllabos habet, ut,

^a*Minusve linguas fascinum, quod ut superbo provocas ab inguine ore* ^w*allaborandum est tibi.*

Hoc ^xdividi poterit in acatalectum trimetrum et acatalectum tetrametrum, quorum supra exempla tractavi.

34

De octametro catalecto iambico.

Octametrum catalecticum fit septem pedibus iambicis tetrasyllabis.

Non ut y superbas invidæ Carthaginis Romanus arces ureret intactus aut Britannicus.

Hoc quoque divisum facit tetrametrum integrum ^zacatalectum et tetrametrum catalecticum, de quibus supra docui. Hoc tamen scire debemus ^aquod præter heptametrum cetera supervacua, hoc est, pentametrum, hexametrum, octametrum, catalectica sunt: solum vero heptametrum acatalectum. Nullum tamen de his quattuor aut brachycatalectum ^baut hypercatalectum poterit reperiri. Species iambici metri quas nunc dedi, viginti tres sunt, sicut exempla tradunt.

CAP. V. *De metro trochaico et ejus speciebus.*

Trochaicum metrum in prima quidem parte et tertia et quinta pedes recipit duos, trochæum et tribrachum: in secunda vero et quarta et sexta vel novissima quinque recipit pedes, trochæum, tribrachyn, anapæstum, spondeum, dactylum, vel amphimacrum,

^a *Minusve dstringet* L. qui mox om. *superbo.* ^w *allaborandum]* *laborandum* L. ^x *dividi]* *divisim* L. qui mox om. *in et et.*

^y *superius invidiæ Carthaginis Romanus arces* L. ^z *acatalectum]*

Sic L. *acatalecticum* Putschius. ^a *quod præter]* Sic L. *præter*

om. Putschius. ^b *aut hypercatalectum* accesserunt ex L.

propter novissimam syllabam indifferentem, unde schemata habet CCLXXXVIII. Crescit tamen a dimetro usque ad ^ctetrametrum.

De Anacreontico trochaico dimetro acatalecto. 2

Trochaicum Anacreontium dimetrum acatalectum est, quod constat trochæis quattuor, qui juncti faciunt dimetrum acatalectum,

Aura veris et Favoni.

De Euripideo dimetro catalecto. 3

Trochaicum dimetrum catalecticum Euripideum fit una syllaba a superiore metro sublata.

De dimetro catalectico clodo trochaico. 4

Trochaicum dimetrum catalectum clodum fit hoc modo, cum penultima syllaba debens brevis esse longa sit, ut,

Gratiæ decoræ stant.

De dimetro brachycatalectico coluro ithyphallico. 5

Trochaicum dimetrum brachycatalectum colurum, quod *ithyphallicum* dicitur, fit tribus trochæis; ideo colurum brachycatalectum, quod ^dduæ syllabæ (de)sunt in fine, ut sit dimetrum integrum acatalecticum.

Μή μέ (δὴ) λιπῆτε.

Pauperum tabernas.

Ithyphallicum dictum, quod hoc sono cantantes Athenienses Libero Patri φαλλόν, id est *fascinum virilem*, ἴθυνον, id est *ciebant*, dicentes, εἶθε μ' ἰθύφαλλε. Nunc de trimetris trochæis breviter doceamus.

^c tetrametrum] Sic L. altera *metrum* Putschius. ^d duæ syllabæ] Sic L. *duæ* om. Putschius. Mox με λιπεῖτε vulg.

6 *De trimetro catalectico trochaico.*

Trimetrum catalecticum fit cum quinque pedes sint trochaici et una syllaba, ut,

Faunus immolare sive malit se.

7 *De trimetro catalectico clodo.*

Trimetrum catalecticum clodum est tale, quale superius, sed penultima syllaba longa pro brevi.

Οἱ θεοὶ ^e τὰ λοιπὰ Ταντάλῳ δόντες.

Arma ferte, date tela celata.

8 *De trimetro brachycatalecto chorio palintrochaico.*

Trimetrum brachycatalectum colurum chorium ^f *palintrochaicum* fit, cum quinque pedes trochaici metri ponantur, debentes sex ^g esse ut sit trimetrum acatalectum,

^h *Immemor struis domus severas.*

9 *De tetrametro catalectico.*

Tetrametrum catalecticum trochaicum fit cum septem pedes trochaici metri ponuntur et syllaba.

Non ebur nec aureas trabes Laconicas mihi.

10 *De tetrametro coluro trochaico.*

Tetrametrum trochaicum colurum brachycatalectum fit hoc modo, cum septem pedes soli trochaici metri ponuntur, cum debeant poni octo.

Hic superbum Tantalum convivam Jovis alti.

Ausi sunt quidam excedere tetrametra trochaica pentametra facere de quibus per exempla tractemus.

^e τὰ λοιπὰ] Sic L. τὰ πάντα Putschius.
trochaicum L. ^g esse om. L.
mortuis domos L.

^f palintrochaicum] par in
^h Immemor struis domos] in

De pentametro catalectico trochaico. 11

Pentametrum catalecticum fit, cum novem pedes disyllabi trochaici ponuntur, et una syllaba,

Continente ripa. Quid quod usque proximum revellis ⁱ agrum hunc.

De pentametro coluro brachycatalecto. 12

Pentametrum catalecticum colurum fit novem integris positis pedibus trochaicis. In coluro enim semper duæ syllabæ desunt ut sit metrum catalecticum integrum :

In sinu ferens deos et uxor et vir ^k sordidosque natos.

Hoc tamen notemus quod una sola ^l species in trochaico metro acatalecta reperitur, dimetra Anacreontia, de qua prima specie supra ^m tractavi. Ceteræ aut catalecticæ sunt, aut brachycatalecticæ, (nam hypercatalecta nulla sunt,) undecim. De trochaico fonte rivi ¹³ quos habemus supra titulis bene ⁿ rufos. Ex hoc metro trochaico scilicet et iambico constat metrum Saturnium, quod mixtum ideo nec inter species iambicas posui nec inter trochaicas. Constat autem ex iambo dimetro catalectico Hipponactio amphicolo et tribus trochaicis, id est, ithyphallico. Quo metro usi sunt ^o Cyrides et Callimachus, et apud nos ^p Nævius.

De metro Saturnio. 14

Saturnium compositum vel mixtum ex iambico metro et trochaico, iambico dimetro amphicolo Hipponactio catalectico, et trochaico dimetro brachycata-

ⁱ agrum bis Putschius. ^k sordidosque natos] sordidasque vestes L. ^l species] specie sint L. ^m notavi] tractavi L. ⁿ rufos] refusos L. ^o Cyrides] Cyridus L. Legendum puto Euripides. Atilius Fortunatianus p. 2680. *Apud Euripidem et Callimachum invenit tale genus* Turdis edacibus dolos comparas amice. Et Euripides restituit Santenius ad Terent. Maur. p. 353. qui verba tamen Quo metro etc. interpolatori cuidam deberi putat. ^p Nævius] Mævius L.

lecto ithyphallico, hoc est tribus trochæis, composuit Nævius hoc modo,

⁹ Ferunt pulchras creterras.

Huc usque Hipponactium amphicolum dimetrum ^rcatalecticum iambicum est. Nam quod sequitur trochaicum dimetrum brachycatalectum ithyphallicum, tale est,

Aureas lepistas.

Novissima syllaba indifferens. Totus versus sic,

Ferunt pulchras crateras aureas lepistas.

et,

Malum dabunt Metelli Nævio poetæ.

et,

Trahuntque siccas multas machinæ carinas.

CAP. VI. De metro anapæstico.

Anapæsticum metrum pedes recipit quattuor, ^aanapæstum, spondeum, dactylum, proceleusmaticum. Et est schematum cxxviii. Catalexin tamen habet, id est finem, ab ionico majore vel molosso, crescit tamen a dimetro usque ad tetrametrum.

² De dimetro catalectico.

Anapæsticum dimetrum catalecticum fit hoc modo, dactylo, spondeis, dactylo,

Sydera pulchra pulchra sydera.

Huic addita syllaba faciet dimetrum ^tacatalecticum.

³ De dimetro acatalecto anapæsto.

Dimetrum acatalectum constat pedibus his; dactylo, spondeo, anapæstis ^uduobus. Latinum exemplum melius est,

Jam tibi Mars ingenitus recubans.

^⁹ ferunt] *feriunt* L.   ^r catalecticum] *acatalecticum* L.   ^a anapæstum] *anapæsticum* L.   ^t acatalecticum] Sic L. *catalecticum* Putschius.   ^u duobus om. L.

De dimetro dipygno hypercatalecto.

4

ⁱ *Anapæsticum dimetrum δίπυκνον hypercatalectum*
fit hoc modo: dactylo, spondeo, duobus dactylis, syl-
laba,

Tu fueras formose puer fueras.

De trimetro catalectico simplici.

5

ˣ *Trimetrum anapæsticum catalecticum* simplex fit
hoc modo, duobus anapæstis, spondeo,

Lacedæmona pastor flens.

De dimetro acatalecto simplici.

6

Anapæsticum trimetrum γ acatalectum simplex tri-
bus anapæstis constare debet,

Tribuit mihi lex.

De proceleusmatico tetrametro catalecto.

7

Anapæsticum tetrametrum proceleusmaticum con-
stat tribus ˣ proceleusmaticis et quarto anapæsto,

ˢ *Moreris asine moreris asine vapulans.*

De tetrametro acatalecto pleno proceleusmatico.

8

Plenum proceleusmaticum fit tetrametrum ʰ quat-
tuor proceleusmaticis plenis positis,

Id agite peragite celeriter itinera.

Hoc ˢ ita evenit in anapæstico, quomodo in ᵈ dactylico
contrario ejus σπονδειαζων evenit purus, qui contrarius
est proceleusmatico.

De tetrametro catalecto pleno Archigenio.

9

Tetrametrum anapæsticum plenum acatalectum

ⁱ Anapæsticum] Anapæstum L. qui mox om. δίπυκνον. ˣ Tri-
metrum] dimetrum L. mox simplex accessit ex L. γ acatalecti-
cum] catalectum L. ˢ proceleusmatis L. ˢ moreris] Sic L.
memor eris Putschius. ʰ quattuor] tribus L. ˢ ita] ideo L.
tum in om. ᵈ dactylico] Sic L. dactylo Putschius.

quod *Archigenium* nuncupatur quattuor puris anapæstis componitur:

^e *Chaos et Phlegeton loca nocte silent Boreas pelago* ^f *tumido crepitans.*

¹⁰ *De tetrametro brachycatalecto Aristophanio duplici.*

Tetrametrum brachycatalectum duplex Aristophanium fit dactylo, spondeo, anapæsto, spondeo, tribus anapæstis, et syllaba.

Quidve dolens & sic Veneris natus calamos calidos tibi mittit.

¹¹ *De tetrametro hypercatalecto Diodorio simplici.*

Tetrametrum hypercatalectum simplex Diodorium fit una syllaba addita metro Archigenio, de quo paulo ante ^h tractavimus; illud enim quattuor anapæstos solos accipit, hoc et syllabam,

Lalagen ⁱ *colere speciosæ rationi.*

¹² *De tetrametro miuro simplici.*

Tetrametrum miurum simplex fit hoc modo, Archigenii metri novissimo pede anapæsto iambico facto, id est tribus anapæstis et iambo constat,

Lapides mare turgidum ^k *eluens.*

Inter miurum et colurum et catalecticum hoc interest.

¹³ Miurum est cum novissimi pedis prima syllaba tollitur, ac si pro anapæsto ^l iambum ponas: colurum, cum novissimi pedis duæ syllabæ novissimæ tollantur, ac si ^m pro proceleusmatico ponas pyrrhichium: catalecticum contrarium est miuro, nam novissimi pedis novissima syllaba tollitur, ac si pro dactylo ⁿ trochæum ponas. Brachycatalectum hoc est quod et colurum. Acatalectum vero integrum est. Hypercatalectum

^e *Chaos* om L. qui habet *sed* pro *et*.

om. L. qui mox habet *calidos calamos*.

ⁱ *colere*] *coleres* L.

^m *pro* om. L.

^f *tumido*] *fervido* L. ^g *sic*

^h *tractavi*] *tractavimus* L.

^l *iambicum*] *iambum* L.

ⁿ *trochæum*] *Sic* L. *spondeum* Putschius.

unam plus syllabam accipit, ac si pro trochæo dactylum °ponas.

De pentametro anapæstico catalectico simplici. 14

° Fecerunt multi etiam *pentametra anapæstica*, quæ constant quattuor anapæstis et pyrrhichio, id est pariambo,

Tuba terribilem sonitum procul ære dat.

De tetrametro brachycatalecto Laconico duplici. 15

Hoc metrum *Laconicum* constat dactylo, spondeo, °anapæsto, spondeo, duobus anapæstis, ° et spondeo. Trahitur enim ab Aristophanio tetrametro brachycatalecto, de quo paulo ante monstravi, quod constat dactylo, spondeo, anapæsto, spondeo, tribus anapæstis et syllaba. Sed sublata syllaba novissima, et novissimo °anapæsto in spondeum mutato, fit metrum hoc *Laconicum* ante.

Quidve dolens sic Veneris natus calamos calidos armas.

Quamvis poteras °ex titulis scire numerum istum, tamen anapæsto pede bis senæ sunt species, ° et una.

CAP. VII. *De choriambico metro et ejus speciebus* XXI.

Choriambicum metrum quamvis de pede composito constet, tamen simplex est incipiens a °choriambo, desinens in dactylum vel °palimbacchium, vel in talem qualem catalexis °exegerit.

° ponas] Sic L. *ponamus* Putschius. ° Fecerunt] *fecerunt et* L.
 ° anapæsto, spondeo accesserunt ex L. ° et spondeo] Sic L. et
 om. Putschius. ° anapæsto] Sic L. *uno anapæsto* Putschius. Mox
spondeo mutato L. ° ex titulis] ex om. L. ° est una L.
 ° choriambico vulg. ° palimbacchium] Sic L. *paliambum* Putsch.
 ° exegerit. Sed simplicia catalectica L.

2 *De choriambico dimetro catalectico.*

Choriambicum dimetrum catalecticum fit hoc modo,

Ἰσοπόνοι μείρακες.

Quasieris scire ^zquid.

3 *De dimetro acatalecto Phrynichio.*

Choriambicum dimetrum ^aacatalectum, quod ^bPhrynichium nuncupatur, incipit a dispondeo, et desinit in ^cchoriambicum, vel in hippium, id est epitritum primum, propter novissimam syllabam indifferentem ;

Cantantes nunc deficiunt.

4 *De trimetro catalecto.*

Trimetrum catalecticum fit duobus choriambis, et amphimacro,

Διὸς potens Æoliæ insula.

5 *De trimetro catalectico.*

Interdum trimetrum catalecticum ab iambo incipit, medio choriambum habet, in ^dnovissimo amphibrachyn,

Nepotem ^eo conficere studebant.

6 *De trimetro Pindarico.*

Trimetrum choriambicum catalecticum Pindaricum fit prima syzygia ex iambo et trochæo, id est ^fantispasto, in medio choriambo, in fine amphibrachy,

Canebas eos puero colendo.

Græcum exemplum non inveni.

7 *De trimetro catalectico Sapphico.*

Trimetrum catalecticum Sapphicum hendecasylla-

^z quid] hæc L.
chium] Pyrrhichum L.
vissimo] novissimis L.
spasto L.

^a acatalectum] catalectum L.

^c choriambicum] choriambico L.

^e o conficere studebant L.

^b Phryni-

^d no-

^f ex anti-

bum fit primo pede ^gditrochæo, medio choriambo, fine palimbacchio, ita,

Immolare cælicolas volebas.

Mercuri facunde nepos Atlantis.

Aut primo trochæo, secundo spondeo, id est hippio secundo, choriambico, ^hpalimbacchio,

Jam satis terris nivis atque diræ.

De trimetro acatalecto.

8

Trimetrum ⁱacatalectum fit primis diambis, tertio choriambo,

Beatus ille qui procul scire potest.

De trimetro acatalecto.

9

Fit *trimetrum acatalectum* etiam hoc modo, primis duobus ^kchoriambis, tertio iambo,

Carpe diem quam minimum ^ldolendo nos.

De trimetro acatalecto clodo.

10

Trimetrum acatalectum clodum fit primo choriambo, in sequentibus syzygiis iambicis, penultima syllaba longa sit pro brevi. Novissimus ^menim pes simplex trochæus cecidit pro iambo,

Bella feræ Numantiae dedit Roma.

De tetrametro catalecto.

11

Tetrametra, quæ frequentius cadunt, *catalectica*, fiunt tribus choriambis, quarto pede amphibrachy,

ⁿ*Scire nefas, quem mihi finem aut tibi dii dedere.*

^g ditrochæo] Sic L. trochæo Putschius. ^h palimbacchio] Sic L. bacchio Putschius. Mox nivis om. L. ⁱ acatalectum] *acatalecticum* L. *catalectum* Putschius. Tum *interfit* L. pro *fit*. ^k choriambis] *iambis* L. ^l dolendo nos] Sic L. *dolens* Putschius. ^m enim om. L. ⁿ Scire nefas finem meum cedere L.

12 *De tetrametro catalectico Anacreontio choriambico.*

Choriambicum Anacreontium tetrametrum catalecticum fit primi choriambi soluta prima syllaba longa in duas breves, ut sit pes primus ex tribrachy et iambo, vel ex pyrrhichio et anapæsto, duobus mediis choriambis, quarto pede, id est novissimo, ^Ppalimbacchio, ut,

Atavus eras dulce decus præsidiumque genti.

13 *De tetrametro catalectico Eupolidio choriambico.*

Choriambicum Eupolidium tetrametrum ^q*catalecticum* fit primo pede trochæo, secundo choriambo, tertio ditrochæo, quarto, id est novissimo, amphimacro:

Dii boni servate sacerdotem vos colentem vos.

14 *De pentametro catalectico Callimachio.*

Choriambicum catalecticum pentametrum Callimachium fit quattuor choriambis, quinto pede amphibrachy,

Nec babylones numeros ut melius quidquid ^rerit geremus.

15 *De hexametro catalectico Philico.*

Hexametrum catalecticum choriambicum, quod *Philicum* dicitur, constat quinque choriambis, sexto pede, id est novissimo, amphibrachy,

Te ponui Bacche Pater teque decens canto Venus qui modicos amatis.

16 *De choriambico Asclepiadeo.*

Choriambicum Asclepiadeum fit, cum primus ^apes

^P palimbacchio] Sic L. bacchio Putschius.
L. catalectum Putschius.

^r erigeremus L.

^q catalecticum] Sic
^a pes om. L.

15. *Philicum*] *Philiscium* Santenius ad Terent. Maur. p. 325, qui mox melicos pro modicos. Terhærius *Philicum*.

spondeus sit, ceteri choriambi, novissimus pes disyllabus. Omnia enim Asclepiadea choriambica brachycatalecta sunt. ^uTetrametrum vero Asclepiadeum brachycatalectum ^wduodecasyllabum, ut,

Mæcnas atavis edite regibus.

Fit etiam ^xpentametrum brachycatalectum Asclepiadeum choriambicum, ut,

Tu ne quæsieris scire nefas quem mihi quem tibi.

De choriambico Phaleucio.

17

Choriambicum Phaleucium fit spondeo, dactylo, syllaba, duobus dactylis. Ex heroico enim venit vel elegiaco sine ulla syllaba secundæ cæsurae penthemericæ, ut,

Mæcnas atavis edite regibus.

^yTetrametrum acatalectum fit etiam Phalecium spondeo, dactylo, syllaba, ^{yy}spondeo, duobus dactylis.

Tu ne quæsieris scire nefas quem mihi quem tibi.

Ergo hoc notemus quod choriambicum a spondeo incipiens, si ceteris choriambis scandatur, Asclepiadeum metrum vocatur; sin vero dactylo, syllaba, et dactylis, Phaleucium nuncupatur. Hæ sedecim sunt ^avere choriambo pede lectæ species.

CAP. VIII. *De antispastico metro et ejus speciebus.*

Quibusdam placet ut metrum antispasticum inter ^aabortiva vel mixta referatur, sed errant. Nam generale est positum contra choriambicum, cujus species

^u tetrametrum vero] Sic L. vero om. Putschius. ^w duodecasyllabum] Sic L. hendecasyllabum Putschius. ^x pentametrum L. octo pentametrum Putschius. ^y tetrametrum acatalectum fit etiam] Sic L. Fit etiam pentametrum acatalectum Putschius. ^{yy} spondeo] Lege, dactylo, syllaba. Vid. inf. VIII. 8. ^z vere choriambo] Sic L. veræ choriambico Putschius. ^a abortiva] introductiva L.

exemplis docebimus. Cadunt tamen ^bin hoc metro et hippii, id est epitriti, et ionici, et choriambici, et bacchii.

2 *De dimetro antispastico acatalecto Glyconio.*

Antispasticum acatalectum dimetrum Glyconium fit spondeo, duobus trisyllabis, dactylo, et amphimacro,

κάπρος ἤνιχ' ὁ μαινόλης.

Sic te diva potens Cypri.

Hoc ^cdiffert a Glyconio dactylo, quod illud, sicut ante tractavi, spondeo constat et duobus dactylis; hoc vero spondeo trisyllabis quibuslibet. Potest tamen et spondeo et choriambo percussum facere metrum Asclepiadeum, sicut ante docui.

Sic te diva potens Cypri.

3 *De penthemimerico dochmiaco Æschyleo.*

Antispasticum penthemimericum dochmiacum Æschyleum fit antispasto, hippio secundo, et disyllabo.

Qui sonante te ^dcoegit dare.

4 *De dochmiaco trimetro catalectico Euripidio antispasto.*

Antispasticum dochmiacum Euripidium trimetrum catalecticum fit antispasto, ditrochæo, amphimacro.

Decreta Musis corona pulchra nos.

5 *De hephthemimerico antispastico Pherecratio.*

Antispasticum hephthemimericum Pherecratium fit hippio quarto, hippio primo, ^{dd}hippio tertio, spondeo vel trochæo,

Nunc te Bacche canam, nec non silvestria tecum.

^b et in hoc metro hippii L.   ^c differt Glyconio dactylus L.
^d coëgit] cogit L.   ^{dd} Potius ionico a majore.

^f[Constat enim Pherecratium antispasticum duplici Pherecratio dactylico copulato.

Nunc te Bacche canam, nec non sylvestria tecum.]

De trimetro brachycatalecto Praxilio. 6

Antispastum trimetrum brachycatalectum Praxilium fit ^ghippion tertio, tribus trochæis,

Trahuntque nunc machinæ carinam.

Hoc etiam *ithyphallicum antispasticum* nuncupatur.

De tetrametro puro antispastico acatalecto. 7

Antispasticum tetrametrum purum acatalectum fit quattuor antispastis,

Refer Musa precor dulce melos voce ^hsonans sacra.

Græcum exemplum non repperi.

De tetrametro acatalecto mixto. 8

Antispasticum tetrametrum acatalectum mixtum fit antispasto, choriambo, hippion quarto, hippion tertio.

Sacerdos docens bene vos formavit ad artes bonas.

Quidam imperiti de hoc metro exemplum dederunt illud Horatianum,

Nullam Vare sacra vite prius severis arborem.

Quod aut Asclepiadeum est, sicut ante monstravi, constans spondeo, choriambis,

Nullam | Vare sacra | vite prius | severis ar|borem.

Aut Phalecium, constans spondeo, dactylo, syllaba, dactylo, syllaba, duobus dactylis.

Nullam | Vare sac|ra | vite pri|us | severis | arborem.

De tetrametro Sapphico Priapeio catalectico. 9

Antispasticum tetrametrum catalecticum Sapphicum Priapeium fit spondeo, dactylo, bacchio (sed ut

^e Constat—tecum om. L.   ^g hippio] hippion tertio L.   ^h sonans] canens L.

secunda bacchii longa ¹ fiat positione, non sit natura) spondeo vel iambo, et bacchio simili superiori, et spondeo ^k valde ut sit in divisione finita pars orationis, quod si inventa fuerit erit laudabilius.

Isthæc composui metra Sacerdos optima nunc.

10 *De epimicto Sapphico tetrametro hypercatalecto.*

Antispasticum tetrametrum hypercatalectum Sapphicum fit ditrochæo, ¹hippio tertio, syllaba, hippio tertio, syllaba.

Pauperum tabernae regis o ^m beatum regumque turris.

11 *De hexametro brachycatalecto.*

Antispasticum hexametrum brachycatalectum fit hoc modo, hippio quarto, hippio tertio, hippio quarto, ionicis duobus maioribus, trochæo. Latinum exemplum melius est. Antispastus hos nunc pedes conclusos regens tota decem schemata tradit.

CAP. IX. *De Ionico metro et ejus speciebus.*

Ionicum metrum, sicut supra docui, duplex est. Unum *a majore*, quod spondeo constat et pyrrhichio; alterum *a minore*, constans ex ⁿpariambo et spondeo. Ionicum majus interdum puro ionico scanditur,

Μή μοι λέγε.

Solem colo.

2 Interdum soluta longa prima componitur, ut sit ex anapæsto et pyrrhichio,

ἐκατόνζυγε.

Nive candidum.

Interdum duabus longis solutis, ut sit compositum ex proceleusmatico et pariambo,

ⁱ faciat L.   ^k valde] non valde L.   ¹ hippio tertio syllaba
semel L.   ^m beatum] beate L.   ⁿ spondeo et pariambo L.

ἑλικοβλέφαρε.

Colere Cererem.

•Commiscetur autem huic metro et ditrochæo et chorio,
seu ^Ptribrachy,

κάλλος ἄμαχον.

Arma gerere.

et a chorio, seu tribrachy, et trochæo,

φιλοχορεύτα,

^q*Fabula læta.*

Sed omnibus ^rpedibus temporum sex, finem tamen habet, aut in spondeum, aut in trochæum, quod etiam Sotadeum metrum dicitur, de quo sub ^sexemplis postea tractabimus. Interdum et molossos omnis habet: unde ³ et *Molossicum* metrum hoc dicitur. Nam prima longa molossi soluta facit ionicum minorem, novissima majorem.

Mæcenam Romani fecerunt summum vel summi.

Quoniam catalexis, id est finis, ionici aut trochæo terminatur, aut spondeo. Sunt autem ionica metra a majore quidem octo, a minore duo.

De dimetro brachycatalecto clodo Hipponactio ionico majore. 4

Ionicum majus dimetrum brachycatalectum ^t*clodum* *Hipponactium* fit spondeo clodum et una syllaba, ideo brachycatalectum, ut,

ὦπισσεντασαντης.

Recte dedere.

• commiscetur] *commiscetur autem* L. Mox seu pro sed bis reponit Santenius. ^P tribrachy] *tribus brachycatalectis* L. ^q fabula læta] *tabula lecta* L. ^r pedibus om. L. ^s exemplo] *exemplis* L. ^t clodum] *clodo* L. ὦπισσεντασαντης] *ΠΙΧΝΠΙΑCΑΝΤΗC* L.

5 *De dimetro acatalecto Cleomachio ionico majore.*

Ionicum majus dimetrum acatalectum ^v*Cleomachium* fit ionico majore et ditrochæo,
Nec prata rigantur ^x*amne.*

6 *De trimetro brachycatalecto ionico majore et
 ithyphallico.*

Ionicum brachycatalectum ^y*trimetrum ithyphallicum* fit hippio tertio, ditrochæo, et trochæo vel spondeo,
Seu poscat agna seu malit.

hæc novissima ^zindifferens est.

7 *De trimetro acatalectico Alcaico ionico majore.*

Ionicum majus trimetrum ^a*catalecticum Alcaicum* fit hippio tertio, ionico majore, dactylo vel amphimacro,

Vides ut alta stet nive candidum.
Stravere ventos æquore fervido.

Fit hoc ^benneasyllabum duobus hippiis ^ctertiis, et syllaba, ut sit dimetrum hypercatalectum,
Ludumque fortunæ gravesque.

8 *De trimetro acatalecto ionico majore.*

Ionicum majus trimetrum acatalectum fit duobus ionicis majoribus et ditrochæo,
Sylvas dea sacra nive obruebat.

9 *De tetrametro brachycatalecto.*

Ionicum majus brachycatalectum tetrametrum fit

^v Cleomachium] *cleumachium* L. ^x amne] Sic L. *animæ* Putschius. ^y trimetrum ithiphallicum] Sic L. *ithiphallicum* om. Putschius. Deinde *et ditrochæo* Putschius. ^z indifferens] *indifferens* est L. ^a catalecticum] *acatalecticum* L. ^b ennea-
 syllabum] *endecasyllabum* L. ^c tertiis] *ternis* L.

ionico majori, ^dditrochæo, ionico majori, spondeo vel trochæo,

Lecta nobis bona date vel dantes.

De tetrametro catalecto.

10

Ionicum tetrametrum catalecticum fit tribus ionicis majoribus, quarto amphibrachy, cum {deberet ditrochæo,

Deprome bonum quadrimum vinum celer avitum.

De tetrametro acatalecto Sotadeo.

11

Ionicum majus tetrametrum acatalectum ^e*Sotadeum* fit modis tribus: tribus ionicis majoribus et ditrochæo,

Morosa juvenus bona semper ^fdolet eligendo.

Aut tribus ionicis majoribus et dispondeo,

Qui primus ab oris ^gvenit.

Aut solvitur primi ionici majoris prima longa, ^hsecundus ionicus major ponitur ⁱinteger, tertii ionici majoris secunda longa solvitur, quartus pes trochæus ponitur, ut faciat tetrametrum brachycatalectum,

Gracilis puer fulget tuus Hyla sub Arethusa.

^kHoc ideo Sotadeum dictum metrum, quod Sotades poeta eo usus est.

De ionico minori dimetro catalecto.

12

Minus ionicum dimetrum catalectum fit ionico minore et anapæsto,

Ἰθι μᾶτερ μεγάλη.

Nive candens nimia.

^d ditrochæo spondeo vel trochæo. cætera arma lecta L.

^e Sotadeum accessit ex L. ^f dolet] Sic L. dolo Putschius.

^g veniat L. ^h secundus] Sed si L. ⁱ ut æger] integer L.

^k hoc ideo—usus est accesserunt ex L.

13

De dimetro acatalecto.

Ionicum minus acatalectum fit duobus ionicis minoribus,

Calamis nunc canimus nos.

Interdum et trimetrum acatalecticum invenimus constans ex tribus ionicis minoribus, ut Horatius,

Miserarum est neque amorì dare ludum.

Cui ¹si addatur ex utraque parte spondeus, faciet unum genus secundum de Sotadeis, ut,

Prorsus miserarum est neque amorì ^mdare ludos dulcis.

Species decem hoc sunt pede ionico.

CAP. X. *De Pæonico metro et ejus speciebus quattuor.*

Pæonicum metrum multi *creticum* nuncupaverunt, quoniam una longa cretici, id est amphimacri, soluta constat. Unde Cratinus dicens,

ⁿἘγείρε μοῦσα κρητικὸν μέλος,

intulit metrum pæonicum,

χαῖρε δὴ μοῦσα, χρονία μὲν ἦκεις, ὅμως δ'
ἦλθες, οὐ πρὶν ἐλθεῖν ἴσθι σαφὲς ἀλλ' ὅπως.

Hoc ergo metrum, id est pæonicum, habet secum mixtos creticos, id est amphimacros.

2 *De dimetro pæonico acatalecto puris pæonibus.*

Pæonicum dimetrum acatalectum fit duobus pæonibus puris,

Lacedæmonio sacras.

Græcum exemplum non inveni.

¹ additus] si addatur L.   ^m dare] dari L.   ⁿ ἔγειρε—μέλος et
μοῦσα χαῖρε—ὅπως om. L. qui pro ἔγειρε—μέλος habet, agemus dicamus
illud creticum modum.

De dimetro puro acatalecto.

3

Aliud *pæonicum metrum acatalectum* fit *pæone* et *amphimacro*,

ὦ πόλι φίλῃ φίλῃ.

ⁿⁿ *Flumina gelu gelant.*

De trimetro acatalecto Cratino.

4

Trimetrum acatalectum fit primo *amphimacro*, duobus *pæonibus*,

Candidum Musa mihi fer ° honorem.

De trimetro acatalecto in medio habente amphimacrum.

5

Trimetrum acatalectum fit etiam in medio habens *amphimacrum*,

Candidus eras puer nunc refluxis. °

Græcum exemplum non inveni. Ergo *pæonicum metrum* fit modis quattuor: aut solis *pæonibus*, aut primo *pæone*, novissimo *amphimacro*, aut primo *amphimacro*, novissimis *pæonibus*, aut ex utraque parte *pæonibus*, in medio *amphimacro*. Quattuor species habet hoc metrum.

CAP. XI. *De metris compositis.*

Huc usque de simplicibus *p*metris et generalibus et eorum speciebus propriis docuimus, ex quibus composita necessario retractemus. Nam omnia ne numero quidem poterunt comprehendi. Unde si quis inveni-
nerit aliquod metrum in hoc ^rlibro non positum, quem de Græcis nobilibus metricis lectis a me et ex his quicquid singulis fuerit optimum decerpto composui,

ⁿⁿ Flumina] Sic L. *flamma* Putschius.   ° honorem, in medio habentem dimetrum acatalectum amphimacrum fit etiam in medio etc. L.
^p metris] pedibus L.   ° quidem om. L.   ^r libro] metro L.

non imperitia iudicet ignoratum; nam aut aliqua re detracta, aut addita, aut commutata inveniet figuratum. Ergo de compositis breviter exponamus.

2 *De metro iambelego.*

Iambelegum metrum constat ex syzygia iambica monometra et syllaba, ^set ex dipodia dactylica penthemimerica, [duobus pæonibus dactylicis et syllaba.] Unde etiam metrum nomen accepit, quod iambico et ^telegiaco constat. Melius erit Latinum exemplum. Nam ^vin utraque cæsura finiam partem orationis non ut Græcum,

Amore cogis scribere versiculos.

3 *De metro encomiologico Stesichorico.*

Encomiologicum Stesichoricum fit e contrario. In hoc enim præponitur penthemimericum dactylicum, et subjungitur iambicum,

^w*Mollibus in pueris aut in puellis.*

4 *De encomiologico Archilochio.*

Encomiologicum Archilochium fit penthemimerica dactylica præposita et quattuor pedibus disyllabis iambicis subjunctis,

Fabula quanta fui, conviciorum pænitet.

5 *De logædico Archebulio.*

Logædicum Archebulium fit duobus dactylis et duobus trochæis, vel trochæo et spondeo,

Jam Cytherea choros Venus dat.

Huic ^xadditus alter trochæus faciet ^yithyphallicum dactylicum de quo sæpe ^ztractavi.

^s et ex] Sic L. et om. Putschius.
stet L. ^v in utraque] in om. L.
lis L. ^x additus] additur L.
^z tractavi] tractatur L.

^t elego constat] elegiaco con-
^w in mobilibus pueris et puel-
^y ithyphallicum] stipallicum L.

De Archebulio hemiepi.

6

Archebulium hemiepes constat duobus dactylis et spondeo,

Eruerint Danaï quæ.

Emicat Oceano lux.

Huic addita ^auna syllaba faciet hemidexium trimetrum, de quo supra tractavi. Manente vero in qualitate sua, sed ^bverso, erit Glyconium trimetrum ex spondeo, duobus dactylis. De quo etiam ante docui in speciebus dactylici metri.

De logædico Archilochio ithyphallico.

7

Logædicum Archilochium ithyphallicum fit quatuor dactylicis pedibus ^cet tribus trochæis. Novissima syllaba ^dindifferens.

Solvitur acris hyems grata vice veris et Favoni.

Huic ^eadditur alter versus constans ex diiambo et syllaba et tribus trochæis.

Trahuntque siccas machinæ carinas.

Sed puris trochæis exemplum hoc est:

Alternò terram quatunt pede dum gravis Cyclopus

Vulcanus ardens ^fussit officinam.

Sed ut breviter doceamus, quodcunque metrum constabit ^gex dactylico et trochaico, logædicum ithyphallicum ^hnuncupatur.

De composito Pindarico.

8

Compositum Pindaricum fit penthemimerico iam-bico ex utraque parte posito, et in medio penthemimerico dactylico.

^a syllaba] una syllaba L.   ^b verso] verbo L.   ^c et tribus trochæis om. L.   ^d indifferens] indifferenter L.   ^e aditur] adortur L.   ^f ussit] jussit L.   ^g ex dactylico et trochaico] Sic L. dactylicum et trochaicum Putschius.   ^h nuncupatur] nominatur L.

δς ¹καὶ τυπεὶς ἄγνῳ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

Contraque lucrum pauperis ingenium nihil valere.

9 *De composito Susarionio.*

Compositum Susarionium fit quattuor pedibus trochaicis præpositis et subjuncto penthemimerico dactylico,

^κχρυσέοισιν ἀνθέμοισιν τὰν θέμιν οὐρανίαν.

¹*Machinae trahunt carinam, solvitur acris hyems.*

10 *De prosodiaco hyporchematico.*

Prosodiacum hyporchematicum fit syllaba et penthemimerico dactylico et syllaba, et tribus trochæis [ithyphallo.]

Jam arma virumque cano ; jam o ^m beata Musa.

11 *De asynartetis metris.*

Ἀσυνάρτητα metra, id est *inconvenientia*, fiunt modis duobus, aut cum pes in aliquo metro non suo loco ponitur, ac si quis iambico metro spondeum pedem secundo vel quarto loco ponat, ut Terentius,

Vos isthæc intro auferte abite Sosia.

Qui versus constare potuisset, vel si in novissima parte spondeum habuisset, esset enim amphotrochæum Hipponactium, ⁿde quo supra tractavi. Fit asynartetum etiam per antipathiam, id est per contrarietatem. Ac si quis proceleusmaticum pedem, qui anapæsticus datus est, metro contrario ejus, ^oid est dactylico, præstet, ut Virgilius,

¹ ΟΜΝΗΤΤΡΕΙCΑΤΛΩΠΕΑ^CΚΕΙΝΕΙCΕΙ ΟΖΑΝΘΑΝΑΘΑΝΑΝ L. ^κ ξυ-
COTLPATINNAΠΟ ΙΚΟΝΤΑ ΤΕ ΤΟ ΤΤΡΙΟΝ L. ¹ *machina trahit*
carina—acris L. ^m o beata] *bona* L. ⁿ *metrum iambicum de*
quo L. ^o id est] *idem* L.

¶ Arietat in muros et duros obice postes.

Genua labant gelidus concrevit frigore sanguis.

Inclusore cava et nigra nemus abiete cingunt.

Quos pedes [¶]quidam faciunt dactylicos, primas duas breves ligatas pro longa accipientes, sicut præcepit Juba metricus, [¶]sed errans. Nam genus est illud asynartetum, quo usa est Sappho, per totum librum suum primum.

¶ arietat etc.] Sic L. arietat in muros, Genua labant. Abiete cingunt Putachius. ¶ qui dam] qui dem L. ¶ errant] sed errans L.

ARS CÆSII BASSI

DE METRIS.

CAP. I.

Mecænas atavis edite regibus.

Asclepiadeon duodecasyllabum, cujus divisio varia quidem sic: *Mæce* spondeo, *nas atavis* choriambo, *edite* *re* idem, *gibus* pyrrhichio, vel iambo, propter indifferentiam syllabæ. Alii per dipodias ita: *Mecænas a* debuit antispastica podia esse, et produxit syllabam primam, et fecit epitritum quartum ex tribus longis et brevi: *tavis edi* antispastus est ex brevi, duabus longis, et brevi: *te regibus* pæon secundus ex brevi, et longa, et duabus brevibus, vel si longa fuerit ultima erit iambus, si vero ad penultimam partem ultimæ dipodiæ brevis syllaba addatur, fiet elegiacus versus pentameter, sic,

Mæcenæ atavis edite remigibus.

Dividitur prioribus aut dactylo et spondeo, aut spondeo et dactylo, tamen medius spondeus debet semper esse, sequentibus anapæsticis.

Jam satis terris nivi, atque diræ.

Sapphicum hendecasyllabon, quod est trimetron choriambicon catalecticon, cujus syllabam tertiam produxit in prima dipodia, quam corripere debuit, oportuit enim ita esse, *Jam satis ter*; posuit autem *Jam satis ter* pro choriambo epitritum secundum, id est,

ex longa, et brevi, et duabus longis. Secunda dipodia choriambica est *ris nivis at*. Tertio, *que diræ*, positus pes pro dipodia bacchius, aut propter indifferentiam syllabæ hoc metrum clauditur amphibracho, id est, et brevi, et longa, et brevi.

Sic te diva potens Cypri.

3

Glyconicon octosyllabon ex genere Asclepiadeon est, huic enim si addideris dipodiam choriambicam facies Asclepiadeon, sic,

Sic te diva potens (diva potens) Cypri.

Dividitur autem spondeo, choriambo, pyrrhichio, vel iambo propter syllabæ indifferentiam,

Sic te diva potens Cypri.

Solvitur acris hiems grata vice veris et Favoni.

4

^aAlcaicon ithyphallicon,

Solvitur acris hiems grata vice veris et Favoni,

commixtum est ex heroico et ithyphallico.

Solvitur acris hiems grata vice,

hucusque heroicum.

Veris et Favoni,

hoc ithyphallicum.

Trahuntque siccas,

portio iambici, sequitur ithyphallici,

Machinæ carinas.

Vides ut alta stet nive candidum.

5

Alcaicon hendecasyllabon, cujus divisio ita est: *Vides ut alta*, ex duobus iambis et syllaba, et sequentibus duobus dactylis, vel propter indifferentiam syllabæ dactylo, et amphimacro. *Stet nive candidum.*

Soracte, nec jam sustineant onus,

sicut prior scanditur.

^a Alcaicon] Post h. v. lacuna est plurium verborum in Med.

Silvæ laborantes geluque.

enneasyllabon, *silvæ* spondeus, *labo* iambus, *rantes* spondeus, *gelu* iambus, *que* syllaba.

Flumina constiterint acuto,

hoc constat ex quattuor pedibus heroicis syllaba detracta brevi in tertio pede. Fit enim integrum sic,

Flumina constiterint ab acuto.

CAP. II. *Breviatio pedum.*

Pedes disyllabi sunt numero quattuor. *Pyrrhichius* ex duabus brevibus, temporum duum, ut *Deus*: sed hunc alii *hegemonia* appellaverunt, alii *dibraechyn*, alii *pariambum*.

² *Spondeus* ex duabus longis, temporum quattuor, ut *Heros*.

³ *Iambus* ex brevi et longa, temporum trium, ut *dies*.

Trochæus ex longa et brevi, temporum trium, ut *comma*. Sed hunc alii *chorium* appellaverunt, alii *cordacem*.

⁴ Pedes trisyllabi sunt numero octo. *Tribrachys* ex tribus brevibus, temporum trium, ut *Helena*. Sed hunc alii *trochicum* appellarunt, alii ^b*pygmona*, alii *brachysyllabon*. Cicero enim de Oratore etiam *trochæum* appellavit.

⁵ *Molossus* ex tribus longis, temporum sex, ut *Æneas*. Hunc alii *hippion*[a] appellaverunt.

⁶ *Bacchius* ex brevi et duabus longis, ut *Athenæ*.

Palimbacchius ex duabus longis et brevi, temporum quinque, ut *Natura*.

⁷ *Anapæstus* ex duabus brevibus et longa, temporum quattuor, ut *nebula*.

⁸ *Dactylus* ex longa et duabus brevibus, temporum quattuor, ut *Romulus*.

^b *pygmona*] *pignoma* Med.

Amphibrachys ex brevi, longa, et brevi, temporum 9 quattuor, ut *dicaris*. Hunc alii *mesiten*, alii *stolan* appellaverant.

Creticus ex longa, brevi, et longa, temporum quin- 10 que, ut *sanitas*; et hunc alii *amphimacrum* appellant.

Tetrasyllabi pedes numero sexdecim. *Proceleusma-* 11 *ticus*, qui fit ex duobus pyrrhichiis, id est ex quattuor brevibus syllabis, et est temporum quattuor, ut *habilior*.

Dispondeus, qui fit ex duobus spondeis, id est ex 12 quattuor longis syllabis, temporum octo, ut *Mæcenates*.

Ionicus minor, qui fit ex pyrrhichio et spondeo, id 13 est ex duabus brevibus et duabus longis, temporum sex, ut *Diomedes*.

Ionicus major, qui fit ex spondeo et pyrrhichio, id 14 est, ex duabus longis syllabis et duabus brevibus, temporum sex, ut *Junonius*.

Antispastus, qui fit ex iambo et trochæo, id est ex 15 brevi duabus longis et brevi, id est temporum sex, ut *Clytemnestra*.

Choriambus, qui fit ex trochæo sive chorio et iambo, 16 id est ex longa, duabus brevibus, et longa, temporum sex, ut *nobilitas*.

^c*Diiambus*, qui fit ex duobus iambis, id est ex brevi 17 et longa, et item brevi et longa syllabis, temporum sex, ut *propinquitas*.

Ditrochæus, qui et *dichorius*, qui fit ex duobus tro- 18 chæis, sive choriis, id est ex longa, brevi, et item longa et brevi, temporum sex, ut *dimicare*.

Epitritus primus, qui fit ex iambo et spondeo, id 19 est ex brevi et tribus longis syllabis, temporum septem, ut *venenati*.

Epitritus secundus, qui fit ex trochæo et spondeo, 20

^c *Disiambus* Med.

id est ex longa, brevi, et duabus longis syllabis, temporum septem, ut *Nicomedes*.

²¹ *Epitritus tertius*, qui fit ex spondeo et iambo, id est ex duabus longis, brevi, et longa syllabis, temporum septem, ut *heroici*.

²² *Epitritus quartus*, qui fit ex spondeo et trochæo, id est ex tribus longis et brevi syllabis, temporum septem, ut *nutritura*.

²³ *Pæon primus*, qui fit ex trochæo et pyrrhichio, id est ex longa et tribus brevibus syllabis, temporum quinque, ut *Demodocus*.

²⁴ *Pæon secundus*, qui fit ex iambo et pyrrhichio, id est ex brevi, longa, et duabus brevibus syllabis, temporum quinque, ut *idoneus*.

²⁵ *Pæon tertius*, qui fit ex pyrrhichio et trochæo, id est ex duabus brevibus, longa et brevi, temporum quinque, ut *Menedemus*.

²⁶ *Pæon quartus*, qui fit ex pyrrhichio et iambo, id est ex tribus brevibus et longa syllabis, temporum quinque, ut *Celeritas*.

²⁷ His multi adjiciunt unum pentasyllabum, *Dochmium* vero, qui constat ex brevi duabus longis et brevi et longa, ut *senatoriæ*, et ut idem Cicero (Or. c. 64.) posuit, *amicos tenes*.

CAP. III. *De pedum compositionibus.*

Ex trochæo et molosso, id est ex longa et brevi, et tribus longis, ut *Dolore compulsi*.

Ex trochæo et ionico minore, id est ex longa et brevibus tribus et longis duabus: *Regina superorum*.

² Ex trochæo et choriambos, id est ex longa una et brevi, et longa una et brevibus duabus, et longa una: *Mihi perpetior*.

³ Ex trochæo et ionico majore, id est ex longa una et brevi una et longis duabus (et brevibus duabus): *Astra cælestia*.

Ex trochæo et pentasyllabo, cujus media longa est, 4
id est ex longa una, brevibus tribus, longa una, brevi-
bus duabus: *Majestate miserabili.*

Ex tribrachy et molosso, id est ex brevibus tribus 5
et longis tribus: *Deserere compellor.*

Ex tribrachy et ionico minore, id est ex longis 6
quinque et longis duabus: *Incredibilia tolerando.*

Ex tribrachy et choriambo, id est ex brevibus tri- 7
bus, et longa una, et brevibus duabus, et longa una:
Varia concupiens.

Ex tribrachy et ionico majore, id est ex brevibus 8
tribus, et longis duabus, et brevibus duabus: *Rapior
in turbines.*

Ex tribrachy et pentasyllabo, cujus media longa sit, 9
id est ex brevibus quinque, longa una, brevibus dua-
bus: *Temere revocabitur.*

Item secundum compositionis genus.

Ex spondeo et bacchio, id est ex longis duabus, bre- 10
vibus tribus, longa una: *Bellum reficiunt.*

Ex spondeo et pæone secundo, id est ex longis 11
duabus, brevi una, longa una, brevibus duabus: *Armis
repleverat.*

Ex anapæsto et bacchio, id est ex brevibus duabus, 12
longa una, brevi una, et longis duabus: *Aditus so-
nantes.*

Ex anapæsto et pæone secundo, id est ex brevibus 13
duabus et longa una, brevi una, (longa una,) brevibus
duabus: *Jaculis frequentibus.*

Ex anapæsto et pæone quarto, id est ex brevibus 14
duabus et longa una, brevibus tribus, longa una: *Pe-
dites fugiunt.*

Ex amphimacro et spondeo, id est ex longa una, 15
brevi una, et longis tribus: *Obvios sternunt.*

Ex amphimacro et anapæsto, id est ex longa una, brevi 16

una, longa una, brevibus duabus, et longa una: *Comminus gladiis.*

- 17 Ex amphimacro et dactylo, id est ex longa una, brevi una, longis duabus, et brevibus duabus: *Victoria præditi.*
- 18 Ex amphimacro et bacchio, id est ex longa una, brevi una, et longa una et brevi una, et longis duabus: *Hostibus repulsis.*
- 19 Ex palimbacchio et spondeo, id est ex longis duabus, et brevi una, et longis duabus: *Præclara virtus.*
- 20 Ex palimbacchio et anapæsto, id est ex longis duabus, et brevibus tribus, et longa una: *Prudentis animo.*
- 21 Ex palimbacchio et dactylo, id est ex longis duabus, brevi una, et longa una, et brevibus duabus: *Laudanda jugiter.*
- 22 Ex pæone tertio et spondeo, id est ex brevibus duabus, longa una, et brevi una, et longis duabus: *Repetebat actus.*
- 23 Ex pæone tertio et anapæsto, id est ex brevibus duabus, longa una, et brevibus tribus, et longa una: *Superatus animus.*
- 24 Ex pæone tertio et dactylo, id est ex brevibus duabus, et longa una, brevi una longa (una) et brevibus duabus: *Aliena quæritans.*
- 25 Ex amphibrachy et spondeo, id est ex brevi una, longa una, et brevi una, et longis duabus: *Repulsus hostis.*
- 26 Ex amphibrachy et anapæsto, id est ex brevi una, et longa una, brevibus tribus, et longa una: *Repente capitur.*
- 27 Ex amphibrachy et dactylo, id est ex brevi una, longa una, et brevi una, et longa una, et brevibus duabus: *Parantur agmina.*
- 28 Ex spondeo et iambo, id est ex longis duabus, brevi una: *Causas videt.*

Ex spondeo et tribrachy, id est ex longis duabus, 29
et brevibus tribus: *Sumptus temere.*

Ex anapæsto et iambo, id est ex brevibus duabus, 30
longa una, brevi una, et longa una: *Fremitus gravis.*

Ex anapæsto et tribrachy, id est ex brevibus dua- 31
bus, longa una, et brevibus tribus: *Trepidi fugiunt.*

Ex spondeo, iambo, et spondeo, id est ex longis dua- 32
bus, brevi una, et longis tribus: *Cuncti cavent bellum.*

Ex spondeo, iambo, et anapæsto, id est ex longis 33
duabus, brevi una et longa una, et brevibus duabus et
longa una: *Victi malis trepidant.*

Ex spondeo, iambo, et dactylo, id est ex longis 34
duabus, brevi una, longis (duabus, brevibus) duabus:
Rostris secant gurgites.

Ex duobus iambis et spondeo, id est ex brevi una, 35
longa una, brevi una, longis tribus: *Bonos docet cives.*

Ex duobus iambis et dactylo, id est ex brevi una, 36
longa una, brevi una, et longis duabus (brevibus dua-
bus): *Struunt mœnia.*

Ex trisyllabo cujus media brevis sit, id est ex cre- 37
tico et iambo et spondeo, id est ex longa una, et
brevi una, et longa una, et brevi una, et longis tribus:
Prælium cupit fortis.

Ex trisyllabo cujus media brevis sit, id est ex cre- 38
tico, iambo, et dactylo, id est ex longa una, brevi una,
longa una, brevi una, et longis duabus, et brevibus
duabus: *Turbines timet fluctuum.*

Ex trisyllabo, cujus media brevis sit, id est cretico, 39
iambo, et anapæsto, id est ex longa una brevi una,
longa una brevi una, longa una, et brevibus duabus, et
longa una: *Gurgites secant trepidi.*

Ex trisyllabo, cujus media brevis sit, id est cretico, 40
trochæo, et spondeo, id est ex longa una, brevi una,
et longis duabus, et brevi una, et longis duabus: *La-
teribus auget urbem.*

- 41 Ex spondeo et epitrito primo, id est ex longis duabus, et brevi una, et longis duabus: *Bellum suscitavit.*
- 42 Ex trisyllabo, cujus media brevis sit, id est cretico, et epitrito primo, hoc est longa una, et brevi una, et longa una, et brevi una, et longis tribus: *Hostibus resistentes.*
- 43 Ex trisyllabo, cujus media brevis sit, id est cretico, et epitrito secundo, id est ex longa una brevi una longis duabus, et brevi una, et longis duabus: *Exercitum compulerunt.*
- 44 Ex iambo, et epitrito primo, id est ex brevi una, et longa una, et brevi una, et longis tribus: *Fugam capessebant.*
- 45 Ex iambo et epitrito secundo, id est ex brevi una et longis duabus, et brevi una, longis duabus: *Faces sustulerunt.*
- 46 Ex spondeo et pentasyllabo, cujus duæ primæ breves sunt, *Justus rationalis*, id est duæ primæ longæ, duæ sequentes breves, et tres ultimæ longæ, cujus exemplum sursum.
- 47 Ex spondeo et pentasyllabo, cujus secunda brevis sit, *Multum præferebant(ur)*, id est tres primæ longæ, quarta brevis, tres ultimæ longæ, cujus exemplum sursum.
- 48 Ex trisyllabo cujus media brevis sit, id est cretico, et pentasyllabo, cujus secunda brevis, tertia et quarta longæ, quinta brevis, et tribus ultimis longis, exemplum sursum.
- 49 Ex trisyllabo cujus media brevis sit, id est cretico, et pentasyllabo, cujus secunda brevis sit, *Instantia comprobatur*, id est ex prima longa, secunda brevi, tertia longa, quarta brevi, et tribus ultimis longis, cujus exemplum supra.
- 50 Ex iambo et pentasyllabo, cujus duæ primæ breves sint, *Rates reparabantur*, id est ex prima brevi se-

cunda longa tertia et quarta brevi et tribus ultimis longis, *Bonus consulebatur.*

Ex iambo pentasyllabo, cujus secunda brevis sit, ⁵¹ prima et secunda et tertia longæ et quarta brevis et tribus ultimis longis, cujus exemplum supra.

CAP. IV. *Genera versuum.*

Epos, quod dactylicum dicitur, iambicum, trochaicum, anapæsticum, antispasticum, choriambicum, ionicum. Tonos, quod ad rhythmum tibicinum convenit. Nonum pæonicum dicitur.

CAP. V. *Poeticæ species Latinæ.*

Epos, sive dactylicum, epigramma, iambica, lyrica, tragoedia, satyra, prætextata comœdia, tabernaria, Attellana, Rhyntonica, mimi.

•ATILII FORTUNATIANI ARS.

PARS I.

CAP. I. *De carmine Sotadeo fragmentum.*

•**PRIMUS** spondeus, secundus pariambus, tertius spondeus, quartus pariambus, quintus tribrachus, sextus item tribrachus, ultimus spondeus: et quod magis mirum videri potest, totus Sotadeus numerus ex trochæis potest constare pedibus: et duo habet ithyphallica metra, et unum trochæum pedem, sic,

Bacche Bacche Bacche.

² quibus si interposueris aliquos brachysyllabos, ejusdem scilicet rationis, erit etiam mollior, sic,

Bacche Bromie Bacche Bromie Bacche Bromie Bacche.

Nam ithyphallicum metrum sæpe recipit hunc tribrachum; ut etiam apud Menandrum in Phasmate et apud Callimachum in epigrammatibus ostendi potest.

³ Cujus exemplum ^dsubjeci, quo notius sit eum cum sit sex syllabarum ^ead crescere modo una syllaba modo duabus, per tribrachum scilicet pedem.

*Huc ^{cc}ades o Lyæe,
Bassareu, bicornis,
^fMænalie, bimater,
Crine nitidus apte,
Luteis corymbis
Hedera te coronis
Hasta viridis ^garmet,
Placidus ades ad aras
Bacche Bacche Bacche.*

^a Attilii V.   ^b De carmine Sotadeo fragmentum om. V.   ^c Primus spondeus om. V. Med.   ^d subjeci] subjici V.   ^e accrescere] ad crescere V. qui mox addit syllaba post una.   ^{cc} ades o] o om. Ald. Gramm. Inst. p. 385. ed. 1575.   ^f Mænalie] Mænale vulg. Nyctilie Ald.   ^g arma et] armet M. Victorin. II. 8, 19.

CAP. II. *De Archebuleo metro.*

^fArchebuleus accepit nomen versus, non quod Archebulus eum invenerit, nam Stesichorus, antiquior illo poeta, et Ibycus et Pindarus et Simonides usi sunt eo, sed passim et promiscue; ^gArchebulus autem quia carmen ex hoc uno genere composuit, Archebuleum nominatum est. Origo ejus heroicus hexametrus ^a est; exemplum,

Tibi nascitur omne pecus, tibi crescit ^hherba.

quem facies heroum hexametrum adjectis duabus syllabis, sic :

Nam tibi nascitur omne pecus; tibi crescit et herba.

Est autem hic versus anapæsticus; quia primus heroi hexametri dactylus syllabam amittit, reliquæ duæ breves jungunt se longæ insequenti, et deinceps ceteræ in eandem formulam veniunt. Nec ⁱtantum heroo ³ hexametro ^kse jungit hic versus, sed etiam post tres anapæstos accedit ad trimetrum. Nam possis eum sic componere,

Tibi crescit herba cælitum testor genus.

Hic versus dactylicum ^lmolle summa cum voluptate aurium ^mcludit; de quo cum res ⁿcoegerit, plura dicentur. Est autem pentametrus, ex anapæstis constat fere pedibus, recipit spondeos, ^ocluditur antibacchio. De ultima syllaba brevis an longa sit jam supervacuum est ^padmonere.

CAP. III. *De Hipponacteis.*

Nunc ad ^qHipponactea veniamus. Cujus de tetra-

^f Archebuleus] Archibuleus V. qui mox addit et.   ^g Archebuleus] Archebulus V.   ^h herba] et herba V.   ⁱ tantum] ^f V.
^k se . . . hic] se jungit hic V.   ^l molle] melle V.   ^m claudit] cluditur V.   ⁿ coegerit] cogerit V.   ^o clauditur] cluditur V.
^p admonere] monere V.   ^q Hipponactica] Hipponactea V.

metri ¹genere unius iambici, quia res exigebat, nos suo loco diximus. Hic auctor ²trimetrum scazonta fecit, id est, claudicantem: cujus lex talis est, ut proxima ultimæ syllabæ utique sit longa, et pro iambo pede versus spondeo finiatur aut trochæo; quoniam nihil ³interest, novissima syllaba brevis an longa sit. Cujus exemplum,

Sella in ¹curuli struma Nonius sedet;

ac pro *sedet, sedit*, erit scazon,

Sella in curuli struma Nonius sedit.

rursus permutatione verborum et hunc faciet iambicum, et illum scazonta,

Nec excitatur classico truci miles.

hoc autem ita fieri observabimus, si aut ultimi duo pedes ex ⁴disyllabis absolutis verbis constabunt, aut quartus semipes posterior cum ⁵insequente pede trisyllabum perficit verbum, tanquam *Nonius*; utique autem sextus pes perfectum habeat ⁶disyllabum, tanquam ³*sedit, fecit, dixit*. Sed cum facile rectus iambicus admittat quinto loco spondeum, hic scazon pessimus erit, qui habuerit alium quinto loco quam iambicum; quo tamen sine religione usus est Hipponax. Ejus exemplum,

Nec excitatur classico miles rauco.

²Nam si feceris,

Nec excitatur classico pedes rauco.

probabilem facies choliambum, de quo plura alias. ⁴Idem fecit Hipponax in scazonte quadrato quod in trimetro, cujus exemplum est,

¹ genere unius iambici] unius iambice genere V. ² trimetrum] trimetron V. ³ curuli struma Nonius sedet] curuli semina sedit Nonius V. qui mox om. ac pro sedet—iambicum. ⁴ syllabis] disyllabis V. ⁵ sequente] sequente pede V. ⁶ disyllabum] dissyllabon V. ⁷ sedet] sedit V. ⁸ Nam si feceris] At si fecerit V: Mox choliambum dedi pro choriambum.

^a*Proh pudor sella in curuli struma Nonius sedit.*

Item aliter,

Hesitat nec excitatur classico ^btruci miles.

De quo plura dicere supervacuum est; cum omnia ^cquæcunque accidunt trimetro scazonti ^dhuic quoque accidere possint.

CAP. IV. De ^ehendecasyllabo Phalæcio.

Venio nunc ad hendecasyllabum Phalæcium, qui ex simili causa, ^fut plerique, a cultore suo, non inventore, nomen accepit. Nam hic versus apud Sappho frequens est; cujus in quinto libro complures hujus generis et continuati et dispersi leguntur. Hujus hendecasyllabi varia divisio est, et omnis aut ex se efficiens, aut ad aliquod pertinens metrum. Sed prima vulgaris ^gquidem illa divisio, quæ docet eum partem habere ex hero, partem ex iambo, ^hcujus exemplum,

Castæ Pierides meæ Camænæ.

ex hero sic dividitur,

Castæ Pierides sonitum dedit ære canoro.

ex iambico sic,

Meæ Camænæ cælitum ^htestor genus.

Altera divisio est, cujus feceram mentionem, cum de ³epodo Callimachi dicerem, hoc exemplo,

Siccas ducite machinæ carinas.

Nam primi duo pedes reliquis quattuor adsumptis faciunt heroum, sic,

Siccas ducite remigio subeunte carinas.

Reliqua pars ithyphallicum facit,

Machinæ carinas.

Tertia divisio est,

4

^a Pro] Proh V.   ^b miles truci] truci miles V.   ^c quæ] quæcunque V.   ^d huic quoque] quoque om. V.   ^e hendecasyllabo phalæcio] endecasyllabo falecio V.   ^f ut] aut V.   ^g exemplum] cujus exemplum V.   ^h testor] rector V.

Castæ Pierides meæ Camænæ.

Detracto enim *Camænæ*, fit ⁱAnacreonteon metrum, syllabarum octo, quod musici ^kbacchicon vocant, grammatici ^lchoriambicon; qui duplex constat ex longa et duabus brevibus et longa, id est, ex choreo et iambo. Hoc metrum incrementum accipit, et totum ab ^mAlcæo tractum est ab Horatio nostro. ⁿNam quod est,

Castæ Pierides meæ,

^oid est apud Horatium,

Intermissa Venus diu.

Demus illi incrementum, id est pro uno duos choriambos, fiet,

Intermissa diu pmissa diu Venus.

et,

Castæ Pierides, Pierides meæ.

huic simile ^qerit,

Mæcenæ atavis edite regibus,

O et præsidium et dulce decus meum.

⁶ Hic etenim qui disyllabo verbo absoluto finitur, si amiserit choriambum, erit illi metro par ^rcujus exemplum,

Castæ Pierides meæ.

fiet enim,

^s*O et præsidium meum.*

rursus adcreseat choriambus, fiet,

Castæ Pierides Pierides meæ;

et,

O et præsidium et dulce decus meum;

et,

Intermissa Venus missa Venus diu.

ⁱ anacreontium] anacreonteon V. Med.   ^k bacchion] bacchicon V.
 bacchiacum Mar. Victorin. IV. 1, 63.   ^l choriambon] choriambi-
 con V.   ^m altero] alceo V.   ⁿ namquod] namque V. Med.
^o id est] idem V.   ^p missa diu om. V.   ^q erit om. V.   ^r cui]   ^s O præsidium] et præsidium V.
 cujus V. Med.

‘*Demus*’ etiam nunc illi unius choriambi incrementum, 7
fiet,

Castæ Pierides †Pierides Pierides meæ.

quale est illud apud Horatium, quod et ipsum ab
‡Alcæo sumpsit,

Tu ne quæsieris scire nefas quem mihi, quem tibi.

Hoc ipsum imminuendo paulatim tria hæc metra quæ 8
retuli manifestiora faciam,

Tu ne quæsieris quem mihi; quem tibi;

hoc par est illi,

Mæcenæ atavis edite regibus.

Alterum detraham choriambum, fiet, 9

Tu ne quæsieris tibi;

hoc par est illi,

Intermissa Venus diu;

et,

Castæ Pierides meæ.

Ex hac divisione et Priapeus nascitur versus. Cujus 10
exemplum apud Catullum,

Hunc lucum tibi ‡dedico consecroque Priape.

Nam cum in duo commata hic versus dividatur, superius comma octo syllabarum, et insequens septem, diminuta superioris commatis parte; ut si facias,

Mater sæva Cupidinum: mater sæva Cupido.

Sed adeo totus hic ex heroico venit hexametro, ut et 11
apud Homerum nullo immutato verbo complures inveniuntur Priapei, et apud Virgilium, quorum unum in præsentia posuimus, qui forte succurrit, credo et †alios inveniri posse complures:

Cui non dictus Hylas puer et Latonia Delos.

quod apparet ita esse, quoniam ita huius versus exigit natura, ut inter duo commata exiguum pronunciando interponas moram. Nam, 12

† *demus*] *demum* V.   † *Pierides* semel V.   † *altero*] *alceo* V.
‡ *consecro dedicoque*] *dedico consecroque* V.   † *alios*] *alio* V.

Cui non dictus Hylas puer,
par est huic,

Hunc lucum tibi dedico.

sequens autem comma,

Et Latonia Delos,

huic,

Consecroque Priape.

Non ignoro autem variari primas et secundas syllabas utriusque in ^aPriapeo commatis, ut modo ab iambo incipiat, modo ab trochæo; tanquam,

Hunc lucum tibi dedico consecroque Priape.

et,

^a*Libens hoc tibi dedico, libens sancte Priape.*

- ¹³ Nam et hendecasyllabus, quem Phalæcium vocamus, apud antiquos auctores eodem modo solebat incipere alias a spondeo, alias ab iambico, alias a trochæo; ut apud ^bCatullum, hendecasyllabus a spondeo,

Passer delicie mee puellæ.

a trochæo,

Arido modo pumice expositum.

ab iambo,

Meas esse aliquid putare nugas.

quæ omnia genera hendecasyllabi Catullus, et Sappho et Anacreonta et alios auctores secutus, non tanquam vitiosa vitavit, sed tanquam legitima inseruit. Ex quibus quoniam Priapeus nascitur, necesse est easdem habeat varietates.

- ¹⁴ Quarta divisio est hendecasyllabi talis,

Castæ quas veneramur ^{bb}o sorores.

Nam ^cpriore commate Callimachus in epigrammati-

^a Priapeio] Priapeo V. Tum vulg. commate. ^a et Libens—Priape om. V. ^b Catullum] Addit V. Endecasyllabus a spondeo. *Passer delicie mee puellæ, a trocheo.* ^{bb} o inserui cum Santenio ad Terent. Maur. p. 373. ^c proprio] priore V. et sic corr. Santenius, Necnon poëmatibus pro epigrammatibus. Mox dedi pars pro par.

bus usus est, et Bacchylides in carminibus, et alii. Heroi autem dactylici pars est hoc modo,

Castæ quas veneramur Olympia templa tenentes.

Quinta divisio est hendecasyllabi, hoc exemplo, 15

Castæ Pierides novem sorores.

Nam secundum primum spondeum insertus huic hendecasyllabo anapæstus ionicum Sotadeum facit; sic,

Castæ dociles Pierides novem sorores.

Ex quo non est mirandum quod Varro in Cynodidas-calico ^dPhalæcion metrum ionicum trimetrum appellat, quidam ionicum minorem.

Sexta divisio est hoc exemplo, 16

Cui dono lepidum novum libellum,

Par est enim priori *Cui dono*, ^equod accidit heroo metro sic,

Cui dono titulum Trojæ qui primus ab oris.

Reliqua pars hendecasyllabi,

Lepidum novum libellum,

^fAnacreonteon. facit metron, octo syllabarum iambicum ab anapæsto incipiens, quale est illud apud Lepidum,

Mea Vatiena amabo.

Ex hoc nascitur ^gGalliambus repetito hoc metro, sed 17
una syllaba detracta ut habeat semipedem clausulam, quale est hoc,

Mea Vatiena amabo: ^hMea Vatiena ama.

Et illud similiter:

Lepidum novum libellum: lepidus novus liber.

Huic pares sunt apud Mæcenatem:

Ades, inquit, o Cybele, fera montium Dea,

Ades, et sonante tympano quate flexibile caput.

^d Phalæcion] falecium V.

^e quod accidit] que accedit V.

^f Anacreonteium] Anacreonteum V. Anacreontæon Med. ^g Galliambus] Galiambus V. et sic ubique. ^h mea] ut faciat, mea Vatiend amabo V.

- 18 Sed quoniam hic versus, quod ¹Matri sacer est Idææ, vibrare videatur, proximum ab ultimo pedem brachysyllabon fecerunt et ^kGræci, et hic ipse Mæcenas, iis quos modo retuli proximum, sic,

Latus horreat flagello, comitum chorus ululet.

Et Catullus,

Phrygium nemus ci(ta)to cupide (pede) tetigit.

Et ^lille alterius auctoris,

O qui chelyn canoram plectro regit Italo:

ut si facias illud ex ^mLepidiano metro ad hanc legem,

Mea Vatiens amabo, mea cura, mea Venus,

Catullus in ⁿAnacreonteio,

Ades inquit o Cybele.

- 19 Potest adhuc fieri crispior, si pro uno iambo ^obrachysyllabum posuerimus. in hunc modum,

Mea vita, mea voluptas, mea cura, meus amor.

Hic versus habet primum pedem anapæstum, secundum sæpe iambum, nonnunquam ^ptribrachyn, tertium iambum, semipedem accipit medium, quia ex duobus commatibus constat: sequens comma accipit pariambum, trochæum brachysyllabum, semipede
20 cluditur. Si quis autem quæsierit, quid ita, quum sit Galliambicus versus, iambici quoque nomen acceperit? hoc versu, qui est apud Mæcenatem, lecto, intelleget eum ex iambico quoque nasci,

Hic nympa cingit omnis Acheloum senem.

^qAdjice syllabam Acheloo, fiet Galliambicus sic,

Hic nympa cingit omnis Acheloiu senem.

- 21 Esse autem huic metro cognationem cum Sotadeo cognoscamus hinc licet, quia facta translatione modica, et Sotadeus qui fuit transit in Galliambum, et

¹ matri sacer est Idea ut vibrare] Quod matris acer ē dee vibrare V.
^k et Græci] ut Græci V. ^l illud] ille V. et mox chelym pro chelyn.
^m Lepidiano] leviano V. ⁿ Anacreonteio] Anacreonteio V.
^o brachysyllabum] brachysyllabum posuerimus V. ^p tribrachyn] tribrachum V.
^q Adjice] adice V. et mox fit pro fiet.

eodem modo Galliambus in Sotadeum. Ex Galliambo in Sotadeum, hinc,

^r *Phrygium nemus citato cupide pede tetigit.*

Phrygium cupide pede tetigit nemus citato.

Contra ;

Galli timidi semianimes tergora versant.

Galli tergora versant ^stimidi semianimes.

Septima divisio hendecasyllabi talis est,

22

Vivis, ludis, habes, amas, amaris.

Nam quattuor ^tsyllabis prioribus detractis, quæ accedere heroo incipienti cuilibet, relinquitur,

Habes, amas, amaris.

Nam quattuor syllabis prioribus ^uAnacreonteo metro quod est syllabarum septem, constat ex tribus iambis et semipede. Particula est posterior Hipponactei vers²³us iambici quadrati, quem dixi a comicis antiquis et Latinis et Græcis interponi frequentissime sic,

Quid mæstus incedis Micon? habes, amas, amaris.

Puto me satis diligenter persequutum hendecasyllabi singulos articulos, ut ostenderem cum quot metris ei quædam necessitudo contingeret.

CAP. V. De Philicio metro.

^vPhilicius versus ex duplici pede constat, quem ^wBacchicon musici, choriambicon grammatici vocant. Habet longam et duas breves et ^xlongam, id est trochæum et iambum. Hoc autem ^yPhilicius conscripsit hymnos Cereri et ^{yy}Liberæ, tali genere metri, quod ^zscilicet est acri salis (?) et arcanæ deorum venerationi

^r *Hinc Phrygum nemus citato cupide pede tetigit] hinc phrygium nemus citato cupide pede tetigit phrygium cupide tetigit nemus citato V.*

^s *timide] timidi V.* ^t *syllabis] syllabis prioribus V.* ^u *Anacreonteio] Anacreonteo V. panacreontæo Med.*

^v *Phalæcius] Philiscius Santenius ad Terent. Maur. p. 325. Emendavi titulum qui erat de Phalæcio.* ^w *Bacchion] Bacchicon V. quomodo reponit Santenius ad Terent. Maur. p. 325.*

^x *longam] longum V.* ^y *Phalæcus] Philicius V. et sic semper.*

^{yy} *Liberō] Liberæ Salmasius ad Simm. p. 185.* ^z *scilicet est . . . . .] scilicet est acri salis et arcane V.*

2 credidit ^aconvenire. Apud nostros hoc metrum non reperio. Exemplum ejus tale est,

Frugiferae sacra deae quae colitis mystica junctaeque Jovi nefasto.

Hunc hexametrum ex numero bacchio composuit Philicius, quo usus est etiam Archebulus; de quo auctore supra retuli; clusit autem ^bantibacchio. Numerus hic frequens est apud lyricos; et praecipue apud
3 Alcæum, Sappho, Anacreonta. Nascitur tamen et hic ab heroo, ^cnam si dactylo primo, qui constat ex longa et duabus brevibus, ^djunxeris sequentis dactyli, vel spondei, syllabam primam, facies choriambum, hoc modo, *Arma virum*; ex sequenti versu *Italiam*. Ad summam pentametrum heroum, qui habet dactylos primos duos, adjectis duabus syllabis longis facies ^echoriambicum, velut hunc,

Unde meus veniat mollis in ora liber.

Velut ^fhunc ex heroo pentametro sic:

Unde meus veniat mollis & in hæc ora liber.

Et,

Dum meus assiduo luceat igne ^hfocus.

CAP. VI. De Pæonico metro.

Pæonicus versus quadratus ab Aristophane comico compositus est ex eo pæone, qui constat longa syllaba et tribus brevibus, cluditur autem cretico, qui et ipse constat ejusdem generis, et temporum totidem quo ille, una parcior syllaba sit, nisi fluat eodem numero rhythmos non metrum fiet, hujus exemplum,

Egregia percoluit ingenia musici carminis.

More tenet ingenium, sic ⁱTyberis implacidus in maria labitur.

^a convenire cum V. posui post credidit.   ^b antibacchio] antibaccheo V.   ^c nam si] quasi V.   ^d junxeris] si junxeris V.   ^e choriambicum] choriambicum iambicum V.   ^f hunc] huc V.   ^g in hæc] hæc om. V.   ^h focus] Addit V. *Dum meus assiduo luceat hoc igne focus.*   ⁱ Tyberis] Tiberis V.

CAP. VII. *De ^kproceleusmatico.*

Proceleusmaticus constat ex duobus pariambis, id est quattuor brevibus syllabis, cujus exemplum et in pedum demonstratione posui, et nunc referam :

Sede tibi ^l Bromie devoto pede ^m mulier :

Pecora rapida caper agitat. Humi

Caput inanime tepet avida neque manus.

Habet hic versus proceleusmaticos tres, quartum pariambum, semipede cluditur: ita ut detracta proceleusmatico syllaba, in tribrachym cadat et insistat, ne (ut dixi) numerus ⁿ sit, non metrum.

CAP. VIII. *De Saturnio versu.*

De Saturnio versu dicendum est, quem nostri existimaverunt proprium esse Italicæ regionis, sed falluntur. A Græcis enim varie et multis modis tractatus est, non solum a comicis, sed etiam a tragicis; nostri autem antiqui, (ut vere dicam, quod apparet,) usi sunt eo non observata lege, nec uno genere ^o custodito inter se versus: sed præterquam quod durissimos fecerunt, etiam alios breviores, alios longiores inseruerunt, ut vix invenerim apud Nævium quos pro exemplo ponerem. Apud Euripidem et ^p Callimachum inveni tale ² genus,

Turdis edacibus dolos comparas amice.

^k *Proceleusmatico*] *Proceleumatico* V. Med. ^l *bromie devoto*] *bromiadea* V. ^m *mulier*] *mulier modo* V. Santenius ad Terent. Maur. p. 111. *Sedet ibi, Bromie, terete pede mulier.* ⁿ *sif*] Addit V. *non metrum.* ^o *custodito inter se versus: sed præterquam quod durissimos*] *custodita inter se consentiant versus sed præter q. durissimos* V. ^p *Callimachum*] Addit V. *et quosdam antique comædie scriptores.* De h. l. v. Santen. ad Terent. Maur. p. 353.

Cap. 7. *Pecora*] Excidit *pyr-* Boltius *arietat.* Conf. Schol. Herichius: tentabam *Pecora, pede* phæst. p. 29, 7. SANTEN. Ter. *rapida.* Alia ratione pro *agitat* Maur. p. 112.

Apud Archilochum tale,

Quem non rationis egentem vicit ^qArchimedes.

Et tertium genus,

Consulto producit eum quo sit impudentior.

Apud nostros autem in tabulis antiquis, quas triumphaturi duces in Capitolio figebant, victoriæque suæ titulum Saturniis versibus prosequabantur, talia reperi exempla. Ex ^rRegilli tabula,

Duello magno dirimendo, regibus subigendis.

Qui est subsimilis ei quem paulo ante posui,

Consulto producit eum quo sit impudentior.

In ^sAccilii Glabrionis tabula,

Fundit fugat prosternit maximas legiones.

Apud Nævium poetam hos repperi idoneos,

Ferunt ^tpulchras pateras aureas lepistas.

Et alio loco,

^uNovem Jovis concordēs filiæ sorores.

Sed ex omnibus istis, qui sunt asperrimi, et ad demonstrandum minime accommodati, optimus est quem Metelli proposuerunt de Nævio, ^valiquoties ab eo versu lacessiti,

^xMalum dabunt Metelli Nævio poetæ.

4 Hic enim Saturnius constat ex Hipponactei quadrati iambici posteriore commate, et ^yphallico metro. Hipponactei quadrati exemplum :

Quid immerentibus nocēs ? quid invides amicis ?

Nam,

Malum dabunt Metelli,

simile est illi :

Quid invides amicis ?

^q Archimenes] Archimedes V.   ^r Regili] Regilli V.   ^s Accilii] Achilii V. detricto h. Mox mutato vv. ordine nevium poetam.
^t pulchras p. aureas lepidas] pulchros p. æreas lepistas V. Vid. Santenius ad Terent. Maur. p. 355.   ^v Novem] navem V.   ^w aliquoties] aliquotiens V.   ^x Malum] Malis V.   ^y phallico] vulg. phalecio.

Cui detracta syllaba prima facit ^yphallicon metrum :

Invides amicis.

ex quibus compositus est hic Saturnius, ut sit par huic :

Quid invides amicis? Invides amicis.

hoc modo :

Malum dabunt Metelli Nævio poetæ.

CAP. IX. De reliquis Horatii metris.

Nunc reliqua metra Horatii, quæ nondum attigi, prosequi volo.

Jam satis terris nivis atque diræ

Grandinis misit pater, et rubente

Dextera sacras jaculatus arces

Terruit urbem.

Hendecasyllabus Sapphicus fiet Phalæcius immutato ordine,

Vile potabis modicis Sabinum.

Hoc metrum tricola habet paria, ^aquartam brevem clausulam, sumptum est ab Alcæo. Sappho quoque frequenter eo utitur. Monostropha vocantur hæc carmina, quia ad primam strophē cetera respondent, nullo interveniente epodo, ^aqui a primā strophe differat, faciat eam, quam musici et ^bgrammatici . . . . denominant. Composita autem cola hujus carminis singula ex duobus commatibus, quorum quod antecedit ex ^cArchilocheo quadrato nascitur, sic,

Jam satis terris, magisque genibus hærebo tuis.

Hoc enim par est huic, nam ita est,

Magis magisque genibus hærebo tuis.

Sequens comma trimetri iambici primam habet partem, componitur sic,

^y Phalæcion] Phalecon V. Phallicum uti supra rep. Santen. ad Ter. Maur. p. 359. ^a quartam] quantam V. ^a quæ prima strophe differre faciat] q. a prima strophe differat, faciat V. ^b grammatici . . . .] grammatici tria V. ^c Archilochio] Archilocheo V.

Nivis atque diræ genibus hærebo tuis :
ut sit par huic,

Magis magisque genibus hærebo tuis.

4 Clausula strophes hujus hæc est,
Terruit urbem ;

quæ nascitur ab heroo hexametro, sic,

Arma virumque cano Trojæ qui terruit urbem.

nam *primus ab oris*, pro qua hanc clausulam posui,
par est huic, non tantum numero, sed etiam pedibus.

5 Constat enim ex dactylo et spondeo, quæ clausulæ et
per se repetitæ et inter se junctæ anapæsticon metron
efficiunt, sic :

Terruit urbem : primus ab oris :

Inclyte parva ^cprædite patria.

Terruit urbem primus ab oris,

Nomine celebri claroque potens.

6 Alterum carmen :

Quis multa gracilis te puer in rosa,

Perfusus liquidis urget odoribus,

Grato Pyrrha sub antro,

Cui flavam religas comam.

Prima duo cola paria sunt,

Mæcnas atavis edite regibus ;

duo commata, quæ subsequuntur, Priapei sunt versus,
ut jam docui, sed præpostere posita, ^dquorum ordo hic
est :

Cui flavam religas comam grato Pyrrha sub antro.

Hunc lucum tibi dedico, ^cconsecroque Priape.

7 ^fTertium genus carminis est,

Vides ut alta stet nive candidum

Soracte, nec jam sustineant onus

^c *prædite patina* Med.
consecro commendoque V.
decasyllabo calceico V.

^d quorum] quarum V.

^c consecroque]

^f De hendecasyllabo Phalæcio] De en-

*Silvæ laborantes geluque
Flumina constiterint acuto.*

Primum et secundum colon paria sunt. Constant sin- 8
gula ex duobus commatibus, quorum ^squod antecedit
ex trimetro iambico sumptum est, et cum eo composi-
tum, sic,

Vides ut alta genibus hærebo tuis.

Sequitur comma,

Stet nive candidum

^h ex hemistichio pentametri heroi delibata syllaba
compositum est, reddita enim syllaba fit ⁱtale,

Stet nive candidum.

Potest etiam videri pars metri illius extrema, quod est 9
tale,

Mæcenatavis edite regibus;

de quo jam disputavimus: ut hoc ita cum illo junga-
tur,

Mæcenatavis, stet nive candidum

constat enim hoc comma ex ^kchoriambo, quem faciunt
juncti trochæus et iambus, et iambo. Ita facile con- 10
venit et cum choriambometro, quod ^lMusici bacchion
vocant; quale est,

Mæcenatavis edite regibus.

Sed qui altius hæc non ^mperspexerunt grammatici, hoc
putant metrum decurtato pentametro factum, ut red-
dita syllaba fiat pentametrum tale,

Mæcenatavis edite remigibus.

ⁿItemque versum illum,

11

Solvitur acris hyems grata vice veris et Favoni;

non ex duobus metris compositum putant, ut cum de
Archilocho loquebar ostendi, qui tetrametro heroo

^s, quod] V. addit antecedit.   ^h ex] et V. Med.   ⁱ talis] tale V.
^k choriambos] choriambico V.   ^l Musici bacchion] bacchion musici V.
^m perspexerunt] prospexerunt V.   ⁿ item] itemque V.

°phallicum metrum junxit, sed hexametrum majorem syllaba vocant. Tertium colon

Sylvæ laborantes geluque,

ex trimetro iambico P factum est detractis ei tribus syllabis: adjice enim ei rursus tres syllabas, id est semipedem longam et iambum, fiet 9 trimetrus;

Sylvæ laborantes geluque frigido.

Rursus detrahe syllabam huic colo 1 ultimam, fiet,

Sylvæ laborantes gelu;

qui est epodus ex trimetro, par illi,

Altas maritat populos.

Nam quemadmodum si adjeceris idem nomen, erit probabilis trimetrus,

Sylvæ laborantes gelu Simonides.

13 Quartum colon est,

Flumina constiterint acuto.

Hæc clausula hujus strophes facta est ex tetrametro epodo, cujus auctor Archilochus. Exemplum subjeci,

Aut Ephesum bimariseve Corinthi.

sic,

Flumina 2 constiterint et acuto.

14 Nam sive præposueris duos dactylos pedes sive subjeceris, hexametrus herous est: præpositis pedibus, sic,

1 Præcipitataque flumina constiterint et acuto,

subjectis pedibus, sic,

Flumina constiterint et acuto frigoris ictu.

sed detrahitur epodo syllaba, ut fiat conveniens clausula, sic,

Flumina constiterint acuto.

15 1 Archebuleo quoque metro si detraxeris primum pedem, qui est anapæstus aut spondeus, et proximas ei duas

° phalæcium] phalæcum V.   P est] factum V.   9 trimetrus] tibi metrus V.,   1 ultimam] ultima V.   2 constiterint] constiterunt et V.   1 præcipitataque] præcipitaque V. Med.   1 Archebuleo] Archebuleo V.

breves, id est semipedem, reliquum erit par huic clausulæ. Sic autem divides,

Neque nubila | ^wNec veteres agitantur orni.

par est huic,

Flumina constiterint acuto.

Hoc quoque carminis genus ab Alcæo lyricus noster accepit.

Quartum ^xmetrum est Horatii de quo nihil adhuc ¹⁶diximus:

Lydia dic per omnes

Te deos oro Sybarim cur properas amando.

Quod ^xmetrum et ipse Horatius ignorando quale esset, laboriosa observatione semel omnino facere conatus est, et in eo tamen parum decenter erravit. Nam fecit illud asperius, uno immutato pede. ²Quod si scisset ¹⁷choriambicum esse et habere clausulas certas, non ^ain illam salebram incidisset. Nam primum comma ex choriambo et antibacchio compositum est,

Lydia dic per omnes.

Secundum colum, quod est longius, tres habet choriambos et unum antibacchium, scilicet clausulæ gratia, quod ^xmetrum Alcæus sic ordinavit, homo in musicis ^bexercitatissimus, at Horatius primum choriambum durissimum fecit, pro iambo spondeum ^cinfarciendo, sic,

^d*Hoc deos oro Sybarim.*

nam si secutus esset Alcæum, sic ordinasset,

Hoc dea vere.

Error tamen illius habet excusationem, quod in ea perseveraverit lege, quam ipse sibi aliquo casu fecerat, usque ad ultimam partem non mutando.

^w Nec] Neque V.   ^x metrum] metron V.   ² quod—choriambicum] quo—choriambicon V.   ^a in illam] in om. V.   ^b exercitatissimus] excitatissimus V.   ^c infarciendo] infulciendo V.   ^d Te] Hoc V.

18 Restat unum genus carminis de quo nihil adhuc diximus,

Non ebur neque aureum

Mea renidet in domo lacunar.

Et hoc sumptum ab Alcæo, et ab illo tractatum frequenter, et ab Horatio semel omnino compositum. Est autem iambicum, et primum quidem comma cum trimetro versu iunge, sic,

Beatus ille non ebur neque aureum.

insequens autem metrum Archilochium iambicon curtum habet, cujus exemplum,

Trahuntque siccas machinæ carinas.

et hoc,

Mea renidet in domo lacunar.

20 Omnia me metra Horatiana persecutum existimo. Illud in totum naturam metrorum cognoscere volentes possum admonere, etiamsi non omnia comprehendiquæcunque apud ^eGræcos poëtas possunt inveniri metra, ^fquæ sunt apud lyricos, tragicos, et comicos innumera-
rabiles figuræ compositionum, tantum me tamen hoc libro consecutum, quem ^gpaucis diebus composui et memoria tantummodo adjuvante, ut quodcunque metrum novum aliquis se ^hinvenisse judicarit, ad hæc quæ ⁱenumeravi utique referatur; cum omnia metra vari-
entur, aut adjectione, aut ^kdetractione, aut concinna-
21 tione, aut permutatione. Esse alias species non ignoro, sed hæc sunt præstantissimæ. Adjectione ita,

Solvitur acris hyems grata vice veris et Favoni.

accessit enim heroico metro syllaba, quæ versum faceret longiorem. Detractione, tanquam,

Trahuntque siccas machinæ carinas.

^e Græcos] Græcos poetas V.   ^f quomodo] quæ V. quō Med.
^g paucis] et paucis V.   ^h invenire] invenisse V.   ⁱ enumeravi]
enumeri V.   ^k detractio] detractioem V.

Detracta enim trimetro syllaba fecit illum minorem.
Concinnatione, tanquam,

22

Jam satis terris nivis atque diræ.

pars enim tetrametri prior cum priore trimetri parte
commissa est. Permutatione, tanquam,

Occasionem de die dumque virent genua.

Nam cum Archilochus heroi partem priorem cum 23
iambici priore parte ¹commiserit, ita ut antecederet
^mheroum in hunc modum,

Scribere versiculos amore percussum gravi ;

Horatius immutavit, ut antecederet iambici pars, se-
queretur heroi, sic,

ⁿ*Occasionem de die dumque virent genua.*

et cum ex Galliambo ^oSotadeus fiat, ex Sotadeo Gal-
liambus ; ut jam demonstravi.

Habet ^pautem metrorum contemplatio, si exercitatio 24
accessit, in cognoscendo voluptatem, cum et quæcunque
dicuntur metra celeriter intelligamus unde sint, et qua
ratione composita, et multa ipsi excogitare possimus.
Nam si locus ille Archimedeus quattuordecim eboreas 25
lamellas, quarum ^qanguli varii sunt, in quadratam for-
mam inclusas habet, componentibus nobis aliter atque
aliter, modo galeam, modo ^rsicam, alias columnam, alias
navem figurat, et innumerabiles efficit species, solebat-
que ^snobis pueris hic locus ad confirmandam memo-
riam ^tplurimum prodesse : quanto majorem potest no-
bis afferre voluptatem, quantoque plenior utilita-
tem, carmina inter manus habentibus, metrorum varia
tractatio, cum subinde apud poetas ea quæ fallunt im-
peritos metra inserta numeris et intermixta carminibus

¹ composuerit] commiserit V.   ^m heroum] herous V.   ⁿ Occa-
sionem de die dumque virent genua] amore percussum gravi scribere
versiculos V. om. Med.   ^o Sotadeus fiat] spondeus fit V.   ^p enim]
autem V.   ^q anguli varii] varii singuli V.   ^r sicam] suam V.
^s nobis] nobis nobis V.   ^t plurimum prodesse] prodesse plurimum V.
Mox quanto bis. pro quando.

hac parte deprehendemus, de quibus in his libris explicabimus, quos de melicis poetis et de tragicis choris scripturi videmur: quibus necesse erit etiam Græca interponere exempla; quod ne faceremus in hoc libro elaboravimus. Nam si volumus de omni ratione carminum dicere, necesse est ad eorum copias manum porrigamus: qui cum essent non tantum poetæ perfectissimi, sed etiam musici, sine magno labore præparatis utebantur facultatibus.

PARS II.

Præfatio.

Etsi scio te omni studio atque virtute in hoc maxime laborare, ut oratorem te perfici velis, et hoc unum in animo revolvere, quo avo et quo patre sis natus, dies noctesque insistere, ut eloquentia ^tsenatoriam cumules dignitatem: (quid enim pulchrius ^vdisertissimo prætore? aut quid sublimius eloquentissimo consule?) tamen arbitror ab illa ^wvirtutum omnium via aliquando in diverticula flectendum, discendumque esse præterea aliquid, pedetentim tamen, et tantum, quantum oratorem et non valeat avocare, et possit ornare. Cogita enim ^xte de omnibus bonis artibus judicaturum, et quanto dignitate omnes homines ^yanteieris, tanto scientia debere præstare. Accipe igitur Horatiana metra quæ sæpius flagitasti. Nam quid refert hunc poetam imitari, tenere, diligere, si non omnes virtutes ejus penitus cognoveris? Quare necessario altius ^zet ab ovo

^t senatoriam] Vulgo senatorum. ^v diserto] disertissimo V. ^w virtutum] virtutum omnium V. qui mox addit in diverticula post aliquando. ^x te] ex V. ^y anteieris] anteire V. Med. ^z et ab ovo] altius et a vivo in V. et a vivo Med.

(quod aiunt) repetenda res est, ut de metris ipsis principalibus ante ^apercurram, quo magis hæc, quibus intendimus, in aperto esse possint. Sed (ut ille ait) carptim utique, quæ memoria digna videbantur, ^bde multis auctoribus excerpta perscripsi. Quod si omnia velis cognoscere et nomina et genera metrorum, quom tibi ab oratoria otium fuerit, veteres ^clegemus, id est, ut ait Lucilius, ^d*archetypa*, unde hæc sunt omnia nata.

CAP. I. ^e*De litteris vocalibus.*

Igitur ^fut a certo initio auspicemur, de litteris vocalibus pauca dicam, simul ne onerare te ^gvidear, quom artem grammaticam et intellexeris apud me, et memoriæ mandaveris diligenter, præsertim quom satis meminerim me tibi omnem summam metrorum brevitate pollicitum. Ergo omissis omnibus quæ jam nosti, ^hadmonendus es, omnes vocales nostras dichronas esse, et produci et corripì: apud Græcos enim accepisti separari natura longas, natura breves, et dichronas.

CAP. II. ⁱ*De consonantibus.*

De consonantibus hoc velim te diligenter tenere, esse apud nos quædam elementa quæ minus virium habeant, et sic in pronuntiatione (ut ita dixerim) liquescant atque solvantur, ^jut sunt *l m n r*; hæc Græci hygra ^kappellant, nec forte versum illum contra rationem putes factum,

At regina gravi jamdudum saucia cura,

nam ^lin illo pede qui est *gina gra*, *g* littera consonantis vim tenet, *r* pro nulla habetur, et hygra accipi debet

^a percurram] præcurram V.   ^b e multis] de multis V. v. Sallust. Cat. c. 4.   ^c lege] legemus V.   ^d archetypa] archeotypa V.
^e Titulum *De litteris vocalibus* addit V.   ^f ut om. V.   ^g videam] videar V.   ^h admonemus] admonendus es V. Mox separatim Med.
ⁱ *De consonantibus.* Hunc titulum addit V.   ^j ut sunt] ut positione longam facere non possint sunt V.   ^k appellant] V. addit λ μ ν ρ.
^l in] de V.

in secundo loco posita, id est, cum alia consonantis vocali priori præcedit. ^mCeterum si aliqua harum primum locum teneat, id est prope vocalem, ⁿsic ut consonans accipi debet, item cum metri necessitas exigit, consonantes habentur.

CAP. III. *De syllabis.*

Syllaba est litterarum consensus per vocalem vel vocales comprehensus. Aliquando tamen unam vocalem pro syllaba positam abusive syllabam vocamus, syllaba enim a Græcis dicitur ἀπὸ τοῦ ^oσυλλαμβάνειν τὰ γράμματα. Syllabæ aut breves sunt aut longæ. Breves efficit correpta vocalis: longæ autem duobus modis ²fiunt, aut natura, aut positione. ^pNatura, cum vocalis extenditur: positione fiunt modis sex, cum aut duæ consonantes in eadem syllaba vocalem sequuntur, ^qut *ars*: aut in duas syllabas separatæ, ut *arcus*: aut cum duplex littera in eadem syllaba est, ut *nux*: aut in sequenti, ut *axis*: aut cum sequitur *i* vel *v* loco consonantium posita, præcedente alia consonante, ut,

Cum Juno æternum servans sub pectore vulnus,
et,

O nimium virgo nimium crudele ^rluisti
Supplicium.

Brevis syllaba tempus unum habet: longa, sive natura, sive positione fuerit, duo.

CAP. IV. *De pedibus.*

Pedes simplices ^afiunt duabus vel tribus syllabis, a sublatione in depositionem certis temporibus terminatis, paucissimis duobus, plurimis sex. Sunt autem hi universi pedes duodecim. Ex his disyllabi, pyrrhichius ex duabus brevibus, spondeus ex duabus longis,

^m ceterum] verum V.   ⁿ sic ut] sit V. ut om. Med.   ^o τὰ
γράμματα] τα στοιχεία V.   ^p natura] nam V.   ^q ut om. V.   ^r uti]
uti V. suprascripto luisti.   ^s fiunt] sunt V.

iambus ex brevi et longa, trochæus, quem quidam chorion appellant, ex longa et brevi. Et trisyllabi octo: dactylus, ex longa et duabus [†]brevibus, anapæstus ex duabus brevibus et longa, creticus ex longa [‡]et brevi et longa, amphibrachys ex brevi [¶]et longa et brevi, antibacchius ex brevi et duabus longis, bacchius ex duabus longis et brevi, molossus ex tribus longis, tribrachys ex tribus brevibus. Igitur simplices ² duplicati faciunt compositos pedes sex, qui sunt hi: ex spondeo et pyrrhichio ionicus ἀπὸ μείζονος, ex pyrrhichio et spondeo ionicus ἀπὸ ἐλάσσονος, ex chorio et iambo choriambus, ex iambo et chorio antispastus, ex trochæo et pyrrhichio ^γpæon primus, ex iambo et pyrrhichio ^δpæon δεύτερος, ^εex pyrrhichio et trochæo pæon τρίτος, ex pyrrhichio et iambo pæon τέταρτος, ex duobus trochæis ditrochæus, ex duobus iambis diiambus, ex duobus spondeis dispondeus, ex duobus pyrrhichiis proceleusmaticus, ex iambo et spondeo ^βepitritus primus, ex trochæo et spondeo epitritus secundus, ex spondeo et iambo epitritus tertius, ex spondeo et trochæo epitritus quartus.

Ergo cum unus pes simplex bis positus compositum ³ pedem fecerit, Græce συζυγία, Latine *conjugatio* dicitur. Hæc autem cum duos pedes similes jungit ^ε*tautopodia*, cum diversos *dipodia* appellatur. Hi sunt qui in usum excepto dactylo omnium carminum veniunt, qui gressibus ^δalternatis quasi incedunt, per versus moventur. Hic est motus et ingressio, quam Græci *basin*

[†] brevibus om. V.   [‡] brevi] et brevi V.   [¶] longa] et longa V.
² Ordinem periodorum mutavi cum V.   ^γ pæon primus] pæon πρῶτος V.   ^δ discolius] pæon δεύτερος V.   ^ε ex pyrrhichio] pæon τρίτος, ex pyrrhichio et iambo pæon τέταρτος ex duobus trochæis ditrochæus, ex duobus iambis διπλούς iambus V. pro Ex pyrrhichio . . . iambo ex duobus trochæis . . . ex pyrrhichio et . . . ex duobus iambis diiambus.
^β epitritos primus] epitritus δεύτερος V.   ^ε tautopodia] cautopodia V.
^δ alternatis] alternati V.

4 appellant. De sublatione ^econstant et positione ^fquæ arsis et thesis dicitur, ^g*Arma vi, ar* sublatio est temporum duum, *ma vi* depositio temporum duum. Pedes qui ex utraque parte paria tempora habent ^hἄρτιοι et ἴσοι, ⁱqui inæqualia περίσσοι et πάρισσοι appellantur. Depositio est, qua ^jperspicitur qua specie metrum finitur. Depositionis genera sunt quattuor: aut enim ^kacatalectum est, quando plenum metrum sive versus est: aut catalecticum, quando syllaba deest: aut brachycatalectum, quando pes deest: aut (hypercatalectum) quando pes et syllaba deest. (Acatalectum) est ut,

Avete fontes cærulei,

duo enim pedes integri integrum metrum dederunt; (catalecticum) ut,

Qui sic manus tenellis,

syllaba deest quo minus dimetron sit. (Hypercatalectum) ut,

Vallis per imas,

6 pes et syllaba deest, quo minus dimetron sit. Has omnes species inveniemus in his metris, ^lquæ per συζυγίας basin, id est ingressionem, habent. In dactylico vero, cui nec pes nec syllaba potest in ingressione deesse, quippe cum ejus simplicibus pedibus ^mbasis constet, non nisi acatalectum invenire poterimus: ideo autem dactylica sola simplicibus pedibus ⁿingrediuntur, quoniam dactylus et spondeus æqualitatem temporum

^e constant] constat V.   ^f q arsis et] que et V. Med.   ^g Arma] est arma V.   ^h aptioletici] Vossius apud Santen. ad Terent. Maur. p. 92. Ἀρτιοληκτικοὶ et mox πάρισσοι.   ⁱ qui inequalia perissi et paricoi] quo inequalia pepissos et paricos V.   ^j perspicitur] prospicitur V.   ^k ἀκατάληκτον est quandum plenum metrum sive versus est. aut καταληκτικόν est ut avete fontes cærulei. duo enim pedes integri integrum metrum dederunt καταληκτικὸν ut qui manus tenellis deest quo minus dimetron sit ypercatalecton vallis per imas pes est syllaba deest quominus dimetron sit. Has &c.   ^l que per συζυγίας ingressionem habent V.   ^m basis constet non nisi acatalectum invenire V.   ⁿ ingrediuntur] ingredimur V.

habent, °alii autem per syzygias diversæ potestatis pedibus constant.

CAP. V. ^pDe metro.

Metron est conceptio certis et legitimis pedibus expedita: dicitur autem et unus pes metron, unde hexametron versum appellamus, et una syzygia, unde iambicum sive quem alium ex conjugationibus constantem trimetrum dicimus. Similiter et versum unum, unde trochaicum metrum dico, et paginam metra habere decem cum versus ejus numero. Unam quoque syllabam metron dixerunt a qua mensura incipit. Ergo et syllaba a qua pes, et pes ^{pp}a quo syzygia, et syzygia ^qa qua comma, comma a quo colon, et colon a quo versus nascitur, metra dicuntur.

CAP. VI. ^{qq}De rhythmo.

Inter metrum et rhythmum hoc interest, quod metrum circa divisionem pedum versatur, rhythmus circa sonum, quod etiam metron sine ^rpsalmate prolatum proprietatem suam servat, rhythmus autem nunquam sine psalmate valebit. Est etiam rhythmus et in corporali motu: °cum enim histrio indecenter signum aliquod expressit arythmos dicimus, decenter eurythmos. Item si fuerit æqualitas corporis modice temperata eurythmos, ^tinæqualis vero et toris quibusdam confusa arythmos appellatur, unde Virgilius,

Tum longo nullus lateri modus.

Toris enim extantibus et interrumpentibus latera, arythma latera ^vfacta sunt.

° alii autem per syzygias diverse potestatis pedibus constant V.
^p De metro.] Titulum addit V.   ^{pp} a qua] a quo V. et mox om.
a syzygia.   ^q a quo comma vel colon a quo versus nascitur metra
dicuntur V.   ^{qq} De rhythmo.] Titulum addit V.   ^r psalmate]
psalmate V. hic et infra.   ^s cum] cum enim V.   ^t inæqualis vero
et quibusdam confusa V.   ^v facta sunt] sunt facta V.

CAP. VII. *De colo et commate.*

Colon est pars sive partes versus integris pedibus impletæ, ut

Defecisse videt sua.

Habet enim tres pedes ^vintegros. Comma pars versus sive partes imperfectæ, ut,

Arma virumque cano.

Habet enim duos integros pedes et dimidium. Et colon dictum quasi a corpore abscissum integrum membrum: comma vero quasi trunca pars membri a corpore amputata.

² Nunc dicere ^xaggredior metra principalia, quæ a Græcis prototypa et archegona dicuntur. Cetera enim ex his ^ynata sunt, quæ mutilata per ^zcola et commata aut ^apartibus adglutinantur sibi, aut sola ponuntur. Et sumunt vel a pedibus nomina ex quibus constant, ^but dactylica et anapæstica: vel ab inventoribus, ut Phalæcia vel ^cSotadica: vel ab his qui ea maxime frequentarunt, ut ^dAristophania et Asclepiadia: aut ab usu, ut ^ePriapea: aut a numero syllabarum, ut hendecasyllaba: aut a numero pedum, ut versus senarios dicimus: ^faut a numero syzygiarum, ut trimetros et tetrametros dicimus: aut a passionibus, ut coluros et scazontas: aut a tempore, ut Saturnios, ^gquod eo tempore primum in Italia usurpati sunt quo Saturnia urbs ³erat. Igitur originalia sunt ut dixi numero octo, quæ omnia proprio suo pede consistunt, unde nomina acce-

^v *similes*] integros V.   ^x *aggrediar*] aggredior V.   ^y *sunt*] nata sunt V.   ^z *colos*] cola V.   ^a *paribus agglutinantur*] partibus adglutinantur V.   ^b *ut dactylica anapæstica*] et dactylica et anapæstica V.   ^c *Sotadica*] vel Sotadica V.   ^d *Aristophania Asclepiadia*] Aristophia et Asclepiadia V.   ^e *Priapeia*] Priapea V.   ^f *aut ne syzygiarum aut trimetros aut tetrametros dicimus* V.   ^g *quod eo tempore in Italia*] quod eodem tempore primum in Italia usurpati sunt V.

perunt: et sunt hæc, dactylicum, anapæsticum, iambicum, trochaicum, ionicum ^ba majore, ionicum a minore, choriambicum, antispasticum: his quidam adjiciunt proceleusmaticum et pæonicum, quæ possunt videri ⁱnon inter prototypa ponenda, sed inter illa quæ ex prototypis nascuntur, sed nos post octo prototypa hæc duo jungemus.

CAP. VIII. De dactylico.

Dactylicum metrum dictum quod ex omnibus dactylis constat, sed melius sonat ^kversus dactylicus hexameter si catalecticus fiat, hoc est si disyllabum pedem in ultimo habeat, ut est,

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro.

Sed admissus in societatem dactyli spondeus, scilicet propter temporum similem potestatem, heroum fecit. Volunt enim heroum illo distare a dactylico, quod dactylicus ex dactylo solo sit, herous et ex spondeo. ^lHexametrum autem et heroum volunt ab eo dictum, vel quod heroum facta primus Homerus hoc versu cecinerit, vel quod vetustissimus et ante omnes primus hic fuerit versus, (heroica enim vetera et antiqua dixerunt,) vel quod hoc magna et sobria ^mcanantur, ut heroes magni et sobrii. Idem et epicus dicitur quod ³sermonum capax: et quod per ejus pedes simplicius et facilius verba eant atque ⁿdecurrant ἀπὸ τοῦ ἔπεσθαι. Hunc Ennius longum vocat, Græci ^oDeliacum, quia hoc genere Phemonoë Apollinis vates vaticinata est,

^b a' majore — a minore] ἀπὸ μείζονος — ἀπ' ἐλάσσονος V. ⁱ non inter prototypa] Addit V. ponenda, sed inter illa que ex prototypis nascuntur, sed nos post octo prototypa. ^k dactylicus] versus dactylicus V. ^l hexametrum] et hexametrum V. Med. ^m canantur] canatur V. ⁿ decurrant] Addit V. αποτονεσθαι (f. ἀπὸ τοῦ ἔπεσθαι v. Schol. Hephæst. c. 7.) ^o deliacum] deliciacum V. Delphicum Fabricius Bibl. Gr. T. I. p. 154.

et Pythicum ^pa Pythone. Nam cum arcum in eum intenderet Apollo, nymphae eum hoc versu hortatae dicuntur. Hexameter autem dictus quod ^qsex metris, hoc est sex pedibus, feritur. Idem tamen, ^rqui herous jam et dactylicus nominatur, quamvis inveniri possit qui omnes spondeos habeat, recipit, ut dixi, pedes ^sdactylum et spondeum omnibus in locis indifferenter, aliquando in ultimo et trochaeum. Omnis enim ultima syllaba in versu adiaphoros erit. Item diligenter attende quod omnis syllaba, quae partem orationis finit, in omni versu similiter indifferenter accipitur, ut est,

Invalidus etiamque tremens etiam inscius ævi,
du syllaba indifferens. Maximus qui est versus syllabas habet XVII, ut,

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro.

Minimus habet XII, ut est Ennianus,

Olli respondit rex Albai longai.

⁶ Sed hos et eos qui plures spondeos quam dactylos habent, quasi minus bonos, et sine dactylo parum teretes et sonoros, ^tspondiazontas appellaverunt. Proprium hujus est, quod semper a longa incipit et disyllabo ^vpede finitur. Optimus habetur, cujus prima ^wcesura penthemimerim habet orationis parte finita, ut

Arma virumque cano Trojæ qui primus ab oris;
aut duos pedes et trochaeum similiter partem orationis finientem, ut

Infandum regina jubes renovare dolorem.

⁷ Hæc interim catholica ^xtibi erunt. Nunc exempla videamus a dimetro. Dimetrum ^ycatalecticum in quo clausula est hexametri,

Terruit urbem,

^p a Pythone] a om. V.   ^q sex] ex V. et sic mox.   ^r quasi herous] qui herous jam V.   ^s dactylum et] pedes dactylicum et V. et mox om. in.   ^t spondiazontas] spondiazuntas V.   ^v pæne] pede V.   ^w censura] cesura V. Mox l. finitam.   ^x tibi] qui tibi V.   ^y catalecticum] a cat. catalecticum V.

hoc et choriambicum est. Trimetrum ^aacatalectum,
Ceditur icta securi.

Tetrametrum acatalectum,
Cælicolæ Veneris sacra semina.

Pentametrum acatalectum,
Hæc mare canificat nec agit freta cærulea.

Hexametrum acatalectum,
Conticuere omnes intentique ora tenebant.

CAP. IX. De anapæstico.

Dactylico contrarium est anapæsticum metrum. Huic naturale catholicum est partes orationis singulis pedibus terminare; hic enim versus optimus est: secundus ab optimo ^aille qui syzygias parte orationis finit: nam sicuti in ceteris metris vitiosum est si singuli pedes partem orationis finiant, ita hic bonum est quod in aliis ^bcontrarium est. Recipit pedes, suum scilicet anapæstum, dactylum et spondeum, raro et proceleusmaticum: hos omnes omnibus in locis. Dimetrum brachycatalectum,

^c*Similes nobis volumus.*

Dimetrum acatalectum,
Similes nobis volumus pueros.

Item si adjicias *edere* facies trimetrum brachycatalectum, ut,

Similes nobis volumus pueros edere.

et si sic acatalectum,
Similes nobis volumus pueros edere matres.

^dTetrameter plenus erit si addas,
Tu quoque perge.

Hic quoque similiter tetrameter acatalectus est,
^e*Operas nobis dedimus domini reddere nobis debita similiter.*

^a acatalectum Italiam falo profugus, tetrametrum catalecticum cælicole veneris sacra semina, pentametrum acatalectum conticuere omnes intentique ora tenebant V. mox fœmina Med. ^a qui syzygias] ille qui συζυγίας V. ^b contrarium] contrarium est V. ^c similes—acatalectum om. V. ^d tetrametrus] tetrameter V. ^e operario bis] operas nobis V.

CAP. X. *De iambico.*

Sequitur ut de iambico dicere debeamus, cujus auctorem alii Archilochum, alii Hipponactem volunt. Sed primus Homerus hoc usus est in ^fMargite,

Μαθετικεῖς καὶ ὄφρα γέρον καὶ θεῖος ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
φίλην ἔχων ἐν χερσὶν εὐφρογγον λύραν.

Iambica maledica carmina appellant, quod hoc pede, hoc est metro, olim lacerare et lædere solebant. Iambicus qui trimeter est minimus syllabas habet XII, ut,

Beatus ille qui procul negotiis.

qui maximus XVII, ut,

^h*Rapite agite procures, rapite o juvenum decus.*

2 Hic Latine senarius, quod pedes sex simplices habeat, Græce trimeter, quod tres ¹dipodias habeat, appellatur. Constat autem iambo suo principe. Nam versus qui ^kex hoc uno est legitimus iambicus erit, quem ὀρθιον vocant, ut ^lille est,

Beatus ille qui procul negotiis.

Sed iambus, ut ait Horatius, spondeum in partem recipit, qui pes omnia pene metra ornat atque disponit. 3 Item solutio longæ in iambo tribrachyn facit, alterutius longæ spondei aut dactylum aut anapaestum. Utraque enim longa spondei in iambico metro non potest solvi. Fiunt ergo hi universi pedes quinque: inveniuntur semper hi omnes incipientibus locis, id est sublationibus, quæ loca imparia quidam ^mvocant,

^f *margite*] *marginē* V. qui sic pergit: Μαθετικεῖς καὶ ὄφρα γέρον καὶ θεῖος ἀοιδὸς μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος φίλην ἔχων ἐν χερσὶν ἀφρογγον λύραν.   ^g *olim* om. V.   ^h *Rapite agite procures rapite o juvenum decus* V.   ⁱ *dipodias habebat*] *συνζυγίας habeat* V.   ^k *ex uno*] *ex hoc uno* V.   ^l *ille est*] *Addit* V. *Beatus ille qui procul negotiis.*   ^m *vocant non nisi qui brevibus incipiunt dimetron hypercatalecton ut valles per imas est* V.

in desinentibus vero, id est in depositionibus, quæ loca paria appellant, non nisi qui a brevibus incipiunt.

Dimetron hypercatalecton,

Valles per imas.

Dimetron brachycatalecton, ut,

Plenus cadus musti.

Dimetron catalecticum,

Aquæ sonant frequentes.

Dimetrum acatalectum,

Avete fontes cærulei.

Trimetron acatalectum,

Amare nolo nec dolere Clinia.

Iambicum hoc metrum etiam si defuerit versui iam-
bus, vel rarus in eo fuerit, appellabimus: ille enim legi-
timus solus, quem ὀρθιον dixi, iambo solo constat. Sed,
ut diximus jam dactylicum hexametrum etiam eum
dici, qui omnes spondeos habeat; °ita et hic iambicus
dicitur, quamvis unum iambum habeat,

Pavidumque leporem et advenam laqueo gruem.

CAP. XI. De trochaico.

Contrarium Phuic trochaicum metrum, quod æque
quinque pedibus constat, trochæo et ceteris quibus
supra. Nam trochæi longa soluta tribrachyn, alteru-
tra spondei aut anapæstum aut dactylum faciunt. Hi
pedes °omnes ponuntur paribus in locis, imparibus non
nisi hi qui brevibus finiuntur. Dimetrum hypercata-
lectum,

Nympha rorida.

Brachycatalecton,

Fontium sorores.

Hoc et °ithyphallicum dicitur. Dimetrum catalectum, °

° plenus cadus musti. Dimetrum catalecticum aque avete fontes ce-
rulei sonant frequentes. Dimetrum acatalectum amare nolo nec dolere
Clinia. Iambicum hoc m. V. ° ita et] ut est V. P huic] hu-
• jus V. ° omnes] V. addit ponuntur. ° ithyphallicum dicitur]
ythiphalicum de V.

Martium canunt tubæ.

*Trimetrom (brachy)catalecton,

Tu profunda quæ regis Diana.

Trimetrum catalecticum,

Sol superna qui regis parens deus.

Tetrametrum catalecticum,

Tale quale vere primo sibilat teres donax.

Hic quia quattuor metris constat, et quadratus vocatur.

CAP. XII. De choriambico.

Choriambicum metrum constat †initialibus locis ipso chorio, id est trochæo, et tribracho; in sequentibus iambo. Dimetrum hypercatalectum,

O quis †ad omnem.

Dimetrum acatalectum,

Sanguine quis purpureo.

Trimetrum catalectum,

Heu miserandæ volucris †martie.

Tetrametrum catalecticum,

Quoque vocarit volucer te choriambus ito.

Tetrametrum acatalectum,

‡‡Uror amoris stimulo cor quatit artus pavidos.

CAP. XIII. De antispastico.

*Antispasticon enim metrum Sappho invenit, constat iambo et trochæo, conceditur †tamen in συζυγία prima primo loco pro iambo quovis alio pede disyllabo uti, pyrrhichio aut spondeo aut trochæo. Dime-

Volant præpetes.

‡ trimetron catalecton tu profunda que regis Diana trimetrum catalecticum V. † imparibus] initialibus V. † Adon iero] Adone' V.

Leg. ad omnem ex M. Victorino II. 6. ‡ martie tetrametrum catalecticum quoque vocarit V. ‡‡ vi—ortus] Dedi uror et artus ex M. Victorino II. 6.

* Antispastico—Antispasticon enim] Anapestico—Anapesticon V. † in prima] tamen in συζυγία prima V.

Trimetrum ^acatalecticum,

Quæ rupes habeant hic et ^aopacæ.

Tetrameter brachycatalectus,

Mæcenæ atavis edite regibus bonis.

Item si unam syllabam adjeceris, erit catalecticus,

Mæcenæ atavis edite regibus beatis.

Acatalectus,

Mæcenæ atavis edite regibus Reatine.

CAP. XIV. De ionico quod a majore dicitur.

Constat spondeo et pyrrhichio et trochæo, et præterea solutionibus spondei, id est anapæsto vel dactylo, et solutione trochæi, id est tribrachy, indifferenter in locis omnibus; ita tamen ut omnis conjugatio sex tempora habeat. Dimetrum brachycatalectum,

Veris ^bcoma florens.

Dimetrum catalectum,

^cQuæ opaca sacris fontibus.

Trimetrum brachycatalectum,

Non Idalios sic puer alto.

Tetrametrum brachycatalectum,

Volo litoris in margine solus ambulare.

Hoc et Sotadicum dicitur. Tetrametrum acatalectum, quod apud ^dMæcenatem invenitur ex duobus colis conjunctum,

Uvas nitidis ^efrondibus Euan hederis inligat.

CAP. XV. De ionico a minore.

Ionicum metrum, quod a minore appellatur, constat pyrrhichio ^fet spondeo et spondei solutione, anapæsto

^a catalecticum] acatalecticum V. ^a opacæ] opacæ tetrameter brachycatalectus Mæcenæ atavis edite pegæe bonis. item si unam syllabam adjeceris erit catalecticus. Mæcenæ atavis edite pegæe beatus. Acatalectus Mæcenæ atavis pegæe Reatine V. ^b comma] coma V. ^c quæ opaca sacris] quæ Pegasus fons V. quæ opaco suis Med. ^d Mæcenatem] Cleomæum V. C. Ienatem Med. ^e floribus] frontibus V. frondibus M. Victorin. II. 8, 9. Tum Euan Med. ^f et spondeo om. V.

et dactylo, hic § quoque in singulis conjugationibus sex tempora ^himpleri necesse est. Dimetrum acatalectum,

Ararim sic super altum.

Horatius,

Neque dulci mala vino.

Trimetrum catalectum,

Miserarum est neque amorì dare ludum.

Tetrametrum catalectum,

ⁱ*Equus albo velut uber tumet albo latice.*

Tetrametrum acatalectum,

^k*Proprie qui residens in gremio ^lFaune colocis.*

CAP. XVI. De ^manadiplumeno.

Anadiplumenum ex hoc minore ionico nascitur, quod ab illo ⁿhoc distat, quod a cretico incipit et ^oest tetrametros,

Defeci neque amorì dare ludum libet ultra.

- ² Est et aliud ^pex hoc metro ionico quod Galliambon dicitur, quod in fine degenerat quominus integrum ^qionicum ἀπ' ἐλάσσονος faciat,

Miserarum est neque amorì dare ^rpossit remedia.

- ³ Ex hoc genere est quod ^sanacloemenon appellatur, quod ordinem pedum naturalem ac solitum amittit, et immutatis pedum conjugationibus copulatur. Dimetrum acatalectum,

Paphias amor columbas.

Nam constat pyrrhichio et trochæis duobus et spondeo. Quarta enim syllaba quæ debet longa esse brevis, et sequens longa est quam oportebat brevem esse.

§ quoque in] quoque mihi V.   ^h implere] impleri V.   ⁱ Herus albo velut uber] equus albo vehit uber V. ecus a. n. u. Med.   ^k Propere] proprie V.   ^l Faune colocis] faune e locis V.   ^m Anadiplumeno] Anadiplumene V.   ⁿ sic] hoc V.   ^o est] in V.   ^p ex hoc metro] ex metro V.   ^q ionicum] V. addit ἀπ' ἐλάσσονος.   ^r possessore inedia] possit remedia V.   ^s anachomenon] anacloemenon V.

Hoc metrum si geminetur facit tetrametrum ionicum ⁴
a minore ^tanaclomenon, quod eteromeres Sapphicum
appellatur, hoc modo,

Docuit patens labellum bifido jugare rictu.

Simile tetrametrum mensura non conjugationibus, ut,

Rudi Palladis umbra sonat oscinum loquela.

Has tres species ideo junxi, quoniam pæne idem sunt

⁂ quod ionicus ἀπ' ἐλάσσονος est.

CAP. XVII. *De proceleusmatico.*

Quidam adjiciunt his octo proceleusmaticum, cui
nec addi quicquam nec minui potest: omnibus enim
brevibus constare debet. Dimeter catalecticis,

Ave nemora silent.

Tetrameter catalecticis,

Maritima tenera peragere cupio.

CAP. XVIII. *De pæonico.*

Pæonicum ex ipso pede suo nomen acceperit. ⁂ Re-
cipit autem in principio creticum præter ipsum pæ-
ona, duos autem pæonas in medio. Exemplum utri-
usque linguæ sic erit. Tetrametrum xcatalecticis,

Ὡ πόλι φίλη Κέκροπος αὐτοφυὲς Ἀττική.

O rege te ne facilis esto magis ad tuos.

CAP. XIX. *De pentametro epodico.*

Hæc sunt ut dixi metra originalia. Cetera omnia
ex his sunt deducta, quæ a Græcis paragoga appellan-
tur, de quibus pauca adhuc dicam. Nam quædam
jam suis originalibus junxi, ut videas quanta horum

^t anaclomenon quod eteromeres sapphicum nominatur hoc modo V.
Dedi mox bifido pro diffido. ⁂ ionicus aves nemora silent] ionicus ἀπ'
ἐλάσσονος est V. Qui addidit c. seq. ⁂ recipit autem] recipit autem
in principio V. et mox om. ultima. x catalecticis] Addit V. πόλι
φίλη κέκροπος αὐτοφυὲς ἀπικης. O rege te ne facilis esto magis ad tuos.

quæ supra dixi permixtione metra aut facta sint, aut
 2 fieri adhuc possint. Et primo quidem de pentame-
 tro epodico dicam, (ut ad initia redeamus, nam et hic a
 dactylo 1 nascitur,) cujus divisio duplex traditur. Nam
 primæ ejus partes duæ pedes ex dactylico et spondeo,
 sed varie 2 commutatis vicibus, inveniuntur; tertius
 spondeus, ita ut prima ejus syllaba hemistichium et
 partem orationis 3 finiat, sequens hemistichius sequentis
 partem orationis incipiat. Deinde mutat dactylicam
 conditionem et transit in anapæsticam, nam jam residui
 3 erunt duo anapæsti. Aut sicut media cæsuræ duo
 b penthemimere dividat, in primo varie positæ pedibus
 ut dixi, in secundo semper duo dactyli erunt. Dictum
 penthemimeres c quasi τῶν πέντε τὸ ἥμισυ. Habet enim
 pars prima duos pedes et syllabam partem orationis
 finientem, d secunda item similiter divisa: prima sic,

c *Hei mihi quo domino [non licet ire tuo.]*

Secunda,

Non licet ire tuo.

4 Hic et elegus vocatur, quando per vices heroo subjun-
 gitur, nec seorsum ac solitarium carmen facere potest.
 Subjungitur sic:

*Pasiphae niveo gaudebat adultera tauro,
 Invida formosas oderat illa boves.*

CAP. XX. De Priapeo dactylico.

Priapeum dactylicum metrum tertium pedem f parte
 orationis finit, producta tamen in g ultimo syllaba.

1 nascitur. nam] nascitur, cujus divisio duplex traditur. nam prime V.
 Seqq. ita corrigit Santenius ad Terent. Maur. p. 287. primæ ejus par-
 tis duæ sedes et dactylo et spondeo, sed varie communicatis (commutatis
 Rubukenius) vicibus, ingrediuntur. 2 communicatis] commutatis V.
 3 incipit inde] finiat sequens hemistichius sequentis partem orationis in-
 cipiat. deinde V. b penthemimeri] pentimemeri V. c quasi . . .]
 quasi τῶν πέντε τὸ ἥμισυ V. d secundo] secunda V. e Hei mihi]
 secundo hei mihi quo domino non licet ire tuo. hic et elegus V. f par-
 tem] parte V. g ultima] ultimo V.

Nam ^hGlyconicus sic habet versus ut duas æquales dividat partes, quod heroum manifestum ^lesse et Homerus et Virgilius probarunt, qui hoc usi sunt. ^kHomerus :

Κουρήτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι.

et Virgilius,

Immotamque coli dedit et contemnere ventos.

et,

Cui non dictus Hylas puer et Latonia Delos.

Prima autem pars Glyconicus versus est, secunda Pherecratius, quæ utræque partes dactylicæ sunt. Nam ^lex Horatio hos duos si jungas Priapeus fiet :

Cui flavam religas comam grato Pyrrha sub antro.

Ergo et Glyconium metrum et Pherecratium et quod ex his componitur Priapeum de ^mdactylico nascitur. Est alius Priapeus qui et bucolicus vocatur, ut,

Hunc lucum tibi dedico consecroque Priape.

Hic quoque octava syllaba partem ⁿorationis finit, ideoque hoc metrum bucolicum dicitur.

CAP. XXI. *De bucolico.*

Bucolicus similiter ab heroo venit. Herous, si quarto pede partem orationis finiat, bucolicum facit, ut,

Ab Jove principium Musæ, Jovis omnia plena.

Theocritus ^phanc metri legem custodivit, Virgilius contempsit.

CAP. XXII. *De pentametro heroo.*

Qui autem quintum pedem parte orationis finit, pentameter herous dicitur, ut,

^q*Decidit ad terram duplicato ^rpoplite Turnus.*

^h glyconicus sic habet versus et] glyconius versus sic habet et duas equales V. ^l esse et] et om. V. qui mox om. qui hoc usi sunt.

^k Homerus] Addit V. κουρητες τε μαχοντο και αιτωλοι μενεχαρμοι. ^l ex om. V. ^m dactylico] dactylo V. ⁿ prationis] orationis V.

^o bucolicum] παρωρισμενον V. ^p hanc legem] hanc metri legem V.

^q decidit] incidit V. ^r poplite] pondere V.

CAP. XXIII. *De logaedicō.*

Et de anapæstico nasci *logaedicum videmus, si metrum anapæsticum †palimbacchio concluderis. Græce,

‡Αγέτω θεός ὧ γὰρ ἔχω δίχα τῶνδ' αἰδεῖν.

Latine,

Agito deus, huc ego me dabo ¶fessa boves.

CAP. XXIV. *De scazonte.*

In iambico metro si penultimam longam feceris scazon vocatur, quem et choliambon, et Hipponaction vocant, ut,

Salax taberna vosque contubernales.

CAP. XXV. *De *Phalæcio hendecasyllabo.*

Ecce et Phalæcium metrum partem primam de †antispastico metro habet, sequentem de iambico, ut,

Passer deliciæ meæ ‡puellæ.

Nam prima syzygia antispastica est, at vero pars sequens *meæ puellæ* dimetrum iambicum catalecticum habet. Eadem pars dicitur comma Anacreontion. Potest prima pars a dactylo nasci, sequens ab iambico sic, ut,

Castæ Pierides meæ Camænæ.

Divisio erit talis,

Castæ Pierides nostris adsistite votis.

Et,

Meæ Camænæ vos sorores invoco.

* logaedicum] V. addit metrum.

† antibacchio] palimbac-

chio V. ‡ . . .] αγέτω θεός ου γὰρ ετω αιλαγωννα αειδεν Latine Aga-
to deus V. ¶ festa] fessa V. † Phalecio endecasyllabo V.

‡ antispasto] anapæsto metro V.

‡ puellæ] Pergit V. nam prima

syzygia antispastica est, at vero pars sequens meæ puellæ dimetrum est.

CAP. XXVI. *De ithyphallico.*

Ithyphallicum metrum de trochaico est, nam ex tribus trochæis constat, quod fit si ter Bacche dicas,

^a *Bacche, Bacche, Bacche.*

Ut sit,

Conditor vel orbis.

Dictum est autem inde quod in mysteriis Liberi Athenis vates stipitem rectum in modum fascimi ^b tenebant, et qui hoc genere metri ^c canebant φαλλοφόροι et φαλλο-
δοὶ dicebantur. Hoc et Ascronium vocant.

CAP. XXVII. *De Saturnio.*

Saturnio metro primum in Italia usi, dictum autem a ^d Saturnia urbe vetustissima Italiae. ^e Et hic versus obscurus quibusdam videtur, quia passim et sine cura eo homines utebantur: maxime tamen triumphaturi in Capitolio tabulas hujusmodi versibus incidebant, id est sic,

Summas opes qui regum regias refregit.

Habet autem ^f in prima parte iambicon dimetron cata-
lecticon, in secunda trochaicon dimetron brachycata-
lecton, quod et ithyphallicum diximus: ut,

Dabunt malum Metelli Nævio poetæ.

Cetera partim in Horatio recognosces; partim in archetypis auctorum libris, unde hæc ^g nos excerpsimus.

CAP. XXVIII. *De metris Horatii.*

Nunc priusquam ad Horatiana metra veniamus, quæ partim a veteribus Græcis transtulit, partim sibi ipse composuit, admonitum velim, omnia quæ para-

^a *Bacche Bacche Bacche* om. V.   ^b *tenebant*] *tenebat* V.   ^c *canant*] *canebant* V. qui statim *fallosoroi et fallodor*.   ^d *Saturnia*] *Saturna* V.   ^e *hic*] *et hic* V.   ^f *prima*] *in prima* V.   ^g *excerpsimus*] *nos excerpsimus* V.

goga diximus, componi ex illis principalibus metris, aut adjectione, aut detractone, aut concinnatione, aut permutatione. Adjectione, ut,

Solvitur acris hyems grata vice veris et Favoni.

Accessit enim heroo metro syllaba quæ versum faceret longiorem. Detractione, tanquam,

Trahuntque siccas machinæ carinas.

² Detracta enim syllaba trimetron fecit minorem. Concinnatione,

Jam satis terris nivis atque diræ.

Hujus enim prima cæsura trochaica, sequens iambica ³ est. Permutatione, sicut cum Archilochus primam partem heroï fecerit, sequentem iambici, ut est,

Scribere versiculos amore percussum gravi,

Horatius permutavit et fecit priorem iambicam, sequentem heroicam, sic,

Occasionem de die, dumque virent genua.

⁴ Hæc autem Horatii carmina de quibus dicere institui monostropha Græci appellaverunt, quod prima strophe duobus vel tribus colis explicata, ceteras sequentes similes habeat, nec in aliqua parte interveniente epodo cola mutantur. Colon quid sit jam diximus, a quo tricola sive tetracola dicuntur hæc carmina. In cantionibus autem lyricis legitime scriptis, hoc est monostrophis, hæc tria inveniri necesse est, strophē, antistrophē, epodon. Olim enim carmina ⁶ in Deos scripta constabant. Circumire aram ^h a dextra strophē vocabant, redire a sinistra antistrophē, post cum in conspectu dei ⁱconsistentes canticis reliqua peragebant, ^kepodon. Hinc translatus nomen est in has epodos quæ binos versus habent, nam ut illic epodos canticum finit, ^lita hic versus secundus

^h dextra] a dextra V. ⁱ consistentes] assistentes V. ^k epodon] addit V. στίχησ τροφή κατά αντιστροφή επη. ^l hinc] hic V.

sensum : hoc est enim legitimum in epodis. Ergo secundum hæc et elegia epodicum carmen. Hæc igitur 7 cantio lyrica, quæ tres has partes habet, periodos appellatur; eadem trias, si ex rebus his constet. Solet enim abundantior et plenior cantio habere antistrophen periodon aliquando et in medio, hoc est inter strophē et antistrophen mesodon. Inveniuntur autem 8 in strophe cola vel commata ¹ aliqua, ex voluntate scribentis varia metri lege finita: huic antistrophe redditur totidem colis, hisdem metris: tertio additur epodos, jam quolibet metro; hæc est ut dixi quam triada appellant. Sed quoniam hæc accuratius Græci 9 poetæ servaverunt, melius te Græci magistri de exemplis Græcis docebunt.

Nunc veniamus ad divisionem metrorum.

[I. 1.] *Mæcenatavias edite regibus.*

10

Asclepiadeon metron vocatur, non quod repertor ejus Asclepiades fuerit, sed quod eo familiarius et frequentius sit usus. Ante illum enim usi Alcæus et Sappho hoc integro usa est ^m in libro quinto. Inter binos versus decurrunt melica systematica, ⁿ hæc binis vel tribus vel quattuor versibus constant. Hoc metrum videtur a pentametro epodico natum. Nam habet duo 11 penthemimere, primum acatalectum, secundum catalecticum,

Mæcenatavias edite regibus.

Huic si reddas in ultimo syllabam, integer erit pentameter,

Mæcenatavias edite regilio.

Ab eo tamen pentametro nascitur qui XIII syllabas habet, hoc est cujus prima pars de spondeo et dactylo constet. Ceterum Asclepiadeon duodecasyllabon esse 12 oportet, potest et antispasticon esse trimetron acata-

¹ aliqua] aliquod Med.
hoc Med.

^m in om. V.

ⁿ hæc] sunt hoc est V.

lecton, cujus penultimam affectavit pro longa brevem
facere, cujus ingressio talis est,

Mæcenatavise regibus.

Tetrametron fecit ejus generis,

Tu ne quæsieris scire nefas quem mihi quem tibi.

Quidam volunt adjectis duobus, spondeo ad caput,
pyrrhichio ad finem, in medio dimetron choriambicon
clausum, ut ingressio talis,

Mæcenatavise regibus.

¹³ Nam si solas duas pronuncies choriambicum ^osonant.
Ejus generis trimetron fecit sic,

Tu ne quæsieris scire nefas quem mihi quem tibi.

Denique si tertium choriambum tollas, remanet Ascle-
piadeus, ut,

Tu ne quæsieris Pscire nefas tibi.

Alii de hexametro volunt tantum. Nam si tertio loco
^qadjicias *Pater*, quinto *Regibus*, hexametrum facies
sic,

Mæcenatavise pater edite regibus altis.

¹⁴ [I. 2.] *Jam satis terris nivis atque diræ
Grandinis misit pater, et rubente
Dextera sacras jaculatus arces
Terruit urbem.*

Hos hendecasyllabos alii Alcaicos, alii Sapphicos vo-
¹⁵ cant. Prima in his cæsura trochaica est, nam habet
dimetron brachycatalecton; sequens iambica [^rhabet]
dimetron hypercatalecton, et ingredimur sic,

Jam satis terris ni|vis atque diræ.

Alii faciunt primam syzygiam trochaicam, in qua se-
cunda pars aliquando et spondeum habet, secundam
choriambicam, tertia bacchium habet. Dividitur sic,

Jam satis ter|ris nivis at|que diræ.

^o sonant—tollas] om. V. lacuna in Med. post pronuncies. P esse]
scire V. ^q adjicias] adicis V. ^r habet om. V. et infra grandi-
nis pater om. post diræ.

Nasci autem videtur ab Alcaico ^shendecasyllabo, 16

Ὦναξ Ἀπόλλων παῖ μέγαν Διός.

Et,

Vides ut alta stet nive candidum.

Hujus si primam syllabam in ultimum transtuleris,
facies hendecasyllabum Sapphicum,

des ut alta stet nive candidum vi.

Quarto loco clausula est hexametri ex dactylo et spon-
deo, ut est,

Primus ab oris.

Denique si hanc tollas et Horatianam adjicias, facies
integrum hexametrum,

Arma virumque cano Trojæ qui terruit urbem.

Eadem clausula et in anapæsticam syzygiam cadit, 17
nam si jungas hanc illi Virgilianæ dimetrum anapæ-
sticum facies, ut,

Primus ab oris terruit urbem.

Hæc eadem habet choriambicum dimetron hypercata-
lecton.

[I. 3.] *Sic te diva potens Cypri,*

18

Sic fratres Helenæ lucida sydera.

Tertia ode dicolos est, habet primum octosyllabum
Anacreontium, quem et Glyconicum vocant, habet
originem ab heroo, constat ex spondeo et duobus dac-
tylis. Huic si jungas heptasyllabum Pherecratium,
qui constat ex spondeo ^tet dactylo et spondeo, Pria-
peum facies, qualis apud Homerum,

Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι.

Et,

Immotamque colli dedit et contemnere ventos.

^vAnacreonteum est,

^s hendecasyllabo] addit V. ω αναξ απολλων τιμετια ωμιλεις. t et
dactylo et spondeo priapeum facies qualis apud Homerum κουρητες τε
μαχοντο και αιτωλοι μενεχαρμει et immotaque colli dedit et contemnere
ventos anacreonteum est γουνο μαε σελαφτ βολε usi etc. V. et—μενεχάρ-
μαι om. edd. ^v Anacreonteum] Anacreonticon Med. et Gr. om.

Γυννοῦμαί σ' ἐλαφηβόλε.

Usi sunt hoc genere metri Alcæus, Sappho, Alcman.
Secundus versus,

*Sic fratres Helenæ lucida sydera,
Asclepiadeus de quo iam dictum est.*

- 19 [I. 4.] *Solvitur acris hyems grata vice veris et Favoni
Trahuntque siccæ machinæ carinas.*

Quarta quoque dicolos ad exemplum Archilochi [†]facta.
Differunt primi hoc uno, quod in Græco secundus
spondeus, in Latino tertius est. [‡]Neque tamen eum
ordinem Flaccus in omnibus servavit, sed varie et li-
center, dummodo ne ab heroo recederet. Habet ergo
prima cæsura heroum tetrametrum, et talis est hæc
pars qualis illa [×]Homérica,

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε.

Virgiliana,

Solve metus feret hæc aliquam tibi.

Quorum alteri deest Φοῖβος Ἀπόλλων, alteri *Fama salu-
tem*. Quæ si adjicere Flacciano et Archilocheo volue-
ris, implebuntur et fient solidi heroici,

Solvitur acris hyems grata vice fama † salutem.

- 20 Posterior pars,

Veris et Favoni,

ithyphallicus versus est ex tribus trochæis. Talis est
pars ex Catulliano hendecasyllabo detracta priore
parte,

Pumice expositum,

idque si adjeceris ad Horatiani partem superiorem fiet
Archilocheus,

Solvitur acris hyems grata vice Pumice expositum.

[†] facta] addit V. δοκετομος αλλοις απολλων. [‡] neque eum] neque
tamen V. [×] homérica] Addit V. ως εφ'ατ' ευχομενος του δ' εκλυε quor-
um alteri deest Φοιβος Ἀπολλων alteri fac salvam Virgiliana solve me-
tus feret hec aliquam tibi que si adicere flacciano et Archilocheo volue-
rit etc. V. † Addit V. ουκ εθομε αλλοις απολλων χερσα φοιβος απολλων.

Græcus est ^atalis . . . . . quod metrum quidam et ²¹
Ascronium vocant, plerique versum totum ex heroo
factum per adjectionem unius syllabæ tertiæ ante ulti-
mam dixerunt. Et parte sublata sive mutata formam
hexametri recipit, ut,

Solvitur acris hyems grata vice veris et anni,
vel,

Solvitur acris hyems grata vice vere Favoni.

Secundus versus,

Trahuntque siccæ machinæ carinas,

22

syllaba brevior est quam trimeter iambicus, quare po-
sita sic expletur,

Trahuntque siccæ machinæ carinulas.

Vel si malis scazonta facere,

Trahuntque siccæ machinæ carinatas.

^aArchilochus . . . . . In Archilocho est attenden-
dum. Hunc quidam hendecasyllabum ^bArchilocheum
dixerunt, ut, ...

[I. 5.] *Quis multa gracilis te puer in rosa*
Perfusus liquidis urget odoribus
Grato Pyrrha sub antro
Cui flavam religas comam.

23

Quinta ode habet duos primos Asclepiadeos, tertium
Anacreontium, quartus Glyconicus, de quibus jam
diximus, Priapei erit pars, præposito tamen Glyconico
sic,

Cui flavam religas comam
Grato Pyrrha sub antro.

Talis hic qualis ille,

Immotamque colli dedit et contemnere ventos.

Item hos si jungas idem ^cfiet. Utraque hæc pars Ana-
creontis est.

^a talis] Post h. v. eadem lacuna in V. quæ in impresso. Vid. c. 26.

^a Archilochus . . . . .] Archilochum αλμον κακον. In Archilocho est V.

^b Archilochum] Archilochium V. ^c fiet] V. addit γυνεμαι σε.

- 24 [I. 6.] *Scriberis Vario fortis et hostium
Victor Mæonii carminis alite,
Quam rem cunque ferox navibus aut equis,
Miles te duce gesserit.*

Tres primi Asclepiadei, ut,
Mæcnas atavis edite regibus.

Quartus ^dGlyconicus, ut,
Γοννοῦμαί σ' ἐλαφηβόλε.

Utraque pars hæc Anacreontis est.

- 25 [I. 7.] *Laudabunt alii claram Rhodon aut Mitylenem
Aut Ephesum bimariseve Corinthi
Mænia.*

Primus herous, secundus item herous, sed tetrame-
ter, cui si reddas duos pedes erit solidus hexameter,
sic,

Aut Ephesum bimariseve ° Corinthi primus ab oris,
vel

Sic tristis affatus amicos Cynthius author.

- 26 [I. 8.] *Lydia dic per omnes
Te deos oro Sybarim cur properas amando.*

Hoc totum choriambicum est metrum. Primum co-
lon dimetrum catalecticum est. Sed quamvis inte-
grum choriambicum esse videatur, ^ffacit ultimus bac-
chius: nam similiter in secundo colo affectavit in ul-
timo bacchium habere. In hoc etiam recessit ab
Alcæo, quod primum choriambicum durum fecit, se-
cundum pro iambo spondeum ponendo. Nam si
secutus fuisset Alcæum sic ordinasset,

Hoc dea vere Sybarim cur properas amando.

- 27 Sed affectasse potius quam errasse Horatium & hoc ap-
paret, quod eadem lege usque ad finem eglogæ perse-
veravit. Erit ergo et secundum colon tetrametron

^d glyconicus ut] V. addit γοννομα σε.   ° Corinthi] V. addit pri-
mus ab oris.   ^f facit ultimus bacchius: nam] An fecit ultimum
bacchium?   & hoc om. V.

catalecticum. Ex hoc hendecasyllabum Sapphicum facies sic,

Quæso Lydia dic deos per omnes.

De secunda hexametrum sic,

Hoc ne deos vere Sybarim cur quæris amando.

Apud ^εAnacreontem,

Εἰμὶ λαβὼν εἰσάρας.

Σαπφῶ,

Παρθένον ἀδύφωνον.

Secundum colon ^hAnacreon sic,

Ἀσπίδα ῥίψ' ἐς ποταμοῦ καλλιρόου προχοάς.

ⁱSappho sic,

Δεῦτέ νυν ἀβραὶ Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῦσαι.

28

[I. 9.] *Vides ut alta stet nive candidum
Soracte, nec jam sustineant onus
Sylvæ laborantes geluque
Flumina constiterint acuto.*

Jocunda confusio horum metrorum aut permixtione facta, aut detractio; nam in duobus primis prima tome dimetron habet iambicum hypercatalecton, secunda clausulam Asclepiadei, ^kid est duos dactylos: nam sic est,

Stet nive candidum,

ut est,

Editæ regibus.

Et dividitur sic,

*Vides ut alta|stet nive candidum
Soracte, nec jam|sustineant onus.*

Alii hendecasyllabos appellant factos ex iambico tri- ²⁹
metro detractioe unius syllabæ, quam si restitues
^lfacies trimetron acatalecton,

^ε Anacreontem] Addit V. *εἰμι λαβὼν εἰσάρας σαφῶ παρθένον ἀδύφωνον.*
Sic et Fulv. Ursin. Carm. nov. fem. p. 135. ^h Anacreon sic] Ad-
dit V. *ασπίδα ρίψες ποταμον ἱλλιροῦ τροχοῦ.*—*ἄ. ῥίψ' ἐς ποταμοῦ καλλιρόου*
προχοῶς Ursin. p. 135. In utroque Anacreontis loco verbum ultimum
contra metrum peccat. In priore *ἐπάρας*, in altero *προβαίνων* versum
saltem sanum efficeret. ⁱ Sappho sic] Addit V. *Δευτενὺν ἀβραὶ χα-*
ριτες καλλίκομοι τι μούσαι. ^k id est] idem V. ^l facias] facies V.

*Vides ut alta stet nive ^lcandidulum
Soracte, nec jam sustineant onusti.*

Tertium colon trimetron hypercatalecton,
Sylvæ laborantes geluque candido.

Quartum compositum est ex penthemimeri et bacchio.
Hexametrum de hoc facies redditis quibuscunque par-
tibus sic;

Flumina constiterint scopulo pignantia acuto.

30 [I. 10.] *Tu ne quæsieris scire nefas quem mihi quem tibi.*

Hic hendecasyllabus Sapphicus, de hoc jam supra-
dictum est, adjectione spondei ad caput, et ^mpyrrhichii
ad finem, in medio esse choriambicum trimetrum, ut
illud dimetrum diximus habere,

Mæcenatavis edite regibus.

Et nota quod et in hac et in illa egloga strophen in
singulis versibus expedit; his et Alcæus ⁿusus,

Νύμφαις ταῖς Διὸς ἐξ αἰγινόχῳ φασὶ τετυγμέναις.

Cetera quæ sequuntur eadem metra sunt de quibus
31 jam dictum est in secundo libro. Metrum novum
est, [II. 18.]

Non ebur neque aureum

Mea renidet in domo lacunar.

Hoc semel omnino usus est Horatius, Alcæus fre-
quenter: ab iambico natum est, nam si reddas huic
partem suam, integrum trimetrum facies sic,

Beatus ille non ebur neque aureum.

Philoxenus ait hoc heptasyllabon choriambicon vocari,
et esse dimetron catalecton Euripidion, ille inquit sic^o,

Νῦν δέ μοι πρὸς τεύχεων.

Reliquum in Euripide attendendum, et sequens pars
talis est qualis illa,

Trahuntque siccas machinæ carinas,

^l candidulum] candidum Med.   ^m pyrrhichii] V. addit ad finem.
ⁿ usus] Addit V. νύμφαις αἰοσε ξαι τιοχῳ φασι τε τυγμενας.   ^o Addit
V. νεν δε μοι ποροσεκομος.

iambicum curtum, quod et hendecasyllabon dicunt, et facit trimetrum plenum,

Mea renidet in domo lacunar ;

sicut,

Trahuntque siccas machinæ ꝑ carinulas.

[III. 12.] *Miserarum est neque amorì dare ludum* 32
Neque dulci mala vino lavere aut ex-
animari metuentes patrue verbera linguæ.

Omnes ^qionici ἀπ' ἐλάσσονος sunt catalectici, duo primi trimetri, tertius tetrameter.

[IV. 7.] *Diffugere nives redeunt jam gramina campis,* 33
Arboribusque comæ :

primus hexameter herous; secunda pars penthemimerim habet, quod iteratum integrum pentametrum faciet,

^r*Arboribusque comæ.*

[IV. 10.] *O crudelis adhuc et Veneris muneribus potens.* 34
 Hi omnes quo minus heroici hexametri dici possent commutatio quarti pedis fecit; nam pro dactylo anapæstum ^shabent. Simul et illud videndum quod nullam habent varietatem pedum. Sed ordo idem omnibus, ^tut primum et tertium spondeum habeant, secundum et quintum et sextum dactylos, quartum anapæstum, per quod et syllabarum xvi numerus in omnibus perseverat.

Nunc de Epodis, quoniam supra originem nominis 35 dixi, metra eorum quanquam simplicia sint, et intellectu facilia, tamen breviter excurram.

[I.] *Ibis Liburnis inter alta navium*
Amice propugnacula.

^p carinas] carinulas V.
 boribusque comæ bis V.
 primum V. et mox habeant.

^q ionici] V. addit ἀπ' ἐλάσσονος. ^r ar-
^s habet] habent V. ^t et primum] ut

Ambo iambici acatalecti, primus trimeter, secundus dimeter; et deinceps omnes eglogæ quæ sequuntur, ^v consimiles sint usque ad illam quæ sic incipit,

- 36 [XI.] *Petti, nihil me, sicut antea, juvat
Scribere versiculos amore perculsum gravi.*

Primus iambicus trimeter, secundi prima tome penthemimeren habet, sequens dimetron iambicon.

- 37 [XII.] *Quid tibi vis mulier nigris dignissima barris;
Munera cur mihi cur ve tabellas.*

Primus herous hexameter, sequens tetrameter, similiter dactylus, qui bucolicon facit, si illi duos pedes reddas sic,

*Munera cur mihi cur ve tabellas omnia plena;
qualis est,
Ab Jove principium musæ, Jovis omnia plena.*

- 38 [XIII.] *Horrida tempestas cælum contraxit et imbres
Nivesque deducunt Jovem, nunc mare nunc sylvæ.*

Primus hexameter, secundus compositus ex dimetro ^v iambico et penthemimeri.

- 39 [XIV.] *Mollis inertia cur tantam diffuderit imis
Oblivionem sensibus.*

Hexameter primus, secundus iambicus dimeter.

- 40 [XVI.] *Altera jam teritur bellis civilibus ætas
Suis et ipsa Roma viribus ruit.*

Hexameter et iambicus trimeter.

- 41 [XVII.] *Jam jam efficaci do manus scientiæ.*

Omnes hi trimetri iambici erunt.

^v *similes*] *consimiles* V.   ^v *iambico et penthemimere*] *et iambico et penthemimeri* V.   ^x *Jam*] *Jam jam* V.

^aSERVII HONORATI GRAMMATICI CENTIMETRUM.

*Clarissimo viro ^bAlbino Servius honoratus Gram-
maticus ^cS. P. D.*

TIBI hunc libellum, prætextatorum decus Albine, devovi. Nam licet patris avique, quibus maximam reverentiam litteræ debent, ^dquotidie urgearis exemplo, ^eibique pubescas, quo ^fvelut ad Musarum sacra ^gvenitur; non tamen cælo suo tantum numina ^hperfruuntur, sed sæpe humiles ⁱlucos ac vilia pauperum tecta subierunt. Quare laboris mei velim faveas voto, indulgeas audaciæ. Quod si secus ^kcesserit, ^lin cupiditatem devotionis interpretabor eventum ^mplacendi. ⁿVale.

LICET audacter, non tamen ineleganter, hunc libellum, ^oqui voluerit, CENTIMETRUM nominabit. Tot enim metrorum ^pgenera digessi, quanta potui ^qbrevitate, ^rrationem omittens, ^squo quæque nascantur ex

^a Servii honorati grammatici præcellentissimi centimetrum ad Albinum. Call. ^b Clarissimo Albino Servius grammaticus salutem B. Albino Clarissimo Servius grammaticus s. Putsch. ^c S. P. D.] Sal. plurimam d. Call. ^d quotidie] cotidie Call. M. quot cotidie B. ^e ibique pubescas] ibique crescas ibique pubescas M. ^f velut] Labb. Bibl. Nov. Lib. I. p. 668. callae. fortasse, calle. SANTEN. ^g venit] venit lumina M. ^h perfruuntur] fruuntur Putsch. ⁱ lucos] vicos Putsch. locus M. locus Vat. ap. Labb. ^k cesserit] c̄tra ut tuam cesserit M. ^l in cupiditatem] cupiditate Call. ^m placendi] tibi voluntatis me pl. M. nocendi Vat. ⁿ Vale om. Call. ^o qui—nominabit] quo licet centumetri nominavi M. volet B. pro voluerit. volunt Vat. ^p genera om. B. spatia M. ^q brevitatem] brevitatem spatia B. ^r rationem] Santenius conj. ratione. ^s quo quæque nascantur] quo quidque nascatur B. quo metrum nascatur M. quo metrum noscatur Putsch.

genere, qua scansionum diversitate ^tcædantur; quæ res plus confusionis quam utilitatis habet. Sed ^vlectorī hæc fere generaliter scienda sunt:

2. ^vFinalem syllabam ^vin omnibus metris indifferenter accipi:
3. ^sSolutionem esse, ^xcum pro longa una syllaba duæ breves ponuntur:
4. ^sLoca imparia dici, primum, tertium, quintum, et deinde; paria vero, secundum, quartum, sextum, et deinde:
5. ^vPenthemimerin esse, cum post duos pedes sequitur ^zsyllaba quæ partem ^aterminet orationis; ^bhephemimerin vero, cum ^cpost tres pedes ^dsimiliter sequitur syllaba; ^etritum trochaicum, cum post duos pedes perfectos finita parte orationis trochæus remanet; ^ftetartum trochaicum, cum ^geadem definitione tenet quartum locum trochæus:
6. ^sCatalecticum ^bversum dici cui una syllaba deest; ⁱbrachycatalecticum, cui duæ; hypercatalecticum, ^kcui

^t cædantur] credatur B. cedatur M. Putsch. Tum addit M. quia aliquando plena pars orationis aliquando dimidia aliquando duæ vel ternæ syllabæ in medio ponuntur. ^v lectori] lecturo M. Putsch. tum fere om. Call. ^v in omnibus om. B. cum lacuna. ^x cum] quō Call. et sic infra. mox una om. M. B. una syllaba om. Putsch. ^v Penthemimerin] pentimimerin B. pentimemerim Call. ^z syllaba] syllabam M. om. post. ^a terminet] terminat B. M. Putsch. Post orationis addit M. id est v semipedes. ^b Hephthemimerin] heptimimerin B. heptimemerim Call. ^c post tres] post om. B. M. Putsch. ^d similiter] similes B. deest v. Putsch. ^e Tritum trochaicum] tritus trochaicus B. tertius trochaicus Putsch. Santenius ad Terent. Maur. p. 265. "Tritum trochaicum suppeditavit quidem Mediol. ed. a. 1473. et optima Calliensis a. 1476. sed et illic τρίτος habet codex." ^f Tetartum trochaicum] tetartus trochæus B. Quartus trochaicus Putsch. tetracum t. Call. ^g eadem definitione tenet quartum] quartum definitione eadem tenet B. definitione eadem quartum tenet Putsch. diffinitione Call. ^b versum dici] diversum dici B. ⁱ brachycatalecticum—hypercatalecticum—acatalecticum] Ita vulg. brachycatalecticum—hypercatalecticum—acatalecticum correxit Santenius. ^k cui una syllaba superest] ubi supra legitimos pedes syllaba crescit Putsch. syllaba om. Call.

una syllaba superest; acatalectum, ubi nihil plus minusve in versu est, qui legitimo fine clauditur:

Monometrum, ¹vel dimetrum, vel ^mtrimetrum, ⁿvel tetrametrum dici a numero pedum:

In iambicis, trochaicis, et anapæsticis metris versus 8 per pedes duplices computari, in ^oceteris autem metris per simplices:

^pMetra vero vel a pedibus nomina ^qaccipere, vel a 9 rebus quæ describuntur, vel ab inventoribus, vel a frequentatoribus, vel a numero ^{qq}syllabarum:

Eaque esse octo ^rprincipalia metra, iambicum, trochaicum, dactylicum, anapæsticum, choriambicum, antispasticum, ionicum a ^smaiore, ionicum a minore, de quibus carptim tractabimus, ^telegentes ea, quæ ad palmam lyræ ^vproducit voluntas.

CAP. I. ^w*De metris iambicis.*

Metra iambica locis imparibus quinque recipere ^xpossunt pedes, iambum, tribrachyn, spondeum, dactylum, anapæstum; ^ylocis autem paribus tantum iambum vel tribrachyn, et apud comicos frequenter anapæstum, ita tamen ut multarum brevium junctura vitetur. Sed ex ^zplurimis metris XIII usui tradenda subjeci.

¹ vel dimetrum] *vel om.* Putsch. hic et infra. sic etiam Call.
^m trimetrum] *versum* addit Putsch. ⁿ vel tetrametrum—*pedum*
om. B. Putsch. ^o caeteris autem metris per simplices] *caeteris per*
pedes simplices Putsch. enim—*per pedes simplices* B. ^p metra
vero] *vero om.* B. *metra vel* Putsch. ^q accipere] *accepere* B.
^{qq} syllabarum] *pedum* Call. ^r principalia metra] *metra* addit Call.
^s minore—maiore] *maiore—minore* B. Putsch. ^t elegentes] *ele-*
gentes B. M. ^v perducit voluntas] *producit voluptas* Putsch. *ducit v.*
Call. ^w De metris iambicis] *de iambicis* XIII B. ^x possunt
pedes] *pedes possunt* B. Putsch. ^y locis autem] *autem om.* B. Call.
Mox tantum et tamen om. Call. qui ubique *tribrachum.* ^z plurimis]
multis Call. M. Addit M. *omnia hic exempla de nominibus poetarum*
adsumpta sunt.

- 1 *Aristophanium* constat monometro hypercatalecto, ut est hoc,
     ^a*Valles per imas.*
- 2 ^b*Euripideum* constat ^cdimetro ^dbrachycatalecto, ut est hoc,
     Ajax furit dolens.
- 3 *Anacreontium* constat dimetro catalectico, ut est hoc,
     Dissolve ^eBaccha crines.
- 4 *Archilochium* constat dimetro acatalecto, ut est hoc,
     Serena lux micat polo.
- 5 *Alcaicum* constat dimetro hypercatalecto, ut est hoc,
     Amant venena parricidæ.
- 6 *Alcmanium* constat trimetro brachycatalecto, ut est hoc,
     Spernis decoræ virginis toros.
- 7 *Hipponactium* constat trimetro catalectico, ut est hoc,
     Doctis Thalia vatibus ^ffavebit.
- 8 *Hipponactium* constat trimetro acatalecto claudo, ut est hoc,
     Pauper poeta nescit antra Musarum.
- 9 *Archilochium* constat trimetro acatalecto, ut est hoc,
     Martem fatigat prodigus vitæ furor.
- 10 *Anacreontium* constat trimetro hypercatalecto, ut est hoc,
     Amor puellæ pectus improbæ fatigat.
- 11 *Aristophanium* constat tetrametro brachycatalecto, ut est hoc,
     Marcent lucernæ, sol propinquat, § non tamen vocas.
- 12 *Aristophanium* constat tetrametro catalectico, ut est hoc,

^a *valles*] *calles* B.   ^b *Euripideum*] *Euripedeum* B.   ^c *dimetro*
brachycatalecto] *dimetro catalecto* Putsch.   ^d *brachycatalecto*—
constat *dimetro* om. Putsch. qui addit post *crines*, *Anacreontium* con-
stat *dimetro acatalecto*, ut est hoc, *Ajax furit dolens.*   ^e *Baccha*] *Bacche* Putsch. *desolve Bache* B. *Brachie* M.   ^f *favebit*] *favebat* Putsch.   § *non tamen vocas*] *Merulæ* cod. *nunc viro vacas*. SANTEN. *nunc vero vacas* Perot. *vacas* Putsch.

^h*Portum petamus, aura lassat, vela solve malo.*

Anacreontium constat tetrametro acatalecto, ut est ¹³ hoc,

Hic finis est, iambe, salve, vindicis doctor ⁱmeli.

CAP. II. De metris trochaicis.

Metra trochaica ^kprincipaliter constant trochæo; locis tamen imparibus hos recipiunt pedes; trochæum, tribrachyn, et nonnunquam dactylum: ^llocis vero paribus cum ^miis, quos supra ⁿmemoravi, spondeum et anapæstum. Sed ex ^oplurimis tredecim, usui tradenda, ^psubjeci.

Pancratium constat [•]monometro hypercatalecto, ut ¹ est hoc,

Auctor optimus.

Ithyphallicum constat dimetro brachycatalecto, ut est ² hoc,

Bacche junge tigres.

Euripideum constat dimetro catalectico, ut est hoc, ³
^q*Vultur altius volat.*

Alcmanium constat dimetro acatalecto, ut est hoc, ⁴
Fistula canit subulcus.

Bacchylidium constat dimetro hypercatalecto, ut est ⁵ hoc,

Floribus corona texitur.

Sapphicum constat trimetro brachycatalecto, ut est ⁶ hoc,

Rex ^rpaterque Juppiter Deorum.

^h portum] portus B. ^l doctor meli] doctor meliori Putsch. doctor modi Call. ductor conj. Santen. solve vindicis dolor meli Perot. ^k tamen in B. ante principaliter. ^l locis] in locis Putsch. ^m iis] his Putsch. B. M. ⁿ memoravi] memoravimus Putsch. B. ^o plurimis] pluribus Putsch. ^p subjeci] subjeci conscripsi B. ^q vultur altius volat] ultor altius vocat B. ultor alterius vocat Call. ^r paterque Jupiter] pater qui Juppiter et B. Putsch.

- 7 *Archilochium* constat trimetro catalectico, ut est hoc,
Nox amoris et quietis conscia.
- 8 *Sotadicum* constat trimetro acatalecto, ut est hoc,
Arva sicca Nilus intrat, ite læti.
- 9 *Sapphicum* constat trimetro hypercatalecto, ut est hoc,
Splendet aurum, gemma fulget, forma sed placet.
- 10 *Sotadicum* constat tetrametro brachycatalecto, ut est hoc,
Thracium nefas renarrat cantitans hirundo.
- 11 *Archilochium* constat tetrametro catalectico, ut est hoc,
Tolle thyrsos, æra ¹pulsans, jam Lyæus advenit.
- 12 *Hipponactium* constat tetrametro catalectico ¹claudo, ut est hoc,
Pelle tonsis terga ²ponti, vela ³tende, pergamus.
- 13 *Anacreontium* constat tetrametro acatalecto, ut est hoc,
Parce jam Camæna vati, parce jam sacro furori.

CAP. III. De metris dactylicis.

Metra dactylica principaliter constant dactylo: recipiunt tamen ⁴et spondeum, et interdum ultimo loco trochæum. Sed ex ⁵pluribus XVIII usui tradenda subjeci.

- 1 *Adonium* constat dimetro catalectico, ut est hoc,
Fundite fletus.
- 2 ¹*Hymenaicum* constat dimetro acatalecto, ut est hoc,
Tibia ²personet.
- 3 *Archilochium* constat dimetro hypercatalecto, ut est hoc,
Garrula venit avis.

¹ *pulsans*] *pulsa* B. M. Putsch.   ² *claudo* om. Putsch.   ³ *ponti*] *freti* Putsch.   ⁴ *et spondeum*] *et* om. Putsch. cum ed. Call. *et spondeus*—in ultimo B.   ⁵ *pluribus*] *plurimis* B.   ¹ *Hymenaicum*] *herenatium* B. *irminium* M. *Hirminachium* Perot. *Hirmenachium* Putsch.   ² *personet*] *personat* Call.

^a*Alcmanium* constat trimetro catalectico, ut est hoc, 4
Tundite pectora ^b*palmis*.

Simonidium constat trimetro acatalecto, ut est hoc, 5
Indue pallia serica.

Alcmanium constat trimetro hypercatalecto, ut est 6
hoc,

Lurida brachia cur retegis?

Archilochium constat tetrametro ^ccatalectico, ut est 7
hoc,

^d*Arent solstitio sola terræ*.

Alcmanium constat tetrametro acatalecto, ut est hoc, 8
Virgo decens ^e*sine matre relinquitur*.

Alcmanium constat tetrametro hypercatalecto, ut est 9
hoc,

Vita quieta nimis caret ingenio.

Stesichorium constat pentametro ^fcatalectico, ut est 10
hoc,

Marsya, cede & deo; tua carmina flebis.

Simonidium constat pentametro acatalecto, ut est hoc, 11
Parthenopæus erat puer Arcadiæ decus.

^h*Chærilium* constat pentametro hypercatalecto, ut est 12
hoc,

Pulchra puella comas ambit sibi palmitibus.

Heroicum constat hexametro catalectico, ut est hoc, 13
Vulnera, bella, tubæ, numero conduntur Homeri.

Bucolicum constat hexametro catalectico, ⁱita ut ^jquar- 14
tus dactylus partem terminet orationis, ut est hoc,

Rustica ^k*silvestres resonat bene fistula cantus*.

^a *Alcmanium*] *Alcmanicum* Putsch.   ^b *palmis*] *manus* B.   ^c ca-
talectico] acatalecto Putsch.   ^d *arent solstitio*] *arent* om. Putsch.
^e *sine matre relinquitur*] *comulas religa tibi* Putsch. M. *reliqua tibi* B.
^f catalectico] acatalecto Putsch.   ^g *deo—flebis*] *domi—Phæbi*
Putsch. utrumque *Phæbi* et *flebis* habet B. *febi* M.   ^h *Chærilium*] *Chærilium*
Cyrillium Call. *Chyrium* Per. *Cirilium* M.   ⁱ *ita ut*] *ut tamen*
Putsch.   ^j *quartus dactylus*] *quartus pes* Call.   ^k *silvestres—*
cantus] *silvestrem—cantum* Putsch. *silvestri—cantus* Per. *cantu* M.

- 15 *Ibycium* constat hexametro acatalecto, ut est hoc,
Sydera pallida diffugiunt face territa ¹ luminis.
- 16 *Alcmanium* constat hexametro hypercatalecto, ut est hoc,
Alma Venus Paphon ingreditur: rosa luceat ex adytis.
- 17 *Stesichorium* constat heptametro catalectico, ut est hoc,
Æacides juvenis trahit Hectora, plangite Pergama Troes.
- 18 *Ibycium* constat heptametro ^macatalecto, ut est hoc,
Carmina docta Thalia canit: properantius huc ades o puer.
- 19 *Ibycium* constat heptametro hypercatalecto, ut est hoc,
Versiculos tibi dactylicos cecini, puer optime, quos facias.

CAP. IV. *De metris anapæsticis.*

Metra anapæstica principaliter constant anapæsto. Recipiunt tamen frequenter ⁿet spondeum, raro proceleusmaticum; apud comicos autem ^oetiam dactylum, sæpiusque cum ultima superest syllaba in duas breves solvitur. Sed ex ^pplurimis XIII usui tradenda subjeci.

^q*Trinicium* constat monometro acatalecto, ut est hoc,

Calidum jubar est.

²*Choricum* constat monometro hypercatalecto, ut est hoc,

Animus male fortis.

³*Aristophanium* constat dimetro brachycatalecto, ut est hoc,

Venit optima Calliope.

¹ *luminis*] *luminum* Putsch.   ^m *acatalecto*—constat heptametro om. Putsch.   ⁿ *et spondeum*] et om. Putsch.   ^o *autem etiam*] etiam om. Putsch. hoc habent B. pro autem. aut hñt Per. etiam et M. ^p *plurimis tredecim*] pluribus hæc XII Putsch.   ^q *Trinicium*] *Thirnicum* ms. Leid. *thrinicum* B. *Thirenicum* M. *Thirinicium* Per. Ald. *Phrynichium* conj. Santenius. Vid. infra VII. 5.

^r*Paræmiacum* constat ^{rr}dimetro catalectico, ut est hoc, 4
Aditum Veneris fuge, virgo.

Pindaricum constat dimetro acatalecto, ut est hoc, 5
Fuge mœnia ^sjam, Telamoniade.

Alcmanium constat dimetro hypercatalecto, ut est 6
hoc,

Tremulum mare ^tmolliflua nitet aura.

^v*Archebulium* constat dimetro acatalecto, et palimbac- 7
chio, ut est hoc,

Dea somnifero ^wvaga curriculo relucet.

Pindaricum constat trimetro brachycatalecto, ut est 8
hoc,

Medium rapido mare Tibris adit fluvio.

Alcmanium constat trimetro catalectico, ut est hoc, 9
Date, Pierides, mihi ^xcarmina dactylicorum.

Stesichorium constat trimetro acatalecto, ut est hoc, 10
^y*Jacet in thalamo tibi virgo decens Veneris specie.*

^z*Simonidium* constat trimetro hypercatalecto, ut est 11
hoc,

Tuba terribili procul ære sonat, clypeum quate, miles.

Alcmanium constat tetrametro brachycatalecto, ut est 12
hoc,

Sua munera fert Venus alma rosas juveni ^aCinyra genito.

Aristophanium constat tetrametro ^bacatalecto, ut est 13
hoc,

Date ^cvina mihi, date sarta, juvat dare tempora ^dtota, Lyæ, tibi.

^r *Paræmiacum*] *parchemiæcum* B. M. *Partheniacum* Call. Vid. Santen. ad Terent. Maur. p. 320. ^{rr} *dimetro catalectico*] *dimetro catalecto* Putsch. qui om. *Aditum*—*acatalecto*. ^s *jam Telamoniade*] *tela omnia deo* Putsch. ^t *molliflua*] *melliflua* Putsch. ^v *Archebulium*] *Archilochium* Call. ^w *vaga curriculo præluet* Call. *bona cursiculo relucet* Putsch. v. Santen. Terent. Maur. p. 329. *Mox Tigris* Call. ^x *carmina*] *carmen* Putsch. Per. ^y *jacet*] *latet* Putsch. Per. ^z *Simonidium*] *Simmonidicum* B. ^a *Cinyra genito*] Sic Santenius. *Cinara genito* Call. *cineri adolete* Putsch. *cinénadaelete* B. *jubet ynerea delete* M. ^b *acatalecto*] *catalectico* B. ^c *vina*] *vina bona* Putsch. ^d *tota Lyæ tibi*] *tot alto Jovi* B. Per. Putsch. *totalta Jovi* M.

CAP. V. *De metro choriambico.*

Metra choriambica constant principaliter chori-
ambo; verum ^equia durius suo pede ^fclauduntur, ac-
cipiunt in fine ^gamphibrachum. Sed ex ^hplurimis
metris quattuor usui tradenda subjeci.

- ¹ *Aristophanium* constat monometro et amphibracho,
ut est hoc,

Purpureus tyrannus.

- ² *Anacreontium* constat dimetro et amphibracho, ut est
hoc,

Virgilius Mantua quem creavit.

- ³ *Sapphicum* constat trimetro et amphibracho, ut est
hoc,

Dulcisonæ Pierides versifico favete.

- ⁴ *Callimachium* constat tetrametro et amphibracho, ut
est hoc,

Armipotens Mars genitor ¹Romulidarum, venias, precamur.

CAP. VI. *De metro antispastico.*

Metra antispastica principaliter constant antispasto;
verum sæpe prima parte, qua iambum tenent, spon-
deum libenter accipiunt. Sed ex plurimis quattuor
usui tradenda subjeci.

- ¹ *Panicum* constat trimetro brachycatalecto, ut est
hoc,

Fauni semideum numen adest.

^e quia] quod durius est quam suo B. quia ut suo Per. ^f claudun-
tur] claudantur Putsch. Per. ^g amphibrachum] amphibrachum et
bacchium Putsch. Per. amphibrachyn malit Santenius. ^h plurimis]
multis B. Putsch. ¹ Romulidarum] Romuli date B. ms. Leid. Ro-
muli da veniam Per. Ald. Romulidarum veniam Call. romulida ten-
vias M. Romulidum ut Putsch. ² Panicum] Sic Call. Ald. M.
Phanicum B. Phannium Putsch. Phallicum conj. Santenius, sed du-
bitanter.

Anacreontium constat trimetro ^kacatalecto, ut est hoc, ²
Curas mitificant ^ldona lyrae dulcis.

Alcaicum constat ^mtetrametro brachycatalecto, ut est ³
hoc,

Mæcenæ atavis, Lydia quos fert, genite.

Alcaicum constat tetrametro acatalecto, ut est hoc: ⁴
Infandum tetigit sidera carmen ⁿmagici vatis.

CAP. VII. De ionicis a minori.

Metra ionica a minore principaliter gaudent ionico suo, ^oet raro alterius pedis patiuntur ^paccessum. Sed ex ^qplurimis sex usui tradenda subjeci.

^{qq}*Timocratium* constat dimetro catalectico, ut est ¹
hoc,

Rosa ^rveris specimen.

^{rr}*Anacreontium* constat dimetro acatalecto, ut est hoc, ²
^s*Sapientes amor odit.*

^t*Sapphicum* constat trimetro catalectico, ut est hoc, ³
Fuge, virgo, fuge munus Veneris.

Sapphicum constat trimetro ^uacatalecto, ut est hoc, ⁴
Sonat alta trabe fixus tibi nidus.

^v*Phrynichium* constat tetrametro catalectico, ut est ⁵
hoc,
Tibi ^wveris fero donum, sola quod dant Veneri.

^k acatalecto] catalectico Putsch. ^l dona lyrae dulcis] dona lyæi Putsch. dona liei B. dona lyrae M. ^m tetrametro brachycatalecto] omittunt Per. Putsch. ut est hoc—acatalecto. ⁿ magici vatis] magicorum B. Putsch. magorum Per. ^o ac raro] et raro Call. ^p accessum] accessus Putsch. ^q plurimis sex] pluribus quinque Putsch. ^{qq} Timocratium] Timocreontium Bergkii præf. Anacreont. p. 47. ex Hephæst. c. xii. p. 71. ^r veris] Veneris Putsch. ^{rr} Anacreontium] Alcmanium Santenius Ter. Maur. p. 336. ^s sapientes] sapiens B. hinc usque ad fuge om. Putsch. ^t Sapphicum] Anacreontium Santenius. ^u acatalecto] catalecto Putsch. ^v Phrynichium] Trinicium Call. Frininium M. ^w veris] fenus B. Putsch. veneris M. solæ Putsch. Tum quoddam veneri B.

6 ^x *Alcmanium* constat tetrametro acatalecto, ut est hoc,

Timor omnes docet artes, timor auget bona mentis.

CAP. VIII. *De ionicis a majori.*

Metra ionica a majore principaliter constant ionico suo: verumtamen diambum et ditrochæum non recusant, solutionem patienter admittunt. Sed ex ^y pluribus tria usui tradenda subjeci.

1 *Hipponactium* constat dimetro brachycatalecto, ut est hoc,

Palmam cape, victor.

2 ^z *Praxilleum* constat trimetro brachycatalecto, ut est hoc,

Fortis juvenis, sume coronam.

3 *Sotadicum* constat tetrametro ^a brachycatalecto, ut est hoc,

Salpinx cane, tempus fugit, ^b intende laborem.

CAP. IX. ^c *De diversis metrorum generibus.*

Reliqua deinceps metra non ea lege, qua superiora, ^d referimus. Illa enim velut confusa digessi, hæc velut dispersa collegi. Sed ex plurimis xxv usui tradenda subjeci.

1 ^e *Faliscum* constat ^f ex tribus dactylis et pyrrhichio, ut est hoc,

Docta Falisca, ^g Serene, reparas.

^x *Alcmanium*] *Alcmanicum* Santenius. ^y *pluribus*] plurimis Putsch. B. ^z *Praxilleum*] *Prasilium* Call. ^a *brachycatalecto* om. Putsch. ^b *intende*] *intendito* Putsch. tum *dolorem* Call. *dolo laborem* Per. ^c *De diversis*] *De dispersis* xxii B. ^d *referimus*] *referemus* B. qui mox om. *sed ex plurimis.* ^e *Faliscum*] *Phaliscum* Call. qui mox *phalisca.* ^f *ex tribus*] *ex om.* B. Per. Putsch. ^g *Serene*] *serena* B. *Pheronyme paras* Putsch. *mihi hocceine paras* Call. Vid. Ruhnken. ad F. Mall. Theodor. IV. 4.

Pherecratium constat spondeo, dactylo, et ^hspondeo, vel trochæo, ut est hoc,

Reges purpura monstrat.

Glyconium constat spondeo, choriambis, et pyrrhichio, ³ ut est hoc,

Odi Parthenium nemus.

Asclepiadeum constat spondeo, duobus choriambis, et ⁴ pyrrhichio, ut est hoc,

Vitæ pars melior quam cito labitur.

Alcaicum constat spondeo, tribus choriambis, et pyrrhichio, ut est hoc,

ⁱ *Pro fas! Æacides procubuit sub Paridis ^k manu.*

Elegiacum constat ^ldipenthemimeri, prima heroica, ⁶ secunda dactylica, ut est hoc,

Mæret diffusis flens elegia comis.

^m **Æolicum** constat primo pede disyllabo quolibet, et ⁷ quattuor dactylis, ut est hoc,

Sappho composuit male casta poemata.

ⁿ **Miurum** constat ita ut heroicum, sed pyrrhichio ⁸ clauditur, ut est hoc,

Mortem contemnunt laudato vulnere Getæ.

^o **Priapeum** constat de Glyconico et Pherecratio, ut est ⁹ hoc,

^p *Hellespontiacum tuos numen protegit hortos.*

^q **Phalæcium** constat spondeo, dactylo, et tribus trochæis, ut est hoc,

^r *Hermus divitibus superbit undis.*

^h spondeo vel om. Putsch. vel trochæo om. B. ⁱ Pro fas] Pro-fusa Call. Per. M. ^k manu] manum Per. Putsch. ^l bina penthemimeri] bina om. Putsch. de penamere prima B. prima depenthemimere M. depenthemimere mss. Leid. dipenthemimeri conj. Santenius. ^m Æolicum] Ita Santenius. Euloicum Call. Decoloico. Ioloicum B. Eloicum M. Eulogiicum Putsch. ⁿ Miurum] Sic B. Santen. Murium Call. Murum Per. Meiurum Putsch. ^o Priapeum] Priapium Call. ^p Hellespontiacum tuos] Hellespontiacos tuum Putsch. Tum nomen B. tuus nomen—ortus M. ^q Phalæcium] Pheleucium Call. falleucium B. fallicium M. ^r Hermus] Isthmos Per. Putsch.

- 11 *Sapphicum* constat trochæo, ^aspondeo, dactylo, et duobus trochæis, ut est hoc,
Faune, Nympharum metus et ^tvoluptas.
- 12 *Saturnium* constat dimetro iambico catalectico, et ithyphallico, ut est hoc,
Isis pererrat orbem crinibus profusis.
- 13 *Archilochium* constat ^vparœmiaco et ithyphallico, ut est hoc,
^v*Remeabat ab arce tyrannus vultibus cruentis.*
- 14 ^x*Encomiologicum* constat dactylicâ et iambica penthemimeri, ut est hoc,
Carmina bella magis ^yvelim sonare.
- 15 ^a*Iambelegum* constat penthemimeri iambica et dactylica, ut est hoc,
Fontes ^aligabant gramina ^blætificos.
- 16 ^c*Alcaicum* constat penthemimeri iambica, et duobus dactylis, ut est hoc,
Carmen relaxat tædia pectoris.
- 17 *Alcaicum* constat duobus dactylis et duobus trochæis, ut est hoc,
Luna rubens Zephyros minatur.
- 18 *Archilochium* constat tetrametro ^dbucolico, et tribus trochæis, ut est hoc,
Linea piscator tibi ^edecidit in profunda ponti.

^a spondeo om. Putsch. ^t voluptas] voluntas B.M. ^v partheniaco et ithyphallico] parchæmiaco et rafallico B. parchemiaco ms. Leid. paræmiaco conj. Santenius. ^v Remeavit ab arce tyrannus] remeabat ab archetyrannus B. remeabat Call. ^x Encomiologicum] ænittologium Per. Ænitologicum Putsch. nenchomioloicum B. Encomiologium Call. ^y velim] velle B. vellem Putsch. ^a Iambelegum] Iambilogium Call. ^a ligabant—lætificos] rigabant—lætifici conj. Santenius. ^b lætificos] Addit h. l. Putschius, *Alcaicum spondeum constat penthemimeri spondaica et duobus dactylis, ut est hoc, Carmen relaxat tædia pectoris.* Call. et Santen. *Alcaicum constat pentimemeri dactylica et duobus trochæis, ut, Luna rubens zephyros comminatur. Alcaicum constat pentimemeri iambica et duobus dactylis, ut est hoc, Carmen relaxat tedia pectoris.* Secuti sumus fere Putschium. ^c *Alcaicum* etc. om. Putsch. ^d bucolico] bucolico, acatalectico ithyphallico Putsch. bucolico ityphallico Call. ^e decidit] concidit Putsch. Per. concedit M.

Galliambicum constat dimetro iambico catalectico et ¹⁹ anapæsto vel spondeo, cum ^fduobus iambis, ut est hoc,

ⁱ Tenella crispāt aura tremulos sinus freti.

Archilochium constat penthemimeri dactylica et ^hdi- ²⁰ metro iambico ^lacatalecto, ut est hoc,

Sydera cuncta micant decore lucis aureo.

Archilochium constat dimetro iambico acatalecto et ²¹ penthemimeri dactylica, ut est hoc,

Indi Lyæo dediti tympana jam quatiunt.

^k**Echoicum** dicitur quotiens sonus ^lultimæ syllabæ pen- ²² ultimæ congruit, ut est hoc,

Exercet mentes ^mfraternas grata malis lis.

Reciprocus heroicus ⁿin Sotadicum est quotiens a fine ²³ ^oscansionis Sotadicum facit, ut est hoc,

Ire cupis si rus mala vites somnia quæso.

Quæso somnia vites mala si rus cupis ire.

Reciprocus iambicus in ^pElegiacum est, quotiens a fine ²⁴ ^qscansionis elegiacum facit, ^rut hoc modo,

Micant nitore tecta sublimi aurea.

Aurea sublimi tecta nitore micant.

^s**Rhopalicus** versus est, cum verba ^tprout sequuntur ²⁵ per syllabas crescunt, ut est hoc,

Rem tibi ^vconfeci doctissime ^wdulcisonoram.

Habes, lector, in compendio discendi manualementem libellum, quem magis probabis, si tibi usus scribendi ^xpretium voluntatis exsolvat.

^f duobus iambis] duobus trochæis aut iambis Putsch. ^g tenella crispāt] tenera recrispat Putsch. B. ^h dimetro om. Putsch. ⁱ acatalecto om. Putsch. B. et infra. ^k Echoicus] Etchoicum Putsch. Echoicum est quotiens B. Equoicum dicitur Call. ^l ultra syllabam penultimam corrui Call. ^m fraternas gratia rara] fraternis grata malis B. fraternas grata malis lis Call. Mutatum forte ob Ovid. Met. I. 145. ⁿ in Sotadicum] in sotadico Putsch. ^o scansionis] scansus Putsch. B. Tum est Call. pro facit. ^p Elegiacum] Elegiaco Putsch. ^q scansionis] scansus B. Putsch. ^r ut hoc modo] ut est hoc Putsch. ^s Rhopalicus] Eutropalicus Call. ^t prout] ut Putsch. ^v confeci] concessi Putsch. ^w dulcisonoram] dulcisonorum Call. dulcis honorem Putsch. ^x pretium voluntatis] voluntas Putsch.

• COMMENTARIUM

RUFINI V. D. GRAMMATICI ANTIOCHENSIS IN METRA TERENTIANA.

- “EUANTHIUS** in Commentario Terentii de fabula, hoc est ^bde comœdia, sic dicit: “Concinna argumento, “consuetudini congrua, utilis sententiis, grata salibus, “apta metro.” Et postea sic: “Veteres etsi usi ipsi “quoque ^cmetris negligentius iambici versus dun- “taxat in secundo et quarto loco, tamen a Terentio “vincuntur resolutione hujus metri quantum pōtest “comminuti ad imaginem prosæ orationis.”
- 2 **Asper** in Commentario Terentii sic: “Hosce versus “agere cœpisset,
    “*Itane patris ais adventum veritum hinc abisse domum.*
“Et deinceps quæ sequuntur quadrati.”
- ^d**Diomedes** sic: “Septenarium versum Varro fieri “dicit hoc modo, ^ecum ad iambum trisyllabus pes “additur, et fit tale,
    “*Quid immerentibus nocet? quid invides amicis?*”
“Similiter in Terentio versus est,
    “*Nam si remittant quippiam ^fPhilumenæ dolores.*
“Et in Plauto sæpe tales reperiuntur.”
- 3 **Varro** de lingua Latina ad Marcellum sic:
    “Quare in hujusmodi locis poni oportet notam in
“transversum inter syllabas, frequentius ad extremum

^a Commentarium] Sic Ald. *Commentarium Rufini de Metris Comi-*
cis Ven.   ^{aa} Euanthius] Euantius Ven. v. Terent. Westerhov. T. I.
p. 1.v.   ^b de comœdia] comedia Ven.   ^c metris] in metris Ven.
^d Diomedes] p. 514.   ^e cum] quum Ven.   ^f Philumenæ] philo-
menæ Ven.

“ versum senarium, et similes, si pro longa brevem
 “ habebunt, ut in hoc,

“ *Amicus summus meus et popularis Geta.*”

Charisius sic: “ Septenarium versum fieri dicit 4
 “ Varro hoc modo, cum ad iambum trisyllabus pes
 “ additur, ut præfatum est.”

Bassius ad Neronem de iambico sic 5 dicit: “ Iam-
 “ bicus autem, 6 cum pedes etiam dactylici generis
 “ assumat, desinit iambicus videri, nisi percussione ita
 “ 7 moderaveris, ut cum pedem supplodis, iambicum
 “ ferias: ideoque illa loca percussione non recipi-
 “ unt alium quam iambum, et ei parem tribrachum,
 “ aut si alterius exhibuerint metri speciem. Quod
 “ dico, exemplo faciam illustrius. 8 Est in Eunuchio
 “ 9 Terentii statim in prima pagina hic versus trime-
 “ trus,

“ *Excluit, revocat, redeam? non 10 si me obsecret.*

“ 11 Hunc incipe ferire, videberis heroum habere in-
 “ ter manus; ad summam paucis syllabis in postremo
 “ mutatis, totus erit herous,

“ *Excluit, revocat, redeam? non si mea fiat.*

“ Ponam dubium secundo loco pedem, propius ac-
 “ cedam,

“ *Heros Atrides cœlitum testor fidem.*”

Varro in VII: “ Clausulas quoque primum appellatas 6
 “ dicunt, quod clauderent sententiam, ut apud 12 Ac-
 “ cium,

“ *An hæc jam obliti sunt Phryges?*”

“ Nonnunquam ab his initium fit, 13 ut apud Cæ-
 “ cilium,

“ *Di boni quid hoc?*”

8 dixit] dicit Ald. 6 cum] quum Ven. et infr. 7 moderaveris]
 imoderaveris Ven. immod. Ald. 8 Est in] in Ven. Ald. 9 Teren-
 tii] in presenti Ven. Ald. 10 si me] sine me Ven. 11 hunc incipe
 —fiat om. Ven. Ald. 12 Accium] Actium Ven. 13 ut apud] apud Ven.

“ Apud Terentium,
 “ *Discrucior animi.*”

- 7 Idem Varro in eodem lib. VII. de lingua Latina ad Marcellum sic dicit: “ Aut in extremum senarium
 “ totidem semipedibus adjectis fiat comicus quadratus,
 “ ut hic,

“ *Heri aliquot adolescentuli coimus in Piræeo.*”

- 8 Trimetros versus iambicos Terentii et Plauti et ceterorum comicorum ^qet tragicorum M. Tullius senarios dicit et nominat: Quintilianus etiam trimetros senarios nominavit: et Flavius Caper in artibus suis trimetros versus iambicos Terentii senarios appellavit.
- 9 ^rDe metris Terentii et Plauti et ceterorum comicorum et tragicorum Victorinus sic dicit: “ Quantum autem
 “ ad versum comicum spectat, ut paululum evagemur,
 “ scio plurimos affirmare, Terentianas vel maxime
 “ fabulas metrum ^aac disciplinam Græcarum comœ-
 “ diarum non custodisse, id est quas Menander, Phi-
 “ lemon, Diphilus, et ceteri ediderunt. Nostri enim
 “ in modulandis rhythmis seu metris veteris comœ-
 “ diæ scriptores sequi maluerunt, id est Eupolim,
 “ Cratinum, Aristophanem. Prologos itaque et pri-
 “ marum scenarum actus trimetris comprehenderunt:
 “ deinde longissimos, id est tetrametros, subdiderunt
 “ qui appellantur quadrati: postea in sequentibus va-
 “ riaverunt: modo enim trimetros, modo addito qua-
 “ drante vel semisse posuerunt; id est semipede ad-
 “ jecto, vel integro pede iambo vel sesquipede hæc
 “ per medios actus, varie rursus in exitu fabularum
 “ quadratos, quales diximus in secunda scena locave-
 “ runt. Sed idem quadrati legitimi cum xvi syllabis
 “ juxta jus proprium constare debeant, plerumque in-

^q et tragicorum om. Ven. Ald. et mox om. senarios. ^r De me-
 tris—sic dicit om. Ven. Vid. supra p. 105. ^a ad] ac^aVen.

“ veniuntur xx aut amplius syllabarum: hinc existi-
 “ mantur metrum non tenuisse, nec sua lege compo-
 “ suisse. Quod vero ad clausulas, id est minuscula
 “ cola, pertinet, quot genera versuum sunt, totidem
 “ ^t membra pro clausulis poni possunt, et solent in
 “ canticis magis quam ^v diverbiis, quæ ex trimetro ma-
 “ gis subsistunt, collocari, et præcipue apud Plautum
 “ et Nævium et Afranium. Nam hi maxime ex om-
 “ nibus membris versuum, colis ab his separatis li-
 “ center usi reperiuntur in clausulis.”

Idem Victorinus in ^w alio loco de iambo sic dicit: 10
 “ Improbatur autem apud tragicos versus ex omnibus
 “ iambis compositus: nam quo sit amplior, et par tra-
 “ gicæ dignitati, interponunt frequentius locis dun-
 “ taxat imparibus pedum ^x dactylicorum moras et
 “ spondeum. Similiter apud comicos laxius spatium
 “ datum est: nam et illi loca, quæ proprie debentur
 “ iambis, spondeis occupant, dactyloque et anapæsto
 “ locis adæque disparibus. Ita dum quotidianum ser-
 “ monem imitari nituntur, metra vitiant studio non
 “ imperitia: quod frequentius apud nostros quam apud
 “ Græcos invenies. Genera autem iambici metri sunt
 “ duo: nam ex iis alia integra, alia clauda, quæ sca-
 “ zonta seu ^y choliamba vocant, sunt: quorum differen-
 “ tiam penultima versus syllaba demonstrabit. Nam
 “ si brevis contigerit, erit rectum et integrum iambi-
 “ cum, ita,

“ *Vigoris adde concitum celerem pedem.*

“ Sin vero longa, delumbe et claudum, ut est,

“ *Novitate ductus non est inscius legis.*

“ *le* longa quæ penultima reperitur, metrum cor-
 “ rumpit. Hujus repertor Hipponax. Nam pro iam-

^t membra] metra Ven.   ^v diverbiis] deverbiis Ven.   ^w alio
 loco] p. 108.   ^x dactylicorum] dactylorum Ven. Ald.   ^y choli-
 amba] coriamba Ven. Ald.

“bo inductis trochæis contra legem trimetri iambici,
 “metrum innovavit, quod adæque ex spondeo con-
 “tingit.”

Versus Rufini Grammatici de Metris Terentii et Plauti et
 aliorum.

11 ^a*Agnovit metrum, servatque Terentius artem,
 Nam prologos trimetro didicit componere versus,
 Scenarumque actus primos pede claudit eodem.*

^b*Ut sunt hi versus prologi,
 Poeta cum primum animum ad scribendum appulit,
 Id sibi negoti credidit solum dari
 Populo ut placerent quas fecisset fabulas.
 Vos istæc intro auferte, abite. Sosia
 Adesdum, paucis te volo. Dictum puta.*

^c*Tetrametros sequitur quem finxerat ille* ^d*Boiscus.*

12 *Quales sunt isti versus,
 Mirabar hoc si sic abiret, et heri semper lenitas.*

Qui ^e*sequitur dimetrus est, id est quattuor simplices
 pedes habet,
 Verebar quorsum evaderet.*

Item tetrametri similes hi de iambo,
Enimvero Dave nihil ^f*loci est segnitæ, neque socordiæ.*

13 ^g*De iambo trochaicum Archilochicum unde fieri
 dicunt metrum.*

Creticon Archilochus supra caput addit ^h*iambi.*

Quales sunt isti,
Dii ⁱ*boni, boni quid porto? Sed ubi inveniam Pamphilum.
 Lætus est nescio quid. Nihil est, nondum hæc rescivit mala.*

^a Agnoscit] agnovit Ven. Ald.
 Ven. Ald.

^c Tetrametros] Tetrametro Ven. ^d Boiscus] Boi-
 stus Ven.

^e sequitur dimetrus] post hunc sequitur dimeter Ven.
 Ald. ^f loci est om. Ven.

^h iambi] iambum Ven. Ald.

^b ut sunt h. v. prologi om.

^d Boiscus] Boi-

^e sequitur dimetrus] post hunc sequitur dimeter Ven.

^g De iambo om. Ven. Ald.

ⁱ boni] boni boni Ven. Ald.

De iambo Hipponactico,

14

*Ultimus ^kamphibrachys velocem claudit iambum,
Aut bacchius erit finis discrimine nullo.
Utitur Hipponax hoc metro ^lmaximus auctor.*

Quales sunt hi versus,

15

*Ne forte imprudens faciam quod nolim, scies cavebo.
Nam si remittant quippiam ^mPhilumenæ dolores.
Legitimum interdum subscenis ponit iambum,
Obsequium amicos, veritas odium parit.
Utitur his Plautus metris et mille poetæ.
De pedibus quibus hæc consistunt metra notabis:
Dactylus aut spondeus inest, vel cursor iambus,
Aut anapæstus erit, positi discrimine nullo
Partibus in quinis: nam post celer extat iambus,
Pyrrichiusve citus finem concludere possit.*

ⁿ Ut sunt hi tales,

16

*Exclussit, revocat, redeam? non si me obsecret:
Quod plerique omnes faciunt adolescentuli.*

De ^onomine talium versuum sive metrorum.

*Græcus ^papeniphænona solet memorare poeta,
Immanifesta vocant hæc carmina voce Latini.
Hunc trimetrum veteres Graii cognomine dicunt,
Quod pedibus junctis hunc scandere sæpe solebant.
Ponitur aut scazon, spondeum finis habebit.*

Quales sunt isti,

17

*Nec fonte labra prolui caballino,
Nec in bicipiti somniasse Parnasso.*

De metris comicis.

*Tetrametros trimetrosque capit comædia versus.
Tetrametrum primus fertur posuisse Boiscus,
Creticon Archilochus trimetro superaddidit ingens,
Amphibrachum trimetro Hipponax supponit iambo.
Fulserat hac Plautus, pulcherque Terentius arte.*

^k amphibrachys] amphibracus Ven.   ^l maximus] sæpius Ven.
Ald.   ^m Philumenæ] Philomenæ Ven.   ⁿ Ut sunt tales om.
Ven. Ald.   ^o nomine] nomine vero Ven. Ald.   ^p apamphæ-
nonta] pamphenonta Ven.

Idem Sisenna in Amphitryone sic: “His quattuor ²²
 “ generibus quintum accedit, de genere versuum ^bqui
 “ non sunt uniusmodi.”

Idem Sisenna in Captivis sic: “Hic ⁱornatu s litte- ²³
 ram metri causa ^kamisit.”

Idem Sisenna in Aulularia sic: “Hæc scena ana-
 “ pæstico metro est, ^lsed concisa sunt, ut non intel-
 “ ligas.”

Juba in libro quarto sic dicit: “Iamborum itaque ²⁴
 “ exempla quæ ^mmaxime frequentata sunt subdidi:

ⁿΠάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;

Δαυαὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ.

^oΞανθῇ παλαιῇ γρηῖ πολλῇσιν φίλῃ.

Οἶδ', ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

ⁱἸμάτιον ἐφόρει μαλακὸν ἐρίων Σικελικῶν.

Τὸ δὲ προσκεφάλαιον φησὶν ἅμα σοὶ βούλομαι.

Videre non vult ^p*Cælium Panætius*

Misera marino quæ ^q*tumida litore*

Vallis per imas amne labens cærule.

Armiger ^r*in Ida pede vago litora petens*

Cærule, non aliter superans ^s*liquida malaciæ.*

^tΠαρὰ σοφοῦ ^vμάθε κλύων ὅσα τις ἂν καταμάθοι.

^w*Rape faces, cape puer, sopor abit, cane melos.*

In alio loco sic: “Iambicum metrum non ex solis ²⁵
 “ iambis conscribitur, sed quinque suscipit pedes, id
 “ est iambum, tribrachum, anapæstum, dactylum, et
 “ spondeum, hoc est iambum et spondeum et solu-
 “ tiones eorum, scilicet ex iambi solutione tribrachum,

^b qui non] qui Ven. Ald. ⁱ ornatu S] ornatus Ven. ^k ami-
 sit] misit Ald. ^l sed concisa] s3 cōisa Ven. sed conversa Ald.

^m maxime om. Ven. Ald. ⁿ Πάτερ—βούλομαι om. Ven. ^o Ξαν-
 θῇ—βούλομαι om. Ald. ^p Cælium Panætius] cælum panæus

Ven. cælum P. Ald. ^q tumida] timidam Ven. Tum in addit Ald.

^r in Ida] unda Ven. huda Ald. ^s liquida malaciæ] liqua maliciæ
 Ven. Ald. ^t Παρὰ etc. om. Ven. ^v μάθε κλύων] μεμάθηκ' ἐγὼν

Ald. ^w Rape facis] faces cape Ven. et mox rane melis.

“ (nam si sequentem longam syllabam in duas breves
 “ solvas, fiet de iambo tribrachus,) spondei autem
 “ solutiones duas, dactylum et anapæstum; nam si
 “ prior syllaba spondei solvatur in duas breves, fiet
 “ anapæstus, si vero secunda, fiet dactylus. Unde
 “ datur intelligi, iambica metra de iambo et spondeo
 “ fieri, et de eorum solutionibus.”

- 26 De ^tcholiambo sic: “ Est autem proceritas ejusdem
 “ versus qui unius pedis differentia nomen amittit.
 “ Nam quod sexto loco, qui locus par est, non iambus,
 “ sed spondeus vel trochæus accipitur, et a longa inci-
 “ pit syllaba, claudum carmen facit, et ^vcholiambicum
 “ nominatur, ut est,

^wΩ Κλαζομένοι Βούπαλος κατέκτεινεν.

ἀκουσάβ' Ἰκπώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκω.

^x O quæ tenerulæ comparis tenes crinem,

^y Sudes in ista Veïa ^zlatent fossa.

- 27 “ Quod autem binis pedibus et non singulis scan-
 “ ditur, vetus institutum est. Quippe Herodotus, anti-
 “ quus historiæ auctor, cum de heroico diceret versu,
 “ quem singulis partiri pedibus moris est, ita dixit:
 “ ^aκαὶ σφὶν ἡπίθυνα φήσω ἄλυσιν. Unde apparet heroï-
 “ cum singulis pedibus scandi etiam apud veteres
 “ solitum, iambicum autem binis. Idem autem ait,
 “ cum de ^bArchilocho Pario refert, qui ^cGygæ fabulam
 “ optime complexus est ita, ^dΓύγεω αὐτοῦ καὶ Ἀρχίλοχος
 “ Πάριος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγονώς ^eὑπέμνησεν ἰάμβω τρι-
 “ μέτρῳ.

^t choliambo] coriambo Ven.   ^v choliambicum] choriambicum
 Ven.   ^w Ω κλ. etc. om. Ven.   ^x O quæ] o quem Ven.   ^y Seu
 des—veia—fossa Ald.   ^z veia latet] via latent Ven.   ^a Καὶ σφὶν
 etc. om. Ven. Pro καὶ σφὶν—ἄλυσιν cit. ΗΤΙΘΥΠΙΝ ἀφικομένους Scal.
 Ἄλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται, Καὶ τότε Λυδὲ ποδαβρὲ πολυμέ-
 φίδα παρ' Ἑρμῶν Φεύγειν μηδὲ μένειν μηδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι ed. Asceus.
 Leg. ἡ Πυθίη . . .   ^b Archilocho] Archiloico Ven.   ^c Gygæ]
 Gygæ Ven. Ald.   ^d γύγεω αὐτοῦ] γήγεσθον Ald. Gr. om. Ven. Vid.
 Herodot. I. 12.   ^e ὑπέμνησεν] ἐπήμεσεν Ald.

“ Meminit autem versus ejus Herodotus, quem ap-
 “ plicui, ^fοὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει.”

Et hactenus de catalectico trimetro dictum. De ²⁸
 octometro ^sBoiscio idem sic ^hdicit: “ Octometrum
 “ catalecticum quod appellatur ⁱBoiscium,

“ Βοῖσκος ὁ ἀπὸ Κυζικοῦ παντὸς γραφεὺς ποιήματος,

“ τὸν ὀκτάπουν εὐρὸν στίχον Φοίβῳ τίθησι ^kδῶρον.

“ Boiscus ⁱiste ^mCyzico ⁿnovi repertor carminis:

“ Nam primus versum ^ooctonum pedum deo dicaverat.”

Firmianus ad Probum de metris comœdiarum sic di- ²⁹
 cit: “ Nam quod de metris comœdiarum ^Prequisisti,
 “ et ego scio plurimos existimare Terentianas vel ma-
 “ xime fabulas metrum non habere comœdiæ Græcæ,
 “ id est, Menandri, Philemonis, Diphili, qui trimetris
 “ versibus constant. Nostri enim veteres comœdiæ
 “ scriptores in modulandis fabulis sequi maluerunt Eu-
 “ polim, Cratinum, Aristophanem, ut præfatum est.”

Mensuram esse in fabulis, hoc est ^qμέτρον, Te- ³⁰
 rentii et Plauti, ac ceterorum ^rcomicorum et tragico-
 rum, ^sdicunt hi, Cicero, Scaurus, Firmianus, Varro,
 Victorinus, Cæsius Bassus, Terentianus, ^tCæcilius

^f οὐ μήτε γίγαι] ^ω μοι τ' ἀργυρέου τοῦ Ald. ^s Boiscio] Boisco Ald.
 Boisto Ven. ^h dixit] dicit Ven. Ald. ⁱ Boiscium] Coistum Ven.
 ubi Gr. om. ^k δῶρον] δωρεάν Scal. ⁱ iste] is de Ald. ^m Cyzico]
 zyzico Ven. ⁿ novi jovi Ven. ^o octonum pedum—dicaverat]
 octono pede—dicavit Ven. Ald. ^P requisisti] requisti Ven. ^q μέ-
 τρον] metrum Ven. ^r comicorum et tragicorum om. Ven. ^s di-
 cant] dicunt Ven. Ald. Cæcilius] Cælius Ven. qui om. Vindex.

29. ut præfatum est] Prologos igitur et primarum actiones trimetris comprehenderunt, deinde longissimos id est tetrametros subdiderunt, qui appellantur quadrati, in consequentibus deinceps variaverunt. Modo enim trimetros, modo addito quadrante vel semisse posuerunt, id est vel semipede adjecto, vel integro pede iambo, vel sesquipede. Hæc per

medios actus. Varie rursus in exitu fabularum quadratos quales diximus in secunda scena locaverunt. Sed iidem quadrati legitimi cum xvi syllabis juxta jus proprium constare debeant, tamen plerunque fiunt xx aut amplius syllabarum: hinc putantur metro carere nec lege ulla contineri. Ald. Delevit Scal. addita hac nota, *Deerant in V.* Vid. supra s. 9.

Vindex, Sisenna, ¹Cinna, Diomedes, Albinus, Quintilianus, Sosipater Charisius, Helenus, Asper, & Flavianus Caper, Aruntius, Probus, Plinius, Euanthius Sacerdos ^hqui et Donatus, Juba.

*Hæc ego Rufinus collegi mente benigna,
Discipulisque dedi munera pulchra libens.*

CAP. II. *Versus Rufini clarissimi ¹literatoris
de compositione et metris oratorum.*

*Musigenæ numeros vates et metra sequuntur,
Orator numeros, hæc illi maxima virtus,
Ne vagus errando laudandam nesciat artem.
Rhetoras Ausonios et Graios dactylus armat.
Dactylus armavit Ciceronem, armavit iambus
Spondeusque gratis, numeroque aptissime ^kpæan.
Temporibusque pares, quamvis et syllaba crescat.
Continuos fugito multos (fit versus) eodem.
Optimus orator sequitur ratione poetas.
Cognatus virtute sua, metrumque recusans
Hic quoque vult numeris voces frenare vagantes.*

2

Item sic :

*Doctus Aristoteles ¹pæanem laudat utrumque :
A longa incipiens primordia pulchra locabit,
^m Aspicere ut verbum est, contrarius ille supremus.
Tullius hunc laudat, cui sit penultima longa ;
Esse trochæus adest, videatur tertius ille
Quem pæana vocat, musis devota vetustas,
Hic membris melior nostris cui tertia longa.*

3

Versus ejusdem de numeris et pedibus oratorum :

*Rhetoricas pulchre structuræ dochmius ornat,
Principium bacchius erit, concludet iambus,*

¹ Cinna om. Ven.   & Flavius] Flavianus Ven. Ald.   ^h qui et Donatus] quod etiam docuit Donatus Ven.   ¹ literatoris] viri clarissimi de litteraturis Ven.   ^k pæan] pæon Ven. qui mox eisdem. ¹ pæanem] pæonem Ven.   ^m aspicere ut verbum est] Aspice versus ut est Ven.

Aut vice mutata nomen mutabitur uni.

ⁿ *Primus iambus erit, cum finem creticus explet.*

Prima brevis, longæque duæ, brevis, ultima longa,

Exemplumque artis dabitur respublica nobis,

ⁿⁿ *Quam Cicero casu genitivo ponere gaudet.*

Hoc pede composito laudatur fama pedestris,

Ut docet Ausonius orator Tullius ingens.

Omnibus iste locis numerum pes efficit aptum,

Longa brevem sequitur, longam brevis, adjice longam,

Syllaba prima brevis cum syllaba longa secunda,

Tertia longa, brevis quarta, productaque quinta

Tullius orator, ceu multi dochmion ornat.

Item sic :

4

Creticus atque trochæus erit qui claudere possunt,

Aut spondeus inest nullo discrimine finis.

[^o *Aut vice mutata nomen mutabitur illis.*]

Principioque trochæon habes, in fine molossum.

At finis bacchius erit, brevis ultima claudet.

Longa sit anne brevis, nullum discrimen habetur.

Ut solet in metris doctus componere vates.

Aut ^p Asiæ numeris pulcher, bis fine trochæus.

Sed magis erigitur spondeo clausula fortis.

Hanc docet eloquium summi Demosthenis artem.

^q Item versus Rufini :

5

Spondeo narrare solent tibi rhetores acta,

Quod gravis et tardus, res gestas mentibus affert,

Dactylicis certant pedibus qui currere possunt.

Dicimus egregios Theopompi more labores,

Et vitam insignem laudamus Isocratis ^r arte,

Hic stilus historiis, hic laudibus aptior hæret.

De ambitu sive circuitu, quem Græci ^ε περίοδος dicunt. 6

Dicere musa jubet, me dicere jussit Apollo,

^ι *Circuitum orator ^v quot membris reddere debet,*

ⁿ primus] pronus Ven.

ⁿⁿ Quem] Quam Ven. Ald.

^o Aut

vice—illis om. Ven. Ald.

^p Asiæ] adsit Ven. Ald.

^q Item

versus Rufini om. Ven. Ald.

^r arte] artem Ven.

^ε περίοδος

om. Ven.

^ι Circuitum] Circuitu Ven.

^v quot] quid Ven.

*Vos Phœbi comites animis hæc condite vestris,
Et memores doctis componite mentibus artem:
Non unum natura dedit nos ferre laborem,
Legibus ^v alternis quæ pulchras junærat artes.
Quattuor e membris plenum formare videmus
Rhetoræ circuitum, sic ambitus ille vocatur,
Quattuor ex metris hunc versibus aspiciæ æquum.*

7 De genere judiciali, ^w περὶ τοῦ δικαστικοῦ.
Judiciis pœna refert tibi Tullius aptum.

De genere deliberativo, ^x περὶ τοῦ συμβουλευτικοῦ.
*Si quis rem dubiam deliberat armat iambus.
Dactylus his causis tibi ^y dicitur aptus utrisque.*

8 De Theophrasto idem Rufinus metro Sapphico sic :

*Rhetoras pulchros Theophrastus ornat,
Membra dispergens bona dithyrambi
Fusa per artes, anapæstus idem
Floret in arte.*

*Longior fluxit ^z numerus per ^a artem,
Quem dedit nobis anapæstus ille.*

^b Hinc pedes claros loca dithyrambi
Rhetores aptant.

9 ^c Cicero de numeris oratoriis sic dicit : “ Insistit au-
“ tem ambitus modis pluribus, e quibus unum est se-
“ cuta Asia, maxime qui dichoreus vocatur, cum duo
“ ^d chorei extremi sunt, id est singulis longis et brevi-
“ bus. Explanandum est enim quod jam ab aliis
“ iidem pedes aliis vocabulis nominantur. Sed in ora-
“ tionis numero, nihil est tam vitiosum quam si sem-
“ per est idem. Cadit autem per se ipse ille præclare,
10 “ quo etiam satietas formidanda est magis.”

^v alternis] alterius Ven.

^w περὶ τοῦ δικαστικοῦ om. Ven. Ald.

^x περὶ τοῦ συμβ. om. Ven. Ald.

^y dicitur] dabitur Ven.

^z nu-

merus] numeris Ven.

^a artem] artes Ven.

^b Hinc pedes

claros loca] Claros hic locos ille Ven.

^c Cicero] Orat. c. 63.

^d chorei] chori Ven.

^e Quintilianus] Inst. IX. 4, 63.

^cQuintilianus in arte de numeris et structura Demosthenis sic dicit: “Nam eo fit ut Demosthenis severa
 “videatur compositio, ¹τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, et
 “illa, quod ab uno, quod sciam, Bruto minus probatur,
 “ceteris placet, ⁸καὶ μήπω βάλλη μηδὲ τοξεύη.” Idem in
^balio loco sic: “Talia sunt Demosthenis ¹πᾶσι καὶ πάσαις
 “καὶ πᾶσιν ὑμῖν. Et pene totum principium.” In ^kalio sic:
 “Est et dochmius, qui fit ex bacchio et iambo, vel ex
 “iambo et cretico, stabilis in clausulis et severus. Spon-
 “deus quoque quo plurimum est Demosthenes usus.”

¹Diomedes sic dicit in libro ^msecundo artis suæ: ¹¹
 “Igitur spondeus e duabus syllabis longis aptus est
 “clausulis, qualibus maxime Demosthenes utitur, ⁿπᾶσι
 “καὶ πάσαις καὶ πᾶσιν ὑμῖν. Habet enim graves sonos,
 “finemque sensus, et clausulæ firmas sedes constituit,
 “ut *reipublicæ causa, et arma sumpsi, et esse pro*
 “*nobis.* Gravior est autem longa syllaba præcedente
 “quam brevi: aliter enim sonat *arma sumpsi*, aliter
 “^oesse pro nobis.”

Cicero ad ^pHerennium in arte sic ⁹περὶ ὑπερβάτου: ¹²
 “Hujuscemodi transjectio, quæ rem non reddit obscu-
 “ram, multum proderit ad continuationes, de quibus
 “ante dictum est: de quibus oportet verba sicuti ad
 “poeticam extruere numerum, ut perfecte et ^rperpo-
 “litissime possint esse absolutæ.”

De numeris, id est de structuris, sive de continua- ¹³
 tione, sive de compositione ^aCicero sic dicit: “Lon-
 “gissima est igitur complexio verborum, quæ volvi
 “uno spiritu potest: sed hic naturæ modus est, artis

¹ τοῖς—πάσαις om. Ven.   ⁸ καὶ μήπω—τοξεύη om. Ven. καὶ μήπω βαλλέμεν αὐτὸ ζῆν Ald.   ^b alio loco] ib. s. 73.   ¹ πᾶσι—ὑμῖν] τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀρίστην ἀφορμὴν τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀσκήτοις γίνεται. δεῖ δὲ χρημάτων καὶ ἀνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων Ven.   ^k alio] ib. s. 97.   ¹ Diomedes] Lib. II. p. 465.   ^m secundo] xi Ven.   ⁿ πᾶσι etc. om. Ven.   ^o esse om. Ven. Ald.   ^p Herennium] Lib. IV. c. 32.   ⁹ περὶ ὑπερβάτου om. Ven. qui mox poterit.   ^r po- litissime] ppolitissime Ven.   ^a Cicero] De Orat. III. 47.

“ alius. Nam cum numeri sint plures, iambum et tro-
 “ chæum frequenter segregat ab oratore Aristoteles, Ca-
 “ tulle, ^tvester: qui natura tamen ^vincurrunt ipsi in
 “ orationem et sermonem ^wnostrum. Sed sunt in-
 “ signes percussiones eorum numerorum et minuti pe-
 “ des: quare primum ad heroum nos dactylici, et ana-
 “ pæsti, et spondei pedem invitat, in quo impune pro-
 “ gredi licet duos duntaxat pedes aut paulo plus, nec
 “ plane in ^xversum aut in similitudinem versus incidi-
 14 “ mus. Aliæ sunt geminæ, quibus hi tres heroici pe-
 “ des in ^yprincipia continuandorum verborum satis de-
 “ core cadunt. ^zProbatur autem ab eodem illo maxime
 “ ^apæan, qui est duplex. Nam aut a longa oritur,
 “ quam tres breves consequuntur, ut hæc verba, *desi-*
 “ *nite, incipite, comprimite*: aut a brevibus deinceps
 “ tribus extrema producta atque longa, sicut illa sunt,
 “ *domuerunt, sonipedes*. Atque illi philosopho ordiri
 “ placet a superiore ^bpæane, posteriore finire. Est au-
 “ tem pæan hic posterior non syllabarum numero, sed
 “ aurium mensura, quod ^fest acrius iudicium et certius,
 “ par fere cretico, qui est ex longa et brevi et longa,

“ *Quid petam præsidî, aut exequar, quove nunc.*

“ A quo numero exorsus est Fannius, *Si, Quirites, mi-*
 “ *nas illius*. Hunc ille clausulis his aptiorem putat,
 “ “quas vult longa plerumque syllaba terminare.”
 15 Postea in ^deodem tertio ^elibro de oratore sic dicit:
 “ Sed sæpe carpenda membris minutioribus oratio
 “ ^fest, quæ tamen ipsa membra sunt numeris vinci-
 “ enda: neque ^gvos pæan, aut herous ille ^hconturbet,

^t vester] ut Ven. Tum qui Ald.   ^v incurrunt ipsi] incurrit ipse
 Ven.   ^w nostrum] primarium Ven.   ^x versum] versus Ven.
^y principio] principia Ven.   ^z probatur] probatio Ven.   ^a pæan]
 peon V. et inf.   ^b pæane] pæone Ven.   ^c quas] quem Ven.
^d eodem] c. 49.   ^e lib.] hoc Ven.   ^f est om. Ven.   ^g vos]
 nos Ven.   ^h conturbet] conturbat Ven.

“ ipsi occurrent orationi, ipsi inquam se offerent, et
 “ respondebunt non vocati. Consuetudo modo illa sit
 “ scribendi atque dicendi ut sententiæ verbis finian-
 “ tur, eorumque verborum junctio nascatur a proceris,
 “ ac liberis, maxime heroo, aut pæane priore, ⁱaut
 “ cretico, sed varie distincteque considat: notatur enim
 “ maxime similitudo in conquiescendo. Et si primi ac
 “ postremi pedes sunt hac ratione servati, medii pos-
 “ sunt latere, modo ne circuitus ipse verborum sit aut
 “ brevior quam ^kaures expectant, aut longior quam vi-
 “ res atque anima patiatur. Clausulas autem diligen- ¹⁶
 “ tius etiam servandas esse arbitror quam superiora,
 “ quod in his maxime perfectio atque absolutio ^lindi-
 “ catur. Nam versus æque prima et media et extrema
 “ pars attenditur, qui debilitatur in quacunque parte
 “ titubatum est. In oratione autem pauci prima cer-
 “ nunt, postrema plerique, quoniam apparent et intel-
 “ liguntur. Varianda sunt, ne aut animorum judiciis
 “ repudientur aut aurium satietate. Duo enim aut tres
 “ fere sunt extremi servandi et notandi pedes, si modo
 “ non breviora et ^mpræcisa erunt superiora, quos aut
 “ choreos, aut heroos, aut alternos esse oportebit, aut
 “ in pæane illo ⁿposteriore, quem Aristoteles probat,
 “ aut ei pari cretico. Horum vicissitudines efficient, ¹⁷
 “ ut neque ii satientur, qui audient, fastidio similitu-
 “ dinis, nec nos id quod faciemus opera dedita facere
 “ videamur.” ^oPostea sic: “ Verum ut in versu vul-
 “ gus, si est peccatum, videt, sic si quid in nostra ora-
 “ tione claudicat, sentit, sed poetæ non ignoscit, nobis
 “ concedit. Taciti tamen omnes non esse illud, quod
 “ diximus, aptum perfectumque cernunt.”

ⁱ aut cretico om. Ven. Ald.   ^k aures] res Ven.   ^l indicatur]
 videatur Ven.   ^m præcisa erunt] pcesserint Ven.   ⁿ posteriore]
 superiore Ven. Ald.   ^o postea] Sc. c. 51.

- 18 Idem M. Cicero in ^pOratore de pedibus et numeris incisorum, id est ^qκομμάτων, et membrorum, id est κύλων, et ambituum sive circuituum, id est περιόδων, sic dicit: “Apud Græcos quidem jam anni quadringenti sunt prope cum hoc probatur, nos nuper agnovimus.” Postea sic: “Quod si aures tam inhumanas tamque agrestes habent, ne doctissimorum quidem ^rvirorum eos movebit auctoritas. Omitto Isocratem discipulosque ejus ^sEphorum et Naucratem, quamquam orationis ^tfaciendæ et ornandæ auctores, locupletissimique
19 “ipsi oratores esse debeant. Sed ^uquis hominum doctior? quis acutior? quis in rebus vel inveniendis vel judicandis acrior Aristotele fuit? quis porro Isocrati adversus infensius? Is igitur versum in oratione vetat esse, numerum jubet. Ejus auditor ^vTheodectes, in primis, ut Aristoteles sæpe significat, politus scriptor atque artifex, hoc idem sentit et præcipit. Theophrastus vero eisdem de rebus etiam accuratius. Quis ergo istos ferat, qui hos auctores non probent, nisi omnino hæc esse ab iis præcepta nesciant?”
- 20 In ^walio loco sic dicit: “Fluit omnino numerus a primo tum incitatus brevitæ pedum, tum proceritate tardius: cursum contentiones magis requirunt; expositiones rerum, tarditatem.”
- 21 In alio sic: “^x*Cur de perfugis nostris copias comparant contra nos.* Sunt illa duo prima, quæ κόμματα Græci vocant, nos incisa dicimus, deinde tertium κῶλον illi, nos membrum: sequitur non longa (ex duobus enim versibus, id est membris perfecta) comprehensio, ^{xx}et in ^yspondeos cadit. Et Crassus quidem sic

^p Oratore] c. 51.   ^q κομμάτων] ἐγκεκομμένων Ven.   ^r virorum om. Ven.   ^s Ephorum] Euphōrum Ven.   ^t faciendæ] facundæ Ven.   ^u quis om. Ven.   ^v Theodectes] Theodotes Ven.   ^w alio] c. 63.   ^x Orat. c. 66.   ^{xx} et in] est et in Ven.   ^y spondeos] spondeo Ven.

“ plerumque dicebat, idque ipsum genus dicendi ma-
 “ xime probo. Sed quæ incisim, aut membratim ^zef-
 “ ferunt, ea vel aptissime ^acadere debent, ut est apud
 “ me: *Domus tibi deerat? at habebas: pecunia super-*
 “ *abat? at egebas.* Hæc incise dicta sunt quattuor.
 “ ^bAt membratim quæ sequuntur duo, *incurristi amens*
 “ *in columnas, c in alienos insanus insanisti.* Deinde ¹²
 “ omnia tanquam crepidine quadam ^dcomprehensione
 “ largiore sustentur, *depressam, cæcam, jacentem do-*
 “ *mum, pluris quam te et fortunas tuas æstimasti.* Di-
 “ choreo ^efinitur, ^fat spondeis proximum illud. Nam
 “ his, quibus ut pugiunculis uti oportet, brevitās faciet
 “ ^gipsa liberiores pedes. Sæpe enim singulis utendum
 “ est, plerumque binis, et utrisque addi pars pedis po-
 “ test, non fere ternis amplius. ^hIncisim autem et mem-
 “ bratim ⁱtractata oratio in veris causis plurimum valet,
 “ maximeque ^kiis locis cum aut arguas, aut refellas: ut
 “ nos in Corneliana secunda, *O callidos homines, o rem*
 “ *excogitatam, o ingenia metuenda,* membratim adhuc,
 “ ^ldeinde cæsim diximus. Rursus membratim, *Testes* ¹³
 “ *dare volumus.* Extrema sequitur comprehensio, sed
 “ ex duobus membris qua non potest esse brevior,
 “ *Quem* ^m*quæso nostrum* ^{mm}*fefellit, ita* ⁿ*vos esse fac-*
 “ *tuos.* Nec ullum genus dicendi est aut melius, aut
 “ fortius, binis aut ternis ^oferire verbis, nonnunquam
 “ singulis, paulo alias pluribus, inter quæ variis clausu-
 “ lis se interponit raro numerosa comprehensio.”

^z efferunt] offerunt Ven. Ald. sup. vicissim Ald.   ^a cadere] cadē
 Ven.   ^b At] autem Ven.   ^{bb} duo om. Ven.   ^c in alienos]
 alienas Ven. qui om. insanus.   ^d comprehensione] comprehensio
 est Ven.   ^e finitur] finitum Ven.   ^f at] aut Ven.   ^g ipsa] et
 ipsa Ven.   ^h incisim] inversim Ven.   ⁱ tractata] tracta Ven.
^k iis locis] ejus locus Ven.   ^l deinde cæsim] et incisim Ven.
^m quæso nostrum] quasi numerum Ven.   ^{mm} fefellit] refellit Ven.
ⁿ vos] nos Ven.   ^o fere] ferire Ven. Ald.   ^p Idem] Item Ven.
 et mox om. de Theophrasto.

24 ^pIdem sic dicit de Theophrasto: “^q Namque ego il-
 lud assentior Theophrasto, qui putat orationem quæ
 “ quidem sit polita atque facta ^rquodammodo, non
 “ astrictè, sed remissius numerosam esse ^soportere. Et-
 “ enim sicut ille suspicatur, post anapæstus procerior
 “ quidem numerus effloruit, inde ille licentior et divi-
 “ tior fluxit dithyrambus, cujus membra et pedes, ut
 25 “ ait idem, sunt in omni locupletè oratione diffusa.”

Idem Cicero in ^tBruto sic: “ Extitit igitur jam se-
 nibus illis, ^vquos paulo ante diximus, Isocrates, cujus
 “ domus cunctæ ^wGræciæ quasi ludus quidam patuit
 “ atque officina dicendi, magnus orator et perfectus ma-
 “ gister, quanquam forensi luce caruit, intraque parietes
 “ aluit eam gloriam, quam nemo, meo iudicio, est
 “ poeta consecutus. Is et ipse scripsit multa præclare,
 “ et docuit alios, et cum cetera melius quam ^xsuperio-
 “ res, tum primus intellexit etiam in soluta oratione,
 “ dum versum effugeret, modum tamen et numerum
 “ quendam oportere servari. Ante hunc enim verbo-
 “ rum quasi structura et quædam ad numerum con-
 “ clusio nulla erat, ^yaut si quando erat, non apparebat
 “ eam dedita opera esse quæsitam. Quæ forsitan laus
 “ sit, veruntamen natura magis tunc, casuque nonnun-
 “ quam, haud ratione aliqua, aut ulla observatione
 26 “ fiebat.”

^zFl. Sosipater Charisius de numeris sic dicit: “ ^aBac-
 chicum metrum tale est,

“ *Bacchare, lætare, præsentè Frontone.*

“ hoc videtur ad ^bprosam convenire. Et sane multis
 “ pedibus in oratione utimur, licet stulti putent libe-
 “ rum a vinculis pedum sermonem prosæ esse debere.”

^q De Orat. III. 48.   ^r quodammodo] g. nō Ven.   ^s oportere] oportet Ven.   ^t Bruto] c. 8.   ^v quos] quod Ven.   ^w Græciæ] gratiæ Ven.   ^x superiores] superior Ven.   ^y aut si quando erat om. Ven.   ^z Fl.] Flu. Ven. Ful. Ald. v. Diomed. p. 513.   ^a Bacchicum Ven. Bacchicum Ald.   ^b prosam] psonam Ven.

^cCicero de numeris sic dicit: “ Versus enim illi vete-²⁷
 “ res in hac soluta oratione propemodum, hoc est, nu-
 “ meros quosdam nobis esse adhibendos putaverunt.”
 Postea sic: “ Idque princeps Isocrates instituisse fer-
 “ tur, ut inconditam antiquorum dicendi consuetudi-
 “ nem delectationis atque aurium caussa (quemadmo-
 “ dum scribit discipulus ejus Naucrates) numeris
 “ astringeret. Namque hæc duo musici, qui erant
 “ quondam item poetæ, machinati ad voluptatem sunt
 “ versum atque cantum, ^dut et verborum numero, et
 “ vocum modo et delectatione vincerent aurium satieta-
 “ tem. Hæc igitur duo, vocis dico moderationem, et ²⁸
 “ verborum conclusionem, quoad orationis severitas
 “ pati posset, a poetica ad eloquentiam traducenda
 “ ^eduxerunt. In quo illud est vel maximum, quod
 “ versus in oratione, si efficitur conjunctione verbo-
 “ rum, vitium est, et tamen eam conjunctionem, sicuti
 “ versum numerose ^fcadere et quadrate, et perfici vo-
 “ lumus. Neque est ex multis rebus quæ magis ora-
 “ torem ab imperito dicendi ignaroque distinguat.”

Idem ^gCicero: “ Nam etiam poetæ quæstionem attu-²⁹
 “ lerunt, quidnam esset ^hillud ⁱquo ^kipsi differrent ab
 “ oratoribus: numero maxime videbantur antea ^let
 “ versu, nunc apud oratores jam ipse ^mnumerus con-
 “ crebuit. Quicquid enim est quod sub aurium men-
 “ suram aliquam cadit, etiamsi abest a versu (nam id
 “ quidem vitium orationis est) numerus vocatur, ⁿqui
 “ Græce dicitur *ῥυθμός*. Itaque video visum esse non- ³⁰
 “ nullis Platonis et Democriti locutionem, etsi absit a
 “ versu, tamen quod incitatus feratur, et clarissimis

^c Cicero] De Or. III. 44.   ^d ut et] et ut Ven.   ^e duxerunt]
 deduxerunt Ven. qui sup. et a poet.   ^f cadere] cadē Ven.   ^g Cicero
 Orat. c. 20.   ^h illud] illis Ven.   ⁱ quo] quod Ven. Ald.   ^k ipsi]
 ipsi orbe Ven.   ^l et versu om. Ven. Ald.   ^m numerus] rhythmus nu-
 merus Ven.   ⁿ qui Græce dicitur *ῥυθμός*] inter græcos et latinos Ven.

“ verborum luminibus utatur, potius poema putan-
 “ dum, quam comicorum poetarum; apud quos, nisi
 “ quod versiculi sunt, nihil est aliud quotidiani dissi-
 31 “ mile sermonis.”

°Victorinus de compositione sic dicit: “ Creticum,
 “ qui p est ex longa et brevi et longa, si sequatur spon-
 “ deus vel trochæus, bonam compositionem facere di-
 “ cunt. *Quousque tandem abutere Catilina patientia*
 “ *nostra?* duo extremi pedes sunt creticus et spondeus.”

¶Idem multa dicit de compositione et numeris et pedi-
 bus roratoriis. Ut Cicero dicit, isti scripserunt apud
 Græcos, Thrasymachus, Naucrates, Gorgias, Ephorus,
 Isocrates, Theodectes, Aristoteles, Theodorus Byzantius,
 Theophrastus, Hieronymus. Latine de numeris hi, Ci-
 cero, Victorinus, Eusebius, Terentianus, Varro, Probus,
 Charisius, Diomedes, Quintilianus, Donatus, Servius.

32 ¶Item tCicero de numeris et de compositione sic:
 “ Nam qui Isocratem u maxime mirantur, hoc in ejus
 “ summis laudibus ferunt, quod verbis solutis numeros
 “ primus adjunxerit. Cum enim videret oratores cum
 “ severitate audiri, poetas autem cum voluptate, tum
 “ dicitur numeros secutus, quibus etiam in oratione ute-
 “ retur, tum vjucunditatis caussa, tum ut varietas occur-
 “ reret satietati, quod ab his vere quidem ex parte, non
 33 “ totum, dicitur. Nam in eo genere scientius versatum
 “ Isocratem, confitendum est: w sed princeps inveni-
 “ endi fuit Thrasymachus, cujus omnia nimis extant
 “ scripta numerose. Nam (ut paulo ante dixi) paria
 “ paribus adjuncta, et similiter definita, item contra-
 “ riis prolata contraria, quæque sua sponte, si id non

° Victorinus—dicit om. Ven.   p est ex] est om. Ven.   ¶ ora-
 toris] oratoriis Ven. Ald.   r item] idem Ald.   ° Item—com-
 positione sic om. Ven.   t Cicero] Orat. c. 52.   u maxime om.
 Ven.   v jucunditatis] jocunditatis Ven.   w sed om. Ven. cum
 lacuna.

“ agas, cadunt plerumque ^xnumerosae, Gorgias ^ypri-
 “ mus invenit: sed his est usus intemperantius. ^zId
 “ autem est genus (ut ante dictum est) ex tribus par-
 “ tibus collocationis alterum. Eorum uterque Isocra-
 “ tem ^aætate præcurrit: ut ille eos moderatione, non
 “ inventione vicerit. Est ^benim ut in transferendis
 “ faciendisque verbis tranquillior, sic in ipsis numeris
 “ sedatior. Gorgias autem avidior est ^cgeneris ejus, et
 “ iis festivitibus (sic enim ipse censet) insolentius
 “ abutitur: quas Isocrates, cum tamen audisset ado-
 “ lescens etiam in Thessalia senem jam Gorgiam, mo-
 “ deratius temperavit.” In ^dalio loco sic: “ Sed hos ³⁴
 “ cum in clausulis pedes nomino, non loquor de uno
 “ pede extremo: adjungo (quod minimum sit) proxi-
 “ mum superiorem, sæpe etiam tertium. Ne iambus
 “ quidem, qui est e brevi et longa, aut ^epar choreo,
 “ qui habet tres breves, [trochæus] ^fsed spatio par,
 “ non syllabis; aut etiam dactylus, qui est e longa et
 “ duabus brevibus, si est proximus a postremo, pa-
 “ rum volubiliter pervenit ad extremum, si est extre-
 “ mus choreus aut spondeus. Nunquam enim inter- ³⁵
 “ est, uter sit eorum in pede extremo. Sed iidem tres
 “ pedes male concluduntur, si quis eorum in extremo
 “ locatus est, nisi pro cretico postremus est dactylus.
 “ Nihil enim interest, dactylus sit extremus an creti-
 “ cus: ^gquia postrema syllaba brevis an longa sit, ne
 “ in ^hversu quidem refert. Quare etiam ⁱpæana qui
 “ dixit aptiorem, in quo esset longa postrema, videt
 “ parum: quoniam nihil ad rem est, postrema brevis

^x numeros] numerose Ven. Ald.   ^y primus om. Ven. Ald.   ^z id] quod Ven.
^a ætate præcurrit] præcurri ætate Ven.   ^b enim] autem Ven.
^c generis] nominis Ven.   ^d alio] Orat. c. 64. In alio loco sic om. Ven. cum lacuna.
^e par est] est om. Ven.   ^f sed om. Ven.   ^g quia] qui Ven.   ^h versu] cursu Ven.   ⁱ pæana] pæona Ven. mox arctiorem Ald. Ven.

“ an longa sit. Jam ^kpæan, quod plures habet sylla-
 “ bas, numerus a quibusdam, non pes ^lexistimatur.”
 Idem Cicero in Dialogis de Republica multa dicit, re-
 ferens Asianos oratores ditrochæo clausulas terminare.

36 Terentianus de cretico, hoc est de amphimacro pede,
 sic dicit :

Optimus pes et melodiis et ^mpedestri gloriae.

Plurimum orantes decebit, quando ⁿpene in ultimo

Obtinet sedem beatam, terminet si clausulam

Dactylus, spondeus ^oimam, nec trochæum respuo.

Bacchios utrosque fugito, nec refellas ^ptribrachyn.

Nam solet longam trochæus ^qsolvere in duas breves.

Unde et appellant trochæum, quem vocamus tribrachyn,

Plenius tractatur istud ^rarte et prosa rhetorum.

37 Pompeius Messalinus de numeris et pedibus orato-
 rum sic dicit : “ Cicero spondeum incisus idoneum putat,
 “ qui (^sut ait) paucitatem pedum gravitate sua et tar-
 “ ditate compensat. Dochmium aptum dicit quovis
 “ loco esse dum semel ponatur, quoniam continuitas
 “ numerum asperum efficiat : ditrochæum quoque
 “ præclare cadere : palmam de omnibus cretico tri-
 “ buit.” Item de Sallustiana compositione sive numero
 et structura sic dicit : “ ^tNunc si videatur, Sallustianæ
 “ periodi numeros inspiciamus. *Res popu*, dactylus :
 “ *liro, mani, Marco*, tres spondei. *Lepido*, anapæstus :
 “ *Quinto Catulo*, spondeus et anapæstus : *consulibus*,
 “ pæan primus : *ac deinde*, dichoreus sive ditrochæus :
 “ *militi*, dactylus : *æ domi*, creticus : *gestas* spondeus :
 “ *composui*, choriambus ex longa et brevi, et brevi et
 38 “ longa.”

^vCicero de compositione Demosthenis sic dicit:

^k pæan] pæon Ven.   ^l existimatur] æstimetur Ven.   ^m pe-
 destri] pedestris Ven.   ⁿ pene in ultimo obtinet] penultio optinet
 Ven.   ^o imam] una Ven.   ^p tribrachyn] tribrachum Ven.
^q solve] om. Ven.   ^r arte et om. Ven. et om. Ald.   ^s ut ait]
 aut Ven.   ^t nunc si] numero sic Ven.   ^v Cicero] Orat. c. 70.
 Cicero—dicit om. Ven.

“ Quasi vero ^wTrallianus fuerit Demosthenes, cujus
 “ non tam vibrarent fulmina illa, nisi numeris con-
 “ torta ferrentur.”

^x Versus Rufini viri clarissimi de numeris et pedibus oratorum: 39

^{xx} ¹ *Creticus aut spondeus erit ypæanve supremus.*

² *Dactylus atque trochæus adest, vel cursor iambus,*

³ *Partibus in cunctis qui ponitur ante supremum.*

⁴ *Temporibusve pares hos omnes reddere possunt,*

⁵ *Solvere seu longas malis ut syllaba crescat.*

⁶ *Rhetoricis Asiæ placuit bis fine trochæus.*

⁷ *Principia ^zet medium, et finem tibi dochmius ornat.*

^a Cicero de incisio, et membris, et de circuitu sic: 40

“ *O M. Druse patrem appello*, hæc quidem duobus
 “ in his pedibus incisim: deinde membratim, *Tu di-*
 “ *cere solebas sacram esse remp.* hæc item membra
 “ ternis. Post ambitus, *quicumque violasset ab omnibus*
 “ *esse ei pœnas persolutas*, dichoreus. Nihil enim ad
 “ rem, extrema illa longa sit an brevis. Deinde, *patris*
 “ *dictum sapiens temeritas filii comprobavit.* ^b Hoc di-
 “ choreo tantus clamor concionis excitatus est, ut ad-
 “ mirabile esset. Quæro, ^c num ne id numerus effece-
 “ rit? verborum ordinem ^d immuta, fac sic, *comproba-*
 “ *vit filii temeritas*: jam nihil erit, etsi *temeritas* ex
 “ tribus brevibus et longa est, quem Aristoteles ut
 “ optimum probat.” ^e Idem Cicero postea sic dicit: 41
 “ Sed sunt clausulæ plures, quæ numerose et ^f jucunde
 “ cadunt. Nam creticus, qui est ex longa et brevi et
 “ longa, et ejus æqualis ^g pæan, qui spatio par syllaba

^w Trallianus] trohanus Ven.

^x Versus—oratorum om. Ven.

^{xx} 1 4 6 2 5 7 3 ordo in Ven.

^y pæan] pæon Ven.

^z et me-

dium et finem] et finem et medium Ven.

^a Cicero] Orat. c. 63.

Cicero—sic om. Ven.

^b hoc dichoreo] hic dichoreus Ven.

^c numne] nonne Ven.

^d immuta] immo Ven.

^e Idem—sed

om. Ven. cum lacuna.

^f jucunde] jocunde Ven. jucundæ Ald.

^g pæan] pæon Ven.

“ longior, qui commodissime putatur in solutam ora-
 “ tionem illigari, cum sit duplex: nam aut e longa est
 “ et tribus brevibus, qui numerus in primo viget, jacet
 “ in extremo: aut e totidem brevibus et longa, quem
 “ optime cadere censent veteres: ego non plane reji-
 “ cio, sed alios antepono. Nam spondeus est quidem
 “ funditus repudiandus: etsi quod est e longis, ^hhe-
 “ betior videtur et tardior, habet tamen stabilem quen-
 “ dam et non expertem dignitatis gradum, in incisio-
 “ nibus vero multo magis et in membris; paucitatem
 “ enim pedum gravitate sua et tarditate compensat.”

42 ^lDonatus de structuris et pedibus ^koratoriis numero-
 rum sic dicit: “ Cicero in ^lexornatione sententiæ clau-
 “ sulaque ponenda modo ditrochæum probat pedem,
 “ modo pæana primum aptum incipientibus, modo
 “ pæana quartum finientibus congruum, modo doch-
 “ mium ex brevi et duabus longis et brevi et longa,
 “ cujus exempla posuit, *amicos tenes*, modo amphima-
 “ crum pedem, et rursus modo dactylum, modo ana-
 “ pæstum, modo dithyrambum ^mlaudat.”

43 ⁿProbus de numeris oratoriis: “ Trochæus et ^opæan
 “ tertius, faciet illam structuram Tullio peculiarem,
 “ *Pesse videatur*.”

44 ^qCicero de numeris et pedibus oratoriis sic: “ Jam
 “ pæan, quod plures habet syllabas quam tres, nume-
 “ rus a quibusdam, ^rnon pes habetur. Est quidem
 “ (ut inter omnes constat antiquos, Aristotelem et
 “ Theophrastum, Theodectem, Ephorum) unus aptis-
 “ simus orationi, vel orienti, vel mediæ, putant etiam

^h hebetior] abjectior Ven.   ⁱ expertem] expartem Ald.   ^j Do-
 natus—dicit om. Ven.   ^k oratoriis] oratoris Ald.   ^l exorna-
 tione] exordinatione Ald.   ^{ll} pæana] pæona Ven.   ^m laudet]
 laudat Ven. Ald.   ⁿ Probus—oratoriis om. Ven. oratoris Ald.
^o pæan] pæon Ven. et inf.   ^p esse videatur] videatur esse Ven.
^q Orat. c. 64. Cicero—sic om. Ven.   ^r non pes nominatur] non
 pes habetur. nominatus Ald.

“ cadenti, quo loco mihi videtur aptior creticus. Doch-
 “ mius autem e quinque syllabis, brevi et ^sduabus
 “ longis, brevi et longa, hoc est *amicos tenes*, quovis
 “ loco aptus est.”

^tIdem Cicero de pedibus et structuris sic: “ Iam- 45
 “ bus enim frequentissimus est in eis, quæ demisso
 “ atque humili sermone dicuntur: pæan ^vautem in
 “ amplioribus, in utroque dactylus. Itaque in varia
 “ et perpetua oratione hi sunt inter se miscendi et
 “ temperandi.”

^wCicero ad ^xHerennium in arte rhetorica de mem- 46
 bro, id est ^yπερὶ κώλου, “ Membra orationis appellat res
 “-breviter absolutas, sine totius demonstratione senten-
 “ tiæ, qua ^zdenuo alio membro orationis excipiatur,
 “ hoc pacto, *Et inimico proderas*, id est unum quod
 “ appellamus membrum. Deinde hoc ^aexcipiatur
 “ oportet altero, *Et amicum lædebas*. Ex duobus
 “ membris hæc exornatio potest constare. Sed ^bcom-
 “ modissima et absolutissima est ^cquæ ex tribus con-
 “ stat, ^dhoc pacto, *Et inimico proderas, et amicum*
 “ *lædebas, et tibi non consulebas*. Item, *Nec reip.*
 “ *consuluisti, nec amicis profuisti, nec inimicis resti-*
 “ *tisti.*”

^s et duabus] et om. Ven. Ald. et mox.   ^t Orat. c. 58. Idem—
 sic om. Ven.   ^v autem in] autem manu in Ven.   ^w Cicero] Item
 Cicero Ven.   ^x Herennium] Lib. IV. c. 19.   ^y περὶ κώλου om.
 Ven.   ^z denuo] de novo Ven.   ^a excipiatur] excipitur Ven.
^b commodissima—absolutissima] commodissime—absolutissime Ven.
 post h. v. lacuna.   ^c quæ] qui Ven.   ^d hoc Ven. post pacto.

CENSORINO ADSCRIPTUM FRAGMENTUM DE METRIS.

CAP. I. *De metris et pedibus.*

METRUM Græce, Latine numerus vocatur. Numerus est æqualium pedum legitima ordinatio: hujus arsis et thesis partes sunt. Pedum syllabæ elementa, numeri modorum elementa, spatia syllabarum ac tempora. Pedes componuntur ex syllabis, ut minimum binis, ut plurimum ternis, incipiunt temporibus binis, ad sex perveniunt. Disyllabi quattuor, trisyllabi octo, plures quam duodecim esse non possunt. Pyrrhichius ex duabus brevibus; cujus exemplum, *Deus*. Chorius ex longa et brevi, ut *Roma*. Iambus ex brevi et longa, ut *salus*. Spondeus ex duabus longis, ut *vates*. Duo igitur quantitate contrarii, spondeus et pyrrhichius, duorum alter, alter quattuor temporum: duo in ordine, quorum uterque trinorum temporum, iambus et chorius. Ita non plures quam quattuor pedes disyllabi sunt, nec esse possunt. Trinarum syllabarum primus est dactylus, qui constat ex longa et duabus brevibus, cujus exemplum, *Æolus*. Huic contrarius anapæstus ex duabus brevibus et longa, ut *pietas*. Amphibrachus ex brevi et longa et brevi; cujus exemplum *avarus*. Brachysyllabus ex tribus brevibus, cujus exemplum *Cicero*. Ei contrarius molossus, ex tribus longis; cujus exemplum *Mæcenus*. Item tres quinum temporum, bacchius ex duabus longis et brevi, cujus exemplum *Latona*. Huic ordini

adversus palimbacchius ex brevi et duabus longis, ut *Aquinas*. Creticus et amphimacrus ex longa brevi et longa, ut *sanitas*. Duobus a quantitate contrariis brachysyllabo et molosso, quorum alter trium temporum est, alter sex: ordine tres in quaternis, tres in quinis temporibus.

CAP. II. *De legitimis numeris.*

Primus est et legitimus maxime numerus hexameter heroicus. Hujus pedes aut dactyli sunt aut spondei; raro et in versu extremo reperietur trochæus. Hujus exemplum,

Avia Pieridum peragro loca nullius ante.

Totus iste dactylicus fuit, et habuit summum trochæum. Sed mixtus ex spondeis hic erit,

Italiam fato profugus Lavinaque venit.

Totus ex spondeis,

Cives Romani tunc facti sunt Campani.

Hoc genus numeri paucissimarum XII syllabarum, plurimarum octodecim, tempora recipit viginti quatuor, interdum viginti tria: pedibus tribus tantum conficitur, formas excipit triginta duas, quas enumerare festinantibus longum est. Pentameter elegiacus 3 habet exemplum,

Dum meus assiduo luceat igne focus.

Recipit dactylum, spondeum, anapæstos duos in fine versus, aliquando brachysyllabos, fit syllabarum paucissimarum duodecim, plurimarum quattuordecim, tertium pedem spondeum semper habet, quartum et quintum aliquando brachysyllabum. Trimetros iambicus Latine senarius dicitur: cujus exemplum,

Phælus iste quem videtis hospites,

duodecim syllabarum est. Recipit aliquando præter ceteros iambos, extremo pyrrhichion. Trimetros tragicus,

Pro veste pinnis membra textis contigit,
et,

Aquilonis stridor gelidas molitur nives.

Recipit in parte prima gressionis spondeum, et alio loco dactylon et anapæston, et pro iambo chorium et 5 tribrachyn. Fit syllabarum paucissimarum duodecim, plurimarum septendecim. Recipit tempora plurima undeviginti, paucissima tredecim. Comicus trimetros solet magis in breves minui. Trimetros Hipponactius pedem novissimum assumens spondeum vel chorium talis est,

Calentibusque lympa fontibus semper.

Eosdem pedes, quos reliqui trimetri, præter novissimum, recipit, et tetrametros, qui Latine quadratus vocatur. Choriacus talis est,

Tela famuli tela propere sequitur me Thoas.

Recipit eosdem pedes, pervenit ad septem et semipedem, summum pedem patitur aut creticum aut dactylum. Octonarius iambus,

Proinde et abs te regimen Argos dum est potestas consulendi.

Septenarius,

Hæc bellicosus cui pater, mater cluet Minerva.

Constat ex pedibus iisdem ionicus septenarius,

Ibant mala viere Veneream coronam.

7 Ionicus major est,

Ille ictus retro cecidit in natem supinus.

Habet vitium in tertia syllaba; minor,

Metuentis patruæ verbera linguæ.

Percipiunt pedes maxime pyrrhichium et spondeos: et solent divisi syllabis longis plurium syllabarum pedes admittere. Aristophanius anapæstus,

Axena ponti per freta Colchos denique delatus adhæsi.

Recipit pedes quaternorum temporum, omnis implet 8 pedes septem et semipedem. Anapæstus octonarius,

Ore beato lumine volitans qui per cælum candidus equitas.

Recipit eosdem pedes præter semipedem. Aristobolus,

Quædam terribilis tua pectora turbat terrifico sonitu intulit.

Hic circuitus magis quam versus est. Dactylum crebrum habet, rarum spondeum. Pæon duodenarius,

Quis meum nominans nomen exciet, quis tumultum invocans incolarum fidem?

Et hic circuitus magis quam versus est. Huic suberit denarius,

Qui repens semipulsus onere gravi fores strepitu terrent?

Recipiunt pedes, creticos, chorios, spondeos, iambos, 9 brachysyllabos, anapæstos, undecim syllabarum. Phælæcius,

Passer deliciæ meæ puellæ.

Recipit pedes spondeum, dactylum, creticum, palimbacchium. Angelicus numeros et syllabam coarctat 10 hexametro: ut,

Hectoris Andromache Pyrrhin' connubia servas.

Anacreontius,

Miseri invidi vivimus scientes.

Recipit pyrrhichios, chorium, spondeum, brachysyllabum, anapæstum, primus semper est pyrrhichius. Numerus 11 Saturnius,

Magnum numerum triumphat hostibus devictis.

Sunt qui hunc Archebolion vocant. Recipit pedem spondeum, iambum, pyrrhichium, chorium, dactylum, brachysyllabum, anapæstum. Priapeus,

Hunc lucum tibi dedico consecroque Priape.

Tertium pedem pro dactylo creticum habet, alioqui hexametros esset.

CAP. III. *De numeris simplicibus.*

Pyrrhichius,

Rapite, agite, ruite, celeripedes.

Contrarius est huic et duodecasyllabos spondiazon,

Olli crateribus ex auratis hauserunt.

Dactylicus,

Pulverulenta putrem sonitu quatit ungula campum.

Amphibrachus non facit numerum. Anapæstus,

Agilis sonipes rapitur celeri sonitu trepidans.

Creticus,

Horridi transeunt ad pedes ex equis.

Palimbacchius,

Amicos ad hanc rem si voles advoca.

Bacchius non facit numerum. Molossos idem est qui spondiazon.

2 Nunc quemadmodum a principali heroico plures numeri transfigurantur ostendam. Ac primus trimetrus fit heroicus spondiazon,

Cives Romani tunc facti sunt Campani.

Syllabam unam, quæ est ante extremam, ex longa contraho: ut,

Cives Romani tunc facti sunt Appuli.

et esse cœpit trimetros. Elegiacum transibit,

Bella per Emathios.

Rursus ad pentametros, ut componam heroicos, sumo partem posteriorem,

Dum meus assiduo luceat igne focus.

et compono,

Luceat igne focus Trojæ qui primus ab oris.

3 Phalæcium numerum qui est,

Altis flumina vallibus tumescunt,

insertis verbis facio heroicum,

Altis flumina prodita vallibus inde tumescunt.

Ionicus est,

Metuentis patruæ verbera linguæ.

Adjiciam trinas verbis singulis syllabas,

Nunc metuentis nunc patruæ nunc verbera linguæ.

Verto,

Italiam fato profugus Lavinæque venit.

Aristophanius fit heroico :

Arma virumque cano Trojæ qui primus ab oris.

**Numerum angelicum syllaba breviata esse monstravi
heroicum : item Priapeum, si syllabam surripias, fit
heroicum.**

PRISCIANI GRAMMATICI DE METRIS TERENTII ALIORUMQUE COMICORUM.

CUM non solum Terentius, sed etiam Plautus, et Ennius, Acciusque, et Nævius atque Pacuvius, Turpiusque, et omnes tam tragoediæ quam comoediæ veteris Latinæ scriptores, eodem metri modo iambici sint usi, ut omnibus in locis indifferenter ponerent quinque pedes, id est iambum, vel tribrachyn, vel anapæstum, vel dactylum, vel spondeum, absque postremo loco, in quo vel iambum, vel pyrrhichium ^aomnimodo posuisse inveniuntur; miror quosdam vel abnegare esse in Terentii comoediis metra, vel ea quasi arcana quædam, et ab omnibus doctis semota, sibi solis esse cognita confirmare. Quorum ut vel imperitiæ vel arrogantiae vitium effugiamus, breviter de supradictorum metris auctorum exponamus; testimoniis etiam metricorum usuumque approbationibus utentes.

- ^a Sciendum igitur, quod iambici versus vel monometri sunt, ex duobus pedibus simplicibus conjunctis: vel dimetri, ex quattuor: vel trimetri, ex sex: vel tetrametri, ex octo: nam pentametri et hexametri rarissime inveniuntur. Ergo trimetris et tetrametris frequentius utuntur comici, aliis vero raro, et in medio dispersis, pronunciationis rhythmicæ causa et distinctionis. Ideo autem spondeum vel dactylum ^bin secundo vel quarto loco posuerunt, quod invenerunt etiam apud Græcos comicos vetustissimos, quamvis

^a omnino] omnimodo D.

^b in secundo vel om. D.

raro, fieri tamen hoc idem. Solent autem Latini in multis initium aliquod accipientes a Græcis, ab angusto in effusum licentiæ spatium hoc dilatare, quomodo fecerunt in sexto casu, secundum vetustissimos Græcorum grammaticos. Sextum enim casum illi dicebant ἐμέθεν, σέθεν, ἔθεν, id est *a me, a se, a te*, quem in omnibus casualibus servaverunt Latini. Similiter impersonalia, a paucis Græcis accepta, ἀπὸ τοῦ δεῖ, χρῆ, μέλει, in omnibus fere activis et neutris habent. S quoque, cum rarissime necessitate carminis vim consonantis amittit apud Græcos, (ut Homerus in Bœotia,

Πολυστάφυλόν θ' Ἰστιαίαν.

Idem in Φ Iliados,

Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τεὸν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον.

Idem in Odyssea:

Πέλεκυν μέγαν, ἥδ' ἐ σκέπαρνον.)

Nostri tamen, cum licentia, et maxime vetustissimi, subtrahunt eam in metris frequenter. Hoc igitur idem fecisse arbitror in supradictis metris, ut, quod illi rarissime posuerunt, hi frequentissime in iambis ponerent. Sunt tamen, qui altitudinis causa etiam et ^cpompabilitatis, quæ ^dstylo elocutionis convenit Latinæ, (hoc autem frequentia facit dactyli vel spondei,) et ut pene dissoluta et pedestri simillima esse videatur personarum sermocinatio, id illos fecisse arbitrantur. Trochaicis etiam utuntur plerumque tetrametris catalecticis, id est quibus una deest syllaba in fine, in quibus omnes iambicos ponunt in quocumque loco pedes, mixto tamen trochæo: in eis plerumque invenimus ante finem versus longam. Sunt tamen et ultra citraque tetrametro usi trochaico. Eorum igitur exempla proferam, ^esi prius metris de supradictis scripta proponam.

^c pompabilitatis D.
sed prius metricorum Lindeman.

^d stylo] stimulo D.

^e si prius metris]

6 Terentianus de comicis et tragicis versibus :

*Culpatur autem versus in tragiæis
 Et rarus intrat ex iambis omnibus,
 Ut ille contra, qui secundo et talibus
 Spondeon, aut quem comparem receperit.
 Sed qui pedestres fabulas socco premunt,
 Ut quæ loquuntur sumpta de vita putes,
 Vitiant iambum tractibus spondaicis,
 Et in secundo, et ceteris æque locis.
 Fidemque fictis dum procurant fabulis,
 In metra peccant arte, non inscitia,
 Ne sint sonora verba consuetudinis,
 Paulumque rursus a solutis differant.
 Magis ista nostri. Nam fere Græcis tenax
 Cura est iambi, vel novellis comicis,
 Vel qui in vetusta præcluent comædia.*

7 Vide Terentianum quoque scire, quod non penitus caruerint hoc Græci, ut in secundo et talibus ponerent spondeos vel dactylos, quod ostendit dicendo,

*Magis c ista nostri. Nam fere Græcis tenax
 Cura est iambi.*

8 Asmonius idem etiam confirmat his verbis: *Comici poetæ laxius etiam num versibus suis, quam tragici, spatium dederunt: et illa quoque loca, quæ proprie debebantur iambo, dactylicis occupant pedibus, dum cotidianum sermonem imitari volunt, et a versificationis observatione spectatorem ad actum rei convertere, ut non fictis sed veris affectionibus inesse videantur. Juba ideo in secundo et quarto et sexto loco iambos non recepit, nisi a brevi incipientes, quia in his locis feriuntur per conjugationem pedestrium metrorum: et vult extrema pars pedum iambicorum celerior esse, quomodo et ipsi iambi. Accipere autem solet cæsuras duas, quas et heroicum, id est semiquinariam et semi-*

septenariam. Erit autem probabilis iambicus versus, et tragædiis aptus, si secundum et quartum pedem non alios feceris quam iambos, aut eum, qui appellatur tribrachys, aut anapæstum, quoniam sint pares; cacometros autem, si aliter. Nam primus et tertius et quintus hanc admittunt permutationum pedis licentiam. Causa obscura multis est, sed aperiatur a nobis. Nam quoniam ter feritur hic versus, necesse est, ubicunque ab ictu percussione vacat, moram temporis adjecti non formidet. In primo autem pede et tertio incipit et in quinto, feritur in secundo et quarto et sexto.

Attende Jubam quoque scire, inveniri quosdam 9 iambos, in quibus secundus et quartus absque observatione ponitur, quos cacometros vocant. Idem in VIII. Qui ergo confuderunt, et multiformiter conjugaverunt hoc genus versuum, omnibus ¹in locis indifferenter trochæos aut pro spondeis aut pro dactylis posuerunt: et est hæc quoque vitiosa confusio, ut,

*Siqua flagella jugabis, ante putare & decet,
Ne resoluta et vidua ulmis et ornīs
Agri discidium dare Nysia rura queant.*

Hac confusione usi sunt comici nostri in trochaicis 10 suis, ut indiscrete dactylos vel spondeos vel trochæos ponerent. At illud quoque sciendum, quod omnes quidem crebris synalœphis et episynalœphis et collisionibus et abjectionibus & litteræ sunt usi, scandendo versus suos, Terentius autem plus omnibus. Igitur 11 in plerisque prologis et primis scenis trimetris utuntur. Plautus in Truculenti prologo:

*Perparvam partem postulat Plautus loci
De vestris magnis atque amœnis mœnibus,
Athenas quo sine architectis conferat.*

¹ vel locis] unicus D. in locis Lindeman. qui conj. vicibus. & decernere soluta D.

Et in ejusdem prima scena :

*Non omnis ætas ad perdiscendum sat est
Amanti, dum hic perdiscat, quot pereat modis ;
Neque eam rationem ea ipsa unquam edocuit Venus.*

12 Idem in Milite glorioso, in prima scena :

*Curate ut splendor meo sit clypeo clarior
Quam solis radii esse olim, cum sudum est, solent,
Ut, ubi usus veniat, contra conserta manu
Præstringat oculorum aciem in acie hostibus.*

13 Idem in Amphitryone in prologo :

*Ut vos in vestris vultis mercimoniis
Emundis vendundisque me lætum lucris
Afficere, atque adjuvare in rebus omnibus.*

In ejusdem prima scena :

*Qui me alter est audacior homo, aut qui confidentior,
Juventutis mores qui sciam, qui hoc noctis solus ambulem?
Quid faciam, si nunc tres viri me in carcerem compegerint?*

14 Ecce hic quamvis prima sit scena, tetrametris est usus. Ideo in plerisque diximus. Utitur tamen in hac ipsa scena et dimetris brachycatalectis, id est a tribus simplicibus pedibus, ut,

Ita peregre adveniens.

Et similiter,

Qui hoc noctis a portu.

Vel dimetris catalecticis, id est quibus una deest syllaba, ut,

Ingratis excitavit.

Vel dimetris hypercatalectis, id est quibus una abundat syllaba, ut in eadem :

Hospitio publicitus accipiar.

Utitur etiam monometris, ut in Truculento :

Pessima mane.

Optime odio es.

15 Similiter Terentius in omni prologo, et in omni pri-

ma scena trimetris utitur, nisi confundant versus scriptores, ut in Andria :

*Poeta cum primum animum ad scribendum appulit,
Id sibi ^h negoti credidit solum dari,
Populo ut placerent quas fecisset fabulas.*

Et,

*Vos ista hæc intro auferte, abite. Sosia,
Adesdum ; paucis te volo. Dictum puta.*

In Adelphis :

16

*Postquam poeta sensit scripturam suam
Ab iniquis observari, et advorsarios.*

Item :

*Storax. Non rediit hac nocte a cæna Æschinus,
Neque servolorum quisquam, qui advorsum ierant.*

Similiter in Eunucho,

17

*Si quisquam est, qui placere se studeat bonis
Quamplurimis, et minime multos lædere.*

Et,

*Quid igitur faciam ? non eam ? ne nunc quidem
Cum accersor ultro ? an potius ita me comparem ?*

In Heautontimorumenno quoque :

18

*Ne cui sit vestrum mirum cur partes seni
Poeta dederit, quæ sunt adolescentium.*

[In prima scena ejusdem :

*Quamquam hæc inter nos nuper notitia admodum est,
Inde adeo quod agrum in proximo hic mercatus es.]*

Idem in Hecyra :

19

*Hecyra est huic nomen fabulæ. Hæc cum data est
Nova, novum intervenit vitium et calamitas.*

Et,

*Perpol quam paucos reperias meretricibus
Fideles evenire amatores, Syra.*

Similiter in Phorinione :

20

*Postquam poeta vetus poetam non potest
Retrahere a studio, et tradere hominem in otium,
Maledictis deterrere, ne scribat, parat.*

Et,

*Amicus summus meus et popularis Geta
Hæri ad me venit. Erat ei de ratiuncula
Jam pridem apud me reliquum paucillulum.*

- 21 Item tetrametro in multis utitur iambico scenis, ut in Andria :

Mirabar hoc si sic abiret, et hæri semper lenitas.

Dimetro quoque distinctionis causa usus est per medium :

Verebar quorsum evaderet.

Post quem iterum tetrametros posuit :

*Qui postquam audierat non datum iri filio uxorem suo,
Nusquam cuiquam nostrum verbum fecit, neque id ægre tulit.*

Similiter :

*Enimvero Dave nihil loci est segnitiae, neque socordiae
Quando intellexi modo senis sententiam de nuptiis.*

- 22 Nec solum comici hujuscemodi sunt usi iambis, sed etiam tragici vetustissimi, ut Ennius in Medea :

*Utinam ne in nemore Pelio securibus
Cæsæ cecidissent abiognæ ad terram trabes,
Neve inde navis inchoandæ exordium
Cœpisset, quæ nunc nominatur nomine
Argo, qua vecti Argivi delecti viri
Petebant illam pellem inauratam arietis
Colchis imperio regis Peliae per dolum.
Nam nunquam hera errans mea domo ⁱfferret pedem.*

- 23 Accius in Argonautis, ex persona pastoris, qui primam vidit navem Argo :

*Aut forte Triton fuscina evertens specus
Subter radices penitus undanti in freto
Molem ex profundo saxeam ad cælum ^keruit.
Fremibunda ex alto ingenti sonitu et spiritu,
Præ se undas volvit, vertices vi suscitât,
Ruit prolapsa, pelagus respergit, reflat.*

ⁱ offeret D.

^k vomit] meruit D.

Idem in Persidis :

24

*Satin' ut quem cuique tribuit fortuna ordinem?
Nunquam ulla humilitas ingenium infirmat bonum.*

Idem in Phoenissis :

*Sol qui micantem candido curru atque equis
Flammam citatis feruido ardore explicas,
Quianam tam adverso augurio, et inimico omine,
Thebis radiatum lumen ¹ostendis tuum.*

Idem in Telepho :

*Quantam Tyndareo gnata, et Menelai domus
Molem excitarit belli pastorque Ilius.*

Turpilius quoque in suis idem facit comoediis, ut in ²⁵
Lindia :

*Profecto ut quisque minimo contentus fuit,
Ita fortunatam vitam vixit maxime,
Ut philosophi aiunt isti, quibus quidvis sat est.*

Idem in Epiclero :

*Quæso ædepol quo ante lucem te subito rapis,
Here, cum uno puero? PH. Nequeo esse intus, Stephanio.
Quid ita? PH. Ut solent, me curæ somno segregant,
Forasque noctis excitant silentio.*

Idem in eodem tetrametris utitur :

*Currendo sic esse, sic datur, ninium ubi sopori servias
Potius quam domino, et ubi severo imperio quæ imperata sunt.*

Terentius trochaico mixto vel confuso cum iambico ²⁶
utitur in sermone personarum, quibus maxime impe-
ritior hic convenit, quem, puto, ut imitetur, hanc con-
fusionem rhythmorum facit. Sunt autem trimetri ac
plus minusque, et habent penultimam versus syllabam
in quibusdam longam, et in quibusdam brevem, ut in
Andria :

*Adhuc, Archillis, quæ adsolent, quæque oportet
Signa esse ad salutem, omnia huic esse video.
Nunc primum fac ista ut lavet, post deinde
Quod jussi date bibere, et quantum imperavi.*

¹ ostentis] ostentum D. ostentas Krehl.

Hos sequitur dimeter catalecticus finiendi sermonis causa, quem ad Archillida habuit:

Date. Mox ego huc revertar.

- 27 Similiter Plautus in Truculento eodem metro usus est in sermone ancillæ Astaphii:

*Ad fores auscultate, atque asservate ædes,
Ne quis adventor gravior abeat quam adveniat.
Ne quis manus attulerit steriles intro ad nos,
Gravidas foras exportet: novi ego hominum mores.*

- 28 Turpilius in Lindia nautæ personam inducit hoc metro loquentem:

*Di advenientem perdant. Hic quidem nos perdit.
Festum esse diem hic quartum hodie iterant. Ita conventum.*

- 29 Cicero quoque in IV Tusculanarum Euripidis iam-bos transferens, in locis paribus tam dactylos quam spondeos sæpe ponit, ut:

*Neque tam terribilis ulla fando oratio est,
Nec fors, nec ira cælitum innectum malum,
Quod non natura humana patiendo ferat.*

- 30 His igitur exemplis facillime diligentes omnium possunt comoediarum metra comprehendere, et versus, si quos imperitia scriptorum confuderit, ad integrum restituere musicæ locum. Necessarium autem esse diximus multo exquisita labore inventaque exempla diversorum nominatissimorumque Græciæ auctorum, quorum quædam etiam Heliodorus protulit metricus, et Hephæstion, subjicere, ut ostendamus non imperite, sed scientissime hoc quoque et ad illorum imitationem auctores fecisse nostros.

- 31 Heliodorus metricus ait, Ἰππώναξ πολλὰ παρέβη τῶν ὀρισμένων ἐν τοῖς ἰάμβοις, hoc est, *Hipponax multa præteriiit*, id est, prætermisit, *præfinita in iambis*. Hipponax enim in primo:

Ἐρέω γὰρ οὕτω Κυλλήνιε Μαιάδος Ἑρμῇ.

Iste enim versus cum sit choliambus, in quarto loco et

in quinto habuit dactylos, cum in utroque debuerit a brevi incipiens pes poni. In eodem :

Τοὺς ἄνδρας τούτους ^m ὀδύνη πάλαι Πειπε.

Iste iambus habet in secundo loco spondeum, et in quarto dactylum. Pindarus, teste Heliodoro, ἀντέστρε- 32
ψεν, hoc est *convertit*, rhythmum iambicum, hoc modo:

Πεπρωμέναν ἔθηκεν μοῖραν μετατραπείν

Ἀνδροφθόρον, οὐδὲ σιγαῖ κατερρύη.

In secundo enim iambo pyrrhichium secundum et tertium trochæum, et quartum spondeum posuit. Idem :

Τροχὸν μέλος αἰ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

Hic iambus in tertio trochæum habet, et in quarto spondeum. Idem :

Αἰνιγμα παρθένου ἐξ ἀγριᾶν γνάθων.

Hic quarto loco spondeum posuit. Idem :

Ἐν δασκίοισιν πατήρ· νηλεεῖ νόφ δ'.

In hoc quoque iambo trochæum in tertio loco posuit, et in quarto spondeum. Idem :

δ' οὐδὲν προσαιτέων ἐφθεγξάμαν ἔτι.

Hic similiter in quarto loco spondeum habet. Itaque puto Horatium propter hujusmodi versus Pindaricos dixisse in IV Carminum,

*Cum per audaces nova dithyrambos
Verba devolvit, numerisque fertur
Lege solutis.*

Anacreon teste Heliodoro :

Ὅρᾶν, αἰεὶ λίην πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

Hic iambus quartum spondeum habet. Eupolis Βά-
πταις, cum in aliis iambis ejusdem fabulæ recta est observatione metrorum usus, hos tamen posuit in fine habentes spondeos,

Ἀνόσια πάσχω ταῦτα, ναὶ μὰ τὰς Νύμφας.

Πολλοὶ μὲν οὔν δίκαια, ναὶ μὰ τὰς κράμβας.

Æschylus in *Ἑπτά ἐπὶ Θήβας*:

Ἴππομέδοντος σῆμα καὶ μέγας τύπος.

In principio enim trochæum posuit. Quem imitans Sophocles, teste Seleuco, profert quædam contra legem metrorum, sicut in hoc:

Ἀλφειβοίαν ἦν ὁ γενήσας πατήρ.

35 Hic quoque iambus a trochæo incipit. Simonides et Alcman in iambico, teste Heliodoro, non solum in fine ponunt spondeum, sed etiam in aliis locis. Simonides in *Ἑπ' Ἀρτεμισίῳ Ναυμαχίᾳ*, in dimetro catalectico,

Ἐβόμβησεν θάλασσα,

in secundo loco spondeum posuit. *Ἀντιστρέφει δὲ αὐτῇ,*

Ἀποτρέπουσα κῆρας.

Alcman autem in primo catalecticum trimetrum fecit, habentem in quarto loco modo iambum, modo spondeum, sic:

*Νεοχμὸν ἄρχε παρθένοις αἰεῖδεν
Καὶ ναὸς ἀγνᾶς εὐπύργῳ θεράπναις.*

36 Hic quarto loco spondeum habet. Similiter,

Χερσὸνδὲ κωφὸν ἐν φύκεσσι πιτνεῖ,

quarto loco spondeum posuit, (nam *φυ* producitur,) teste Heliodoro, qui ait, Simonidem hoc frequenter facere. Idem ostendit Pindarum etiam trisyllabos in fine versus posuisse:

Νόμων ἀκούοντες θεόδμητον κέλαδον.

37 Ecce in hoc iambo in fine tribrachyn posuit, qui nec concatenatus esse potest cum consequente, quippe in consonantem desinens. Similiter Bacchylides:

Χρυσὸν βροτῶν γνώμῃσι μανύει καθαρὸν.

38 Hic quoque iambus in fine tribrachyn habet. Hipponactem etiam ostendit Heliodorus iampos et choliambos confuse protulisse:

*Ἑρμῇ, φίλ' Ἑρμῇ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνιε,
ἐπείχομαι ται, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.*

Nam ῥιγῶ spondeus est. Hephæstion quoque metri- 39
cus ostendit comicum epionicum spondeos paribus
locis habentem iambicarum συζυγιῶν, id est *conjugationum*, ut est apud Eupolin in fabula quæ dicitur
Χρυσοῦν γένος,

ὦ καλλίστη πόλι πασῶν ὅσας Κλέων ἐφορᾷ,
ὥς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα, νῦν τε μᾶλλον ἔσει.

Idem :

Ἔδει πρῶτον μὲν ὑπάρχειν πάντων ἰσηγορίαν
πῶς οὔν οὐκ ἂν τις ὁμιλῶν χαίροι τοιαῦδε πόλει,
ἢ ἔξεστιν πάνυ λεπτῷ κακῷ τε τὴν ἰδέαν . .

Hi omnes locis paribus spondeos habent

INCIPIIT LIBER TERTIUS

DIOMEDIS.

CAP. I.

IN libro ^aquoque secundo, quantum ad officium observationis grammaticæ structuræve ^borationis prosæ probabilem ^ccognitionem spectat, prudentiæ tuæ sensibus interim explanasse sufficiat. In hoc vero tertio libro, qui summam totius operis ^dimplebit, metra, quæ sunt ^etortuosis obscuritatibus implicata, ac multarum quæstionum numerosa ^fdiversitate perplexa, quibus pedum qualitatibus ^gcompositionisve metricæ observationibus ^hregnantur, certis rationibus ⁱedocebo. Quæ quidem omnia si quis profundis sensibus ^kintimarit, ac sincera mentis intentione perspexerit, et ^lcompererit studio, diligentiaque servaverit, non tantum in ^mpangenda versificatione pollebit, verum etiam de aliorum carminibus, quotiens libitum fuerit, justis rationibus ^{mm}et inreprehensibili tractatus sententia judicabit. Nunc tertio quoque libro, qui summam totius operis ⁿimplebit, quid esset poetica, et quibus officiis ^odirigatur, tractabimus.

^a quidem] *quoque* A.B. Ven.   ^b et ad prosæ orationis] *ve orationis per se* B. *prosæ A. orationis prosæ* Ven.   ^c comparisonem] *cognitionem* A.B. *Mox sufficerit* Ven.   ^d implebit] *implevit* A.   ^e tortuosis] *tortuosus* B.   ^f perplexitate diversa] *diversitate perplexa* B. *perplexa* A.   ^g compositionisve] *compositionesve* A. *compositione sve* B.   ^h regnant] *regnantur* A.B.   ⁱ docebo] *edocebo* A. Ven.   ^k intimarit et sincera] *intimaret ac sincera* A. *ac sincera* B.   ^l compari] *compererit* A.B. *comparavit* Ven.   Tum diligentia quæ A.B.   ^m agenda] *pangenda* A.B.   ^{mm} et irreprehensibili] *inreprehensibili* A.B. *et tractatu cum* Ven.   Tum judicavit B. *idicabit* A.   ⁿ implebit quid poetica] *implevit quid esset poetica* A. i. *quid esse poetica* B.   ^o dirigatur] *digeratur* edd. vett.

CAP. II. DE POETICA.

Poetica est fictæ veræve narrationis congruenti rhythm^po ac pede composita metrica ^qstructura, ad utilitatem voluptatemque accommodata. ^{qq}Distat autem poetice a poemate et poesi, quod Poetice ars ipsa intellegitur, Poema autem pars operis, ut Tragœdia, Poesis ^rcontextus et corpus totius operis effecti, ut Ilias, Odyssea, Æneis.

CAP. III. DE RHYTHMO.

Rhythmus est pedum temporumque junctura cum ^alenitate ^tsine modo. Alii sic: rhythmus est versus imago modulata, servans numerum syllabarum, positionem sæpe sublationemque ^vcontinens.

CAP. IV. DE METRO.

Metrum ^west pedum junctura, numero modoque finita. Vel sic: Metrum est compositio pedum, ordine statuto decurrens, ^xmodum positionis sublationisque conservans. ^yClarius sic: Metrum est quod certis pedum quantitatibus qualitatibusque ^za rhythmis discriminatur. Distat enim metrum a rhythm^o, quod ³metrum certa qualitate ac numero syllabarum ^atemporumque finitur, certisque pedibus ^bconsistit ac clauditur; Rhythmus autem temporum syllabarum

^p vel pede] *ac pede* A.B.C.   ^q structura] *est structura* B.
^{qq} Distat autem poetice a poemate et poesi, eo quod poetice ars ipsa intellegitur] *Distat autem poetica pomate et poesi quod poetica ars ipsa ars intellegitur* A. *Distat autem poetica ars ipsa intellegitur* B. *poesi quod—intellegatur* C.   ^r contextus] *intextus* A.C. *contextis* B.   ^a lenitate] *levitate* A.B. Ven.   ^t sine modo. Alii sic rhythmus est] *si modo ali sic rithus est* A. *sive m.* Ven.   ^v continens] *contenens* A. *contempnens* B.   ^w pedum] *est pedum est* B.
^x modos positiones] *modum positionis* A.B. Dedi mox sublationis pro sublationes cum Santenio ad Terent. Maur. p. 50.   ^y clarius] *clarus* A.B.   ^z a rhythmis] *rithmus* A.B. *rithmis* C.   ^a que finitur] *quæ finita* B.   ^b consistet] *consistat* B.

^cpedumque congruentia ^din infinitum multiplicatur ac ^eprofluit.

Metrum ^ftripliciter auditur, nam aut ^gbioticum metrum est, aut poëticum, aut commune. ^hBioticum metrum est, quod in usibus vitæ ⁱest et ^kconversationis humanæ. Poeticum metrum est, quod a poetis per verba ac versus figuratur, quod ^let ^mipsum intellegitur modis quattuor: primo, per temporis spatium, ut in syllaba brevi aut longa, quoniam ⁿmetron id est, quod mensura temporis certa corripitur ^oaut produ-
 6 ducitur: secundo, per numerum syllabarum; positione ^pmetrum quoque finitur, ^{pp}quo pes vel disyllabus, vel trisyllabus, vel duplex ^qinvenitur: tertio, per qualitatem pedum, quia certis pedibus versibusque conficitur; unde dactylica, ^rspondiazonta metra dis-
 8 cuntur; quarto, per numerum pedum, ^squia versus ^tpro mensura ^vsua quisque, pentametri vel hexametri
 9 vel deinceps intelleguntur. Commune ^wquoque metrum est veluti musicæ rationis sive ^xdisciplinæ; ^yhujus enim species bipartita, tam ad mensuram supra memoratæ conversationis humanæ, quam ad poeticam tendit; ex quibus altera duplici ^zratione colligitur: ex hac enim tempora et intervalla trahit; his
 10 namque in usus humanos utimur: altera ad officium

^c pedumque] *pedum* B.   ^d in infinitum] *infinitum* A.   ^e profluit] *profluitur* B.   ^f tripliciter] *dupliciter* A.   ^g ~~βιωτικόν~~ ^h Bioticum] *bioticon* A.   ⁱ est] *vita et* B.   ^k conversationis] *et conversationi* A.   ^l et ipsum] *ē in ipsum* Ven.   ^m ipsum] *ipsud* A.   ⁿ metrum id est quod] *metron id est* A.B. *metron* item Ven.   ^o aut] *adque* A. *atque* C.   ^p quoque metrum finitur cum] *metrum quoque finitur quo* A.B. *metrum qm finitur quo* C.   ^{pp} cum] *quo* Ven.   ^q invenitur] *nominatur* B. *mittitur* Ven. *nutritur* Sc.   ^r spondaica ionica] *spondiazonta* A.B.   ^s quia] *et quia* C.   ^t pro] *per* B.   ^v quisque sua] *sua quisque* A.B.C. Ven.   ^w vero metrum est] *quoque metrum* A.B. Ven.   ^x disciplinæ] *disciplinas* B. *vel deinceps-disciplinæ* om. C.   ^y cujus species] *hujus enim species* A.B. *tum bipartita* Sc.   ^z collatione] *ratione* A. *dupli ratione* B. *aliam duplici* C.

memorati generis ^apoematis refertur. Identidem et ex hac ducit tenores et numeros sonosve, quos Græci ^bῥυθμοὺς et φθόγγους vocant, sicut in canticis demonstratur, hoc est ^cmelodiis, in quibus quædam Doria, nonnulla Phrygia, alia Lydia μέλη reperiuntur. Intellegitur ^dautem et alio modo metrum commune, ^enon ex duobus modis.

CAP. V. DE PEDIBUS.

Pes est ^fsublatio ac positio duarum aut trium ^gampliusve syllabarum spatio comprehensa. Pes est poeticæ dictionis duarum ampliusve syllabarum cum certa temporum observatione ^hmodus recipiens ἄρσιν et θέσιν, id est qui incipit ⁱa sublatione et finitur positione. Pes ergo tunc dicitur, quando duæ sunt syllabæ, quoniam arsin et thesin pedibus quærimus, non ubi duo tempora sunt. Ergo una longa ^kpedem non valebit efficere, quia ictibus ^lduobus arsis et thesis, non gemello tempore perquirenda est.

^mAccidunt autem unicuique pedi ^{mm}arsis thesisque, ³numerus syllabarum, tempus, resolutio, figura, metrum. Et sunt pedes poetici simplices duodecim, ex quibus quattuor binis syllabis constant, ternis octo: duplices, qui ⁿvel compositi vel combinati, sedecim: ^oheteroploci pentasyllabi triginta duo.

^a poematis refertur. Itidem et] poetis refertur, identidem et ex hoc A.C. poetici refertur, identidem ex hoc B. identidem—hoc Ven. ^b ῥυθμοὺς φθόγγους] rithmos et ptongus A. et prothongos C. rhythmos et phthongos Ven. ^c melodiis] melodicens B. ^d autem alio] autem et alio A.C. et alio B. ^e non ex] non quod ex B. ^f sublatio] sublevatio B. sublatitio Ven. qui om. aut trium. ^g ampliusve] amplius A.B. ^h modus] modos C. Ven. ⁱ ab elatione et] a sublatione A. a sublevatione B. et sublatione finitur C. ablatione Ven. ^k pedem] est pedum C. ^l duobus] duorum C. ^m Accidunt] Accedunt A.B. Ven. ^{mm} arsis et thesis] arsis thesisque A.B.C. ⁿ vel] et Ven. ^o Heteroploci pentasyllabi—binarum ergo syllabarum primus pes dibrachys. i. bibrevis] eteroploci pen-

4 Ergo binarum syllabarum sunt hi :

Primus pes dibrachys, bibrevis, pyrrhichius vel pariambus vel ^phegemon Græce dicitur; constat ex duabus brevibus temporum duum, ^qut *Deus*. Ante enim brevis ^rquam longa syllaba reperta est, ut prius
5 unum quam duo. Ideo autem ^apyrrhichius dictus
^uest, propter pyrrhicham, quia brevem syllabam proferentes spiritum arctiorem labris concurrentibus explicamus, ^tquæ compositio hujusmodi modulationis pyrrhichæ convenit: vel a Pyrrho Achillis filio, qui crebris et citis ^vexultationibus bis breviter ^wprominentem clipeum genibus incumbens, et per hunc hostibus ^xterrorem inmittens ^yinferebatur, sicut versus
6 inlustrat, ὑπασπίδια προβιβῶντι. Cum ergo gradus ^zvult breviter accedentes ostentare ^{*}vel expetenter Athenienses per indicte dispositione milliens faciem belli ostentare, mobilem decursionem pyrrhichio pede commentus est, ^aet idem metrum pyrrhichium a Pyrrho repertum et inlustratum cognominavit, sed ipse a pedum mobilitate quod ^btripudians ordines et Cine-

tasyllabi—ergo binarum syllabarum sunt hi primus pes dibracchis bibrevis A.C. et fere B. ubi dibrachys.—Ergo binarum S. sunt hi Ven.
^p Hegemon] *agæon* Ven.   ^q ut] *aut* C.   ^r quam] *quæ* B.
^a Pyrrhichius autem] *ideo autem pyrrichius* A.B.C. Ven.   ^{ss} est om. B.
^t quæ compō hujuscemodi modulationi] *quæ compositio hujusmodi modulationis* A.B.C. *hujuscemodi modulationis pyrrichæ* Ven.   ^v modulationibus] *exultationibus* A.B.C.   ^w promovens clipeum] *prominentem clipeum* A.B.C. Ven.   ^x terrorem hostibus] *hostibus terrorem* A.B.C. *per hoc terrorem h.* Santenius ad Terent. Maur. p. 55.
^y ferebatur, sicut versus ille ostendit *καὶ ὑπ' ἀσπίδα προκοδίζων*] *inferebatur, sicut versus inlustrat ypaspidia probivonti* A.B. et fere C. *inferebatur ὑπ' ἀσπίδι προβιβῶντι* Ven.   ^z vellet breviter accedentis ostentare mobilem] *vult breviter accedentes ostentare vel expetenter (expetentes B.) Athenienses per indicte dispositione (dispositiones B.) milliens faciem belli ostentare mobilem* A.B.C. *vult* Ven.   ^a et ideo metrum pyrrhichium a Pyrrho repertum et inlustratum cognominatur] *et idem meum (eum B. in eum C.) pyrricham a pyrrho repertam et inlustratam cognominavit* A.B. et fere C. *cognominavit* Ven.
^b tripudians quoque et *κνητάς* est cognominatus] *tripedians (tripu-*

sias cognominatus. Fidem hujus enarrationis facit 7 Aristophanes comicus nomen ejus ^cisthac dictitans,

Καὶ εἴ τις τὴν πυρρίχην ἔμαθεν Κινησίου.

Apud Italos vero (nomen) ejus Gradivus, a Bellonæ, id est ^εἘννοῦς, et ^αἈρεος filio, quem capripedem poetæ fingunt, quod cacumina montium et difficilia collium concitato cursu capræ ^dmore superaret, quotiens ^eprædatoria vice grassaretur, citipedem hunc ^fcursum sibi reperisse testificantur: quo nomine bibrevem pedem nuncupant. ^gSunt qui pyrrhichium Græca interpretatione ^hcognominaverunt, quod calore velocitatis, vel tripudio mobilitatis, apices flammaram æmularetur.

Huic contrarius est spondeus, qui constat ex dua- ⁸ bus longis temporum quattuor, ut *Heros*. ⁱ Dictus ^κπαρὰ τὴν σπονδὴν, ^kquia in templis hoc pede quædam carmina componebantur, scilicet ut libantes sonum

dians B.) ordines et cinesi ac (cives ac C.) est cognomina minatus A.B.C. quod tripudians et κ. etiam c. Ven. ^c isthoc dictans cha-

ractere ἀκηνίαν, apud Italos vero gradivus, a gradivo ^αἈρης καὶ ἐννοῦς i. Martis et Bellonæ filio quem eo primum pede usum Poetæ fingunt quod cacumina montium] istac dictitans καὶ εἴ τις τὴν PYRRICHe-

NeM ATHeNKINHCIAN apitalos (apud Italos B.) vero ejus gradus ed (sed B.) bellone id est ensus (enius B.) filio quem caprino pedem (cum primo pede B.) in unum poetæ fingunt quod eum a montium A.B.

apud Italos nō ejus gradus e ballone idem ensus filio quem ea primo pedem in unum poetæ fingunt etc. C. istac dictans characterem

Achenchinam apud Italos vero ejus gradivus a bellonæ et ^αἈρεος id est ἐννοῦς filio: quem ea primo pede in unum poetæ fugiunt quod eum a

montium et difficilia Ven. Codex MS. apud Scioppium Suspect.

Lectt. V. 8. p. 256. Ap. It. vero gradivus a Gradivo ^αἈρης καὶ ἐννοῦς, id est Martis et bellonæ, filio, quem [al. eo primum pede usum poetæ

fing.] caprino pedem in unum poetæ fingunt. Ubi Fr. Modius in unum accipit dictum quasi "ad unum omnes." Hactenus Scioppius.

capripedem Inuum Putsch. ^d more superaret] morem superare B.

^e prædatoris vice] prædatoria vice A.B.C. Ven. ^f cursum] Supra sc.

per cursum C. ^g Sunt qui—æmularetur om. C. ^h cognominave-

runt ^κπαρὰ τὸν πύρρον hoc est a flamma quod calore velocitatis] cognominaverunt quod calore velocitatis vel tripudio (tripudio Ven.) A.B. et Ven.

ubi om. vel. ⁱ dictus ^κπαρὰ τὴν σπονδὴν] dicto parens non sponden B.

^k quia in templis quædam carmina componebant, s. ut libantes] quia in templis hoc pede quædam carmina componebantur scilicet libantes A.B. ut

vocis abominosæ audire non ¹possint. Rhadmantho autem constitutus traditur, qui Arcadiæ ^mprinceps venerat. Fors accipitur ab agricolis. Hoc successu et hoc divino ritu a musicis cumulis paribus ture incensis altaribus musicos choros geminis gressibus ⁿexplicaret, et æquipedi sono tibicen spondalium canere ^ojuberet, ut duabus longis melodiis, quasi duplicibus et jugibus ^pvotis prospera deorum voluntas firmaretur. Numam Pompilium ^qdivinitate præditum, hunc pedem pontificium appellasse memorant, ^rcum ^sSalios juniores æquis gressibus circulantes ^tinduceret spondeo melo patrios placare indigetes. Ergo et dibrachus et spondeus tantum ^vhabent in arsi, quantum in thesi.

- 10 Iambus qui constat ex brevi et longa, ut *Dies*, ^wversui maledico habilis, ^xπαρὰ τὸ ἱαμβίζειν Græce nominatur. Hujus autem origo verbi ex nomine Iambes famulæ Celei ^yderivatur, quæ Cererem, filiam quærendo ad Meganiram conjugem Celei delatam, cum vidisset sollicitam, male tractavit. Quidam autem ferunt iambum quasi triambum a triumphatore Libero
11 cognominatum. ^zSed alii a Marte ortum Iambum

libantes MS. ap. Scioppium l. c. ut om. Ven. Mox pro *componerentur* Ruhnkenius ap. Santen. Terent. Maur. p. 63. *composita canebantur*, Santenius *concinebantur*. ¹ non possent Arcadiæ] *non possint. rhadmant ho autem constitutus traditur qui Archadiæ* B. ^m princeps venerat, sors accipitur pro agricolis. Hoc successit, et hoc divum ritu cumulis paribus a musicis ture incensis] *principes (princeps B.) venerat, fors (fons B.) accipitur ab agricolis hoc successu (suo cessu B.) et hoc divino ritu a musicis cumulis paribus ture incensis* A.B. cum aulis paribus—musicus—spondaulium Salmasius. Vid. Santen. ad Terent. Maur. p. 62. ⁿ explicare] *explicaret* A. Ven. ^o jubebant] *juberet* B. Ven. ^p vocibus] *votis* A. om. B. *vocis* Ven. ^q divinitate] *divinare* A.B. Ven. Mox *pontificum* Ven. ^r et cum] *cum* A. Ven. ^s Salios] *alios* B. ^t induceret—placasse] *inducere—placaret* A. Ven. *placaret* B. Mox *tamen* pro *tantum* Ven. ^v habent] *habet* A.B. ^w versuique] *versu* A.B. Ven. ^x ἱαμβίζειν τὸ ἱβρίζειν] *iambizein Græce nominatur* A.B. τὸ ἱβρίζειν om. Ven. ^y nominatur] *derivatur* A.B. ^z Sed] om. B.

^astrenuum ducem tradunt, qui cum crebriter pugnas iniret, et telum cum clamore torqueret, ^bἀπὸ τοῦ ἰέναι βάδην Iambus appellatur. Idcirco ex brevi et longa pedem hunc esse compositum, quod ^chi qui jaculentur ex brevi accessu in extensum passum proferuntur, ^dut promptiore nisu telis ictum confirment. Auctor ¹² hujus librationis ^eArctinus Græcus his versibus perhibetur,

ὁ δ' Ἰαμβος

ἐξ ὀλίγου διαβάς προφύρω ποδὶ ὄφρ' οἱ γυνῖα
τεινόμενα ῥώοιτο καὶ εὐσθενὲς εἶδος ἔχῃσι.

Igitur hunc pedem vel ⁸iambicum gressum prisci ¹³ Apuli Daunium, a duce suo Daunio, prodiderunt, ^bquod is primus quum adversus acrem Diomedis pugnam bellum asperum iniisset, gradali pugna ^{hh}suos dimicare instituit, ¹et conlato pede, assequenti paullatim dextero distento, et progredienti lævo et brevi successu, et longo distentu gradus simul et ^knisus firmaretur; unde non immerito melon hunc iambicum Gradalem quidam ¹nuncupant, Gradivoque Marti augurant, quod gradariæ pugnae hujus effectu moveantur.

^a strenuo duce] *strenuum ducem* A.B. *strēnivo* Ven. ^b παρὰ τὸ ἰέναι βάλλειν] *a* POTu εἰμ Kai BaN A.B. *παράτειον βαλλειν* Ven. *ἀπὸ τοῦ ἰέναι βάδην* M. Victorinus supra p. 57. ^c quod ij qui jaculantur] *quod hi qui jaculentur* A.B. *jaculentur* Ven. ^d ut fortiore nixu teli ictum] *et promptiore nisu telis ictum* A. *promotiore nisu* B. *fortiore viru telis* Ven. Mox *bibrationis* A. ^e Agretius] *Arctinius* A. *Artinius* B. *agretinus* Ven. ^f *δυάμβος ἐξ ὀλίγου διαβάς προφέρω*] *o iambos ex oligo diabas proforo podio frao igv iati nomen aravi το και eust henesiodos exhσι. igitur hunc* A. *o iambos ex oligo diabas profero podio fraoi griati nomen aravito Kuejus thenesidos exhg. igitur* B. Santenius ad Terent. Maur. p. 67. “ in primo pyrrhichio δ' ex antiquis edd. inserui. Post “ Luzacius malebat *τεινόμενος*, Ruhnkenius pro *εἶδος* restituit *ἔχρος*.” Vid. Scaliger. ad Euseb. p. 69. ⁸ iambicum gressum] *iambi egressum* B. ^h q, is cum primus] *quod is primus quod* A.B. *quod is primus* Ven. Mox *gladiali* Ven. ^{hh} duos dimicare] *suos dimicari* B. ¹ ut collato] *et conlato* A.B. *et collato* Ven. ^k visus] *nisus* A.B. ¹ nominant] *nuncupant* A.B.

14 Huic contrarius est trochæus, quem ^mχορείον appel-
lant. ^{mm}Constat ex longa et brevi, temporum trium, ut
Roma. Dictus ⁿἀπὸ τοῦ ἐπιτρέχοντος λέγεται. Quippe ejus
modulationem, poematum sive metrorum compositioni
accommodatam, rotatim et volubiliter dicebant. ^oTro-
chæum etiam a Mercurio repertum satis constat, quod
is præcipitem festinationem ^pex impetu longo in bre-
15 vem gressum finiri ostenderet. Unde plerique Græ-
corum ex longa et brevi eum pedem composuerunt;
vel ^qπαρὰ τὸ τρέχειν, ex discursu, trochæum frequenta-
verunt: ac musici viri ociori melo ^rintenti, ex rotæ
situ et volubili ^smodo rhythmulum ejus et tonum
designant; qui et decursionibus aptum judicant, ^tquod
hi qui in bello laborant, ^vquotiens amissos ordines re-
parant, ex longo et disperso ambitu, in brevem et
arctum ordinem coguntur, rotæ scilicet ^wsimilitudine
se ventilantes, cujus satis latus ac breviatus canthus,
radiatus luminibus in angustum ^xmodioli circulum
16 cohibetur. Aiunt hunc trochæum Auruncos ^yrotulum
nuncupasse, nimirum simili ratione qua Græci ^za rota
invitati, vel diversa appellatione persuasi; quod cum
aciem constituerent prolatis ^apedibus scuta brachiis
protenderent, ^bbreviterque dextris succedentibus pedi-

^m χορείον] conon Ven. Chorion Santenius ad Terent. Maur. p. 71.
^{mm} Constat ex] constat et B. ⁿ ἀπὸ τοῦ τρέχον] apotu epitrechon-
tas legin quippe ejus A.B. ἀπὸ—rotatione om. Ven. ^o Trochæum]
trochaum etiam A.B. Mox quod in his Ven. ^p ex impetu] et
impetu A.B. Ven. ^q παρὰ τὸ τρέχειν hoc est a currendo] para to
trechin ex discursu A.B. et discursu Ven. ^r intenti] intuenti A.
Ven. inventi B. ^s motu rhythmum ejus et tonum designant,
quia decursoribus] modo rithmulis ejus et tonum designent qui et de-
cursionibus A. et fere B. modo—decursionibus Ven. ^t quod hi]
his B. quod ii Ven. ^v quoties] quotiens A. ^w similitudine eventi-
lantis] similitudines evertilantes A. vertilantes B. evertilantis Ven.
^x modioli] modi ob B. ^y rotulum] rutilum A.B. Ven. ^z a
Trocho nominandi] rota invitati vel diversa A. a rota invitati et di-
versa B. quia gracia toti nuntiandi Ven. ^a vestigia sisterent ac
om. A.B. post pedibus. ac om. Ven. ^b breviterque] breviter B.

bus vestigia sisterent ^cet reductis manibus, ^dingenti clamore, quæ vibraverant, tela jaciebant; quæ res huic melo ^eingenitum nomen acquisivit.

Ternarum syllabarum sunt hi:

17

Dactylus, quem Græci ^fπολιτικὸν appellant. Constat ex ^glonga et duabus brevibus, temporum quattuor, ut *Romulus*. A ^htactu digitorum dictus, quem ad exprimendam organi modulationem ⁱfaberrime adfectabant; vel ab Idæis Dactylis, quos Curetas sive Corybantas poetæ appellabant. Hi namque in insula Creta Jovem custodiendo ne vagitu se parvulus proderet, lusus excogitato genere, clypeolis æneis inter se concurrentes, tinnitu ^læris illisi rhythmica etiam pedis dactyli compositione celavere vocem infantis. Sed ¹⁸ nativitatis eorum ^mcausa, ut vetustatis fabulositas docet, hæc fuisse traditur. Aiunt Opem in Idam montem insulæ Cretæ fugiendo delatam, manus suas imposuisse memorato monti, et sic infantem [ⁿipsum] edidisse, ^oet ex hac manuum impressione emersisse Curetas sive Corybantas, quos a montis nomine et a qualitate facti Idæos Dactylos ^pappellant. Hos quidam tres putant, qui Lares esse creduntur, ^qDamnemeneus, Astheus, Pyrrichus. Dicti ἀπὸ τῶν κορῶν, id

^c reductis] *et reductis* A.B. Ven.

^d ingenti] *ingentivo* A.

^e ingenitum] *ingentivum* A. *intivum* B. *in genitivum* Ven. ^f πολι-

ap

τικὸν appellant] *politi con pellant* A.

^g prima longa] *longa* A.B.

^h tractu] *tactu* A.B. Tum dictum Ven.

ⁱ faberrime affectabant,

vel ab Idæis Dactylis] *faberrime adfectabant vel abita eis dactylis* A.

fabiermiæ Ven.

^k coribantas—appellabant] *coribantes—appel-*

lant B. *coribantes* Ven.

^l æris illisi rithonica] *æris usi rithmica*

A.B. *æris nisi rithmica* Ven.

^m caussam, vetusta fabulositas docet

hanc fuisse] *causa ut vetustatis fabulositas docet hæc fuisse traditus* (tra-

ditur B.) A.B.

ⁿ ipsum] om. A. ^o et ex manuum] *et ex hac ma-*

nuum impræsiōne B. ^p appellarunt] *appellant* A.B. *appelaret* Ven.

^q Damnemeneus Acmon Celmus dicti ἀπὸ τῶν] *Dami inameneus astheus*

pyrrichius dicti apo ton A. *daminameneus, astheus, pyrricus, dicti apo*

ton coron, id est formosis B. *Damimamētinus Asteus Pyrrichius dicti*

ἀπὸ τῶν Ven.

est a formosis oculis, qui ῥόραι vocantur, id est pupulæ, vel a cono galeæ.

19 Huic contrarius est anapæstus, quem ἀντιδάκτυλον Græci nominant. Constat ex duabus brevibus et longa, ¹temporum totidem, ut, *Nebulæ*. Dictus ῥαπὰ τὸ ἀναπαίειν, κατὰ τὸ ἀνάπαλιν ἀντικρούειν πρὸς τὸν δάκτυλον, quia recurrendo percutiens dactylum, sono reciproco obloquitur ²ei per antistrophen.

20 Tribrachys, ³tribrevis, ⁴seu Thasius, quem quidam brachysyllabum, alii ⁵triorcheon, nonnulli pygmona, plerique chorium nuncupant. Constat ex tribus brevibus, ⁶a quibus nomen accepit, ut, *Helena*. Chorius autem ideo dictus, quia choreis hujus compositio convenit.

21 Huic contrarius est molossus, ⁷vortumnus, extensipes, quem alii ⁸hippium, vel ⁹chanium dicunt. Constat ex tribus longis temporum sex, ut, *Æneas*. Ideo molossus dictus, quia Molossi, id est Thessali, ad bellum procedentes hujus modulata compositio utebantur. Hippium vero equestri scilicet pugnae conveniens modulabatur.

¹ ῥόραι vocantur, id est pupillæ] quæ cor evocantur id est pupulæ A. quæ Ven. pro qui. ² et temporum] temporum A.B. ³ ἀναπαίειν, id est, παρὰ τὸ ἀνάπαλιν ἀντικρούειν] anapein catato anapalin anti

cruori A. anapæin catado anapalin sed anticruore pros ton dactilon B.

⁴ et per antistrophen] ei per antistrophen (reiferantis trofen B.) quia contrarius est bacchio. Apud Græcos enim palin contrarium significat.

adeo palin ton atoxa ex his omnibus inter se mixtis alii deinceps pedes complures sin zugia venascuntur. Nam quem ammodum pedes disyllabi quattuor geminati sedecim duplices fiunt quas Greci synzygias vo-

cant ita idem cum trisyllabis juncti. Tribrachis tribrevis etc. A. et fere B. Vid. infra s. 25.

⁵ seu Thasius] F. ceu Dibrachys. Santen. Terent. Maur. p. 75. ⁶ tribrevis tanquam tasius quidam] tribrevis

te ut (ceus Sc.) thasius quem quidam A. ⁷ trinocheon, nonnulli Pygmeona, plerique choreum nominant] triorcheon nonnulli pygniona

(pygmona Sc.) plerique chorium nuncupant A. pygmona plerique chorium nuncupant B.—trocheon—pigmona Ven. ⁸ ex quibus] a qui-

bus A.B. ⁹ vertumnus] vortumnus B. ¹⁰ hippeum vel canium] hippium vel chanium A.B. h. v. thanium C. ¹¹ Chanium] F. Cha-

onium Santenius ad Terent. Maur. p. 75.

^b Amphibrachys, Ianus, amphibrevis, qui et scolius, ²² constat ex brevi et longa et brevi, ^ctemporum quatuor, ut, *Carina*. ^dDictus a duabus brevibus a quibus ex utraque parte media longa continetur. ^eScolius quoque ideo, quia habiliter componitur scolio, ^fest autem citharæ species mensalis.

Huic contrarius est amphimacrus, Fescenninus, am- ²³ phimeres, quem alii creticum appellant. Constat ex longa et brevi et longa temporum quinque, ut, *Demophon*. Dictus a duabus longis, a quibus ^gutrimque media brevis amplectitur. Creticus quoque, quia Cretes saltando ejus rhythmica compositione utebantur.

Bacchius, CEnotrius, ^htripodius, saltans, quem Græci ²⁴ ⁱpariambum dicunt, constat ex brevi et duabus longis, temporum quinque, ut, *Agenor, Athenæ*. ^jDictus ^kπαρὰ τὰς βάρχας, quia bacchantibus convenienter componebatur.

Huic contrarius est palimbacchius, ^lLatius, qui et ²⁵ Saturnius, ^multima brevi, quem quidam propompicon,

^b Amphibrachys, Janus utrinque brevis qui et] *amphibrachis janus amphibrevis quia et A. amfibrachis janus (Janius C.) amphibrevis qui et B.C. amphibrevis Ven. pro utrimque brevis.* ^c quattuor temporum] *temporum quattuor A.C.* ^d dictus autem] *autem om. B.* ^e scoliusque] *scholius quoque A. scolius quoque B. scolius C.* ^f id citharæ species. Huic mensura contrarius est amphimacrus, fescenninus, amphimaros, quem alii creticum] *est autem cithare species mensalis. huic contrarius est amphimacrus ut fescenninus amfimeres quem alii creticon A. est autem cytharæ species huic mensalis Ven. id om. B. . . . species mensalis qui creticus appellatur. huic contrarius est a. ut fescennius, amfimeres B. est autem cytharæ species. Huic mensalis contrarius est amphimacrus fescenninus amphimacros Ven. dictus a duabus —utebantur om. C. Pro citharæ Santenius ad Terent. Maur. p. 475. conj. cantilenæ.* ^g utrimque brevis media] *utrimque media brevis A. media brevis B.* ^h tripodius saltans quem Græci] *tripodians quem Græci A.B. tripodian, salutem quem Græci C. tripodias salutem Ven.* ⁱ pariambum] *Voluit, credo, Diomedis interpolator Palimbacchium. Santen. Terent. Maur. p. 89.* ^j dictus—componebatur om. C. ^k παρὰ τῆς βάρχης] *para tas bacchas A.B.* ^l Latius qui et Saturnius] *Latiusque et Saturninus C.* ^m ultima brevi, quem quidam proponticon, alii Thessaleon] *ulti brevis quem quidam propompicon*

alii Theseleon vocant. Constat ex duabus longis et brevi, temporum totidem, ut, *natura*. Dictus ^apalimbacchius, quia contrarius est bacchio. Apud Græcos enim *πάλη* *contrarium* significat, ^oadeo *παλίντερον τόξα*.

- 16 Ex his omnibus inter se mixtis alii deinceps pedes complures *συνγίαινε* nascuntur. Nam quemadmodum pedes disyllabi quattuor geminati sedecim duplices ^pfiunt, quos Græci syzygias vocant, ^qita iidem cum trisyllabis juncti ^rtriginta et duo de se reddunt. Trisyllabi vero cum trisyllabis geminati sexaginta
17 quattuor colliguntur. Atque excepto amphibracho, et epitrito, (quorum alterum ^atripla, alterum epitrita ^tdivisione partimur,) universorum pedum trina conditio reperitur. ^vIn aliis enim æqua divisio est, in aliis dupla, in aliis sescupla. Et prima dactylica, secunda
18 iambica, tertia pæonica nominatur. Est itaque æqua pedis divisio, quotiens sublatio ^wpedis temporibus ^xpositioni par est, ut est in dactylo et anapæsto, item spondeo et pyrrhichio. Horum enim arsis tantum in
19 se habet, quantum et thesis. Dupla vero ^yest, quotiens pedis sublatio temporibus impar est positioni, ut

(proponicon C.) alii theseleon A.C. huic contrarius palimbacchius qui et Saturnius ultimi breves quem quidam propompicon B. propompicon Ven. et mox theseleon. Marius Victorinus supra p. 58. pompicus. ^a palimbacchius] om. A.B. ^o ideo *παλίντερον τόξα* *τιταίων* cornibus inter se contrariis. Ex his] *adeo palinton atora. ex his* (is B.) A.B. desunt C. *τιταίων* om. Ven. ^p faciunt] *fiunt* A.B.C. Ven. ^q ita idem trisyllabis juncti tribrachis tribrevis leuthasius quem quidam bra-

chysyllabum alii trioncheon B. v. supra s. 20. ^r triginta duos de se reddunt. trisyllabi vero cum trisyllabis geminatis] *triginta et duo de se reddunt. trisyllabi vero cum trisyllabis geminati sexaginta quattuor* A.B. *sexaginta quattuor* C. LXIII. Ven. ^s trina] *tripla trina* B. ^t divisione] *quorum divisione* C. ^v in aliis enim dupla, in aliis sescupla, in aliis æqua divisio est] *in aliis enim æqua divisio est, in aliis dupla, in aliis sescupla et* A.B. *in aliis enim dupla divisio est aliis dupla in aliis sex tripla prima dactylica* C. vero Ven. pro enim ^w pedis] om. B. ^x positioni par] *positionis pars* A. ^y est, quoties] *quotiens* A.

est in iambo et trochæo et duobus ionicis. Iambi enim arsis unum ^atempus tantum in se habet, et ejus thesis duo, ^aat trochæi versa vice arsis ^bduo habet, et thesis unum. Sescupla quoque intellegitur, ut est in pæoni- ³⁰bus, et in duobus ^cbacchiis et cretico. Hi enim pedes, qui temporibus quinque pares sunt, per bina tempora dividuntur. ^dIdentidem bina adjecta, scilicet duum dimidia parte, terna de se reddunt, per quæ sescupla colligitur.

Pedes duplices, sive combinati vel quadrati, ^esunt ³¹sedecim hi :

Προκελευσματικὸς, ex duobus pyrrhichiis, quattuor brevium syllabarum, ^ftemporum totidem, ut, *Valeria*.

Huic contrarius est ^gdispondeus, ex duobus spon- ³²deis, syllabarum quattuor longarum, temporum octo, ut, *Mæcenates, Suphenates, oratores*.

Pæon primus, ex trochæo et pyrrhichio, hoc est ex ³³longa et tribus ^hbrevibus, temporum quinque, ut, *Demodocus, Stesichorus*. Huic contrarius est hippius primus.

Pæon secundus, ex iambo et pyrrhichio, hoc est ex ³⁴brevi et longa et duabus brevibus, ⁱtemporum quinque, ut, *Colonia*. Huic contrarius est hippius secundus.

Pæon tertius, ex pyrrhichio et trochæo, hoc est ex ³⁵duabus brevibus et longa et brevi, temporum quinque, ut, *Catamitus*. Huic contrarius est hippius tertius.

^a tempus tantum] *tempus ta* A. *tam in se habet et ejus thesis* B. *tam* C. ^a at trochæi] *quam trochei* A.B.C. *quæ trochæi* Ven. ^b duo habet] *quod habeat* A. ^c bacchio] *bacchiis* A.C. *bacchis* B. ^d itidem] *identidem* A.B.C. Ven. ^e sunt tredecim hi, *proceleumaticus* temporum totidem ut *Valeria* ex duobus *pyrrhichiis* quattuor brevium syllabarum. huic contrarius est *dispondius*, *dispondius* ex duabus ex *dispondeis* B. ^f totidem temporum] *temporum totidem* A.C. ^g dispondeus] *dispondius dispondius* A. ^h brevibus ut] *brevibus* temporum quinque A.B. *temporum quinque* ut *Demodocus Stesichoro* C. ⁱ brevibus om. A.

- 36 Pæon quartus ex pyrrhichio et iambo, hoc est ex tribus brevibus et longa, temporum quinque, ut, *celeritas, facilitas*. Huic contrarius est hippius quartus.
- 37 Et est hippius sive epitritus primus, ex iambo et spondeo, hoc est ex brevi et tribus longis, temporum septem, ut, *Capenates*.
- 38 ^j Hippius sive epitritus secundus, ex trochæo et spondeo, hoc est ex longa et brevi et duabus ^k longis, temporum septem, ut, *Conditores*.
- 39 Hippius sive epitritus tertius, ex spondeo et iambo, hoc est ex duabus longis et brevi et longa, temporum septem, ut, *discordiæ, heroici*.
- 40 Hippius sive epitritus quartus, ex spondeo et trochæo, hoc est ^l ex tribus longis et brevi, temporum septem, ut, ^m *invitamus*.
- 41 Ionicus ἀπὸ μείζονος, ex spondeo et pyrrhichio, hoc est ex ⁿ duabus longis ^o et duabus brevibus, temporum sex, ut, *Demetrius*.
- 42 Huic contrarius est ionicus ἀπὸ ἐλάσσονος, qui constat ex pyrrhichio et spondeo, hoc est ex duabus brevibus et duabus longis, temporum sex, ut, *Diomedes, Lacedæmon*.
- 43 Diiambus ^p ex brevi et longa et brevi et longa, temporum sex, ut, *Leonides, propinquitas*. Qui pes dactylus ab iambo appellatur.
- 44 Huic contrarius est ditrochæus ex longa et brevi, et longa et brevi, temporum sex, ut, *cantilena, dimicare*: qui pes ^q creticus κατὰ τροχαῖον dicitur.

^j Sed Hippius] sed om. A.B.C.   ^k longis] longis temporum B.
^l ex tribus longis] tribus longis A.B.   ^m Invitamus Ionicus ἀπὸ μείζονος] limitanus ioticus apomizonos A. limitanus item B.C. limitamus Ven.
ⁿ duabus longis] tribus longis C.   ^o et duabus] ex duabus B.
^p ex brevi et longa temporum sex, ut Leonides, propinquitas, qui pes a duplato iambo] ex brevi et longa et brevi et longa temporum sex ut Cleonides propinquitas qui pes dactylus ab iambo A.C. Cleonides etc. B. Ven.
^q catatrochæus] creticus cata trocheon A.B.C.

Antispastus ex iambo et trochæo, hoc est ex brevi 45
et duabus longis et brevi, temporum sex, ut, *Medul-*
lina, ^r *Saloninus*.

Huic contrarius est choriambus, ex trochæo et 46
iambo, hoc est ex longa et duabus brevibus et longa,
temporum sex, ut, *nobilitas*, *armipotens*.

Hos omnes cum de metri ^stractatu aliquid legimus, 47
diligentius considerare, et in memoria habere debemus,
ut, singuli quique versus quibus pedibus constant,
scire possimus.

Pedes heteroploci pentasyllabi sunt numero triginta 48
et duo, hi:

Orthius, ex brevibus quinque, ^ttemporum toti-
dem.

Pariambus, ex longa et brevibus quattuor, tempo-
rum sex.

^vParapienos, ex brevi et longa, et tribus brevibus,
temporum sex.

Mesomacros, ex duabus brevibus, et longa et dua- 49
bus ^wbrevibus, temporum sex.

Hegemoscolius, ex tribus brevibus et longa et brevi,
temporum sex.

Pyrrhichianapæstus, ex brevibus quattuor et longa,
temporum sex.

Probrachys, ex brevi et longis quattuor, temporum
novem.

^xHyperbrachys, ex longa et brevi et tribus longis 50
temporum novem.

^r salonius] *Saloninus* A.C. Ven. *Saloniunus* (sic) B. ^s tractatu] *tractavi* B. ^t et totidem temporum] *temporum totidem* A.B.C. ^v Pa-
rapienos ex longa et brevi] *parapusnos ex brevi et longa* A. *parapycnos* B.
Nescio an h. l. reponi debeat *Pariambus* et paullo supra *Parapæon*.
^w brevibus. Hyemo scolius] *brevibus temporum sex. antispastus* A.B.
brevibus temporum sex. Antispastus ex tribus brevibus et longa et brevi
temporum sex. pirrichioanapæstus ex brevibus quatuor C. ^x Hyper-
brachys ex longa et brevi et duabus longis temporum novem] *Ypo-*

Mesobrachys, ex duabus longis et brevi et duabus longis, temporum novem.

Molossiambos, ex tribus longis et brevi et longa, temporum novem.

Calotibos, ex quattuor longis et brevi, temporum novem.

51 Diphyes, ex duabus brevibus et tribus longis, temporum octo.

γ Orthius, ex longa et duabus brevibus et longis duabus, temporum octo.

² Amœbæos, ex duabus longis et totidem brevibus et longa, temporum octo.

³ Molossopyrrhichius, ex tribus longis et duabus brevibus, temporum octo.

52 Symplectos, ex duabus longis et tribus brevibus, temporum septem.

Musicos, ex longa et brevi et longa et brevibus duabus, temporum septem.

Antanapæstus, ex brevi et duabus longis et duabus brevibus, temporum septem.

Antamœbeus, ex duabus brevibus, et duabus longis et brevi, temporum septem.

brachis et longa et brevi et tribus longis temporum novem. Mesobrachis ex duabus longis et brevi et duabus longis temporum novem. A.B. Ven. Ypobrachis ex tribus longis temporum novem. messobrachis ex tribus longis et brevi et longa temporum. Calot. C. γ Othius] orthius A.B. Ven. orchius C. ² Amebæos] Amœybeos A. ³ Molossopyrrhichius] Molossopyrrichos hoc est A.B. Molossopirrichos C. Ven. b temporum septem. Musicos ex duabus longis et totidem brevibus et longa temporum octo. Dasios ex tribus brevibus et duabus longis temporum septem] temporum septem. Anteanapæstus ex brevi et duabus longis et duabus brevibus temporum septem. Antamæbeos ex duabus brevibus et duabus longis et brevi temporum septem. Dasios ex tribus brevibus et duabus longis temporum septem. Thymelicos ex longa et tribus brevibus et longa temporum septem A. Musicos ex longa et brevi et longa et duabus brevibus temporum septem. Antamœcheos ex duabus brevibus et duabus longis temporum septem. thimedicos ex longa et tribus brevibus et longa temporum septem. dasios et. C.

Dasios, ex tribus brevibus et duabus longis, tempo- 53
rum septem.

Thymelicos, ex longa et tribus brevibus et longa,
temporum septem.

Dochmios, ^{bb}ex duabus brevibus et longa et brevi
et longa, temporum septem.

^cPariambodes, ex brevi et longa et brevi et duabus 54
longis, temporum octo.

Doriscos, ^dex longa et duabus brevibus et longa et
brevi, temporum septem.

Iambodes, ex brevi et longa, et brevi et longa et
brevi, temporum septem.

Cyprios, ex brevi et longa et duabus brevibus et 55
longa, temporum septem.

Anticyprios, ex longa et brevi et duabus longis et
brevi, temporum octo.

Bacchiochorios, ex duabus longis et brevi et longa
et brevi, temporum octo.

^eHypodochmios, ex longa et brevi et longa et brevi 56
et longa, temporum octo.

Dochmios per συζυγίαν antistrophos, ex brevi et lon-
gis tribus et brevi, temporum octo.

^fMolossospondeus, ex longis quinque, temporum de-
cem.

Hactenus originem et historiam generalium pedum
exposuimus. Poematum ^ggenera metrorumque trac-
tatus ostendere tempus est.

^{bb} ex duabus brevibus et longa et brevi] *ex brevi duabus longis et brevibus* Santeñ. ad Terent. Maur. p. 129. ^c Pariambodes] *Iambodes ex brevi et longa et brevi et longa et duabus brevibus et longa temporum septem.* Dochmios A. Pariambodes Ven. ^d ex longa] et longa A. ^e Dochmios] *Ypodochmios ex longa et brevi et longa et brevi et longa temporum octo.* Dochemios per synzugian antistrophos ex brevi et tribus longis et brevi temporum octo A.B.C. In C. tamen, octo. Molosso spondeos ex longis quinque temporum decem. Dechimios. ^f Molosso spondeus] *Molosos pandios* A. ^g genera] generalium B.

CAP. VI. ^bDE POEMATIBUS.

¹Poematis genera sunt tria. Aut enim activum est vel imitativum, quod Græci ^kδραματικὸν vel μιμητικόν: aut enarrativum vel enuntiativum, quod Græci ἐξηγητικὸν vel ^lἀπαγγελτικὸν dicunt: aut commune vel mixtum, quod Græci ^mκοινὸν vel ⁿμικτὸν appellant. ^pΔραματικὸν ^oest vel activum, in quo personæ agunt solæ sine ullius poetæ interlocutione, ut se habent tragicae ^qet comicae fabulae, quo genere scripta est ^rprima Bucolica et ea cujus initium est, *Quo te Mæri pedes?* ³Ἐξηγητικὸν est vel enarrativum, in quo poeta ipse loquitur sine ullius personæ interlocutione, ut se habent tres ^tGeorgici, et prima pars quarti; item ^vLucretica carmina, et cetera his similia. ^wΚοινὸν vel commune est, in quo poeta ipse loquitur et personæ loquentes introducuntur, ut est scripta Ilias et Odyssea tota ^xHomeri, et Æneis Virgilii, et cetera his similia.

CAP. VII. ^yDE GENERIBUS POEMATOS DRAMATICI VEL ACTIVI.

Poematos dramatici vel activi genera sunt quattuor: apud Græcos tragica, comica, satyrica, mimica;

^b De tribus poematum generibus] *De Poëmatos* A. *De poëmatibus* B.C. ¹ Poematis] *Poematus* A. ^k δραματικὸν] *dragmaticon* C. et infra. ^l ἀπαγγελτικὸν] *apologeticon* C. ἀπελογητικὸν Ven. ἀπαγγελτικὸν Casaub. de Sat. Poes. I. c. 3. p. 81. Et sic Sc. ^m κοινὸν vel ⁿ μικτὸν] *cynon vel micton* B.C. ^o mixtum] *mistum* C. ^o vel activum est] *est vel activum* A.C. ^p ulla] *ullius* A.B. ^q vel comicae] *et comicae* A.B.C. Mox *prima scripta est* C. ^r bucolicon ea] *Prima bucolicon et ea* A.B. et ea C. ^s personæ ullius] *ullius personæ* A.B.C. ^t georgicae] *georgici* A. ^v Lucretiana] *Lucretica* A.C. Ven. ^w κοινὸν vel ^x μικτὸν] *cynon est vel commune* A.B.C. Ven. ^x Homeri] *Homeri et Æneis Virgilii et cætera his similia* A.B.C. ^y Dramatici sive activi exagetici sive enarrativi et communis vel mixti species] *De generibus poematos dramatici vel activi* A.B. *Dragmatici vel activi et exagetici vel enarrativi poematos dragmatici* C. Mox *inimica* Ven. pro *mimica*.

apud Romanos, prætextata, tabernaria, ^zAtellana, planipes.

Exegetici vel enarrativi species sunt tres, ^{zz}angel-^ztice, historice, didascalice. Angeltice est, qua sententiæ ^ascribuntur, ut est Theognidis liber, item ^bchriæ. Historice est, qua narrationes et genealogiæ componuntur, ut est ^cHesiodi Γυναικῶν κατάλογος, et similia. Didascalice est, qua comprehenditur ^dphilosophia Empedoclis ^eet Lucretii, item astrologia, ut Φαινόμενα Arati et Ciceronis, et Georgica Virgilii, ^fet his similia.

CAP. VIII. § DE SPECIE POEMATOS COMMUNIS.

Κοινῶν vel communis poematos species prima est heroica, ^hut est Iliados et Æneidos: ⁱsecunda lyrica, ut est Archilochi et Horatii.

Epos dicitur Græce ⁱⁱcarmine hexametro divinarum ^zrerum et heroicarum humanarumque comprehensio; quod a Græcis ita ^jdefinitum est: ἔπος ἐστὶν ἐμπεριοχῇ

^z atellana] abellana A.B. ^{zz} Angelicæ (in marg. al. angelticæ) C.
^a morales om. B.C. Ven. post scribuntur. ^b item historice qua]
 item chriæ historice est qua A. item diræ etc. B. ^c Hesiodi Theogonia] Hesiodugine concatalogos A.B. ^d ut libri Varronis om. A.B. post philosophia. ^e Lucretii] et Lucreti A.B. et Lucrecii C. ^f et similia. κοινῶν] et his similia. De specie poematos communis. Cynus vel communis A. § De specie poematos communi Cynou vel communis poematos B. cynon vel communis poematos C. ^h ut Iliados] ut est Iliadis A.B. ut est Iliados C. ⁱ Secunda lyrica, ut est Archilochi et Horatii. Epos dicitur Græce carmen hexametron] Secundæ liaca . . . oratius. poematos characteres sunt quattuor. epos dicitur græce carmine hexametro A. secunda eliacæ ut est Archilochi et oratius. poematos characteres sunt quattuor. Epos dicitur etc. . . et quæ sequuntur lineola transversa deleta sunt, usque ad viii. 5. Poematos characteres etc. B. et oratii, poematos characteres sunt quattuor. epos dicitur C. Ven. ⁱⁱ carmen hexametron] carmine hexametro B. ^j definitum est περιόχῃ θείων καὶ ἥρωικῶν καὶ ἀνθρώπων.] definitum est. epos est en perioche thion te ce heroicon ce a A. epos est henperiochæ thiontece heroicon B. epos est emperioche thiontece C.

θεῶν τε καὶ ἡρωϊκῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Latine paulo communius carmen ^kauditur. Epos ^lLatinum primus digne scripsit is, ^mqui res Romanorum xviii complexus est libris, qui et Annales ⁿscribuntur, quod ^osingulorum fere annorum actus contineant, ^psicut publici annales, quos pontifices scribæque conficiunt ^qvel Romanis, quod Romanorum res gestas declarant. Epos autem appellatur, ut Græcis placet, ^rπαρὰ τὸ ἔπεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἐξῆς μέρη τοῖς πρώτοις. Præcipue vero hexameter versus epos dicitur, ^squoniam quidem hoc versu verba responsi in mutuam, ^tut sic dixerim, consequentiam primus Deus vates comprehendit, unde postea abusive verbum, et solutæ orationis ipsa scriptura consequens, ab aliis epos dictum.

4 Ῥαψοδία ^vdicitur Græce ποιήσεως μέρος, aliqua particula discreta atque divulsa; dicta ^wπαρὰ τὸ ῥάπτειν, quod versus in unum volumen velut consuantur et

^k auditur] audit Santen. Terent. Maur. p. 231. ^l Latine] Latinum A.B. Latium C. ^m scripsit Livius is qui Romanorum] scripsit (scripsit B.C.) is qui res Romanorum A.B. qui R. gesta C. Non de Livio sed de Ennio agi vidit Vossius. Pro xviii Sc. in quindecim ⁿ inscribuntur] scribuntur A.B.C. Ven. ^o fere singulorum] singulorum fere A.B.C. ^p sic puta] sicut publici (puplici A.) A.B. sicut pp^{ti} C. sicut puta Ven. ^q de Romanis qui quidem] vel Romanis quod A.B. Tum regestas declarat B. De Romanis quod Romanorum res gestas declarat C. de Romanis quidem Ven. Verba illa vel Romanis etc. delenda censet Scioppius Susp. Lectt. V. 10. p. 262. ut glossam resipientia. ^r παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω. Proprie enim ἔπος est ἑμμετρος λόγος vel ἀκόλουθος] para to epese en auto ita exes metris protys A. Repetuntur hæc in A.B. post volabant sic: parato epes the en auto icta exes mere to is protois. In B. sic: para to epesae ae naute. ita ex es meretis protys. Vid. Santen. ad Terent. Maur. p. 224. ακλουθῶ Ven. ^s quoniam hoc versu verba respondent mutuo, ut sic dixerim. Poematos characteres sunt hi, μακρὸς, βραχὺς, μέσος, ἀνθρῶς] quoniam quidem hoc versu verba responsi in mutuam ut sic dixerim. Poematus (poematos B.) characteres sunt hi brachis machros (macros B.) A.B. quoniam quidem—in mutuum ut sic dixerim. poematis ch. C. ^t ut sic dixerim] ut sic dixerim consequentiam. primus deus vates etc. A. loc. sec. ^v dicitur ποιήσεως aliqua] dicitur græce pijeseos meros aliqua A.C. ^w παρὰ τὸ ῥάπτειν] para to aptin A.C. para to paptin B.

^αcomprehendantur, vel quod olim ^γpartes Homerici carminis in theatralibus circulis cum baculo, ^αid est virga, pronuntiabant, qui ab eodem Homero ^αdicti sunt Homeristæ.

Poematos characteres sunt hi, μακρὸς, βραχὺς, μέσος, ^δἀνθηρός. ^βΜακρὸς est, ut apud Virgilium cum narratione character, ut in undecimo ubi de Camilla facit narrationem sic,

Pulsus ob invidiam ^cregno viresque superbas.

Aut ut se habent secundi et tertii libri. Βραχὺς est ut in quinto, ubi de Ganymede strictim narrat sic:

*Victori chlamydem auratam, ^dquam plurima circum
Purpura ^emæandro duplici Melibæa cucurrit,
Intextusque puer frondosa regius Ida
Veloces jaculo ^fcervos cursuque fatigat.*

Μέσος est, ut in primo,

*Huic & conjunx Sichæus erat ditissimus agri
Phænicum, et magno miseræ dilectus amore.*

Est enim castigata narratio, sic tamen ut omnia complexa sit.

^γΑνθηρός, ut in septimo, ubi amœnitatem luci ac fluminis describendo facit narrationem sic:

*Hunc inter fluvio Tyberinus amœno
^hVorticibus rapidis et multa flavus arena
In mare prorumpit; variæ circumque supraque
Assuetæ ripis volucres et fluminis ⁱalveo
Æthera mulcebant cantu, lucoque volabant.*

^α comprehendantur] prehendantur C. ^γ partes] pares A. patres C. ^α id est] idem C. ^α dicti sunt] dicti A.B. ^β Μακρὸς enim, ut apud Verg. cum in undecimo de Metabo] macros est ut apud Virgilium narratione character ut in undecimo ubi de Camilla A.B. Macros est apud Virgilium in XI. ubi de Camilla C. Macros cum — Virgilium in decimo de Camilla Ven. ^c regnos] regno sunt B. ^d quæ plurima C. ^e Mæandro om. A.B. Mænandro Ven. ^f cervos. Μέσος] cervos c. f. mesos A.B. i. e. cursuque fatigat. ^g Sichæus erat] sichæus erat. d. apemda A. erat d. a. p. e. m. d. t. B. ^h vorticibus] verticibus A.B.C. ⁱ alveo] alveo ethera mulcebant cantu lucoque (loquoque B. locoque C.) volabant. A.B.C.

CAP. IX. DE POEMATIS GENERIBUS.

Elegia est carmen compositum hexametro versu pentametroque ^jalternis vicem positis: ut,

*Divitias alius fulvo sibi ^kcongerat auro,
Et teneat culti jugera ^lmulta soli.*

Quod genus carminis præcipue scripserunt apud Romanos Propertius et Tibullus et Gallus, imitati Græcos Callimachum et ^mEuphoriona. Elegia autem dicta, sive ⁿπαρὰ τὸ εὖ λέγειν τοὺς τεθνεῶτας, (fere enim defunctorum laudes hoc carmine ^ocomprehendebantur,) sive ἀπὸ τοῦ ἐλέους, id est miseratione, quod ^pθρήνους Græci seu ἐλεγεία isto metro scriptitaverunt. Cui opinioni consentire videtur ^qHoratius, ^rqui ad Albium Tibullum elegiarum auctorem scribens, ab ea, quam diximus miseratione, *elegos miserabiles* ^sdicit, hoc modo,

*Neu miserabiles
Decantes elegos.*

Apud Romanos autem id carmen, quod cum lamentatione extremum atque ultimum mortuo accinitur, Nenia dicitur, ^tπαρὰ τὸ νεῖατον, id est ἔσχατον: unde et in chordis extremus nervus ^uappellatus est νῆτη. Nam et

^j alternatiim] *alternis vicem* A.B. *alterna vice* C. *ad invicem* Ven.
^k congerat] *conserat* A.B. *construat* C. ^l magna soli] *multa soli* A.B.C.
^m Euphorionem] *Euforiona* A.B. *Euforeanum* C. ⁿ para to . . . . .
fere C. *εὐλέγειν*—*ἐλεῖν* Ven. ^o comprehendebantur sive apo tu . . . . .
idem miseratione C. *comprehendebant sive apo τοῦ ἐλεῖν id est miseratione, q. tyrenus græciq. ἐλεγείας isto metro scriptitaverunt* Ven. Græci
seu ἐλεγεία Santenius ad Terent. Maur. p. 306. ^p θρήνους Græci
isto metro scriptitaverunt] *threnus grecia ea eia isto metron scriptitaverunt* A.B.
^q Horatius qui ad] *Oratius cum ad* B. Sc. ^r qui ad]
qui om. C. Ven. ^s dicit hoc] *dicit et hoc* C. ^t παρὰ τὸ νῆτην τὸ
ἔσχατον. Et in] *paratoni athon id est eschaton unde et in* A. *paratoniaton id est eschaton. unde et in* B.C. Mox *extremis* C. et *necte* suprasc. *nene* et in marg. al. *necve.* ^u appellatus est νῆτη. Sic et
elegia videtur cognominari tractum quod] *appellatus est metenam et elegia. (nam et elegia) extrema mortuo accinebatur sicut inenia ideoque ob eadem elegia videtur tractum cognominari quod* A.B. et *fere* C. Sic om. Ven. qui et *tractum cognominari.*

elegia extrema mortuo accinebatur, sicuti nenia, ideoque ab eodem elegia videtur ^vtractum cognominari, quod mortuis vel morituris adscribitur novissimum.

Iambicum est carmen maledicum, plerumque trimetro versu et epodo sequente compositum: ut,

*Mala soluta navis exit alite,
Ferens olentem ^w Mævium.*

Appellatum est autem *παρὰ τὸ ἰαμβίζειν*, quod est *maledicere*. Cujus carminis præcipui scriptores apud Græcos Archilochus et Hipponax, apud Romanos Lucilius et Catullus et Horatius et Bibaculus.

^xEpodi dicuntur versus ^yquolibet metro scripti, et ⁴sequeuteis clausulas habentes particularum, quales sunt ^zepodi Horatii, in quibus singulis versibus singulæ clausulæ adjiciuntur, ut,

Nox erat, et cælo ^afulgebat luna sereno

deinde,

Inter minora sidera.

et,

Altera jam ^bteritur bellis civilibus ætas

^cdeinde,

Suis et ipsa Roma viribus ruit.

et quicunque sunt similes. Dicti autem epodi *συνεκδοχικῶς* a partibus versuum, quæ legitimis et integris versibus *ἐπάρδονται*, id est *accinuntur*.

Satyra ^ddicitur carmen apud Romanos ^enunc quidem maledicum, et ad carpenda hominum vitia ^far-

^v tractum—adscribitur] *carmen—accinitur* Santen. Terent. Maur. p. 310.

^w Mævium appellatum est] *Meavium. appellatum est autem* A.B.

^x Epodi] *Epodoe* A.B. *Epodos* Ven. et sic infra. Idem om. et post *Horatius*.

^y quolibet modo] *quolibet metro* A.B.C. Ven.

^z epodi] *epodoe* A.B. ^a lucebat luna sereno. inter] *fulgebat luna sereno. deinde inter* A.B.C. Pro *inter—ætas* Ven. habet *deinde*.

^b bellis teritur] *teritur bellis* A.B.C. ^c suis] *deinde suis* A.B.C.

^d est carmen] *dicitur carmen* A.B. ^e non quidem apud Græcos] *apud Græcos* om. A.B. B. item *nunc quidem* cum C. et Ven.

^f archææ] *argeæ* C. Ven.

chææ comoediæ caractere compositum, ^gquale scripserunt Lucilius et Horatius et Persius. Et olim carmen, quod ex variis poematibus constabat, satyra vocabatur, ^gquale scripserunt ^hPacuvius et Ennius. Satyra autem dicta, sive a Satyris, quod similiter in hoc carmine ridiculæ res pudendæque dicuntur, quæ velut a Satyris proferuntur et fiunt: sive a ⁱsatyra lance, quæ referta variis multisque primitiis, ^jin sacro apud priscos Diis inferebatur, et a copia ac ^ksaturitate rei satyra vocabatur; cuius generis lancium ^let Virgilius in Georgicis meminit, cum hoc modo ^mdicit,

Lancibus et pandis fumantia reddimus exta.

et,

Lancesque et liba feremus:

sive a quodam genere farciminis, quod multis rebus ⁶refertum, ⁿsatyram dicit Varro vocitatum. Est autem hoc positum in II libro Plautinarum Quæstionum: *Satyra ^oest uva passa et polenta et ^pnuclei pinei ex mulso consparsi.* ^qAd hæc alii addunt et de malo punico grana. Alii autem dictam putant a lege satyra, quæ uno rogatu multa simul comprehendat, quod scilicet et satyra ^rcarmina multa simul et poemata comprehenduntur, ^scujus satyræ legis Lucilius meminit in primo,

Per satyram ædilem factum, qui legibus solvat.

^g quale] *quales* A.B.C. Ven. ^h Pacuvius] Vid. Casaubon. de Sat. Poës. II. 2. p. 188. ⁱ a satyra lance] *satyra a lance* A.B.C. ^a satura lance Scioppius. ^j in sacris Cereris inferebatur] *in sacro apud pris cordis infere* A. *in sacro apud priscos diis* B. *in sacro piscordis inferebatur* C. *in sacris piscordis inferebatur* Ven. ^k saturitate] *ac saturitate* A.C. ^l ut Virgilius C. ^m dicit] *dicitur* B. ⁿ satyram Varro vocitat] *satyram dicit Varro vocitatum* A.B.C. ^o est ubi passa] *est uva passa* A.B.C. ^p nuclei pinei] *nudei pini* C. Mox consparsi Ven. Sc. pro conspersi. ^q ad hæc] *ad hoc* C. ^r carmina] *carmine* B. Mox et om. Ven. ^s cuius legis] *cuius satyræ legis* A.B.C.

^tet Salustius in Jugurtha, *Deinde quasi per satyram sententiis exquisitis in deditionem accipitur.*

Bucolica dicuntur ^upoemata secundum carmen pas-
torale composita. Instituta autem sunt, sicut quidam
putant, in Laconia, vel, ut alii, in Sicilia. Nam inter
Lacedæmonios et Siculos ^vdiversa fuit conditio. Sed
^wquod ad Laconas pertinet, hæc eorum fuit origo.
Quo tempore adventante Xerxe in Græciam omnes,
deserta Laconia, metu barbarorum perterriti, in diver-
sas partes fugisse ^xcreduntur, et cum virgines timore
laterent, ^yex hoc evenisse, ut eo die, quo solitus erat
chorus virginum Dianæ ^{yy}Caryatidi hymnum canere,
nemo ad ^zsolenne sacrificium inveniretur. ^aTunc ita-
que pastores ex rure in urbem convenerunt, et ne ritus
sacrorum interrumperetur, pastorali carmine compo-
sito Deæ honorem celebraverunt, ^bunde est βουκολισμός
dictus. A Siculis autem origo quæ trahitur, hæc est.
Antequam Hiero rex Syracusas expugnaret, morbo Si-
cilia laborabat. Variis et assiduis ceremoniis Dianam
placantes, finem malis invenerunt, ^ceamque Lyen cog-
nominaverunt, quasi solutricem malorum. ^dInde res in
consuetudinem ^etracta est, ut greges rusticorum thea-
trum ingrederentur, ^fet de victoria canerent. ^gHabitus
autem hujusmodi videbatur. Erat panis magnus om-
nium ferarum imagine ^hcompletus, et uter cum vino,

^t et Salustius om. B.   ^u poemata carmine pastorali] poemata
secundum carmen pastorale A.B.   ^v varia] diversa A.B.C.   ^w quod
ad] quid hoc ad Ven.   ^x dicuntur] creduntur A.B.C. Ven.   ^y ex
hoc] et ex hoc B.   ^{yy} Caryatidi] curiatidi Ven.   ^z solenne sa-
crum] solennæ (solenne C.) sacrificium A.B.C. canere supra om. B.
^a tunc] tum C.   ^b unde etiam βουκολισμός dictus. a Siculis] unde
est bucolismus dictus a singulis (siculis B.) A.B. unde bucolismus C.
^c eandem Lyen] eamque Lyen A.B.   ^d inde res] et inde res B.
^e tracta] tractata A.   ^f et victoriam] et de victoria A.B.   ^g ha-
bitus vero] habitus autem B.C.   ^h complexus cum vino et folle le-
guuminum omnis generis, inerat corona in capite] completus et uter
cum vino et follis cum omnium leguminum genere inerat eo corona

et follis cum omnium leguminum genere; inerat et corona in capite et in manu pedum clavatum; atque ita victorum omnium fores multitudo ¹circumibat, carmen in victoriam, quam adepti fuerant, canebant, et de eo folle limina frugibus spargebant. Nonnulli et in Italiam et in Lydiam et in ^kÆgyptum transisse creduntur, quos Lydiastas et Bucolistas appellaverunt. Quamquam est et alia opinio, ¹circum pagos et oppida solitos fuisse pastores composito ^mcantu precari pecorum ⁿac frugum omniumque rerum proventum, atque inde in hunc diem manere nomen et ritum Bucolicorum. Putant autem quidam hoc genus carminis primum Daphnim composuisse, deinde alios complures, inter quos Theocritum Syracusanum, ^oquem noster imitatur.

- 10 Tragoedia est heroicæ fortunæ in adversis comprehensio. A Theophrasto ita definita est: tragoedia est *ῥῆρωϊκῆς τύχης περίσταςις*. Tragoedia, ut quidam, a ^qτράγῳ et ^qῥῶν dicta est, quoniam olim actoribus tragicis *τράγος*, id est hircus, præmium cantus proponebatur, qui Liberalibus, die festo Libero patri, ob hoc ipsum immolabatur, quia, ut ^rVarro ait, depascunt vitem. Et Horatius in Arte poetica,

A.B. omnium feretrum imaginem complexus (in marg. in imaginem veretri puto dicendum) et ut (in marg. uter) cum vino et follis cum omnium leguminum genere C. ferarum imaginem complexus et uter ms. apud Scioppium Lect. Susp. V. 12. p. 267. qui mox delet eo. Putschius dedit et corona.—Et imagine complexus et cum vino et foliis omnium leguminum genere Ven. ⁱ carmine circuibat, victoriam quam] circumibat carnem in victoriam quam A. circumibat carmen B. carmen circuibat C. circuibat in carmen Scioppii ms. carmen Ven. ^k Ægyptum] in Ægyptum A.C. ¹ circum pagos] circa pados B. ^m carmine] cantu A.C.B. ⁿ et frugum omniumque] ac frugum hominumque A.B. ac frugum omniumque proventum atque C. rerum om. Ven. ^o quem noster] quem nostrum B. *ῥῆρωϊκῆς τύχης*] erotices thyches A.B. ^q dicitur a τράγος et ῥῶν dicta] a tragoeto deducta est A. dicta est C. ^r ut ait Varro] ut Varro ait A.B.C.

*Carmine qui tragico vitem certavit ob hircum,
 Mox etiam agresteis Satyros nudavit.*

Et Virgilius in Georgicon secundo, cum et sacri genus monstrat, et causam talis hostiæ reddit his versibus,

*Non aliam ob culpam Baccho caper omnibus aris
 Cæditur.*

¹ Alii autem putant a fæce, quam Græcorum quidam ¹¹ *τρίγυα* appellant, tragœdiam nominatam, ^v per mutationem litterarum *υ* in *α* versam, quoniam olim nondum personis a Thespide repertis, taleis fabulas peruncti ora fæcibus agitabant, ut ^w rursum est Horatius testis sic,

*Ignotum tragicæ genus invenisse ^x Camenæ
 Dicitur, et ^y plaustris vexisse poemata Thespis,
 Quæ canerent agerentque ^z peruncti fæcibus ora.*

^a Alii a vino arbitrantur, propterea quod olim vinum dictitabatur *τρίγυα*, a quo *τρίγυατος* hodieque ^b vindemia est, quia Liberalibus apud Atticos, die festo Liberi patris, vinum cantoribus ^c pro corollario dabatur, cujus ^d rei testis est Lucilius in XII.

Comœdia est privatæ civilisque fortunæ sine periculo ¹² vitæ comprehensio, apud Græcos ita definita: *κωμῳδία ἐστὶν ^e ἰδιωτικῶν πραγμάτων ἀκίνδυνος περιοχή.* Co-

^a Mox etiam agresteis Satyros nudavit et Verg.] *Mox et Satyros agrestis novavit et Virgilius in Georgicon A.B. Mox ut satyros agrestis nominavit ut Vir. in G. C. Mox et satyros nominavit ut Virg. Ven. qui mox carmen pro caussam.*

¹ Alii putant a fæce] Alii autem putant affecte (affece B.) A.B. Alii autem C. ^v permutatione litterarum in adversum] permutationem litterarum ^τ in aversam A.B. et C. sine ^τ. ^w rursum] *rursus* B. ^x camenæ] carmina A.B. ^y plaustris] *planctus* A. et *plautus* B. ^z peruncti] infecti A.B.C.

^a alii a vino arbitrantur, propterea quod olim vinum dictitabatur *τρίγυα* a quo *τρίγυατος* hodie] alii vino arbitrantur propterea olim *trux* (*trix*) dictitabantur (dictabantur C.) a quo trogoetis odieque A.B.C. hodieque Ven. non hodie quoque. ^b vindemia] vendensia C. ^c pro corollario] procellario C. ^d rei

testis] regestis A. ^e idioticon pragmaton A. comedia est in idioticon pragmaton acindino sperioche B.

moedia dicta ἀπὸ τῶν κωμῶν. Κῶμαι enim appellantur pagi, id est, conventicula rusticorum. ^fItaque juven-
tus Attica, sicut ait Varro, circum vicos ire solita ^hfuerat,
et quæstus sui causa hoc genus carminis pronuntia-
bat. Aut ⁱcerte a ludis vicinalibus. Nam postea-
quam ex agris Athenas commigratum est, et hi ludi
^kinstituti sunt, sicut Romæ Compitalitii, ad canendum
prodibant, ^let ab urbana κώμη καὶ ὠδή comoedia dicta
est, vel quod in ea viculorum, id est humilium do-
muum, fortunæ comprehendantur, non ut in Tragœ-
dia publicarum regiarumque. Vel ἀπὸ τοῦ κώμου, id est
comessatione, quod olim in ^mejusmodi fabulis aman-
tium juvenum ⁿκῶμοι caneantur.

- 13 Comoedia a Tragœdia differt, quod in Tragœdia in-
troducuntur ^oheroes, duces, reges: in Comoedia hu-
miles atque privatæ ^ppersonæ. In illa luctus, exilia,
cædes; in hac amores, virginum raptus: deinde quod
in illa frequenter et pene semper lætis rebus exitus
tristes, et ^qliberorum fortunarumque priorum in pejus
agnitio; in hac tristibus lætiora succedunt. Quare

^f Nam] itaque A.B.C. ita Ven.   ^g ut ait Varro Attica] Attica
ut ait Varro A.B.C.   ^h fuit et] fuerit et A. fuerat et B.C.
ⁱ certe a vicis] certe a ludis vicinalibus A.B.C. certe a vicibus Ven.
^k constituti] instituti A.B.   ^l et ab urbana come et oda comoedia
dicta est, ἀπὸ τῶν κωμῶν. i. viculis, q. ea humilium] ab urbana comice
odae comoedia dicta est vel aenea viculorum, id est humilium A. ab
urbana comice odae comoedia dicta est, vel quod in ea viculorum id est
humilium B. comice ode comedia dicta est vel enea vitulorum id est
humilium domuum fortunæ comprehendebantur C. Pro comice odæ
f. leg. κώμη καὶ ὠδή. Grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 747. εἰρηται
δὲ κατὰ τὸ κώμη καὶ τὸ ὠδή. ab urbana come et oda, comoedia dicta est
vel ἀπὸ τῶν viculorum id est humilium Ven.   ^m hujusmodi] ejus-
modi A.B.   ⁿ κῶμοι agebantur] comoe caneantur comoedia a trago-
edia differt A. et fere B. ubi om. differt quod in tragoedia.   ^o du-
ces heroes] heroes duces A.C. heroes d. B.   ^p personæ] om. A.B.C.
^q liberorum fortunarumque priorum in pejus agnitio. in hac tristibus
lætiora succedunt. Quare varia diffinitione] et heroum fortunarumque
prior in pejus agnitio. quare variat diffinitione A.B. agnitio. quare
varia C. in poenis agnitio Ven. qui om. in hac—succedunt.

varia definitione discretæ sunt. Altera enim ^hἀκίνδυνος περιοχή, altera τύχης περίστας dictæ sunt. Tristitia namque Tragœdiæ proprium. Ideoque Euripides, petente Archelao rege ut de se Tragœdiam scriberet, abnuit, ac precatus est, ne accideret Archelao aliquid Tragœdiæ [ⁱproprium], ostendens nihil aliud esse Tragœdiam quam miseriarum comprehensionem.

Poetæ primi Comici fuerunt Susarion ^kMullus et ¹⁴Magnes. Hi veteris disciplinæ joculatoria quædam minus scite ^lac venuste pronuntiabant, in quibus hi versus fuerunt:

[Ἀκούετε λεῶς,] ^mΣουσαρίων λέγει τάδε
Κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὃ δημόται,
Οὐκ ἔστιν εὐρεῖν οἰκίαν ἀνευ κακοῦ.

Secunda ætate fuerunt Aristophanes, Eupolis et ¹⁵Cratinus: qui et principum vitia ^osectati, acerbissimas Comoedias composuerunt.

Tertia ætas fuit ^pMenandri Diphili et Philemonis, ¹⁶qui omnem acerbitem Comoediæ mitigaverunt, atque ^qmultiplicia argumenta Græcis erroribus secuti sunt. Ab his Romani fabulas transtulerunt, et constat apud illos primo Latino sermone Comoediam ^rLivium Andronicum scripsisse. ^sSunt qui velint

^h δεινὴν περιοχή, altera τύχης] *acindinos perioche altera tychis* A.B. altera—dictæ sunt om. C.

ⁱ proprium] om. A.B. aptum C.

^k Rullus] *Mullus* A.B. *Nullus* C. Ven. De seqq. vid. J. N. Loënsis Epiphill. IX. c. 19.

^l et venuste] *ac venuste* B.C.

^m ἀκούετε λέξω] *Susarion tauta logica congyne ce callu moso o demote ucesti eurin ycian aneu cacu* A. *Susarion tauta legi cacon gyne caec alumoso o demote ucesti eurin ycia neneu cacu* B. *tanta logia* C. *Susarion cantalogica enigine cecalimoso odemate ut esti euratimiana neutatu* Ven.

ⁿ Cratinus] *oratus* A.B. ^o insectati] *sectati* A.B.C. Ven.

^p Menandri et Philemonis] *Menandri fili et Philemonis* A. *Menandri diphili et Philemonis* B. Vid. supra M. Victorin. p. 105. s. 33. Firmian. ap. Rufin. p. 387.

^q multiplicia argumenta Græcis autoribus] *argumenta multiplicia* (C) *græcis erroribus* A.B. *erroribus* Ven. pro *autoribus*.

^r Livium] *liboeum* A.B. *scripsisse* om. C. ^s sunt qui velint Epicharmum in insula Co] *sunt qui vel intepi charmum in*

Epicharmum in Co insula exulantem primum hoc carmen frequentasse, ^tet sic a Co Comœdiam dici.

17 Antea itaque ^vgaleris non personis utebantur, ut qualitas coloris indicium faceret ætatis, cum essent aut albi, aut nigri, aut rufi. Personis vero uti primus cœpit Roscius Gallus præcipuus histrio, ^wquod oculis obversis erat, nec satis decorus in personis nisi ^xparasitus pronuntiabat.

18 Initio Togatæ Comœdiæ dicebantur, quod omnia in publico honore confusa cernebantur, quæ Togatæ postea ^yin prætextatas et tabernarias dividebantur. Togatæ fabulæ ^zdicuntur, quæ scriptæ sunt secundum ritus et ^ahabitum hominum togatorum, id est Romanorum, (toga namque Romana est,) sicut Græcas fabulas ab habitu æque Palliatis Varro ait nominari. ^bTogatas autem, cum sit generale nomen, specialiter tamen pro tabernariis, non modo communis error usurpat, quia ^cFauni togatas appellant, sed et poëtæ, ut Horatius qui ait,

Vel qui prætextas, vel qui docuere togatas.

19 Togatarum fabularum species tot fere sunt, quot et ^dpalliatarum. Nam prima species est togatarum, quæ prætextatæ dicuntur, in quibus imperatorum negotia agebantur et publica, et reges Romani vel duces inducuntur, personarum dignitate et argumentorum sublimitate tragoediis similes. ^ePrætextatæ autem dicun-

Co insula (in choum insule B.) A.B. in Co insula—primum hic C. ^tet sic a Co] et sic a Co A. et sic a choo B. et si Cato C. Ceo bis Ven. ^vgaleris] galeribus A.C. galerileribus B. ^wqui oculis obversis] quod oculis erersis A.B.C. ^xparasitos] parasitus A.B. ^yin prætextatas et tabernarias] in prætextata sunt et tabernaria sunt B. ^zdicuntur] om. C. ^ahabitus] habitum A.B. ^btogatas] togas A. Mox usurpet Ven. ^cFannius—appellat] fauni —appellant A. quia fauni togas appellant B. cominus (in marg. al. communis)—usurpet quia fauni togatæ C. Fanni suprasc. Sc. qui Afranii t. appellat Reuena. Coll. Litt. p. 43. ^dpalliatarum] pellatarum B. ^eprætextatæ] prætextæ B.

tur, quia fere regum vel magistratum, qui prætexta utuntur, in ¹ejusmodi fabulis acta comprehenduntur.

Secunda species togatarum, quæ tabernariæ dicuntur, ^met humilitate personarum et argumentorum similitudine comoediis pares, in quibus non magistratus ⁿregesve, sed humiles homines et privatæ domus inducuntur; ^oquæ quod olim tabulis tegerentur, ^pcommuniter tabernariæ vocabantur.

Tertia species est fabularum Latinarum, quæ a civitate Osorum ^qAtella, in qua primum ^rcœptæ, appellatæ sunt Atellanæ, argumentis dictisque jocularibus similes satyricis fabulis Græcis.

Quarta species est Planipedis, ^squi Græce dicitur ²²Mimus. Ideo autem Latine ^tPlanipes dictus, quod actores planis pedibus, id est nudis, proscenium introirent, non ut tragici actores cum cōthurnis, neque ut comici cum soccis, ^vsive quod olim non in suggestu scenæ sed in plano orchestræ positis instrumentis mimicis ^wactitabant. Cujus planipedis ^xAtta togatarum scriptor ita in Ædilitia fabula meminit,

*v*Daturin' estis aurum, exultat planipes.

Si quas tamen ex soccis fabulas fecerant, palliati pronuntiabant.

Togata ^za prætextata tragoedia differt, ^aquod in ²³

¹ hujusmodi] *ejusmodi* A.B.C.   ^m humilitate] *et humilitate* A.B.
ⁿ regesque] *regesve* A.B.C.   ^o quæ q. olim] *quædam olim quod*
A.B.C. q. olim Ven.   ^p communiter] *comiter* C.   ^q Attella]
Athella C. *Atella* B.   ^r cœptæ Attellanæ dictæ sunt] *cœptæ appel-*
latæ sunt Atellanæ (*Athellanæ* C.) A.B.C.   ^s Græce] *qui Græce*
B. *quod Græce dicitur minus* (in marg. al. *mimus*,) *latine deest* C.
^t Planipes, quod actores planis pedibus] *planipes dictus quod* (quo B.)
actores pedibus planis A.B. *pedibus planis* C.   ^v olim non] *sive*
quod olim non A.B.C.   ^w agitabant] *actitabant* B.C.   ^x Accius]
Atta A. *acta togatorum* B.C. *Vectius* I. N. Loensis Epiphill. IX. 18.
^y Datum est aurum] *datur inest aurum* A. *daturine estis aurum* B.
datur in scaurum exultat planipes. si quas tum C. *scaurum* Sc. Mox
exoticas pro ex soccis Reuëns. l. c. p. 64.   ^z prætextata a tragoedia
differt. in tragoedia heroes introducuntur] *a prætextata tragedia differt*
quod in tragoedia heroes inducuntur B. et, ni fallor, A.   ^a quod in
trag. C.

tragoedia heroes inducuntur, ^but Pacuvius tragoedias ^cnominibus heroicis scripsit, Duloresten, Chrysen, et his similia; item Accius: in prae-textata autem quae ^dinscribitur Brutus, vel Decius, item ^eMarcellus. Togata tabernaria a comoedia differt, quod in comoedia Græci ritus inducuntur, personæque Græcæ, Laches, Sostrata; in illa vero Latinæ. ^fTogatas tabernarias in scenam ductaverunt præcipue duo, ^gAfranius et G. Quintius. Nam Terentius et Cæcilius comoedias scripserant.

24 ^hLatina Atellana a Græca ^{hh}satyrica differt, quod in satyrica fere Satyrorum personæ inducuntur, aut si quæ sunt ridiculæ similes Satyris, Autolycus, ⁱBusiris; in Atellana, ^kOscæ personæ, ut Maccus.

25 Dramata autem dicuntur tragica, aut comica, ^mτὰ τοῦ δράματος, id est, agere. Latine Fabulæ appellantur, sive ^{kk}fatibulæ. In Latinis enim fabulis plura sunt cantica, quæ canuntur. Vel a faciendo, nam et *agi fabula*, non *referri ab actoribus* dicitur. ^lIdeoque Horatius utraque significatione interpretatur, cum ita de fabula dicit,

Aut agitur res in scenis, aut acta ^mrefertur,

^b Pacuvius] ut Pacuvius A.B.C. Mox Horesten vulg. ^c nominibus] omnibus C. ^d scribitur] quæ inscribitur A.B. inscribitur C.

^e Marcellus] item Marcellus A.B.C. Ven. tum tabernaria om. B. ^f togatas] in togatas B. ^g Afranius et Quintus Ennius] Vel

Afranius et G. quintius A. et quintilis B. Ennius quintus C. Afranius et Vectius Titinnius Loensis l. c. i præcipue duo ii l. Afranius et Q. Titinius Sc. ^h Latina] Latinis Casaub. de Poes. Sat. II. 4.

p. 244. ^{hh} satyrica] ea tyrica A. ⁱ Burris] Busiridis A.B. aut oliciis Busiridis C. Busiris correxit Casaubon. de Sat. Poes. I. 3. p. 94. II. 4. p. 244. ^k obscenæ personæ ut Marcus] osce persone ut Maccus A. Machus C. Maccus Ven. Vide notas ad Appuleii Apolog. T. II. p. 564. ed. Oudendorp. ^{kk} factubulæ] fatibulæ

A.B.C. fabululæ Casaub. de Sat. Poes. I. 3. p. 85. qui mox pauca pro plura. ^l itaque] ideoque A.B.C. ^m refertur. Dramaticæ vero tres personæ] refertur sicut Græco in choro. Dramate vero tres per-

sonæ solum Ven. refertur. sicut inorum. In Greco dramate fere tres personæ A. B. refertur. sicut in greco choro dragmate fere tres personæ C. choro item MS. ap. Scioppium Susp. Lect. V. 14. p. 271.

sicut in chorum. In Græco dramate fere tres personæ solæ agunt. Ideoque Horatius ait, *nec quarta loqui persona laboret*, quia quarta semper ⁿ muta. At Latini scriptores complures personas in fabulas ^o introduxerunt, ut speciosiores frequentia facerent. 26

Satyrica est apud Græcos fabula, in qua item tragici poetæ, non ^p heroas aut reges, sed satyros induxerunt, ludendi ^q causa jocandique simul, ^r ut spectator inter res tragicas seriasque satyrorum ^s quoque jocis et lusibus delectaretur, ^{ut} et Horatius sentit his verbis:

*Carminē qui tragico vilem certavit ob hircum,
Mox etiam agrestes satyros ^v nudavit, et asper
Incolumi gravitate jocum tentavit, eo quod
Illecebris erat ^w et grata novitate morandus
Spectator.*

Mimus est sermonis cujuslibet motus sine reverentia, vel ^x factorum et turpium cum lascivia imitatio. A Græcis ita definitus: Μῖμος ἔστιν μίμησις βίου, τὰ τε συγκεχωρημένα καὶ ἀσυγχώρητα περιέχων. Mimus dictus παρὰ τὸ μιμεῖσθαι, quasi solus imitetur, cum et alia poemata idem faciant; sed solus quasi privilegio quodam quod fuit commune possedit. Similiter at-

ⁿ muta. at] *mutat* B. Inde Scioppius *mussat*. Mox ac Ven. et *q̄plures*. ^o introducere] *introduxerunt* A. *introduxerint* B. Tum *spatiosiores* Ven. ^p reges aut heroas] *heroas aut reges* A.B.C. r. a. *heroes* Ven. ^q caussa jocandique] *causa jocundi* A. ^r spectator iter] *expectatur inter* B. ^s quoque] *que* A. ^{ut} ut et] *ut* A.B. ^t mox etiam agrestes satyros nudavit et asper incolumi gravitate jocum tentavit] *mox et a satyros novavit et asper incolumi loci temptavit* A.B. ^v nudavit] *ōnavit* C. et mox locum tentavit, et sic Ven. ^w et grata novitate morandus spectator] *et novitatem eorum spectatur* A.B. *erat et novitate movendus* C. *spectator erat et novitate movendus* Ven. ^x factorum cum lascivia] *factorum* (al. *sacrorum* C. marg.) *et turpium cum lascivia* A.B.C. Addit B. a græcis ita definitus mimus est in mimesis biu tate synchechoremene ce a synchoreta per i echon. mimus dictus para to minis the quasi solus imitetur eum et alia.

que is, qui versum facit, dictus ποιητής; cum γ et artifices, cum æque quid faciunt, non dicantur poëtæ.

- 28 Membra comoëdiarum ^atria sunt, diverbium, canticum, chorus. Membra comoëdiæ diversa sunt, definito tamen numero continentur, a quinque usque ad decem. Diverbia sunt partes comoëdiarum, in quibus diversorum personæ versantur. Personæ autem diverbiorum aut duæ aut tres aut ^araro quattuor esse debent, ultra augere numerum non licet. In canticis autem una ^btantum debet esse persona: aut si duæ fuerint, ^cita esse debent, ut ex occulto una audiat nec ^dconloquatur, sed secum, si opus fuerit, verba faciat.
- 29 In choris vero numerus personarum definitus non est, quippe junctim omnes loqui debent, quasi voce confusa, et concentum in unam personam reformantes. ^eLatinæ igitur comoëdiæ chorum non habent, sed duobus tantum membris constant, diverbio et canticum. Primis autem temporibus, ^fut adserit Tranquillus, omnia quæ in scena versantur, in comoëdia agebantur. Nam ^{ff}pantomimus et ^gpithaules et choraules in comoëdia ^{gg}canebant. Sed quia non poterant ^bomnia simul apud omnes artifices pariter excellere, ⁱsi qui erant inter actores comoëdiarum pro facultate et arte
- 30 ^kpotiores, principatum sibi artificii vendicabant. Sic factum est, ^lut, nolentibus cedere mimis in artificio suo ceteris, separatio fieret reliquorum. Nam ^mdum

γ tamen artifices qui æque] *cum et artifices cum æque* A.B.C. Ven.
^a tria sunt] *sunt tres* A.B. Tum *dic verbum* B. ^a raro aut] *aut raro* A.B. Ven. Supra *in quis* Ven. ^b tantum] *tamen* A.
^c debet esse] *ita esse debent* A.B.C. ^d loquatur] *conloquatur* A.B. *colloquatur* C. ^e Latinæ vero] *Latinæ igitur* A.B.C. Ven. ^f ut] *sicuti* B. ^{ff} pantomimus] *pymiles* C. ^g pytaules A.B. Scioppii MS. ^{gg} canebant. verum actores comoëdiarum pro facultate et arte potiores.] Sic et Ven. qui *inter* pro *verum*. ^h omnes C.
ⁱ sed C. ^k peritiores C. ^l ut nolentibus cedere mimis in artificio] *est nolentibus cedere se mimis in artificio* A. et B. omisso *se*. ut om. C. Ven. ^m dum om. C.

potiores inferioribus, qui in omni ⁿergasterio erant, servire ^odedignabantur, seipsos a comœdia separaverunt: ac sic factum est, ut exemplo semel sumpto ^punusquisque artis suæ rem exequi cœperit, neque in comœdiam venire. Cujus rei indicia produnt nobis antiquæ comœdiæ, in quibus invenimus, *acta tibiis paribus, aut imparibus, aut* ^q*sarranis*. Quando enim chorus canebat, choricis tibiis, id est choraulicis, artifex concinebat, in ^rcantico autem pithaulicis responsabat. Sed quod *paribus tibiis, vel imparibus* invenimus scriptum, hoc significat, quod si quando monodio agebat unam tibiam inflabat, si quando synodio ^sutrisque.

CAP. X. CATHOLICA DE EXTREMITATE NOMINUM.

Quoniam extremitas nominum ad metricam compositionem necessario indaginem inquit, iccirco singulorum extremitates regulatim, quam potuimus, definitas contulimus, quo facilius metrorum tractatus cum legi cœperit, colligatur, ^tet pura via in sensus legentis, et sine ullis caliginibus veniat.

Omnis casus numeri singularis et pluralis, observata novissima syllaba, facilius ^vmonstrabit, quomodo separare debeamus, quæ sit producenda ^wvel quæ corripienda ultima nominum syllaba. Quinque enim vocales suam potestatem mutant, cum per casus nomina a prima sui positione inflexa varientur. ^xOmnia

ⁿ magisterio] *ergasterio* A.B.C.   ^o dedignabantur—comœdiis] *dedignantur—comœdia* A.B.C. *dedignarentur* Scioppii MS. Mox *ex-templo—sumptu* Sc.   ^p unusquisque] *usus quisque* A.C. Ven. Mox *cœpit* A.B.C.   ^q seranis] *saranis* A. *sarranis* B. *sarsanis* C. Vid. Aldi Manutii De Quæsitis per Epist. II. 4.   ^r canticis—pyraulicis] *cantico—pythaulicis* A.B. Vid. Brodæi Miscell. II. 13.   ^s utranque] *utrisque* A.B. *utriusque* Sc.   ^t ut pura] *et pura* B.C.   ^v monstrabit] *monstravit* A. *monstrabat* B.   ^w vel corripienda] *vel quæ corripienda* A.C. *vel quæ corripienda u. hominum* B.   ^x omnia enim] *omnia igitur* A.C.

igitur nomina, quibus universa dictionis sylva ^γcopiosissima est, non plus quam per duodecim litteras ultimas syllabas finiunt: quinque vocales, *a, e, i, o, u*; sex semivocales, *l, m, n, r, s, x*, unam mutam, *t*; ut Sisenna, monile, sinapi, Cicero, veru, consul, scamnum, pecten, Cæsar, Livius, silex, caput. Age nunc omnium nominum extremitates per omnes casus, quæ sint producendæ vel corripindæ, exponemus.

3 *De nominativo casu singulari.*

Omnia nomina, exceptis monosyllabis, casu nominativo singulari, memoratis litteris duodecim novissimis ^aterminata, corripuntur: præter ea quæ *o* littera finiuntur, ut Cato: ^zsyllabave *es*, ut Alcides, fides, nubes: vel *as*, ut Mæcenas, ^afacilitas, Æneas: vel *en*, ut lien. Item Græca in *os*, ut heros. Feminina quoque nominativo *e* littera finita, ut ^bCirce, Dirce, Phœnice.

4 *De genetivo casu singulari.*

Omnia nomina trium generum casu genetivo, ^cnumero singulari, producuntur, quæ in has ^dlitteras syllabasve deferuntur. In *æ* masculina, ut hujus poetæ,

^γ copiosissima est, non plus quam duodecim literis ultimas syllabas finiunt, quinque vocalibus—semivocalibus] *copiosa est non plus quam per duodecim ultimus (ultimas A.) litteras syllabas finiuntur quinque vocales—semivocales A.B. Mox unam mutam A.B. plus quam per XII ultimas literas sex semivocales—unam mutam Ven.* ^z corripuntur: præter illa quæ *o* litera finiuntur, ut caro. et quæ syllabas] *terminata corripuntur præter ea quæ—ut Cato. Syllaba ve es A.C. terminata corripuntur. syllaba ve est ut Alcides B. Supra memoratis l. d. prædictis novissimis Ven. qui mox cato.* ^z et quæ syllaba es] *syllaba es Ven.* ^a facultas, Aeneas vel en] *facilitas Æneas, in en A.B. facilitas C.* ^b Circe] *Circae A.* ^c numeri singularis] *numero singulari A.B.C.* ^d syllabas literas ve] *litteras syllabas ve A.B.C. Tum masculina et feminina ut hujus Æneæ ac hujus fortunæ, in i masculina ut pueri A.B. ut pueri C. Mox ut hujus poetæ om. Ven. C.*

et feminina, ut hujus fortunæ. In *i* masculina, ut pueri: feminina, ut hujus lauri: neutra, hujus doni. In *us* ^emasculina et feminina, ut hujus portus, et hujus porticus. In *u* neutrum tantum, ut hujus cornu. In *ei* masculina et ^ffeminina tantum, ut diei, aciei. In *es* Græca, ut hujus Dirces, Phœnices. Corripiuntur vero memorato casu, quæ ^gin *is* syllaba terminantur. Et sunt trium generum; masculina, ut Catonis: feminina, ut orationis: neutra, ut sideris, et cætera his similia.

De dativo casu singulari. 6

Omnia nomina trium generum, casu dativo singulari ^hvariisque vocalibus terminata, producuntur.

De accusativo casu singulari.

Omnia nomina accusativo casu singulari corripiuntur, præter Græca, ⁱsi non reformatur in Latinam declinationem. ^kGræco enim statu terminata in *en* syllaba producuntur, ut Alciden, Dircen, Phœnicen.

De vocativo casu singulari. 7

Omnia nomina casu vocativo singulari corripiuntur, exceptis his, quæ *o* littera vel *e* ^lvocali producta, syllabave *es* vel *as* vel *en* terminantur; *o*, ut Cicero, Juno; *e*, ut Alcide, Circe; *es*, ut dies; *as*, ^mut dignitas, Mæcenas; *en*, ut lien.

^e in *us* masculina, ut hujus portus] masculina et feminina ut hujus portus et hujus porticus. in *u* neutrum tantum ut hujus A. B. et fere C. ^f feminina ut diei aciei in *es* Gr.] feminina tantum ut diei aciei *es* græca A.B.

^g in *is* syllabam terminantur] in *is* syllaba terminantur, (ternantur B.) et sunt A.B.C. ^h vocalibus] variisque vocalibus A.B.

ⁱ nam ex his om. A.B. Ven. ante si non reformatur.

^k quæ *gto* *ce* vel *es* habent etc.] græco enim statu terminata in *en* syllabam A.B.C. *gto* cum statu terminata in *en* s. Ven.

^l vocali vel] vocali A.C. Ven. Mox syllaba *ve* *es* A.B. ^m ut dignitas] ut om. A.

8

De ablativo casu singulari.

Omnia nomina trium generum ablativo casu singulari, quinque vocalibus finita, producuntur. Ex his vero *e* littera tam corripitur quam producitur. ^a Et prius quidem sic: masculina, ab hoc oratore: feminina, ut, ab hac Junone: neutra, ^out, ab hoc sidere. Posterius vero sic; masculina, ut, ab hoc die: feminina, ut, ab hac re, et similia. Neutrum enim *P* in *e* littera producta, memorato casu, ^qnullum terminatur.

9

De nominativo casu plurali.

Omnia nomina casu nominativo plurali, tam masculina quam feminina, quacunque syllaba ^rterminata producuntur, exceptis ^shis quæ Græca sunt, ut *Troes*, ^tPhryges, Delphines.

10

De genetivo casu plurali.

Omnia nomina trium generum, casu genetivo plurali quibuscunque syllabis terminata corripuntur.

11

De dativo casu plurali.

Omnia nomina trium generum, casu dativo et ablativo ^vnumero plurali tam producuntur ea, quæ in *is* syllaba finiuntur, quam corripuntur ea, quæ *bus* syllaba, memoratis casibus, terminantur.

^a et prius] C. marg. al. *ut*.   ^o ut ab] *ab* A.B.C.   *P* in *e*] *e* A.B.
^q nullum producitur] *nullum terminatur* A. *nullum terminatur* B.
^r terminata] om. C.   ^s eis] *his* A.B.C.   ^t Phryges] *et frigēs delfines* A.B. *ut troyes delfines* C.
^v numeri pluralis tam producuntur, ut ea, quæ in syllabam finiuntur, q̄ corripuntur, ut ea, quæ tres syllaba memoratis casibus finiuntur] *numero plurali —producuntur: ea quæ in is syllaba finiuntur quam corripuntur ea quæ bus syllaba memoratis casibus terminantur* A.B.C. *tantum producuntur ea—is syllabam—corripuntur ea* Ven.

De accusativo et vocativo plurali.

12

Omnia nomina masculina et feminina ^vaccusativo casu et vocativo ^wplurali in quibuslibet syllabis terminata producuntur, præter Græca, quæ tam accusativo, *as* syllaba ^x finita, quam vocativo *es* terminata, corripiuntur. Accusativo sic, Troas, ^vPhrygas, Delphinas. Vocativo, o Troes, ^zPhryges, et cetera similia.

CAP. XI. ^aDE METRIS.

Metrorum, id est legitimæ ^{aa}compositionis, obscuritas scrupulosæ intentionis indaginem ^bvehementer inquiri, quamobrem omni ^canfractu circumitionis ablato, quædam metra dilucide et breviter exposui. Et enim mihi res videbatur absurda rem nativa obscuritate difficilem etiam caligine expositionis obtegere.

De versu.

2

Versus est partium legitima dispositio, et pedum culta copulatio, consonanti specie metricam exhibens regulam.

CAP. XII. DE DACTYLICO HEXAMETRO.

Versus heroicus a duodecim syllabis in ^dseptem decem syllabas longatur, ultra non potest. Nam si plus habet, excutiuntur per *ἐκθλιψιν* vel ^e*συναλοιφήν*. Scanditur autem sexies. Recipit ^fetiam pedes, cum est legitimus, inter se variatos duos, spondeum, et

^v ablativo Ven.   ^w plurali quibuslibet] *plurali in quibuslibet syllabis* A.B.C. in quibuslibet Ven.   ^x finito—terminato] *finita—terminata* A.B.   ^v stygas Delphinas] *frygas, delfinas* A. *tragas stiges* C.   ^z styges] *fryges* A. *friges* B.   ^a De ratione metrorum] *De metris* A.   ^{aa} positionis Ven.   ^b vehementem] *vehementer* A.B.   ^c fluctu circuitionis] *anfractu circumitionis* A.B.   ^d in decem et septem syllabas] *in septemdecem* A.B.   ^e et *συναλοιφήν*] *vel sinalifen* A. *vel sinalyphen* C. *eclipsin vel synaliphē* Ven.   ^f enim] *etiam* A.B.

• resoluta ejus posteriore parte, dactylum. Sed spondeus perpetuo in fine ponitur, cujus loco plerumque trochæus invenitur, ea ratione, quia ^findifferentem in omnibus metris postremam syllabam veteres esse crediderunt. Hi igitur pedes syllabis impares, temporibus æquales, sex regionibus distributi, quaterna tempora sua scandendo partientes, quattuor et viginti temporibus, metri totius sive ^gtomas vel commata sive cola, quæ Latine sectiones, ^hincisa, membra dicuntur, perfecta ⁱconformatione concludunt. Observatur autem, ne ultimus pes sit trisyllabus, exceptis pauculis versibus, qui *ὑπέρμετροι* dicuntur, quorum abundantiam excipiunt hi versus qui sequuntur, incipientes ^ka synalœpha, ratione rhythmica facta, eoque ^lfacto vitium, quod erat in fine versus, continuatio sequentis emendat.

CAP. XIII. DE NOMINE VERSUS HEROICI.

Versus heroicus senarius diversis vocabulis appellatur. Idem enim et hexameter ^mvel Pythius, vel Epicus, vel ⁿPriapeus, et Bucolicus vocatur; super quas appellationes etiam Latine longus ^oversus dicitur. Heroici igitur sunt, quotiens in primo spondeus est, et in ^ptertio, et in sexto. Heroicum autem propterea dicitur, quod virorum fortium res gestas ac facta commemoret. Hexametrum quoque, quod sex regionibus spondeum et dactylum pedes diversis modis rationibusque ^qconservet.

^f indifferenter Ven.   ^g tomas] *thomas* A. *tomos* B. *comes* C.
^h vel incisa vel] *vel* bis om. A.B.   ⁱ confirmatione] *conformatione* A.B.C.
^k a vocali synalœphæ] *a sinalyfen* A. *a sinalyphe* C. *a synaliphæ* Ven. *vocali* om B.   ^l factum] *facto* A.B.C.   ^m et pythius] *vel pythius* A.B.
ⁿ proprius] *priapeus* A.B.C. *pirichius* Ven. qui mox *bucolius*.   ^o versus] *pes* A.B.C. Ven. v. Ciceron. Legg. II. 27.   ^p quarto] *tertio* A.B.C. Mox *heroicus* iid.   ^q conservet] *conservat* A.C. Ven. *Malo diversimodis rationibus conservet* Sc.

Pythii ^retiam origo inde tracta est: nec enim videtur incongruum ^sfabulosæ antiquitatis commenta depromere. Apollo cum Pythona Delphis propter ultionem matris necasset, accolæ primum timore carmen heroicum hexametrum initio sex spondeis compositum texuerunt; deinde soluta spondei altera syllaba, sine damno temporis ^tdactylum quoque suscepit. Quidam autem dicunt, iambicum magis gaudio ^vsublevati motu celeri protulerunt. Fertur etiam ^whoc heroicum metrum ejus oraculis postea celebratum, ^xet ex hoc versum Pythii nomen ^yaccepisse.

^zItem Priapei sunt, quotiens in primo loco spondeus ponitur, et in quarto et in sexto, ut apud Virgilium,
Defecisse videt, sua jam promissa reposci.

Item,

Immotamque colī dedit et contemnere ventos.

Item,

Cui non dictus Hylas puer et Latonia Delos.

Bucolici sunt, quotiens in quarta regione dactylus ⁴finiens partem orationis invenitur.

^aIdentidem dactylicus nominatur, cum omnes fere ⁵dactylos habet, ^bmaxime novissimum spondeum, ut est apud Homerum:

^cΚύκλωψ τῇ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα.

^r vero] *etiam* A.B.C. *ergo* Ven.   ^s fabulosæ antiquitatis documenta depromere q Apollo cum Pythona Delphis] *fabulose* (*fabulosa* B.) *antiquitatis commenta depromere* Apollo cum *pytom* *adelfis* A. *comenta* C.   ^t dactylum susceperunt. Quidam] *dactylum quoque suscepit. quidam autem dicunt iambicum* A.B.C. *suscipit—dicunt* Ven.   ^v sublati] *sublenati* A.C.   ^w hoc etiam] *etiam hoc* A. *etiam hoc heroici* B. *et hoc etiam* C.   ^x et ex hoc versum] *et lex hoc versu* B. *versum* C. in marg. *metrum.*   ^y accepisse] *excepisse* B.   ^z Item proprii sunt, quoties in priore loco] *Item priapii sunt quotiens in primo* (suprasc. A. *secundo*) *loco* A.B.   ^a itidem] *identidem* A.B. Ven.   ^b novissime] *maxime novissimum* A.B. Tum *spondeum* om. Ven.   ^c βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθρα χαλκῷ] *cyclop yte pieo enone pisages andromea crea* A.B.

Apud Virgilium tale est :

Panditur interea domus omnipotentis Olympi.

^dIdem spondiacus appellatus, cum omnes spondeos, quem quidam molossicum dixerunt, ut,

^e*Romani victores Germanis devictis.*

Apud Homerum tale est,

Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.

CAP. XIV. DE PULCHRITUDINE HEROICI VERSUS.

Versus heroicus is dignitate primus est, et ^fplenæ rationis perfectione firmatus, ac totius gravitatis honore sublimis, multaque pulchritudinis venustate præclarus, ^{ff}qui sine ulla conjunctione quascunque alias orationis partes ita mutuis inter se connexionibus colligat, ut in scansione propria nullus ^gpes, nisi novissimus ^htantum, integram partem orationis includat, atque ita sex regionibus suis spondeum pedem dactylumque custodiat, ut dactylus perraro, et hoc quidem ornandi poematis gratia, quintam regionem suam spondeo concedat, spondeus vero ⁱpostremis finibus suis nunquam dactylum patiatur insidere. In tertia quoque regione melius spondeus ^kpenthemimeres, quam dactylus dividit. Ceteri autem pedes sine ulla inter se discretione variantur. ^lExempli gratia ponamus aliquem versum, qui sit his omnibus, quæ

^d idem] *id est* A. Tum *spondiacus* A.B. *spondiazon* Santen. Terent. Maur. p. 145. *spondeus appellatur* Ven. ^e *Romani muris Alban cinxerunt longam. et illud, τὸ δ' ἐν μεσσήνῃ συμβλήτην ἀλλήλοισιν*] *Romani victores Germanis devinctis. apud* (*apud* A.) *homerum tale est, psychen cicles con patrocleos diloio* A.B. *Romani victores germanus danetis apud Homerum* Ven. ^f *plenæ—formatus*] *et plenæ—firmatus* A.B. ^{ff} *qui*] *quæ* Ven. ^g *pes nullus*] *nullus pes* A.B. ^h *tantum integram*] *tantum interdum integram* B. ⁱ *postremus*] *postremis* A. *Supra concedet* B. ^k *penthemimerim*] *pentheres* A. *penthemimeres* B. Ven. ^l *et exempli*] *et om.* A.B.

supra memoravimus, clarus, et qui adeo ^m ipsi Virgilio placuit, ut nullo inmutato elemento duobus ⁿ eum voluminibus ponere delectatus sit,

Oceanum interea surgens Aurora °reliquit.

Animadvertis pedes singulos ita esse scansionis lege divisos, ut eorum nullus partem orationis ^p incluserit, nisi novissimus, quem finalis necessitas cogit.

CAP. XV. DE FIGURIS VERSUS HEROICI.

Versus heroicus recipit figuras triginta duas. Aut enim ex omnibus spondeis erit, et ^q ob hoc spondaizon dicitur, ^r qui vix apud Latinos invenitur, raro apud Græcos est, et erit hujusmodi versus ^s monoschematistus, id est unius figuræ, ^t ut si facias,

Aut leves lamnas lento ducunt argento.

Aut si auctus numero quinque syllabarum ^v omnes ² habuerit dactylos, id est quinque, et ob hoc dactylicus nominatur, (nam ultimum etiam ^w supra diximus dissyllabum esse debere,) ^x monoschematistus dicetur, ut est,

Panditur interea domus omnipotentis Olympi.

Versus vero, qui est sedecim syllabarum, de quin- ³ que pedibus habens unum spondeum, varie quinque regiones ^y percurrentem, erit figurarum quinque, hoc

^m ipsi Verg. placuit, ut nullo mutato] *ipsius Virgilio placuit, ut nullo in mutato A.* ⁿ in voluminibus] *eum voluminibus A.B. n.*

Ven. ^o reliquit. animadvertis] *relinquit. animadvertis B.* ^p clausit] *incluserit A.B.* ^q ab hoc] *ob hoc A. Ven.* Tum spondaizon A.B. *spondaicum Ven.*

^r qui vix] *quod vix A. Ven.* ^s *μονοσχηματικός]* *monoschaematistus A.B.* ^t ut si sic facias aut leveis ocreas lento ducunt argento. vel auctus] *ut si facias aut leves lamnas lento ducunt argento. aut si auctus A.B. sic om. Ven. et mox ut si.*

^v omnes habet] *omnis habuerit A.B. et mox ob hoc. habuit—ob Ven.*

^w supra] *etiam supra A.B. Ven.* ^x et is etiam *μονοσχηματικός* dicetur] *monoschematistus dicetur A.B. monoschematistus dicetur Ven.*

^y percurrentem] *percurrentes B.*

est ^apenteschematistus, ut est una species illarum in hoc versu,

Æole namque tibi divum pater atque hominum rex.

- 4 Item ^ae contra versus, qui est tredecim syllabarum, de quinque pedibus habens unum ^bdactylum identidem in vicem quinque regiones percurrentem, erit figurarum quinque, hoc est penteschematistus, ut est una species quinque figurarum,

Cum Juno æternum servans sub pectore vulnus.

Ille vero versus, qui de quinque pedibus duos ^chabuerit dactylos promiscue per quinque regiones variatos, decem figurarum erit et nominatur ^ddecaschematistus versus, qui ^econtinet quattuordecim ^fsyllabas, ut est una species illarum,

Multa quoque et bello passus, dum conderet urbem.

- 6 Et contra si de quinque pedibus duo spondei fuerint, invicem dactylis mixti, ^get item quinque regiones percurrentes, erit decem figurarum versus, qui ^hsyllabis quindecim legitur, ut supra, et est una species,

Arma virumque cano, Trojæ qui primus ab oris.

Meminerimus autem figuras majores dici, si dactyli plures fuerint: si spondei, minores.

^a πεντασχηματικὸς] penteschematistus A.B. Ven. ^a e contrario] e contra A.B. e conversus Ven. tum versus qui est sedecim syllabarum et quinque cum Ven. pedibus—figurarum om. Ven. ^b dactylum, et ipse quinque erit figurarum hoc est πεντασχηματικὸς, ut est una species illarum] dactylum. identidem in vicem quinque regiones percurrentem erit figurarum quinque, hoc est penteschematistus ut est una species quinque figurarum A.B. spes qnq figurarum Ven. ^c habet] habuerit A.B. habuit Ven. ^d δεκάσχηματικὸς] decaschematistus A.B. ^e continet quattuordecim] contra quattuordecim A.B. Ven. ^f syllabas, ut est una species illarum] syllabis una est una species quinque figurarum A.B. et fere Ven. ^g varie] et item A.B. et item x Ven. Mox om. itidem. ^h syllabis quindecim longeatur ut supra et est una species A.B. Ven. Mox om. Trojæ—oris.

CAP. XVI. ^bDE INCISIONIBUS.

Illud quoque observare debemus, ut in heroico hexametro ⁱincisiones, quas alii cæsuras appellant, nonnulli sectiones nominant, facias, quas Græci rite custodiunt. Incisiones versus heroici sunt quattuor. Hæ finitis partibus orationis fiunt, et tali ordine colliguntur. Prima est πενθημιμερής. Secunda est ^kκατὰ τρίτον τροχαῖον. Tertia ἐφθημιμερής. Quarta τετραποδία ^lβουκολική dicitur, quia Theocritus auctor bucolici carminis ^mhac plurimum usus esse creditur.

Πενθημιμερής est semiquinaria, ubi post duos pedes et ²unam syllabam pars orationis expletur. Et ideo πενθημιμερής vocatur, ⁿquia quinque pedes dividit sic,

Defecisse videt.

Se signari oculis.

Horum residuis partibus trimetri anapæstici hypercatalecti fiunt ^otales,

Sua jam promissa reposci.

Ultrò implacabilis ardet.

^pHæc si acceperit unam brevem, ^qfaciet finita parte orationis secundam cæsuram.

Secunda est ^rκατὰ τρίτον τροχαῖον, in qua finita parte ³orationis, tertium trochæum ponas, a quo nomen ^straxit, ut est,

^b Cæsurae versus heroici] *De Incisionibus* A. ⁱ mansiones] incisiones A.B. Mox nominant pro vocant A.B. ^k κατὰ τρίτον] kata triton trocheon A.B. Supra penthemimeris Ven. et similiter in seqq. ^l seu βουκολική. Theocritus auctor carminis hac] bucolice dicitur quia Theocritus auctor bucolici carminis A.B. et Ven. om. quia. ^m hac plurimum esse usus] ac plurimum usus esse A.B. ⁿ quia pedes] quia quinque pedes A.B. ^o sua jam] tales sua jam A. talis sua jam B. Supra hypercatalectica fuit Ven. ^p Hæc licet accipiat] hæc si acceperit A.B. licet hæc accipit Ven. si scilicet accipiat Sante-nius Terent. Maur. p. 257. ^q secundam tamen parte orationis faciet cæsuram] faciet finitam partem orationis secundam (secundum B.) cesuram A.B. faciet finitam tamen partem orationis sine cæsura Ven. ^r κατὰ τρίτον] cata triton trocheon A.B. ^s mansit ei] traxit A.B. noie transit Ven. Mox hic B.

Infandum regina.

Huic addito ⁸anapæsto vel spondeo, ^htertia constabit incisio.

- 4 Tertia est ἐφθυμιμερής, Latina lingua translata semi-septenaria, scilicet quia septem dividit, ut est,

Italiam futo profugus.

Tum demum movet arma leo.

Excutiens cervice ⁱtoros.

^k*Impavidus frangit telum.*

Hinc quod remanet, ^lsic contexere poesin potest,

Gaudetque comantes.

Fixumque latronis.

Huic parti si adjiciatur pyrrhichius, eademque rursus efficit metrum ionicum ἀπὸ τοῦ μείζονος hypercatalecticum, tale est,

Gaudetque comantes leo.

Fixumque latronis leo.

Fremit ore cruento leo.

- 5 Hæc duabus additis brevibus quartam ^mincisionem efficiet, ita ut quarto dactylum ⁿinvenias, ut est,

Inferretque Deos Latio, genus unde Latinum.

Sunt qui quartum trochæum in hac cæsura collocant, et ^oex eo κατὰ τέταρτον τροχαῖον appellant, ut est,

Quæ pax longa remiserat arma novare parabant.

- 6 Alii vero spondeum, ut est,

Inde toro pater Æneas sic orsus ab alto.

[⁸ anapæsto vel spondeo] Immo pyrrhichio vel iambo Santen. Terent. Maur. p. 265. [^h constat tertia] tertia constabit A. tertia constabit B. [ⁱ toros. impavidus frangit telum, Hinc quod remanet] toros hinc quod remanet. sic contexere poesin potest. A.B. qui addunt, latronis huic parti si adjiciatur pyrrhichius eademque rursus efficit metrum ionicum ἀπὸ τοῦ μείζονος etc. [^k impavidus—telum om. Ven. [^l Pergit Ven. precor gaudetque comantis. leo fixumque latronis. leo fremit ore cruento. Hæc duabus etc. [^m incisionem efficit] incisionem efficiet A.B. [ⁿ invenias] invenies A.B. [^o et κατὰ ληκτικὸν et τροχαῖον] et ex eo cata tetarton trocheon appellant A.B.

ita tamen, ^put per omnia ista intervalla, quæ diximus, pars orationis finiatur. Remanebit pars versus, quæ ^qdicatur ^rcomma; hoc comma si priorem habuerit dactylum, dicetur dactylicum, ut est,

Orsus ab alto.

si spondeum, ^sspondaizon appellatur, ut est,

Cornua velatarum obvertimus antemnarum.

Hæ incisiones, quas Græci ^tτομάς appellant, figuris 7 formantur tribus, simplici, composita, conjuncta. Simplex est, cum invenitur in versu una incisio, ut est,

Panditur interea domus omnipotentis Olympi.

Composita, ^ucum duæ inveniuntur, ut est,

Infandum regina jubes [renovare dolorem.]

Conjuncta, cum tres inveniuntur, ut est,

*Talibus Ilioneus, cuncti simul ore fremebant
Dardanidæ.*

XVII. ^vDE PEDIBUS METRICIS SIVE SIGNIFICATIONUM.

^vOptimus versus dena proprietate spectatur, principio ut sint illibati, injuges, æquiformes, ^wquinq-
partes, partipedes, fistulares, æquidici, teretes, sonori,

^p si per] ut per A.B. Ven. ^q dicetur A. ^r comma. hoc comma si priorem habuerit dactylum dicitur A.B. Hoc comma repetit Ven. ^s spondiacum] spondiazon A.B. spondaicum Ven. Tum appellabitur A. ^t commata] tomas A. ^u cum] ut Ven. ^v Quibus et quot proprietatibus versus spectetur] *De pedibus metricis sive significationum* In . . . .
ta. *Optimus versus dena—spectatur* A.B. ^w Primum] *primus* Ven.
^w Quinqpartes, Partipedes, Fistulares, Aequidici, Teretes, Sonori, Vocales. Itaque et Græci hos nuncupant ἀπληγεῖς, ἀζύγους, ἰσοσχήρους, πενταμερεῖς, ἰσοπόδας, πηδαμερεῖς, ἰσολεκτοῦς, κυκλοτερεῖς, ἡχητικοῦς, φωνητικοῦς. Qui vero in hac] quinqpartes, partipedes, fistulares, æquidicti, teretes, sonores, vocales. itaque et Græcis vos nuncupant ἀπλεγεσ ἀζιγυς, ἀπρόσχημι, πενταμερις, ποδομερις, σιζοποδῖς, ἰσολεκτῖς, κυκλοτελῖς, ἐχθητικῖς, φωναστικῖς. Si vero hac in A. quinque partis, partipedis, fistularis, —græci suos nuncupant ἀπλεγεσ ἀζυγῖς ἀπρόσχημι πενταμερις ποδομερις σιζοποδῖς ἰσολεκτῖς κυκλοτελῖς ἐχθητικῖς φωναστικῖς . . sic vero hac in B. ἀπλεγεσ ἀτιγυς ἀπρόσχημι πενταμετρίς ποδομερις σιζοποδῖς ἰσολετῖς κυκλοτελῖς et hereche planastici Ven.

vocales. Itaque et Græci suos nuncupant, ἀπληγεῖς, ἄζυγεῖς, ἀπρόσχημοι, πενταμερεῖς, ποδομερεῖς, συρόποδες, ἰσόλεκτοι, κυκλοτερεῖς, ἤχητικοὶ, φωνητικοί. ^{ww} Qui vero in hac appellatione ^x improbantur, ii quinque speciebus designantur, ^y Mutili, hiulci, ecaudes, fragosi, fluxi. Hos Græci ^{yy} ἀκεφάλους, λαγαρούς, μειούρους, τραχέας, κολοβεύς appellant.

- ² Igitur illibati sunt, qui non aucta ^a vel inminuta aut amputata ^a syllaba vel littera vitiantur, sed integra et plenissima dictione ^b formantur, ut,

Depresso incipiat jam tum mihi taurus aratro.

Est enim versus integer et nullo vitio ^c contaminatus.

- ³ Injuges sunt, ^{cc} qui nulla conjunctionis syllaba copulantur, quos Græci ^d ἀσυνθέτους nuncupant, ^{dd} sicut,

Tectum augustum, ingens, centum sublime columnis.

sine nexu. ^e Nullus enim conjunctionis nexus occur-
sat.

- ⁴ Æquiformes sunt, qui non composita, sed simplici figura ostentantur, ut,

Urbe fuit media Laurentis regia Pici.

^f Nusquam enim hic duæ partes orationis nectuntur.

^{ww} Qui vero in hac] Si vero in hac Ven. Si Sc. ^x improbantur ii] improbantur ut A.B. Ven. ^y Mutili, trunci, hiulci, fragosi, fluxi.

Hos] ^{hiulci} mutilie—caudes fragosi fluxi et hos A. multiles, exiles, caudes, fragosi, fluxi et hos B. mnile ravoli frigosi Fluxiachos Ven. ^{yy} acephaleis legarus mnirus trackis colobus Ven. ^a vel minuta] vel inminuta A.B. ^a syllaba] syllaba vel littera A.B. ^b formantur] firmantur A.B.

^c contaminatur] contaminatus A.B. ^{cc} qui] quia Ven. ^d asyntheticus Ven. ^{dd} sicut est] est om. A.B.

^e Nullus] sive nexu. Nullus A.B. ^f nusquam enim hic duæ cæsurae inveniuntur. Quinquipartes sunt qui quinque partes signant] Nusquam hic enim duæ partes orationis nectuntur. quinque partes sunt qui quin (quinque B.) partes orationis liberas possident ut oraci tato- rum cursu detorsit equorum A.B. parti pedes sunt qui in singulis pedi- bus singulas orationis partes adsignant, ut miscent fida flumina B. li- beras—orationis om. Ven.

Quinquipartes sunt, qui quinque partes orationis liber- 5
beras possident, ut,

Ora citatorum cursu detorsit equorum.

Partipedes sunt, qui in singulis pedibus singulas 6
partes orationis adsignant, ut,

Miscent fido flumina candida sanguine sparso.

Fistulares sunt, qui paulatim accrescente partis ora- 7
tionis numero, ab unica syllaba plures adusque edu-
cuntur, ut Homericus ille declarat,

ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον.

^h Æquidici sunt, qui singulis ^lpropositionibus ἀντιθέ- 8
τους apparant dictiones, ut,

Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur.

Albis enim nigra opposuit, ligustris autem vaccinia
tribuit, et cadentibus legenda adsignavit.

Teretes sunt, qui volubilem et cohærentem conti- 9
nuant dictionem, ut,

Torva Mimalloneis inflatur tibia bombis.

Sonori sunt, qui crepitant ^kpronuntiatione fragosa, 10
et exultantem informant dictionem, ut,

At tuba terribili sonitu procul ære canoro

^lIncrepuit.

et,

Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.

Vocales sunt, ^mqui alte producta locutione, sonanti- 11
bus litteris universam dictionem illustrant, ut est ⁿil-
lum paconia,

8 ducuntur, ut Homericus ille declarat. ὡς εἰπὼν πυλάων ἐξέσσοντο
φαίδιμος Ἑκτωρ] Dicuntur, ut homericus ille declarat, oma cara tride
my rigene solbieo demon A. et fere B. vs. Homeri om. Ven. ^h Æqui-
dici] Æqui idicti A. ⁱ propositionibus] prepositionibus A. Ven.
Tum antithetas Ven. ^j attribuit] tribuit A.B. Ven. Supra posuit
Ven. ^k pronuntiatione fragosa] pronuntiationem fragosam A.B.
Ven. ^l increpuit] increbuit A.B. ^m qui per alta producta] qui
alte productae A.B. qui om. Ven. ⁿ ut est illud Virgilii. Portus ab
accessu ventorum immotus et ingens Ipse sed horrificis juxta sonat
Ætna ruinis. Et totus deinde locus ille] ut est illum paconia non meo
oceanio hyperion fulgorat eruro acto plastro (euro arcto plaustro A.)

*Non meo oceano Hyperion fulgurat Euro,
Arcto plaustro Boreas bacchatur rheno
Hesperio Zephyro Orion volvitur austro.
Fulva aretonio vaga Cynthia proruit austro.*

- 12 De improbatis vero versibus varia traduntur. Mutili vel trunci sunt, qui in principio amputantur, et litteram vel syllabam amittunt, vel ^{na} tempore deficiunt. Græce dicuntur ἀκέφαλοι, quale est,

Fluviorum rex Eridanus.

Item °Homericus ille versus,

Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.

- 13 P Versus in media parte exiles vel hiulci Græce vocantur ὀλαγαροί, qualis est item Homericus,

Βῆν δ' εἰς Αἰόλον κλυτὰ δώματα.

- 14 Ecaudes sunt, qui in ultima conclusione ⁹⁹ oratiuncula vel syllaba fraudantur, vel tempore deficiunt, Græce μείουροι ^r vel σκάζοντες vocantur, ut est,

Τρῶες δ' ἐρρήγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.

- 15 Fragosi sunt, qui ^a inlevigato sono et incondito variantur.

^a boreas bacchatur reno hesperio (reno sperco B.) zephyro orion volvitur austro (austrum B.) fulvare tonio (fulva aretoneu B.) vaga cythia (chynthya B.) proruit austro. A.B. ut est illud Pacuvii; omnem non meo oceano hyperion fulgurat citro a repto plaustro boreas bacchatur rheno hesperio zephyro orion volvitur. Austro fulvo arettonio vaga Cynthia proruit austro Ven. Quos versus sic profert H. Stephanus in Fragm. poet. vet. p. 257. Omnivomo Oceano Hyperion fulgurat Euro, Arrepto plaustro Boreas bacchatur aheno, Hesperio Zephyro. sed Orion volvitur Austro, Fulvo acrique Noto vaga Cynthia proruit atro. ^{na} tempore] syllaba Ven. ° Homericus] omericus ille A.B. versus Homeri om. Ven. P in media] versus in media A.B. ὀλαγαροί qualis est. Non mihi divitiæ, sed est mihi, et cætera. Item Homericus : Οὗτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἶπω] lagro est qualis est. Item homericus bendeis eolu clyta domata. ecaudes sunt qui in ultima A. et fere B. Agade qualis est. item Homericus bendeis. ecades e qui Ven. ⁹⁹ hortatiuncula Ven. et mox fundantur. ^r σκάζοντες χαλαμβοί] scazontes A. scanzontes B. imri et scazontes Ven. qui mox pro vs. Homer. habet tantum troes detriges. ^s illevigato sono et incondito] inlevigato sono et incondito sono A.B.

^tFluxi sunt, qui soluto modo et uberi metro vacillantes quatiuntur.

CAP. XVIII. DE QUALITATE METRI.

Qualitas ^vmetri est, qua intelligimus, utrum principale sit metrum, an ^wderivativum, hoc est, finite an ^xinfinite.

Finite est, quæ statuto pedum convenientium ^ymodo, ^znumero etiam syllabarum definito quoad protendi debeat, multiformis structuræ conversione decurrit, ut esse in omni principali forma cognoscimus.

Infinite est in derivativis, quæ metrum servat, et ³numerum ^zsyllabarum non servat uni structuræ adnexa: aut nec metrum nec numerum syllabarum servat, sed structuræ ^{zz}unitate deservit: aut diversis versibus et metris ^aconstructa, tertio versu ^bvel quarto cum voluit metrum servat, uti ^cGlyconio vel Pherecratio, quæ metra ^ddactyli imaginem habent, sed pedum minore numero concluduntur. ^eAt vero nec ⁴metrum servat nec numerum syllabarum, ut in Sapphico ^fhendecasyllabo, in quo contrarios pedes ^gin uno versu conjungit. Item diversis versibus et metris, a tertio versu ^hvel quarto strophen ⁱrevocat, ut in Ho-

^t Fluxi—et vulgari metro vacillantes] *luxi—et uberri metro vacillanter* A. *et uberi metro vacillanter* B. ^v metri qua] *metri est qua* A. ^w derivatum vocatur. Finite est autem aut infinita] *derivativum hoc est finetæ an infinitæ* A.B. *derivate locatur. finite—infinite* Ven. ^x infinita] *infinite* A. ^y modo et] *et om.* A. *modo numerum etiam syllabarum definitio quo ad protendi debeat, multiformis* B. ^z syllabarum servat, sed structuræ mutatae] *syllabarum non servat uni structuræ adnexa aut nec metrum nec numerum syllabarum servat sed structuræ unitate* A.B. ^{zz} mutatae] *imitatae* Ven. ^a constructa a] *constructam at* A. ^b vel a quarto cum voluerit] *vel quarto convaluit (convoluit* B.) A.B. *cum voluit metrum servat, et numerum syllabarum non servat* Ven. ^c glyconica vel pherecratia] *glyconio vel ferecratio* A. *glicinio vel ferehoratio* B. ^d dactyli] *dactulici* A. ^e aut nec metrum] *at vero nec metrum* A.B. ^f hendecasyllabo] *ecce-decasyllabus* B. ^g in uno versu] *uni versu* A. *uni in versu* B. ^h vel a quarto] *vel quarto* B. ⁱ revocat, ut cum alchaica metra vel ascle-

ratio Alcaica illa tria, vel Asclepiadeum et Glyconium et Pherecratium conjunctum videmus.

CAP. XIX. DE METRORUM SPECIE.

Species metri sunt duæ, finita et infinita.

- 1 Finita est, ^kqua intellegimus utrum ^lprincipale sit metrum, an derivativum.
- 3 Principale est, quod ipsum ex se formatum est, et sua lege, non ^uassumpta, decurrit, et est finita in omnibus metris principalibus.
- 4 Derivativum, quod ^mex principali originem ducit, et est in omnibus derivativis infinita species.

CAP. XX. DE FORMIS PRINCIPALIU METRORUM.

Formæ principalium metrorum secundum antiquitatis rationem generalissimæ duæ sunt inventæ, dactylica et iambica. His etiam, ut aliorum probat auctoritas, accedunt ^{mm}septem hæ, trochaica, anapæstica, antispastica, choriambica, duæ ionicæ, pæonica, quam plerique rhythmicam esse dixerunt. Quarum additione vel imminutione reliquæ species varie contextæ ⁿderivantur; et aut a pedum quantitate quædam nominantur, ut est epos hexametrum; ⁿⁿalia a pedum præcipua structura, ut ^oanapæstica, trochaica, iambica;

piadeum et glyconicum et pherecratium conjuncta] revocat ut in ^lratio alcaica illa tria vel asclepiadeum et gyconium et ferecratium conjunctum A. et fere B. revocat alcaica illa tria—conjunctum Ven. ^kqua intellegimus] quia intellegimus A. ^lprincipale sit metrum an derivativum] principale sit an derivativum A. derivativum B. ^uassumpta Ven. ^ma principali] ex principali A.B. Mox ut est Ven. ^{mm}aliæ septem, trochaica, anapæstica] septem hæ trochica (hæ trochaica B.) anapestica, antispastica A.B. ⁿderivantur. Alia] derivantur et autapedum quantitate quedam nominantur, ut est epos hexametrum. alia a pedum A.B. ⁿⁿet aut a p. p. s. ut Ven. ^oanapæstica et trochaica] ut anapestica trochaica iambica A.B.

Palia syzygiæ quantitate, ut est trimetrum, tetrametrum; alia a numero syllabarum, ut est ^qSapphicum hendecasyllabum et heccedecasyllabum; alia ab inventoribus, ut est Sapphicon, Alcaicon; ^ralia ab iis, qui frequentes in illis fuerunt, ut sunt Aristophania, ^aArchebulia, Asclepiadia, Glyconica, quæ quidem ^tin infinitum possunt ^uvariari, beneficio rhythmorum, ^vquorum velut fuit compositio.

CAP. XXI. DE MODIS METRORUM.

Modi ^vmetrici sunt sex. Catasticos, definitivus vel principalis, ^wsystematicos, compositus, asynarthros, incompositus, syncechymenos, confusus, synezeugmenos, conjunctus, paragon, derivativum.

Definitivus vel principalis est legitimorum metrorum ordo.

Compositus constat ex legitimo ^xversu, ut ejusdem ³legitimi medietate, ^yet iisdem pedibus.

^zIncompositus est peregrinis pedibus versus ^aordinatus, cum fuerit alius versus medius secutus trimeter heroicus.

^p Alia a syzygiæ quantitate, ut est trimetrum, pentametrum. Alia a numero] *Alia sinzygie quantitate, ut est trimetrum, tetrametrum alia a numero* A.B. ^q hendecasyllabum] *Sapphicum hendecasyllabum et heccedecasyllabum* A.B. ^r Alia ab his, qui in his frequentes] *alia ab iis qui frequentes in illis* A. *frequenter in illis* B. ^a Archilochia] *Arcebulia* A.B. Ven. Tum *Phaleria* Ven. ^t in infinitum] *in om.* A.B. ^u vitiari Ven. ^v quoque Ven. ^{vv} metrorum] *metricis* A. *metrici* B. ^w schematicos, compositus, asynarches, incompositus, syncechymenos, confusus, zeugnymenos, conjunctus, paragon] *sirthematicos, compositus, asynarthros incompositos, sincechymenos confusus, sinezeumenos conjunctus peragon* A. *syrtematicos, compositus, asinarhtos, incompositus, syncechimenos, confusus sinezeumenos conjunctus* B. ^x versu et] *versus aut* B. *ut ejusdem legitimi medietate ejusdem* Ven. ^y et eisdem] *iisdem* A. *isdem* B. ^z incompositus] *incompositum* A. ^a ordinatus] *ornatus* A.B.

5 ^bConfusus est ex peregrinis pedibus ^cversus ordinatus.

6 Conjunctus est, quando ex duobus metris versus ordinatur, ut heroicus et iambicus.

CAP. XXII. DE CARMINUM SPECIE.

Species carminum sunt quattuor, ἀκατάληκτα, ^dκαταληκτικά, ὑπερκατάληκτα, βραχυκατάληκτα.

Acatalecta, est integer versus singulorum metrorum.

^eCatalectica, est versus minus habens metricæ constitutionis.

Hypercatalecta, est super ^fprincipium versus ^gsyllabarum plus habens.

Brachycatalecta pedem ^hminus habet, quam poscit pedum dispositio.

CAP. XXIII. DE QUALITATE CARMINUM.

Qualitates carminum sunt sex: ⁱἩρωϊκὴ, κωμικὴ, τραγικὴ, μελικὴ, ^kσατυρικὴ, διθυραμβικὴ.

CAP. XXIV. DE ^lPEDUM REGIONE.

Regiones pedum sunt quinque, θέσις, ἄρσις, βάσις, συζυγία, διποδία. ^mHæ sic ordinantur. Thesis in disyllabis constat: Arsis in trisyllabis: Basis, syzygia, dipodia in ⁿtetrasyllabis constat; sed basis in epitritis et pæonibus fit, syzygia ^ocontrariis, sed dipodia paribus.

2 Hæc interim quantum ad simplicem cognitionem

^b confusus] *confusus est* A.B. ^c versus] *versus ornatus* A.B. et ornatur mox B.

^d catalectica, *ypercatalectica, bracitata lecta* A.

^e catalecta] *catalectica* A.B. ^f præcipuum] *principium versus* A. Ven.

^g syllabam] *syllabarum* A.B. ^h minus habet] *plus habet* A. Ven.

ⁱ heroica, comica, tragica, melica, satyrica, dithyrambicam B. ^k σατυρικὴ χοριαμβικὴ] *satirica dithirambica* A.

^l Rationes pedum] *De pedum regione. Regiones pedum* A. Ven.

^m Hæ sic] *hæc si* A.

ⁿ tetrasyllabis] *tetrasyllabis constat* A.B. *trisyllabis constat* Ven.

^o in contrariis—in paribus] *in bis om.* A.B. Ven.

P spectat, prudentiæ tuæ sensibus explanasse sufficiat. Cetera vero metra, quæ sunt tortuosis obscuritatibus ^aimplicata, ac multarum rerum diversitate perplexa, opportunis temporibus ac certis rationibus edocebo. Quæ quidem omnia si quis profundis sensibus intima-rit, ac sincera mentis ^rintentione perspexerit, et com-petenti studio ^adiligentiaque servaverit, non tantum ipse in ^tpangenda versificatione pollebit, verum etiam ^vde aliorum carminibus, quotiens libitum fuerit, justis rationibus ^wet irreprehensibili sententia judicabit, ^xquæ metra quibus pedibus regantur.

CAP. XXV. DE ELEGIO PENTAMETRO.

Elegum metrum binis versibus constat, hexametro ^yheroico, subjuncto quinario. Prior pedes ^zheroici re-cipit, posterior pentameter, id est quinarium, scandi-tur ^{zz}duabus semiquinariis, ita ut posterius comma duos dactylos habeat et semipedem, quod genus scan-sionis est usitatus. Alii vero sic scandunt: feritur ^aquinquies, in primis duabus gressionibus admittit dac-tylum et spondeum, tam invicem inter se compositos, ^aquam sese iterantes, prout ratio postulaverit; ter-tiam regionem sine dubio perpetuo spondeus debet habere. ^bEt si memorati pedis brevem priorem syl-

^p spectat, prudentiæ tuæ satis explanasse sufficiat] *expectat pru-dentiæ tuæ sensibus explanasse* A.B. Seqq. leguntur supra c. 1.
^a implicata ac multarum] *implicata ac multarum rerum* B. ^r in-tentione] *intentionis* B. ^a diligenterq; servaverit] *diligentiæ quæ servavit* A. *dilientie que servavit* B. ^t peragenda] *pangenda* A.B.
^v et aliorum] *de aliorum* A.B. ^w et] *de* Ven. ^x quibus] *quæ metra quibus* A.B. ^y heroico subjuncto] *heroo et subjuncto* B.
^z heroici recipit, posterior pentametri. is est quinarium. Scanditur, ut duæ semiquinariæ, ita ut posterius] *heroi recepit posterior penta-meter id est quinarium. scanditur duabus semiquinariis, id ut posterior A. id est quinarium. scanditur duabus semiquinariis, id est ut p.* B. ^{zz} ut duæ—ita ut] *duæ—id est ut* Ven. ^a quam se irritantes] *quam sese iterantes* A.B. ^b si memorati] *et si memorati* A.B.

labam pro longa positam ^cinveneris, quod raro fit, ne te moveat: potest ^denim hæc esse communis, ^{dd}qua pars orationis finitur. Duobus anapæstis terminatur.

3

De eodem aliter.

• Pentametrum elegum constat ex duabus semiquinariis, ^fid est, ut posterior tome duos dactylos habeat, et semipedem. Quidam vero sic scandunt: tertium pedem spondeum faciunt, ut ^gduo anapæsti sequantur, propter quod oportet semipedem prioris ^htomes longum esse. Alii vero, quia duo commata esse dixerunt, voluerunt brevem esse et prioris tomes semipedem, quia novissima semper indifferens est, ⁱatque hoc utuntur exemplo, ^kid est ut semipes partem orationis videatur implere. Nam talis pentameter ^lvitiosus erit:

[*Hæc nostræ quoque sententia mentis erat.*]

Sed et hoc accipiendum est, quod geminum comma, id est elegus, hexametro subjungitur, sed, ut Archilochus invenit, et dactylica ^mtome.

^c invenies, quæ ratio sit, ne moveat. Potest enim esse ratio aliqua qua pars] inveneris, quod raro fit, ne te moveat. Post te (*Potest*) A. enim hæc esse communis qua pars A.B. ^d enim esse] enim hæc esse A. Tum rationis: quare pars Ven. ^{dd} qua] Santenius ad Terent. Maur. p. 291. F. quia. Tum finitis Putschius. ^e Pentametrum elegum] Pentemetrum elegeum B. ^f ita ut posterior comma] id ut posterior A. id est ut posterior B. Ven. ^g anapæsti] duo anapæsti A.B. Tum consequentur B. ^h commatis] tomes A.B. et sic mox. comæ Ven. hic et infra. ⁱ atque hoc utuntur] est ad quæ hoc utuntur A. est atque hoc utuntur B. ^k illo, quod subiit Æsone natus opus ita ut semper partem orationis] id ut (*est* B.) semipes partem orationis A.B. id est ut semper partem orationis videatur implere Ven. ^l vitiosus erit, Hæc nostræ quoque sententia mentis erat. Sed et hoc accipiendum est, geminum in epodis hexametro subjungitur] *vitiosus erit. sed et hoc accipiendum est quod genutium comma id est elegus exametro subjungitur* A. *vitiosus—accipiendum est elegis exametro subjungitur* B. *Hæc nostræ—erat om.* Ven. qui mox *elogiis pro epodis.* ^m κοπή] tome A.

CAP. XXVI. DE IAMBICO.

Versus ternarius iambicus, quo tragoediae et comœdiae scribuntur, ipsi ⁿjugiter iambo et sine auxilio ^opedis alterius constat, a quo nominatur; sed varietatis causa ^precipit dactylum, spondeum, anapæstum, tribrachyn. Fiunt itaque numero quinque, qui convenienter, prout ratio postulaverit, ^qinter se variantur: sed in sinistris pedibus ipsum ^rdebet recipere iambum, aut tribrachyn, aut pyrrhichium; quarta tamen regione, ipsum perpetuo dominum: in dextris quolibet, ut ^sfors obtulerit, de supra memoratis. In comœdiis vero latius funditur, ^tet licet currat sicut in tragœdiis senarius iambus, ^vtamen recipit pedes spondeum et dactylum, anapæstum, proceleusmaticum, tribrachyn, pyrrhichium, et ipsum ^wdominum iambum, ^xsed in dextris pedibus. In comœdia quemcunque ex his ^yin sinistris, ^ztribrachyn, pyrrhichium, et seipsum; aliquando in secundo et ^asexto loco, et anapæstum et proceleusmaticum. Quarto vero, aut ipse aut proceleusmaticus ^besse debet, magis in quantum potest, ^cipse catalexin facit in bacchio. Feritur quoque senarius iambicus combinatis pedibus ^dter, et singulis combinationibus præponitur ^equilibet pes de supra memoratis ^fquinque pedibus. Item subjungitur unus

ⁿ jungitur] *jugiter* A.B.   ^o alterius pedis] *pedis alterius* A.B.
^p recipit] *recepit* A.   ^q in se] *inter se* B.   ^r debent rapere] *debet recipere* A.B.
^s fors] *fores* A.   ^t licet currat sicut] *et licet currat sicuti* in A. et *licet currat sicuti* in B. Mox *senariis iambus* Ven.
^v Recipit enim pedes] *tamen recepit* (*recipit* B.) *pedes spondium dactilicum* (*dactylum* B.) A.B. enim om. Ven.   ^w in secundo dominum] *in secundo* om. A.
^x et in dextris] *sed in dextris* A. *sed in dextris* Ven. Mox *quæcunque* Ven.   ^y sinistris] *in sinistris* A.B.
^z tribrachyn, pyrrhichium] *tribrachis et pyrricium* A.B.
^a in sexto loco] *sexto loco et anapestum et proceleumaticum* A.B.
^b debet esse] *esse debet* A.B. Ven.   ^c ipse] *ipsa* A.
^d et singulis] *ter et singulis* A.   ^e qui libet] *qui licet* B.   ^f quinque] *quinque pedibus* A.B.

sine dubio ^g ex tribus his, id est ^h tribrachys vel anapæstus, vel ipse dominus. Nonnunquam etiam pyrrhichium admittit, quia novissima metri syllaba ⁱ indifferenter ponitur. Ex hoc utique derivatur ^j choliambus, in fine claudicans, quoniam expulso pyrrhichio versa vice spondeus ^k interpositus, utpote contrarius adversarii crura frangit. Sæpius autem tertiæ ^l combinationis secundo pede invenitur communis syllaba, quæ excipitur a duabus consonantibus, quarum prior sit ^m muta, sequens liquida. Sane huic metro ternario si accesserit quarta dipodia, fit versus ⁿ quadratus, qui per combinationem quater feritur, eosdem recipiens pedes quos ^o iambus ternarius, æque tragœdiæ comœdiæque conveniens; ^p et habet vero in se catalecticum et acatalectum. In hoc metro tam inseritur in fine periambus, quam excluditur ^p choriambus.

CAP. XXVII. DE TROCHAICO.

Trochaicum metrum recipit pedes quinque, dactylum, spondeum, anapæstum, tribrachyn, trochæum, a quo nominatur. ^q In triplicem autem feritur dipodiam, et unicuique sine dubio pedes tam præponuntur ^r hi, trochæus, dactylus, tribrachys; quam ^s subjungitur quilibet de supra memoratis quinque pedibus. ^t Catalexin facit aut in amphimacro, aut in epitrito quarto.

^g tribus] *tribus his* A. ^h tribrachys] *ex tribracchis* A. ⁱ indifferenter] *indifferentia* B. ^j *σκάζων* in fine claudicans] *choliambus in fine chlodicans* A. *choriambus* B. Ven. pro *σκάζων*. ^k interponitur] *interpositos* A.B. ^l combinationis] *declinationis* Ven. qui mox *trinacrio* pro *ternario*. ^m quadratus choriambicus qui quater] *quadratus qui per combinationem quater* A.B. *quadratus qui choriambitionem quater* Ven. ⁿ iambicus] *iambus* A.B. *iambus ternarius* Ven. ^o et habet vero in se catalecticum et acatalecticum in hoc metro tam inseritur A.B. ^p periambus] *choriambus* A.B. ^q triplici—dipodia] *in triplicem—dipodion* A.B. *triplicem autem fertur tripodiam* Ven. ^r trochæus] *hic trocheus* A. *hi trochæus* B. qui supra *pedi*. ^s subjunguntur] *subjungitur* A.B. *subjungantur* Ven. ^t catalecticon] *cataleron* A.B.

Hoc autem metrum ab ^viambico distat, quod in illo ^z combinatis ^w pedibus, id est singulis combinationibus, præponitur quilibet pes de supra memoratis quinque pedibus, et subjungitur unus de tribus qui ex brevi constant: in trochaico vero versa vice primæ combinationi præponitur unus de tribus, et item subjungitur quilibet de quinque pedibus.

CAP. XXVIII. DE ANAPÆSTICO.

Anapæsticum metrum est, quod aut ^xsolo ipso anapæsto constat, ^yaut adjunctis cum eo, prout fors tulerit, spondeo, ^ztribracho, dactylo. Sed dactylum nunquam ^arecipit, nisi in dextris pedibus, vel quemque ex illis aliis. In sinistris vero quemlibet ex tribus, prout res exegerit, extra dactylum, spondeum, tribrachum, anapæstum. Hoc metrum catalexin facit, ^baut ionico ἀπὸ μείζονος, aut ἀπὸ ἐλάσσονος, aut in molosso, aut in pæone quarto, aut in choriambo. Scire debemus tum demum in ultimo ^ctrisyllabum hoc metrum admittere, cum in penultimo loco ^dspondeum habet.

^eAlii de eodem sic: anapæsticum metrum recipit ^z pedes quattuor, dactylum, spondeum, proceleusmaticum.

^v iambico] iambo A.B. ^w pedibus subjungitur unus de tribus, qui ex brevi constant, in hoc autem subjungitur quilibet de quinque pedibus] *pedibus id est singulis combinationibus præponitur quilibet pes de supra memoratis quinque pedibus et subjungitur unus de tribus qui ex brevi constant hi (in B.) trochaico vero versa vice trinæ combinationi præponitur (componitur B.) unus de tribus et item subjungitur quilibet de quinque pedibus A.B.* ^x ipso solo] soli ipso A.B. ^y adjunctis] *aut adjunctis A.B.* ^z tribrachy] tribrachio A. ^a recipit in dextris] *recepit nisi in dexteris (dextris B.) A.B. nisi item Ven.* ^b aut in ionico ἀπὸ μείζονος, aut ἀπὸ ἐλάσσονος, aut in molosso, aut hippio quarto aut] *aut ionico apo mizonos aut apo elassonos aut in molosso aut in poenae (pæone B.) quarto aut in A.B.* ^c trisyllabum] *trisyllabus A. trisyllabo Ven.* ^d spondeum vel proceleusmaticum habuerit] *spondeum habet A.B. vel . . habuerit om. Ven.* ^e metrum] *Alii de eodem sic anapæsticum metrum recepit (recipit B.) pedes A.B. Mox a nomine meruit Ven.*

cum, anapæstum, a quo nomen meruit. Horum compositio frequens [¶]est anapæsto per quem plurimum constat, sed dactylum in ^²dextris tantum pedibus habet, vel quemlibet ex aliis: in sinistris vero extra dactylum quemlibet ex tribus, prout res exegerit, id est spondeum, ^³tribrachyn, ipsum dominum. A dimetro autem in tetrametrum ampliatur .. autem tam dactylus perpetuo dexter, et aliquando subjungitur unus quilibet ex tribus. Hujus clausula spondeo et dactylo terminatur.

CAP. XXIX. DE ANTISPASTO.

Antispasticum metrum componitur antispasto, admittit autem ^²et iambicam basin per sympathiam. Et prima quidem regio primæ gressionis antispasticæ ^³magnitudinis omni genere a poetis movetur, longatur autem a dimetro usque ^⁴ad pentametrum. Perfectissimum autem est ^⁵ἐκκαίδεκασύλλαβον Sapphicum, et hoc quidem acatalectum est, et habet ^⁶novissimam basin iambicam. Tetrametrum autem catalecticum

[¶] est cum] cum om. A.B.Ven. ^² in dextris tantum pedibus habet. Idem quemlibet ex tribus prout exegerit] in dextris tantum habet vel quemlibet ex tribus prout res egerit A. et in marg. ex aliis in sinistris vero extra dactylum quemlibet.—in dextris pedibus tantum habet vel quemlibet ex aliis. in sinistris vero extra dactylum quemlibet ex tribus prout res exegerit. Id est spondeum B. ^³ tribrachyn, tamen dactylus perpetuo dexter, et aliquando subjungitur unus quilibet] tribrachyn ipsum dominum a dimetro (dimetrum B.) autem in tetrametrum ampliatur autem tam dactylus perpetuo dexter et tres aliquam (alii quam B.) subjungitur unus quilibet A.B. ^⁴ iambicam basin] et iambicam basin per sympathiam A.B. iambicum basin per sympathiam Ven. ^⁵ magnitudinis] magnitudines B. ^⁶ ad pentametrum] ad om. A.B. Ven. ^⁷ hendecasyllabam sapphicum] hæccedecasyllabon sapphicum A.B. Mox si quidem Ven. ^⁸ novissimam syllabam iambicam. Tetrametrum autem catalecticum perfectissimum est, quod appellatur iambicum] novissimam basin iambicam. . Tetrametri autem catalectici perfectissimum est quod appellatur priepium quod plyidam (plyida A.) admittit A.B. n. s. i. Tetrametri autem catalectici perfectissimi est quod appellatur pampium ploida admittit Ven.

perfectissimum est, quod appellatur Priapeum, quod plyida (?) admittit.

CAP. XXX. DE CHORIAMBICO.

Choriambicum metrum constat choriambo pede quadrato, a quo nomen ^esumsit, a dimetro autem in tetrametrum longatur. Feritur per ^fdipodiam quater, in qua antecedit trochæus, sequitur iambus, sed interdum ^{ff}priore trochæi syllaba in duas breves resoluta tribrachyn admittit, mediæ duæ quoque ^gdipodiæ iambicæ optime ponuntur quartæ clausulæ, id est ^hut ultimus pes, aut bacchio, aut ⁱtribracho terminetur, vel potius iambica dipodia collocatur, in qua antecedit anapæstus.

CAP. XXXI. DE IONICO MAJORE.

^kIonicus major constat homonymo pede, admittit autem ^lκατὰ συμπάθειαν basin trochaicam, et hujus metri primæ gressionis prima regio multiformiter variatur, et brachycatalecton ^mdesiderat, a dimetro in tetrametrum longatur.

CAP. XXXII. DE IONICO MINORE.

ⁿIonicus quoque minor constat ex homonyma dipodia, in qua antecedit pyrrhichius, sequitur spondeus, vel anapæstus, et pyrrhichius. ^oNonnunquam etiam κατὰ συνείρεσιν brevium syllabarum molossus interponitur, et

^e habet] *sumsit* A.B. *nomine omissio habet* Ven. ^f dipodiam in qua] *dipondiam quater in qua* A.B. ^{ff} prior Ven. ^g iambicæ] *dipodia iambicæ* A.B. ^h ut ultimus] *ut* om. B. ⁱ tribrachy terminetur] *tribracho terminatur* A.B. ^k Ionicum a majore] *Ionica major* A.B. *Ionicus major* Ven. ^l catalexim] *cata synpathian do a sen (an bas en B.) tro che cen et* A.B. *catalexim pathādo aeri cro chen ut* Ven. et *mox* om. *prima.* ^m desyderat] *deserat* B. Tum *longetur* Ven. ⁿ Ionicum quoque aminore] *Ionicus quoque minor* A.B. Ven. ^o nonnunquam et] *nonnunquam etiam* A.B.

in dimetris quidem, cum prior basis pentasemos fuerit, id est temporum quinque, erit sine dubio secunda heptasemos, id est temporum septem. A dimetro in trimetrum ampliatur.

CAP. XXXIII. DE PÆONICO.

Pæonicum metrum, quod plerique rhythmicum esse dixerunt, constat priore pæone, admittit vero P et quartum, et creticum, et bacchium a brevi qui est, ad metri finem. Hoc ἐν παραβάσει Aristophanes composuisse creditur. Elegantissimum est igitur, cum per singulos pedes pars orationis ⁹impleatur.

CAP. XXXIV. ¹DE VERSUUM GENERIBUS.

¹¹Versuum genera præcipua sunt quinque. Aut enim dimetri sunt, aut trimetri, aut tetrametri, aut pentametri, aut hexametri, sed singulorum plurimæ sunt species.

² *De dimetro.*

Dimeter ex inferiore parte hexametri, qui habet dactylum et spondeum vel trochæum. Hujus exemplum est in ¹Horatio tale,

Terruit urbem ;

quale est et illud,

Primus ab oris.

³ *De trimetro.*

Trimeter herous ex inferiore parte hexametri. Hujus exemplum ¹est tale,

P et quartum creticum et bacchium [Elegantissimum] et quartum et creticum et bacchium a brevi qui est ad metri hocen parabasear est fanes composuisse creditur. Elegantissimum A. et fere B. bachium a brevi qui est a dimetri finem composuisse redditur Ven. ⁹ imple-

tur] impleatur A.B. ¹ De versuum] *Diversum* A. ¹¹ Versibus Ven. ² Horatio terruit urbem quale] *Horatio tale, terruit urbem quale illud est* A.B. ¹ Præmia magna petuntur] *est tale jam vaca (vaga*

*Jam vaga tollere Phæbus
Lumina destinat ortu.*

De tetrametro.

4

Tetrameter ^u herous ex inferiore parte hexametri,
^v cujus exemplum est tale,
Fulmina nubibus obvia torques.

De pentametro heroo.

5

Pentameter herous ex inferiore parte ^w hexametri.
Hujus exemplum est,

^x *Sparsaque luminibus polus indicat astra.*

Hæc incisa dicuntur, id est commata, ^{xx} et quædam ex
inferiori parte hexametri detracta possunt videri, ^y de
superiore ejusdem parte desecta.

De pentametro elegiaco.

6

Pentameter elegiacus, cujus exemplum est,
Candida ceruleo nata Venus pelago.

Hic constat ex duobus principiis hexametri, ^z recipit
in imo duo anapæstos, vel certe novissimum tribra-
chyn, prædicta ratione ultimarum syllabarum.

De iambico comico.

7

Iambicus qui ^a verus est constat ex omnibus iambis,
ut,

Anus virente secta ^b pinus in Grago.

B.) *tollere phæbus lumina destinat ortu* A.B. Usque ad *Fulmina* om.
Ven. ^u heroicus] *herous* A. et sic ubique. ^v *hujus exemplum est]*
cujus exemplum est tale B. ^w *hexametri* om. Ven. ^x *sparsa*
aqua luminibus populus (*polus* A.) *indicat astra* A.B. ^{xx} *quædam]*
et quædam A.B. Ven. ^y *et de superiore ejus]* *de superiore ejusdem*
A.B. et om. Ven. ^z *recipit imis duos anapæstos vel certe novis-*
simo] *recepit in imo duo anapestus* (*anapestos* B.) *vel certe novissi-*
imum A.B. *recepit initio—novissimum* Ven. ^a *versus est comicus]*
verus est B. *comicus* item om. A. ^b *pi, nus ex agro hic recipit]* *pin*
sin grago. hic recepit A. *pin sin grago* B. *pinus in agro* Ven.

Hic recipit spondeos vel alios sui generis pedes, id est totidem temporum, etsi non totidem syllabarum, ^crecipit, inquam, spondeos, sed primo et tertio et quinto loco; ultimo autem ^daliquando pariambum.

8

De iambico tragico.

Iambicus tragicus hic, ut gravior juxta materiae pondus esset, semper ^{dd}quinto loco spondeum recipit; aliter enim esse non potest tragicus. ^eCetera, ratio superioris iambici in hoc observanda est.

9

De iambico scazonte.

Iambicus ^{ee}*σκάζων*, qui Hipponacteus ab auctore dicitur, fere similis superioribus, nisi ^fquod in imo habet spondeum. Hujus exemplum est,

^g*Ligare guttur pendulo* ^h*canum vincolo.*

10

De iambico Archilochio.

Iambicus ⁱcolobus Archilochius hic de vero iambico syllaba extrema ^kdetracta factus est, cujus exemplum in Horatio tale,

Trahuntque siccas machine carinas.

Si esset *carinulas*, esset iambicus ^lverus.

11

De trochaico.

Trochaicus ^midem senarius et quadratus, hic ⁿsi

^c recipit] recepit A.   ^d periambum] aliquando pariambum A.B.
 Seq. sect. om. Ven.   ^{dd} quarto] quinto A.B. Tum recepit A.
^e Cætera] Cetera venuste dixit simul et vetuste pro "quantum ad cetera attinet." Sciopp. Susp. Lect. p. 286.   ^{ee} *σκάζων* qui Hipponacticus] scazon id est (idem B.) hipponacteus A.B. i. Hipponactius Ven.
^f quod imo] quod in imo A.B.   ^g ligate] ligare A.B. Ven.
^h canum] canum A. tūi Ven.   ⁱ colobus hic de metro] colobus archilochius hic de vero A.B.   ^k attrita factus est cujus] detracta factus est et est ejus A.B.   ^l versus perfectus] perfectus om. A. Ven. verus B.
^m senarius] idem senarius A.B. i. senarius Ven.   ⁿ si colobus est, septem] si versus est omnes septem A. severus est omnes septem B. versus Ven. pro colobus.

verus est omnes septem trochæos habet, et semipedem, id est unam syllabam, cujus exemplum tale est,

^a *Immerens anus virente secta pinus in Grago.*

Hic fit cum ad iambici veri principium additur pes trisyllabus amphimacrus. Recipit pedes sui generis, qua ratione de iambico diximus. Fit trochaicus Hipponactius, quoniam iambico ꝑ cognatus est. Hujus exemplum est,

^q *Festi dies amæna luce præpotens salve.*

Hoc sic est, ut si facias tale,

^r *Socrates ligare guttur pendulo cavum vincolo.*

Quos autem pedes ^s recipit ex superioribus liquet. Fiet trochaico colobo si dicam,

Socrates trahuntque siccas machinæ carinas.

Et hic recipit trochæos et ceteros sui generis pedes, et in ^{ss} imo spondeum vel trochæum.

De Asclepiadeo.

12

Asclepiadeum ab auctore dictum, ^t cujus exemplum est,

Mæcnas atavis edite regibus.

Hic ^u potest, unde ortus est, ad pentametrum elegiacum redigi, addita una syllaba, sic,

Mæcnas atavis edite ^v remigibus.

Quod tale est, quale ^w illud supra,

^a Jam satis terris virente secta pinus in agro] *immerens anus virente secta pinus binus in grago* A.B. qui pergunt *hic fit cum ad iambici veri principium additur pes trisyllabus amphimacrus hic recipit* (recepit A.) *pedes sui generis quam rem de iambico diximus* A.B. Jam satis terris om. Ven. qui post *agro* addit *hic fit recipit* etc. ꝑ cognatus] *cognatus est* A.B. ^q Feste] *festi* A.B. *festæ* Ven. tum *ameni* a B. ^r ligate] *Socrates ligare* A.B. Ven. ^s recipit] *recepit* (recipit B.) ex superioribus *liquet fiet* A.B. Tum de trochaico colobo si dicam *Socrates trahuntque siccas machinæ carinas et hic recipit* (recepit A.) *trocheos sed ceteros sui generis pedes et in imo spondeum vel trocheum* A.B. *liquefiet—sic dicam* Sc. ^{ss} ultima] *una* Ven. ^t ejus] *cujus* A.B. ^u ponit Ven. qui mox *penthemimeri* pro *pentametrum*. ^v regibus Ven. ^w illud] *illud supra* A.B. *est illud* Ven.

Candida cæruleo ^wnata Venus pelago.

Potest Asclepiadeus ab hexametro nasci, detracto in mediis partibus disyllabo verbo et ^xultimo, ut si dicas,

Nimborum in patriam loca facta furentibus ^yaustris.

Nimborum in patriam facta furentibus.

Aut illud :

^zAvolsunq̃ue humeris caput et sine nomine ^acorpus.

Avolsunq̃ue humeris et sine nomine.

Rursus illi Asclepiadeo adde disyllabum verbum in medio ^bet in imo, et facies hexametrum,

Mæcenatavis ades edite regibus olim.

13 *De hendecasyllabo Sapphico.*

Hendecasyllabum ^cSapphicum Sappho poetria invenit. Exemplum hujus tale est,

Jam satis terris nivis atque diræ.

superior pars ex trochaico est. Nam si hæc verba

Jam satis terris

suppleas, facies integrum trochaicum, sic,

Jam satis terris virente secta pinus ^din Grago.

Inferior autem, verba hæc

^eNivis atque diræ

de principio iambici sunt. Denique additis quæ de sunt, ^fiambicus poterit impleri, sic,

Nivis atque diræ secta pinus ^gin Grago.

Hæc metra, quæ ex commatibus constant, unde partes habent, inde et pedes sumunt.

^w vecta] nata A.   ^x ultimo] ultimis A.B. ultimus Ven. Mox Nimborum—furentibus et Avulsum—nomine om. Ven.   ^y austris. aut illud B.   ^z avulsum] avolsun A.   ^a corpus] corpus. rursus illi A.B.   ^b et ultimo et facies hexametrum. Mæcenatavis, semel edite regibus edite] et in imo facies hexametrum sic Mæcenatavis ades edite A. et fere B. et ultimo om. Ven.   ^c Sapphicum quod S.] Sapphicum Sappho A.B.   ^d agro] grago A. graco B.   ^e nivis atque diræ] nivis grago atque diræ A.B.   ^f iambicus] iambicis A. iambici Ven.   ^g pinus ex agro] pinus in grago A.B. pinus in agro Ven.

De choriambico.

14

Choriambicus est, qui constat ^hchoriambo pede, qui est ex longa et duabus brevibus et longa. Hujus exemplum est,

Ergo ades huc ambrosia de Veneris palude.

Est in Horatio tale,

ⁱ*Hoc deos vere Sybarin quid properas amando.*

Recipit hic in imo ^kvel palimbacchium pedem, qui est ex brevi et duabus longis, vel amphibrachyn, qui est ex brevi et longa et brevi.

De Archilochio.

15

Archilochium de proximo superiore præcisum ^lest hujusmodi,

Lydia dic per omnes.

Hoc ^mtale est, quale si facias,

Cur properes amando.

Quod magis apparebit unde ⁿsit sectum si sic jungas,

Hoc deos vere Sybarin Lydia dic per omnes.

Sic enim integer est choriambicus.

De hendecasyllabo Phalæcio.

16

^oHendecasyllabum Phalæcium a Phalæco inventum tale est,

Vidi credite per lacus Lucrinos.

^h choriambo pede, qui ex] *choriambico pede, qui est ex B.* ⁱ tale Te deos oro sybarin cur properes] *tale. hoc deos vere sybarin quid properas A.B.* Tum perdere addit Ven. ^k bacchium pedem, qui est ex brevi et longis duabus] *vel palimbacchium pedem qui est ex brevi et duabus longis vel amphi brachin qui est ex brevi et longa et brevi A.B. vel palimbacchium p. qui ex b. et longa et brevi Ven.* ^l Hujus exemplum est] *est hujusmodi A.B.* ^m est tale] *tale est A.B.* ⁿ si sectum sic jungas Te deos oro—choriambicus] *unde sit sectum si sic jungas. hoc deos vere choriambus A.B. ut sic sectum si sic—choriambus Ven.* ^o hendecasyllabum phalæcium, a Phalæco inventum est tale] *endecasyllabum falæcium a faleco inventum tale est A.B. phaleuticum—phaleutico Ven.*

Hujus pars prior de hexametro est, quam ^psupplebimus sic,

Vidi credite per liquidos Nereida fluctus.

Posterior autem pars de principio iambici est, quam si ^qsuppleamus, integrum iambicum faciemus sic,

Lacus Lucrinos inter ^ralta navium.

¹⁷ Anacreontius in Horatio talis est,

Sic te diva potens Cypri.

Præcisus hic est de proximo superiore hendecasyllabo, et tale est, quale illud,

Vidi credite per lacus.

Rursus ^ahendecasyllabus ex isto superiore ^{ss}fieri potest,

Sic te diva potens Cypri Lucrinos.

Ergo apparet ^ttrisyllabos hendecasyllabo esse tractas, ut Anacreontius fieret.

¹⁸ Archilochium aliud in Horatio tale est,

Solvitur acris hyems grata vice veris et Favoni.

^uHoc ut fieret, indita est hexametro syllaba ante duas ultimas. Denique si eam detrahas, facies hexametrum, sic,

Solvitur acris hyems grata vice veris et ^vanni.

¹⁹ Alcaicum ab Alcæo ^winventum in Horatio tale est,

Vides ut alta stet nive candidum.

^xHoc ex duobus ^ycommatibus constat. Nam superius illud,

^p supplebimus] *supplevimus* A. Mox *credite vidi*—*nereidas* Ven. Tum *pes a pro pars de.* ^q *supplemus, integrum*] *suppleamus integrum* A. *suppleamus* B. Ven. ^r *lata*] *alta* A.B. ^a *hendeacasyllabus* Ven. et mox *ista.* ^{ss} *fieri* om. A.B. ^t *trisyllabum* ab *hende-*
casyllabo esse detractum] *trisyllabos endecasyllabo esse tractas* ut A.B. *trisyllabum hendecasyllabum esse tractum* et Ven. ^u Hoc etiam ut fieret archilochium, indita est hexametro syllaba. Nam duas denique si inde detraham faciam] *hoc ut fieret indita est exametro syllaba ante duas ultimas. denique si eam detrahas facies* ex A.B. Hoc est ut fieret indita est—*an*—*eam detrahā facies* Ven. ^v *anni*] *favoni* A.B. Ven. ^w *inventore*] *inventum* A.B. ^x *hoc est ex*] *est* om. A. ^y *commatibus*] *commatibus constat* A.B.

Vides ut alta

tale est, quale illud in iambico,

Ibis Liburnis.

Inferius illud,

Stet nive candidum,

tale est, quale illud in Asclepiadeo,

Edite regibus.

Alcaicum ^xaliud in Horatio tale est,

20

Pones iambis sive flamma.

¶ Hic si addas verbum *torrida*, erit plenus iambicus sic,

Pones iambis sive flamma torrida.

Ergo apparet hoc Alcaicum ab iambico esse præcisum.

Alcaicum aliud in Horatio tale est,

21

Usque meis pluviosque ventos.

^zHic ne fieret hexameter ultra medium duæ dictiones exsectæ sunt, quas si velis reddere, supplebis hexametrum sic,

Usque meis pluviosque rapaci turbine ventos.

Archilochium ^aaliud in Horatio tale est,

22

Nullam Vare sacra vite prius severis arborem.

^{aa}Huic tolle ^bduo verba disyllaba juxta principium,

^cfacies Asclepiadeum, sic,

Nullam ^dvite prius severis arborem.

Hoc enim tale est, quale illud,

^x illud] aliud A.B. Ven.   ¶ Hic si addas verbum, torrida terga, apparebit hoc alcaicum ab iambo] addas verba torrida erit plenus iambicus sic. pones iambis sive flamma torrida. ergo apparet hoc alcaicum ab iambico A.B. appareret Ven.   ^z Hic ne fieret hexameter ultra medium duæ dictiones exceptæ sunt, quas si velis reddere supplebis hexametrum, usque meis pluviosque coercet numine ventos] ut hic (ne hic B.) fieret exametri ultra medium execte (exaectae B.) sunt quas si velis (qua vellis B.) reddere sum plevis exametrum sic usque meis pluiosque rapacitur vine (pluviosque rapaci turbine B.) ventos A.B. ut hic fieret hexametri ultra medium exceptæ Ven. qui mox pluviosque rapiatis vitæ ventos.   ^a aliud est Ven.   ^{aa} hinc tolle] huic tolle A.B.   ^b duo verba scilicet] duo A. scilicet om. B.   ^c et facies] et om. A.B.   ^d vite prius] pejus vitæ Ven.

Mæcnas atavis edite regibus.

Ergo apparet quod Archilochus ^cinterposuerit dimetrum ex Archilochio hujusmodi,

Capiunt ^dferas et aptant.

Hoc tale est, quale illud,

Vice veris et Favoni.

23 ^eGlyconium ex iambico dimetrum in Horatio tale est,

Non ebur neque aureum.

Hoc ex inferiore iambici parte præcisum est. Nam si ^freddas ei principia, supplebis iambicum sic,

Ibis ^gLiburnis, non ebur neque aureum.

24 Ionicus ^hἀπ' ἐλάσσονος dicitur, ⁱquia hic pes constat ex duabus brevibus et duabus longis. Hujus exemplum in ^kHoratio est,

Miserarum est neque amorì dare ludum.

25 Ionicus ^lἀπὸ μείζονος superiori contrarius. Nam ex duabus longis et duabus brevibus constat, cujus exemplum,

Pansa optime, divos cole, si vis bonus esse.

Hic et ^mSotadeus vocatur, quia Sotades eo plurimum usus est.

26 Archilochium ex iambici parte priori in Horatio ⁿtale est,

Ut prisca gens mortalium.

Huic si inferiora restituas, quæ Archilochus amputavit, facies iambicum ^oplenum sic,

Ut prisca gens mortalium vitam trahit.

^c amputaverit dimetrum est Archilochio ut est] *interposuerit dimetrum ex Archilochio hujusmodi est* A.B. *imposuerit* Ven. qui supra apparuit et infra modi pro ut. ^d feras] *forās* Ven. qui mox aliud pro illud. ^e Glyconium] *Gletionium* A. *Glisionium* B. ^f reddis] *reddas* A.B. ^g Liburnum] *Liburnis* A.B. ^h *apelassonos* A.B. ⁱ quia] *qui* A. *quare* Ven. ^k Horatio est] *est* om. A.B. ^l ἀπὸ μείζονος] *apomizonos* A.B. ^m sotadicus] *sotadeus* A.B. ⁿ tale] *tale est* A.B. ^o ut prisca gens mortalium] *sicut prisca mortalium* A.B. Ven. *Mox vitari* Ven.

Archilochium aliud in Horatio tale est, 27
Scribere versiculos amore ^qpercussum gravi.

Satis apparet priorem partem hexametri esse, posteri-
orem ex iambico. Nam illud,
Scribere versiculos,
^rtale est, quale,
Arma virumque cano.

Illud autem quod est,
Amore percussum gravi,
tale est, quale,
^s*Ut prisca gens mortalium.*

De hoc supra dictum.
^{ss}Archilochus ita metra consecuit, ut et iambico de- 28
traheret syllabam, et faceret versum talem,
Juppiter salutis arbiter meæ.

^tNam si dicas,
O Juppiter salutis arbiter meæ;
erit iambicus plenus.

Anapæsticus, ^vqui ex pedibus anapæstis constat, talis 29
est in Sereno,
Cede testula ^wtrita, sol occurrit tibi per speculum Panope.

Hic ^xrecipit pedes sui generis, de ^yqua re supra dixi-
mus. Anapæstus autem fit, ex duabus brevibus et
longa.

Anapæsticum ^zchoricum habemus in ^aSeneca, 30
Audax nimium qui freta primus.

^q perculsum] *percussum* A.B. Ven. ^r est tale] *tale est* A.
^s ut] de Ven. ^{ss} Archilochus et ita metra confecit ut iambico
detraheret s. e. f.] *Archilochus ita metra consecuit yt et iambico detra-*
heret et faceret A.B. et fere Ven. ^t erit iambicus plenus hoc
modo, O Juppiter etc.] *arbiter meæ. nam si dicas o Jupiter salutis*
arbiter meæ erit iambicus plenus A.B. ^v anapæstis constat pedi-
bus] *ex pedibus anapæsti constat* A.B. *anapæsti c. p.* Ven. ^w irrita]
trita A. *celtula trita solem curret* B. *trita solo : cor iit tibi* Sc. ^x re-
cipit] *recepit* A. *hoc recipit* B. ^y qua re] *re om.* B. ^z carmen]
choricum A.B. *coritum* Ven. ^a Horatio] *Seneca* A.B.

Admiscetur huic propter gratiam varietatis ^adimeter
heroicus. Nam tale est,

Qui freta primus,
quale,

Terruit urbem.

In cetero recipit hoc metrum spondeos et ^calios sui
generis pedes.

31 Archilochus etiam de iambico colobo ^dfacit comma
tale,

Huc ades Lyæ.

Quod tale est, quale illud,

Machinæ carinas.

Et potest suppleri iambicus ^ecolobus sic,

Trahuntque siccas, huc ades Lyæ.

32 Dimetrum heroicum ex superiore parte hexametri
^ffactum est, ut sunt illa,

Scribenti mihi præmonstra dea.

Hic enim duo pedes sunt de principio hexametri.

33 ^gSic et trimetrum ex superiore parte hexametri tale,

Musæ Pierides novem.

^hSed hoc idem Anacreonteum est, de quo supra dixi-
mus. Nam simile est illud quod posueramus exem-
plum,

Sic te diva potens Cypri.

34 Tetrametrum heroum ex superiore ^ktale est,

Optima mente tibi fero munera.

Hic si addas duos pedes, id est,

Terruit urbem,

hexameter implebitur.

35 Pentameter quoque heroicus fit ex superiore parte
hexametri sic,

^a dimeter Ven.   ^b urbem] orbem A.   ^c alios] alio A.   ^d fa-
ctum] factus B.   Mox tale est Ven.   ^e colobos] colobi A. Ven.
^f factum] factus A. B.   ^g trimetrum] Sic et trimetrum A. B.   ^h Sed
idem] Sed hoc idem B.   ⁱ meæ] novem A. nō Ven.   Mox exem-
plo Ven.   ^k sic] tale A. B. tum tibi om. B.   ^l urbem hexame-
tri] urbem dimetri A. urbem om. Ven.

Fonteis et gelidi^m peragro vada fluminis.

Hic perspicuum est unum pedem deesse, quo minusⁿ sit plenus hexameter.

Heptametrum heroicum fieri solere si dixerò, ridiculum quibusdam videbitur, ° sed ejus exemplum tale,

Clio cui dedit ingenium docile atque libidine vinctum.

°° Saturnium in honorem dei Nævius invenit, addita una syllaba ad iambicum versum, sic,

¶ Summas opes qui regum regias refregit.

Huic si demas ultimam syllabam, erit iambicus, de quo sæpe memoratum est.

Angelicum metrum, celeritate nuntiis aptum, PP Stesichorus invenit. Unam enim ultimam syllabam detraxit hexametro, et fecit tale,

Optima Calliope miranda poematibus.

Restitue quamlibet in ultimam syllabam, et implebis hexametrum.

Priapeum, quo Virgilius in prolusionibus suis usus fuit, tale est,

Incidì patulum in specum, procumbente Priapo.

Prius comma ex ° inferiori parte iambici supplebitur sic,

Ibis Liburnis, incidì patulum in specum.

^m vada fluminis accolo] peragro vada fluminis A.B. accolo om. Ven.
ⁿ fiat] sit plenus A. sit plenus B. sit Ven. Supra uno pede Ven. et mox solèt si dixere. ° sed exemplum tale. Clio cui dedit ingenium demente libidine junctum] sed (sed est B.) ejus exemplum tale.

in elio (in elyo B.) cui dedit ingenium docile atque libidine vinctum (junctum B.) A.B. et Ven. pro demente. °° Venusinus invenit]

Saturnium in honorem dei Nævius invenit addita una syllaba ad iambicum versum. sic, Summas opes qui B. Sat in honorem dei venus Ven. P Vid. Atil. Fortunat. supra p. 351. PP Stesichorus invenit.

unam enim ultimam syllabam detraxit ex ametro et facit tale optime (fecit tale optima A.) Calliope miranda poematibus restitue quamlibet (quemlibet A.) in ultimam syllabam et implebis ex ametrum priapeum quo Vergilius in prolusionibus vis (suis A.) usus fuit. tale est incidì patulum specum (in specum A.) A.B. quæ fere absunt ab edd. vett. Terpsichorus invenit unam enim syllabam ultimam hexametro efficit, id tale est Ven. ° inferiori parte] inferiore parte iambici A. inferiori parte ex ametri B.

Posteriorius comma ex inferiori parte hexametri supplebitur sic,

Arma virumque cano, qui procumbente Priapo.

40 Anapaesticum ^rdimetrum fit ^aincisione, cujus hæc exempla sunt,

Agite o pelagi cursores,

^r*Cupidam in patriam portate.*

Sunt hic bini ^aanapesti, aut pedes qui recipi solent, in imo autem bacchius est, qui constat ex duabus longis et brevi, ^raut molossus, qui constat ex tribus longis. Alienum^r autem pedem metra nisi recipiant, modus non facile finitur, ^vet magis rhythmus est quam metrum: et Varro dicit inter rhythmum, qui Latine numerus vocatur, et metrum ^whoc interesse, quod inter materiam et regulam.

41 Dimeter ex ^xionico Sotadico solet fieri talis,
^r*Venus ex marmore pulchro.*

^aHoc tale est, quale illud,
Cole si vis bonus esse.

Nam integri Sotadici dederamus exemplum tale,
Pansa optime divos cole, si vis bonus esse.

42 Proceleusmaticum metrum est quale fecit Serenus,
^a*Animula miserula properiter obiit.*

^r trimetrum] dimetrum A.B. Ven. ^a incisione, cujus exempla hæc] incisionem cujus hæc e. A. ^r cupidum pateram] cupidam in patriam A.B. cupidam in patientiam Ven. ^a pedes, qui recipi solent. in uno autem palimbacchius est] anapesti aut qui recipi solent. in imo autem aut bacchius A.B. anapesti—bacchius Ven. ^v in altero] aut A.B. Ven. ^v ut rhythmus magis quam metrum videatur] et magis rithmus est quam metron et A.B. ut rhythmus magis quam metrum ut Varro dicit i Ven. ^w id interesse] hoc interesse A.B. interesse Ven. ^x heroico] ionico A.B. ^r vives] venus A.B. unus Ven. ^a hoc tale. Optime divos cole si vis bonus esse] hoc tale est quale illud cole si vis bonus esse. Nam integri Sotadici dederamus exemplum tale, pansa (pansa A.) optime duos (divos A.) cole si vis bonus esse. Proceleusmaticum metrum A.B. ^a anicula] animula A. animalia Ven. Tum miserula A.B. pro tenera. in secula Ven. Mox properiter pro propter iter Sc. et Putachius. Et sic Sciopius Susp. Lect. V. 22. p. 291.

Hoc constat proceleusmatico pede, qui est ex quattuor brevibus. ^bIn imo recipit trisyllabum pedem incertum quem ^cqui de ultima syllaba id ^dvarie observandum est, quod supra dictum est.

Molossicum metrum mihi durissimum videtur. Hujus exemplum dat ^eCæsius Bassus tale,

^f*Romani victores Germanis devictis.*

Omnes longæ sunt, quia molossus constat ex tribus syllabis longis. Hunc sane versum simillimum puto illi hexametro qui ^hspondiacus dicitur. Nam et hic similiter duodecim syllabas longas habet.

Cretici versus hoc exemplum est,

Alma lux ⁱroscida prima flamma nitens.

^kMe sat est dixisse creticum constare ex longa, et brevi, et longa, qui et amphimacros nominatur.

Antibacchius versus ^lhujusmodi est,

^m*Mariti beati paremus nepotes.*

Hujus facilis partitio, quum sciamus pedem ipsum constare ⁿex brevi et duabus longis.

Bacchicum metrum est tale,

^o*Lætare bacchare præsentē Frontone.*

^pHoc mihi videtur magis ad prosam convenire. Et sane multis pedibus in oratione utimur, licet stulti

^b immo recipit] in imo recepit A. ^c quidem in] qui de A.B.
^d varium observandum esse] id varie observandum est quod A.B.
^e Cæsius] Celsius A.B. Celsius Bassius Ven. ^f Romani Gallis devictis sunt victores qui] Romani victores Germanis devictis omnes longe sunt, quia molossus constat A.B. Romanum victores gallis devictis longe sunt omnes Ven. ^g illi] illo A. ^h spondaicus] spondaicus B. ⁱ rosida] roscida A. ^k Mi sat est dixisse, creticum ex longa et brevi et longa esse qui et amphimacros] me sat est dixisse creticum constare ex longa et brevi. ex (et B.) longa quidem (quidam B.) amphimacrus A.B. me sat esse Ven. qui esse om. post longa.
^l hujusmodi] ejusmodi A.B. Supra Antibacchius Ven. ^m nati beati parens] mariti beati paremus A.B. ⁿ ex duabus longis et brevi] ex brevi et duabus longis A.B. Ven. ^o Baccare præcinge frontem] lætare bacchare præsentē frontone A.B. ^p hi mihi videntur] hoc mihi videtur A.B.

putent ^qliberum a vinculis pedum sermonem ^rprose
esse debere.

- 47 ^aArchebuleum metrum, ubi hexametro prima ^tsyllaba ablata est, et ab ultima tertia, ^uet factum est tale,

Tibi nascitur omne pecus, tibi crescit ^vherba.

Restitue ^wsyllabas amputatas et implebis hexametrum,
sic,

Nam tibi nascitur omne pecus, tibi crescit ^xin herba.

- 48 Trimeter herous ex inferiore, ^ysupra quod dixi, sed
hoc Serenus novum ^zfecit hoc modo,

Culicellus amasio Tulle.

Hic præposita est una syllaba, nam si esset tale,

^a*Cespius amasio Tulle;*

manifeste tres pedes essent, ^bquos habet pars posterior
hexametri.

- 49 Galliambum ^cmetrum apud Mæcenatem tale est,

^d*Ades, inquit, o Cybebe fera montium Dea.*

Superius comma quod est,

Ades, inquit, o Cybebe,

simile est illi,

^e*Vice veris et Favoni.*

Inferius comma superiori simile esset, nisi amisisset
ultimam syllabam.

- 50 ^fGalliambum aliud ex ^ghoc ipso facito, et ei similli-

^q liberam] *liberum* A. ^r prosam] *sermonem prosæ* A.B. ^a Ar-
chebuleum] *Archebuleum* A. ^t syllaba ablata et] *littera ablata est*
A.B. *littera* item Ven. ^u est factum] *et factum est* A. *et ultima*
tertia et factum est B. ^v hœdus] *herba* A.B. Ven. ^w syllabas]
syllabas amputatas A.B. ^x et hœdus] *in herba* A.B. Ven.
^y quod supra dixi sed] *supra quod dixisset hoc* A.B. *supra quod* Ven.
^z facit hoc modo. tuli telus amisso tule. vide hic] *novum fecit hoc*
modo culi (cusi B.) cellus acmasio Tulle hic A.B. ^a respuis amisso
tule] *tale cespius amasio tulle* A. *respuis amasio* B. ^b quos habet
pars prior] *quod habet pars posterior* A.B. *posterior* Ven. ^c me-
trum est quod apud] *metrum apud* A.B. ^d ades inquit o Cybelle]
audes inquit o cybebae fera montium dea. Superius comma quod est
ades in quid A.B. *Mox superioris similis* Ven. ^e veris] *vice veris*
A.B. ^f Gallijambum] *Calliambum* A. *Calliambus* B. *Calliabrum* hic
et supra Ven. ^g ipso factum] *hoc ipso facito* A. *hoc ipso facto et ei* B.

mum esset, ^hnisi quod ut enervatius fieret et mollius,
^{hh}secunda aut tertia ab ultima syllaba in duas breves
 geminata est, et factum tale,

ⁱ*Latus horreat flagello, comitum chorus ululet.*

Si esset sic,

Comitum chorus ^kvolet,

esset illi simile,

Fera montium dea.

¹Ceterum huic metro quod enervatum diximus, simile
 est illud neotericum, quod est tale,

Rutilos recide crines, ^mhabitumque cape viri.

Hoc simile est illi, de quo paullo ^{mm}ante disputavi, quod
 fuit tale,

ⁿ*Latus horreat flagello, comitum chorus ululet.*

Septenarium versum Varro fieri dicit hoc modo, cum ⁵¹
 ad ^oiambicum trisyllabus pes additur, et fit tale,

Quid immerentibus ^{oo}noces, quid invides amicis.

Similis in Terentio versus est,

Nam si remittent quippiam Philumenæ dolores.

Et in Plauto sæpius tales reperiuntur.

Octonarius est, ut Varro dicit, cum duo iambi pedes ⁵²
 iambico metro ^ppræponuntur, et fit versus talis,

^q*Pater meus dicens docendo qui docet dicit docens.*

^rTolle hinc primos duos iambos, et erit tale, quale
 illud est,

^h nisi quod enervatius] *nisi quod ute servatibus A. uterervatibus
 fieret et mollium B. nisi quod ut en. Ven.* ^{hh} secunda aut] *f. se-
 cundo commate Santen. Terent. Maur. p. 375.* ⁱ latus] *lacus*

A.B. ^k ulet] *volet A.B. ululet Ven.* ¹ Cæterum quod ener-

vatus] *ceterum huic metro quod enervatum A.B.* ^m habitum] *ha-*

bitumque A. qui mox om. quo. *habitumque caper B.* ⁿ latus—

flagello] *lacus—et flagello A.* ^{mm} ante] *antea B. et lacus.* ^o iam-

bicum trimetrum] *trimetrum om. A.B. iambum trisyllabum pes addi-
 tur Ven.* ^{oo} voces Ven. et mox remitterent. ^p præponuntur]

opponuntur A. proponuntur B. pedi Ven. pro metro. ^q Psalmos

ⁱ meus docens] *pater meus docens A.B. Psalmus Ven.* ^r Tolle huic

primos duos pedes et erit talis quale illud] *tolle hinc primus duos iam-
 bos et erit tale quale illud est A. et fere B. versus Ven. pro pedes.*

Dimetrum et illud, ^dquod est ex inferiore parte hex- 56
ametri, Archilochus auxit, præposita una syllaba, imo
duabus, quæ pro una sunt, et semipedem faciunt, et
est tale,

Nova munera divum.

Hinc tolle semipedem, et erit,

Munera divum.

Hoc simile est illi,

Terruit urbem.

Aliud de quo dictum ^eArchilochium, ut Horatius, 57

Nivesque deducunt Jovem, nunc mare nunc sylvæ.

Hic superius comma ex principio iambici, inferius ^fex
principio hexametri est.

Plerique ita adcumularunt ut facerent talem rhyth- 58
mum,

Et mediis properas Aquilonibus & ire per æquora, litus ama.

Hic utrumque comma ex superiore parte hexametri
est. Sed illud superius quod est tale,

Et mediis properas Aquilonibus,

tetrametrum ^hheroum est. Illud autem inferius, quod
est tale,

Ire per æquora, litus ama,

trimetrum heroum est.

Reciprocus ^{hh}versus apud neotericos talis est, 59

Versu volo Liber tua prædicentur acta.

Acta prædicentur tua Liber ⁱvolu versu.

Sotadicus est ex utraque, sed durus, ut ad recursum

^d quod ex] et illud quod est ex A.B. est quod Ven. ^e de quo
dicam Archilochus ut Horatius] de quo dictum Archilochium et hora-
tium A.B. aliud supra om. Ven. ^f ex principio hexametri. Ple-
rique facerent] principio naxeum herum (naxeum heorum B.) plerique
ita adcumularunt (ut add. B.) facerent A.B. Supra Ven. hic sæpius coma
ex principio iambici est. & ire per altum littus ama. hic] ire per c. per
æquora litus ama hic A.B. ^h heroicum] heroum. est illud autem
inferius quod est tale ire per æquora litus ama trimetrum heroum est
reciprocus versus—talis est versus A.B. ^{hh} versus est Ven. ⁱ volo.
versus] volo versu A. volo versum B.

^k posset convenire. De Sotadico jam dictum. Reciprocus [^lversus] alter hujusmodi est,

Esse bonus si vis, ^mcole divos optime Pansa.

Pansa optime divos cole, si vis bonus esse.

Hic in procursu hexameter est, in recurso Sotadicus. Reciproci ⁿgenus mirum invenerunt otia curiosa. Nam repertum est, hexametrum ^oposse per hexametrum recurrere in illo versu,

Musa mihi ^pcausas memora, quo numine laeso.

Laeso numine quo, memora ^qcausas mihi Musa.

Reciprocum neoterici, si non fallor, novum protulerunt, ^rut per duos versus duo alii recurrant, ut in illis versibus,

Nereides freta sic verrentes cæcula tranant,

^sFlamine confidens ut Notus Icarium.

Icarium Notus ut confidens flamine, tranant

Cæcula verrentes sic freta Nereides.

Hic et in currentibus et recurrentibus versibus priores hexametri sunt, ^tposteriores pentametri elegiaci. Reciprocus item qui est talis,

Pio precare ture cælestum numina,

Numina cælestum ture precare pio.

Hic ^vdecurrit iambicus, recurrit elegiacus. Sed iam-

^k posset ad recursum convenire. Sotadico A.B. [^lversus] om. A.B.
^m colere deos—optime deos A.B. deos bis Ven. ⁿ genus mirum int. A.B.
^o hexametrum posse per] posse exameter per A.B. ^p caussas]

^{causas} A. ^q caussas mihi musa] causas musa mihi A. ^r per
duos versus] ut per duos versus do alii recurrant (recurrant B.) ut in
illis versibus A.B. ^s Flamine fidentes per mare velivolum. Velivolum mare per fidentes flamine tranant] flamine confidens ut notus
Icarium. Icarium notus ut confidens flamine tranant. cæcula confidens
Ven. qui om. per mare—fidentes A.B. ^t posteriores elegiaci. Reciprocus item talis est] posteriores mentametri eliaci. Reciprocus
item qui est A. posteriores mentametri eliaci etc. B. posteriores minori
elegiacus—qui talis Ven. ^v procurrat] decurrit A.B. recurrit Ven.
iambicus recurrit om. B. Supra pro numina Sc. conj. agmina.

bicus ^w recipit novam syllabam ab ultima tertiam, ut possit recurrere.

Iambicus hexameter fit, cum iambo terminatur, et 60 fit talis,

Per varios semper currunt mea carmina modos.

Si proximam ultimæ syllabam producas, erit versus hexameter. ^x Dimeter ἐκ τελείου ἰάμβου est, si faciam talem: *carmina modos.* Tetrameter ἐκ τελείου ἰάμβου,

Fulmina nubibus obvia moves.

Si esset in hoc ^y verbum *torques*, esset tetrameter ex heroo. Pentameter ^{yy} ἐκ τελείου ἰάμβου fieri potest talis,

^z *Undique nominibus pons indicat ^a iter.*

Si velis in imo *astra* ponere ubi est *iter*, facies pentametrum heroum ex inferiore.

Serenus fecit hujusmodi ^b versum,

61

Qui navigium navicula aufers Picenæ marginis acta.

Superius comma est ex anapæstico chorico, de quo supra dictum est. Nam hoc,

Qui navigium navicula aufers,

simile est illi,

Audax nimium qui freta ^c primus.

Inferius autem comma, quod est tale,

Picenæ marginis acta,

simile est illi,

^w recipit post nonam syllabam intersitam ut possit] *recipit novam syllabam ad (ab B.) ultima tertiam ut posset A.B. tertiam Ven. ubi infra terminantur. Et si—per varias.* ^x Dimeter ex tali iambico. Fulmina nubibus obvia manent. Si esset in hoc verbum (*torques*) esset tetrameter ex heroico] *Si proximam ultimæ syllabam producas erit versus hexameter. Dimeter ex telii iambum est si faciam (facias B.) talem carmina modos. tetrameter ex telii iambu flumina nubibus obviam oves si essent (esset B.) in hoc verbo torques—heroico A.B. y verbo Ven. yy ex tali iambicus] ex telii iambu (iambo B.) A.B. z undique de nominibus ponis] undique nominibus pons A. ^a et vilis et immo astro ponere ubi est. item facies] iter si velis in imo astra—iter facies A. iter sive immo astra—iter facies B. ^b versum] versus B. ^c primus. inferius comma] prius. inferius autem comma A.B. Mox comma quidem est talis Ven.*

Trojae qui primus ab oris.

62 Sereni aliud tale est,

^d*Pingere collibitum est, graphidem date, promite volarium.*

Superius comma est tetrametrum heroum; ex superiore: posterius comma est dimidium elegiaci, de quibus plenissime ^edisputatum est.

63 Sereni aliud tale,

Quod ^fsi tibi virgo fer[v]ens reseret cita claustra puerperæ.

Hic ^gsi primum semipedem detrahas, erit simile proximo superiori.

64 ^hSerenus mirum comma huiusmodi fecit in his versiculis,

ⁱ*Visioni meo septuennis cadens.*

Dimetra hæc ex epitrito sunt, epitritus autem pes constat ex longa et brevi et duabus longis. ^kPosterior aut iambus est aut pariambus.

65 Iambico novum carmen refert ^lVarro, cujus exemplum est tale,

Pedem rhythmumque finit.

Si addas hic quæ detracta sunt ^{ll}ex iambico, eundem iambicum supplebis sic,

Pedem rhythmumque finit alta navium.

Potest hoc comma tale esse, ^mquale illud,

[Nam si remittent quippiam] Philumenæ dolores.

^d Pingere calumbicum est graphidem dare pentenolata] *pingere collibitum* (conlibitum B.) *est graphidem date promite* (promit te B.) *volarium* A. ^e et disputatum] *disputatum est* A. *disputatum est* B. ^f si virgo] *si tibi virgo* A. *si qui virgo* B. *qui cita* pro *curat*. ^g si unum] *simum* A. *si primum* B. *sūnum* Ven. ubi *syllabæ* pro *simili*. ^h Serenus comma] *Serenus mirum comma* A. *Serenus primum comma* B. ⁱ insonito septenarius cadens] *visioni* (*usioni* B.) *meo* (*meos* B.) *septuennis cadens*. hæc d. A.B. Scioppius Susp. Lectt. p. 303. "Legi forte possit, *Pusioni meo*, in altero, *Septuennis cadus*, vel *Septuennes cadunt*." ^k posterior est ut iambus periambus] *posteriores aut iambus est aut pariambus* A.B. *p. e. u. i. aut pariambus* Ven. ^l Varro. Exemplum] *Varro cujus exemplum* A.B. ^{ll} et iambo—iambicum] *ex iambo—iambique* B. *ex iambico* A. ^m quale illud *Philumene dolores* A.B.

° quod est ex iambico septenario. Et p illud hinc est comma, quod Arbiter fecit tale,

Anus recocta vino, trementibus labellis.

CAP. XXXV. DE METRIS HORATIANIS.

Metra etiam, quæ Horatii corpus continet, quod Carminum inscribitur, necessario °compendiosa diligentia inserere studuimus. °Sane attendendum hoc fuit, ut scires in omni metro vel maxime lyrico, novissimas versuum syllabas, sive longæ, sive breves naturaliter fuerint, indifferenter ex consuetudine omnium poni, ne te moveat, cum aut longam pro brevi, °aut brevem °pro longa positam repereris.

Prima ode metrum Asclepiadeum habet,

° *Mæcenatavis edite regibus.*

Scanditur vero sic, et dicitur πενθημιμερης, spondeus, dactylus, semipes, dactyli duo,

Mæce|natavis| edite| regibus.

Alii sic scandunt, °spondeus, choriambi duo, pyrrhichius,

Mæce|natavis| edite re|gibus.

Hoc metrum ab elegiaco tractum est, una syllaba detracta, quam si reddideris, vel in secunda, vel in tertia ab ultima syllaba, erit versus elegiacus, sic,

Mæcenatavis edite x remigibus.

Item si hujus novissimam syllabam dempseris, erit hendecasyllabum °Phalecium.

° quod ex] quod est ex A. p illud est comma quod] illud hinc est comma quo B. ° compendiosa diligentia] compendiosa diligentius A. ° sane] sana B. ° aut brevem pro longa B. Mox reperis Ven. ° pro longa positam repereris] pro longam positam coeperis invenis A. ° Mæcenatavis—regibus] om. A. Supra Primæ ode post metrum Ven. qui tum habent et om. Mæcenatavis—regibus. Idem infra penthemimeris. ° spondeus, choriambi duo] spondius choriambus A. infra tracta Ven. pro detracta. x remigibus] regibus A. Ven. ° Phalecium] Phaleuticum Ven.

- 1 Secunda ode, Ὀδὴ δίκωλος, metro Sapphico, quod est pentametrum hendecasyllabum, scripta est, et sunt ejus tres versus pares. Recipiunt autem singuli quattuor hos pedes binarum syllabarum, trochæum, spondeum, trochæum, iambum, et ultimum trisyllabum bacchium, et scanditur sic,

Jam sa|tis ter|ris ni|vis at|que diræ.

Quartus qui brevis est, recipit στροφὴν et κῶλον, et δακτυλικὴ διποδία appellatur, et scanditur sic, dactylus, spondeus,

Terruit| urbem.

Aliis vero hoc metrum his pedibus placuit constare, hippio secundo et choriambo et bacchio, et feritur sic,

Jam satis ter|re nivis at|que diræ.

Hoc metrum catalecticum est, quoniam illi syllaba deest, quo minus possit ter feriri κατὰ διποδίαν.

- 3 Tertia ode, δίκωλος, Horatianum metrum habet, cujus prior versus constat ex Glyconio, et recipit tres pedes, spondeum, choriambum et iambum,

Sic te| diva potens| Cypri.

Alter vero Asclepiadeum habet et πενθημιμερὴς appellatur, spondeus, dactylus, semipes, dactylus, dactylus, sic,

Sic fra|tres Hele|næ| lucida| sydera.

- 4 Quarta ode, δίκωλος, metrum ithyphallicum habet,

γ δίκωλος] tricolos A.   ε versus tres] tres versus A.   α et trisyllabum] et ultimum trisyllabum A. paullo ante trochæum om. Ven.   β δακτυλικὴ διποδία] et dactylicus dipodias A. et dactylicus dipodias Ven.   γ urbem] orbem A.   δ epitrito secundo] hippio secundo A. Ven.   ε deest] est A. Ven.   ζ referiri] referiri A. rei fieri Ven. ter feriri Sc.   η versus glyconius] versus constat ex glyconio et A. versus cum ex glotino Ven.   θ et iambum] et om. A.   ι Asclepiadeus et πενθημιμερὴς] Asclepiadeum habet et penthemimeres A. asclepiadeum habet et penthemimeris Ven.   κ metrum phalecum] metrum ithi fallicum A. metrum plauticum Ven.

et constat prior versus ^ktetrametro heroico arctico et ex tribus trochæis, sic, dactylus, dactylus, spondeus, dactylus, ^ltrochæi tres, sic,

Solvitur| acris hy|ems gra|ta vice| veris| et Fa|voni.

Alter vero ex penthemimere ^miambica et tribus trochæis, sic,

Trahunt|que sic|cas| machi|næ ca|rinas.

Quinta ode, ⁿτρίκωλος, Horatianum metrum habet, et ⁵ per quaternos versus scanditur. Nam ex ^oduobus primis Asclepiadeis, et tertio Pherecratio, et quarto Glyconico constat. ^pAsclepiadeum scanditur, ut supra diximus, (^qnam duæ πενθημιμερεῖς et duæ διποδίαι sunt δακτυλικάι,) sic, spondeus, dactylus, semipes, dactylus, dactylus,

Quis mul|ta graci|lis| te puer| in rosa.

Sic et secundus. Pherecratium autem est trimetrum heroicum, spondeus, dactylus, spondeus,

Grato| Pyrrha sub| antro.

Item ^qGlyconicum, ex spondeo et choriambo et iambo, sic,

Cui fla|vam religas| ^rcomam.

Sexta ode, ^πδίκωλος, metrum Horatianum habet. ⁶ Constat autem ex tribus versibus Asclepiadeis, de quibus supra diximus sic,

Scribe|ris Vari|o| fortis et| hostium.:

et quarto Glyconico. Constat autem ex ^sspondeo et choriambo et iambo, sic,

Miles| te duce ges|serit.

^k tetrametro heroico] *exametro heroico* A. *hexametro heroico* Ven. ^l spondei Ven. ^m iambica] *iambico* A. ⁿ τρίκωλος] *tetracolos* A. Ven. ^o duobus] *duabus primis* A. ^p Asclepiadeum scanditur] *Asclepiadei scanduntur* A. ^q nam duæ] *nam duo* A. Ven. ^q Glyconicum] *glyconium* Ven. ^r cominam Ven. ^π δίκωλος metrum Horatianum habet] *tetracolos horatianum habet* A. Ven. ^s spondeo et choriambo pyrrichio] *ex spondio et choriambo et iambo* A.

Alii vero κατὰ τρεποδίαν δακτυλικὴν scandunt sic, spondeus, dactylus, dactylus,

Miles te duce gesserit.

- 7 Septima ode, δίκωλος, metrum Archilochium habet quod constat hexametro heroico, et tetrametro, item heroico arctico unius, sic, spondeus, dactylus, spondeus, dactylus, dactylus, spondeus,

Lauda bunt ali i claram Rhodon aut Mitylenen.

Alter vero sic, dactylus, dactylus, dactylus, spondeus.

Aut Ephesum bimarisque Corinthi.

- 8 Octava ode, δίκωλος, metrum habet Anacreonteum et Alcaicum. Scanditur vero sic. Anacreonteum, ex choriambo et bacchio, interdum et anapæsto,

Lydia dic per omnes.

Item Alcaicum constat ex hippio [^xseu epitrito] secundo, et duobus choriambis, et bacchio sic,

Hoc deos te re Sybarin cur properes amando.

- 9 Nona ode metrum Alcaicum habet, et scanditur per quaternos versus. Nam duos [Alcaicos] καταληκτικῶς, tertium ὑπερκαταληκτικὸν habet. Καταληκτικῶς scan-

¹ et tetrametro, sic spondeus, dactylus, spondeus, dactylus, dactylus, spondeus] et tetrametro. Item heroico arctico unius sic: spondeus, dactylus, dactylus, spondeus A. hexameter heroico et tetrametro. Item heroico et tetrametro. Item heroico arctico unius sic etc. Ven. ² anacreontium] anacreonteum A. et sic mox. ³ anapæsto] et anapæsto A. Ven. ⁴ seu epitrito] om. A. sero Ven. ⁵ Te deos oro] Hoc deus tere A. ⁶ nona ἢ τρεῖς metro constat Hora. et] Nona ode metrum Alcaicum habet et A. metrum alcaicum c. H. Ven. ⁷ nam duos alcaicos ἀκαταληκτικῶς, tertium ὑπερκαταληκτικὸν, quartum Pindaricum habet, ἀκαταληκτικῶς scanduntur sic, epitritus tertius sive etiam dijambo, ionicus ἀπὸ μείζονος dactylus, Vides ut alta stet nive candidum, ὑπερκαταληκτικῶς sic, epitritus tertius his, semipes. Sylvæ laborantes geluque Quartus sic, dactylus choriambus, bacchius, Flumina constiterint acuto] nam duos ⁸ ~~anacreontium~~ tertium ⁹ ~~anacreontium~~ ypercatalecticum habet. cathalectici scanduntur ¹⁰ ~~anacreontium~~ ¹¹ ~~anacreontium~~ tertius ionicos apo mizonos et semipes silvæ laborantes ¹² ~~anacreontium~~ quartus sic choriambus pentacius. flumina constiterint acuto ¹³ ~~anacreontium~~ catalecticos Ven. qui om. quartum pindaricum. mox idem ¹⁴ ~~anacreontium~~ scanditur sic hippius tertius ionicus a. μ. et semipedes.

luntur sic, hippius tertius, [sive etiam diiambus,] ioni-
us ἀπὸ μείζονος, dactylus,

Vides ut al|ta stet nive| candidum.

Υπερκαταληκτικὸς sic, epitritus tertius bis, semipes,
Sylvæ labo|rantes gelu|que.

Quartus sic, dactylus, choriambus, bacchius,
Flumina| constiterint| acuto.

Hoc metrum ab Horatio compositum, alio genere scanditur, quod constat ^bex tribus Alcaicis. Primus et secundus versus ex penthemimere constat iambico et duobus dactylis: tertius ex epitritis tertiis duobus et syllaba: quartus ex dimetro ^cheroo, et dimetro trochaico.

Decima ode, ^dδίκωλος, Sapphicum metrum hendeca-
syllabum habet, et per quaternos ^eversus scanditur. Et habet tres similes, ex quibus unus constat ex epitrito secundo, choriambo, et bacchio, sic,

Mercuri fa|cunde nepos| Atlantis.

In hunc modum sunt sequentes duo versus. ^fVersu quarto recipit strophē heroicē telicē dimetron, sic, dactylus, spondeus,

More pa|lestræ.

Undecima ode Phalæcium metrum habet, et constat ^hversibus, qui ^gscanduntur sic, spondeus, dactylus, ^bsemipes, dactylus, semipes, duo dactyli,

^b ex duobus alcaicis, primus et secundus versus ac penthemimere iambica et duobus dactylis] *ex tribus alcaicis primus et secundus et secundus versus ex penthemimeres constat iambico et duobus dactylis. tertius ex epitritis tertiis duobus A. ex tribus—constat iambico Veq. ^c et heroico] heroo A. ^d δίκωλος] tetracolos A. Ven. ^e versus procurrit. Tribus prioribus scanditur trochæo spondeo trochæo iambo et bacchio sic]. versus scanditur et habet tres similes ex quibus unus constat ex duobus choriambis et bacchio sic A. procurrit—prioribus et trochæo—iambo om. Ven. ^f Quarto recipit strophē, vel nicē celicōn climeteon] versus quarto recepit strophē heroicē telicē dimetron A. ^g sic scanduntur] scanduntur sic A. Ven. Supra phalæcium Ven. ^h spondeus dactylus semipes dactylus semipes duo*

Tu ne' quæsi'ris| scire ne' fas| i'quem mihi, quem tibi.

- 12 Duodecima ode, ἰδύκωλος, Sapphicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Quem vi,rum aut he,roa| lyra| vel acri.

- 13 Tertia decima ode Asclepiadeum metrum habet, et per binos versus scanditur. Alter penthemimeres appellatur, spondeus, dactyli duo,

Cum tu, Lydia| ^k Telephi.

[Alter ut prima ode scanditur.]

- 14 Quarta decima ode Asclepiadeum metrum habet, et per quaternos versus scanditur, ^lduo, qui πενθημιμερεῖς appellantur, ^met duo qui διποδία δακτυλικαὶ dicuntur, sic, spondeus, dactylus, semipes, dactylus, dactylus,

O na vis refe|rent| in mare| te novi.

- 15 ⁿQuinta decima ode idem metrum habet, et per quaternos versus scanditur, sed tres πενθημιμερεῖς, unum qui tripodia dactylice appellatur, spondeus, dactylus, semipes, ^odactyli duo,

Pastor| cum trahere|ret| per freta| navibus.

- 16 Sexta decima ode Alcaicum metrum habet, quod ut supra diximus, scanditur sic, hippius tertius, ^psemipes, choriambus, iambus,

O matre pul|chra| filia pul|chrrior.

^qAlii sic scandunt ex Alcaicis tribus, et constat unus ex penthemimere ^riambica, et dimetro heroico. Eodem modo ^set alter. Tertius vero ex duobus epitritis ter-

dactyli] semipes dactylus semipes dactylus A. dactylus semipes duo dactyli om. Ven. ⁱ quem tibi xii ode δύκωλος] quem mihi duode-

cima ode tetracholon A. ^j tetracolos Ven. ^k telephi. quarta decima ode asclepiadeum metrum habet A. Ven. ^l duos] duo A.

^m et duos qui διποδία δακτυλικαὶ differenter] et duo qui tripodia dactylici dicuntur A. et fere Ven. ⁿ Cætera ut quinta] om. A. Ven.

^o dactylus cum pastor A. ^p semipes choriambus iambus] choriambus badius A. ^q Aliter sic scanditur] alii sic scandunt A. alii sic scanduntur Ven.

^r iambica et dimetro heroico] iambico et dimetro heroico A. ^s et alter] ex alter A.

tiis et una syllaba. Quartus, qui strophē claudit, constat ex dimetro heroico et dimetro trochaico.

Septima decima ode supradictum metrum habet, et 17 similiter utroque genere scanditur,

Velox amœ|num| ¹sape Lucre|tilem.

Octava decima ode Sapphicum hecdecasyllabum 18 metrum habet, quod constat spondeo, et tribus choriambis, et pyrrhichio,

Nullam| Vare sacra| vite prius| severis ar|borem.

Nona decima ode Horatianum metrum habet, et 19 constat ex Glyconio et Asclepiadeo, quod supra scriptum est in ecloga proseuticæ Virgilii. Alio autem genere scanditur per binos versus, quorum unus est tripodia dactylica, alter penthemimeres,

Mater| sæva Cu|pidinum.

Vicesima ode Sapphicum metrum habet, quod ut 20 supra diximus, scanditur,

Vile| pota|bis mo|dicis| Sabinum.

Vicesima prima ode Horatianum metrum habet, et 21 per quaternos versus scanditur, quorum duo constant ex Asclepiadeis, tertius Pherecratio, quartus Glyconio. Alii vero sic scandunt, ^uduæ penthemimeres, et duæ tripodiæ dactylicæ,

¹ Sape lucretilem. Octava decima ode Sapphicum ei hecdecasyllabum habet quod constat spondio et tribus choriambis et pyrrhichio nulla mvare sacra vite prius severis arborem. Nonadecima ode horatianum metrum habet et constat ex glyconio easclepiadeo quod supra scribitum est in egloga prose utice Vergilii (in ægloga proseutice Virgilii Ven.) alio autem genere scanditur per binos versus quorum unus est tripodia dactylica alter penthemimeres mater sæva cupidinum. Vigesima ode Sapphicum metrum habet quod ut supradiximus scanditur vile potavis modicis Savino. Vicesima prima ode horatianum metrum habet et per quaternos versus scanditur quorum duo constat ex asclepiadeis tertius ferecratio. quartus glyconio alii vero sic scandunt duo penthemimeres et duo trepodia dactylice dianam tenere dicite virgines. Vicesima secunda ode idem metrum habet et simili modo dupliciter scanditur, vitat inuleo me similis chloe. Vicesima tertia ode idem metrum habet et per quaternos versus scanditur. sed tres penthemimeres unum qui tripoli—quæ glyconio A. Sapphicum endecasyllabum Ven. ^u duo Ven.

Dia nam tene|ræ| dicite| virgines.

- 22 Vicesima secunda ode idem metrum habet, et simili modo dupliciter scanditur,

Vitas| hinnule o| me simi lis Chloë.

- 23 Vicesima tertia ode idem metrum habet, et per quaternos versus scanditur, sed tres penthemimeres, unum qui tripodia dactylice dicitur, qui Glyconio metro constat,

Quis de| sideri'o| sit pudor| aut modus.

- 24 Vicesima quarta ode, Alcaicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Muris ami cus tristiti|am et metus.

- 25 Vicesima quinta ode idem metrum habet, et similiter scanditur,

Natis in u|sum lætiti|æ scyphis.

- 26 Vicesima sexta ode hexametro et tetrametro ^vdactylis constat,

Te maris| et terr|æ nume|roque ca|rentis ha|renæ &c.

- 27 Vicesima septima ode ^wSapphicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

^z*O Ve|nus re|gina Gnidi| Paphique.*

- 28 Vicesima octava ode metrum ^yAlcaicum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

^z*Quid dedica|tum| poscit A|pollinem.*

- 29 Vicesima nona ode Sapphicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Posci|mur si| quid va|cui| sub umbra.

- 30 Tricesima ode, Sapphicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur.

^v dactylis] dactylicis A. ^w Sapphicum] Alcaicum A. ^z o Venus —paphique] Icci beatis nunc arabum vides A. ^y Alcaicum] Sapphicum A. ^z quid dedicatum etc.] O venus regina gnidis baphique. Vicesima nona ode Alcaicum metrum habet. scanditur quid dedicatum poscit Apollinem. tricesima ode sapphicum metrum habet, quod ut supra diximus scanditur. poscimus si quid vacui sub umbra. Tricesima prima ode asclepiadeum A.

Posci|mus si| quid va|cui| sub umbra.

Tricesima prima ode Asclepiadeum metrum habet ³¹ et per quaternos versus scanditur, ex quibus tres penthemimeres, quartus tripodia ^adactylica appellatur,

Albi|ne dole|as| plus nimi|o memor.

Tricesima secunda ode ^bAlcaicum metrum habet, ³² quod, ut supra diximus, ^cscanditur,

Parcus Deo|rum cultor et| infrequens.

Tricesima tertia ode ^dAsclepiadeum metrum habet, ³³ ^eet per binos versus scanditur, ex quibus unus tripodia dactylice, alter penthemimeres appellatur,

Et thure| et fidi|bus ⁱjuvat.

Tricesima quarta ode Alcaicum metrum habet, quod, ³⁴ ut supra diximus scanditur,

Nunc est biben|dum| nunc pede| libero.

Tricesima quinta ode Sapphicum metrum habet, ³⁵ quod, ut supra diximus, scanditur,

Persi|cos o|di pu|er ap|paratus.

CAP. XXXVI. ὈΔΑΙ 5 LIBRI SECUNDI.

Prima ode Alcaicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Motum ex Metel|lo consule| ^bcivicum.

Secunda ode Sapphicum metrum habet, quod, ut ² supra diximus, scanditur,

ⁱNullus| argen|to co|lor est| avaris.

Tertia ode metrum Alcaicum, constat ex penthemi- ³ mere iambica, et duobus dactylis,

Æquam| memen|to| rebus in|arduis.

Quarta ode Sapphicum metrum habet, quod ut su- ⁴ pra diximus, scanditur,

^a appellatur] dactilyca appellatur A.   ^b Asclepiadeum] Alcai-
cum A.   ^c scanditur] om. A.   ^d Alcaicum] Asclepiadeum A.
^e per binos] et per binos A.   ^f juvat] ibat A.   ^g Ὀδαὶ libri secundi]
Explicit liber primus incipit liber secundus A.   ^h civium] civi-
cum A.   ⁱ nullus—dactylis om. A.

Ne sis| ancillæ tibi amor| 1 pudori.

- 5 Quinta ode Sapphicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Septi|mi Ga|des a|ditu|re 1 mecum.

- 6 Sexta ode 2 Alcaicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Nondum suba|cta ferre ju|gum 2 valet.

- 7 Septima ode Alcaicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

O saepe me|cum tempus in|ultimum.

- 8 Octava ode Sapphicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Ulla| si 2 ju|ris tibi pe|jerati.

- 9 Nona ode Alcaicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Non semper Pim|bres nubibus| hispidos.

- 10 Decima ode 3 Sapphicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Recti|us vi|ves Li|cini| neque altum.

- 11 Undecima ode Alcaicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

4 Quid bellico|sus Cantaber| et Scythes.

- 12 Duodecima ode Asclepiadeum metrum 5 habet, quod, per quattuor versus scanditur. Nam tres 6 et 7, quartus tripodia dactylice appellatur,

8 Nolis| longa fe|ræ| bella Nu|mantia.

9 Alcaicum metrum habet, quod, scanditur,

te posu|it die.

1 mecum] mecum et to A.

2 Alcai-

3 valet] valet A.

4 juris—pejerati]

5 bre nivibus] imbre nubibus A.

6 Al-

7 bellicosos cantaber et schytes] qui bellico-

8 habet quod per] abet et per A.

9 numantiae] noli solis longa fere bellantes

Decima quarta ode hoc idem metrum habet, quod, ¹⁴
ut supra diximus, similiter scanditur,

[†]*Eheu fuga|ces Posthume| Posthume.*

Decima quinta ode Sapphicum metrum [‡] hoc habet, ¹⁵
et similiter superioribus scanditur,

[‡]*Oti|um di|vos ro|gat in|patienti.*

Decima sexta ode habet metrum Alcaicum, quod ¹⁶
similiter supradictis scanditur,

Cur me quere|lis [‡]exani|mas tuis.

Decima septima ode metrum habet quod ab Hora- ¹⁷
tio compositum dicitur, et per binos versus scanditur,
ex quibus unus trochaicus trimeter appellatur; alter
pentameter iambicus [[‡]hypercatalecticus] dicitur; sed
[‡]uterque una syllaba pedem postremum debet habere
longiorem. [‡]Scanditur autem sic,

Non e|bur ne|que aure|um.

Item iambicus sic,

Mea| reni|det in|domo| lacu|nar.

^b accedente scilicet iambico lege, quam referemus in
ἐπωδῶν libro, cum iambicos versus cœperimus expo-
nere.

Decima octava ode Alcaicum metrum habet, quod ¹⁸
Alcaici ^csupradicti modo scanditur,

Bacchum in remo|tis carmina| rupibus.

Decima nona ode Alcaicum metrum habet, quod, ¹⁹
ut supra diximus, ^dscanditur sic,

Non usita|ta nec tenu|i ferar.

[†] Heu heu fugaces Posthume Posthume] *Eheu fugaces Postume A.*

[‡] habet] *hoc habet A.*

[‡] ocium dives rogat] *otium divos voca-*

ret A. [‡] exanimas tuis] *exanimas tunc A.*

[‡] hypercatalecti-

cus] om. A. una syllaba Ven.

[‡] uterque pedem postremum]

uterque unam syllabam pedem A.

[‡] Scanditur] *Scanduntur A.*

^b Accedente—iambica] *accedente—iambico A.*

^c supradicti modo]

modo supradictos A.

^d scanditur novus ita ta nec tenui feras A.

CAP. XXXVII. ὍΛΛΑΙ ΤΕΡΤΙΟΥ ΛΙΒΡΕΙ.

Prima ode Alcaicum metrum habet, quod *similiter* scanditur,

Ὀδὴ προσηύκωντο γούνοισι καὶ ἄρσεν.

- Secunda ode Asclepiadeum metrum habet ^aet per quaternos versus scanditur. Nam ¹duæ penthemimeres, ²duæ tripodiæ dactylicæ, insunt.

Quid fletis? ^bAsteri quem tibi candida.

- Tertia ode, Sapphicum,

Μαρτίῳ καὶ ἑσπερίῳ τίς ἀγῶνι καλῶνται.

- Quarta ode Asclepiadeum metrum habet, et per binos versus scanditur. Nam unus ¹tripodia dactylicæ, alter penthemimeres inest,

Donec ^cgratus eris tibi.

- Quinta ode Asclepiadeum metrum habet, et per quaternos versus scanditur. Nam tres penthemimeres, quartus tripodia dactylicæ,

Ἐν τῷ Ταναῖῳ καὶ πίνῃσι Λύκῃ.

- Sexta ode Sapphicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Μερκούρι καὶ τὸν δαΐμονα μαγιστῷ.

- Septima ode ionicum metrum habet, et per singulos versus scanditur,

Μικρὸν ἐστὶ καὶ ἀνδρὶ δῶκεν ἄλγος.

Omnes tres pedes ionici sunt, qui ¹ἀπὸ ἐλάττωος appellantur.

- Octava ode Asclepiadeum metrum habet, et per quaternos versus scanditur. Nam ¹duæ penthemimeres, et duæ tripodiæ dactylicæ insunt,

^a Ὅλλαι Τερτίου libri] *Expt. lib. II. incipit lib. tertius A.* ^b et om. Ven. ¹ duæ] duo A. Ven. ² duæ tripodiæ] duo dipodia A. duo dipodia Ven. ^c asterie quem tibi candida] *Asteri quem tibi candida A. qui om. Sapphicum—ode.* ¹ dipodia] tripodia A. Ven. et mox v. 14. ¹ ἀπὸ ἐλάττωος] *apomizonos A. Ven.* ¹ duæ penthemimeres et duæ dipodiæ dactylicæ insunt] *duo penthemimeres duo tripodiæ dactyli censunt A. et fere Ven.*

O fons| Blandusi|æ| splendidi|or^m vitro.

Nona ode Sapphicum metrum habet, quod, ut supra 9 diximus, scanditur,

⁊ Herculis ri|tu mo|do di|ctus °o plebs.

Decima ode Asclepiadeum metrum habet, et per 10 binos versus scanditur. Nam unus ʳtripodia dactylice, alter περιημιμερῆς inest,

Uxor| pauperis| Ibyci.

Undecima ode Asclepiadeum metrum habet, et per 11 quaternos versus scanditur. Nam tres περιημιμερεῖς, quartus tripodia dactylice inest,

Inclu|sam Dana|en| turris ⁹a|henea.

Duodecima ode Alcaicum metrum habet, quod, ut 12 supra diximus, scanditur,

¹Aeli vetu|sto nobilis| ab Lamo.

Decima tertia ode Sapphicum metrum habet, quod, 13 ut supra ²diximus, scanditur,

Faune| Nympha|rum ʳfu|gien|tum amator.

Decima quarta ode Asclepiadeum metrum habet, et 14 per binos versus scanditur. Nam prior ʳtripodia dactylica, sequens περιημιμερῆς inest,

Quantum| ʷdistet ab| Inacho.

Decima quinta ode Sapphicum metrum habet, quod 15 ut supra diximus, scanditur,

Non vi|des ˣquan|to mo|ueas| periclo.

Decima sexta ode Alcaicum metrum habet, quod, ut 16 supra diximus, scanditur,

O ʸnate me|cum consule| Manlio.

^m vitro] vitror A. qui mox om. habet.   ⁿ Herculis] Hercule A.
^o o plebs] os spes A.   ^p διποδία] tripodia A. unius tripodia Ven.
^q ahenea] amaeneas A.   ^r Aeli] Veli A. heli Ven.   ^s scanditur]
diximus scanditur A.   ^t fugientum amator] fugien amator A. fugi-
entium amater Ven.   ^v dipodia] tripodia A. Ven.   ^w distat ab
Inacho] distet ab iacco. A.   ^x quanto moveas periculo] quantu
moveas periclo A.   ^y nata—Manlio] nate—mallio A. Ven.

- 17 Decima septima ode Sapphicum metrum habet,
^aquod, ut supra diximus, scanditur,

Monti|um cu|stos ne|morum|que virgo.

- 18 Decima octava ode Alcaicum metrum habet, quod,
 ut supra diximus, scanditur,

Cælo supi|nas si tute|ris manens.

- 19 Decima nona ode Asclepiadeum metrum habet, et
 per binos versus scanditur. Nam unus ^atripodia dac-
 tylice, alter penthemimeres inest,

^b*In ta|ctis opu|lenti|or.*

- 20 Vicesima ode hoc idem metrum habet, et similiter
 scanditur,

Quo me| Bacche ra|pis tui.

- 21 Vicesima prima ode Alcaicum metrum habet, ^cquod,
 ut supra diximus, scanditur,

Vixi pue|llis nuper i|doneus.

- 22 Vicesima secunda ode Sapphicum metrum habet,
 quod, ut supra diximus, scanditur,

Impi|os par|ræ re|cinen|tis omen.

- 23 Vicesima tertia ode ^dAsclepiadeum metrum habet,
 quod, ut supra diximus, scanditur. Nam unus ^etripo-
 dia dactylice, alter penthemimeres inest,

Festo| quid poti|us die.

- 24 Vicesima quarta ode Alcaicum metrum habet, quod,
 ut supra diximus, scanditur,

^f*Tyrrhena re|gum progeni|es tibi.*

- 25 Vicesima quinta ode Asclepiadeum metrum habet,
 quod singulis versibus scanditur, ^gpenthemimeres ap-
 pellatur,

^h*Eae|gi moni|men|tum ære pe|rennius.*

^a quod ut supra diximus scanditur A.   ^a dipodia] tripodia A. Ven.
^b in tantis opulenti|or. undecima ode A.   ^c de quo supra dictum
 est et] quod ut supra diximus A.   ^d Sapphicum] Asclepiadeum A.
^e dipodia] tripodia A. trispodia Ven.   ^f Tyrrhena] Helena A.   ^g pen-
 themimeres] Qui penthemimeres A.   ^h Exegi] Exedi A.

CAP. XXXVIII. ἹΩΔΑΙ LIB. QUARTI.

Prima ode Asclepiadeum ^kmetrum habet, et per binos versus scanditur. Nam primus ^ltripodia dactylice, alter penthemimeres inest,

Inter|missa Ve|nus diu.

Secunda ode Sapphicum metrum habet, quod, ut ²supra diximus, scanditur,

Pinda|rum quis|quis ^mstu|det æ|mulari.

Tertia ode Asclepiadeum metrum habet, ⁿet per ³duos versus, quorum alter tripodia, alter penthemimeres, scanditur,

Quem tu| Melpome|ne semel.

Quarta ode Alcaicum metrum habet, quod, ut supra ⁴diximus, scanditur,

Qualem mini|strum ^ofulminis| alitem.

Quinta ode Asclepiadeum metrum habet, et per ⁵quaternos versus scanditur. Tres ^penim penthemimeres, quartus ^qtripodia dactylice inest,

Divis| orte ^rbo|nis| optime| Romule.

Sexta ode Sapphicum metrum habet, quod, ut supra ⁶diximus, scanditur,

Dive| quem pro|les Ni|obæ|a magne.

Septima ode Asclepiadeum metrum habet, [^tquod ut ⁷supra diximus,] et per binos versus scanditur, ex quibus unus hexameter,

Diffu|gere ni|ves rede|unt jam| gramina| campis.

^vAlter dipodia dactylica et semipes.

ⁱ Ωδαὶ libri quarti] *Expl. liber III. Incipit liber IIII.* ^k carmen] *metrum* A. *mox om. versus.* ^l dipodia dactylice] *tripodia*

dactilyce sunt qm A. *tripodia dactylice sunt quoniam penth.* Ven.

^m studet æmulari] *studeat temulari* A. ⁿ et per duos versus quo-

rum alter dipodia alter penth.] *et per duos pedes tripodia et penthe-*

memeres scanditur. quem tum A. *et fere* Ven. *qui virum tetigeris pro*

Melpomene. ^o fulminis] *fluminis alitem* A. ^p enim om. A.

Ven. ^q dipodia] *tripodian* A. Ven. ^r bonis] *bonus* A. ^s di-

vis que prolis nibeæ magne A. ^t quod ut supra diximus om. A.

^v alterum dipodia dactylica] *alter tripodia dactylice* A. *tripodia* Ven.

Artemidorus de re.

- Quinta autem ¹Asclepiadicum metrum habet, et per singulas versus penthemimeres scanditur.

Quinta autem per se gratior, commodior.

- Sexta autem Alcaicum metrum habet, quod, ut sup. dicitur, scanditur.

Alcaicum autem per se magis grave.

- Septima autem ²Phalacicum metrum habet, et per singulas versus scanditur.

Septimum autem a Troici versibus potius.

- Octava autem Sapphicum metrum habet, quod et versus dicitur scanditur.

Octava autem per se magis per se dicitur.

- Nonna autem autem Asclepiadicum metrum habet, et per singulas versus penthemimeres, ³quarto tripodum dactylicum scanditur.

Nonna autem per se magis per se dicitur tripodum.

- Decima autem autem hoc idem metrum habet, et per singulas versus scanditur. ⁴duo penthemimeres, duo dactylicum dactylicum habet.

Decima autem per se magis per se dicitur.

- Undecima autem autem Alcaicum metrum habet, quod, ut supra dicitur, scanditur.

Undecima autem per se magis per se dicitur.

- Duodecima autem autem hoc idem metrum habet, et si-
cut et scanditur.

Duodecima autem per se magis per se dicitur.

¹ Phalacicum Aristotelis A. Ven.

² Asclepiadicum Ven.

³ duo autem penthemimeres autem autem per se dicitur A.

⁴ quarto

tripodum autem autem A.

⁵ duo penthemimeres, duo dactylicum

dactylicum, duo penthemimeres, duo tripodum dactylicum A. duo tri-
podum Ven.

CAP. XXXIX. ΩΔΑΙ ^aLIBRI QUINTI QUI EPODON IN-
SCRIBITUR.

Prima ode iambicum metrum habet et per binos versus scanditur. Nam unus iambicus hexameter, vel trimeter, ^bsi compositis eum vel quadratis versibus scandas, dicitur; alter tetrameter, ^csi simplicius, dimeter, ^dsi compositis rebus scanditur. Ut hexameterum facias, sic scandas,

Ibis| Libur|nis in|ter al|ta na|vium.

Ante omnia tamen meminisse debemus vitium non esse in ejusmodi versibus, si primus pes, tertius, et quintus spondei inter ceteros iambos ^eoccurrerint, aliquando aliqui ex tribus, aliquando nullus; et erit sincerus iambicus, non quod ita appellatur, sed utique sine alienis pedibus, id est, sine spondeis in secundo aut quarto et sexto pedibus. Si quando spondei [^faliis locis] inveniuntur, vitiosum versum pronuntiabimus. Hoc et in tetrametro observabimus, ut primum pedem et tertium, spondeum, si quando occurrerit, recipiamus, secundum et quartum iambos reservemus.

Secunda ode hoc idem metrum habet, et similiter ² scanditur,

Bea|tus il|le qui| procul| nego|tiis.

Tertia ode hoc idem metrum habet, et similiter ³ scanditur,

Paren|tis o|lim si|quis im|pia| manu.

Quarta ode hoc idem metrum habet, et similiter ⁴ scanditur,

At o|deo|rum ^{ff}quid|quid in|cælo| regit.

^a Ωδαι libri quinti qui epodon inscribitur] *Expl. liber IIII. Incipit lib. V. A.*

^b si cum compositis vel] *si compositis eum vel A.*

^c si cum simplicibus] *si simplicius A. cum om. Ven.*

^d si cum

compositis versibus] *si compositis rebus A. Ven.* ^e occurrerint] *oc-*

currerint A. Idem mox nam quod. ^f spondivi inveniuntur A. aliis

locis om. Ven. ^{ff} quisquis in cælo regis] *quid in celo regit A.*

- 5 Quinta ode hoc idem metrum habet, et similiter scanditur,

Quid im|meren|tes hos|pites| veras| canis.

- 6 Sexta ode hoc idem metrum habet, et similiter scanditur,

Quo qua| sceles|ti rui|tis aut| cur dex|teris.

- 7 Septima ode hoc idem metrum habet, et similiter scanditur,

Roga|re lon|go pu|tidam|te sculo.

- 8 Octava ode hoc idem metrum habet, et similiter scanditur,

Quando| repos|tum Cae|cubum ad|festas|daper.

- 9 Nona ode hoc idem metrum habet, et similiter scanditur,

Mala|solu|ta na|vis ex|it a|lite.

- 10 Decima ode hoc ^bipsum genus metri habet, quod ab Horatio compositum est, et per binos versus scanditur. Nam primus hexameter vel trimeter iambicus est,

Pecti|nihil|me si|cut an|tea| i|juvat.

Alter ex duobus hexametris dactylico et iambico componitur. Nam de dactylico duos pedes et semipedem habet, de iambico ^jsimplices quattuor, vel compositos duos. Scanditur autem sic,

Scribere| versicu|los| amo|re per|cussum| gravi.

- 11 Undecima ode ^kAsclepiadeum habet, et per binos versus scanditur, nam unum hexametrum, alterum tetrametrum dactylicos habet,

⁸ scanditur, quando repostum cecugum ad festas daper. Nona ode hoc idem metrum habet et similiter scanditur. mala soluta navis ac excita ale. decima ode genus metri habet quod ab horatio compositum dicitur et A. ^b ipsum om. Ven. ⁱ juvat] jubat A. ^j simplices] similes A. Ven. Mox percussum Ven. ^k asclepiadeum] asclepiadeum metrum A. Archilocheum Frank. de Callino p. 35.

Quid tibi| vis mul|er ni|gris * di|gnissima| barris.

Duodecima ode metrum habet,¹ quod ab Horatio¹² compositum dicitur, et per binos versus scanditur, ex quibus unus hexameter heroicus est,

Horrida| tempe|stas cæ|lum con|traxit et|imbres.

Alter ex^m dactylico et iambo componitur. Nam quatuor pedes iambos habet, vel duos, si compositosⁿ ponere malueris, et duos dactylos, et semipedem. Scanditur autem sic,

Nives|que de|ducunt| ° Jovem| nunc mare| nunc sylv|æ.

Decima tertia ode æque ab Horatio composita dicitur¹³, et per binos versus scanditur, P^{ex} quibus est unus hexameter dactylicus, alter tetrameter iambicus,^q vel dimeter,

Mollis in|ertia| cur tan|tam dif|fuderit| imis.

Decima quarta ode, hoc idem metrum habet, et¹⁴ similiter scanditur,

Nox erat| et cæ|lo ful|gebat| luna se|reno.

Decima quinta ode ex duobus hexametris constat,¹⁵ dactylico et iambico,

Altera| jam teri|tur bellis ci|vilibus| ætas.

Decima sexta ode iambicum metrum habet, et per¹⁶ singulos versus scanditur,

Jam jam ef|fica|ci do|manus| ° scien|tiæ.

Hic versus, qui carmen seculare appellatur, Sapphicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur,

Phæbe| sylva|rumque| potens| Diana.

* dignissima barris] *dinissima bardis* A.   ¹ quod ab Horatio] *quodque ab oracio* A.   ^m dactylico et iambo] *dactylo et iambico* A.
ⁿ ponere malueris, et duos dactylos et semipedem] *malueris ponere duos et dactylico et semipede* A.   ° Jovem] *novem* A.   P^{ex} quibus] *ex quibus est* A.   ^q vel dimeter] *vel trimeter* A.   ° scien-
tiæ] *cientiæ*. *Expl. ars liber Diomedis. Hi versus.*

Hactenus *quæ didici, quæ legi, et quæ pro mediocr
usu comprehendere, tribus his commentariis retuli, spe-
rans me profecto legentium gratum testimonium, a
non laboris, certe simplicitatis, consecuturum.

* quæ didici et legi et quæ mediocri] q; didici quæ legi et q; p:
mediocri A.

^aFLAVIUS MALLIUS THEODORUS

DE METRIS.

Præfatio.

DUBITARE neminem arbitror, ^b Theudori fili, ^c quin ratio

^aFLAVIUS MALLIUS THEODORUS] In MS. Guelpherytano hæc ita leguntur: *INCIPIIT MALLI THEODORI; De metris dubitare neminem cet.* Post finitum librum hæc addita sunt: *FINIT LIB MALLI THEODORI; DE METRIS; DO GRATIAS AMEN.* Falluntur autem, si qui cum Prisciano l. VII. p. 735. contractam formam genitivorum *Malli, Tulli, Horati*, ac similium poëtis relinquendam esse censent. Vide Bentleium ad Terent. Andr. II. 1. 20. HEUS.

^b Theudori] Hæc est codicis Guelph. scriptura, cujus extrema vocalis, antea non satis accurate a me inspecta, fefellerat. Nec mirum videri debet, viri nomen in possessivi formam deflexum esse. Fiebat hoc sæpe in cognominibus, quæ ad posteros propagabantur. Noti sunt *Albini, Flaminini, Mamercini, Messalini*, alii, quorum partem enumerat Sigon. de nomin. Rom. p. 1442. seq. Græcum vero cognomen Θεόδωρος Græci adjectivi terminatione augendum erat, ut esset Θεωδώριος. Rem similem animadvertere mihi videor in Cassiodoriorum nomine, de quo egit il-

lustris Maffei præf. ad Cassiodori complexiones in Epp. et Act. Apost. p. XXXXV. Malui igitur antiquissimæ membranæ auctoritatem sequi, quam ex apographo Gevartii, unde initium Malliani libri descripsit Rubenius in vita nostri, et ex MS. Parisiensi *Theodore* substituere. Propterea autem unius tantum codicis Paris. testimonio in recensendis primis hujus opusculi capitibus uti mihi licet, quod alter, qui prior est duorum regionum, ea parte truncatus est. HEUS.

Theudori] Doribus propria forma est. Antipater *Anthol. ined.* Τῶς Θεωδώριος Τελευτίας. Pluscula hujus formæ nomina collegit accuratissimæ doctrinæ vir, Gisbertus Koenius ad Corinth. de *Dialect.* p. 76. A Doribus hæc ratio venit in consuetudinem Latinorum, poëtarum imprimis, apud quos occurrunt *Theudotus, Theudosius, Theudulus*, ut in *Anthol. Lat.* II. 117. p. 249. ubi vide Editorem. RUHNKEN.

^c quin ratio metrica] MS. Guelph. qui *Inratione metrica*, sed tertia littera vocalæ qui lineola confoditur, et supra *In* litteræ *od* leguntur. Hinc corrupta

issent. P[er] Et cum prudentissimi quique audientis delecta-
ntum metricæ artis esse originem ¹ac fontem viderint, ²aurium
untatem ab his metris, quæ ipsi conderent, ³devellendam
a existimarent, quorum ⁴apud omnes hujusce artis excellit
ctoritas. Si qua autem apud poëtas lyricos aut tragicos
ispiam repererit, in quibus ⁵certa pedum conlatione neglecta,
la temporum ratio considerata sit, meminere, ea, sicut apud
ctissimos quosque scriptum invenimus, non metra, ⁶sed

1010CCLVIII. p. 40. atque in
miscellaneis criticis cap. 7. con-
ecit, emendandum esse fecissent
ut peperissent. Tulit fructum
ἁποτοχίας vir doctissimus, quod
peperissent inventum est in mem-
bris Paris. HEUS.

P[er] Et cum prudentissimi] Pro et
legendum videtur *at* sive *sed*. In-
venerat fortasse librarius in anti-
quiore libro *set*, quod errori oc-
casione facile præbere potuit.
Quum in Guelph. esset *pruden-*
tissime, repositi *prudentissimi*. In
re tam levi, tam perspicua, vix
opus est addere, ita legi in Paris.
codice. HEUS.

¹ac fontem viderint] Malim vi-
derent. HEUS.

²aurium voluntatem] Grunerus
et Klotzius VV. CC. *aurium vo-*
luptatem rescribendum esse ex-
istimant. Eadem suspicio, quum
primum ista legerem, mihi quo-
que subnascebatur. Et recorda-
bar verborum Ciceronis orator.
c. 18. *Naturam ducem ad au-*
rium voluptatem sequatur indus-
tria. Postea priore conjectura
repudiata, vocabuli *voluntatem*
suavis esse metaphora, Mallius-
que dicere mihi videbatur, ab in-
ventoribus metrorum, quasi no-
varum legum conditoribus, aures
consultas esse, hæque eos, veluti
centuriam vel tribum, quæ in
hac rogatione deberet esse præ-
rogativa, rogandas putasse, vel-

lent, juberent. Eadem figura nos-
ter paullo ante dixerat *suas ipsi*
aures consulebant. Alioqui vo-
luntas etiam dicitur ejus, qui fa-
vet rei eaque delectatur: ideoque
ipsam *voluptatis* significationem
complectitur. Cic. eodem, quem
dixi, libro cap. 8. *omnes enim,*
qui probari volunt, voluntatem
eorum, qui audiunt, intuentur, ad
eamque, et ad eorum arbitrium et
nutum totas se fingunt, et adcom-
modant. Scriptor antiquus de
metris, cujus fragmentum in de-
scriptione codicis Mall. Guelph.
dabo: *Metrorum carmina pro vo-*
luntate et pro delectatione aurium
instituta sunt, ut quidquid dulce
sonaret, mulceret auditum. HEUS.

³devellendam non existimarent]
Vel invitis libris. *existimarunt* le-
gendum esse arbitror. HEUS.

⁴apud omnes hujusce artis] Post
hæc verba Paris. addit *studiosos*:
in quo tamen correctoris fraudem
odorari mihi videor, qui non per-
spiceret, quam eleganter vocabu-
lam artis ad auctoritas referatur.
HEUS.

⁵certa pedum conlatione] Scrip-
sisse Theodorum *conlocatione*,
præclare monuit humanissimus
Ruhnkenius. HEUS.

⁶sed *rhythmos*] MS. Guelph.
rithmos, Paris. *arithmos*: atque
ita paullo post. hic *arithmos*, ille
rithmum, pro *rhythmum*, dede-
runt. HEUS.

6 rhythmos, 7 appellari oportere. Scribimus igitur ita de metra. ut ab his rhythmum procul removeamus; ²atque in his ³omnino nullum sit, in quo non pedum defixa ratio cum dulcedine adsociata atque permixta sit. ^bAc primum quidem nobis ipsa metrorum genera collocanda sunt, tunc de eorum partibus ⁷disscerendum. ^cQuoniam sermo progredi ad explanandam metrorum disciplinam atque legem non poterit, nisi eorum primordia, ^did est, syllabae ac pedum rationem aperiamus.

*CAP. I.—De Syllaba.

Est igitur syllaba litterarum inter se congregatarum apta complexio. Usu autem inveteratum est, ut etiam ^fnulla litterarum congregatione facta, solas per se eas, quae vocales nomi-

⁷appellari oportere] Ita reposui libro Paris. obsecutus, quum in Guelph. esset *appellare*. HEUS.

²atque in his] MS. Guelph. et hic, et cap. III. n. 11. et cap. VIII. n. 1. dedit *adque*, more antiqui temporis. Vid. Jul. Cæs. Scaliger de causis ling. Lat. lib. I. cap. 22. Idem librarius cap. II. n. 4. quod pro quot, et cap. VII. n. 7. *ad* pro *at* scripserat. Talia saepe in Pisania marmoribus, in antiquissimis codicibus Virgilii, aliisque monumentis vetustatis occurrunt. HEUS.

³omnino nullum sit] Inepte Guelph. *omnino nullus sit*. HEUS.

^bAc primum quidem] Paris. *Ac primo quidem*. HEUS.

^cQuoniam sermo progredi] Hæc in libris sine interpunctione cum antecedentibus copulantur. In MS. Guelph. super primam

derim, periodi mutilatæ sententiam claudicantem hoc, aut simili, modo fulciendam esse: *Quoniam vero sermo progredi ad explanandam metrorum disciplinam atque legem non poterit, nisi eorum primordia, id est, syllabae ac pedum rationem, aperiamus*, tunc dicamus de syllaba. Facile potuerunt verba extrema *de syllabae* ab incauto librario omitti, qui eadem ad argumentum primi capituli indicandum, proxime reputantur. Hoc ulcus postea, ut fit, imperitia medentium latius serpsit. HEUS.

^did est syllabae] Hoc est a codice Paris. Quum in Guelph. legerem *syllabam*, suspicabar *syllabarum* antea scriptum fuisse. HEUS.

^eCAP. I.] Capitulum appellatio et numeri a nobis addita sunt, sunt a MSS.

[congr.] MS. litterarum congregatarum adacrimam litterarum zelo confodit.

nantur, syllabas esse dicamus. Syllabis vero conficiuntur 2
 pedes, quæ prima quasi metra appellare possumus. ^fSyllaba 3
 pes et mensura constat, quæ Græce metron dicitur. Sunt
 autem syllabæ 3 partim longæ, partim breves, partim communes. 4
^A producta longam syllabam facit, ut *ales*: *a* correpta brevis
 est, ut *amor*. ^h*E* productum longam syllabam facit, ut *emi*: *e* 5
 correptum brevem, ut *emo*. ^I productum longum est, ut 6
Ilium: *i* correptum brevis est, ut *iter*. ⁱ*O* productum est, ut 7
omen: *o* correptum est, ut *origo*. ^U productum est, ut *unus*: 8
u correptum, ut *utinam*. Ut autem solæ per se vocales pro- 9
 ductæ ^klongas, correptæ breves syllabas faciunt: ita etiam cum
 his ^ljunctæ consonantes aut longas aut breves syllabas secun-
 dum legem atque usum pronuntiationis informant. Junguntur 10
 vero inter se ^mbinæ vocales, quas Græci diphthongon vocant,
ae, *oe*, *au*, *eu*, *ei*, *ii*; quæ syllabæ semper longæ sunt. Ad- 11
 sociantur itaque sic inter se vocales litteræ, id est, *i* et *u*, ut
 prior littera vim teneat consonantis, ut *Juno*, *video*; quarum

^f *Syllaba pes*] In codice Guelph. manus antiqua *pes* male mutavit in *pede*. Fefellit correctorem vox *syllaba* casu sexto accipi- enda. HEUS.

³ *partim longæ*] MS. Guelph. *partem longæ, partem brevis, par- tem communis*. HEUS.

^h *E productum*] Corrector codicis Guelph. emendavit *E pro- ducta*, et in sequentibus similiter, *e correpta* — *I producta* — *i cor- repta* — *O producta* — *o correpta*. Et parum abest, quin affirmem, hæc omnia Mallium feminina terminatione extulisse. HEUS.

ⁱ *O productum est*] MS. Paris. *O productum longum est*, ac deinceps: *o correptum brevis* — *U productum longum est* — *u cor- reptum brevem*. Sed verisimile est, hæc a corruptore accessisse. Et videant acutiores, an eadem interpolandi libido pluribus locis nocuerit, Malliusque etiam in præcedentibus scripserit, a cor-

repta est, ut *amor*. — *I producta est*, ut *Ilium*: *i correpta est*, ut *iter*. HEUS.

^k *longas, correptæ breves*] Ita nunc e MS. Paris. emendavimus, quum in Guelph. perperam scriptum esset *longa si correptæ breves*. HEUS.

^l *junctæ consonantes*] Inepte Guelph. codicis corrector his interponit *aut*, idemque in proximis post verba *aut breves syllabas* haud minus imperite *faciunt* inculcat. HEUS.

^m *binæ vocales, quas Græci diphthongon*] Guelph. *bine vocalis quas greci diptongon*. Paris. *diphthongas*. Etiam alibi in Guelph. scribitur *diptongon*, et potest hoc vocabulum in genere neutro acceptum vice substantivi fungi. Quia tamen librarius iste per multis locis *s* finale perperam in *n* mutat, credo Mallium scripsisse *diphthongos*, aut si mavis *διφθόγγους*. HEUS.

syllabarum ea conditio est, ut interdum ^a breves, interdum longæ sint. Id enim ratio sermonis Latini et ^o pronuntiandi forma expetit. Positione autem longæ syllabæ fiunt, si correpta vocalis habeat in eadem syllaba ultimam litteram consonantem, ^p eademque littera excipiat a consonante consequenti, ut *arma*. ^q Fit autem positione longa syllaba, cum ipsa per se ex vocali et ^r duabus consonantibus constat, ut *est*. Quod si præcedentem brevem syllabam, quam una vocalis facit, sequentur duæ consonantes, fit syllaba positione longa, ^s ut *hæc res*. Item fit positione longa, si vocalis in duplicem ^t desinit litteram, ut

Nos erat — — —

aut si præmissa vocalis præcedat duplicem Græcam, ut *Mezentius*. Interdum autem brevis syllaba, qua pars orationis terminatur, pro longa ponitur, ut

^v *Omnia vincit amor, et nos cedamus amori.*

^a breves, interdum longæ sint] Paris. longæ, interdum breves sint. HEUS.

^o pronuntiandi forma] MS. Guelph. formam. Klotzius pronuntiandi norma legendum esse arbitratur. Scripturam codicum servandam censet celeb. Ruhnkenius. Nec dubium est, quin forma apud veteres sæpe significet constitutionem, legem ac rationem rei. Quintilian. Instit. Orat. I. 6. 16. Non enim cum primum fingerentur homines, analogia demissa cælo formam loquendi dedit. Decl. CCLXXVIII. p. 541. Qui civitates adhuc, velut antiquo illo errore confusas, ad certam vivendi formam redegerunt. Tacit. Annal. XIII. 4. Tum formam futuri principatus præscripsit. HEUS.

^p eademque littera excipiat] Paris. eademque littere excipiantur. HEUS.

^q Fit autem] Videtur emendandum esse *Fit etiam*. HEUS.

^r duabus consonantibus constat] In Guelph. erat duobus, sed cor-

rector a super o adposuit. Pro constat in Paris. est consistat. HEUS.

^s ut hac res] MS. Paris. ut acres. Et pronum erat, vel sine adsensu librorum, ita rescribere, si vocabulo *acres* hic locus esset. Sed quia hoc exemplo in hac causa nemo, nisi omnis rei metricæ sit ignarus, uti potest: crediderim, *Acrisius* ex Virgil. *Æn.* VII. 372. aut ex eodem libro vs. 410. *Acrisioneis*, reponendum esse. Favet huic conjecturæ, quod nomen *Acrisioneis* ad hoc ipsum, de quo Theodorus agit, positionis genus declarandum adhibuit Probus instit. grammat. lib. I. p. 1413. HEUS.

^t desinit litteram] Post desinit glossator codicis Guelph. intempestiva sedulitate adscripsit consonantem. HEUS.

^v Omnia vincit amor] Hunc versum Virgil. *Eclog.* X. 79. MS. Guelph. ita pervertit: *Omnia vicit amor, ut nos cet.* HEUS.

Quod genus syllabæ inter longas vel omnino refugiendum, ^wvel 17
 parcissime usurpandum est, quamvis et apud Virgilium non
 rarissimum, apud Homerum vero frequentissimum reperiatur.
 Communis vero syllaba fit, cum productam vocalem sequitur 18
 vocalis ; ut

^x *Te Corydon, o Alexi* — — —

Item cum duas vocales inter se conjunctas consequitur vo- 19
 calis, ut

^y *Insulæ Ionio in magno.* — — —

Positam etiam communem ^zapud Virgilium videmus eam sylla- 20
 bam, quæ in *c* litteram desinit, ^aut eam vocalis consequatur.
 Nam cum dicit 21

^b *Hoc erat* — — —

longam eam syllabam constituit, quæ in *c* desinit. Cum autem
 dicit

^c *Solus hic* — — —

^w *vel parcissime usurpandum]*
 Super *usurpandum* in Guelph.
 importuna glossa *metrum ad-*
scripta est. HEUS.

^x *Te Corydon]* Virgil. Eclog.
 II. 65. MS. Guelph. *Te Goridon.*
 HEUS.

^y *Insulæ Ionio]* Virg. Æn.
 III. 211. HEUS.

^z *apud Virgilium videmus]*
 Paris. *videamus*, quod non placet.
 HEUS.

^a *ut eam vocalis consequatur]*
 Idem liber *sequatur* præfert.
 HEUS.

^b *Hoc erat]* In margine co-
 dicis Guelph. atramento palli-
 diore adscriptum est ex Æneid.
 II. 664. *alma parens*, quo addi-
 tamento non opus erat Mallio.
 Rem ipsam Pompeius in com-
 mento artis Donati his verbis ex-
 ponit: *Item C littera aliquando*
pro duabus consonantibus est, et
facit longam, ut est illud: Hoc
erat alma parens. Hoc: collide
C, et sit pro duabus consonanti-
bus. In illo alio exemplo brevis
est: Solus hic inflexit sensus.

Sed sic lubrica et leniter currit.
Ergo c aliquando pro duabus con-
sonantibus habetur, et facit illam
[Fort. et facit syllabam] longam.
Hoc in pronomine fit, et pro sim-
plici potest accipi. Vid. Mar. Vic-
 torin. Art. Gramm. I. p. 2471.
 Servius ad Æneid. VI. 791. quem
 Rubnkenius V. C. huc advocat,
 Terentianum reprehendit, qui lit-
 teram C, pro metri ratione, vel
 duplicem haberi tradiderit vel
 simplicem. Terentiani reprehen-
 sor, ipse fortasse non minus re-
 prehendendus, privilegium, nescio
 quod, monosyllabum communi-
 scitur, per quod C in pronome
hoc pro duplici habeatur. Vide-
 rint, quos talia indagare juvat,
 an collisioni litteræ C in prono-
 mine *hic* et *hoc* dederit locum,
 quod *hicce* et *hocce* veteres dice-
 bant, quæ ante vocales *hicc* et
hocc sonabant. HEUS.

^c *Solus hic]* In Guelph. eadem,
 quæ superiora interpolaverat, ma-
 nus hæc ita mutavit, atque e
 Virgil. Æn. IV. 22. supplevit:
hic solus inflexit sensus. HEUS.

- 22 brevem eandem ^dsyllabam conlocat. Est etiam communis syllaba, cum præcedens in vocalem desinit, ^esequens autem syllaba ita habet duas consonantes, ut prior sit muta et sequens liquida, ut

— — — ^f*Vasto Cyclopi in antro.*

- 23 8 Atque hæc quidem de syllabis satis dixisse. Nunc pedum distinctionem et varietatem consequamur.

CAP. II. De Pedibus.

- 1 ^hPentasyllabus etiam quidam et hexasyllabus pedes, quos Græci syzygias vocant, faciendos crediderunt, quorum nobis superflua et inanis opera repudianda est, cum eorum etiam pedum, ⁱquos sæpe enumeravimus, quam plures ab omni me-

^d *syllabam conlocat*] Etiam post hæc verba in Guelph. recentior manus *quæ* perperam infercit. HEUS.

^e *sequens autem*] Particula *autem* et hic, et infra cap. IV. 2. in Guelph. scripta est Tironiana nota. Has vero notas compendii causa communi scripturæ nonnunquam a librariis intermistas esse, testatur Mabillonius in opere diplomatico lib. V. p. 456. HEUS.

^f *Vasto Cyclopi in antro*] Guelph. *Cyclopes*. Sed in Paris. hemistichion illud ita legitur, quemadmodum est in Virgil. *Æn.* III. 617. HEUS.

8 *Atque hæc quidem*] Particulam *atque*, quam fortasse supervacaneam esse credidit, corrector codicis Guelph. semicirculis intersepsit. HEUS.

^h *Pentasyllabus etiam*] Non potuit auctor ita ordiri de pedibus tractationem, eamque initio suo truncatam esse, inde quoque apparet, quod aliquoties in hoc ipso capite profitetur Mallius, se pedum numerum ante declarasse, cujus rei tamen in libro, ut in nostro quidem codice

habetur, vestigium nullum superest. Librarius nimirum, qui jam alios de pedibus libellos, quales in Guelpherbyitano exemplari etiam commentario Malliano præmittuntur, descripserat, pedumque nomina atque explicationes aliquoties iteraverat, operæ pretium se facturum esse non existimavit, si denuo exscriberet, quam hic adjecerat noster, pedum enumerationem. Ita inepti hominis oscitantia factum est, ut intercidit hujus capitis exordium, quod e bibliothecis Galliæ restitutum iri frustra speraveram. Codex Paris. nihil hic opis adfert, nisi quod accusativos Græcos, *Pentasyllabus* — *hexasyllabus*, mutat in Latinos, *pentasyllabos* — *hexasyllabos*. HEUS.

ⁱ *quos sæpe enumeravimus*] Paris. *quos sæpe enumerabimus*. Neutra scriptura tolerari potest. Ediderat Theodorus *quos supra enumeravimus*. At librarius ille, quem adnotatione superiore fraudis coarguimus, particulam *supra*, facinoris perpetrati indicem, intercepit, et in locum vacuum *sæpe* introduxit. Conf. infra n. 4. HEUS.

trica disciplina alieni sint. Ex his autem pedibus, qui ex ² brevibus aut ex longis syllabis ita conficiuntur, ^kut his brevitatis et longitudinis varietas nulla sit, nisi ex longis et brevibus syllabis temperati ^ladjungantur pedes, metrum omnino effici non potest. Nam cum ars musica, quæ est in omni vocis sono ^mmoderationis ac suavitatis inventrix, metricæ quoque rationis princeps ac magistra sit; eadem vero ita nervos ⁿtestudini adjunxerit, ut eorum alii acutum, ^ogravem alii sonum redderent; ^peandemque vocum distinctionem tibiæ foraminibus

^k ut his brevitatis] Paris. ut in his. HEUS.

^l adjungantur pedes] Idem codex adjunguntur. HEUS.

^m moderationis ac suavitatis] *Modulationis* legere malit vir doctus *Misc. Crit. cap. VII.* Sed *moderatio* et *moderari*, ut origine, sic vi et potestate conveniunt cum *modulatio*, *modulari*, et de modis musicis recte dicuntur. Cicero de Orat. I. 60. *adstrictus certa quadam numerorum moderatione et pedum.* Ibid. II. 8. *qui enim cantus moderate orationis pronuntiatione dulcior inveniri potest.* Anthol. Lat. III. 182. p. 625. *cujus moderamine sacro Unum ex diversis vox digitique canunt.* Hygin. præf. Astron. p. 403. *Etsi te versuum moderatione præstare video.* ubi alia exempla habet Munckerus. Add. Burman. ad Ovid. Met. XI. 154. Apud Claudian. de Bell. Getic. vs. 230. omnes libri habent: *Quid meditentur aves, quid cum mortalibus ather Fulmineo velit igne loqui.* Quod durum est in verbo *meditentur*, interpretando lenire tentavit magnus Gesnerus. Forte quis capiat pro *cantent*, ut Servius cepit in Virgil. Ecl. I. 2. VI. 82. Sed mihi legendum videtur: *Quid moderentur*, vel *modulentur aves.* Verborum *meditari*, *moderari*, *modulari* perpetua est confusio, etiam apud Claudi-

anum, ut docet Burm. l. c. Orpheus de Lapid. procem. vs. 45. p. 296. Ὅσσα τε κεκλήγασι μετὰ σφίσιν ἡμεροῖται. ubi H. Stephanus bene repudiat vulgatum μετὰ φρεσίν. Nam sic alibi p. 350. ὅσσα τε κοῦφοι Ὀρριθες κλάζουσιν, ἐπισταμαι ὅσσα τε θῆρες Ὀμησταὶ τε τράπεζοι ἐνὶ σφίσιν ὄρουσται. Apollon. Rhod. II. 1282. ὦρη δ' ἤμων ἐνὶ σφίσι μητιάσθαι. RUHNKEN.

ⁿ testudini adjunxerit] Ita restituit Paris. liber. In Guelph. erat *testudinis adjuncxerit*, quod recentior manus mutat in *adjuncxerat*. HEUS.

^o gravem alii] Librarius codicis Guelph. scripserat *gravem aliis*. Posterius vocabulum rasura corrector obscuravit, rescripsitque *alii gravem*, quem ordinem amplectitur etiam MS. Paris. HEUS.

^p eandemque vocum distinctionem] Quos tonos musici nunc appellant, voces prisci dicebant. Cicero de Orat. I. 42. *Ut in musicis, numeri, et voces, et modi.* Virgil. Æn. VI. 646. *Obloquitur numeris vocum discrimina septem.* quem locum opportune hic adscripsit humanissimus Ruhnkenius. Klotzcius ita refingit verba Theodori: *eandemque vocum distinctionem tibiæ foraminibus aptaverit.* Equidem in verbo *aptaverint* intelligo homines, artifices, musici: usitatissima utriusque linguae scriptoribus ellipsi, de

aptaverint, videlicet quod canendi dulcedo sine hac varietate
 exsistere nulla possit: ⁹is, qui ex his pedibus, ¹qui solas inter
 breves, aut solas longas syllabas habebunt, ²effici posse metrum
³existimavit, ab omni musica doctrina transversus fertur et
 4 devius. ⁵At vero ex viginti et octo pedum numero, ⁶quot supra
 declaravimus, ⁷qui metris utiles sint, ut appareat: ipsa primum
 metrorum genera quæ sint, demonstrandum nobis est; post
 qui metris aut conveniant, aut ab his discrepent, explicandum.

qua copiose egerunt viri docti, quos laudat patruus meus in e-
 mendationum libro II. c. 6. p. 218. ad locum Curtii IV. 10.
 Adde Cl. Leisneri adnotat. ad Lamb. Bos in ellipsi voc. *Ἀπο-
 ρω*, et, si res tanti erit, ea, quæ dixi ad Plutarch. de liber. educ.
 c. XIII. 14. Nec movet me, quod verbum *adjunxerit* singulari
 numero in Theodoro præcessit. Solent enim optimi scriptores e
 singulari in pluralem transire. Sallust. Catil. XXIII. 6. *Nobili-
 tas invidia æstuabat, et quasi pol-
 lui consulatum credebant.* Vid. ad
 h. l. quæ conguessit Cortius et ad Jugurth. XIV. 13. HEUS.

⁹ is, qui ex his pedibus] MSS. *his qui ex his pedibus.* In Guelph.
 corrector, priore *his* expuncto, stolide ex qui fecit *quia*. HEUS.

¹ qui solas inter breves] Præ-
 positioni *inter* locus hic non satis
 commodus esse videtur, etiam si
 verbum *habebunt* Græcorum more
 absolute accipiendum esse putes.
 Ideo particulam hanc delendam
 esse conjiciebam. Nunc propius
 vero videtur, Theodorum scrip-
 sisse *qui solas inter se breves*, id
 est, qui conjuncti sive universi
*solas breves, aut solas longas syl-
 labas habebunt.* Ita eleganter
 optimi scriptores *inter se* utuntur
 pro *utrique*. Vid. Cortius ad Sal-
 lust. Jug. c. XLI. 2. HEUS.

² effici] Post hoc verbum cor-

rector codicis Guelph. imperite
 addit *non*. HEUS.

³ existimavit, ab omni] Quum
 in Guelph. reperissem *existima-
 vit, ut ab omni*: conjunctionem
 ut tollendam, et *existimavit* in
existimabit mutandum esse arbi-
 trabar. De conjunctione pro-
 scribenda consensit Paris. liber,
 sed idem, quod attinet ad verbum
existimavit, in alia omnia disce-
 dit. Itaque invitis libris præ-
 teritum tempus mutare non au-
 deo, quod satis apte positum est,
 si Theodorus tangit aliquem scrip-
 torem de metris, qui tradiderat,
 ex solis brevibus, aut solis longis
 syllabis effici metrum posse. Ad-
 firmare hanc explicationem vi-
 dentur, quæ de trochaico metro
 leguntur infra cap. VI. 5. seq.
 HEUS.

⁵ At vero] Quum in MS.
 Guelph. corrupte *aut vero* lege-
 retur, emendabam ita, ut nunc e
 Paris. codice reposui. HEUS.

⁶ quot supra declaravimus] U-
 terque MS. *quod*, more veterum,
 qui sæpe *quod* pro *quot*, *quod*
annis pro *quot annis* scribebant.
 Nec tamen contendam, si quis
 legere maluerit *quos supra*. Pro
declaravimus in Paris. perperam
 est *declarabimus*. HEUS.

⁷ qui metris utiles sint] Guelph.
utile sint. Paris. *qui metris utiles
 sint, ut appareant.* HEUS.

CAP. III. De metris octo.

Sunt igitur metrorum ^ygenera hæc, dactylicum, iambicum, ¹ trochaicum, ²anapæstum, choriambicum, antispasticum, Ionicum a majore, Ionicum a minore. Si quid ergo præter hæc, ² quod non ad certam pedum legem, sed ad temporum rationem modumque referatur, vel ^ascribit quispiam, vel ab alio scriptum legit, id non metrum, sed ^brhythmon esse sciat, ^chisque exceptis metris, ^docto quæ sunt a nobis enumerata, nullum aliud, etiamsi a quoquam ^ecerti aut definiti pedes attribuantur, aut eam, ^fquæ sit digna carmine, suavitatem ^ghabiturum omnino metrum esse dicendum. Quod cum ita sit, de ipsis jam pedi- ³ bus a nobis disserendum est, ^hut nullus omnino ad aliquod metrum pateat accessus quibus interdum admittantur, ⁱqui sua

^y genera hæc] Supra vocabulum *genera* glossator in Guelph. adscripsit numeri notas: VIII. HEUS.

² anapæstum] Paris. *anapæsticum*, sed Guelpherbytana scriptura non est deterior. HEUS.

^a scribit quispiam] Ita reposui e Paris. quum in Guelph. mendose legeretur *scribi*. Paullo post in MSS. erat *leget*, quod tamen corrector codicis Guelph. mutavit in *legit*, quem nunc sequor. Videri poterat, reponendum esse *scribet quispiam, vel ab alio scriptum leget*. Sed etiam cap. XI. 16. legitur *Si qui tamen inveniuntur, qui cet.* HEUS.

^b rhythmon] Guelph. *rithmon*, Paris. *arithmon*. HEUS.

^c hisque exceptis] MS. Guelph. *his quæ*, quod quum lector aliquis non intelligeret, signis, qualibus parenthesin solemus, voculam quæ a reliqua oratione interclusit. HEUS.

^d octo quæ sunt a nobis] Librarius Guelph. interpunxit ante vocabulum *octo*, quod esse delendum persuadet mihi importunitas glossatoris illius, quem principio

capitis hujus eundem numerum inculcare testatus sum. HEUS.

^e certi aut definiti] Mallius scripserat *certi ac definiti*. HEUS.

^f quæ sit digna carmine] Ita ex emendatione doctissimi Ruhnkenii, quam Paris. liber suo calculo comprobatur, reposui, quum in Guelph. legeretur *digna carminis*. Locum corruptioni dedisse videtur sequens vocabulum a littera *s* incipiens. Alioqui non ignoramus, priscos adjectivum *dignus* etiam cum patrio casu construxisse, quod copiose docent viri docti a patruo meo advocati ad Vechneri Hellenolex. lib. I. part. II. cap. 18. Burmannoque Secundo V. C. ad Antholog. lib. II. epigr. 146. vs. 3. HEUS.

^g habiturum omnino] Lege *habiturum, aut omnino*.

^h ut nullus omnino ad] Fortasse hæc ita sunt emendanda: *ut quibus nullus omnino ad aliquod metrum pateat accessus, qui interdum cet.* HEUS.

ⁱ qui sua ri atque natura] In Guelph. erat *qui suavia*, unde corrector *suavitate* procudit. Paris. *qui suavi*, ex quo celeb.

vi atque natura metrorum rationem expleant, palam omnibus
 4 ^kperspiciendum constituamus. Sunt igitur penitus repudiandi
 longeque removendi ex trisyllabis molossus, amphibrachys,
 amphimacrus, palimbacchius; ex ^lquadrisyllabis proceleusma-
 ticus, dispondius, diambus, ditrochæus, pæones, omnesque
 5 epitriti. Ex quo apparet, ^mocto his metris, de quibus ex
 dictum, novem pedes ita attributos, ut eorum præcipue inter
 6 ne conjunctione ⁿuniuscujusque metri vis contineatur. Qui
 quidem ^opedes hi sunt: Spondius, iambus, P trochæus, pyrrhi-
 chus, dactylus, anapestus, ^qchoriambus, antispæstus, Ionicus
 7 a majore, Ionicus a minore. Amphimacrus et Bacchius raris-
 sime, tribrachys vero ^raliquanto frequentius, sed precarium
 8 magis, quam necessarium, ^sin metris locum obtinent. Sed
 quoniam ^tde syllabis ac pedibus abunde dictum est, ad ipsam
 metrorum demonstrationem, ^vdistinctionem, subdistinctionem-
 que veniamus.

Ruhnkenii acumen verissimam
 scripturam sua vi exculpsit. Vim
 ac naturam sæpe ab ipso Cice-
 rone conjungi, multis exemplis
 docuit patruus meus in comment.
 ad Offic. I. 28. 11. HEUS.

^k *perspiciendum constituamus*] Eiusdem Ruhnkenii consilio ita
 nunc edidi. In MSS. erat *pre-*
spiciendum, quod ortum esse ex
prospiciendum, antea opinabar.
 HEUS.

^l *quadrisyllabis*] MSS. *quatri-*
syllabis. HEUS.

^m *octo his metris*] In MS.
 Guelph. utrumque punctis inclu-
 ditur vocabulum *octo*, quod hic
 non magis necessarium erat, quam
 supra n. 1. et 2. HEUS.

ⁿ *uniuscujusque metri vis*] ~~Quam~~ in Guelph. legeretur *uni-*
~~us~~ *cujusque metri bis*, manus anti-
~~qua~~ *post uniuscujusque* in mar-
~~gine~~ *scripsit* ratio. Id inde
~~non~~ *arbitrari*, quia corrector
~~non~~ *acciderat*, bis librarii vitio
~~scriptum~~ *est* pro *vis*. Ut jam
~~aliam~~ *locus* non sit, MS.

Paris. effecit, ex quo veram scrip-
 turam reduxi. HEUS.

^o *pedes hi sunt*] Guelph. *hi*
sunt. HEUS.

^p *trochæus, pyrrhichius*] For-
 tasse vocabulum *pyrrhichius* hic
 delendum, et infra post verba
tribrachys vero inserendum est ita:
tribrachys vero et pyrrhichius ali-
quanto frequentius. HEUS.

^q *choriambus*] Paris. *choriam-*
bi. HEUS.

^r *aliquanto frequentius*] Uter-
 que MS. *aliquando*, et Paris. *fre-*
quentior. HEUS.

^s *in metro locum obtinent*] Guelph. *optinent*, Paris. *optinet*.
 Ita sæpe in monumentis antiquis
apstinere, subtilis, et similia re-
 periuntur. Vid. Noris. orthogr.
 Pisan. c. 6. HEUS.

^t *de syllabis*] Paris. *de sylla-*
bas, ut librarius ille videri possit
 in exemplari suo habuisse *de syl-*
laba. HEUS.

^v *distinctionem, subdistinctionemque*] Primam syllabam vo-
 cabuli *subdistinctionem* a librario

CAP. IV. De metro dactylico.

Metrum dactylicum hexametrum inventum primitus ab ^wOrptheo Critias asserit, Democritus a Musæo, ^xPersinus a Lino, permulti ab Homero, ^yqui profecto, cum heroum facta carmine suo explicare vellet, metri hujus, quod ceteris omnibus longe pulchrius celsiusque est, aut repertor aut certe adprobator fuit. Constat autem metrum dactylicum hexametrum heroicum ex ^zdactylo et spondio vel trochæo, ita ut recipiat spondium locis omnibus, dactylum locis omnibus præter ultimum, trochæum vero loco tantum ultimo. Hujus exemplum :

^z*Arma virumque cano, Trojæ qui primus ab oris.*

Metrum dactylicum pentametrum ^arecipit pedes hos : spon- 3

Guelph. omissam, correctoris manus adjecit. Facile itaque fieri potuit, ut vocabulum *subdistinctionem* in libro Paris. omitteretur. HEUS.

^wOrptheo] Similiter Mar. Victorinus *Art. Gramm.* I. p. 2494. *Hoc quidam a Lino, Apollinis antistite, alii ab Orptheo, nonnulli ab Homero inventum putant.* Linum *πρῶτον εὐρετὴν ῥυθμῶν καὶ μέλους* vocat Diodor. Sic. III. p. 236. RUHNKEN.

^xPersinus] Temeraria conjectura in *Perseum* grammaticum incideram : sed ab amicissimo mihi Ruhnkenio admonitus agnosco *Persinum*, scriptorem Orphicum. Hujus memoriam prope extinctam renovavit in adnotatione ad Pollucem IX. 93. p. 1076. Tib. Hemsterhusius, cui viro et annis et meritis venerabili optamus, ut placida atque hilaris senectute perfruatur. HEUS.

^yqui profecto cum heroum] Sic emendare non dubitavi manifestum errorem scriptorum codicum, in quibus est *qui profecto cumeorum*. Corruptio inde nata est, quod librarius aliquis more sui sæculi scripserat *cum eroum*. Ita in MS. Guelph. quum sæpe

alibi littera *h* omissa, tum hoc ipso capite *exametrum*, *omero*, *endecasyllabum*, *oratum*, *eroico*, *eptametrum*, *corinti*, *troceis*, *troceo* scripta erant. HEUS.

^zArma virumque] Grammaticus aliquis in omnibus versibus, quos Theodorus metrorum exempla dederat, singulos pedes interpositis punctis sejunxerat. Inde in codice Guelph. ante præsentem Virgilii versum inserta leguntur ista verba : *De atramento noveris, lector, non causa sensuum punctos adnotitos, sed pedum designationem lustratos.* Hæc in Paris. ita concepta sunt : *De atramento noveris, lector, in versibus cunctos non causa sensus, sed scansionis, esse positos.* Barbari hominis turpe commentum, ne puram Theodori dictionem contagio pollueret, uncis jam pridem incluseram : nunc vero, accedente celeb. Ruhnkenii auctoritate, una cum punctis erasi. HEUS.

^arecipit] Et hic, et n. 4. 7. 13. cap. V. 5. 6. 7. 8. 11. 13. in MS. Guelph. sine varietate legabatur *recepit*, quod ubique in *recipit* mutavi, permotus etiam consensu libri Parisiensis. HEUS.

dium loco ^b primo et secundo, dactylum locis omnibus, catalecton in medio ^c et in fine. Hujus exemplum :

Agentes actus carminis nostra carent.

4. ^d Metrum aliud dactylicum pentametrum recipit pedes tria dactylum sive spondium loco primo et secundo, catalecton in medio, inde duos dactylos sine catalecto, ut est ^e illud Sereni

Et nihil est, quod amen, ^f Flaminia, minus.

5. Metrum dactylicum Asclepiadium habet primum spondium ^g secundo dactylum et catalecton, deinceps duos dactylos. Hujus exemplum :

^h *Laudamus vario musica carmine.*

^b primo et secundo dactylum] Paris. dactylicum. HEUS.

^c et in fine] Guelph. et in finem. HEUS.

^d Metrum aliud] Idem MS. metrum alium. HEUS.

^e illud Sereni] A. Septimius Serenus, aequalis Statii poeta, ut ex Statii Sylr. IV. 5. 57. demonstravit J. F. Gronovius Obserr. III. 16. Fuit etiam ætate super Terentiano Mauro, qui de Metris p. 2424. hæc de eo habet: Qui multos legere, negant hoc corpore metri Romanos aliquid veteres scripsisse poetas. Dulcia Septimius qui scripsit opuscula nuper, Ancipitem tali cantavit carmine Janum. Ex quo loco Terentiani etiam ætas, quæ vulgo incerta habetur, certius constitui potest. Male J. Nic. Loënsis Epiphyll. V. 4. eumque temere secutus P. Burmannus Sec. ad Anthol. Lat. T. I. p. 14. temporis notam tollunt, legendo: qui scripsit opuscula raris. Nam Septimius, qui nuper scripsit, a Terentiano opponitur veteribus poetis. Ipse Terentianus hanc scripturam confirmat p. 2427. Nemo tamen culpet, si sumo exempla novella: Nam melius nostri servarunt metra minores. Septimius docuit quo raris opuscula libro.

Vid. J. A. Fabric. Bibl. Lat. II. 7. p. 795. Raris autem opuscula sæpe ab aliis simpliciter opuscula dicuntur. Servius Centimetr. 2. 1824. Faliscum constat tria dactylis et pyrrhichio, ut est hic. Docta Falisca Pheronyme parva. Qua scriptura nihil mendosius. Loënsis l. c. ex melioribus libris laudat: Docta Falisca, Serene, dabis. Sed cum unus pes sit etiam pyrrhichio desit, legendum ex Cod. Vossiano, qui est in Bibl. Leid. Docta Falisca, Serene, reparas. RUHNKEN.

^f Flaminia minus] Vel ob hanc dipodian eleganti versiculo conservatam maximas gratias Theodorus debet Parisiensi libro, imo Ruhnkenio et Musgravio, humanissimis viris, quorum beneficio ac liberalitate codicum illorum scripturæ ad nos pervenerunt. In Guelph. enim hoc hemistichium ita obscuratum erat: *Flammiamini*. HEUS.

^g secundo dactylum] Guelph. Secundo dactylo: Paris. secundo dactylicum, quem ad modum supra n. 3. et c. VII. 2. idem librarius impeggerat. HEUS.

^h Laudamus vario] Ludamus legendum esse existimo, et ludere musica interpretor canere, quæ sint Musarum doctrinæque ele-

Loc metrum a superiore eo distat, quod in illo est facultas 6
rimum et secundum pedem dactylum sive spondium collo-
endi, in Asclepiadio autem certa lex est hæc, ut primo loco
spondius, secundo dactylus, deinde catalecton, ⁱpost duo dac-
yli conlocentur. Metrum dactylicum Æolicum recipit pedes 7
os: spondium sive iambum, sive trochæum, loco primo, de-
inde duos dactylos, post spondium sive trochæum. Hujus
exemplum:

Ampla condere mœnia cœpit.

Metrum dactylicum ^kPhalæcium hendecasyllabum constat ex 8
spondio, et dactylo, et tribus trochæis. Hujus exemplum:

Fulgens divitiis et ore clarus.

Metrum dactylicum Alcaicum hendecasyllabum constat ex 9
iambo et Bacchio, et duobus dactylis. Hujus exemplum:

^l*Vides, ut alta stet nive candidus.*

Horatius tamen primo loco etiam ^mspondium præposuit, ut est 10
illud ejusdem:

ⁿ*Odi profanum vulgus et arceo.*

Metrum dactylicum Sapphicum hendecasyllabum constat ex 11

gantioris cultore digna. De hac
significatione vocabuli *musicus*
pluribus disserit patruus ad Ju-
liani Cæsares p. 70. seq. Possis
etiam vocabulum *Musica* vo-
candi casu accipere et intelligere
poësin, Musam. Tunc sententia
similis erit illi *Ludere, Musa, ju-
vat*, quod est apud poëtam pris-
cum in Antholog. Burm. lib. III.
epigr. 192. HEUS.

ⁱ *post duo dactyli conlocentur*] Inter versus hic adjecerat aliquis
in MS. Paris. in quo *post tres
versus solet senis* [leg. *semis*] *he-
roicus*, id est *spondeus et duo dac-
tyli poni*. Respexit auctor hujus
glossematis ad conjunctionem ge-
neris Asclepiadei et Glyconii,
quæ placuit Horatio lib. I. od. 6.
15. 24. 33. et alibi. Sed hoc
connubium metrorum istorum
lege non ita arta constringi, ex
ipso Horatio constat, qui ordi-
nem illum sæpe migravit. HEUS.

^k *Phalæcium hendecasyllabum*] Guelph. *faleucium fudeca sylla-
barum*: Paris. *hendecasyllabarum*.
HEUS.

^l *Vides, ut alta stet nive candi-
dus.*] Apud Horatium lib. I. od.
9. hodie legitur *candidum*, quod
Prisciani Consentique auctori-
tibus satis defenditur. Nec ta-
men aspernandum est *candidus*,
quam scripturam tres Mallii co-
dices tuentur. In hoc vero Flacci
versu codex prior Parisiensis, qui
ἀκέφαλος est, inter testes meos
prodire incipit. HEUS.

^m *spondium præposuit*] Paris.
prior et hic et in sequentibus
spondeum scribit. Non est, quod
repudiemus reliquorum codicum
orthographiam, quam in *Bac-
chius, hippius, Darius, Nicome-
dia, Philadelphia*, multisque aliis
ferimus. HEUS.

ⁿ *Odi profanum vulgus*] Hora-
tius lib. III. od. 1. HEUS.

trochæo et spondio, dactylo et duobus trochæis, sive trochæo et spondio, *ut est apud Horatium:

Jam satis terris nivis atque diræ.

- 12 Huic autem metro post tres versus additur P chimis heroici versus, ut est 9 apud eundem Horatium:

Terruit urbem.

- 13 Metrum dactylicum pentametrum recipit eosdem pedes, quos hexametrum heroicum. Hujus exemplum:

† Fronde virere nova, quod seminat arbor.

- 14 Metrum dactylicum tetrametrum constat ex dactylo et spondio sive trochæo, ita ut eadem loca 3 obtineant hi pedes, quos 12 heroico hexametro docuimus. Hujus exemplum:

* ut est apud Horatium] Lib. I. od. 2. Pro atque autem in Mallii codicibus est adque, de quo dixi ad præfat. n. 7. HEUS.

P chimis heroici versus] Pro chimis reponendum esse conjiciebam finis. Atque ita noster cap. VIII. n. 7. versum Adonium dactylicum finem appellavit. Quia tamen codices in alteram scripturam conspirant, nec causa apparet, cur librarii in vocabulo notissimo alucinati sint, suspicio mihi nata est, cnimis antea scriptum fuisse. Ita efferri potuit vocabulum κημῖς ab istis hominibus, qui Græcorum ἥρα in Latinum i convertere solebant: quem ad modum in nostris etiam libris *Æsclepiadium*, *eptimimeres*, pro Ἀσκληπιαδεῖον, ἐφθημιμερές, et similia reperimus. Haud incommode vero clausulam hexametri versus dici κημῖδα heroici, vel inde colligo, quod Periegeta vs. 714. κημῖδας dixit infimas montium partes. Pedes autem postremos recte appellari infimas versuum partes, nemo negabit, qui meminert, Victorinum de metris Horat. p. 2610. primos pedes iambici caput trimetri vocare. Præterea appellationes dimetri, trimetri, tetrametri heroi ex superiore et ex inferiore parte hexametri notæ

sunt e Diomed. lib. III. p. 513. et 515. Adonii versus appellationem similis librariorum stupor contaminavit apud Diomedem de metris Horat. p. 519. ubi legimus hodie: *strophæon*, vel *nican celicon climeteon*. Wasius in metris Horat. emendat, στροφὴν ἐπικὴν, τελικὴν διμερίαν. Placet, nisi quod malim στροφὴν ἐπικὴν, τελικὴν διμετρον. Nec mendo carere videntur ista Victorini art. grammat. L. IV. p. 2610. de eodem colo sic disputantis: *Quidam pentasyllabon epodon dixerunt a numero syllabarum, alii trimetron epicon. Est enim pars tertia epici versus. Verba trimetron epicon fortasse facta sunt ex tritemorion epicon. Sed ad Mallium redeundum, nec silentio prætereundum est, codicem Paris. posteriorem, post verba chimis heroici, vocabulum versus, quo facile carebimus, excludere. HEUS.*

9 apud eundem Horatium] Eadem oda. HEUS.

† Fronde virere nova] Versus transfiguratus ex illo Virgil. *Æn.* VI. 206. *Fronde vivere nova, quod non sua seminat arbor.* HEUS.

3 obtineant] MSS. optineant. Vid. supra ad cap. III. n. 7. HEUS.

^t *Aut Ephesum, bimarise Corinthi.*

Metrum ^v aliud dactylicum tetrametrum constat ex duobus ¹⁵ dactylis et duobus trochæis, sive trochæo et spondio. Hujus exemplum:

Omnia cælitus ampla sumes.

Metrum dactylicum trimetrum constat ex duobus ^w dactylis, ¹⁶ et spondio sive trochæo. Hujus exemplum:

Quod sua seminat arbor.

Metrum dactylicum trimetrum constat ex dactylo et duobus ¹⁷ trochæis, ^x sive ex dactylo, trochæo et spondio. Hujus exemplum:

Tu genus hoc memento.

Metrum dactylicum trimetrum Pherecratium constat ^y ex spon- ¹⁸ dio et dactylo sive trochæo, ut est apud Horatium:

^z *Grato, Pyrrha, sub antro.*

Metrum dactylicum trimetrum Glyconium constat ex spondio ¹⁹ et duobus dactylis, ut est apud Horatium:

^a *Sic te diva potens Cypri.*

Metrum dactylicum, quo sæpe est usa Sappho, constat ex ²⁰ dactylo et spondio sive trochæo. Hujus exemplum:

^b *Unde Latinum*

Post genus ortum,

^t *Aut Ephesum]* Horatius lib. I. od. 7. HEUS.

^v *aliud dactylicum]* MS. Guelph. *alium dactylicum.* HEUS.

^w *dactylis, et spondio sive trochæo]* Hæc antea e conjectura, nunc ex utroque Paris. codice restitui. In horum locum librarius Guelph. e proxime sequentibus, aberratione manifesta, reposuerat: *troceis sive ex dactilo trocheo et spondio.* HEUS.

^x *sive ex dactylo, trochæo]* Paris. posterior *sive ex dactylo et trochæo.* HEUS.

^y *ex spondio, et dactylo, sive trochæo]* A filio monitus emendo *ex spondio, et dactylo, et spondio sive trochæo.* HEUS.

^z *Grato, Pyrrha, sub antro]* Horat. lib. I. od. 5. MS. Guelph.

pro *Pyrrha* scripsit *Purra*. Ita *Burrium* veteres pro *Pyrrho*. Sic ex antiquissimis Virgilii membranis adferunt, et in vetusto Virgilio Gudii scriptum vidi *cumba* pro *cymba*. Nota sunt *cuminum, depugis, murreus, murtetum*, aliaque plurima. Conf. Cruquius ad Horat. III. od. 14. 22. I. sat. 2. 93. I. epist. 15. 5. Salmasius ad Plaut. Menæchm. II. 2. 21. HEUS.

^a *Sic te diva potens Cypri.]* Horat. lib. I. od. 3. MSS. Mallii Guelph. et Paris. sec. pro *Sic te dederunt si te.* HEUS.

^b *Unde Latinum]* Versus sunt Terentiani Mauri p. 2431. ex *Æneidos* principio expressi. HEUS.

Atque magne

• Mania Rome.

- 11 Metrum dactylicum heptametrum constat ex duobus dactylis, spondio et dactylo et tribus trochæis, ut est ^dapud Horatium :

Soliter acris hiems grata vice veris et Favoni.

- 12 Effici posse alias etiam metri ^cdactylici varietates, non clam nobis est ; ita, ut fiant versus aliqui productiores, ^faut idem
13 pedes aliter ^ginter se juncti. Sed nos ea persecuti sumus, quæ essent et auditu jucundissima, et apud poetas Græcos et Latinos quam maxime celebrata ; quibus profecto te esse ceterosque, qui suum studium ad hanc rem adplicabunt, ^hcontentos oportebit, ⁱcum quantavis subtilitatem ingenii et scribendi assiduitatem ^kexplere facile atque instaurare possit metrorum tanta diversitas ^lcumque ea in re in qua reperiendæ novitatis possit aut dulcius alicujus.

CAP. V. De metro Iambico.

Metro autem dactylico heroico metri iambici hexametri ^mproxima definitio visa est. Altero enim producuntur acies,

^c Mania Rome] Vide Burmannum Sec. in addend. ad T. I. Anthol. Latin. qui tamen, quos versus Terentianus a se exempli causa fictos dicit, per errorem retus Adonium vocat. RUHNKEN.

^d apud Horatium] Lib. I. od. 4. HEUS.

^e dactylici varietates] Guelph. dactylici varietatis. Mox idem productioris. HEUS.

^f aut idem] Ita MSS. pro idem. Et Priscianus lib. VII. p. 737. testatur, veteres idem et ialem per unam i scripsisse, quia nulla confusio fit significationis. HEUS.

^g inter se juncti] Uterque Paris. inter se conjuncti. HEUS.

^h contentos oportebit] Paris. sec. contemptos : Guelph. contemptos oportebit. HEUS.

ⁱ cum quantavis subtilitatem] Ita conjecturam secutus nunc edidi, quum in codicibus esset,

cum quanta vis subtilitate ingenii et scribendi assiduitate. HEUS.

^k explere facile atque instaurare possit] Guelph. explere facile atque in instantia res possit : Paris. pr. expleri facile atque instaurari possit : alter, explere facile atque instantia possit. His inter se comparatis non difficile fuit veram scripturam deprehendere. HEUS.

^l cumque ea in re in qua] Locus adfectus et a codicum auxilio destitutus hac medicina fortasse recreabitur : cumque ea in re nunquam finis esse possit reperiendæ novitatis, aut dulcedinis alicujus. Eam sententiam Mallii fuisse, vel inde intelligere mihi videor, quod infra cap. XI. 17. Ea enim in re, inquit, quæ ipsa per se infinita sit, novum aliquid reperiendi constitui finis non potest. HEUS.

^m proxima definitio visa est] Ita emendavi ex utroque Paris.

ubi proelia conseruntur, altero clarorum hominum vita atque fortuna ⁿ scena personat. Atque idcirco ^o utriusque contextio ² in earum rerum, quæ sunt maximæ, expressione ac declaratione versatur. Recipit vero metrum iambicum hexametrum ³ pedes hos: iambum locis omnibus, tribrachyn locis omnibus ^P præter novissimo, spondium, dactylum et anapæstum locis tantum imparibus, pyrrhichium loco tantum ultimo. Hujus exemplum:

^q *Ibis Liburnis inter alta navium.*

^r Metrum iambicum senarium colobon constat ex pedibus su- ⁴

In Guelph. legebatur *proxima definitio vera est*: quod ne tum quidem, si vera pro æqua, consecutanea, accipias, præsentī structuræ verborum satis congruit. HEUS.

ⁿ *scena personat*] Etiam si quis verba, quæ proxime prægrediuntur, *vita atque fortuna*, existimaret auferendi casu accipienda esse; nihilo minus, quia eodem casu altero jam antecessit, Mallii dictio in crimen inconcinnitatis incurreret. Necessaria itaque erat emendatio elegantissimi Ruhnkenii, e cujus epistola juvabit adscripsisse hanc adnotationem. "Legendum videtur: *scenam personat*. Virgil. *Æn.* VI. 417. *Cerberus hæc ingens latratu regna trifauci Personat*. Vide ibi Servium. Claudian. in *Eutrop.* II. 302. *Labentem patriam sacris ululatibus Atya Personat*. Similiter construuntur *resonare* et *circumsonare*. Virgil. *Æn.* VII. 11. *Dives inaccessos ubi solis filia lucos Assiduo resonat cantu*. ubi vide Burman. *Æn.* VIII. 474. *Hinc Rutulus premit, et murum circumsonat armis*. quod ab eo sumit Salvianus de Gubern. Dei VI. p. 121. *Circumsonabant armis muros Cirtæ atque Carthaginiis populi barbarorum.*" HEUS.

^o *utriusque contextio*] Paris.

sec. connerio. Reliqui duo contextio, unde feci contextio, quod tamen ipsum a Mallio profectum esse præstare non ausim. HEUS.

^P *præter novissimo*] Beda de metris p. 2379. Mallii Theodori testimonio usus scribit: *præter novissimum*. Cum Beda facit prior Paris. Nihil tamen muto. Solet ita noster. Sic cap. VI. 2. *Tribrachys locis omnibus præter septimo, ponitur*. HEUS.

^q *Ibis Liburnis*] Horat. epod. 1. HEUS.

^r *Metrum iambicum senarium colobon*] Et hic, et sequentibus locis, quotiescumque Mallius vocabulo colobon usus est, omnes MSS. in ejus locum substituunt colophon; quod a Græco *κολοφών* ortum esse, statim suspicabar, idque jam tum, quum primum ederetur Mallius, adnotatione adjecta professus sum. Sed quia videbam, infra n. 6. 8. 12. cap. VII. 7. 9. 10. 11. cap. VIII. 7. et cap. IX. 5. hanc vocem recurrere, eamque sine generis et casus flexione constanter servari, nihil decernere audebam. Magnopere vero me confirmavit humanissimi Ruhnkenii ista admonitio. "*Colobon* scribendum esse, satis apparet ex aliis Grammaticis. Vide Diomed. III. p. 507. 508. et 511. Mar. Victorin.

perius comprehensis, et pro sexto pede una tantum syllaba ponitur, ut est ^a apud Horatium :

Trahuntque siccas machine carinas.

5 Metrum iambicum pentametrum recipit pedes omnes superius comprehensos. Hujus exemplum :

Virtute recte vita degitur.

6 ^t Metrum iambicum pentametrum colobon recipit supra dictos pedes omnes, et pro quinto pede una tantum syllaba ponitur. Hujus exemplum :

Merula quod os sonat vetusta.

7 Metrum iambicum tetrametrum recipit supra dictos pedes omnes. Hujus exemplum :

Merula quod os vetustius.

8 Metrum iambicum tetrametrum colobon, quod Anacreonticum dicitur, recipit supra dictos pedes omnes, et pro quarto pede una tantum syllaba ponitur. ^v Quod maxime fit sonorum, si

Art. Gramm. I. p. 2504. Bedam de Metris p. 2379. Idem quod in Mallio mendum, occurrit in Grammatico MS. de Metris, qui est in Bibliotheca Leidensi: *Brachycatalecti dicuntur in iambis et similibus, quibus desunt syllabae una, aut duae, ut senarium iambicum colofon.* Ubi ne librarii potius, quam auctoris errorem putemus, facit id, quod mox inepte addit Grammaticus: *Colophon, inventor et utens hoc metro.* Huic elegantissimi viri consilio obsequutus colobon Mallio restitui. Quem ad modum vero grammaticus bibliothecae Leidensis *Colophonem* inventorem generis senarii iambici, quod *καλαβὴν* appellatur, commentus est, simili errore in codicibus quibusdam carminis Asclepiadei appellationem in Asclepiadii poetæ nomen transisse, docet Burmannus Secundus V. C. ad Antholog. lib. III. epigr. 104. p. 556. Hinc conjiciebam, etiam apud Priscianum in partit. vers. *Æneid.* p. 1216. metrum iambicum sena-

rium *καλαβὴν* temere *Colophonium* dici. Sed Isidorus quoque Orig. lib. I. c. 38. p. 852. *Colophonium* metrum, inquit, *Colophonius* quidam exercuit. Et quia genus elegiacum vocari potest *δακτυλικὸν καλαβὴν*, suspicarer, inde factum esse, ut inventorem carminis illius Colophonium quemdam auctores non nulli apud Isidorum l. c. p. 853. prodiderint; nisi Mimnermum Colophonium elegiaci generis inventorem a Græcis etiam scriptoribus proditum esse, ex eruditissima annotatione Ruhnkenii mei ad Callimachi fragmenta p. 439. didicissem. HEUS.

^a apud Horatium] Lib. I. od. 4. HEUS.

^t Metrum iambicum pentametrum] Male Guelph. *tetrametrum*, et Paris. sec. *pentametrum*. HEUS.

^v Quod maxime fit sonorum] Guelph. *sonerum*: Paris. sec. *quod maxime est sonosum*. Statim Paris. prior: *si prius pes anapestus*. HEUS.

imus pes anapæstus ponatur, ^w post duo iambi, deinde sylla-

Hujus exemplum :

10

^x *Trivia rotetur ignis,*
^y *Volucrique Phæbus axi*
^z *Rutilum pererret orbem.*

Metrum iambicum trimetrum recipit supra dictos pedes om- 11
 nes. Hujus exemplum :

Quod os vestustius.

Metrum iambicum Saturnium habet iambicum ^b tetrametrum 12
 colobon, et tres trochæos. Hujus exemplum :

Merulae quod os vetustae mane dulce cantat.

^c Metrum iambicum Hipponacteum ^d recipit pedes ex lege 13

^w *post duo iambi]* Guelph. *post duos iambi*, ex quo corrector inepte fecerat *post duos iambos*. HEUS.

^x *Trivia rotetur ignis]* Car-
 men est Arbitri, quod legitur
 etiam apud Terentianum p. 2446.
 et apud Mar. Victorinum p.
 2601. Ibi versus ille prægredi-
 tur: *Triplici, vides, ut ortu*, qui
 sine ruina sententiæ vix poterat
 abesse. HEUS.

^y *Volucrique Phæbus axi]* Apud
 Terentianum et Victorinum edi-
 tur *axe*. Mutaverunt, qui igno-
 rabant, tales ablativos a veteribus
 utroque modo dictos esse, quod
 docet Varro de lingua Lat. l. VII.
 c. 37. et copiosissime Vossius de
 analog. lib. II. c. 12. Adde, quos
 laudant viri docti ad Vellei. lib.
 II. c. 78. extr. HEUS.

^z *Rutilum pererret orbem]* Te-
 rentiani ac Victorini exemplaria
 exhibent: *Rapidum pererret or-
 bem*. Ovidius Metamorph. I. 73.
 Phæbum ita loquentem inducit:
 — *Rapido contrarius evehor orbi*.
 Tamen haud scio an epitheton
 rutilus loco Petronii convenien-
 tius sit. Nec dubium est, quin
 via solis, illa bis senis lucida
 signis, eleganter dici queat ruti-

lus orbis. Ceterum versiculos
 Petronii respexisse videtur Pro-
 sper Aquitanicus in carmine, quod
 est apud Bedam de metris p.
 2379. *Celeri, vides, rotatu | Ra-
 pidos dies meare*. HEUS.

^b *tetrametrum colobon]* MSS.
colophon. Deinde Guelph. *tres
 troceus*. HEUS.

^c *Metrum iambicum Hipponac-
 teum]* De hoc Terentianus p.
 2436. *Æque et trimetro junxit
 Hipponax pedem | Novissimum
 trisyllabum ex prima brevi, | Lon-
 gis duabus: antibacchius nomen
 est*. Pro antibacchius hic anti-
 bacchus reponere lex carminis ju-
 bet. Nec mirum videri debet,
 pedem *antibacchum* a Terentiano
 et hic, et aliis locis appellari, qui
 nunc *Bacchius* cum Quintiliano
 et pluribus vocatur. Simili modo
 Ausonius epist. IV. 91. Sapphici
 versus clausulam esse dicit anti-
 bacchum. Et ipse Terentianus
 p. 2414. ita definit: *Quum duas
 longas sequetur una brevior syl-
 laba, | Pes erit Βακχῆϊος ἀντίβακ-
 χος autem tunc erit, | Quum bre-
 vem primam locabis et duas longas
 dein*. Adde Asperum juniorem in
 arte p. 1727. Hæc ambiguitas
Bacchi pedis et *antibacchi* non

superius comprehensa, et additur ei in fine pes Bacchius :

^a *Ibis Liburnis inter alta navium recurrens.*

- ¹⁴ Est etiam alterum metrum iambicum Hipponacteum, quod a nobis conprobatur, in quo sextus pes spondius ponitur. Hujus exemplum :

^f *Hic non iambum reddidit pedem sextum.*

- ¹⁵ Hæc de iambico metro dixisse satis sit. Sciendum sane ipsis iambi eam vim esse, ut quamvis aliorum pedum adjumenta acceperit, ipse tamen per se versus non indecenter explere possit, ut est illud Terentiani :

Adesto, iambe, præpes et tui tenax.

- ¹⁶ Quod quidem etiam dactylus ^bin heroico hexametro efficeret, nisi versus conclusionem aut spondium aut trochæum desideraret. Iambi vero usus in carmine ita est varius ac multiplex, ut se et ⁱquam aptissime attollat, et alte ^kad cotidianum loquendi morem accedat, et ita in severis tristibusque versetur, ¹⁸ ut etiam in mollibus ^lac remisisse locis plurimum. Hoc siquidem cum alii tragoediarum scriptores, tum præcipue Sophocles

prætereunda fuisset lexicographis, artisque metricæ scriptoribus. HEUS.

^d *recipit pedes ex]* An emendandum? *recipit pedes sex* legect. HEUS.

^e *Ibis Liburnis]* Versum Horatii Theodorus, metro Hipponacteo accommodaturus, auxit vocabulo *recurrens*. HEUS.

^f *Hic non iambum reddidit]* MSS. nostri *reddit*. Versus est Terentiani p. 2436. HEUS.

^g *illud Terentiani]* Quod legitur in exemplaribus Putsch. p. 2432. Corrupte MS. Guelph. *illud Terentiani adesto jam. vepre. pes. et. tui. texat. Paris. sec. texax.* HEUS.

^h *in heroico hexametro efficeret]* Codices Paris. præpositionem *in* omittunt. Librarius Guelph. perperam scripserat *efficere*. HEUS.

ⁱ *quam aptissime attollat, et*

alte] Quum professus essem, hæc ita corrigenda videri, *quam altissime attollat, et apte* : eruditissimus Grunerus indicavit, se probare conjecturam meam de vocabulo *altissime*; pro *alte* autem æque legendum putare. Quod si æque verum est, non incommode retineri poterit *aptissime*. HEUS.

^k *ad cotidianum]* Guelph. *ad cottidianum*. HEUS.

^l *ac remisisse locis]* Ita in Guelph. legeram, quum scribendum esse conjicerem, *ac remissis joci*. Grunerus V. C. malebat *remisis sermonibus*. Nunc vero, postquam e priore Paris. *ac remisis sit locis*, ex altero *ac remisis sit locis*, adlatum est : e scriptura trium codicum inter se comparata manifeste intelligere mihi videor, Theodorum scripsisse : *ut etiam in mollibus ac remissis ei sit loci plurimum*. HEUS.

atque Euripides, ^min quantum hic est libitum, ⁿcothurnum extulerunt, et ^oin ^pLycamben Archilochus exarsit, et Menander atque Aristophanes omnem humanæ vitæ imitationem persecuti sunt, et ^qcomplures lyriçi suas cantilenas suaque ludicra contexuerunt.

CAP. VI. De metro trochaico.

Iambico autem metro trochaicum metrum, quamvis et ^rspondium, et anapæstum, et dactylum recipiat, ^rut iambicum, eo tamen est contrarium, quod in iambico supra dicti pedes locis tantum imparibus, in trochaico autem non nisi paribus conlocari licet. ^sTrochæus vero in hoc metro, quod ²ex eo nomen accepit, locis omnibus, tribrachys locis omnibus, præter septimo, ponitur. ^tTrochaicum metrum a poëtis ³Græcis et Latinis ^vfrequentatur [ponitur,] quod etiam solus trochæus ita efficere potest, ^wincitato et minuto quodam cursu feratur. Hujus exemplum:

Pastor ille sæpe mane dulce carmen insonat.

^m in quantum hic est libitum] Antea dubitabam, an hic mutandum sit in his, quod tamen ipsi mihi nunc displicet. Suavitati sermonis egregie consulit conjectura elegantissimi Gruneri mei, in quantum id est libitum emendantis. Tamen, ut codicum vestigia sequamur paullo pressius, malim in quantum hoc est libitum. HEUS.

ⁿ cothurnum extulerunt] Forte in animo habuit illud Terentiani Mauri p. 2432. *At qui cothurnis regios actus levant.* RUHNKEN.

^o in Lycamben] MS. Guelph. in licabanarcilocus: Paris. pr. licanban, alter lycanban. HEUS.

^p in Lycamben. Archilochus exarsit] Imitatur Terentianum Maur. p. 2438. *Archilochus isto sævit iratus metro Contra Lycambam et filias.* Terentianum etiam more suo sequitur Marius Victorin. Art. Gramm. II. p. 2525. *Et Archilochus in Lycamben hoc*

metro sævit. RUHNKEN.

^q complures lyriçi] Guelph. cum plures lirici, errore librariis admodum familiari. HEUS.

^r ut iambicum] Inepte Guelph. aut iambicum, quod antea ex conjectura, nunc ex utroque Paris. emendavi. HEUS.

^s Trochæus vero] Guelph. troceos. HEUS.

^t Trochaicum metrum] Parisienses libri interponunt autem. HEUS.

^v frequentatur ponitur] Posteriorius verbum ex glossa ortum, ideoque delendum videtur. Id non animadvertentes corrector codicis Guelph. ex frequentatur fecit frequenter, et librarii Paris. substituerunt frequentatum ponitur. HEUS.

^w incitato et minuto quodam cursu feratur] Sententia poscit ut incitato cet. Videtur autem cursus minutus a Mallio dici, qui minoribus pedibus, et brevioribus

- 4 Sed liberioribus ^aatque absolutioribus numeris et ad res explicandas adcommodatioribus trochaicus versus est, in quo inparem locum trochæus, parem vero, in quantum necesse est spondius occupat, ut est illud Terentiani:

Nulla vox humana constat abque septem litteris.

- 5 ^aFieri etiam trochaicum metrum, ita ut in eo adsidium trochaicus ^aobteneat locum, ut est illud apud Jubam:

Qualis aquila cita celeribus acida pinnis transvolat.

- 6 ^dSed offendit aures sine ulla syllabæ longæ interjectione ^eet
7 brevium syllabarum proluxa conjunctione. Nobis autem propositum est a metrica disciplina procul omnia repellere, quæ
^fab auditorum delectatione discrepent, ^gquamvis ea pedum

quasi passibus, absolvitur. Spondei vero, anapæsti et dactyli, ut tardiores, ita grandiores sunt trochæis. HEUS.

^a atque absolutioribus numeris] Nihil verius est consilio Ruhnkenii V. C. solutioribus pro absolutioribus nos legere jubentis. HEUS.

^y illud Terentiani] Locus est apud Putschium p. 2411. HEUS.

^a Fieri etiam] Fortasse legendum *Fit etiam*, ut infra c. VIII. 5. c. X. 3. HEUS.

^a obteneat locum] MSS. opteneat. Vid. cap. IV. 12. HEUS.

^b illud apud Jubam] Quum in Guelph. non hic solum, sed etiam infra cap. X. 1. corrupte legeretur *Juliam*: e libris Paris. restituendum fuit nomen grammatici, quem Servius ad *Æneid.* V. 522. Priscian. de versib. comic. p. 1322. Mar. Victorin. II. p. 2541. Plotius de metr. p. 2664. Rufin. de metr. com. p. 2711. 2713. et sæpe Pompeius in commento artis Donati, in partes vocant. HEUS.

^c Qualis aquila cita] Hic versus sine mentione auctoris legitur apud Mar. Victorinum p. 2531. unde eum emendavi. In

Guelph. enim et Paris. posteriore erat *Quales aquila*, quod et sententia carminis et metrum aspernatur. Poëta quum vellet hunc versum comparationi servire, creberrima utriusque lingue scriptorum exempla secutus adjectivo *qualis* adverbii vices imposuit. HEUS.

^d Sed offendit] Uterque Paris. *sed offendet*. HEUS.

^e et brevium syllabarum proluxa conjunctione] Abjecta copula et, legendum videtur sine ulla syllabæ longæ interjectione brevium syllabarum proluxa conjunctione. Vocabulum *proluxa* Paris. posterior in *proxima* depravavit. HEUS.

^f ab auditorum delectatione] Variandæ orationis memor Mallius auditorum delectationem hic dicit, quam in præfat. n. 4. audientis delectamentum et cap. XI. 16. aurium delectationem. HEUS.

^g quamvis ea pedum rationem recipiant] Sine sensu ratione in Guelph. scriptum erat, pro quo rationem reponendum esse conjiciebam. Id, suffragio Paris. posterioris comprobatur, in orationis Mallianæ contextum nunc recepi. Klotzio V. C. emendan-

rationem recipiant. Atque idcirco ab hoc metro, et tribrachys, 8 et dactylus, et anapæstus, non nisi quam parcissime, et consultis prius auribus, admittendi sunt.

Quod etiam in iambico metro ^hservare videbimus. Nam 9 tametsi omnibus imparibus ejus metri locis tribrachyn, aut anapæstum, aut dactylum conlocandi ⁱfacultas est, rara tamen eorum fit admixtio, neque ulla vel in iambico vel in trochaico metro iambo aut trochæo, quam cum spondio aut aptior aut frequentior potest esse conjunctio.

CAP. VII. De metro anapæstico.

^kIn anapæstico autem metro nullum pedem ita congruere, ⁱut spondium, videmus. ^lNam quamvis etiam dactylum in ²hoc metro a quibusdam Græcis positum inveniamus, eo tamen adhibito confragosius quiddam resonat et durius. Itaque ³tametsi dactylus atque anapæstus sunt temporibus pares, id tamen aurium sensus, cui est maxime parendum, ^mefflagitat, ut, quem ad modum intromitti in metrum dactylicum, ne ejus suavitatem corrumpat, anapæstus non potest, ita metrum ana-

dum videbatur: *quamvis ea pedum ratio recipiat. Paris. pr. quam ea pedum ratione, alter quam eam pedum rationem. HEUS.*

^hservare videbimus] Jam pridem præstantissimus Ruhnkenius, cujus eruditioni et humanitati Mallius maxima debet ornamenta, indicavit mihi, sibi emendandam videri *servari videmus*. Hanc conjecturam magnopere commendat, quod in altero Paris. *videtur*, in altero *videmus* nuper inventum est. Quia tamen de verbo activo *servare* nihil mutant codices, superest mihi non nulla dubitatio, an Theodorus dederit *servare debemus*. Scripserat fortasse librarius aliquis sollemni more antiqui temporis *debimus*, unde postea *videbimus*, hinc *videmur* et *videmus* factum est. Certe in Pompeii et Mallii codice Guelph. *scribebantur, facire, indecenter, pro scribebantur, facere,*

indecenter, et sexcenta similia reperiuntur. HEUS.

^lfacultas est rara] Librarius codicis Guelph. hæc et sequentia ita inquinaverat: *facultas est rata tamen eorum fit admixtione que ulla*. Corrector super vocabulum *ulla* litteram *n* scripsit, ut esset *nulla*, atque ita sententiam, quam juvare voluit, magis etiam perturbavit. Uterque Paris. liber medicinam fecit huic loco plane eandem, quam olim conjectura paraveram. HEUS.

^kIn anapæstico] Præpositionem hic defendi posse video. Suspikor tamen, nostrum verbo *congruere* dandi casum junxisse, ex interpolatoris autem lecytho istud in adlitum esse. HEUS.

^lNam quamvis etiam dactylum] Paris. sec. *dactylicum. HEUS.*

^mefflagitat] Guelph. et *flagitat. HEUS.*

pæsticum, ne ejus gratia minuatur, dactylo ^a inhospitalis erit.
 4 ^o Adcommodatissimus vero spondio in hoc metro locus primus
 est. Ceteri atque omnes pedes anapesti; ita tamen, ut pro
 ultimo pede, sicut in trochaico metro, una tantum syllaba
 5 constitutur. Primo autem metrum Panapesticum, ut dacty-
 licum, ^q ab hexametro metro ^r ordimur. Hujus exemplum:

Alte superemicat Ætna, poloque propinquat.

6 Ex omnibus autem anapesticus pulcher ac ^ssonorosus hic
 versus est:

^t *Hoc nubibus superemicat Ætna, poloque propinquat.*

^a inhospitalis erit] Paris. prior inhospitale erit. Equidem non dubito, quin scripserit Mallius inhospitale sit. Id et orationis contextus postulat, nec obscurum est, quis error locum dederit corruptioni. Quum vocabulis connexis scriptum esset inhospitale sit, librarius aliquis pro posteriore s legit r, quæ litteræ in scriptura vetere ita similes erant, ut sæpissime altera alterius locum occupaverit. Hinc in codicem Guelph. cap. XI. 8. persequatur pro pes sequatur, ibidem n. 14. duceremus pro duceremur, et n. 16. sude pro rude; et in Paris. sec. cap. V. 9. sonorum pro sonorum irrepsit. In eadem sententiam transiturum confido Klotzium, si denuo inspexerit hunc locum, quem ita constituendum censebat: Id tamen aurium sensu efflagitatur. Quemadmodum intromitti in metrum dactylicum — anapestus non potest, ita metrum anapesticum — dactylo inhospitale. Erit accommodatissimus vero in hoc metro locus primus et ceteri atque omnes &c. HEUS.

^o Adcommodatissimus] Paris. pr. adcommodatissimum. HEUS.

^p anapesticum, ut dactylicum] Ita est in Guelph. et Paris. pr. Male Paris. alter aut dactylicum.

Impressis exemplaribus conjunctio ut, nescio mea, an typothetæ culpa, exciderat. HEUS.

^q ab hexametro metro] Prior Paris. metro, puto vocabuli repetitione deceptus, omisit. Passim apud nostrum legimus metrum trimetrum, metrum tetrametrum, metrum pentametrum, metrum hexametrum, metrum heptametrum. HEUS.

^r ordimur] Ita scripsi e Paris. pr. quamvis in duobus reliquis esset ordinus. Legitur quidem ordire activa terminatione apud Nonium de propr. serm. p. 39. et apud Isidor. orig. L. XIX. c. 29. Nec ignota sunt munero, obsono, partio, et similia, quæ sine mutatione significationis modo in o, modo in or exeunt. Ut tamen istud ordinus exscribentium imperitiæ tribuendum esse crederem, movit me sollemnis illa litteræ r atque s permutatio, de qua dixi ad hujus capitis n. 3. HEUS.

^s sonorosus] Lege sonorus. Quum solito errore scripsisset aliquis sonosus, aliusque correxisset supra scripto or: duplex scriptura, ut fit, in unam postea coaluit. HEUS.

^t Hoc nubibus] Paris. pr. Hoc nubibus, quod vel sine auctoritate codicum rescribere ausus essem,

Ex eo autem versu dactylico hexametro, quem quinque dactyli et spondius vel trochæus efficit, adempta syllaba prima, fit anapæsticum hexametron ^vcolobon. Hujus exemplum :

^v *At tuba terribilem sonitum procul ære canoro.*

Remota syllaba prima, fit versus hujus modi :

Tuba terribilem sonitum procul ære canoro.

Versus pentameter anapæsticus ^xcolobos fit ita :

Tuba terribilis procul ære canoro.

Item tetrameter anapæsticus colobos fit ita :

Sonuit procul ære canoro.

Item trimeter anapæsticus colobos fit ita :

Procul ære canoro.

CAP. VIII. De metro choriambico.

^v Atque hæc quidem quatuor metra, quæ supra exposuimus, id est dactylicum, iambicum, trochaicum et anapæsticum ex disyllabis ^{yy}et trisyllabis pedibus efficiuntur, ^z prout unius cujus-

si per leges metricas id fieri licuisset. His ita jubentibus, statim, quum ista primum legerem, *nivibus* pro *nuvibus* substituebam. Solet Mallius poetarum, versus, nunc addendo, nunc omitiendo, pluribus metris ita aptare, ut pedum magis, quam sententiæ rationem habeat. Vide cap. IV. 13. V. 7. 13. Judicent idonei arbitri, totus locus an ita constitui debeat, *Ex omnibus autem anapæstis pulcher ac sonorus fit versus, hoc modo* : *Nivibus supereminet Ætna cet.* HEUS.

^v *colobon*] MSS. *colophon*. HEUS.

^v *At tuba terribilem*] Versus Virgilii ex *Æn.* IX. 503. jam a Terentiano ad declarandam rationem carminis anapæstici adhibitus p. 2423. et 2425. ita tamen, ut hic *dedit* pro *procul*, utroque autem loco *ære recurvo* legatur. Eundem versum eodem, quo Mallius id fecit, modo decurtatum ad anapæstos transire jussit Victorinus lib. II. Art.

Grammat. p. 2520. Aliter autem Beda de metris p. 2375. *At tuba terribilem sonitum procul excitat horrida.* Beda ex more Mallii et grammaticorum Virgilii versum schemati, quod declaraturus erat, accommodavit, nec ille versus a Nic. Heinsio ad Virgil. Georg. III. 449. pro alterius poetæ versu haberi debuit. Pro *At tuba* Mallii codices exhibent *Ad tuba*, de qua orthographia dixi ad præfat. n. 7. HEUS.

^x *colobos*] Codices et hic, et in sequentibus, obtrudunt *colophon*. Vid. ad c. V. 4. HEUS.

^v *Atque*] MSS. *Adque*. HEUS.

^{yy} *et trisyllabis*] Hæc duo verba, in Guelph. temere omissa, accesserunt ex utroque Paris. HEUS.

^z *prout unius cujusque*] Paris. sec. *pro unius cujusque*. HEUS.

^a *quadrissyllabis pedibus*] Posterius vocabulum, quod a Guelph. aberat, nunc ex utroque Paris. restitui. HEUS.

que metri ea, quæ a nobis explanata est, ratio declarat. Reliqua vero quatuor metra, id est choriambicum, antispasticum, Ionicum a majore, Ionicum a minore, quamvis ^dquadrisyllabis pedibus ex parte plurima contexantur, ut tamen eorum finis ^bnon injucundus sit, ^cprope paucarum paucarum syllabarum ³pedibus opem expetunt. ^dNam ut eum, quem ab exordio proposuimus, ordinem dicendi persequamur, metrum choriambicum ^eapte efficitur ex tribus choriambis, dactylo, et spondio sive trochæo, ut est illud :

^f*Celsus æquo Phœnicia veste nitens ibat Arion.*

⁴ Tribus enim choriambis nisi dactylicus finis ^badiceretur, nihil ⁵in his esset dulce et canorum. Fit hoc metrum etiam ex

^b non injucundus sit] Ita ex conjectura et ex libris Paris. edidi, quum in Guelph. invenissem non jocundus sit. HEUS.

^c prope paucarum paucarum syllabarum] Conjecturæ meæ, quam secutus alterum paucarum abjiciendum esse opinabar, auctoritas codicis prioris Paris. patrocinatur. Non nihil tamen dubitationis superest, an paucarum paucarum a nostro dictum sit pro valde paucarum. Geminatione vocabulorum significationem intendendi mos Latinis cum plerisque gentibus communis est. Vide Vechneri Hellenolex. lib. II. cap. 13. n. 12. et viros doctos, ad quos ablegat adnotatio patui. HEUS.

^d Nam ut eum, quem] Guelph. Nam utrumque. Hinc ego conjiciebam Nunc autem quem. Propius aberat a vero Klotzius, qui malebat Nam ut nunc, quem. Verum acutissime vidit, pro ingenii sui sagacitate, Ruhnkenius, qui locum, plane ut nunc editur, emendandum esse, mihi indicaverat multo ante, quam Musgravius, vir humanissimus, docuisset nos, ita legi in utroque codice regio. HEUS.

^e apte efficitur] Hoc est ex

utroque Paris. quum in Guelph. inepte legeretur abæ pro apte. HEUS.

^f Celsus equo] Ut Virgil. Æn. XII. 295. altus equo. Celsum proprie de equite dici, exemplis demonstravimus in explicatione marmoris Laconici, quam annotationibus in Corinthum p. 140. inseruit doctissimus Koenius. Equum poëta appellat delphinum, quo vectus est Arion : nisi quid præcesserit, ad quod illa vox referatur. Ælianus H. A. VI. 15. ὁ καὶ ἀναβαίνειν τὸν δελφῖνα, ὃς πῦλον ἰππέτης. Ibid. καλὰς καὶ ἰσχυρὰς ἐπὶ δελφῖνος ἵπ. Phœnicia vestis est palla purpurea, propria citharædorum. Ovidius Fast. II. 107. de hoc ipso Arione : Induerat Tyrio bis tinctam murice pallam. ubi vid. Interpres. RUHNKEN.

^g equo Phœnicia] Guelph. hic et n. 7. æquo finicia, n. 4. fenicia. HEUS.

^b adiceretur] Ita MSS. etiam c. XI. 12. subicere, et n. 18. adiciatur. Conf. Duker. ad Flor. I. 10. 5. et quos laudat celeb. Burmannus Secundus ad Antholog. L. 1. epigr. 80. vs. 15. HEUS.

duobus choriambis, et dactylo, ⁱvel spondio sive trochæo sequente. Hujus exemplum :

Phaenicia veste nitens ibat Arion.

Ex uno etiam choriambo, et dactylo, et spondio sive trochæo ⁶ fit hoc metrum ita :

Veste nitens ibat Arion.

Non solum autem ^kdactylico fine, sed etiam duplici iambico-⁷ colophon metrum choriambicum ^lconcludi recte potest, ^min hunc modum :

Celsus equo Phaenicia veste nitens repente fulsit.

Quæ conclusio iambica non modo ⁿpost tres choriambos, sed ⁸post duos etiam et post unum non indecenter adjungi potest.

CAP. IX. De metro antispastico.

Metrum antispasticum, ^oita ut choriambicum, suavitatis in ¹se nihil haberet, nisi aut dactylico, aut iambico fine terminaretur. Post tres igitur antispastos dactylus ac deinde spondius ²sive trochæus adhibetur. Hujus exemplum :

Rapit tela, volans ecce, Pgerens arma Troïus heros.

Quod metrum fit etiam ex duobus ⁹antispastis, et dactylo, et ³spondio sive trochæo, ut hoc est :

Rapit tela volans ecce Troïus heros.

Ex uno enim antispasto, et dactylo, et spondio sive trochæo ⁴fit ita :

Volans ecce Troïus heros.

ⁱ vel spondio sive trochæo] Particula *vel* a mala manu videtur accessisse. HEUS.

^k dactylico fine, sed etiam duplici iambicocolophon] Hæc est scriptura librorum Paris. In Guelph. erat : *dactylico finem, sed etiam duplicem iambicocolophon*. Vocabulum *duplicem* fortasse abjiciendum, Mallioque restituendum est *sed etiam iambicocolobo*. Illud *ἰαμβικὸν περὶ ἡμιμέτρης* noster cap. IX. §. *finem iambici metri, quod colophon dicitur*, appellat. HEUS.

^l concludi recte potest] Etiam hæc emendatio libris Paris. debetur. In Guelph. est *concluderet*

xepotens, unde *concludere recte poteris* scribendum esse conjiciebam. HEUS.

^m in hunc modum] Prior Paris. *hoc modo*. HEUS.

ⁿ post tres choriambos] Paris. *sec. choriambus*. HEUS.

^o ita ut choriambicum] MS. Guelph. *ita et coriambicum*, quod antea ex conjectura, nunc ex utroque Paris. emendavi. HEUS.

Pgerens arma] Hæc duo verba in Paris. pr. temere omissa sunt. HEUS.

⁹ antispastis, et dactylo] Copulam, quam Guelph. excluserat, ex utroque Paris. reduxi. HEUS.

5 ^r Fine etiam iambici metri, quod colobon dicitur, non absurde hoc metrum concluditur, hoc modo :

^a *Rapit tela, volans ecce, gerens arma, ruitque letus.*

6 ^t Ex uno enim antispasto et duobus iambis et syllaba fit, hoc modo :

Gerens arma, ruitque letus.

7 Sciendum sane, ^v cum antispastus pes constet, pro primo autem si aut iambus, aut pyrrhichius aut spondius, aut trochæus poneretur, ^w his metri hujusce lucentior et latior usus esset.

CAP. X. De metro Ionico majore.

Metrum Ionicum a majore constat ex Ionicis majoribus duobus et spondio ^x vel trochæo ; ut est illud ^y apud Jubam :

Ipsa est Chios, ipsa est Samothrace.

8 Metrum Ionicum a majore constat ex tribus Ionicis majoribus, dactylo et spondio sive trochæo. Hujus exemplum :

^z *Tunc insolita sic puer athra ruit aequor in altum.*

9 Fit etiam hoc metrum ^a ex duobus Ionicis majoribus, dactylo et spondio sequente, sive trochæo. Hujus exemplum :

^b *Sumum bonum magis fruar, altum ferar ut modeste.*

^r Fine etiam] Male ambo Paris. Fit etiam. HEUS.

^a Rapit tela volans ecce] Totum hunc versum et proxima verba Mallii Ex uno—— hoc modo librarius Paris. sec. clausularum similitudine deceptus omisit. HEUS.

^t Ex uno enim] Scribe ex uno etiam. HEUS.

^v cum antispastus pes constet] Fortasse scripserat auctor cum antispastus pes duobus pedibus, iambo et trochæo, constet. Paullo post verba aut iambus supervacanea videntur. HEUS.

^w his metri hujusce lucentior] Paris. pr. his metri hujus excellentior : alter his metris excellentior. Olim rescribendum esse putabam his metri hujusce licentior, cujus consilii nondum me pœnitet. Pronomine hujusce noster usus est etiam in præfat. n. 5. Quorum apud omnes hujusce

artis excellit auctoritas. HEUS.

^x vel trochæo] Paris. sec. sive trochæo, quod nihil refert. HEUS.

^y apud Jubam] Vid. ad cap. VI. 5. HEUS.

^z Tunc insolita] Hic versus, nescio cujus poëtæ, de Icarî lapsu intelligendus. RUHNKEN.

^a ex duobus Ionicis majoribus] Paris. sec. a majoribus. Frustra. Græci dicunt εἰς ἰωνικὸν ἀπὸ πλεονεξίας. Hos sequi Mallius si voluisset, ex duobus Ionicis a majore scripsisset. Aliter ei visum esse, apparet ex hujus capitis n. 1. 2. 4. cap. XI. 2. 6. 7. Sæpe legimus metrum Ionicum majus et minus, pedem Ionicum majorem et minorem apud Donatum, ejusque enarratorem Pompeium, apud Diomedem, Victorinum, et alios. Etiam plurali numero Ionicos majores et minores habet Plotius de metris p. 2660. HEUS.

^b Sumum bonum magis fruar] Paris. sec. a majoribus. Frustra.

^c Ex uno etiam Ionico majore ^d et duobus trochæis, sive tro- 4
chæo et spondio fit hoc metrum ita :

Altum ferar ut modestæ.

CAP. XI. ^c De metro Ionico minore.

Cum vero ^f metrum et choriambicum, et antispasticum, et Ionicum a majore, sicut ostendimus, ita propriis contexantur pedibus, ut, nisi conclusionem aliunde accipiant, inelegans atque horridum sit, solum ex his metris, quæ quadrisyllabos recipiunt pedes, Ionicum a minore suo se pede ita explet, ^g ut additamentum non requirat aliorum. Fit enim ex quatuor ^h Ionicis minoribus ita :

Vocat omnes, bona justis sua semper deus adfert.

Huic metro neque spondius, neque dactylus, ^h neque trochæus ³ adjungitur. Penultimi enim pedis postrema syllaba et ultimi ⁴ priores duæ dactylum resonant, posteriores vero duæ spondium vel trochæum. Eaque de causa hoc metrum suavitatem, ⁵

Versum corruptissimum, nec ulla parte legi propositæ satisfacientem, ita exhibui, ut in MS. Guelph. legitur. Nihil hic opis adfertur e libris regis, quorum prior dedit *Summo bono magis fruatur, altum ferar ut modestæ* : alter *Summum bonum*. Pars capitis hujus intercidissee, omnibusque codicibus nostris hoc loco fraudi fuisse videtur talis aberratio librarii alicujus, qualis supra c. IX. 5. Parisiensi secundo nocuit. Adscripserat Mallius hic versum aliquem hoc pedum numero : *Tunc sic puer æthra ruit æquor in altum*. Sequebatur novi metri declaratio, in hunc fere modum : *Ex tribus Ionicis majoribus etiam et duobus trochæis, sive trochæo et spondio, fit ita : Summam bona, magnis fruatur, altum ferar, at modestæ*. Præterea, nisi fallor, designaverat metrum, cujus hoc esse potuit exemplum : *Magnis fruatur, altum ferar, at modestæ*. HEUS.

^c Ex uno etiam] Hæc sanavit prior Paris. In reliquis erat *Exeunt etiam*. HEUS.

^d et duobus trochæis] Paris. sec. et de duobus trochæis. HEUS.

^e De metro Ionico minore] Vocabulum metro a Guelph. et Paris. pr. abest. HEUS.

^f metrum et choriambicum] Interjectam inter hæc particulam et Paris. prior extrudit. Deinde ex antispasticum Guelph. et Paris. sec. male fecerunt anapesticum. HEUS.

^g ut additamentum] Guelph. ut dictamentum. HEUS.

^h neque trochæus adjungitur] Uterque Paris. neque trochæus extrinsecus adjungitur. Adverbium extrinsecus a Mallio, an grammatico profectum sit, licet affirmare pro certo non ausim, tamen, ut ab interprete additum esse credam, animus inclinatur. HEUS.

6 quam habet ⁱ ipsum in sese, ^k non depascit aliunde. Fit ~~autem~~
metrum hoc ex tribus etiam Ionicis minoribus. Hujus exam-
plum :

Bona justis sua semper deus adfert.

7 Ex duobus quoque Ionicis minoribus hoc metrum fit ita :

Bona justis deus adfert.

8 ^l Alios huic metro pedes idcirco quidam interserendos crede-
runt, ut copiam et facultatem etiam augerent, sed nihil in his
9 quod aures ^m blande accipere possunt, invenimus. Atque idem
longe melius commodiusque censemus, ut metrum Ionicum a
minore eo, quo supra exposuimus modo, unius pedis ingemina-
tione expleatur, neque alius ⁿ quisquam pes sequatur, quo
adsociato non modo ei externa suavitas acquirenda, ^o sed pro-
10 pria amittenda sit. Diversa vero inter se metra posse conjungi
lyricorum poetarum permulta et Græca et Latina scripta
11 declarant. Itaque dactylico subungere et dactylicum, et
12 iambicum, et alia licet. ^p Iambico quoque versu eundem in
modum etiam iambicum et alium quemlibet versum subicere
13 possumus. Idque eadem ratione per omnia metra usurpare pos-

ⁱ ipsum in sese] Omnes MSS. nostri exhibent ipse in sese. HEUS.

^k non depascit aliunde] Elegantem, ipsique Tullio probatam, metaphoram non ceperunt librarii, quorum culpa depascit in utroque Paris. legitur pro depascit. HEUS.

^l Alios huic metro] Guelph. Alius. Paris. sec. hic metro. HEUS.

^m blande accipere possunt] Nostrum aliquis dixisset quod aures blande accipere possint. Sed in tali connexionione etiam, neque id sine gravitate, majorisque certitudinis significatione, indicativo sæpe veteres utuntur. Cic. lib. VI. ep. ad divers. 3. Nec vero quidquam video, quod non idem te videre certo scio. Ibid. lib. XIII. ep. 5. Etsi, in quam rem p. venimus, intelligo. Alia dabo

ad illud offic. lib. I. c. 7. n. 6. Credamusque, quia fit, quod dictum est, appellatam fidem. HEUS.

ⁿ quisquam pes sequatur] Neminem mihi vitio vertere spero, quod ita rescripsi pro manifesto errore, qui codices nostros omnes obsedit, quisquam persequatur. Vid. ad. c. VII. 3. HEUS.

^o sed propria amittenda sit] Duo MSS. admittenda sit, Paris. prior amittenda sit. HEUS.

^p Iambico quoque versu] De dativo versu consentiunt codices nostri. Neque audiendus est Priscianus, qui lib. VII. p. 778. poetarum metri causa quartæ declinationis ablativo pro dativo uti commentus est. Hanc terminationem optimis Latinæ linguæ, prosaicis etiam, auctoribus familiarem fuisse, ostendit Cortius ad Sallust. Jug. VI. 1. HEUS.

sumus, ita ut diversorum inter se metrorum ^q sit apta et decora conjunctio. De arte ergo metrica ^r nihil desiderari a quoquam ¹⁴ scias, servata a nobis ^s docendi ratione prespiciens, ^t ut ea, quæ alii, qui eadem de re scripserunt, confusa et permixta conlocaverint, nos octo tantum generibus, quibus exceptis nullum inveniri metrum possit, conprehenderemus, quæque etiam ^v in unoquoque genere ^w species emanarent ac profluerent, ostenderemus, ^x easque non in inmensum extenderemus, neque novitatis aut cupiditatis potius, quam suavitatis iudicio ^y ducermur. ^z Quod ita usi sumus, ut ea, quæ essent in carminibus ¹⁵ dura atque aspera, quamvis a quibusdam poëtis non essent repudiata, prætermitteremus. ^a Si qui tamen inveniuntur, ^b qui ¹⁶

^q sit apta et decora] Ita emendabam, quum in Guelph. corrupte scriptum esset *sita placet decora*. Accedit utriusque Paris. auctoritas. HEUS.

^r nihil desiderari] MSS. desiderare. HEUS.

^s docendi ratione prespiciens] Quum hanc scripturam in codice Guelph. reperissem, nec viderem, quo referatur vocabulum *prespiciens*, id an temere huc irrepserit, dubitabam. Klotzius conjiciebat, *perspiciens* legendum, ut vero proximum per *quomodo* explicandum esse. Mihi valde blanditur elegantissimi Gruneri mei ratio, qui Theodorum *perspicua* scripsisse existimat. Hanc vocem poscere ei videntur, quæ sequuntur, verba *confusa et permixta*. Paris. alter *prespicias*, alter *præspicias*. HEUS.

^t ut ea, quæ alii, qui eadem de re scripserunt] Locum hunc ita constituendum putavi, quum sine sensu in MSS. legeretur *ut eaque alii, qui eadem docere scripserunt*. HEUS.

^v in unoquoque genere] Ruhnkenius V. C. legendum esse *ex unoquoque genere* acutissime vidit, conjecturamque suam confirmat ex illo Ciceronis de orat.

I. 42. *Partes autem sunt, quæ generibus iis, ex quibus emanant, subjiciuntur*. HEUS.

^w species emanarent] Ita emendabam Codicis Guelph. scripturam *specie me manerent*. Proxime ad verum accedunt MSS. Paris. in quibus est *specie emanarent*. HEUS.

^x easque non in inmensum] Paris. prior *eaque non inmensum*: alter *eas quæ non inmensum*. HEUS.

^y ducermur] MSS. omnes *duceremus*, solita litterarum *r* et *s* confusione, de qua dictum est ad cap. VII. 3. HEUS.

^z Quod ita usi sumus] Priscos imitari videtur Mallius. Illos vero verbum *utor* accusativo jungere solitos esse, scimus e Nonio de contr. gener. verb. p. 481. Charis. l. V. p. 257. Diomed. p. 300. Plautum ita sæpe locutum esse, ostendit Pareus lexic. crit. p. 1333. Adde Buneman. ad Lactant. de mortib. persec. c. V. 2. HEUS.

^a Si qui tamen] Pronomen *qui* Paris. posterior haud inscite omittit. HEUS.

^b qui in his metrorum] Uterque Codex Paris. *qui in hisdem metrorum*. HEUS.

in his metrorum generibus ^c ^d ita rude atque inusitatum aīq̄
excoģitent, ^e ut id et cum eodem pede legat, et cum aīq̄

^c ita rude atque inusitatum] Pro rude in Guelph. erat rude, in Paris. sec. dure. HEUS.

^d ita rude] Rudis veteribus, ut Cincius ait apud Fest. v. Rodus, omnis materia non deformata, atque adeo infecta et impolita: quomodo dicuntur es, restimentum rude; lana rudis Ovid. Ep. I. 78. limus rude Marcello Empir. p. 58. Hinc quicquid usu nondum tritum et experiundo probatum est, rude vocatur: Columella III. 11. rudem agrum opponit consito, ubi fuerit seges. Lactant. Epit. 60. in rudibus agris priusquam serere incipias, erulsis sentibus, — arva purganda sunt. Pulcre Catull. LXIII. 11. Illa rudem cursu prima imbuīt Amphitriten. Vid. Broukhus. ad Propert. II. 20. 39. In Claudian. Præf. in Rapt. Proserp. vs. 2. rudes remos P. Burmannus explicat ramos arborum non politos: melius, nec tamen accuratissime Gesnerus, novas, recens inventos. Intellige remos mare nondum expertos, remigio nondum adsuetos. Inde fluxit significatio novi, recentis, quæ huius loci est, et cadente Latinitate maxime celebrari cœpit. Olla rudis Marcello Empir. p. 76, 192. quam alibi recentem dicit, ignem nondum experta, neque ullo alio usu trita. Ex Plinio Valeriano eandem dedit et cacabum rudem Barthius Adv. I. 14. Nemesian. Cyneg. vs. 14. rudibus qua luceat orbita sulcis. et vs. 33. Miratumque rudes se tollere Terea pinus. Auctor Queroli p. 3. Aululariam hodie sumus acturi, non veterem, at rudem, investigatam Plauti per vestigia. Ex opposito res manifesta. Vide

ibi Rittershusium, et, si inter Wopkens. ad Sedal. I. 273. Paulo insolentius Claudian. de VI. Cons. Honor. vs. 545. Rudem rudem dixit novam, monente Barthio. Hanc seculi sui consuetudinem loquendi secutus Glossator Cod. Reg. in Virg. Georg. II. 211. rudem novam exposuit novum: male, quamquam probat P. Burmannus Rudis campus est ager nullo dum aratro proscissus. Ex hactenus disputatis satis defenditur mutata Claudiani lectio de Cons. Prob. et Olybr. vs. 51. Quæ tam stagna Tagi, rudibus stillantia venis, Efflaxere decus. ubi P. Burmannus Secundus ad Anthol. Lat. T. I. p. 10. de Oudeendorpiana conjectura legit rutilis venis. Rudes venæ sunt novæ, recens apertæ, quæ aurum ante nondum effuderant; ne dicam vocem rutilus, quæ tertio post hunc versu occurrit, parum eleganter repeti tantillo intervallo. Poterat autem Burmannus Secundus hanc vocis potestatem ex Anthologia sua didicisse, III. 31. p. 478. Hic ubi Bajarum surrexit grata voluptas, Et rutilus splendens molibus extat opus. ubi contextus facile docet, rudes moles esse novas, recens structas. Idem ex Mallii nostri verbis clarissime apparet. RUHNKEN.

^e ut id et cum eodem pede legat] Parum felici conjectura legat in legatur mutandum existima- bam. Nunc Mallium scripsisse crediderim ut id et eundem pedem legat. Fucum fecit librariis exquisitior significatio verbi legere, quam nos aspernari non sinunt præstantissimi scriptores, apud quos legere ac relegere

electatione consentiat, ^fid abs te respui non oportebat. Ea ¹⁷
 nim in re, quæ ipsa per se infinita sit, novum aliquid repe-
 iendi constitui finis non potest. § Te tamen ceterosque, qui ¹⁸
 e esse metricæ disciplinæ non ignaros volent, ea sententia con-
 veniet, ^hut ex his, quæ a nobis declarata sunt, metrorum ra-
 tionem atque doctrinam abunde consecutos, ⁱetiam si nihil a
 quoquam adiciatur, ^kexistiment.

aquas, iter, littora, frequenter oc-
 currunt. HEUS.

^f id abs te respui non oportebat] MSS. Paris. id apte respui
 non oportebit. Non muto imper-
 fectum, quod tempus hic non
 magis offendere debet, quam in
 illis Ciceronis offic. I. 9. 4. Ita-
 que eos ad rem p. ne accessuros
 quidem putat, nisi coactos. Æ-
 quius autem erat, id voluntate fie-
 ri. Horat. I. od. 37. 1. Nunc
 est bibendum——nunc Saliaribus
 Ornare pulvinar deorum Tempus

erat dapibus, sodales. Ovid. Me-
 tam. III. 548. Si fata vetabant
 Stare diu Thebas, utinam tor-
 menta virique Mœnia diruerent.
 HEUS.

§ Te tamen] Corrupte Guelph.
 Et tamen. HEUS.

^h ut ex his] Paris. posterior et
 ex his. HEUS.

ⁱ etiam si nihil] Particula si
 in Guelph. deest. HEUS.

^k existiment] Guelph. exti-
 ment. HEUS.

CODEX GUELPHERBYTANUS

MALLIANI

DE METRIS LIBRI

CONSERVATOR

DILIGENTIUS EXECUTTUR

EJUSQUE SYMBOLE LITTERARIE QUÆDAM IN MEDIUM DANTUR.

ETIAM si codicis, ex quo Mallii Theodori de metris commentarius typis primum exscriptus est, non alius præter usus esset, isque eo munusculo, quo litterarum studiosos affecit, veluti defunctus videretur: tamen hoc solo beneficio meritum arbitrarer, ut ejus domicilium, ætas, habitus et forma pluribus innotescat, utque memoria libri antiquissimi non minore, quam quod aliis vetustis tribuere solemus, studio conservetur. Jam vero quum ille alia quoque contineat, e quibus aliquantum commodi in litteras redundare possit; eo minus dubitandum mihi putavi, quin priscæ eruditionis amatoribus gratum facturum sim, si, quantum et ingenii mei modulus, et subsequi temporis angustia feret, plenior ejus notitiam darem, quædam ex illo publicis usibus nunc impertirer, ad plura autem ex eodem fonte in posterum derivanda, vel ipse meam fidem adstringerem, vel aliis ad hanc Spartam ornandam quasi digitum intenderem.

Reperitur autem codex ille in ea Guelpherbytani thesauri parte, quæ Weissenburgicos libros, tantum non omnes eximia vetustate conspicuos, continet, ibique locum-LXXXVI. nactus est. Scriptus in membranis octojugibus parum differt ab ea forma, quæ nostrorum quaternionum est. Quum primum incidisset hic liber in manus meas, continuo incessit animum cupido propius inspiciendi monumentum, quod ætatem mille circiter annorum prodere videbatur, neque alium titulum præferebat, quam istum COMMENTUM ARTIS DONATI.

Animadverti, vitio glutinatoris jam prisco tempore membranas misere trajectas esse, quas tamen facili negotio in ordinem suum redegi, suppetias adferentibus numeris, quos in fine ctavæ cujuslibet paginæ manus antiqua adscripserat. His ordinatis intellexi, centum nonaginta et quinque folia, atque adeo majorem partem codicis, qui ducentis ac duodeviginti paginis compactus est, vindicare sibi Pompeii grammatici commentarium in utramque Donati artem.

Nihil mihi de hoc libro constabat, nisi quod ex Io. Alb. Fabricii bibliotheca Latina didiceram, Carrionem eo usum esse in bibliotheca Coloniensi, Putschiumque, quum grammaticos suos ederet, apographon ejus frustra quæsivisse. Veri simile putabam, hunc ipsum Pompeium, non Festum, quod Fabricio in supplement. ad biblioth. Lat. lib. IV. cap. 6. p. 763. visum est, dicere Theodulfum Aurelianensem hoc carmine :

Et modo Pompeium, modo te, Donate, legebam.

Quo tempore Pompeius vixerit, nihil dum reperio, ex quo satis manifeste cognosci queat. Varronem, Cæsarem, Plinium majorem, Probum, Caprum, Jubam, Terentianum, Apollonium Alexandrinum, alios, ex quorum scriptis sua hauserit, candide laudat : sed scriptoris, qui recentior sit, nomen in his occurrere, non memini. Præterea odorari mihi videor, Servium, Sergium et Cassiodorium, quum in Donatum commentarentur, alicubi ad Pompeii commentum respexisse, ex eodemque Cledonium non nulla in artem suam derivasse.

Illud magno grammatici nostri malo accidit, quod codex Guelpherbytanus librarium pessimum nactus est, cujus imperitia omissa sunt alia, alia miserandum in modum depravata. Mederi quidem his incommodis voluit corrector aliquis, qui multa supplevit, plura correxit : sed plurima intacta reliquit, nec pauca, quæ corrupta erant, emendatione intempestiva magis etiam pervertit.

Per has tricas quia videbam difficulter enisurum esse, si quis Pompeium e codice nostro descripturus esset, optimum factum credebam potiora enotare, eaque, neglectis reliquis, quæ minus utilitatis habitura viderentur, in usum antiquitatis studiosorum producere. Et jam feceram initium excerptendi ea, quæ mihi maxime placebant, quum reputare mecum cœpi, temerarium esse, quicumque sibi persuadeat, se in tali negotio sine magna offensione versari, atque utilia ab inutilibus satis

acute discernere posse. Memineram, multa in vetustis auctoribus, quæ frigida, inepta, aperte falsa omnibus olim visa sunt, unius sæpe hominis consilio, interdum casu, ita restituta, aut ita cum aliis comparata esse, ut inde non parum emolumentum ad bonas litteras pervenerit.

Jam si, quidquid in Pompeio præcipuum reperitur, id in præmerem, prævidebam, postea neminem facile adductum iri, ut eorum, quæ a me relictæ essent, describendorum in se susciperet laborem, quem licet difficiliorem, gratum tamen paucioribus, impendendum sibi esse arbitraretur. Abjeci igitur illud electa Pompeiana publicandi consilium, totumque librum, qualiscumque esset, describere, et, simulac per alios, qui curis his prævertendi sunt, labores licuerit, in publicum proferre decrevi.

Multo studiosius ad hoc negotium accingor, postquam celeberrimus Ruhnkenius adhortator accessit, qui, licet ipse mihi auctor unus instar omnium esset, tamen interposita etiam summi Hemsterhusii auctoritate mecum egit. Optime autem de Pompeio meriturus, meque ad opus promissum longe alacrius absolvendum excitaturus esset, si quis edendi grammatici veteris iniret mecum societatem, exemplarque a me describendum, et ex parte jam descriptum, cum Parisinis, aut aliis, si qui fortasse in bibliothecis latent, codicibus conferendum reciperet.

Tantum vero abest, ut librum, cujus editionem recepi, ultra, quam res patitur, laudare, aut utilitatem ejus verbis adornare velim, ut candide potius indicandum putem, grammatici nostri non aliam rationem esse, quam plerorumque, quos illa ætas tulit, professorum. Multa vulgaria ac protrita præcepta, futilia etiam, interdum non sine molestis verborum ambagibus, inculcantur: quæ tamen variis bonæ frugis observationibus, optimorumque auctorum, quorum scripta ad nos haud pervenerunt, testimoniis interjectis compensantur. Hujus rei ut habeant veluti gustum aliquem viri docti, locos aliquot Pompeii, quos in adversaria mea conjeceram, hic adscribere non gravabor.

Ubi de litteris agit, ista habet:

Legimus apud majores nostros, primas apud Romanos undecim litteras fuisse tantummodo, ut dicit Cæsar libro analogiarum primo. In libro analogiarum Cæsar hoc dicit, un-

ecim fuisse. Varro docet in libris, quos ad Actium scripsit, edecim fuisse, postea tamen crevisse et factas esse viginti res. Tamen primæ, quæ inventæ sunt, fuerunt undecim. Postea quæ inventæ sunt, fuerunt sedecim. ^b Postea item viginti tres factæ sunt. Illic commemoratur, qui illam litteram fecit, qui illam.

E capite de syllabis hæc adnotare visum est :

Deinde illud scire debes, quod unaquæque, brevis si sit, syllaba unum tempus habet, si longa sit, duo habet tempora. Cætera tempora, quæ accedunt, superflua sunt. Ut puta si dicas et, unum semis habet. E vocalis est brevis, unum habet tempus. T consonans est, et omnis consonans dimedium habet tempus. Adhuc non est nec longa nec brevis. Plus tamen habet a brevi, minus quidem habet a longa. Adde ad et s, et jam fit longa. Quare? E brevis unum tempus habet, t dimedium tempus habet, s dimedium tempus habet. Ecce duo tempora sunt, fecerunt duo tempora longam ^c illam. Hæc ratio est, ut tantum valeat syllaba naturaliter longa, quantum valet positione longa. Quare? Nam quemadmodum illæ vocales naturaliter longæ duo habent tempora (ut

A te ne frigora lædant,

a longa est naturaliter, duo habet tempora) sic etiam syllaba, quæ positione fit longa, duo habet tempora. Quomodo? Unum habet a vocali, unum habet a duabus consonantibus. Idcirco fit, ut non quærantur a positione, nisi duæ consonantes, quia duæ consonantes dimedium et dimedium habent tempus, et faciunt longam syllabam præcedentem. Ob hanc causam diximus, duo esse tempora et naturaliter longæ, et positione longæ. Illud etiam sequitur, esse aliquas syllabas plurimas, quæ et plura habent tempora, quam oportet. Ut est lex. Ecce e ipsum naturaliter duo tempora habet, x, quæ duarum consonantium fungitur loco, unum habet tempus. Quare hoc dixi? Est quidem tractatus, sed etiam utile est, in hoc tractatu poni. Quoniam istæ syllabæ, quæ tribus temporibus fiunt, si habent post se

^a ad Actium] Forte scribendum ad Atticum, ut intelligantur libri de Vita P. R. quos ad Atticum scriptos testatur Sosip. Charis. Inst. Gramm. I. p. 101.

RUHNKEN.

^b Postea item] Fort. Postea autem. HEUS.

^c illam] Leg. syllabam. HEUS.

alias longas consonantes, asperrimos faciunt versus, non ferendos. Quare? Tempora enim crescentia ultra modum incipiunt gravare nostras aures et obruere. Puta, si qui talium versum faciat

Lex prima est, quodcumque potest, quattuor sunt tempora. Lex, e duo habet tempora, naturaliter longa est. Sequitur x, unum tempus habet, quia inter consonantium officio fungitur. Sequitur p et r, ecce iterum aliud tempus. Ecce quattuor tempora sunt, et nunc super est. Qua ratione hoc dixi? Quotiescumque inciderit tale aliquid, debemus verba sequentia a vocalibus inchoare, ut deprecat aliquid de illa summa. Ut puta, si dicas

Lex ima est, quodcumque velis, levius sonat si dicas lex ima est, quam si dicas lex prima est. Hoc asperius et gravius sonat. Omnino hoc servare debent, qui volunt lubricos versus et currentes facere. Nam idcirco omnes illi participiis cum junguntur, asperrimos versus faciunt. Omne participium longam habet syllabam, docens, scribens. Ut puta, si qui talem faciat versum,

— — Scribensque patrique, verbi causa asperrimus versus est. Quare? Quia hoc ipsum e naturaliter longum est, deinde sequitur n et s, crescit tempus. Quoniam sequitur illa conjunctio, illud crescit. Quattuor tempora sunt, et asperrimus fit versus scribensque, et latet causa asperitatis. Si isti sunt, ratione hoc facit. Habetis hanc rationem in Juba. Ergo omnis syllaba, quæ naturaliter brevis est, unum habet tempus: quæ longa est, sive natura, sive positione, duo habet tempora. Cætera tempora ex superfluo sunt, nihil præstant.

De comparatione nominum ita disputat:

Omnia verba, quæ naturaliter per se plena sunt, non debent accipere comparationem. Nam incipiunt esse non plena. Si enim das comparationem, non sunt plena. Perfectus qui dicitur, nisi cui nihil deest? Si acceperit comparationem perfectior, perfectissimus, male dicimus. Qua ratione? ^dQuasi si dixeris iste perfectus est, iste perfectior est, dum incipit iste esse perfectior, ille jam perfectus non est. Si esset perfectis-

^d Quasi] Leg. Quia. HEUS.

imus, ille perfectior non erit. Habes hoc in antiquo tractatu. Debes ergo verba ea, quæ naturaliter per se plena sunt, non ubicere comparationi, ne, dum vis aliquid augere, corrumpas illam rationem naturalem.

Atque aliquanto post :

“Ergo vides, quæ nomina comparantur, quæ sunt qualitatis et quantitatis. Ea autem, quæ non sunt qualitatis et quantitatis, non recipiunt comparationem. Ne te decipiant illa Plautiana et Afraniana verba. Ipsissimus joco comico dixit. Est etiam apud Græcos αὐτότατος tale. Comica sunt ista et ad artem non pertinent. Ergo non recipiunt comparationem, nisi ea, quæ sunt qualitatis et quantitatis. Diximus jam hoc sæpius. Illud nomen, quod in dubitatione venit, Latinus, Latinior, Latinissimus, quæritur utrum dicamus. Si a gente volueris, non dicis. Id est, si a gente dictus est Latinus, quemadmodum Italus. Numquid possum dicere Italior, Italissimus? Quemadmodum Afer. Numquid possum dicere Afrior, Aferrimus? Quemadmodum Gallus. Numquid dico Gallior, Gallissimus? Sic Latinissimus. Si autem ad elocutionem, recipit comparationem. Quare? Quia incipit esse qualitatis ab animo. Quomodo loquitur? Latine. Tamen hoc ipsum propter ambiguitatem vitandum est, ne cadamus in calumniam. Latinior non debemus dicere. Quamquam de elocutione dicamus et possemus dicere, tamen debemus vitare propter calumniam. Quamvis nos defendimus, etiam Cicero vitavit in sexta Verrinarum [lib. IV. c. 1.]. Cum dico Verrem in tota provincia, Latine me scitote, non accusatorie loqui. Et subiecit postea etiam plinius. Noluit dicere Latinus. Ergo ea recipiunt comparationem, quæ sunt qualitatis et quantitatis. Hæc tamen regula non recurrit, id est non omnia nomina, quæ sunt qualitatis et quantitatis, recipiunt comparationem. Quæ autem comparantur, qualitatis et quantitatis sunt. Non omnis, verbi causa, qui navigat gubernator est, sed, qui gubernator est, navigat. Nam ecce inveniuntur aliqua nomina qualitatis et quantitatis, et non recipiunt comparationem. Mediocris unum tantum gradum habet. Nemo

“Ergo vides &c.] Similia habent p. 130. et Consentius Arte p. Sosip. Charis. Inst. Gramm. II. 2022. RUHNKEN.

dicat mediocrior, mediocrissimus. Pius, piissimus duo hi gradus, positivum et superlativum. Quamquam et hoc piissimus vituperat Cicero in Philippicis [Orat. XIII. c. 19]. Dicit, non potest piissimus dici per rerum naturam. Invenit Antonio, Tu, ait, utere semper hoc verbo piissimus. Tamen Caper, ille magister Augusti Caesaris, laboravit rementissime, et de epistolis Ciceronis collegit hæc verba, ut diceret ipse Cicero piissimus. Scias, quoniam amaritudo rhetorica hoc ei objecerat, ut diceret, non potest per rerum naturam dici piissimus. Ergo est aliquando positivus et superlativus, ut pius, piissimus: aliquando positivus et comparativus, ut senex, senior: aliquando comparativus et superlativus, ut ulterior, ultimus: aliquando superlativus tantum, ut novissimus.

Hæc speciminis loco e Pompeii commentario grammaticæ attulisse suffecerit. Nunc veniendum est ad ea, quibus adnectendis Pompeiani operis librarius codicem suum locupletandum sibi putavit. Sunt ista ex libris variis excerpta maximam partem grammatica, quorum alia suppressis, alia præscriptis nominibus auctorum, unde ea deprompta sint, præferuntur.

Primum locum inter hæc occupavit, nullo tamen auctoris indicio facto, CASSIODORII præfatio, quam ille libro suo de artibus ac disciplinis liberalium litterarum præmiserat. Omissa tamen etiam hic est præfationis illius ea pars, quam, omnibus Cassiodorii codicibus subtractam, ex Alcuini libris auctori suo restituit Garetius. Excipit in Guelpherbytano codice præfationem Cassiodorii panniculus, cui nulla alia est inscriptio, præter hanc: GENERA CAUSARUM SUNT QUINQUE. Hunc etiam a Cassiodorio sumtum atque ex hujus rhetorica decerptum esse, reperio.

Sequitur in codice nostro DE PEDIBUS EXPOSITIO JULII SEVERI. Hoc excerptum e libro de pedibus Julii Severi, grammatici Donato recentioris, nihil continet, quod legisse magnopere juvet. Quia tamen et breve est, et fieri potest, ut hinc alii codices aliquid lucis mutuentur, exiguum describendi laborem et aliquantulum chartæ, quæ fortasse miseriùs aliubi peritura fuisset, antiqui scriptoris honori impendere non dubitavi. Quid, quod hunc ipsum Severi libellum in animo habuisse videtur Pompeius, quum in capite de

dibus ista scriberet; *De quinque* [syllabis] *triginta duæ*
nt, de sex sexaginta quattuor fiunt syzygiæ. Est liber de
zygiis, sed nihil refert. Facile hoc possumus scire. Puta,
me quinque, cetera.

JULII SEVERI DE PEDIBUS EXPOSITIO.

De spondeo.

Spondeus anapæsto junctus facit [†]*antibacchum et iambum*

— — — | — —

Spondeus dactylo junctus facit molossum et pyrrhichium

— — — | — —

Spondeus & amphibrachi junctus facit antibacchum et tro-
chæum — — — | — —

Spondeus amphimacro junctus facit molossum et iambum

— — — | — —

Spondeus bacchio junctus facit antibacchum et spondeum

— — — | — —

Spondeus antibaccho junctus facit molossum et trochæum

— — — | — —

De iambo.

Iambus tribrachi junctus facit amphibrachyn et pyrrhi-
chium — — — | — —

Iambus molosso junctus facit bacchium et spondeum — — — |

— —

Iambus anapæsto junctus facit amphibrachyn et iambum

— — — | — —

Iambus dactylo junctus facit bacchium et pyrrhichium

— — — | — —

Iambus amphibrachi junctus facit amphibrachyn et tro-
chæum — — — | — —

Iambus amphimacro junctus facit bacchium et iambum

— — — | — —

Iambus bacchio junctus facit amphibrachyn et spondeum

— — — | — —

[†] *antibacchum*] Si quis et hic,
 et in sequentibus, *antibacchium*
 reponere malit, videat, quæ dixi
 ad Mallium cap. V. 13. HEUS,

& *amphibrachi*] Librarius no-
 ster ubique dedit *anfibracin* et
 similiter *tribracin*, idque sine dis-
 crimine casuum. HEUS.

Iambus antibaccho junctus facit bacchiæum et trochæum
 - - - | - -

De trochæo.

Trochæus tribrachi junctus facit dactylum et pyrrichium
 - - - | - -

Trochæus molosso junctus facit amphimacrum et spon-
deum - - - | - -

Trochæus anapesto junctus facit dactylum et iambum
 - - - | - -

Trochæus dactylo junctus facit amphimacrum et pyrrichium - - - | - -

Trochæus amphibrachi junctus facit dactylum et trochæum
 - - - | - -

Trochæus amphimacro junctus facit amphimacrum et iambum - - - | - -

Trochæus bacchio junctus facit dactylum et spondem
 - - - | - -

Trochæus antibaccho junctus facit amphimacrum et trochæum - - - | - -

Item trisyllabi cum trisyllabis geminati faciunt sexaginta
^h quattuor syzygias, pedes centum viginti octo, id est:

De tribrachi.

Tribrachys tribrachi junctus facit proceleusmaticum et pyrrichium - - - - | - -

Tribrachys molosso junctus facit pæonem quartum et spon-
deum - - - - | - -

Tribrachys anapesto junctus facit proceleusmaticum et iambum - - - - | - -

Tribrachys dactylo junctus facit pæonem quartum et pyrrichium - - - - | - -

Tribrachys amphibrachi junctus facit proceleusmaticum et trochæum - - - - | - -

Tribrachys amphimacro junctus facit pæonem quartum et iambum - - - - | - -

Tribrachys bacchio junctus facit proceleusmaticum et spon-
deum - - - - | - -

Tribrachys antibaccho junctus facit pæonem quartum et trochæum - - - - | - -

^h quattuor] MS. quattuor, et sic ubique. HEUS.

De molosso.

Molossus tribrachi junctus facit epitritum quartum et pyrrhichium — — — — — | — —

Molossus molosso junctus facit dispondeum et spondeum — — — — — | — —

Molossus anapæsto junctus facit epitritum quartum et iambum — — — — — | — —

Molossus dactylo junctus facit dispondeum et pyrrhichium — — — — — | — —

Molossus amphibrachi junctus facit epitritum quartum et trochæum — — — — — | — —

Molossus amphimacro junctus facit dispondeum et iambum — — — — — | — —

Molossus bacchio junctus facit epitritum quartum et spondeum — — — — — | — —

Molossus antibaccho junctus facit dispondeum et trochæum — — — — — | — —

De anapæsto.

Anapæstus tribrachi junctus facit pæonem tertium et pyrrhichium — — — — — | — —

Anapæstus molosso junctus facit ionicum minorem et spondeum — — — — — | — —

Anapæstus anapæsto junctus facit pæonem tertium et iambum — — — — — | — —

Anapæstus dactylo junctus facit ionicum minorem et pyrrhichium — — — — — | — —

Anapæstus amphibrachi junctus facit pæonem tertium et trochæum — — — — — | — —

Anapæstus amphimacro junctus facit ionicum minorem et iambum — — — — — | — —

Anapæstus bacchio junctus facit pæonem tertium et spondeum — — — — — | — —

Anapæstus antibaccho junctus facit ionicum minorem et trochæum — — — — — | — —

De dactylo.

Dactylus tribrachi junctus facit pæonem primum et pyrrhichium — — — — — | — —

Dactylus molosso junctus facit choriambum et spondeum — — — — — | — —

Dactylus anapæsto junctus facit pæonem primum et iambum — — — — | — — — —

Dactylus dactylo junctus facit choriambum et pyrrhichium — — — — | — — — —

Dactylus amphibrachi junctus facit pæonem primum et trochæum — — — — | — — — —

Dactylus amphimacro junctus facit choriambum et iambum — — — — | — — — —

Dactylus bacchio junctus facit pæonem primum et spondeum — — — — | — — — —

Dactylus antibaccho junctus facit choriambum et trochæum — — — — | — — — —

ⁱ De amphibracho.

Amphibrachys tribrachi junctus facit pæonem secundum et pyrrhichium — — — — | — — — —

Amphibrachys molosso junctus facit diiambum et spondeum — — — — | — — — —

Amphibrachys anapæsto junctus facit pæonem secundum et iambum — — — — | — — — —

Amphibrachys dactylo junctus facit diiambum et pyrrhichium — — — — | — — — —

Amphibrachys amphibrachi junctus facit pæonem secundum et trochæum — — — — | — — — —

Amphibrachys amphimacro junctus facit diiambum et iambum — — — — | — — — —

Amphibrachys bacchio junctus facit pæonem secundum et spondeum — — — — | — — — —

Amphibrachys antibaccho junctus facit diiambum et trochæum — — — — | — — — —

De amphimacro.

Amphimacrus tribrachi junctus facit ditrochæum et pyrrhichium — — — — | — — — —

Amphimacrus molosso junctus facit epitritum secundum et spondeum — — — — | — — — —

ⁱ De amphibracho] MS. de amphibracho. Sed quia lemmata in membranis nostris minio picta sunt, hæc verba non scripsit librarius, apud quem vocabula amphibrachys et tribrachys nusquam

per casus secundæ declinationis Latinorum decurrere paullo ante testatus sum. Nec mihi fit credibile, bonis auctoribus hunc declinandi modum placuisse. HEUS.

Amphimacrus anapæsto junctus facit ditrochæum et iam-
m — — — — | — —

Amphimacrus dactylo junctus facit epitritum secundum et
pyrrhichium — — — — | — —

Amphimacrus amphibrachi junctus facit ditrochæum et tro-
chæum — — — — | — —

Amphimacrus amphimacro junctus facit epitritum secun-
lum et iambum — — — — | — —

Amphimacrus bacchio junctus facit ditrochæum et spon-
deum — — — — — —

Amphimacrus antibaccho junctus facit epitritum secundum
et trochæum — — — — — —

De bacchio.

Bacchius tribrachi junctus facit antispastum et pyrrhi-
chium — — — — | — —

Bacchius molosso junctus facit epitritum primum et spon-
deum — — — — | — —

Bacchius anapæsto junctus facit antispastum et iambum
 — — — — | — —

Bacchius dactylo junctus facit epitritum primum et pyr-
rhichium — — — — | — —

Bacchius amphibrachi junctus facit antispastum et tro-
chæum — — — — | — —

Bacchius amphimacro junctus facit epitritum primum et
iambum — — — — — —

Bacchius bacchio junctus facit antispastum et spondeum
 — — — — | — —

Bacchius antibaccho junctus facit epitritum primum et tro-
chæum — — — — — —

De antibaccho.

Antibacchus tribrachi junctus facit ionicum primum et pyr-
rhichium — — — — | — —

Antibacchus molosso junctus facit epitritum tertium et spon-
deum — — — — | — —

Antibacchus anapæsto junctus facit ionicum majorem et
iambum — — — — | — —

Antibacchus dactylo junctus facit epitritum tertium et pyr-
rhichium — — — — | — —

Antibacchus amphibrachi junctus facit ionicum majorem et
trochæum — — — — | — —

Antibacchus amphimacro junctus facit epitritum tertium et iambum — — ∪ — | ∪ —

Antibacchus bacchio junctus facit ionicum majorem et spondem — — ∪ ∪ — —

Antibacchus antibaccho junctus facit epitritum tertium et trochæum — — ∪ — — ∪

Requirendum nobis est etiam, quomodo pedes sint dividendi.

Omniū pedum trina divisio est, excepto amphibrachyo et epitritum. Unius enim tripla divisio est, id est amphibrachys, quia quattuor tempora habet, in uno et tribus dividitur ∪ | — ∪ || *Et ideo dicitur tripla, quia unus ad tres comparatus triplus est. Epitritorum autem revera epitrita divisio est, quia epitritus septem tempora habet, et dividitur in tribus et quattuor* ∪ — || — — || *Quattuor enim in se tres continet et habet et unum, qui trium tertia pars est, quos pro hoc Donatus excepit, quia in metris difficile poterunt inveniri.*

Prima ergo divisio est disyllaborum, quæ in æquis temporibus dividitur, quæ etiam dactylica nuncupatur, id est:

Pyrrhichius, qui constat ex brevi et brevi, habet tempora duo, dividitur ita ∪ | ∪ |

Spondeus, qui constat ex duabus longis, temporum quattuor, dividitur ita — || — ||

Dactylus, qui constat ex longa et duabus brevibus, dividitur ita — || ∪ ∪ ||

Anapæstus, qui constat ex duabus brevibus et longa, habet tempora quattuor, dividitur ita ∪ ∪ || — ||

Dispondius, qui constat ex quattuor longis, habet tempora octo, dividitur ita — — ||| — — |||

Proceleusmaticus, qui constat ex quattuor brevibus, habet tempora quattuor, dividitur ita ∪ ∪ || ∪ ∪ ||

Diiambus, qui constat ex duobus iambis, habens tempora sex, dividitur ita ∪ — || ∪ — ||

Ditrochæus, qui constat ex duobus trochæis, habet tempora sex, dividitur ita — ∪ || — ∪ ||

Choriambus, qui constat ex longa, duabus brevibus et longa, id est habet tempora sex, dividitur ita — ∪ || ∪ — ||

Antispastus, qui constat ex brevi, duabus longis et brevi, habet tempora sex, et dividitur ita ∪ — || — ∪ ||

Item secunda divisio est dupla, quæ etiam iambica nuncupatur, id est:

Trochæus, qui constat ex longa et brevi, temporum trium, dividitur ita — || ~ |

Iambus, qui constat ex brevi et longa, temporum trium, dividitur ita ~ | — ||

Molossus, qui constat ex tribus longis, temporum sex, dividitur ita — || — — |||

Tribrachys, qui constat ex tribus brevibus, temporum trium, dividitur ita ~ | ~ ~ ||

Ionicus major, qui constat ex duabus longis et duabus brevibus, temporum sex, dividitur ita — — ||| ~ ~ ||

Ionicus minor, qui constat ex duabus brevibus et duabus longis, id est temporum sex, dividitur ita ~ ~ || — — |||

Tertia divisio est, quæ hemiolia sive pæonica nominatur, quotiens numerus ad numerum comparatus habet major minorem numerum et medietatem ejus, id est:

Amphimacrus, qui constat ex longa, brevi et longa, temporum quinque, dividitur ita — ~ ||| — ||

Bacchius, ex brevi et duabus longis, temporum quinque, dividitur ita ~ — ||| — ||

Antibacchus, ex duabus longis et brevi, temporum quinque, dividitur ita — || — ~ |||

Pæon primus, ex longa prima et tribus brevibus, temporum quinque, dividitur ita — ~ ||| ~ ~ ||

Pæon secundus, ex secunda longa et tribus brevibus, temporum quinque, dividitur ita ~ — ||| ~ ~ ||

Pæon tertius, ex tertia longa et tribus brevibus, temporum quinque, dividitur ita ~ ~ || — ~ |||

Pæon quartus, ex quarta longa et tribus brevibus, temporum quinque, dividitur ita ~ ~ ~ ||| — ||

Completa est, sicut putamus, trina pedum divisio.

Laciniis scriptorum de pedibus eorumque divisione adsuta sunt in membranis nostris **ESIDORI JUNIORIS PALESTINENSIS** [Lege: **ISIDORI JUNIORIS HISPALENSIS**] **EPISCOPI GRAMMATICÆ ARTIS NOMINA GRÆCA ET LATINA NOTATA.** Hinc, opinor, auctori suo restitui poterit libellus ἀδελφώτερος, qui in codice

vii ci ci xxx. biblioth. reg. Paris. ita inscribitur : *Grammaticæ artis nomina Græce et Latine notata.* Erunt fortasse, quæ hoc, quidquid est glossarum Isidori, cum aliis codicibus comparare cupiant. In eorum gratiam hunc etiam qualemcumque centunculum hic proponam.

<i>Poëta</i>	vates.
^k <i>Poëticus</i>	liber.
<i>Poëma</i>	unius libri opus.
<i>Poësis</i>	opus multorum librorum,
<i>Idyllion</i>	paucorum versuum,
<i>Distichon</i>	duorum,
<i>Monostichon</i>	unius versus.
<i>Onomastike</i>	nominativus.
<i>Genike</i>	genetivus.
<i>Dotike</i>	dativus.
<i>Ætiatike</i>	accusativus.
<i>Cletike</i>	vocativus.
<i>Aphæretike</i>	ablativus.
<i>Monoptota</i>	eiusdem casus.
<i>Aptota</i>	in quibus nulla inflexio casuum.
<i>Diptota</i>	in quibus similitudo duorum tantum casuum est.
<i>Triptota</i>	trium casuum varietas.
<i>Tetrapptota</i>	quattuor casuum varietas.
<i>Pentaptota</i>	quinque casuum inflexio.
<i>Hexaptota</i>	omnium casuum varia declinatio.
<i>Anomala</i>	nomina, quæ in comparatione mutantur. Ut <i>bonus, melior, optimus : malus, pejor, pessimus.</i>
<i>Cletica</i>	possessiva.
<i>Epitheta</i>	id est adjectiva.
<i>Syllaba</i>	litterarum congregatio.
<i>Macra</i>	longa.
<i>Brachia</i>	brevis.
^l <i>Monochronos</i>	unius temporis.

^k *Poëticus* liber] Hæc, nisi fallor, cum prioribus conjungenda sunt sic: *Poëta* vates, *poëticus*

liber. HEUS.

^l *Monochronos*] MS. *mochron.* HEUS.

ⁿ <i>Dichronos</i>	communis temporis.
<i>Diphthongon</i>	geminatio vocalium.
<i>Prosodia</i>	accentus, sive tonus.
<i>Arsis</i>	elevatio.
<i>Thesis</i>	positio.
<i>Oxia</i>	acuta.
<i>Baria</i>	ⁿ brevis.
<i>Perispomene</i>	circumflexus.
<i>Chronus</i>	longitudo, vel tempus.
<i>Tonus</i>	accentus.
^o <i>Trisesma</i>	crassitudo.
<i>Dasia</i>	hispidum, vel asperum: unde et aspiratio,
<i>Psile</i>	leve, vel purum.
<i>Apostrophus</i>	regressio.
<i>Diastole</i>	separatio.
^p <i>Hypodiastole</i>	subseparatio.
<i>Digrammos</i>	duplex littera.
^q <i>Pus</i>	pes.
<i>Pyrrhichius</i>	a Pyrrho filio Achilli nominatur.
<i>Spondius</i>	tractus.
<i>Trochæus</i>	celer.
<i>Iambus</i>	maledicus, sive lividus.
<i>Dactulus</i>	digitus.
<i>Anapæstus</i>	dactulo contrarius.
<i>Amphimacros</i>	hinc et inde longus.
<i>Amphibrachys</i>	hinc et inde brevis.
<i>Tribrachys</i>	trium brevium.
<i>Chorius</i>	choris aptus.
<i>Ionicus</i>	inæqualis.
<i>Palimbacchios</i>	contrarius bacchio.
<i>Metron</i>	mensura.
^r <i>Rhythmus</i>	numerus.

^m *Dichronos*] MS. *dischronon*. HEUS.

ⁿ brevis] Librarii error, qui gravis scribere debuisset. HEUS.

^o *Trisesma*] Utrum τρίσημα, an περίσσευμα, an aliud artis vocabulum interpretari voluerit glossa-

tor, affirmare liquido non ausim. HEUS.

^p *Hypodiastole*] MS. *spondiastole*. HEUS.

^q *Pus*] MS. *pos*. HEUS.

^r *Rhythmus*] MS. *rithemus*, et sic alibi. HEUS.

<i>Heroicon metron</i>	virorum fortium carmen.
<i>Bucolicum</i>	pastorale carmen.
<i>Monometron</i>	versus unius pedis.
<i>Dimetron</i>	duorum pedum versus.
<i>Trimetron</i>	trium pedum versus,
<i>Tetrametron</i>	quattuor pedum,
<i>Pentametron</i>	quinque pedum.
<i>Hexametron</i>	id est senarium.
[•] <i>Penthemimeren</i>	syllaba remanens post duos pedes.
<i>Hepthemimeren</i>	syllaba ^t poster.
<i>Tritos trochæus</i>	syllaba post quartum remanens.
<i>Tetarte bucolicon</i>	syllaba post quintum remanens.
<i>Catalecticus</i>	^v ubi in pede versu uno syllaba deest.
<i>Brachycatalectus</i>	ubi duæ minus sunt.
<i>Acatalectus</i>	ubi versus legitimo fine concluditur.
<i>Hypercatalectus</i>	ubi super legitimos pedes syllaba crescit
<i>Thesis</i>	posituræ.
<i>Telia</i>	distinctio.
^w <i>Hypostigme</i>	subdistinctio.
<i>Mese</i>	media distinctio.
^x <i>Colon</i>	membrum.
<i>Comma</i>	incisum.
<i>Periodos</i>	clausula, sive circuitus. Nam <i>colon</i> totus versus est, <i>commata</i> autem ipsæ inci- siones pedum: <i>periodos</i> vero tota sen- tentia.
^y <i>Monocolon</i>	unius membri sententia,
<i>Dicolon</i>	bimembris,
<i>Tricolon</i>	trimembris,
<i>Tetracolon</i>	quadrिमемbris,
<i>Pentacolon</i>	quinquemembris.

[•] *Penthemimeren*] Legendum est *penthemimeres* et sic in proximo *hepthemimeres*. HEUS.

^t *poster*] Lege: *post tertium*, et iunge cum sequente *remanens*. Mox *τρίτῳ τροχαίῳ, καὶ τετάρτῳ βουκολικῷ* male explicari, manifestum est. HEUS.

^v *ubi in pede versu uno*] An

scribendum? *ubi in pede versu ultimo syllaba deest*. HEUS.

^w *Hypostigme*] MS. *iposticen*. HEUS.

^x *Colon*] MS. *cola*, et sic paullo post *Nam cola totus cet.* HEUS.

^y *Monocolon*] Hanc, et quatuor sequentes glossas recentior manus adscripsit. HEUS.

Alius post Isidori vocabula grammatica libellus in codice nostro inscribitur: **INCIPIUNT CÆSURÆ VERSUUM**, que in margine recentior manus Mallii Theodori nomen ad-
 ecerat. Antea a veritate haud abhorreere opinabar, brevem
 hanc de pedum ac versuum cæsuris commentationem memo-
 rialis libri alicujus, quem conscripserit Mallius, fragmentum
 esse. Nunc vero intelligere mihi videor, et hanc de cæsuris,
 et alteram, quæ proxime sequitur, de metris disputationem,
 nihil aliud esse, quam studiosi hominis collectanea, ex iisdem
 scriptoribus congesta, ex quorum operibus Hispalensis Isido-
 rus libros suos originum conscribavit.

Cæsuras istas, quamvis Mallio abjudicem, tamen, quia eas
 Mallii de metris libro, quum primum ille typis exscriberetur,
 comites dederam, hic repetendas duxi. Idque eo libentius
 feci, quoniam commentarioli hujus, quod ἀντιγραφον in se-
 cundo Mallii codice Parisiis invenerat, discrepantes scripturas,
 præstantissimus Musgravius enotare dignatus est.

Cæsurae versuum.

*Accentus est anima verborum, sive vox syllabæ, quæ in ser-
 mone plus sonat de ceteris syllabis. ²Accentus autem a cantu
 vocatus est, quia in ipso tantum producit sonus vocis. Ar-
 sis est vocis elevatio cum temporibus. Thesis est vocis positio
 cum temporibus. Æquum dicitur, quotiens ambæ partes, id
 est, arsis et thesis, æquali temporum lege consistunt, ut duo et
 duo. Duplum prædicatur, quotiens id, quod majus est bis con-
 tinet minus, ut quattuor et duo. Sescuplum vero est, quando
 minus continetur a majore et medietas minoris, ut tria et duo.
 Epitritum est, quando minus continetur a majore et ejus tertia
 pars, ut quattuor et tria. Triplum vero est, quando majus
 ter continet totum minus, ut unum et tria. Cæduntur vero
 pedum membra ¹vel per æqualitatem, vel per duplum, vel per
 sescuplum, vel per triplum, vel per epitritum. Longa est syl-*

² Accentus autem a cantu] Ita
 scripsi e Paris. quum in Guelph.
 esset a canto. HEUS.

¹ vel per æqualitatem] Parti-

cula vel, in codice Guelph. omis-
 sa, accessit e Paris. et ex Isidori
 Orig. l. I. c. 16. HEUS.

*laba temporum non minus duorum, ^bbrevis non minus unum.
^cPartimur ergo in æquo.*

Spondium — | — |

Pyrrhichium — | — |

Dactylum — || — — |

Anapæstum — — || — |

Dispondium — — || — — |

Proceleusmaticum — — || — — ||

Diiambum — — || — — |

Ditrochæum — — || — — |

Antispastum — — || — — |

Choriambum — — || — — |

^d*Item dupla partimur hos :*

Trochæum — | — |

Iambum — | — |

Molossus — || — — ||

Tribrachyn — | — — ||

Ionicum minorem — — || — — ||

Ionicum majorem — — ||| — — ||

^b *brevis non minus unum*] Paris. uno. Fortasse legendum est *brevis, non minus, unius*. Propterea autem grammaticus noster ad longam syllabam non minus, quam duo tempora, ad brevem non minus, quam unum tempus, requirere videtur, quia in longis interdum tria vel quattuor tempora numerantur, atque etiam sesqui alterum tempus brevem syllabam facit. Vide, quem supra dedimus, locum Pompeii e capite de syllabis. HEUS.

^c *Partimur ergo in æquo*] His codex Guelph. postponit, et Paris. præponit glossam: *Longa nota est — brevis —* Pro verbis *in æquo* Paris. dedit *in æquo hos*. Similis constructio est Julii Severi: *Epitritus septem tempora habet, et dividitur in tribus et quattuor*. Apud Isidorum loco,

quem paullo ante dixi, corrupte editur: *Partimur ergo in æquo hos pedes*. Sed antiquissimus Isidori codex, ille palimpsesto nobilis Ulphilano, Knittelique, vix plurimum reverendi, eruditione illustratus, exhibet: *Partimur ergo in æqua hos*. Alter priori super: *Partimur ergo in æqua hos pedes*. Hinc intelligere mihi videor, initio nihil aliud scriptum fuisse, quam *Partimur ergo in æqua*, et verba *hos pedes* ab Isidori glossatoribus accessisse. Mox spondeus pyrrhichio postponitur in impressis Isidori exemplaribus. Ab iisdem etiam absunt notæ, quibus pedum partitiones demonstrantur. Sunt tamen illæ in principe codice Isidori, pars etiam in secundo. HEUS.

^d *Item dupla*] Ex Isidoro lege: *Item in dupla*. HEUS.

nus vero tantum est, qui tripla partitione dividitur, quæ est maxima, atque ideo e minimis metris adest:

Amphibrachys — | — — |||

Sescupli autem sunt hi:

Amphimacrus — — ||| — ||

Bacchius — — ||| — ||

Antibacchus — || — — |||

Pæon primus — — ||| — — ||

Pæon secundus — — ||| — — ||

Pæon tertius — — || — — |||

Pæon quartus — — || — — |||

Restant quos epitrita partitione dividimus:

Epitritus primus — — ||| — — |||

Epitritus secundus — — ||| — — |||

Epitritus tertius — — ||| — — |||

Epitritus quartus — — ||| — — |||

Sunt igitur æqui decem, dupli vero sex, triplus unus, sescupli septem, epitriti quattuor, fiunt XXVIII.

Post cæsuras istas Parisiensis liber vulgatum illud *Explicit feliciter* addit, Mallique Theodori de Metris librum subijcit. In Guelpherbyitano codice vero pannus adsuitur ille:

^e *minimis metris adest*] Paris. *minime metris idest.* Etiam apud Isidorum ediderunt *minime*: sed ibi etiam *minimis* exhibet perantiquus ille codex. In altero habetur quidem *minime*, sed ultima vocalis punctis notatur. HEUS.

^f *Amphybrachys* — | — — |||] Ita dividit et noster, et vetustus Isidori codex, quibus accedit Julius Severus. Paris. vero sic partitur: — — ||| — || Parum interest. Vide Terentianum de Pedib. p. 2414. et Mar. Victorinum in Art. Grammat. lib. I. p. 2483. HEUS.

^g *Amphimacrus* — — ||| — ||] Hanc divisionem sequuntur Paris. et codex vetus Isidori, et Julius Severus. In membranis nostris ad *ἀρσι* duo sumuntur tempora, ad *θέσι* tria relinquuntur, hoc modo: — || — — ||| HEUS.

^h *Pæon primus* — — ||| — — ||] Corrector nostri codicis, cujus furtum ex rasura et atramenti pallore apparebat, *ἀρσι* duorum, trium temporum *θέσι* ita — || — — ||| constituerat. Amplexus sum cæsuram, quam et Paris. et Jul. Severus, et vetustus Isidori codex prætulerunt. HEUS.

Cæsurae versuum sunt quattuor, id est,

Penthemimeres, ^b *hephthemimeres*, *tritos trocheos*, *tetarti bucolicon*. *Penthemimeres* cæsura fit, quotiens post duos pedes syllaba remanens partem terminat orationis. *Hepthemimeres* cæsura fit, quotiens post tres pedes remanens syllaba orationis partem determinat. *Tritos trocheos* fit, quotiens in tertia regione pars orationis ⁱ finitur cum dactylo. *Tetarti bucolicon* fit, cum in quarta regione pars orationis cum finis sensus dactylo terminatur, ^k his exemplis:

Degeneres animos timor arguit. Heu quibus ille.

Nate, meæ vires, mea magna potentia, solus.

Sed ex his quattuor cæsuris duæ primæ ad legem scandendorum versuum sunt dicatæ, ceteræ vero duæ posteriorum technicorum iudicio sunt omissæ.

De metris.

Metra sunt verborum spatia certis pedibus ac temporibus terminata, quibus adhæret rhythmus, id est modulatio, quæ certa dimensione temporum terminatur.

Metrorum carmina pro voluntate et pro delectatione ævum instituta sunt, ut, quidquid dulce sonaret, mulceret auditum.

^l *Præterea* tam apud Græcos, quam apud Latinos ^m longe

^b *hephthemimeres*, *tritos trocheos*] MS. *eptimimeres titos trocheos*, et sic alibi. HEUS.

ⁱ *finitur cum dactylo*] MS. *dactulo*. Reponendum vero est *trocheo*. HEUS.

^k *his exemplis*] Videtur auctor singularum cæsurarum singula exempla hic addidisse. Librarius, sive negligentia, sive quia non videbat, quo modo proxime prægressæ definitioni τετάρτης βουκελικῶν exempla diversarum cæsurarum subjici possint, exemplum τετάρτης βουκελικῶν e Virgil. Æn. IV. 13. quod ultimo loco ponendum erat, primo scripsit. Post id ordinavit versum ex Æneid. I. 668. quem auctor τμήν πενthemimerῆ declarare atque primum lo-

cum occupare voluerat. Versus vero, quibus duæ reliquæ cæsurae monstrabantur, plane omisit. HEUS.

^l *Præterea*] Vulgata Isidori exemplaria lib. I. Orig. cap. 37. adjiciunt verbum sciendum, quod rectius a nostro et ab optimis Isidori codicibus abest. Solent ii, qui commentarios electorum faciunt, atque etiam Hispalensis episcopus, hac brevitate uti, et verba, quæ non sine tædio lectorum sæpius iteranda fuissent, omittere. Conf. Isidorum hoc ipso libro cap. 3. p. 820. vs. 25. cap. 39. p. 854. vs. 57. &c. Hinc Græci, tanquam Ælianus in Var. Hist. orationem sæpe ab ἔτι incipiunt. Glossatores vero senten-

antiquiorem fuisse carminum, quam prosæ. Omnia enim prius versibus condebantur.

Orationis autem studium primus egit Seron. Primus autem apud Græcos ⁿPherecydes Syrius solita traditione scripsit. Apud Romanos autem ^oAppius secundus adversus Pyrrhum Latinam orationem primus exercuit. Jam ea hinc ^pceteri pro re eloquentia contenderunt.

Omnibus metris ^qheroicus prior est. Hunc ^rCantesius Milesius fertur primus composuisse: vel, ut alii putant, Pherecydes Syrius. Quod metrum ante Homerum Pythium dictum est, post Homerum heroicum nominatum.

Hoc autem metrum auctoritate cetera metra præcedit: unum ex omnibus tam maximis operibus ^saptum apparuisse gravitatisque ac dulcedinis æquæ capax. Quibus virtutibus nomen solum obtinuit, ut heroicum vocaretur, ad memorandas scilicet ^theroum res. Nam et præ ceteris ^vsimplicissimus habetur, constatque e duobus pedibus, dactylo et spondio. Ac

tiæ, quam claudicare arbitrabantur, suas furcillas applicaverunt. Tale quid animadvertere mihi videor in proxime sequenti capite Isidori p. 853. vs. 2. ubi nunc editur: *Pythium autem vocatum volunt, eo quod hoc genere metri oracula Apollinis sint edita.* In his verbum *vocant* non a librario, sed a correctore antiquissimi codicis scriptum vidi. HEUS.

^m *longe antiquiorem*] Ex Isidoro adde vocabulum *curam*, quod librarius noster temere omisit. HEUS.

ⁿ *Pherecydes Syrius*] Isidorus cap. 38. *Syrus.* Ex eodem proxima *solita traditione*, emenda *soluta oratione.* HEUS.

^o *Appius secundus*] *Appius Cæcus* ex Isidoro legendum est. HEUS.

^p *ceteri pro re eloquentia contenderunt*] Impressa Isidori exemplaria habent: *et ceteri prosam orationem condiderunt.* Alter MS. Isidori *et ceteri prosæ eloquentium condiderunt:* alter et

ceteri prosæ eloquentia contenderunt. HEUS.

^q *heroicus prior est*] Apud Isidorum editur: *Omnibus quoque metris heroicum prius est.* Sed uterque MS. Isid. *prior est:* horumque alter etiam *hoc*, quod statim sequitur mutavit in *hunc.* HEUS.

^r *Cantesius*] Isidorus *Achatesius.* Fabricius in *biblioth. Lat.* emendat *Hecateus.* HEUS.

^s *aptum apparuisse*] Emendant Isidori libri *aptum*, quam parvis, ipsi vero e nostro emendandi in *eo*, quod proximum vocabulum *gravitatisque* inepte mutaverunt in *suavitatisque.* HEUS.

^t *heroum res*] Addunt hic impressa Isidori exemplaria: *hoc est fortium*, quod a vetustis Isidori exemplaribus et a nostro recte abest. HEUS.

^v *simplicissimus*] Consentiant hic MSS. Isidori cum nostro. Tamen cum impressis Isidori libris legendum est *simplicissimum.* HEUS.

sæpe pæne vel ex hoc, vel ex illo: nisi quod ^wtemperatissimus sit utriusque mixtura, quam si instruat ^aa singulis.

Refert Hieronymus, canticum Deuteronomii hexametro versu esse conscriptum, quæ ^yMoyses longe ante Phercydem et Homerum cecinisse certissimum est. Unde et apparet, apud Hebræos ^zantiquius fuisse studium carminum, quam apud gentiles. ^aSed et Job Moyse temporibus adequatus, ^bdactylo spondioque decurrit. Psalmi quoque David ^ctrimetro et tetrametro scripti sunt versu. Hexametros autem apud Latinos primum fecisse Ennius traditur, eosque longos ^dvocavit.

Bucolicum, id est pastorale, carmen plerique ^eSyracusi primo ^fconpositum opinantur, non nulli ^gLacedæmone. Namque transgresso ^hin Græcia Xerxe, rege Persarum, cum Spartanæ virgines ⁱsub hostile metu neque ^kegredi urbem neque pompam chorumque agrestem ^lDianæ de more exercerent: turba pastorum, ne relegio ^mpræteriret, ⁿeundem usum inconditis cantibus celebrarunt. Appellarunt autem bucolicum

^w temperatissimus] Etiam hic MSS. Isid. cum nostro errant. Nam ex edd. emendandum est temperatius. HEUS.

^a a singulis] MS. ad singulis. HEUS.

^y Moyses] Lege Moysen. Conf. Isidor. p. 852. vs. 52. HEUS.

^z antiquius] MS. antiquiorem. HEUS.

^a Sed et Job] Isidorus: Siquidem et Job. HEUS.

^b dactylo spondioque] Isidor. p. 852. vs. 57. addit hexametro versu, quæ verba noster haud temere, opinor, omisit. HEUS.

^c trimetro et tetrametro] MS. trimetrum et cetera metro. Conf. Isidor. lib. VI. c. 2. p. 953. HEUS.

^d vocavit] Isid. p. 852. vs. 25. vocat: MS. antiquissimus vocant. HEUS.

^e Syracusis] MS. a Syracusis. HEUS.

^f conpositum] Isidorus p. 853.

vs. 20. præter necessitatem adjicit a pastoribus. HEUS.

^g Lacedæmone] MS. Lacedæmonem. HEUS.

^h in Græcia Xerxe] Isidorus in Thraciam Xerxe: MS. Isidori primarius in Thracia Xerxe. HEUS.

ⁱ sub hostile metu] Pro hostile, in quod vetustæ Isidori membranæ cum libro nostro conspirant, alii dederunt hostili. HEUS.

^k egredi urbem] Apud Isidorum editur egredi urbem audent, sed MSS. auderent omittunt. HEUS.

^l Dianæ de more] Hoc tuentur etiam MSS. Isidori, cujus editores, deteriora exemplaria secuti, vulgaverunt Dianæ deæ pro more. HEUS.

^m præteriret] Apud Isidorum periret, invitis codicibus nostris, ediderunt. HEUS.

ⁿ eundem usum] Vox usum ab Isidori exemplaribus recte abest. HEUS.

a bubus, quamvis opilionum caprariorumque sermones ° in his cantibus inserantur.

° Epithalamia apud Latinos inventa. Hoc genus in scenis celebratum est primum, postea tantum in nuptiis adhæsit.

Hymnos ° post Numam primum Emmia Timote effecit in Apollinem et Musas. Hæc fuit temporibus Ennii.

Præcepta primus apud Latinos Martius vates composuit. Ex quibus est illud: ° Postremus loquaris, primus taceas.

Quare poetæ Latine vates olim et scripta eorum vaticinia dicebantur? Quia vi quadam et quasi vesania ° scribendo ° commoverentur, viere antiquis ° pro vincere ponentibus. Etiam per furorem divini eodem erant nomine, quia et ipsi quoque ° plerique versibus efferebantur. Poetæ autem a poemate appellationem acceperunt.

× Carmina hinc existimant dicta: seu propter vesaniam quod carptim pronunciarentur, unde hodie lanam, quam purgantes discerpunt, carminare dicimus; seu quod, qui illa canerent, carere mente existimabantur.

Versus inde dicti, quia sic scribebant antiqui, sicut aratur

° in his cantibus] MS. primum Isidori in his cantica: alter in his et cantica: vulg. in iis et cantica. Præstat scriptura nostri codicis. HEUS.

° Epithalamia] Isidorus: Epithalamia sunt carmina nubentium, quæ decantantur a scholasticis in honorem sponsi et sponsæ. Hæc primum Salomon edidit in laudem ecclesiæ et Christi. Ex quo gentiles sibi epithalamium vindicaverunt, et istius generis carmen adsumtum hæsit [Lege e MSS. adsumtum est.] Quod genus primum a gentilibus in scenis celebrabatur, postea tantum in nuptiis hæsit. Vocatur [MS. prior Vocatum] autem epithalamium eo, quod super thalamum [MSS. in thalamis] decantetur. HEUS.

° post Numam] Apud Isidorum nulla Numæ fit mentio, et pro primum Emmia Timote effecit legitur prima Memmia Timotæ fe-

cit. Fortasse scribendum erat Memmia Timothea. HEUS.

° Postremus loquaris] Isidorus lib. VI. c. 8. p. 959. postremus dicas. HEUS.

° scribendo] Præpositionem adjicit Isidorus lib. VIII. c. 7. in scribendo. HEUS.

° commoverentur] Adde ex Isidoro: vel quod modis verba connecterent. HEUS.

° pro vincere] Corrupte apud Isidorum scribitur: Viere enim pro vincere ponentibus. Particula enim ex glossa irrepsisse videtur. Verbum vincere sententia flagitat, atque ita scribendum esse, e Varone, Festo ac Nonio satis constare poterat. HEUS.

° plerique versibus efferebantur] Isidorus: pleraque versibus efferebant. HEUS.

× Carmina hinc existimant] Conf. Isidor. lib. I. c. 38. p. 852. HEUS.

terra. *A sinistra enim primum ad dexteram deducebant stilum, deinde convertebant ab inferiori rursus dextra versus, quos et hodieque rustici versus vocant.*

^a *Poësis est opus multorum librorum: poemata unius: idyllion paucorum versuum: distichon duorum versuum. Clausula est, quam in poemate epodon dicimus, in oratione brevem sententiam.*

^b *Senarios versus nos ex numero pedum vocamus: Græci vero, quia geminos feriunt, trimetros dicunt.*

^d *Solutionem esse, cum pro longa syllaba due breves ponuntur.*

Loca imparia dici unum, tria, quinque: paria vero duo, quattuor, sex.

^c *Penthemimeren esse, cum duos pedes sequitur syllaba, quæ partem terminat orationis.*

Hepthemerem autem, cum tres pedes sequitur syllaba.

Catalecticum versum dici, cui una syllaba deest: ^f brachy-

deducebant stilum] Isidorus lib. VI. c. 14. *deducebant stilum: deinde convertebantur ab inferiore et rursus ad dexteram versus.* Isidori codex ille annosus: *convertebantur ad inferiorem et rursus ad dexteram versus.* HEUS.

^a *quos et hodieque rustici]* Sic etiam MSS. Isidori, apud quem nunc editur *quos et hodie rustici.* HEUS.

^a *Poësis est opus]* Isidorus lib. I. c. 38. p. 853. seq. HEUS.

^b *Senarios versus nos]* MS. pro nos male dedit non. Conf. Isidor. I. c. p. 852. HEUS.

^c *feriunt]* Etiam codex Isidori optimus exhibet *feriunt*, pro quo ceteri *ferunt* importune inculcant. HEUS.

^d *Solutionem esse]* Hæc et proxima excerpta sunt e Servii centimetro p. 1817. HEUS.

^e *Penthemimeren]* Possit aliquis suspicari, *penthemimere* (a Græco πενthemimere scil. τμήρη) et paullo post *hepthemimere* legen-

dum esse. Sed creberrima confusio litterarum s et n, quam in codice nostro observamus, facit, ut *penthemimeres* et *hepthemimeres* scribendum esse censeam. Eodem modo in his nominibus aberratum est supra in Isidori vocabulis grammaticis. Apud Servium p. 1817. editur *penthemimerim* et *hepthemimerim.* HEUS.

^f *brachycatalecticum]* Hæc forma hujus vocabuli, quam Isidorus in vocabulis grammaticis et frequentissimus Græcorum usus satis commendat, non deterior est illa, quam edita Servii exemplaria præferunt, *brachycatalecticum.* Auctorem hoc et similia nomina Græcis litteris scripsisse, illud etiam est argumento, quod sequentia *acatalecton* et *hypercatalecton* Græcæ declinationis rationem sequuntur. Tamen hæc quoque a Servii librariis mutata sunt in *acatalecticum* et *hypercatalecticum.* HEUS.

-catalectum, cui duæ: & acatalecton, qui legitimo fine concluditur: hypercatalecton, ubi super legitimos pedes syllaba crescit.

Monometrum, dimetrum^h vel trimetrum versum in iambicis, trochaicis, anapæsticis metris per pedes duplices computari, in ceteris per simplices.

ⁱ Metra vel a pedibus nomen accepere, vel a rebus, quæ scribuntur, vel ab inventoribus, vel a frequentatoribus, ^k vel a numero syllabarum: eaque octo esse principalia, dactylicum, iambicum, trochaicum, anapæsticum, choriambicum, antispasticum, ionicum a maiore, ionicum a minore. Metra dactylica^l principalia sunt. Recipiunt tamen dactylum pedem locis omnibus, spondium locis omnibus, in fine tantum trochæum.

& acatalecton] Servius: *acatalecticum, ubi nihil plus minusve in versu, qui legitimo fine clauditur.* HEUS.

^h vel trimetrum] Particula *vel* a Servii exemplaribus recte abest. Contra in sequentibus apud Servium est: *in ceteris per pedes simplices*, ubi noster codex vocabulum *pedes* bene omittit. HEUS.

ⁱ Metra vel a pedibus] Hæc, et quæ sequuntur, usque ad verba *a numero syllabarum*, iisdem verbis, sed ordine paullum immutato, habentur apud Isidorum lib. I. c. 38. p. 852. Et ex iis, quæ

ibi connectuntur, hæc commata ab ipso Isidoro aliter disposita esse videntur. Tamen eundem, quem hic e codice nostro Servioque proposui, contextum reperio etiam in utroque MS. Isidori. HEUS.

^k vel a numero] Apud Servium perperam editur *vel a numeris.* HEUS.

^l principalia sunt] Servius p. 1820. *principaliter constant dactylo: recipiunt tamen — — — et interdum ultimo loco trochæum.* HEUS.

INDEX CAPITUM.

MARIUS VICTORINUS

Lib. I. c. 1.	<i>De arte</i>	p. 1
2.	<i>De voce</i>	2
3.	<i>De litteris</i>	3
4.	<i>De orthographia</i>	7
5.	<i>De syllabis</i>	29
6.	<i>De emuntiatione litterarum</i>	38
7.	<i>De syllabarum natura et connexione</i>	42
8.	<i>De mensura longarum et brevium syllabarum</i>	49
9.	<i>De arsi et thesi</i>	50
10.	<i>De rhythmo</i>	53
11.	<i>De pedibus</i>	55
12.	<i>De metris</i>	65
13.	<i>De colis metrorum</i>	71
14.	<i>De versu</i>	72
15.	<i>De poëtice</i>	74
16.	<i>De strophe et antistrophe et epodo</i>	76
17.	<i>De metrorum fine seu clausula</i>	79
18.	<i>De epiploce, id est, metrorum amplexione</i>	83
19.	<i>De tome sive incisione versuum</i>	85
20.	<i>De concursu et collisione vocalium</i>	88
21.	<i>De vitiis versuum</i>	90
Lib. II. c. 1.	<i>De prototypis speciebus novem</i>	92
2.	<i>De dactylico metro</i>	93
3.	<i>De anapæstico metro</i>	100
4.	<i>De iambico metro</i>	106
5.	<i>De metro trochaico</i>	113
6.	<i>De choriambico metro</i>	115
7.	<i>De metro antispastico</i>	118
8.	<i>De metro ionico ἀπὸ μείζονος</i>	120
9.	<i>De metro ionico ἀπὸ ἐλάσσονος</i>	125
10.	<i>De pæonico metro</i>	130
11.	<i>De metro proceleusmatico</i>	133
Lib. III. c. 1.	<i>De conjunctis inter se et mixtis metris pragmaticis</i>	136
2.	<i>De metris per συμπάθειαν et ἀντιπάθειαν inter se conjunctis</i>	139
3.	<i>De summa numeri quæ metrorum multiplicatione redigitur</i>	142

Lib. III. c. 4.	Quot ex dactylico heroico metrorum genera deriventur, et de versu pentametro	146
5.	De generibus metrorum quæ a pentame- tro profluunt	151
6.	De enuntiatione pentametri elegiaci	154
7.	De reciprocis versibus	155
8.	De tetrametro versu	156
9.	De Phalæcio metro	162
10.	De trimetro versu	163
11.	De generibus metrorum quæ ab iambico profluunt	167
12.	De trimetro versu iambico	170
13.	De dimetro versu	175
14.	De metris quæ ex penthemimere et heph- themimere tome propagantur	175
15.	De anapæsti metri generibus, quæ ex heroico derivantur	179
16.	De metro choriambico quod ex pentame- tro heroico manat	184
17.	De duobus ionicis a dactylo hexametro generatis	186
18.	De Saturnio versu	190
Lib. IV. c. 1.	De connexis inter se atque inconnexis, quæ Græci ἀσυνάπτητα vocant	193
2.	.....	217
3.	De metris Horatianis	222
4.	De numero Horatianorum versuum	237

Ex ÆLIO APTHONIO DE CARMINIS APPELLATIO- NIBUS	240

MARIUS PLOTIUS DE METRIS	242
c. 1. De pedibus	243
2. De metris	247
3. De dactylico metro	249
4. De iambico metro et ejus speciebus viginti tribus	267
5. De metro trochaico et ejus speciebus	278
6. De metro anapæstico	282
7. De choriambico metro et ejus speciebus XXI	285
8. De antispastico metro et ejus speciebus	289
9. De ionico metro et ejus speciebus	292
10. De pæonico metro et ejus speciebus quattuor	296
11. De metris compositis	297

ARS CÆSII BASSI DE METRIS C. I.	302
2. Breviatio pedum	304

INDEX CAPITUM.

589

3. <i>De pedum compositionibus</i>	306
4. <i>Genera versuum</i>	311
5. <i>Poëticæ species Latinæ</i>	311

ATILII FORTUNATIANI ARS. Par. I. 312

c. 1. <i>De carmine Sotadeo fragmentum</i>	
2. <i>De Archebuleo metro</i>	313
3. <i>De Hipponacteis</i>	313
4. <i>De hendecasyllabo Phalæcio</i>	315
5. <i>De Philicio metro</i>	321
6. <i>De Pæonico metro</i>	322
7. <i>De proceleusmatico</i>	323
8. <i>De Saturnio versu</i>	323
9. <i>De reliquis Horatii metris</i>	325

Par. II. Præfatio..... 332

c. 1. <i>De litteris vocalibus</i>	333
2. <i>De consonantibus</i>	333
3. <i>De syllabis</i>	334
4. <i>De pedibus</i>	334
5. <i>De metro</i>	337
6. <i>De rhythmo</i>	337
7. <i>De colo et commate</i>	338
8. <i>De dactylico</i>	339
9. <i>De unapæstico</i>	341
10. <i>De iambico</i>	342
11. <i>De trochaico</i>	343
12. <i>De choriambico</i>	344
13. <i>De antispastico</i>	344
14. <i>De ionico quod a majore dicitur</i>	345
15. <i>De ionico a minore</i>	345
16. <i>De anadiplumeno</i>	346
17. <i>De proceleusmatico</i>	347
18. <i>De pæonico</i>	347
19. <i>De pentametro epodico</i>	347
20. <i>De Priapeo dactylico</i>	348
21. <i>De bucolico</i>	349
22. <i>De pentametro heroo</i>	349
23. <i>De logaædico</i>	350
24. <i>De scazonte</i>	350
25. <i>De Phalæcio hendecasyllabo</i>	350
26. <i>De ithyphallico</i>	351
27. <i>De Saturnio</i>	351
28. <i>De metris Horatii</i>	351

SERVII HONORATI CENTIMETRUM 362

c. 1. <i>De metris iambicis</i>	365
2. <i>De metris trochaicis</i>	367

3. <i>De metris dactylicis</i>	364
4. <i>De metris anapaesticis</i>	370
5. <i>De metro choriambico</i>	372
6. <i>De metro antispastico</i>	372
7. <i>De ionicis a minori</i>	373
8. <i>De ionicis a majori</i>	374
9. <i>De diversis metrorum generibus</i>	374

RUFINI GRAMMATICI ANTIOCHENSIS COMMENTARIUM

IN METRA TERENTIANA	378
c. 2. <i>De compositione et metris oratorum</i>	385

CENSORINO ADSRIPTUM FRAGMENTUM DE METRIS.

c. 1. <i>De metris et pedibus</i>	404
2. <i>De legitimis numeris</i>	405
3. <i>De numeris simplicibus</i>	408

PRISCIANI GRAMMATICI DE METRIS TERENTII ALIO-

RUMQUE COMICORUM.....	410

DIOMEDIS LIBER TERTIUS .....

c. 2. <i>De poëtica</i>	423
3. <i>De rhythmō</i>	423
4. <i>De metro</i>	423
5. <i>De pedibus</i>	425
6. <i>De poëmatibus</i>	440
7. <i>De generibus poematos dramatici vel activi</i>	440
8. <i>De specie poëmatos communis</i>	441
9. <i>De poëmatis generibus</i>	444
10. <i>Catholica de extremitate nominum</i>	457
11. <i>De metris</i>	461
12. <i>De dactylico hexametro</i>	461
13. <i>De nomine versus heroici</i>	462
14. <i>De pulchritudine heroici versus</i>	464
15. <i>De figuris versus heroici</i>	465
16. <i>De incisionibus</i>	467
17. <i>De pedibus metricis sive significationum</i> **	469
18. <i>De qualitate metri</i>	473
19. <i>De metrorum specie</i>	474
20. <i>De formis principalium metrorum</i>	474
21. <i>De modis metrorum</i>	475
22. <i>De carminum specie</i>	476
23. <i>De qualitate carminum</i>	476
24. <i>De pedum regione</i>	476
25. <i>De elego pentametro</i>	477
26. <i>De iambico</i>	479
27. <i>De trochaico</i>	480

28. <i>De anapæstico</i>	481
29. <i>De antispasto</i>	482
30. <i>De choriambico</i>	483
31. <i>De ionico majore</i>	483
32. <i>De ionico minore</i>	483
33. <i>De pæonico</i>	484
34. <i>De versuum generibus</i>	484
35-39. <i>De metris Horatianis</i>	505

FLAVIUS MALLIUS THEODORUS DE METRIS
 cum notis integris J. F. Heusingeri ex ed. L. Bat.

1766	525
c. 1. <i>De syllaba</i>	528
2. <i>De pedibus</i>	532
3. <i>De metris octo</i>	535
4. <i>De metro dactylico</i>	537
5. <i>De metro iambico</i>	542
6. <i>De metro trochaico</i>	547
7. <i>De metro anapæstico</i>	549
8. <i>De metro choriambico</i>	551
9. <i>De metro antiispastico</i>	553
10. <i>De metro ionico majore</i>	554
11. <i>De metro ionico minore</i>	555

Scriptorum aliquot veterum apospasmata e cod. Guelph. 560

JULIUS SEVERUS DE PEDIBUS 567

ISIDORI GLOSSARIUM 574

ANONYMI CÆSURÆ VERSUUM 577

———— *De metris* 580

INDEX RERUM ET SCRIPTORUM.

A. indicat *Atilium Fortunatianum*, *C.* *Casium Bassum*, *Cena.* *Censorium*, *D.* *Diomedem*, *Pl.* *Plotium*, *P.* *Priscianum*, *R.* *Rufinum*, *S.* *Servium*, *Th.* *Mallium Theodorum*, *Vict.* *Marius Victorinum*.

ACATALECTICUS Pl. II. 10.
Acatalectum Vict. I. 17, 5. A II. 4, 5.
Accilii Glabrionis tabula A I. 8, 3.
Accius D III. 9, 23. P 1. R 1, 6. Vict. I. 4, 4. II. 3, 21. Arg. P 23. Pers. P 24. Phoen. P 24. Teleph. P 24.
ἄδετος versus Pl. III. 18.
ἀδιάφορος novissima syllaba A II. 8, 4. Vict. I. 17, 22. II. 2, 12.
adjectio A II. 28, 1.
Adonidium Vict. II. 2, 31.
Adonium S 3, 1. dimetrum Sapph. Pl. III. 65.
æ et *ai* Vict. I. 4, 38.
Ægyptus D III. 9, 9.
Æolicum Vict. III. 5, 4. S 9, 7. metrum Vict. II. 2, 3. dactylicum Sapphicum Pl. III. 49, 50.
æquidici D III. 17, 1. 8.
æquiformes D III. 17, 1. 4.
Æschrionion Vict. III. 3, 3.
Æschyleum dochmiacum Pl. VIII. 3.
Æschylus (Sept. c. Theb.) P 34. Pl. IV. 16. et Eupolis confus. Vict. II. 3, 11.
Afranius D III. 9, 23. Vict. II. 3, 38.
ag an in comp. Vict. I. 4, 70.
Agrippa Vict. I. 4, 6.

ἀζυγεῖς D III. 17, 1.
Ἀλαλικόν Vict. III. 4, 1.
ἀκέφαλοι D III. 17, 1. 12. -λω iambum Vict. III. 12, 15. -λος Vict. I. 21, 2. III. 17, 12. etc.
Albinus R 1, 30.
Alcæus A I. 4, 4. 7. 5, 2. 9, 2. 15. 18. II. 28, 10. 16. 18. 26. 30. D III. 34, 19. Vict. I. 12, 8. III. 10, 6. IV. 1, 19. 69. 3, 35. 37. in musicis exercitatus A I. 9, 17.
Alcaicum D III. 34, 19. 20. 21. S 1, 5. 6, 3. 4. 9, 5. 16. 17. Vict. II. 7, 8. -con Vict. II. 4, 21. choriacum heptasyllabon Vict. IV. 3, 53. decasyllabum III. 5, 9. 15, 22. ionicum Pl. IX, 7. ithyphallicum C I. 4. Alcaicus Vict. IV. 1, 19.
Alcman A II. 28, 18. P 35. Vict. II. 3, 23.
Alcmanicum Vict. II. 2, 33. III. 8, 5. S 1, 6. 2, 4. 3, 4. 6. 8. 9. 4, 6. 9. 12. 7, 6. trimetrum brachyc. colurum Pl. IV. 16.
Alcmena Alcumena Alcmaeon Alcumæon Vict. I. 4, 3. 10.
Alphius Avitus libro Rerum (Regum) excellentium Vict. III. 17, 12.
ἀμετάβολα Vict. I. 15, 3. 7.

- Amœbæos** D III. 5, 51.
amphibrachys vel -us D III. 5, 22. Pl. I. 15. Vict. I. 11, 28.
amphibrevis D III. 5, 22.
amphicolum Hipponactium Pl. IV. 22.
ἀμφιλίπες Vict. III. 5, 3.
amphimacrus D III. 5, 23. Pl. I. 16.
amphimeres D III. 5, 23.
anaclomenon A II. 16, 3.
Anacreon A I. 4, 13. 5, 2. II. 28, 18. 23. 24. 27. Vict. III. 10, 6. P 34.
Anacreonteum -ion -ium. S 1, 3. 10. 13. 2, 13. 5, 2. 6, 2. Vict. II. 4, 21. 7, 8. III. 4, 13. IV. 1, 91. 3, 17. comma A II. 25. choriamb. Pl. VII. 12. troch. Pl. V. 2, 12. tetram. Pl. III. 59. heptasyll. Vict. IV. 1, 19. Pl. IV. 13. A I. 4, 22. octosyll. A I. 4, 4. 16. II. 28, 18. -ius D. III. 34, 17. 33. Cens. 2, 10.
anadiplumenum A II. 16.
ἀνάκλασις Vict. II. 9, 5. 10.
analogia Vict. I. 4, 1.
Ananium iambicum Pl. IV. 11. 20.
anapæsticum Vict. II. 3. Pl. VI. 1. D III. 28, 1. A II. 9. choricum D III. 34, 30. dimetrum D III. 34, 40. -cus D III. 34, 29. comicus Vict. II. 11, 3.
anapæstus D III. 5, 19. Pl. I. 12. Vict. I. 11, 24.
ἀνακαλεῖν D III. 5, 19.
angelicon Vict. II. 5, 14. -cum metrum D III. 34, 38. Pl. III. 32. -cus Cens. 2, 10. 3, 3.
angelice D III. 7, 2.
ἀνθηρὸς character D III. 8, 6.
Annianus Vict. III. 14, 9.
antamœbæus D III. 5, 52.
antanapæstus D III. 5, 52.
antibacchius vs. D. III. 34, 45.
anticyprios D III. 5, 55.
antidactylus Vict. I. 11, 24. 26. II. 3, 1. D III. 5, 19.
κατ' ἀντιπάθειαν metra Vict. III. 2.
ἀντιπαλεσθαι Vict. I. 11, 26.
antiqua scribendi consuetudo Vict. I. 4, 1. 7. et inf.
ἀντισπᾶν Pl. I. 23.
antispasticum D III. 29, 1. A II. 13. Pl. VIII. 1. sq. Vict. II. 7.
antispastus D III. 5, 45. Pl. I. 23. Vict. I. 11, 41.
ἀντίστοιχα Vict. I. 5, 22. -χία 24.
antistrophe A II. 28, 5. Vict. I. 16.
ἀπαγγελτικὸν D III. 6, 1. 7, 2.
ἀπεμφαίνοντα *in manifesta* Vict. III. 3, 6. 11. R 1, 16. Herman. El. D. M. p. 517.
Aphrodisiacum Vict. II. 6, 8.
ἀπλῇ aversa Vict. I. 4, 92.
ἀπληγεῖς D III. 17, 1.
apocope Vict. I. 14, 8.
ἀπόκροτον Vict. II. 3, 7.
Apollo Pythona Delphis *necat* D III. 13, 2.
ἀπρόσχημοι D III. 17, 1.
Apuli D III. 5, 13.
aput Vict. I. 4, 9.
Arati Φαινόμενα D III. 7, 2.
Arbiter D III. 34, 65. Vict. III. 17, 16. *Satyricon* Vict. IV. 1, 91.
Archebulium, -ion S 4, 7. Vict. II. 3, 7. *logœdicum* Pl. XI, 5. *hemiepes* Pl. XI. 6. *metrum* Vict. II. 2, 3. D III. 34, 47. A I. 2, 1. 9, 15.
Archebulius vs. Vict. III. 5, 9. 15, 20.
Archebulus A I. 2, 1. 5, 2. Vict. III. 15, 20.
Archelaus rex D III. 9, 13.
archegona metra A II. 7, 2.
archetypi libri A II. 27, 2.
Archigenium tetram. Pl. VI. 9.
Archilochium Vict. I. 12, 12. II. 2, 33. 4, 20. III. 8, 5. 14, 11. IV. 3, 21. 34. 67. D III. 34, 18. 22. 26. 27. 53. 54. 55. 57. S 1, 4. 9. 2, 7. 11. 3, 3. 7. 4, 3. 9, 13. 18. 4 G

20. 21. chor. D III. 34, 15.
 dimetrum Pl. IV. 14. dipen-
 themimericum pentametrum
 Pl. III. 52. hendecasyllabum
 iambicum Vict. IV. 3, 53. lo-
 gædic. ithyphallicum Pl. XI.
 7. tetram. Vict. II. 5, 8. tri-
 metrum Pl. IV. 2. penthemi-
 mericum Pl. III. 67. -ius
 quadratus A I. 9, 3.
 Archilochus A I. 8, 2. 9, 11.
 13. 22. II. 10, 1. 28, 3. 22.
 D III. 8, 1. 9, 3. 25, 4. 34.
 22. 26. 28. 31. 56. R 1, 13.
 17. 27. Vict. II. 4, 20. III.
 2, 14. 4, 1. 8, 1. 10. 13. 16.
 11, 11. 12, 11. 15. 17, 8. 12.
 IV. 1, 2. 17. 18. 3, 27. 41.
 63. ithyphallici inventor Vict.
 II. 5, 14. in Lycambam sævit
 Vict. II. 4, 8. Th. 5, 18.
 Archimædius locus Vict. III. 1,
 4. A I. 9, 25.
 ἀρτυὰ cola hexametri versus Vict.
 II. 2, 40.
 Arctinus D III. 5, 12.
 Aristo Vict. I. 1, 2. 7.
 Aristobolus Cens. 2, 8. 11.
 Aristophanes A I. 6. II. 18.
 (Ran. 153.) D III. 5, 7. 9, 15.
 R 1, 29. Vict. II. 3, 11. 34.
 10, 11. III. 15, 8. ἐν παραβά-
 σει D III. 33. Th. 5, 18.
 Aristophanium metrum S 1, 1.
 11. 12. 4, 13. 5, 1. Vict. II.
 3, 11. duplex Pl. VI. 10, -us
 pæonicus Vict. III. 15, 9.
 versus Vict. III. 15, 8.
 Aristoteles Pl. I. 5. R 2, 2. Vict.
 I. 1, 3. (Rhet. III. 8.) III.
 6, 3.
 Aristoxenus Vict. I. 10, 13. 17,
 24. II. 2, 1.
 ars Vict. I. 1, 2.
 arsis A II. 4, 4. D III. 5, 1. 3.
 29. 24, 1. Vict. I. 9.
 ἀρτια pedes A II. 4, 4.
 ἀρτίους χάρας Vict. II. 4, 10.
 Aruntius R 1, 30.
 arythmos A II. 6, 2.
 Asclepiades A II. 28, 10.
 Asclepiadeum Vict. III. 4, 12.
 IV. 1, 43. S 9, 4. choriamb.
 Pl. VII. 16. -icum metrum
 Vict. I. 12, 12. -deus D III.
 34, 12.
 Asconium metrum A II. 26. 25,
 21.
 Asmonius P 8.
 Asper comm. Terentii R 1, 2.
 30.
 Astheus D III. 5, 18.
 asynarthros D III. 21, 1.
 ἀσυνάρτητα Vict. II. 7, 7. III. 2,
 5. 7. 3, 5. 14. IV. 1. Pl. XI.
 11.
 ἀσύνθετος D III. 17, 3. Vict. II.
 2, 20.
 ἀσύνθετα Vict. III. 8, 1.
 Atellana, Attellana C. V.—fabula
 D III. 9, 21. 24.—scriptores
 Vict. III. 12, 14. Atellanis
 Vict. II. 4, 26.
 Atta in Ædilitia fabula D III. 9,
 22.
 atventum Vict. I. 4, 9.
 Augustus Vict. I. 4, 6.
 Avitus v. Alphius.
 auli pares D III. 5, 8.
 Aurunci D III. 5, 16.
 Austruxi oppidum in Hispania
 Vict. I. 4, 78.
 Bacchiæon ἀνακλόμενον Vict. II.
 9, 18.
 Bacchiacum Vict. IV. 1, 63. di-
 rhythmum Vict. II. 10, 3.
 genus Vict. III. 16, 5.
 Bacchicon metr. A I. 4, 4. 5, 1.
 9, 10. -cum D III. 34, 46.
 bacchiochorius D III. 5, 55.
 bacchius Vict. I. 11, 27. Pl. I.
 17. III. 5, 24.
 Bacchylides A I. 4, 14. P 37.
 Bacchylidium S 2, 5.
 basis D III. 24, 1. Vict. I. 11,
 37. 38. A II. 4, 3. 6.
 bassaricum metrum Vict. II. 10,
 14.
 Bassius ad Neronem R 1, 5.
 βαῦ Vict. I. 4, 98.
 Bibaculus D III. 9, 3.
 bibrevis D III. 5, 4.

- biformes** litteræ Vict. I. 3, 16.
bioticum metrum D III. 4, 4.
 Vict. I. 12, 12. 13.
Boiscus Cyzicenus Vict. II. 4, 30. R 1, 11. 17. 28.
bonæ frugis, bonæ frugi Vict. I. 4, 9.
boustrophedon Vict. I. 14, 6.
brachycatalectum A II. 4, 5.
 Vict. I. 17, 5. Pl. II. 12. S pr. 6.
 βραχὺς character D III. 8, 5.
Brutus Vict. I. 4, 6.
bucolica poëmata D III. 9, 7.
bucolice tome vel cæsura Vict. I. 19, 13. III. 8, 2.
bucolici versus D III. 13, 4.
bucolicum carmen seu metrum
 Vict. III. 8, 4. S 3, 14. hexa-
 metrum Pl. III. 25. tetrame-
 trum Pl. III. 53.
bucolicus versus A II. 21. D III. 13, 1.
bucolistæ D III. 9, 9.
c antiqui pro *g* Vict. I. 4, 29.
cacometros versus P 9.
Cadmus Vict. I. 4, 95. 96.
Cæcilius R 1. 6. D III. 9, 23.
 Vict. III. 12, 14. Vindex R 1, 30.
cærimonias metrorum Vict. IV. 2, 14.
J. Cæsar, qui Vopiscus, Strabo, et Sesquiculus dictus Vict. I. 4, 3. Caium Cæsarem Vict. I. 4, 5.
cæsaries Vict. I. 4, 104.
Cæsius Bassus R 1, 30. D III. 34, 43.
cæsurae D III. 16, 1.
Calabri pastores Vict. III. 14, 9.
Calabron Vict. III. 14, 9. -ius versus Vict. III. 15, 25.
Callimachium S 5, 4. pentam. choriamb. Pl. VII. 14.
Callimachus Pl. V. 13. D III. 9, 1. Vict. IV. 1, 20. 27. A I. 8, 2. Epodus A I. 4, 3. Epigr. A I. 1, 2. 4, 14.
Callinous Ephesius Vict. III. 4, 1.
calotibos D III. 5, 50.
canon dactylici Vict. III. 3, 12.
 canticum D III. 9, 28.
Capitodium Capitolium Vict. I. 4, 109.
capripes Gradivus D III. 5, 7.
Caryatis Diana D III. 9, 7.
catasticos D III. 21, 1.
catalecticum Vict. I. 17, 4. S pr. 6. A II. 4, 5.
catalectus Pl. II. 11.
catholica A II. 8, 7. 9, 1.
Catullus A I. 4, 10. 13. 18. II. 28, 20. Vict. IV. 1, 54. 72. 75. D III. 9, 3.
Cereris et Liberæ Vict. II. 6, 4. A I. 5, 1.
chanius D III. 5, 21.
Charisius R 1, 4. 2, 31.
Chœrilium metrum S 3, 12. Pl. III. 32. Vict. II. 2, 3. III. 5, 1. ἀμφιλιπὲς 3.
choliamba Vict. II. 4, 18. -bon A II. 24. -bos multi veterum scripserunt Vict. III. 12, 20.
choraules D III. 9, 29.
choraulicis D III. 9, 30.
choriacus versus Cens. 2, 6.
choriambicum metrum Vict. II. 6. A II. 12. Pl. VII. 1. D III. 30. 34, 14.
choriambus Pl. I. 22. Vict. I. 11, 41. D III. 5, 46.
choricum metrum S 4, 2. Vict. II. 4, 27.
chorium=trochæum Vict. III. 16, 3. palintrochaicum Pl. V. 8.
chorius=trochæus Vict. II. 6, 1. Vict. I. 11, 17. C II. 3. D III. 5, 20.
chorus D III. 9, 28. 29.
chriæ D III. 7, 2.
Cicero Vict. I. 4, 64. R 1, 8. 30. 2, 3. Brut. (c. 8.) R 2, 25. Herenn. (IV. 19.) R 2, 46. (IV. 32.) R 2, 12. (Or. 20.) R 2, 29. (Or. 33.) Vict. I. 1, 7. (Or. 52.) R 2, 32. (Or. 58.) R 2, 45. (Or. 63.) R 2, 9. (Or. 63.) R 2, 40. (Or. 64.) R 2, 34. 44. (Or. 70.) R 2, 38. ( ) Vict. II. 8, 7. ( ) Vict. III. 4 & 2

- 6, 3. (De Or. III. 44.) R 2, 27. (III. 47. 49. 51. 66. 48.) R 2, 13. 15. 17. 18. 21. 24. ( ) C II. 4. 27. (IV. Tusc.) P 29. de Republica R 2, 35.
- cinædiambicum Pl. IV. 28.
- cinesias D III. 5, 6.
- Cincius Vict. I. 4, 96.
- Cinna R 1, 30.
- circuitus R 2, 6. Cens. 2, 8.
- clauda scazonta choliamba Vict. II. 4, 18.
- Cleomachium metrum Vict. II. 8, 4. ionicum Pl. IX. 5.
- cloaca, cluaca Vict. I. 4, 105.
- col con in comp. Vict. I. 4, 68.
- cola D III. 12, 2. Vict. I. 13, 1. pro metro Vict. I. 12, 29.
- colobon metrum Vict. I. 17, 6.
- colon A II. 7, 1. p. 241.
- Colophonius quidam Vict. III. 4, 1.
- colurum Pl. VI. 13.
- com con in compositis Vict. I. 4, 65.
- combinati pedes D III. 5, 3. 31.
- comici Vict. II. 9, 17. III. 10, 6. habent innumerabiles metrorum species Vict. IV. 4, 2. aliquando spondeum habent in 2 et 4 loc. P 2.
- comicum metrum Vict. I. 12, 11. tetrametrum Pl. IV. 24.
- comma Vict. I. 13, 1. A II. 7, 1. D III. 16, 6. p. 241. com-mata D III. 12, 2.
- commune metrum D III. 49.
- comœdia D III. 9, 12. a tragœdia differt D III. 9, 13.
- compitalitii ludi D III. 9, 12.
- compositus D III. 21, 2.
- concentus mundi Vict. I. 16, 15.
- concinnatio A II. 28, 2.
- confusus D III. 21, 1. 5.
- conjugatio Vict. I. 12, 45.
- conjunctus D III. 21, 1. 6.
- consonantes A II. 2, 1. Vict. I. 3, 8. 16. 5, 55. -tum geminatio Vict. I. 7, 37.
- consumtum non consumptum Vict. I. 4, 82.
- contagio nom. Vict. I. 4, 106.
- cordax C II. 3.
- Corybantes D III. 5, 17. 18. Pl. I. 16.
- Cratinus Vict. II. 3, 11. 34. 6. 7. III. 15, 8. Pl. X. 1. 4. D III. 9, 15. R 1, 29.
- Creta D III. 5, 17.
- creticus Vict. I. 11, 28. D III. 5, 23. rhythmus Vict. II. 12, 2. κατὰ τροχαῖον D III. 5, 44. Pl. I. 16. versus D III. 34, 44.
- Critias Th. 4, 1.
- cum et quum et quom Vict. I. 4, 30. 33.
- Curetes D III. 5, 17. 18.
- currentes et recurrentes versus D III. 34, 59.
- Cyprios D III. 5, 55.
- Cyrides (Euripides) Pl. V. 13.
- d et l litteræ communes Vict. I. 4, 109.
- dacrimis lacrimis Vict. I. 4, 109.
- dactylicum metrum Vict. II. 2. A II. 8, 1. Pl. III. 1. -cus hexameter D III. 12, 1.
- dactylus Vict. I. 11, 23. Pl. I. 11. D III. 5, 17. ab iambo D III. 5. 43.
- Damnameneus D III. 5, 18.
- Daphnis Pl. III. 25. D III. 9, 9.
- dasios D III. 5, 53.
- Daunius pes D III. 5, 13. dux ib.
- decametri versus non dicuntur etiamsi decem pedum fuerint, sed pentametri Vict. I. 12, 46.
- decaschematistus versus D III. 15, 5.
- definitivus vel principalis D III. 21, 2.
- defrudo Vict. I. 4, 101.
- degredi et digredi Vict. I. 4, 19.
- Deliacum A II. 8, 3.
- Delphicum metrum Pl. III. 3, 32.
- Delus Vict. I. 16, 13.
- Democritus Th. 4, 1.

Demetrius Phalereus Vict. I. 4, 96.
dēmsit non dempsit Vict. I. 4, 82.
δεξιὸν trimetrum, **μέτρον** Vict. III. 4, 9. 10.
depositio A II. 4, 1. 4. 5. 10, 3.
derivativum metrum D III. 18, 1. 19, 3.
detractio A II. 28, 1.
Diana Caryatis D III. 9, 7. **Lyē** D III. 9, 8.
διὰ πέντε Vict. II. 2, 20.
dibrachys vel -us Vict. I. 11, 13. II. 2, 20. D III. 5, 4.
dichorius Vict. II. 8, 7.
dichronos Vict. I. 5, 50. A II. 1, 2.
dictio Vict. I. 2, 8.
didascalice D III. 7, 2.
διεστιγμένον elegion Vict. III. 5, 6.
digamma F Vict. I. 3, 26. 4, 44. 98.
diiambus Vict. I. 11, 42. Pl. I. 25. D III. 5, 43.
δικαταληξία Vict. I. 17, 17.
δίκωλος ode Vict. IV. 3, 2.
dimeter ἐκ τελείου λάμβου D III. 34, 60.
dimetrum epicum Vict. III. 8, 4.
δίμοιρον ἐπικὸν Vict. III. 8, 8. 10. III. 13.
dimæron et dimetron confus. Vict. IV. 3, 8. 16. 45.
dingua lingua Vict. I. 4, 109.
dinguam Vict. I. 4, 9.
Diodorium simplex Pl. VI. 11.
Diomedes R 1, 30. 2, 31. (p. 465. Puts.) R 2, 11. (III. 34, 51.) R 1, 2.
dipenthemimeris S 9, 6.
Diphilium metrum Vict. II. 2, 3. 35. III. 5, 1.
Diphilus Vict. II. 3, 33. III. 2, 12. R 1, 29. D III. 9, 16.
diphthongi Vict. I. 5, 6. 54.
diphyes D III. 5, 51.
dipodia Vict. I. 11, 38. 12, 44. A II. 4, 3. Pl. II. 8. D III. 24, 1.
δίπυκρον anapaesticum Pl. VI. 4.

dirhythmtum Vict. II. 10, 3.
dispondeus Vict. I. 11, 40. Pl. I. 21. D III. 5, 32.
distinctionis præcepta Vict. I. 4, 92.
dithyrambi Vict. I. 16, 12. **dithyrambici metri origo** Vict. III. 17, 6. -con metrum Vict. I. 12, 12.
ditrochæus Vict. I. 11, 43. Pl. I. 24. D III. 5, 44.
diverbium D III. 9, 28.
do pro domo Vict. I. 14, 9.
dochmiacum Vict. II. 7, 7. **Æschyl.** Pl. VIII. 3. **Euripid.** Pl. VIII. 4.
dochmios D III. 5, 53. 56.
dochmium C II. 27.
dochmius R 2, 3.
dominus iambus D III. 26, 2, 3. **anapaustus** D III. 28, 2.
Donatus R 1, 30. 2, 31. 42.
Doria μέλη D III. 4, 10.
Doriscos D III. 5, 54.
dramata D III. 9, 25.
δραματικὸν D III. 6, 1. 7, 1.
δωδεκάσημος περίοδος Vict. II. 2, 38.
duplices Vict. I. 3, 20.
e i o litterarum potestas Vict. I. 4, 20.
e et u Vict. I. 4, 8. **e et o** Vict. I. 4, 18. 99.
e pro brevi et longa Vict. I. 4, 23.
ecaudes D III. 17, 1. 14.
echoicum S 9, 22.
ecloga proseuticæ Virgilii D III. 35, 19.
ei i Vict. I. 4, 59, 60.
εἰσὸδιον Vict. II. 11, 6.
ἐκθλιψις Vict. I. 20, 4. D III. 12, 1.
ἐκκαιδεκασύλλαβον Sapphicum D III. 29, 1.
elegia D III. 9, 1. **epodicum carmen** A II. 28, 6.
elegiacum metrum S 9, 6. 24. Pl. III. 43. **ἀπὸ τοῦ ἐλεῶν** vel **εἰ λέγειν** Vict. III. 4, 21.
elegiambum Vict. IV. 1, 33.

- elegion *ἐπισημῶν* Vict. III. 5, 6.
 elegius scaron Vict. III. 5, 8.
 elegum pentametrum D III. 25.
 elegus A II. 19, 4.
 elementum Vict. I. 2, 8.
 elizio vocalium Vict. I. 4, 87.
 litteræ *ε* Vict. I. 4, 88.
 ellum pro en illum Vict. I. 4, 96.
 embaterion Lacedæmoniorum Vict. II. 3, 25.
ἐμμελὲς p. 240.
 Empedocles D III. 7, 2.
 emptum non emptum Vict. I. 4, 82.
 encomiologicum S 9, 14. Pl. XI. 4.
 enervatum metrum D III. 34, 50.
 enneasyllabon (sic leg.) Sapphicum Vict. IV. 3, 17.
 Ennius P 1. A II. 8, 3, 5. D III. 9, 5. (Annal. XVIII.) D III. 8, 2. (Med.) P 22.
 enoplius versus Vict. III. 5, 9.
 ens adverbia in Vict. I. 4, 103.
 enuntiatio litterarum Vict. I. 6.
ἐξηγητικὸν D III. 6, 1, 72.
 eous prima correpta, item producta Vict. I. 5, 25.
ἐπὶ δὲ supercanere Vict. I. 16, 4.
ἐπὶ δὲ τὰς accipiuntur Vict. I. 15, 10. D III. 5, 4.
 Epicharmium tetr. Vict. II. 5, 8.
 Epicharmus in Co exulans D III. 9, 16.
 epicus versus D III. 13, 1. A II. 8, 2.
ἐπισυνέξας Vict. II. 9, 4.
 epiploce Vict. I. 18. II. 5, 3. III. 15, 1. *τετραδικὴ* et *διαδικὴ* Vict. II. 9, 9.
ἐπισκαλῶν trimetrum Pl. IV. 26.
 episynalcephis P 10.
 epitritus D III. 5, 37-40. -ti Pl. I. 26. pedes Vict. I. 11, 45. 50. seqq.
 epodi D III. 9, 4. epodos A II. 28, 5. epodus Vict. I. 16.
ἐπερχήματα (*ὑπερχήματα*) Vict. I. 11, 29.
 epos Vict. I. 12, 4. 14, 4. D III. 8, 2, 3. C IV. V.
ἐπὶ δὲ postcantativa Vict. I. 15, 9.
ἐπὶ δὲ Vict. I. 15, 4.
ἐπὶ δὲ Vict. IV. 3, 19.
 eteromeres Sapphicum A II. 16, 4.
 Evander Vict. I. 4, 95. 96. 97.
 Euanthius comm. Terentii R 1. 1. Sacerdos R 1, 30.
 Euphorion D III. 9, 1.
 Eupolis Vict. II. 3, 34. D III. 9, 15. R 1, 29. *Βέρτας* P 34. *Χρυσὸς γένει* P 39. et *Æschylus* confus. Vict. II. 3, 11. III. 15, 8.
 Eupolidion metrum Vict. II. 4, 21. IV. 1, 23. 35. choriamb. tetram. Pl. VII. 13.
 Euripides D III. 9, 13. A I 8, 2. Vict. I. 12, 10. II. 3, 22. III. 10, 6. (Orest.) Vict. III. 14, 7. (Rhes.) I 13, 4.—Th. 5. 18.
 Euripideum, -ion Vict. II. 5, 13. 10, 14. III. 3, 4. A II. 28, 31. S 1, 2. 2, 3. troch. dim. cat. Pl. V. 3. dochm. Pl. VIII. 4.
 eurythmos A II. 6, 2.
 Eusebius R 2, 31.
ἐφύμνια Vict. II. 16, 12.
 extensipes D III. 5, 21.
 extremitas nominum D III. 10. ζ Vict. I. 4, 26.
ἡγεμὼν Vict. I. 11, 14.
ἡμιπεδὲς Vict. II. 2, 32. trimeter herous Vict. III. 10.
ἡχητικοὶ D III. 17, 1.
 F Æol. Vict. I. 4, 98.
 Fabius Vict. I. 4, 96.
 fabulæ s. fatibulæ D III. 9, 25.
 fabulositas vetustatis D III. 5, 18.
 facetias metrorum Vict. IV. 2, 14.
 facilis littera *ε* Vict. I. 3, 22.
 Faliscum carmen Vict. III. 14, 9. 15, 4. 6. S 9, 1.
ῥάμαξα Vict. I. 4, 44.

- amul pro famulus Vict. I. 14, 9.
 ascia Vict. I. 4, 49.
 Fauni D III. 9, 18.
 Faunius Vict. III. 18, 1.
 Ἑκηβόλος Vict. I. 4, 44.
 Φελένη Vict. I. 4, 44.
 fervere media corrept. Vict. I. 7, 36.
 Fescenninus D III. 5, 23.
 Firmianus R 1, 30. ad Probum de metris com. R 1, 29.
 finitum metrum D III. 18, 2. 19, 1.
 fistulares D III. 17, 1. 7.
 Flavianus Caper R 1, 30. Flavius Caper R 1, 8.
 fluxi D III. 17, 1. 15.
 forcipes quod formum capiant Vict. I. 4, 111.
 foricipes ib.
 fornaces ib.
 forus ib.
 fragosi D III. 17, 1. 15.
 G nota numeri 6 Vict. I. 4, 29. 98.
 g et n Vict. I. 4, 70.
 Gaianus Pl. præf.
 Gaius Caius, Cneius Gneius Vict. I. 4, 100.
 galeri D III. 9, 17.
 Galliambicum S 9, 19. D III. 34, 49. 50. Vict. II. 9, 18. IV. 1, 94. solutiones amat Vict. I. 11, 34.
 Galliambon A II. 16, 2. -bus A I. 4, 17.
 Gallus D III. 9, 1.
 Gellius Vict. I. 4, 96.
 geminatio consonantium Vict. I. 4, 11. litterarum Vict. I. 4, 2.
 Glabrionis Accil. tabula A I. 8, 3.
 Glyconium S 9, 3. Vict. IV. 1, 42. antispast. Pl. VIII. 2. octosyll. Vict. II. 2, 44. III. 9, 1. trimetrum Pl. III. 62. (?) D III. 34, 23. -icus A II. 20.
 gnarus etc. antiqui, narus etc. recentiores Vict. I. 4, 7.
 gradalem iambicum D III. 5, 13.
 gradalis, gradaria pugna D III. 5, 13.
 Gradivus, a Bellonæ, s. Ἐννοῦς, et Ἄρεος filio D III. 5, 7. Mars ib. 13.
 grammatici et musici opponuntur Vict. IV. 1, 63. A I. 4, 4. 5, 1.
 Græci magistri A II. 28, 9.
 Græci schematibus maxime utuntur Vict. I. 7, 38.
 Græcorum poëtarum laus A I. 9, 25.
 gubernæ pro gubernacula Vict. I. 14, 9.
 h littera quando omittenda Vict. I. 4, 85.
 Halonium R 1, 19.
 haccetenus Vict. I. 4, 10.
 haud haut Vict. I. 4, 50.
 heccedecasyllabum D III. 20, 2. Sapphicum D III. 35, 18.
 hegemon D III. 5, 4. C II. 1.
 hegemoscolius D III. 5, 49.
 Helenus R 1, 30.
 Heliodorus Vict. II. 9, 8. P 30. 31. 32. 34. 35. 36. 38.
 hemidexium trimetrum dact. Pl. III. 60. XI. 6.
 hemiepes Pl. XI. 6.
 hemiolius numerus Vict. I. 10, 12.
 hemistichium Vict. I. 13, 4.
 hendecasyllabi species septem Vict. IV. 1, 51. ex penthem. dact. Vict. III. 14, 1. -miuron Vict. IV. 1, 7. Sapphicum D III. 34, 13. Phalæcium D III. 34, 16. iamb. A II. 28, 31.
 Hephæstion P 30. 39.
 hephthemimeres tome vel divisio Vict. I. 19, 3. III. 14, 6. -ris S pr. 5.
 heptametrum heroicum D III. 34, 36. acat. iamb. Pl. IV. 33.
 heptasyllabon choriamb. A II. 28, 31.
 Hermocrates Vict. I. 4, 96.
 Herodotus R 1, 27.
 heroicum metrum S 3, 13. Pl. III. 3. hexam. A II. 8, 2.
 Hipponactium Pl. II. 9. tetram. Pl. III. 55.
 heroicus versus D III. 12, 1.

- 13, 1. 14, 1. heroici versus
 pulcritudo D III. 14. figuræ
 32. D III. 15, 1.
 Hesiodi γυναικῶν κατάλογος D III.
 7, 2.
 heteroploci pedes D III. 5, 3. 48.
 hexameter iamb. Pl. IV. 32.
 versus non omnis herous Vict.
 I. 19, 2. 12. omnium metro-
 rum finis Vict. I. 12, 46.
 hicc' hocc' Vict. I. 4, 90.
 Hiero rex D III. 9, 8.
 hippius D III. 5, 21. 37-40.
 Hipponactea A I. 3, 1. 4, 23.
 8, 4. -eum troch. Vict. II. 5,
 6. -eus iamb. D III. 34, 9.
 troch. ib. 11. -tium S 1, 7.
 8. 12. 8, 1. amphicolum Pl.
 V. 13. 14. XI. 11. iambi-
 cum Pl. IV. 4, 11. dimetrum
 Pl. IV. 15. trim. 20. 21.
 Ionicum Pl. IX. 4.
 Hipponax Vict. II. 4, 20. III.
 12, 11. 17. 20. A I. 3, 3. 4.
 II. 10, 1. R 1, 14. 17. 26.
 D III. 9, 3. primo P 31.
 historice D III. 7, 2.
 hiulci D III. 17, 1. 13.
 hoccædie Vict. I. 4, 10.
 Homeristæ D III. 8, 4.
 Homerus Vict. I. 7, 19. 29. 12,
 5. 7. 15, 7. 21, 4. 5. II. 2,
 37. Pl. III. 3. A I. 4, 11.
 II. 8, 2. 20, 1. 28, 18. 19.
 D III. 17, 12. 14. (Od.)
 D III. 13. 5. (Il. ε'. 352.) Pl.
 III. 64. (Bœotia. II. φ'.
 Od.) P 3. Margite Vict.
 I. 21, 7. II. 4, 2. III. 11, 11.
 A II. 10, 1. p. 241. Th. 1,
 17. 4, 1.
 Horatii metra A I. 9. II. 28.
 Vict. IV. 3. D III. 35.
 Horatius A I. 4, 4. 7. II. 10, 2.
 II. 15. Vict. I. 12, 5. 8. II. 4,
 25. 6, 10. III. 1, 11. 8, 4.
 9. 11, 15. 10, 6. 12, 16. III.
 17, 12. IV. 1, 66. 2, 11. Pl.
 III. 43. 44. 65. IV. 3. seqq.
 P 33. D III. 9, 2. 3. 5. 10.
 11. 18. 25. 26. 34, 13. Th.
- 4, 10. 11. 12. 18. 19. 21. 3.
 3. 4. sine nomine 4, 9. 5. 3.
 hygra A II. 2, 1.
 hyems non hyemps Vict. I. 4, 8.
 hujusce hujusque Vict. I. 4, 51.
 hymenæicum S 3, 2. Sapphicum
 Pl. III. 66.
 hymni Vict. I. 16, 12.
 hyperbrachys D III. 5, 49.
 hypercatalectum Vict. I. 17, 5.
 A II. 4, 5. S pr. 6. -tus P.
 II. 13.
 hypermetri versus D III. 12, 3.
 Vict. IV. 3, 22.
 hypodochmios D III. 5, 56.
 hyporchematicum prosodiacum
 Pl. XI. 10. ὑπορχηματικὸν ὑπο-
 ρηματικὸν hyperchrematicon
 confus. Vict. II. 8, 19.
 i vocalis et consonans Vict. I. 4,
 102. duplicatur ib.
 Iambe Celei filia Pl. I. 8. famula
 D III. 5, 10.
 iambelegum Vict. IV. 1, 33. S 9,
 15. Pl. XI. 2.
 iambicum metrum Vict. II. 4. A
 II. 10. Pl. IV. 1. D. III. 9, 2.
 iambicus D III. 26. 1. versus D
 III. 34, 7. hexameter D III.
 34, 60. trag. D III. 34, 8.
 ἰαμβίζειν maledicere Vict. I. 11, 16.
 II. 4, 7. D III. 5, 10. 9, 3.
 iambodes D III. 5, 54.
 iambographi Vict. II. 4, 24.
 iamborum scriptores Vict. III.
 11, 4.
 Iambus strenuus dux D III. 5, 11.
 iambus Pl. I. 8. Vict. I. 11, 16.
 D III. 5, 10. ἀπὸ τοῦ ἱέραος Vict.
 II. 5, 5. colobus Archilochius
 D III. 34, 10.
 Ianus D III. 5, 22.
 Ibycium S 3, 15. 18. 19.
 Ibycus A I. 2, 1. III. 15, 20.
 Idæi Dactyli D III. 5, 17. 18.
 illibati D III. 17, 1. 2.
 in et in in comp. Vict. I. 4, 66. 73.
 immanifesta R 1, 16.
 immutabiles litteræ Vict. I. 3, 18.
 5, 55.
 imparia loca A II. 10, 3. S pr. 4.

- in il ir in comp.** Vict. I. 4, 68.
incisa i. e. commata D III. 12, 2.
 34, 5.
incisiones versuum Vict. I. 19.
 D III. 16, 1.
incompositus D III. 21, 4.
indifferens syllaba A II. 8, 5.
infinitum metrum D III. 18, 2.
infirmā littera h Vict. I. 3, 23.
injuges D III. 17, 1. 3.
inproles improles Vict. I. 4, 73.
internundium internundinum Vict.
 I. 4, 105.
ionici pedes Vict. I. 11, 43. 44.
 Pl. I. 25. D III. 5, 41. 42.
ionicum metrum Pl. IX. 1. seq.
 D III. 31 et 32. ἀπὸ μελίζονος
 Vict. II. 8. A II. 14. ἀπ' ἐλάσ-
 σονος Vict. II. 9. A II. 15. D
 III. 34, 41.
iota littera—in hac ex parte ma-
xima Græcorum orthographia
consistit Vict. I. 4, 58.
Isocrates R 2, 5.
ἴσοι pedes A II. 4, 4.
ισόλεκτοι D III. 17, 1.
ἴσον λόγον Vict. II. 2, 6.
ithyphallicum S 2, 2. A I. 1, 2.
 II. 26. Vict. II. 5, 14. 8, 19.
 III. 9, 1. Pl. V. 4. antispast.
 Pl. VIII. 6. ionicum Pl. IX. 6.
ithyphallus Vict. I. 17, 18.
Juba Vict. II. 7, 3. 9, 8. R 1, 30.
 P 8. Pl. XI. 11. (Lib. IV.)
 R 1, 24. (Lib. VIII.) P 9. Th.
 6, 5. 10, 1.
κατάληξις Vict. I. 17, 2. -ιν Pl.
 II. 10.
kadamitatem Vict. I. 4, 5.
κέλευσις hortatio Pl. I. 20.
κινητικοὶ pedes Vict. III. 4, 8.
κοινὰ cola hexametri versus Vict.
 II. 2, 40.
κοινὸν D III. 6, 1. 8, 1.
καλοβοειδὲς Pl. IV. 23.
κολοβοὶ D III. 17, 1.
κολοβὸν iambum Vict. III. 12, 15.
κόραι pupulæ D III. 5, 18.
κράσις Vict. I. 20, 9.
κρητικά Vict. I. 11, 28.
κρούσμα p. 240.
κυκλοτερεῖς D III. 17, 1.
κῶμαι D III. 9, 12.
κῶμος κῶμοι D III. 9, 12.
labyrinthus Vict. I. 16, 13.
Lacones D III. 9, 7.
Laconicum metrum Vict. II. 11,
 2. III. 5, 11. Pl. VI. 15.
λαγαροὶ D III. 17, 1. 13. -ρὸς ver-
 sus Vict. I. 21, 3.
lanx satura D III. 9, 5.
Lares D III. 5, 18.
Latini Græcis licentiores P 3.
Latius D III. 5, 25.
lavabrum Vict. I. 4, 10.
Lepidus A I. 4, 16. 18.
lex satura D III. 9, 6.
Liber pater Vict. III. 9, 3. D III.
 9, 10. 11. -triumphator D III.
 5, 10.
Liberalia D III. 9, 10. 11.
libri antiqui foederum et legum
 Vict. I. 4, 22.
Licinius Calvus Vict. I. 4, 5.
Licymnius p. 241.
Linus Apollinis antistes Vict. I.
 12, 7. Th. 4, 1.
liquidæ Vict. I. 3, 19. 5, 55.
liris ex em. pro litteris Vict. I.
 14, 5.
Littera Vict. I. 3. litteræ cogna-
 tæ Vict. I. 4, 64. vocales A
 II. 1, 1.
Livius Vict. I. 4, 4. Andronicus
 D III. 9, 16. Inone Vict. I. 21,
 5. 6.
locutus, secutus Vict. I. 4, 36.
logædicum metrum Vict. II. 2, 3.
 III. 5, 9. anapæst. A II. 23.
Archebul. Pl. XI. 5. Archil.
 ithyph. ib. 7.
longus versus s. pes D III. 13, 1.
 A II. 8, 3.
Loucetios Vict. I. 4, 27.
loumen Vict. I. 4, 28.
Lucilius A II. Præf. D III. 9, 3.
 5. in primo D III. 9, 6. in
 xii. D III. 9, 11.
Lucilius et Lucretius confus. Vict.
 I. 5, 16.
Lucretius D III. 7, 2. Pl. III. 7.
 -tica carmina D III. 6, 3.
 4 H

- Iudi vicina es D III. 9, 12.
 Lydia D III. 9, 9. Lydia μέλας D III. 4, 10.
 Lydiastæ D III. 9, 9.
 lyrici Vict. II. 7, 4. 9, 17. et comici habent innumerabiles metrorum species Vict. IV. 4, 2.
 lyricum metrum Vict. I. 12, 8. 9.
 Lysanias p. 241.
 Lye Diana D III. 9, 8.
 m et n Vict. I. 4, 52.
 Maccus D III. 9, 24.
 Mæcenat D III. 34, 49. A I. 4, 17. 18. 20. II. 14, 2. (vid. A. Lionis Mæcenatiana p. 37.)
 Magnes D III. 9, 14.
 μαυρός character D III. 8, 5.
 Margites Homeri Vict. I. 21, 7.
 Martialis Vict. I. 5, 19.
 Maro Vict. III. 8, 3.
 Maximus Pl. Præf.
 Meganira Celei conjux D III. 5, 10.
 μεθίμνια Vict. I. 16, 12.
 μέινου D III. 17, 1. 14. -ω Pl. IV. 23. -ας Vict. I. 21, 4.
 mele Vict. I. 13, 5.
 μελεάζειν, θρηνέειν p. 241.
 μελετᾶν meditari Vict. I. 4, 110.
 melicum metrum Vict. I. 12, 8.
 Meline Oceani filia p. 240.
 μέλισσαι p. 241.
 μέλας p. 240. 241.
 membra D III. 12, 2.
 Menander Vict. I. 12, 11. 15, 8. II. 3, 33. III. 2, 12. R 1, 29. D III. 9, 16. Phasmate A I. 1, 2. Th. 5, 18.
 mensura syllabarum Vict. I. 8.
 Mercurius trochæi repertor D III. 5, 14.
 mesiten C II. 9.
 mesobrachys D III. 5, 50.
 mesodon A II. 28, 7.
 mesomacros D III. 5, 49.
 μέσος character D III. 8, 5.
 Messala Vict. I. 4, 6.
 Messeniacum metrum Vict. II. 3, 24.
 μετὰ μέτρα Vict. I. 15, 3. 7.
 Metellus A I. 8, 3.
 Metra D III. 11. prototypa iambicum et dactylicum Vict. III. 2, 16. variantur aut adjectione aut detractone aut concinnatione aut permutatione A I. 9, 20. Vict. III. 1, 1. -metrorum finis Vict. I. 17.
 metrici Græci nobiles Pl. XI. 1. metricorum et musicorum dissensio Vict. I. 8, 1.
 metroiacon vel -um Vict. II. 9, 18. IV. 1, 95.
 metrum Vict. I. 12. A II. 5. D III. 4.
 μετὰ Vict. I. 15, 3. μετὶ D III. 6, 1.
 μιμητικὸν D III. 6, 1.
 mimus D III. 9, 22. 27. mimi C V.
 Mimnermus Pl. III. 43.
 Minotaurus Vict. I. 16, 13.
 miuron -um Vict. I. 17, 6. Pl. VI. 13. S 9, 8.
 mixta poemata Vict. I. 15, 5.
 modi metrici D III. 21, 1.
 Molossi i. e. Thessali D III. 5, 21.
 molossiambus Vict. IV. 1, 29. D III. 5, 50.
 molossicum metrum Vict. II. 11, 1. Pl. IX. 3. D III. 34, 43. -us versus D III. 13, 5.
 molossopyrrhichius D III. 5, 51.
 molossospondeus D III. 5, 56.
 molossus Vict. I. 11, 21. D III. 5, 21. Pl. I. 14. Cretensis Pl. I. 14.
 monocolos ode Vict. IV. 3, 2.
 monodio D III. 9, 30.
 μονοειδὲς uniforme Vict. III. 2, 2. cf. I. 18, 19.
 μονοπερίκοπον carmen Vict. I. 16, 11.
 monophonos k Vict. I. 3, 23.
 monopodia Vict. I. 12, 44.
 monoschematistus versus D III. 15, 1.
 monostropha carmina Vict. I. 16, 9. IV. 3, 10. 46. A I. 9, 2. II. 28, 4.
 Mullus D III. 9, 14.
 Musæus Pl. III. 3. Th. 4, 1.

musici Vict. I. 8, 2. 9, 12. 10, 11.
 II. 8, 12. 9, 10. III. 12, 5. 16,
 5. 17, 7. et grammatici oppon.
Vict. IV. 1, 63. A I. 4, 4. 9,
 10. cf. A I. 9, 2. **musicos** D
 III. 5, 52.
mutæ Vict. I. 3, 9. 23.
mutili D III. 17, 1. 2.
mysteria Liberi Athenis A II. 26.
æ et g Vict. I. 4, 55. 70. perdita
 in comp. Vict. I. 4, 69.
Nævius Vict. I. 4, 4. II. 3, 38.
 III. 18, 2. A I. 8, 2. 3. P. 1.
 Pl. V. 13. D III. 34, 37.
nemini et nulli genit. ap. vett.
 Vict. I. 4, 8.
Nenia D III. 9, 2.
neotericum metrum D III. 34,
 50. 59.
νήτη D III. 9, 2.
Nigidius Figulus Vict. I. 4, 5.
 non est littera *x* usus Vict. I.
 77.
nuntios Vict. I. 4, 28.
novissimalis tetrametrus Vict. II.
 2, 42. dimetrus ib. 45.
Numa Pompilius D III. 5, 19.
numerus non metrum A I. 7.
 =rhythmus D III. 34, 40.
nunquam etc. numquam &c. Vict.
 I. 4, 52.
ξ Vict. I. 4, 26. γσ κσ βσ Vict. I.
 4, 74.
ο ω Vict. I. 4, 21. 31. 99.
o pro longa et brevi et pro u Vict.
 I. 4, 22. 23.
ob of in comp. Vict. I. 4, 67.
oblivium oblivio Vict. I. 4, 106.
obsidium obsidio Vict. I. 4, 106.
octometrum iamb. cat. Pl. IV.
 34.
octonarius D III. 34, 52.
ὀδύναι olere Vict. I. 4, 110.
Œnotrius D III. 5, 24.
ὀμοειδὲς M I. 18, 19.
Ops in Idam fugiens D III. 5, 18.
oratio Vict. I. 2, 9.
orco horco Vict. I. 4, 84.
Orthius D III. 5, 48. 51.
ὀρθιος iambicus A II. 10, 2. 4.
orthographia Vict. I. 4, 1.

originalia metra octo A II. 7, 3.
 19, 1.
Orion prima producta, item pri-
ma correpta Vict. I. 5, 23.
Orpheus Vict. I. 12, 7. Pl. III. 3.
 Th. 4, 1. **Orphæus** Vict. I.
 20, 7.
Ortuges Pl. III. 43.
Oscæ personæ D III. 9, 24.
otia curiosa D III. 34, 59.
ὄφιν ὄφφιν Vict. I. 21, 5.
paconia (?) D III. 17, 11.
Pacuvius Vict. II. 3, 22. P. 1. D
 III. 9, 5. 23. (?) 17, 11.
Pæon poëta Pl. I. 27.
pæon D III. 5, 33–36.
Pæones Pl. I. 27.
pæonici pedes Vict. I. 11, 45. seqq.
pæonicum metrum Vict. II. 10.
 Pl. X. 1, seq. A I. 6. 11. 18.
 D III. 33.
πάθη Vict. IV. 2, 8.
Palamedes Vict. I. 4, 95. 97.
palimbacchius Vict. I. 11, 27. Pl.
 I. 18. D III. 5, 25. -um co-
 micum Pl. IV. 19.
πάλιν contrarium D III. 5, 26.
palliata comœdia D III. 9, 18.
Pancratium S 2, 1.
Panicum S 6, 1.
pantomimus D III. 9, 29.
παρὰ minus Vict. I. 11, 13.
paragoga metra A II. 19, 1. 28, 1.
 D III. 11, 1.
parapienos s. parapycnos D III.
 5, 48.
parasitus D III. 9, 17.
parauxesis syllabice et chronice
 Vict. I. 11, 1. 60.
paria loca A II. 10, 3. S. pr. 4.
pariambodes D III. 5, 54.
pariambus Vict. I. 11, 13. D III.
 5, 4. 48. f. palimbacchius D
 III. 5, 24.
Parilia non Palilia Vict. I. 4, 109.
παροιμιακὸν metrum Vict. III. 3, 4.
 S 4, 4.
partipedes D III. 17, 1. 6.
patrii indigetes D III. 5, 9.
pedes A II. 4, 1. multi in prosa
 usurpati D III. 34, 46.

- πενταμερείς D III. 17, 1.
 pentameter versus eleg. Vict. III.
 4. -trum colurum Pl. V. 12.
 epodicum A II. 19, 1. iambi-
 cum Pl. IV. 31. dactylicum Pl.
 III. 47. -herous A II. 22.
 pentaschematistius versus D III.
 15, 3.
 penthemimeres tome Vict. I. 19,
 3. III. 14. -is S. pr. 5.
 penthemimeres quasi τῶν πάντε τὸ
 ἥμισυ A II. 19, 3.
 percussio Vict. II. 3, 9.
 περιποίη Vict. I. 16, 10. κατὰ περι-
 ούτην ἀσπασίμερῃ I. 16, 10.
 περίοδος Vict. I. 13, 8. R 2, 6.
 periodos A II. 28, 7. periodi seu
 stasima Vict. II. 3, 20. peri-
 odus, circuitus, ambitus Vict. I.
 13, 7.
 περσὰς χόρας Vict. II. 4, 10.
 περσὺ pedes A II. 4, 4.
 περσισυλλαβὲς Vict. IV. 3, 21.
 περσισυλλαβὲς hexam. heroum
 Vict. III. 8, 14.
 permutatio A II. 28, 3.
 Persinus Th. 4, 1.
 Persius D III. 9, 5.
 pertermine auspiciū Vict. I. 4,
 42.
 pes Vict. I. 11, 1. 10. D III. 5, 1.
 Petronius Th. 5, 10.
 Phæthon Phæton (disyll.) Vict. I.
 20, 5. IV. 1, 48.
 Phalæcion ion. trim. A I. 4, 15.
 Phalæcium metrum Vict. III. 9.
 IV. 1, 8. 50. 53. S 9, 10. hen-
 decas. A I. 4, 1. 13. II. 25. Pha-
 læcii et Sapphici hendecasyll-
 labi differentia Vict. IV. 1, 100.
 seq.
 Phalæcus Vict. III. 9, 1. IV. 1,
 69. D III. 34, 16.
 Phaleucium choriamb. Pl. VII.
 17.
 phallicum Vict. IV. 1, 12. phal-
 licus, Phalæcius, phaleutius
 confus. Vict. III. 8, 7. 13.
 Phemonoë A II. 8, 3.
 Pherecratium S 9, 2. antispast.
 Pl. VIII. 5. ἀτελὲς Vict. II. 7,
 8. ἐπτασύλλαβον Vict. II. 2, 44.
 σύμπτυκτον Pl. III. 63. -ius A
 II. 20.
 Philemon Vict. II. 3, 33. R 1,
 29. D III. 9, 16.
 Philicium metrum Vict. II. 6, 4
 6. III. 16, 1. A I. 5, 1. cho-
 riamb. hexam. Pl. VII. 15. -ius
 A I. 5, 1.
 Philicus Vict. III. 16, 8.
 Philoxenus Vict. II. 11, 2. A II.
 28, 31.
 Phrygia μέλη D III. 4, 10.
 Phrynichium S 7, 5. Vict. III.
 10, 9. choriamb. dim. Pl. VII.
 3. et Philicium confus. Vict. II.
 6, 4. 6.
 Phrynichus comicus Vict. II. 6,
 12. 9, 14.
 pilum Vict. I. 4, 61.
 Pindaricum S 4, 5. 8. composi-
 tum Pl. XI. 8. choriamb. Pl.
 VII. 6.
 Pindarus Vict. III. 15, 20. P 32.
 36. A I. 2, 1. (Ol. 1. init.) Pl.
 III. 62. 63.
 pithaulæ D III. 9, 29. pithauli-
 cis D III. 9, 30.
 planipes D III. 9, 22.
 Plato (Phædr. p. 245 A) Vict. IV.
 2, 11.
 Platonicon Vict. IV. 1, 30.
 Plautus Vict. II. 3, 38. III. 12,
 14. R 1. 15. 17. D III. 34,
 51. P 1. Trucul. P 14. 27.
 Mil. Gl. P 12. Amphitr. P 13.
 Plinius R 1, 30.
 ποδικὰ σχήματα Vict. II. 2, 1.
 ποδομερεῖς D III. 17, 1.
 poëma D III. 2. 6, 1. -atum spe-
 cies Vict. I. 15, 3.
 poetæ lyriçi Vict. III. 17, 16.
 novi Vict. I. 5, 17.
 — incerti Th. 4, 3. 5. 7. 8. 15. 5,
 5. 6. 6, 3. 7, 5. 8, 3. 9, 2. 10,
 1. 2. 3. 11, 2.
 poëtica D III. 2. -ce Vict. I. 15.
 poëticum metrum Vict. I. 12, 12.
 17. D III. 4, 4.
 poësis et poëma distant Vict. I.
 15, 2. D III. 2.

οιητής D III. 9, 27. παρὰ τὸ ποιεῖν
Vict. I. 15.

πολιτικός dactylus D III. 5, 17.

πολυπερίκτοον Vict. I. 16, 11.

pompalitas, pompabilitas P 4.

Pompeius Messalinus R 2, 37.

Gn. Pompeius Magnus Vict. I.
4, 4.

pompicus Vict. I. 11, 27.

Pomponius Vict. III. 8, 5. 14, 7.

pontificius pes D III. 5, 9.

pontificum libri Vict. I. 4, 28.

porca præcidaria non præcidanea
Vict. I. 4, 108.

posquam non postquam Vict. I.
4, 88.

præsilium Vict. I. 49.

prætextata comœdia C V. D III.
9, 18. 19. 23.

Praxilla Vict. II. 8, 15.

Praxillum metrum S 8, 2. Vict.
II. 8, 15. III. 17, 5. antispast.
Pl. VIII. 6.

Priapeum metrum S 9, 9. Vict.
I. 12, 12. III. 10, 2. 12, 22.
D III. 29. 34, 39. Pl. III. 45.
63. A II. 28, 18. dact. A II. 20.

Priapeus Vict. IV. 1, 27. 70. 71.
etc. D III. 13, 1. 3. Cens. 2,
11. 3, 3. A I. 4, 10.

principale metrum D III. 18, 1.
19, 3.

privilegium Vict. I. 4, 83.

probrachys D III. 5, 49.

Probus R 1, 30. 2, 31. 43.

proceleusmaticum metrum D. III.
34, 42. Vict. II. 11. A II. 17.

proceleusmaticus Vict. I. 11, 40.
IV. 1, 45. D III. 5, 31. A I. 7.
Pl. I. 20.

προεπαιδικὸν antecantativum Vict.
IV. 3, 19. 35.

Propertius D III. 9, 1.

propompicon D III. 5, 25.

prosa numeris subsistit Vict. III.
6, 3.

prosodiacum metrum Vict. III.
15, 7. hyporchematicum Pl.
XI. 10.

προσῳδία Vict. I. 11, 8.

prototypa metra A II. 7, 2.

προπαιδικὰ antecantativa Vict. I. 15,
9.

προῦμνια Vict. I. 16, 12.

plyida (?) D III. 29.

pygmona D III. 5, 20. C II. 4.

pygnomus Vict. I. 11, 20.

Pyrrhica Pl. I. 4. D III. 5, 5.

Pyrrhichianapæstus D III. 5, 49.

pyrrhichius Vict. I. 11, 13. 14.

Pl. I. 4. D III. 5, 4.

Pyrrichus D III. 5, 18.

Pyrrhus Achillis f. Pl. I. 5. D III.
5, 15. Cydoneus Pl. I. 5.

Pythagoras Pl. III. 43.

Pythicum metrum A II. 8, 4.

Pythium metrum Vict. I. 12, 6.

Pythius versus D III. 13, 1. 2.

q Vict. I. 4, 28. n. 90 Vict. I. 4,
98.

qualitates carminum D III. 23.

quartus trochæus Vict. I. 19, 10.

quasi pentacolon Pl. III. 20.

quatenus quatinus Vict. I. 4, 40.

quicquam, quicquid, quocquod
Vict. I. 4, 37.

quin et quum Vict. I. 4, 32.

quiniipartes D III. 17, 1. 5.

Quintilianus R 1, 8. 30. 2, 31.
(IX. 4, 63. 73.) R 2, 10.

G. Quintius D III. 9, 23.

quoniam cuius Vict. I. 4, 32.

ραψῳδία D III. 8, 4.

reciproci versus Vict. III. 7. D
III. 34, 59. heroicus S 9, 23.

iambicus S 9, 24.

Regilli tabula A I. 8, 3.

regiones pedum D III. 24, 1.

Rhadamanthus Arcadiæ princeps
D III. 5, 8.

rhapsodia Vict. I. 15, 2.

Rhintonica C V.

rhopalus -icus versus S 9, 25. Pl.
III. 21.

rhythmici Vict. I. 8, 10.

rhythmus Vict. I. 10. 11, 11. A
II. 6. D III. 3. 34, 57. et me-
trum D III. 34, 40.

ρυθμός D III. 4, 10.

rigidæ litteræ Vict. I. 3, 25.

Roscius Gallus D III. 9, 17.

rotulum s. rutilum D III. 5, 16.

- s littera P. 4. 10.
 Salii D III. 5, 9.
 Sallustius (Iug. init.) Vict. III. 15, 23. D III. 9, 6.
 Sapphicum S 2, 6. 9. 5, 3. 7, 3. 4. 9, 11. Vict. I. 12, 12. II. 2, 3. III. 3, 3. 5, 4. choriamb. hendecaa. Pl. VII. 7. dim. hendecaa. Vict. IV. 1, 24. dim. pentaa. Vict. IV. 3, 14. *ἐκκαίδεκα*. Vict. IV. 3, 47. epimictum antisp. tetr. Pl. VIII. 10. eteromeres A II. 16, 4. monoschematistum Pl. III. 65. Priapeum antisp. tetr. Pl. VIII. 9. quindecim syllab. Vict. III. 10, 14. *τεσσαρεκαίδεκα* syll. Vict. III. 4, 1. hendecaa. Vict. III. 8, 9. IV. 1, 50. 51. hendec. fct Phalæcius A I. 9, 2. et Phalæcii hend. differentia Vict. IV. 1, 100 seq.
 Sappho Vict. I. 12, 8. III. 5, 4. 8, 8. 9, 1. 13, 1. 14, 1. IV. 3, 15. A I. 4, 1. 13. 5, 2. 9, 2. II. 13. D III. 34, 13. Lib. I. Pl. XI. 11. (Lib. 5.) A II. 28, 10. 27. Th. 4, 20.
 sarranis D III. 9, 30.
 Saturnia urbs Italiae A II. 27.
 Saturnium metrum S 9, 12. A II. 27. Pl. V. 13. 14. D III. 34, 37.
 Saturnius versus Vict. III. 18. IV. 1, 21. D III. 5, 25. A I. 8. Cens. 2, 11.
 satyra D III. 9, 5.
 Satyri D III. 9, 5.
 satyrica Græca D III. 9, 24, 26.
 satyrici chori Vict. II. 11, 6.
 satyricum Vict. II. 4, 2. colurum tetr. Pl. IV. 29.
 Scaurus R 1, 30. Comment. Plauti Pseudol. R 1, 20.
 scazon trimetr. Vict. IV. 3, 25. Hippon. A II. 24. -onta Vict. II. 4, 18. Phalæcium Vict. III. 9, 3.
 sciit scivit Vict. I. 4, 57.
 scio nom. cas. dat. Vict. I. 5, 20.
 scolius D III. 5, 22.
 sectiones D III. 12, 2.
 sedum Vict. I. 4, 16.
 Selencus P 34.
σημείον tempus Vict. I. 11, 8.
 semiquinaria cæsura P 8.
 semivocales Vict. I. 3, 8. 17. 5. 55.
 senarius R 1, 8. Vict. II. 4, 1.
 Seneca D III. 34, 30.
 septenarius versus D III. 34, 51.
 Septimius Serenus Vict. III. 14, 7. 10. D III. 34, 29. 42. 48. 61. 64. Th. 4, 4.
 Servius R 2, 31.
 Sesquiculus Vict. I. 4, 3.
 set Vict. I. 4, 16.
 sicilicum Vict. I. 4, 2. 92.
 Sicilia D III. 9, 7. 8.
 Simmii pentametrum Pl. III. 48.
 Simonides Vict. I. 4, 95. II. 2, 32. III. 15, 10. A I. 2, 1. *ἐν Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίῃ* P 35. litterarum θ φ χ inventor Vict. I. 4, 25.
 Simonidium Vict. II. 2, 34. S 3, 5. 11. 4, 11.
 Simplicius Pl. præf.
 simul non semel Vict. I. 4, 10.
 Sisenna R 1, 30. in Plauti Amphit. R 1, 22. Capt. R 1, 23. Aulul. R 1, 24. Pænul. R 1, 19. Rud. R 1, 21.
σκάζω Vict. III. 13, 15. D III. 17, 14. 34, 9.
 solutio S. pr. 3.
 sonori D III. 17, 1. 10.
 Sophocles P 34. Vict. I. 12, 10. Th. 5, 18.
 Sorix Saurix Vict. I. 4, 110.
 Sosipater Charisius R 1, 30. 2, 25. cf. D III. 34, 46.
 Sotades D. III. 34, 25.
 Sotadeum, -ium, -icum Vict. I. 12, 12. II. 5, 7. III. 7, 2. 10, 14. 18. IV. 1, 87. Pl. IX. 2. 11. A I. 1, 1. 4, 15. 21. II. 14, 2. S 2, 10. 8, 3. 9, 23.
 Sotadeus, -icus, -ius Vict. II. 3, 27. III. 17, 1. IV. 1, 23. D

- III. 34, 25. 59. ionicus Vict.
 II. 8, 14. 27. -ios pedes Vict.
 I. 11, 37.
 isticum metrum Vict. III. 8, 7.
 p Vict. II. 2, 29.
 piritalis litteræ Vict. I. 3, 24.
 πονδῆ Pl. I. 7.
 spondaizon D III. 15, 1. 16, 6.
 Vict. II. 2, 19. III. 5, 11.
 spondeadeum Pl. II. 6. III. 6. 14.
 27.
 spondeazon metrum Pl. II. 3.
 σπονδειάζων Pl. VI. 8.
 spondeus Vict. I. 11, 15. Pl. I. 7.
 D III. 5, 8.
 spondiazon Cens. 3, 1. 2. A II. 8,
 6. D III. 4, 7.
 spondiacus versus D III. 13, 5.
 34, 43.
 spondaulium D III. 5, 8.
 spondulæ (spondaulæ) Vict. I.
 11, 15.
 stasima seu periodi Vict. II. 3,
 20.
 stellæ erraticæ quinque Vict. I.
 16, 14.
 Stesichorium S 3, 10. 17. 4, 10.
 encomiologicum Pl. XI. 4.
 Stesichorus A I. 2, 1. D III. 34,
 38.
 κατὰ στίχον Vict. I. 15, 4.
 stichus Vict. I. 13, 3.
 stolan C II. 9.
 Strabo Vict. I. 4, 3.
 strophe Vict. I. 16. A II. 28, 5.
 heroice telice D III. 36, 10.
 sub in comp. Vict. I. 4, 67.
 sublatio A II. 4, 1. 4. 10, 3. et
 positio D III. 5, 1. 28.
 συγκεχυμένα confusa Vict. III. 3,
 5. 11.
 σύζυγία Pl. II. 8. A II. 4, 3. -ας
 basin ib. 6.
 συμπάθειαν (κατὰ) Vict. II. 8, 6.
 III. 2.
 σύμπτυκτον Pl. III. 63.
 sumsit non sumpsit Vict. I. 4,
 81.
 συναίρεσις Vict. I. 20, 1.
 συναλφή συναλοιφή Vict. I. 20, 1.
 D III. 12, 1. 3.
 συνάφεια Vict. II. 8, 11.
 συνευγμένος D III. 21, 1.
 συνεκφώνησις Vict. I. 20, 5.
 συνένεια novensiles Vict. I. 4, 10.
 σύνθετα Vict. III. 8, 1.
 συρόποδες D III. 17, 1.
 Susarion D III. 9, 14. Susario-
 nium compositum Pl. XI. 9.
 συστηματικά Vict. I. 15, 3.
 syllaba Vict. I. 5, 1. 7, 2. -bæ A
 II. 3, 1. -barum natura et con-
 nexio Vict. I. 7.
 symplectos D III. 5, 52.
 synalœphis et episynalœphis P.
 10.
 synaphia, conjunctio Vict. III.
 10, 7. 15.
 synodio D III. 9, 30.
 syncechymenos D III. 21, 1.
 systematica melica A II. 28, 10.
 -cos D III. 21, 1.
 syzygia Vict. I. 11, 38. D III.
 24, 1. -iæ D III. 5, 26.
 tabernaria C V. comoedia D III.
 9, 18. 20. 23.
 tabulæ in Capitolio A I. 8, 2. II.
 27.
 tautopodia Vict. I. 11, 38. A II.
 4, 3.
 Tecmesa Vict. I. 4, 3. Tecumes-
 sa ib. 10.
 teliambon Vict. I. 21, 6.
 τελικά cola hexametri versus Vict.
 II. 2, 40.
 temtat non temptat Vict. I. 4, 82.
 Terentianus Vict. II. 5, 2. R 1,
 30 (v. 1439) R 2, 36 (v. 2228)
 R 1, 18. P 6. Th. 5, 15. 6,
 4. sine nomine Th. 4, 20. 5,
 14.
 Terentius R 1, 11. 17. D III. 9,
 23. 34, 51. Pl. XI. 11. P 1.
 Andr. P 15. 21. 26. Adelph.
 P 16. Eun. P 17. Heaut. P
 18. Hec. P 19. Phorm. P 20.
 -tianæ fabulæ Græcarum co-
 mœdiarum disciplinam non cu-
 stodiunt Vict. II. 3, 33.
 ternarius D III. 26, 1.
 teretes D III. 17, 1. 9.
 tertius trochæus Vict. I. 19, 9.

- tetartum trochaicum S pr. 5.
 tetracola A II. 28, 5. -los versus
 Pl. III. 19. ode Vict. IV. 3, 2.
 στροφή ib. 33.
 tetrameter herous arcticus D III.
 36, 4. τ. ἐκ τελείου λάμβου D III.
 34, 60.
 tetrametrum brachyc. colurum Pl.
 IV. 23. chorium iamb. acat.
 Pl. IV. 25. cinædiambicum Pl.
 IV. 28. -iamb. clodum Pl. IV.
 26. satyricum colurum Pl. IV.
 29.
 tetrarhythmum Vict. II. 10, 3.
 Thacomestus (?) D III. 18, 8.
 Thasius D III. 5, 20.
 Tbeseleon D III. 5, 25.
 Theseus Vict. I. 16, 13.
 thesis Vict. I. 9. D III. 24.
 Thesmophorion Vict. IV. 1, 31.
 Theocritus Vict. I. 19, 15. III.
 8, 2. A II. 21. D III. 9, 9.
 16, 1.
 Theognis D III. 7, 2.
 theologicum metrum Pl. III. 3.
 Theophrastus Vict. IV. 2, 8. 14.
 D III. 9, 10. R 2, 8.
 Theopompus R 2, 5.
 Thespis D III. 9, 11.
 thymelicos D III. 5, 53.
 Thyrsis Pl. III. 25.
 tibiæ pares aut impares D III. 9,
 30.
 Tibullus D III. 9, 1.
 Timocratium S. 7, 1.
 togata comœdia D III. 9, 18. 23.
 tomæ D III. 12, 2. 16, 7. -me
 Vict. I. 19.
 tonos C IV.
 tragici Vict. II. 9, 17.
 tragicum metrum Vict. I. 12, 10.
 tragicus iamb. D. III. 34, 8.
 tragoedia D III. 9, 10. a comœ-
 dia differt D III. 9, 13.
 tragœdiographus Philicus Vict. II.
 6, 4.
 τράγος præmium cantus D III. 9,
 10.
 Tranquillus D III. 9, 29.
 τραχεῖς D III. 17, 1.
 tria, trina Vict. I. 4, 91.
 triambus D. III. 5, 10.
 trias A. II. 28, 7. 8.
 tribrachys Vict. I. 11, 19. D III.
 5, 20. Pl. I. 13.
 tribrevis D. III. 5, 20.
 tricola A II. 28, 5. -λας ode Vict.
 IV. 3, 2.
 trimetrum epicum Vict. III. 10,
 3. -penthemimeres Vict. III.
 4, 1.
 trimœron et trimetrum confus.
 Vict. IV. 3, 9.
 Trinicium S 4, 1.
 triorcheon D III. 5, 20.
 tripenthemimeres Vict. IV. 1, 10.
 tripodius D III. 5, 24.
 trirhythmum Vict. II. 10, 3.
 trisyntheton Vict. IV. 1, 10.
 tritum trochaicum S pr. 5.
 trochæus D III. 5, 14. Pl. I, 9.
 Vict. I. 11, 17.
 trochaicum metrum Vict. II. 5.
 A II. 11. D III. 27, 1. Pl. V.
 1. dim. cat. clodum Pl. V. 3.
 trimetrum Pl. III. 64.
 tropicis artis musicæ p. 240.
 τρύγητες D III. 9, 11.
 τριῖς D III. 9, 11.
 Tullius R 2, 2. 7.
 Turpilius Vict. III. 12, 14. Lin-
 dia P 25. 28. Epiclero P 25.
 υ pro brevi et longa Vict. I. 4,
 25.
 υ pro consonante Vict. I. 4, 31.
 υ y et i Vict. I. 4, 72.
 Varius Vict. I. 16, 16.
 Varro Vict. I. 1, 6. 14, 1. R 1,
 30. 2, 31. D III. 9, 10. 12.
 18. 34, 40. 51. 52. 53. 54. 55.
 2 Plautin. Quæst. D III. 9, 6.
 Cynodidascalico (*scenodidasca-*
lico Lachman. præf. Terent.
 Maur. p. xv.) A I. 4, 15. Lin-
 gua Lat. ad Marcell. R 1, 3.
 et in VII. R 1, 6. 7.
 Varro (Atacinus) Vict. I. 16,
 17.
 Vates Vict. IV. 2, 10. — quod
 verba modulatione connectat
 Vict. I. 15, 1.
 vau Vict. I. 4, 44.

rsura Vict. I. 14, 6.
 rsus Vict. I, 14. D III. 11, 2.
 reciproci Vict. III. 7. -uum
 genera D III. 34. -vitia Vict.
 I. 21.
 verus iambicus D III. 34, 7. 10.
 trochaicus ib. 11.
 Victorinus R I, 9. 10. 30. 2, 31.
 viculi D III. 9, 12.
 viere=connectere Vict. I. 15, 1.
 vinea Vict. I. 4, 6.
 Virgilius Vict. I. 5, 17. 19. 23.
 45. 14, 7. 20, 5. III. 7, 3.
 IV. 1, 73. Pl. III. 7. 22. 25.
 30. 45. 53. XI. 11. D III.
 13, 3. 5. 14, 2. A I. 4, 11.
 II. 6, 2. 20, 21. 28, 19.
 Georg. D III. 9, 5. 10. (Æn.
 VIII.) D III. 8, 6. (Æn. XI.
 V.) D III. 8, 5. Epigr.
 Vict. III. 17, 11. in prolu-
 sionibus D III. 34, 39. ecloga
 proseutice D III. 35, 19. Th.
 I, 17. 20. 21. s. n. 1, 18. 19.

22. 4, 2. 13. 14.
 vitia versuum Vict. I. 21.
 vocalis Vict. I. 3, 6. 14. D III.
 17, 1. 11.
 Vopiscus Vict. I. 4, 3.
 vortumnus D III. 5, 21.
 vox Vict. I. 2.
 ὑπερχήματα Vict. I. 11, 29.
 Uranius Pl. præf.
 φαλλοφόροι A II. 26.
 φαλλοδοὶ A II. 26.
 φθόγγους D III. 4, 10.
 φωνητικοὶ D III. 17, 1.
 x g s Vict. I. 4, 75.
 Xerxes D III. 9, 7.
 y Vict. I. 4, 24. 27. et u Vict. I.
 4, 19.
 χορεῖος Pl. I. 9. D III. 5, 14.
 χωλιαμβδὸν Vict. III. 12, 15.
 χώρας sedes Vict. II. 2, 1.
 ψ Vict. I. 4, 26. ps Vict. I. 4,
 74. bs Vict. I. 4, 76. 79.
 ὠδὴ p. 240.

*Collatio paginarum editionis Putschianæ cum paginis
hujus editionis.*

Putsch.					
469	422, 1	512	494, 21	2454	39, 17
470	423, 11	513	496, 16	2455	41, 3
471	424, 18	514	498, 16	2456	7, 12
472	426, 7	515	500, 21	2457	8, pen.
473	428, 7	516	502, 15	2458	10, 9
474	430, 5	517	504, 14	2459	11, ant.
475	431, antep.	518	506, 8	2460	13, 12
476	433 pen.	519	508, 4	2461	14, ult.
477	435, 14	520	510, 2	2462	16, 11
478	436, 1	521	511, 16	2463	17, 4 ab im.
479	438, 18	522	513, 10	2464	19, 10
480	440, 11	523	514, 6 ab im.	2465	20, 20
481	442, 9	524	516, 11	2466	22, 1
482	444, 6	525	518, 1	2467	23, 14
483	446, 2	526	519, 16	2468	25, 4
484	447, 18	527	521, 4	2469	26, 12
485	449, 9	528	522, 18	2470	28, 2
486	451, 3	1319	410, 1	2471	29, 11
487	452, 15	1320	410, 4 ab im.	2472	31, 7
488	454, 5	1321	411, 23	2473	33, 7
489	456, 2	1322	412, ant.	2474	34, 6 ab im.
490	457, 14	1323	414, 3	2475	36, 19
491	459, 1	1324	415, 5	2476	38, 7. 42, c. 7.
492	460, 10	1325	416, 10	2477	43, 13
493	461, 6 ab im.	1326	417, 12	2478	44, 21
494	463, 5	1327	418, 10	2480	46, 8
495	464, pen.	1328	419, 16	2481	47, 18
496	466, 13	1329	420, ant.	2481*	49, 8
497	468, 13	1330	421, 5	2482	50, 15
498	470, 9	1815	363, 1	2483	51, 20
499	472, 6	1817	363, 11	2484	53, 1
500	473, 7	1818	365, 17	2485	54, 8
501	475, antep.	1819	367, 5	2486	55, 13
502	477, 8	1820	368, 14	2487	56, 23
503	479, 1	1821	369, 23	2488	58, 3
504	480, 15	1822	371, 4	2489	59, 16
505	482, 5	1823	372, 15	2490	61, 3
506	483, pen.	1824	374, 6	2491	62, 12
507	485, 10	1825	375, 6 ab im.	2492	63, 22
508	486, pen.	1826	377, 1	2493	64, ant.
509	488, 17	2451	1, 16	2494	66, 5
510	490, 15	2452	3, 10	2495	67, 17
511	492, 18	2453	4, 21. 38, c. 6.	2496	68, antep.

utsch.

497	70, 10	2547	136, 1	2597	204, 5 ab im.
498	71, 17	2548	137, 9	2598	206, 7
499	72, ant.	2549	138, 11	2599	207, 5 ab im.
2500	74, 12	2550	139, 22	2600	209, 9
2501	76, 1	2551	140, pen.	2601	210, 21
2502	77, 9	2552	142, 11	2602	212, 1
2503	78, 5 ab im.	2553	143, 20	2603	213, 1
2504	80, 7	2554	144, 24	2603*	214, 4 ab im.
2505	81, 20	2555	145, pen.	2604	216, 11
2506	83, 3	2556	147, 8	2604*	217, 22
2507	84, 12	2557	148, 18	2605	219, 5
2508	85, 20	2558	149, pen.	2606	220, 11
2509	87, 6	2559	151, 10	2607	222, 1
2510	88, 11	2560	152, 24	2610	223, 6
2511	89, 5, ab im.	2561	154, 5	2611	224, 14
2512	90, pen.	2562	155, 14	2612	225, 22
2513	92, 1	2563	157, 5	2613	227, 6
2514	93, 6	2564	158, 25	2614	228, 15
2515	94, 8	2565	160, 6	2615	229, 22
2516	95, 16	2566	161, 16	2616	231, 7
2517	96, 24	2567	162, 5 ab im.	2617	232, 17
2518	97, ult.	2568	164, 9	2618	233, 5 ab im.
2519	99, 10	2569	165, 16	2619	235, 6
2520	100, 19	2570	166, 24	2620	236, 13
2521	101, 25	2571	168, 1	2621	238, 2
2522	103, 4	2572	169, 8	2622	239, 10
2523	104, 11	2573	170, 17	2623	241, 1
2524	105, 19	2574	171, 6 ab im.	2624	243, 13
2525	106, 25	2575	173, 12	2625	244, 17
2526	108, 2	2576	174, 22	2626	245, 4 ab im.
2527	109, 11	2577	176, 1	2627	247, 3
2528	110, 22	2578	177, 18	2628	248, 9
2529	112, 6	2579	179, 4	2629	249, 24
2530	113, 16	2580	180, 18	2630	251, 2
2531	114, ant.	2581	182, 9	2631	252, 20
2532	115, ult.	2582	183, 14	2632	254, 3
2533	117, 8	2583	184, 20	2633	255, 13
2534	118, 16	2584	186, 8	2634	256, 5 ab im.
2535	119, 26	2585	187, 5 ab im.	2635	258, 6
2537	121, 3	2586	189, 8	2636	259, 5 ab im.
2537*	122, 8	2587	190, ant.	2637	261, 13
2538	123, 16	2588	191, 19	2638	262, 4 ab im.
2539	124, 21	2589	193, 8 ab im.	2639	264, 16
2540	125, ult.	2590	195, 6	2640	266, 1
2541	127, 5	2591	196, 21	2641	267, 27
2542	128, 12	2592	198, 4	2642	268, 14
2543	129, ult.	2593	199, 16	2643	270, 22
2544	131, 11	2594	200, pen.	2644	272, 12
2545	132, 22	2595	202, 7	2645	273, 4 ab im.
2546	133, ant.	2596	203, 17	2646	275, 9

Putsch.

2647	276, 19	2674	314, 16	2703	357, 4 ab im.
2648	278, 8	2675	316, 3	2704	359, 21
2649	279, 19	2676	317, 7 ab im.	2705	361, 12
2650	281, 2	2677	319, 15	2706	362, 4
2651	282, 14	2678	320, ant.	2705*	378, 1
2652	283, 20	2679	322, 13	2706*	378, 12
2653	284, ult.	2680	323, 6 ab im.	2707	379, 5
2654	286, 8	2681	325, 14	2708	380, 23
2655	287, 19	2682	326, ant.	2709	382, 4
2656	289, 1	2683	328, 18	2710	383, 10
2657	290, 12	2684	330, 6	2711	384, 14
2658	291, 23	2685	331, 20	2712	385, ult.
2659	293, 4	2686	333, 1	2713	387, 15
2660	294, 21	2687	334, 11	2714	389, 6
2661	296, 12	2688	335, 17	2715	390, 10
2662	297, ant.	2689	337, 5	2716	391, 4 ab im.
2663	298, 6 ab im.	2690	338, 18	2717	393, 9
2664	300, 9	2691	340, 2	2718	394, 21
2665	302, 4 ab im.	2692	341, 11	2719	396, 7
2666	304, 13	2693	342, 2	2720	397, 16
2667	305, 22	2694	344, 16	2721	398, 5 ab im.
2668	306, 6 ab im.	2695	345, ult.	2722	400, 9
2669	308, 3	2696	347, 19	2723	401, 18
2670	309, 9	2697	349, 7	2724	402, 19
2671	310, 14	2698	350, 13	2723*	404, 1
2672	310, pen.	2699	352, 1	2724*	404, 10
2671*	312, 1	2700	353, 9	2726	405, 18
2672*	312, 12	2701	354, 19	2727	407, 7
2673	313, 3	2702	356, 9	2728	408, 8

CORRIGENDA QUÆDAM ET ADDENDA.

- P. 2, 20. Quæ? Nam aut] Quænam? Aut
 8, 4. Jul. Cæsar] Vid. Weichert. Rell. Poët. Lat. Lips. 1830. 80.
 p. 128.
 — 7. Accius] Vid. Fragmenta ap. Bothium p. 252.
 11, 14. quo quecum] L. *quoque cum* et 16 pro *quam* l. *quæ*
 54, 9. ἐλασσόνες] ἐλάσσονες. Mox l. 13. pro *duplici* l. *dupli*
 62. in varr. lectt. n. 2 post *adnexus* adde P.
 74, 5. *Proras*] Vid. Lucilii fragmenta p. 61. ed. Douzæ, p. 372. ed.
 Haverc.
 78. varr. lectt. n. 2 hunc. hoc P.] Adde, Et vere forte, si mox leg.
concentu, et *imitari* passive sumatur.
 81, ult. ed. Comm.] L. c. 10, 10.
 94, 3. gignuntur.] L. gignuntur :
 96, 15. σπονδαιζοντες] L. σπονδαιζοντες. Conf. Noltenii Lexic. Anti-
 barb. p. 169. ed. Berol. 1780. Santen. ad Terent. Maur. p. 145.
 Sed vide infra p. 153, 19.
 103, 15. Ita divide,
     Inclyte parva prædite patria,
     Nomine celebri, claroque potens
     Pectore, Achivis classibus auctor.
 Vid. Atil. Fortunat. p. 326. Sriver. fr. poet. p. 134. Both. p. 234.
 — 23. Vid. Sriver. Fr. Poët. p. 84. “Esse hi videntur anapæstici
 “dimetri, quorum primus, in quo *evoluite* scribendum est metri
 “causa, claudatur verbo *coma*, secundus vero *humum*, tertius est
 “*μείουρος*.” Both. ad Pacuvii Fr. inc. 34. p. 153.
 113, 11. videret] *viderit* Lachman. Præf. Terent. Maur. p. x.
 114, 18. *dulce*] *primo* Atil. Fortunat. II. 11. p. 344.
 115, pen. *artis*] L. *artus*. v. Atil. Fortunat. p. 344.
 116, 18. *sunt nota Jovi potenti*] *junctæque Jovi nefasto* Atil. Fort.
 119, 22. *Volat*] L. *Volant*
 — 30. Alcacium] L. *Alcaicum*
 129, 3. *Sacerdonio*] Salmasius correxit *sacer Edonio*
 132, 31. *Tiberis jam placidus*] *jam Tiberis en placidus* infra III. 15, 9.
Sic Tiberis implacidus Atil. Fort. I. 6.
 133, 2. *Musarum*] L. *Musice*. Vid. infra III. 15, 10. Atil. Fort. I. 6, 1.
 138, pen. varr. lectt. post P. edd. adde v. varr. lectt. p. 464.

- 143, 3. ceteris] L. *ceteris*
 151. var. lectt. Ψ $\epsilon\lambda\epsilon\alpha\nu$ A] L. $\epsilon\lambda\epsilon\alpha\nu$ P.
 154, 24. Aristoteles] Rhet. III. 8.
 169, 12. quot res] L. quo tres
 184, 2. Sallustiano] Jugurth. init.
 216, 13. *detectum*] L. *dejectum*
 219, 3. jam pulsu] L. *impulsu* ex emend. Salmasii.
 223, 14. Alcaicum Sapphicum,] L. *Alcaicum, Sapphicum*
 224, 23. *ob*] L. *ab*
 225, 18. hendecasyllabon] L. *enneasyllabon* cum Bergkio Anacreont.
 p. 35. Conf. varr. lectt. Plotii c. 9, 7.
 233. in summo pag. pro CAP. 2. lege CAP. 3.
 235, 15. Πατέρ] L. Πάτερ
 239, 26. vero si] L. vero etiam si
 276, 15. ἔτασσε βίχρος] ἔτης σέβει χροῖς Vossius Inst. Poët. II. 35, 10.
 qui in seqq. Terhærio præiverat.
 278, 4. *allaborandam*] L. *allaborandum*
 302. *Mecænas*] L. *Mæcenas* bis.
 319, pen. *Cybele*] L. *Cybebe* cum Diomed. p. 498.
 322. pen. *musici carminis*] L. *musice* ut supra p. 181.
 —ult. *sic Tyberis*] Vide supra p. 70. Verba *more tenet ingenium*,
 nisi mendosa sunt, alterius exempli principium conficiunt.
 325, 20. Monostropha] Vid. Mar. Victorin. IV. 3, 10.
 330, s. 20.] Confer Mar. Victorin. p. 239. s. 2.
 331, s. 24.] Confer Mar. Victorin. p. 136. s. 3.
 —p. 25. *loculus ille*] Vid. Scriverius ad Auson. Cent. Nupt. p.
 505. ed. 1671.
 339. pen. Ennius longum] Vid. Ciceron. Legg. II. 27.
 ——— Deliacum] Vid. Plotius 3, 3.
 343, 13. iam- 2] L. iam- 4.
 344, 2. Trimetron] Leg. Trimetron
 350, 17. *meæ puellæ*] L. *ciæ meæ puellæ*
 377, 21. sequuntur] se sequuntur *Ms. Voss. ap. Bondam. V. L. p. 118.*
 378. pen. *notam*] *Salmasius nota*
 —n. d. Diomedes] III. 34, 51.
 380, 5. ab im. sesquipede] L. sesquipede.
 381, ant. *non est*] *Salmasius non es*
 384, 27. Fuit] Fuvit *Salmasius*
 385, 21. *malaciæ*] *Salmasius*: “ Leg. *Salmaciæ*, ut glossis legitur
Salmacia Ἀμφιτρίτη.”
 389, 7. *Ausonius*] *Ausonios* vel *Ausoniis* Santenius Terent. Maur. p.
 131. qui mox l. 18. reponit *aut finis* ib. p. 104.
 390, ult. dele 10, et hunc numerum appone lin. 1. p. 391.
 406, 1. *Pro veste*] *Salmasius*: *De Philoctete hic versus.*
 419, ult. Πολλοί] L. Πολλοῦ
 420, pen. *Maiadeū*] *Μαΐαδος* *Salmasius.*
 429. in varr. lectt. l. 6. *bibrationis* A] Adde, in qua lect. latere vi-
 detur *vibrationis.*
 442, varr. lectt. l. 1. post 231. adde, sed vide supra p. 424, 3.

- 454, 8. ductaverunt] L. dictaverunt. *Appuleius Florid. III. init. T. II. p. 62. ed. Oudend.* Philemon—fabulas cum Menandro in scenam dictavit. v. Scheller. Lex. L. L.
 — var. lectt. l. 10. Adde, *Burrias Valesius* ad notas Maussaci in *Harpocrat. p. 102. ed. Blanc.*
 457, 13. utrisque] *Salmasius* utrasque
 469, 6. spondaizon] L. spondiazon
 497, s. 46.] Vide supra p. 396. s. 26.
-

Sequuntur paucae lectiones ex ed. Basil. Marii Victorini a. 1527. excerptae, quae nec in editione Camerariana nec in cod. P. reperiuntur.

- P. 7, 16. scripserint] scripserunt
 8, 3. *Tecmesam*] *Tecmusam* et infr.
 — 7. *angueis*] *anguies*
 11, 11. e et i o] A i et o.
 — 21. etsi] etiam ex
 — 24. *populus*—*popolus*] *popolos*—*populus*
 — *piacolum*] *piocolon*
 12, 3. subjuncta] subjecta
 — 9. x] ξ
 — 11. E] Z
 — 14. reliquis] reliquas
 — 16. sic quod] sic ut quod
 — 17. v-o] o-u
 13, 8. c] g
 — 10. rursus] quam rursus
 — 23. ne] nec
 14, 8. cum] quoniam
 — 12. perducite] producite
 — 22. *Æliai*] *Æliæ*
 15, 9. perducitis] producitis
 — 11. inter] vel
 — 12. intersit, significare] velim significare
 16, 9. *ῥάμαξα*, *ῥεκηβόλος* et *ῥελένη*] *famaza* *fecibulus* et *Felene*
 17, 14. non numquam] nunquam
 — ant. *ῥγκος*] *ῥγγος*
 — ult. *ῥγγιστα*] *ῥγκυρα*
 18, 7. auctoritatis] autoritatis
 — 11. iis] his
 — ant. cum] quia
 21, 1. *ancilia*] *ancicia*
 — 5. ut] aut
 — 17. exilius] et illius
-

616 . CORRIGENDA QUÆDAM ET ADDENDA.

- 23, 2. incidimus] Deest, sed cum hac nota in marg.. *Deest verbum, quale est, incidetis*
 26, 7. Æolis] Æoliis
 — 10. inter] om.
 — 19. indicarunt H] indagarunt, *cum alias indiguerunt* in marg.
 27, 16. Troija] Trojās
 — pen. sit] fit
 28, 23. lacrimæ] lacrymæ
 — ant. autem] aut
 29, 1. noctium] * in marg.
 — 3 est] ex
 — 6. id est, ληρῶ] om.
 39, 10. digeri] discernere
 — 12. nisu] visu
 40, 3. arcu] arcti
 — 12. ω] γ
 — 14. sonore] sonoræ
-

Μαλάδος
 6. bib'

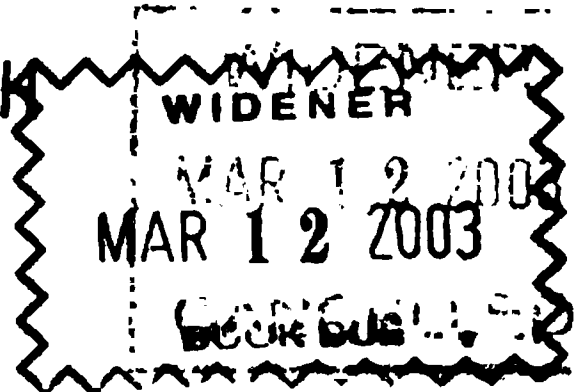
3 2044 058 277 385

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of ¹⁰five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

JUL 17 '58 H

JAN 4 '62 H

